

கணபதிதுணை.

தொண்டைமண்டலசதகம்.

இஃது

தொண்டைமண்டல வேளாளர்மீது
படிக்காசுப் புலவரியற்றியது.

—:0:—

தொண்டை மண்டலாதினம் ஸ்ரீநகரம்காஞ்சிபுரம் மெய்கண்ட
சிவராசார்ய மடாதிபராகிய தேவமாந்ய தேவஸுரீ ஞானப்பிரகாச
குருசுவாமிகள் கட்டளைப்படிக்கும், வேளாளரில் பலர்
வேண்டுகோளின்படிக்கும், இம்மண்டலத்து வெண்
குனறக்கோட்டம் பெருநகர்நாடு ஷெ பெரு
நகர் நத்தம் வளவந்தையார் கோத்திரம்

பிச்சையப்ப முதலியார் குமாரர்
அகஸ்தியப்ப முதலியாரால்
அணிந்துணர்வியற்றி,

திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்புலவர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ.

அ. க. அமிர்தம் பிள்ளை,

யவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு

வேலூர்:

விக்டோரியா அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பூர்வம் பலபட்டடைச்

சொக்கநாதப்புவரியற்றிய

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி விருத்தம்.

மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்ததமிழ்
வரைந்தவேட்டைப் - பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் முவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்தவ்வேட்டைத் - தொட்டாலுங் கைமண
க்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந் துய்யசேற்றில் - நட
டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினிட நளினந்
தானே.

கடவுளை

சாத்து கவிகள்

శ్లో॥ యస్యచంద్రశిరోభూషా కటకంయస్యవాసుకిః తంలీలానర్తన
పటం భజామిభవమవ్యయం॥

శ్లో॥ అండమండలగపండితాగ్ర్యహృ! త్పుండరీకచళసూర్యమండలం,
పండితప్రభురగస్త్యనామక! స్తాండమండలశతవివృణోతి॥

அழிசையூர் ம-ந-ந-நூர் பரிமள ரங்காசாரியார்

ஆவர்கள்.

శ్రీమాన్ వేదపురాణశాస్త్రపరివీ సీమావగాహిషమా భూమాభివ్య
గుణోబ్రహ్మగర్భతో గ్రామాధికారోబృహతి వామాధానంగకృపాకటాక్షసు
రభి స్తోమాదరోదంచితః శ్రీమాకోపిజయత్య గస్త్యముదలీనాన్మావనీమం
దనం॥

శ్లో॥ శ్రీతుండమండలాధీశ చతురస్రరసోఽహంః టికామాతమతేనా
యమగస్త్రావృషతేశ్వరః॥ (౨)

భానావభ్యుదితేశరోజముకళాత్ ప్రంగాయధాంతగతాః

సాంప్రదించడమనేది కాంత ద్రవవస్థితాయథాంభికణాః

వ్యాఖ్యానములను త్యక్తముగా విధునావిష్టారి తెలిపి

తస్మాత్తుండవస్తుంగళేశ శతకాక్షర్ణాస్సమర్థాఽప్య తా॥ (3)

நாவல்பாக்கம் ம-ந-ந-ஸ் இராமானுஜ தாதாசாரி
யாரவர்கள்.

శ్లో॥ నావల్పకాగ్రహరస్యః యథాస్తుండీరగోచరం ఖ్యాతాగ్రస్తక
విప్రీక్షం క్షామం తైశతకం ముహుః॥ (౧)

శ్లో॥ శతమఖిలమరామన్నయశ్రీతైరివమరతాతగురువంశ్యైః । రామాను
జతాతాయాశ్చ తతమిదం క్లాసుతే సతాం హ్రద్యం ॥ (౨)

శ్లో॥ చిత్రవహిదక్షిణస్యాస్స మునిరగస్త్యమహామనాజజ్ఞః తుండీర
మండలస్యప్రకాశనాయాయమభినవాగస్త్యః॥ (3)

శ్లో॥ మహానగరమండ .. నాంబుతమహిష్టకీర్తికా । ప్రసత్యగస్త్యకవిని
మితం । శతకమద్భుతప్రక్రియం । చిరంజయతుభూతలెసురుచిరంజయత్యం
జనానతస్సప్రాదయాక్ । పయాసముదయాతిప్రాద్యాశయాక్ ॥ (౪)

ஸ்ரீ॥ துண்டீரமண்டலமிசங்கயதுசூதம்॥ தவ்யாஸிஸாபுவியம்து
 விராயப்தாஃ॥ தீயாந்நவாநகரஃ॥ கவிராடகஸ்யஸ்தந்நிமிதம்॥ சதகமாத
 பநெந்துதீயாத்॥ (௨)

வேலூர் டெளன் பெஞ்சு மேஜஸ்தீர்ட்டு

ம-ந-ந-ஸ்ரீ சாமிசாஸ்திரியார் அவர்கள்.

அகஸ்யமுதலிஸுநி ஹரபதாரவிந்தாந் நாதகஸ்யமுநிராடீச
 த்விஷாஸ்த்ரபாரங்கதஃ॥ சகாரகஸ்ததுண்ட புாநரநிதிரீகாமகாத்॥ வில
 க்யவிஷதாசயஸுமதிஸாமிசாஸ்த்ரீமுதம்॥ (௧)

ஸ்ரீவீரபுரபெஞ் ஸ்ரீமேஜஸ்த்ரிஷ்டிகாரிணா॥ அகஸ்யஸுத்யதாதிசா
 வஸ்யதாஸாமிசாஸ்த்ரிணா॥ (௨)

பெருநகரதிபுதுபுா ஸுரவஸ்யுலசேவசேத ஸுருவிரகவத்யை॥

விரவின்செதுண்டமண்டல வரநிதவிசாலதீக வேடுகலீஷ்॥ (3)

வேலூர் ஸ்ரீமஹாந்ருதீந்ரு ப்ருணியன் ஹைஸ்கூல்
 தேலுங்கு பண்டிதர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஸ்ரீபெரும்புதூர்

இராமா நுஜாசாரியார் அவர்கள்.

துண்டீரகலபாதிநி சகாங்கஸ்ய நாமகஃ॥ பஞ்சத்யக்யதவாந் தீகா
 மீண்டமண்டல தீபிகா॥ (௧)

ஊ॥ பெருநகரீ லலாபமுந தீ ரிநகஸ்யு ஸுதீசுநிபுபுா॥ துருது
 மீண்டமண்டல கலபமுந நுத்யவத்யைவெலுங்கநா॥ வரநகஸ்துண்டமண்டல வர
 விஷிகதாபநிபெநா॥ பரமதீயவஞ்சகரி பாதிதநரஸ்யுநாந்ருத்யை॥

பெருநகரீ கருணாகுதலதீதீல் பரமபாகவதராயிருந்த

குப்பையப்பிள்ளையின் குமாரரும் ஷ்ரீ ப்ரு

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வே. ப. திருவேங்கடம் பிள்ளை அவர்கள்

மாணங்கருமாகிய

கந்தசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மணிமலியலைகலை யணியலர்தலைநிலம்—விணிலுளநரசுரர்

பணியும்பணியும்—வேங்கடம்பவள வெற்பலைபெண்ணையா

நீங்கிவைநான்கு மெல்லையாந்தொண்டை—மண்டலமகிமையு
 மற்றதில்வாழும்—கொண்டனேர்வேளாண்குடி கொடையாதியும்
 ஆடுமம்பலவ னளித்திடப்பரிசு—பாடுநன்வாக்கின்
 படிக்காசெனுஞ்செங்—சுந்தவீரர் குலாதிபன்பாடித்
 தந்தநற்சத கந்தனிற்கோடி—காம்பிரமான
 கதைகளுஞ் சாத்திர—சாம்பிரதாயமுஞ் சகலருமறிந்து
 விருத்தியாக விருத்தியுரையென—அருத்தமியற்றி
 யச்சிட்டளித்தனன்—நினைந்தவெண்மலையா நிலயமாதனைப்போற்
 பரன்கொளுங்கைலையைப்பார்த்திடக்கொடுமுடி—நீட்டியதென்ன
 நிமிர்ந்தவெண்குன்றக்—கோட்டந்தனைச்சூழ் நாட்டிலோர்நாடாங்
 கம்பர்காமாட்சி கரிகிரிவரதர்—செம்மிலக்குமிபெருந்
 தேவியுமுறையுந்—திருநகர்க்காஞ்சித் தென்வரம்பெனுஞ்சேய்
 தருநதிசூழும் பெருந்கர்நாட்டினர்—பூவில்வாழ்வோர்க்கருட்
 புரிந்தனமுதவும் பூமிக்குரிய பூபாலொன்னுங்
 குவலயத்தாரணி குவலயத்தார்பணி—தொண்டைமண்டலத்தார்
 துவசமண்டலத்தார்—வரநதிசூலத்தார் வழங்குமங்குலத்தார்
 மரபினர்நல்வள வந்தையார்கோத்திரர்—மாசிலாவக்கிரா
 மாதிராங்கு—காசிராமேசுரக் கனகடைப்பாதையிற்
 போவார்வருவார் போற்றியாற்றக்களை—தேவாமுதத்திற்
 றிருத்தமார்தடாக—மண்டபங்கோயில் வனமுதலியற்றி
 யண்டருமகிழழி யாப்புக்ழ்வாய்ந்த—நற்பரம்பலையி
 லுற்பவத்தியாகி—பிச்சையப்பப் பிரபுவின்பெருந்த
 வச்சதனாக வையத்துதித்தோன்—வரமீந்தினும்
 பிரமீசரர்தம்—பேரகமுந்திரு ஆரகவரதன்
 செல்வவிநாயகன் சீர்மிகுபாதிரி—யம்மைபிடாரி
 யையனார்முதற்றே—வாலயங்களுக்கு மனேளகதரும
 வேலைசெய்துந்திரு விழாக்கண்டாத்தியும்—நவக்கிரகத்தொடு
 நன்மையாம்பஞ்ச—சிவலிங்கப்பிர திட்டைகள்செய்துந்
 திருக்குளம்வழிகள் தேர்வரும்பெரிய—தெருக்களுமொழுங்காச்
 சீர்செய்வித்தும்—உத்தியானமா ரோரமாவைத்தும்
 சத்திரங்கணற் சந்தியிலமைத்தும்—சகத்தினின்
 மிகுபுகழ்வகித்த—அகத்தியப்பனா மபிதானவானே.

சாத்து கவிகள்.

ம - ன - ன - னீ. லேட் ஓவீசியர், வே. அப்பாசாமி முதலியார்
புத்திரரும்

வேலூர் சர்ச்சுமிஷன் வைதஸ்கூலின் தீராவிடப்புலவருமாகிய
வே. அருணாசலமுதலியார் அவர்கள் இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருவேறுபுட்கரக் கேணியும்பாணியுஞ்

செறிபிரம நகரிலுறைவோன்

தினமருட்கரகமல பிச்சையப்பேந்திரன்

செம்மலென வந்ததிபுணன்

மருவேறுகுவினைய நகத்தியப்பன்சிரோ

மாணிக்கமொத்தசுருணன்

வனமலிதடாகமும் யானனஞ்சத்ரமொடு

மற்றுமுள பொருளாதியா

அருவேறுமுபகார மாற்றுவதனற்பயன்

யாதுமிலைகலிவலோர்கள்

அறையும்படிக்காசு புலவர்புகல் தொண்டைமண்

டலசதக விற்றிறந்தே

யுருவேறுமகிதலந் தனிலுளார்க்கெஞ்ஞான்று

முதவுதருமம் பலனென

வோர்ந்தறிஞருங்குதாஹலமுநநல்லுரையென

முயர்பொருளளித்தனனரோ.

காஞ்சிபுரம் ம-ந-ந-நீ.

பு. கனகசபைநாயகர் அவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சுந்தரப்புலவர் சூழ்ந்தினிதேத்தும்—மந்தரப்பொருப்பின்
மலைமகளுடனே—போகநாயகனுப் பொருந்துறும்போதில்
ஏகநாயகன் றன் னிருகண்மலரையுங்—கைம்மலர்மணப்பக்
கரந்திடுமேல்வை—மெய்ம்மனவாக்கின் மேவொணவிமலன்
நெற்றிக்கண்கொடு நிறையிருணீக்கப்—பெற்றிக்குவலயம்
பெரிதுளமகிழ்ந்தாங்—கிருந்தகாலத் தெம்பெருமானெழின்
முருந்துறழ் முறுவன் முகமலர்நோக்கி—மானேமயிலே
மரகதக்கொடியே—தேனேசெய்யிழை தீர்வுறும்பொருட்டுக்

கானேய்ப்பொழில்சூழ் காஞ்சிமாவடியிற்—ரூனேமுனைத்துத்
தழைத்தினிதிருப்பேம்—பூசைபுரிமதிபோதிநீயெனலும்
ஆசைபுரிதருமைம்புலனடக்கிப்—பாசமகற்றும்
பசுபதிபூசையில்—நேசமிருந்திருநாழிறெற்கொண்டு
விருத்திசெய்வித்து மேம்படுதருமத்—தருத்திசெய்வித்து
மளித்திடவோங்கும்—காஞ்சிமண்டலங் கரிகாற்சோழன்
வாஞ்சையினுதவு மைந்தனென்றோதும்—ஆதொண்டைச்சக்கர
வர்த்தியாண்டதனான்—மீதொண்டைமண்டல மாயதின்மேன்
தெரிபடிக்காசுப் புலவர்செந்தமிழாற்—புரிசதகத்தின் [மை
பொருணலம் புலவர்—எவருமுணர்ந்தாங் கிறும்பூதெய்த
அவிர்மலர்க்கமலத் தண்ணல்வெண்டரளங்—கனாயெறிகந்த
நதியின்றென்பால்—வினாகமழ்கூழ்லின் மேலியுள்ளருகிப்
படைப்பான்வேட்டுப்பணிந்தினிதேத்தத்—துடைப் பானறோன்
தொல்வரமளித்கப்—பிரம்நகனெ விளங்கும் பெருநகர் [றித்
வரநதிமரபு வயங்கவந்துதித்துப்—பாடல்பெறுதலும்
பலர்நச்சவாழ்தலும்—பீடியல்செல்வமெனக்கொளும் பிச்சை
யப்பமுதலியாரவர்க்குப்பின்னா—எய்ப்பில்வைப்பென
வின்புலவோர்க்கு—வைச்சகுணநிதி வண்மைக்கொருபதி
வேளாண்குடிமுறை விளக்கும்விண்மணி—தாளாண்மையினுற்
றயங்குமாமணி—எனமகிழ்ந்தில்லற மினிதினடாத்தி
வனைதமிழ்த்தொடையல் வளம்பெறவனைந்து—பதிபசுபாசப்
பகுப்பினையுணர்ந்து—மதிநதிபொதிசெஞ்சடிவனைவாழ்த்திச்
சகத்தியல்கடத்துந் தான்மலர்போற்றும்—அகத்தியப்பவே
ளனைவருமகிழ்ந்து—மெச்சிப்படித்து வியப்புறவிளங்கும்
அச்சிற்பதிப்பித் தளித்தனன்மன்னே.

பேறை. ம-ா-ா-பு. தசாவதானம்

ஜெகநாதப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோல்வித்துன்பமையாத படிக்காசுப் புலவர்பிரான்

சொற்றநூற்கு

மேல்வித்தப் பொருளோடுபல்கதையும் விரித்தமையான்

விரிநீர்வைப்பில்

ஆல்வித்தினுல்வகைத்தா னையுமடங்குமுயர் மரனை

யமையக்காட்டல்

சாத்து கவிகள்.

போல்வித்தான் பெருநகரிலகத்தியப்பக்கங்கைகுலப்
புரவலோனே.

பேறை தசாவதானம்

ஜெகநாதப்பின்னே யவர்கள் மாணாக்கராகிய

தமிழ்ப்புலவர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ

இரணியசித்தி முருகேச முதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய வெண்பா.

மன்னும் புகழ்த்தொண்டை மண்டலப்பா நூற்றுக்கு
மின்னும் பெருநகர கத்தியவேள்—பன்னும்
உளையே யுளாமற் றுளாயெல்லா மின்பில்
உளையிலிளி வாம்பொய் யுரை.

உளையர் சிரிய ருளாவனாந்துப் பன்னூற்கு
வளையா துளையிதற்கேன் வைத்தார் பெருநகர்க்கு
வள்ள லகத்தியப்பன் வையகத்தோர்க் கின்னமுதாந்
தெள்ளுரையை யீவனெனத் தேர்ந்து.

விருத்தம்.

பண்டுதமிழ்ப் புலவர்கட்குப் பண்ணவனாங் களந்தைபடிச்
காசன்றொண்டை

மண்டலத்தோர்க் கோர்சதகம் வழங்கினா னந்தூற்கு
வளஞ்சேர்நற்கற்

கண்டதுவுங் கைப்பவுரை கழறிய பேரூரதனிற்
கற்றுச்சான்ற

லிண்டலத்தும் பரந்தபுக முகத்தியப்ப னுரைத்திறமை
விரிப்பமாதோ.

மதுராரந்தகத்தில் ம-நா-நாஸ்ரீ

ஸ்கூல்-உ.பாத்தியாயர் மாகநல்

கார்த்திகேய முதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய வெண்பா.

பண்குன்றா வண்ணம் பரவச்செய் தான்பொன்னந்
திண்குன்றம் போன்று திகழுமே—வெண்குன்றக்
கோட்டத். தகத்தியப்பக் கோமான் வியன்றொண்டை
நாட்டுச் சதகவுரை நன்கு.

மன்னும் பெருநகர்க்கண் வாழு மகத்தியப்பன்

சாத்து கவிகள்.

பன்னும் படிக்காசன் பாவிளக்க—மென்னுஞ்
செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

காஞ்சிபுரம் உபாத்தியாயர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ

ஏகமூர்த்திப்பிள்ளை இயற்றிய

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்டவயன்மடை யடைக்குமாநந்தனைச் சேர்ந்துநமதண்ட
மெனவே—சிறைகரத்தாற்றழீஇ யடைகிடக்கும்பெடைச் செங்கால
னங்கடுஞ்சுஞ்—செய்யமுட்டாண்மரைமலர் த்தடஞ்சூழ்பெருஞ் செல்
வமுறு பெருநகரில்வாழ்—தேவகங்காகுலத் தினில்வந்துதித்திடுந் தீர
ன்மகாயோகளுங்—கார்கொண்டகொடையாளி பிச்சையப்பேந்திர
மால் கழறுந்தவப்பேற்றினால்—கருதரியதருமமேயுருவாகி யபிமான
கவசமாயமிர்தகுணமாய்—கல்வியிற்சலதியாய்பொறுமையிழையியாய்
கழைமதன் றொழுமழகனாய்—கருதலர் வணங்கிட வுதித்தனை
மிடியர்தங் களைகண்ணகத்தியப்பன்—ஏர்கொண்டவைந்திலக் கண
விலக்கியநனூ லிசைகொண்டமுத்தமிழினை—டியல்பாகுநாற்கவிதை
நாற்பொருடொல்காப்பிய மெனுங்கடலெலாங்குடித்தே—யிணையிலா
னெனவியப் பெய்திகாராளர்களி யாவரும்வேண்டுகோளால்—ஏற்ற
முறுதெய்விகப்புலவன் படிக்காச னென்னுமவதான்முன்னம்—பார்
கொண்டதொண்டைமண்டலசதகமென்னுமொரு பையராமணியளி
த்தான்—பகருமம்மணியைமாற்றுவார்கின்றசெம்பொனில் பதித்தபாவ
க மென்னவே—பதினெண்புராணமுயர் வேதநான்கிற்கொலும் பல
திருட்டாந்தமுடனே—பண்பொடுவிருத்தியுரை செய்தளித்தானுலகில்
பாவாணர்கொண்டாடவே.

செங்கற்பட்டு டிஸ்திரிகட்டு கோரட்டு அமீனா

செ நத்தம் ம-நா-நா-ஸ்ரீ

பொன்னம்பலமுதலியார் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

சான்றோர்கள்தமையுடைய தொண்டைமண்டலசதகந்
தன்னிலநாள்

ஆன்றோர்க்கு மரிதாகவழைத்துவிட்டார்புலவர் தொண்ணூற்
றுசீர்த்தி

சாத்து கவிகள்.

ஈன்றாடன் மக்களுக்குப் பாற்கடலை யூட்டுதல்போ
லிந்நாள்யார்க்கும்
தோன்றவுளையெழுதினார் பெருநகர்வாழ்கஸ்தியப்ப
தனாதான்மாதோ.

இதுவுமது.

அன்றுமோர்கடல் முழுது மாசமனஞ்செய்த வகஸ்த்
தியனேவந்து

என்றுமுலகம்புகழ் அகஸ்தியப்பமுதலியார்

கொனவேதோன்றி

நன்றுதரு தமிழ்க்கடலை தவக்கோலாற் கடைந்தெடுத்த
நவநீதத்தைக்

குன்றளவா யச்சதக வுளையமுதத்தொடுகலந்து

கொடுத்தான்மன்னே.

வாலாஜாபேட்டை முனிசிபல்

ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமைப்புவரும்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ. வேலூர் அருணாசலமுதலியார் அவர்கள்

மாணக்கருமாகிய, ம-நா-ந-ஸ்ரீ

பொ. துரைசாமி முதலியார் இயற்றிய

எழுதிக்கழி நேடிலடி விருத்தம்.

நிறைகுணங்கல்வி பொறையருளிகை நிலையுண்மைதருமமேமுதலா
உறைதருபிரம நகரதிபதியார் முத்தமோத்தமனகத் தியப்பன்
அறையுநற்றென்னை மண்டலசதகத் தரும்பொருளுலகெலாம்பரவ
இறையவனருள்சேர் கவிஞர்கன்பலரு மின்புறச்செய்தனன்மாதோ.

பெருநகர் பு.குமாரசாமி முதலியார்

குமாரரும்வேலூரிலிருக்கும் ப. திருவேங்கடம்பிள்ளை

அவர்கள் மாணக்கருமாகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ

சொக்கலிங்க முதலியார் இயற்றிய

அறுதிக்கழி நேடிலடி விருத்தம்.

படிக்காசுக்கவிபாடுந் தொண்டைமண்டல சதகப் பாக்கட்கன்பர்
படித்தாசையன்பொடுபே நிற்பெய்தவுளையச்சிற் பதித்திந்தானால்
படிக்காகக்குறளானேன் சுதன்பிரமநகராளி பரமர்வீட்டின்
படிக்காட்டுகுருவனைய வகத்தியப்பப்பூபனெனும் பாவலோனே.

சிறப்புப்பரையிரம்.

இஃது

திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்புலவர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ .

அ. க. அமிர்தம்பிள்ளை ய வர்கள் இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலையுலகிற் பலர்புகழ்திருவின்
 அலர்கதிராழி வலனுயர்திருமா
 லுந்தியந்தடமலர் செந்தாமரைமலர்
 வந்துயர்மறைதே ரந்தணன்பயந்த
 கதிர்மணிகளுலு முதுநீரடைத்
 துதிபெறுநிலமகண் மதிமுகமாகிப்
 புத்தலர்கொன்றைக் கத்திகைவேணி
 வித்தகப்படிவ முத்தனுமயனைச்
 சிறையிடைவைத்து மறையறிவுறுத்துமை
 யிறைவற்கோம்பொருண் முறையிற்றெரித்த
 சேயு முதலாந் தூயபுலவரும்
 ஆயுந்தலைமை மேயகோட்டியினு
 மவ்வீரிறைவரிற் செவ்விதினுணர்ந்தாங்
 கெவ்வந்தீர்ந்து கவ்வியதவத்தோன்
 நகத்துயர்பொதியி லகத்தியன்றலையிய
 விகப்பில்புலவருந் தகப்பொருளைந்திரத்
 தல்காப்புலமைப் பல்காப்பியந்தெரி
 யொல்காப்பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியன்முத
 லிரண்டொடர்பத்திற் றிரண்டமாணக்கரும்
 முரண்டெறவாய்ந்த வரண்டருகழகத்தும்
 நக்கிரனைமுதன் மிக்கிரமுடையார்

புக்கபல்புலவர் தொக்கசங்கத்தும்
 தென்னவன்கூடன் மன்னத்தாணியாத்
 துன்னிவீற்றிருந்தாங் கின்னியல்வடசொல்
 இறைவிபற்பல துறையமைபொருளுந்
 குறையறுசொல்லுந் திறைகொடுத்தேத்த
 மற்றைத்திசையி னுற்றபல்சொல்லாம்
 பெற்றிமைத்தலைவியர் குற்றேவல்புரிய
 எழுத்துஞ்சொல்லும் வழுப்படாப்பொருளும்
 பழிப்பிஸ்தொடையும் விழுத்தகுமணியும்
 நலத்தமைந்தேனைப் புலத்தமைசொற்போ
 லலக்கணுற்றனையா திலக்கணநிறைந்து
 தன்பேராணையா லென்புபெண்ணுதல்
 வன்புறுகதவும் பின்புதிற்றத்தல்
 வலியகல்புணையா வொலிகடன்மிதத்தல்
 கலிகெழுக்கையான் மலிசந்துநடத்தல்
 முதலையுண்ட மதலையைத்தருதல்
 முதலியவற்புதம் விதிதொழுதோங்க
 விரையார்வெண்டா மரையாதனத்தி
 யுரைசாஸ்தெய்வத் தரசெனுந்தமிழா
 சாட்சிபுரிதமிழ் மாட்சிசேருலகத்துத்
 தொண்டைமாநாடா மண்டர்நாயகனிடங்
 கொண்டமர்காஞ்சிசூழ் தொண்டமண்டலத்தோர்
 தஞ்சீர்ப் பழமைக ளெஞ்சாதெடுத்துச்
 செஞ்சொற்றமிழ்க்கவி யின்சுவைத்துறையான்
 படிக்காசுக்கொரு முடுக்கிசைக்கவிசொலும்
 படிக்காசென்னு மிடுக்குடைப்பாவலன்
 வண்டமிழ்த்தொண்டை மண்டலசதகமென்
 றெண்டகுபெயர்தந் தியற்றினெனன்ப
 அன்னதன்பயனா மன்னியபழமைகண்
 மறைந்துபோதலி னிறைந்துளபண்பின்
 வேளாண்விழுக்குழிக் கேளாம்பெரியோர்

வேண்டுகோளை * மேற்கோள் செய்து
 “காப்போல் வளை” யெனச் செப்பியபொருள்சேர்
 திப்பியமொழியை யொப்பியுட்கொண்டு
 பிரமீச்சரத்தொளிர் பெருநிதிதன்னைத்
 தரமிகும்புலவோர் தஞ்சொற்றுக்கி
 லிட்டுநிறுத்தே யெங்கணும்விளக்க
 முட்டின்றுதான்செயு முயற்சிபோலவே
 கொங்குதேர்வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பியி
 னெங்கணுமுயல்வி னினையாதுமுயன்று
 பாட்டின்பயனெலாம் பற்பலவழியா
 னீட்டித்திரட்டி யினையந்தமுறையின்
 பொழிப்புளையெழுதிப் புகழ்சான்மரபினர்
 பழிப்பில்கதையெலாம் பான்மையின்விளக்கி
 யாங்காக்கின்றி யமையாப்பொருளெலாம்
 யாங்கணுமீட்டி யவ்வயினிறைத்து
 விரித்துளையதென மெய்ப்புசழ்ப்புலவோ
 ரருத்தியிற்புகழ வரிதுருவாக்கினன்
 இன்னவனென்னவ னென்பிராயிற்
 பன்னருந்தமிழ்தெரி பாவலீர்சொல்வென்.
 மலிதேரானெனு மாண்பாப்பொருளா
 மொல்கெழுகாஞ்சி யுயர்பதித்தென்பாற்
 பெருநகரென்னும் பிரமீச்சரத்து
 வருபுகழீண்டும் வாழ்க்கைப் பெருமிதன்
 தொண்டைவேளாளர் தொல்குடியதனில்
 வண்டருசீர்வள வந்தையர்கோத்திரன்
 “முழங்குமியத்துட னோர்பாவலனெ”ன
 வழங்கும்பெருநகர்ப் பிச்சப்பன்” னென
 முதலுமீதுமா முடிந்தபாட்டில்
 துதலியபொருளா நோன்பாவலனை
 யிதமுறப்பூசித் திசைப்பொருணிறைந்த
 சதகம்பெற்ற தண்டலில்வண்மையன்

இச்சையிற்சிவனேச மிதமேபூணும்
 பிச்சையப்பன்றன் பெருந்தவவழிமுதல்
 அவநேசக்களை யணுகாதுகட்டுச்
 சிவநேசப்பயன் சிறக்குமுளத்தன்
 மாதானேமுதூர் மன்னியொருபான்
 மாதானேம்முகன் வாழ்கோவிற்றிருப்
 பணியும்பஞ்ச லிங்கப்பதிட்டையும்
 எணுநவக்கிரக ரிசைதாபனத்தொடு
 செய்துமுடித்த திருவருட்செல்வன்
 பொய்தீர்கேள்விப் புலமைசான்ற
 ஆமிர்தநேர்செஞ்சொ லணிபுலவேர்க்கெலா
 மிமிர்கடல்வரைப்பி னெஞ்சாக்கிழமை
 உழுவலன்பி னுயர்தருநண்பன்
 வழுவிநென்சொல் வடசொல்லிரண்டினும்
 பன்னூற்பயனெலாம் பயின்றபடிமையோ
 நென்னொருயிருக் கின்றுணையானேன்
 தன்மனமுவந்துத் தருகொடைக்குணனும்
 நன்னெறியொழுக்கமு நவையறக்கொளலா
 நென்னபுலவரு மியம்பும்புகழெலாந்
 தன்னவாகத் தாங்குந்தக்கோன்
 இகத்திற்பரத்தை யிணக்கு
 மகத்தியனெனும்பே ரணிகுணவானே.

சாத்துகவிகள் வருமாறு.

இஃது

மதுராந்தகம் அமெரிகன் மிஷன் இஸ்கூல்

தமிழ்ப்புலவர்

ஆர்ப்பாசை கார்த்திகேய முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

வேண்பா.

பண்குன்ற வண்ணம் பரவச்செய் தான்பாரில்

தின்குன்றம் போன்று திகழுமே - வெண்குன்றக்

கோட்டப் பெருநகர்வாழ் கோனகத்யப் பன்றொண்டை

நாட்டுச் சதகவுரை நன்கு.

அகூர் முருகேசமுதலியார் அவர்கள் இயற்றிய,

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஐந்தருவென்னப் பெருநகர்மேவு மகத்தியப்பன்
செந்தமிழாரும் படிக்காசுநாவலன் செய்ததொரு
சந்தமிழுந்தொண்டை மண்டலமென்னுஞ் சதகந்தனக்
கெந்தவுலகுங்கொண் டாடவுரைநன் கியற்றினனே.

வேலூர் இந்து யூனியன் ஹை ஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

திருமானூர் கிருஷ்ணையரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

காரோறு தண்டலைசூழ் பெருநகருக்கதிகாரி

கருணைவாய்ந்தோன்

சீரோறு பிச்சையப்பக் கோமான்றன்

செய்தவத்தா லுதித்தசீலன்

ஏரோறு பெருமானார் பிரமீசர் தளிப்

பணிக எரியற்றியங்கண்

நீரோறு கதிர்முதலா மொன்பது கோள்

களின் பதிட்டைநிலவச்செய்தோன்

(1)

இத்தகைய பலவறங் களியற்று வித்தோ

னிளம்பிறைச் சேகரத் தெம்மான்றன்

நத்தமைந்த செங்கரத்து நாரணற்கு

நாடவொணு நளினபாதத்

தத்துதினாப் பவக்கடலைத் தாண்டிவித்து

முத்தியெனுந் தடத்திற் சேர்க்கும்

உத்தம நற்பெருங் கலத்துக் காகரமா

கியவிதைய முற்றமேலோன்

(2)

இப்பாரிற் சுகமடைதற் கின்றியமை

யாப்பொருள்க னிலராயேங்கி

அப்பாவென் செய்குதுமென்றகங்கரியா

முகம்புலரா வடைந்தோர்ச்சேர்ந்த

ஒப்போதற் கரியபெரு வறுமைகரங்-
 குலைத்திரங்கி யுறைசார்பின்றி
 எப்பாவம் புரிந்தனமென் றின்னலுறக்
 கைம்மாரின் றீகைசெய்வோன்

(3)

முச்சகமும் பரந்தபெரும்புகழாள -
 னருங்கவிஞன் முதிர்ந்தோர்சொல்லே .
 இச்சையுடனமுதமென -வேற்றிடுவோன்
 குவலயத்தார் புனையுமேந்தல்
 அச்செனும் வேளாண்குலத்துத் தோன்றியகோ
 னகத்தியப்பப் பூமான்யாரும்
 மெச்சுக்கவிப் படிக்காசு புலவர்சிகா
 மணிபுனைந்த மிகுதா றன்னில்

(4)

ஏரணுகு தொண்டைமண் டலசதக
 வுரையினிய நயங்களோடு
 வாரமுடனன் கியற்றி வழுக்கக்களைந்
 தேட்டிருப்பின் மற்றஞ்சாரும்
 ஆரவென வுணர்ந்தெழுத வில்லாத்
 வெழுத்ததனி லமைத்தான்சீர்த்த
 தீரமுறுபுலவர் செவிக்குணவுகிடைத்
 ததென மகிழ் சிறக்கமாதோ

(5)

வேலூர் அமெரிகன் மிஷன் பாலிகாபாடசாலை

உபாத்தியாயரும் கோலப்புத்தகவாசிரியருமாகிய

பெருநகர் - ப - திருவேங்கடம் பிள்ளை இயற்றிய,

ஆசிரியப்பா.

திருவளர்பொழில்சேர் சேய்நதிருமும்
 பெருவளஞ்சிறந்த பெருநகரானன்
 கங்கையங்குலத்தான் தடிக்குவலயத்தான்
 சங்கையினலத்தான் றனிக்கொடியலத்தான்
 பிச்சையப்பேந்திரன் பெற்றிடுபாலன்
 இச்சைமூன்றையு மிகந்திடுகிலன்

மறையவர்தமக்கு மாவதுகூலன்
 இறையவர்தம்மனக் கிசைந்திடுகோலன்
 இரவலர்தங்களுக் கிலையெனுவாயன்
 வரகலிகட்குயர் வான்போற்சகாயன்
 பூதலந்தனிற்பல புரியுமுபாயன்
 சாதுசங்கத்திற் சந்ததநேயன்
 பொற்புறுமடியார் புரிவெண்பொடியான்
 மற்புயன்யாராயும் வைதுமேகடியான்
 பவமெனும்பெரிய பாவையிற்படியான்
 சிவனடியார்க டிருவடிக்கடியான்
 உலகமுன்றினுநிறை வுற்றிடுபுகழான்
 இலகுயிரொன்றையு மினலுறவிகழான்
 நல்லோர்நினைவி னுளுமேதிகழ்வான்
 அல்லோர்சமுகமா காவெனவகழ்வான்
 வியாயாரிதழி வெண்மதிப்பணியான்
 பிரமீசராலயப் பெருந்திருப்பணியான்
 உரமிலாதவரை யுகந்துமேபணியான்
 தரமிலாமானமென் றமனியப்பணியான்
 சத்தியஞானந் தயாவெனுநிதியான்
 நித்யகர்மமத்தி னிலையுறுமதியான்
 உவர்க்கடலுதிக்கு மொளிற்கதிர்முதலா
 நவக்கோள்பதிட்டை நலம்பெறச்செய்தோன்
 தடங்களுக்கேகுஞ் சனர்களின்பொருட்டுத்
 தடங்களையெல்லாஞ் சமம்புரிவித்தே
 வாராவதிகள் வயங்குறவியற்றினோன்
 வாரமாமறுகின் வசித்திடுபிள்ளையார்
 கோயில்கட்குறுபணி குறைவற்றவமைத்தோன்
 ஊரகவரத றுறையாலயத்திற்
 சீரதாகப்பல திருப்பணிபுரிந்தோன்
 ஆயும்வேளாள ரருங்குலத்துதித்தோன்
 சோதிடமெனப்படுஞ் சொல்லருநாலொடு
 நீதிநூற் கணிதநா னிலையுணர்நிபுணன்
 பணிசுகந்திதென் பாற்பெருட்பாதைக்
 கணித்தாகப்பரந் தண்டமளாவி
 மாசில்விச்சுவேசர் வளர்விசாலாட்சிவாழ்
 காசிராமேச்சரங் கண்டுசேவிக்கும்

பதிகரும் பக்டியும் பற்பலவுயிரும்
 வதிதரமிகுபரி மளநிழலளிக்கும்
 தேங்கரசான்மா திகழ்மாதனைவழை
 கோங்குசண்பகங்கமு கொடுபலாவாழைமுன்
 அடர்மாவணமு மதனிடையடியார்வீழ்
 கடவுள்வீற்றிடமணிக் கான்மண்டபமும்
 அப்பெருநகருக் கருகுவாணணவும்
 மும்பிரிவாக முறைபிறழாமல்
 இருந்திட † வளாகமு மிரும்பசியிரிதர
 அருந்திடுமுணவு மருள்சத்திரமும்
 பாகன் ‡ ஞொள்கலும் பருதிபாய்மாக்களின்
 தாகந்தன்னைபுந் தணிக்குநீர்ப்பந்தரும்
 அமைத்திடுபண்ணிய னமரருலோகத்
 திமைத்திடுமமிர்த மியங்குநன்மொழியினன்
 அகத்தினிலருண்மர்இ யகத்தினில்வினங்கும்
 அகத்தியனேயெனு மகத்தியப்பேந்திரன்
 பலதூற்ககாதெரி படிக்காசென்னும்
 புலவர்புகன்ற புகழ்பெருந்தொண்டை
 மண்டலசதக மன்னும்பாக்கட்
 கெண்டகுபொழிப்புரை யெழின்மிகுபொருணலம்
 சொன்னலமனைத்துந் தொகுத்தியற்றினாலு
 இந்நிலத்தவர்க ளின்புறவிண்டல
 நாடரு நன்கு மதிக்கச்
 சேடனும்வாணனுஞ் சிரங்கரமசைக்கவே.

அகூர் முத்துசாமி முதலியாரவர்கள் இயற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடில்லடியாசிரிய விருத்தம்.

நீர்கொண்டகடலுலகில் வாவிசெறிதண்ணடை
 நெருங்குவால் வளையுயிர்க்கும்
 நிலவுபொழிதரளம்வெண் மதியமெனவெண்குமுத
 நெட்டிதழ் விரிக்கும் வயல்குழ்

பேர்கொண்ட பெருநகரில் வேளாள குலதிலகன்
 பிச்சையப்பன் றவத்திற்
 பெருமை பெறவந்தவ தரித்தவனகத்தியப்
 பன்பெற்ற கரியசெல்வன்
 சீர்கொண்டதாதைமு தாதையர்கள்சஞ்சிதத்
 திரவியப் பொற்பேழையைத்
 திறந்திரவலர்க்குப்பொருட் செலவுசெய்தல் போல்
 சிவசமய முதல்வராய
 வேர்கொண்டகாராளர் தொண்டமண்டலசதக
 மென்னுதூற் பேழைத்திறந்
 தெடுத்தும்பொருள்கல்வி வல்லவரலார்க்குசெல
 வீட்டனன் கொள்ளைகொளவே.

தவசுகிராமம் ஆயுள்வேதபண்டிதரும்,

ஸ்ரீ மகாபாரதப்ராசங்கியும், ஆகிய

வி - உ - அரங்கசாமியிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

எழுகீர்க் கழ்நேடிலடி சந்த விருத்தம்.

தினாசெறிந்திரு மருங்கினும்மணிகள்
 சிந்துகந்தநதிசூழ்ந்திடுந்
 திருவிளங்குபெரு நகரில்வாழும்வள
 வந்தைகோத்திரசிலாக்கியன்
 கரையில்சீர்த்திபுனை பிச்சையப்பமகி
 காவலன்றவபலத்தினால்
 கருணையோருருவ மாயுதித்திடும
 கத்தியப்பனிறைகல்விமான்
 புனாகழந்தபடிக் காசனென்மதூர
 புலவன்மிக்கபரிவொடுசொலும்
 பொருவிஞாண்டைமண் டலமெனுஞ்சதக
 மெளிதினிற்பொருள்விளங்கவே
 உரைசிறந்திட விளம்பினானதை
 புணர்ந்துநாணமிகுசேடனும்
 ஒளித்தனன்பணி தலத்திலன்னவனிவ்
 வுலகெடுப்பனெனல்பொய்மையே.

சாந்துகவிகள் முற்றிற்று.

இந்நூல் உரை யாசிரியர்கூறியது.

கலி விருத்தம்.

மங்கலந்தரு வான்மதிமத்தந்தா
மங்கலந்தரு மாசுணனோர்மகன்
மங்கலந்தரு மாறவீர்மாரிக
மங்கலந்தமு கந்தொறுமன்னுவான்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலைநன்னு மகடனிக்கொழுநன்
உலர்திருமின்னு ளைணநிறத்தொருவன்
விண்ணவராங்கவ ரண்ணன்முதலோர்
தேவரிதைஞ்சந் திறன்மகாதேவன்
மூவர்வணங்கும் முதல்வனருளிய
அண்டகோடிகளி னவிர்தருமிந்த
அண்டம்பதினான் குலகுடைத்தவற்றுள்
நிலவுலகத்து மலர்தலையிற்றிகழ்
சத்ததீவுகளின் உத்தமரீரது
நாவலந்தீவென வோவறநவில்வர்
நற்றீவதினேர் நவகண்டங்களுள்
முற்றேர்ந்திசைக்கு முதன்மைத்தாயது
சரதகண்டங்கும் பரதகண்டம்மே
அப்பெருங்கண்டத் தளவில்லொல்கிறப்
புப்பெரும்பதிபல பொருந்துவவவற்றுள்
காஞ்சிமுதலெழு கடிநகர்சிறந்தன
வாஞ்சையவற்றுளும் வளநகர்க்காஞ்சி
எண்டனிப்பதிசூழ் வரைப்பினைக்காஞ்சி
மண்டலமென்ன வழங்குநரன்றியும்
வேங்கடசைலம் வியனுத்தரதிசை
ஒங்குநீர்ப்பெண்ணை யொருநதித்தென்றிசை
பவளமால்வரைப் பச்சிமவத்திசை
தவளயாணையான் நன்றிசைக்கடலா
வெல்லையேய்ந்த வித்திருமண்டலம்
வில்லைவாய்ந்த விற்றறுண்டானென்
கண்டரவநிகர் காலையாண்டு
துண்டரநாடெனத் தொக்கதொருபெயர்

தண்டகனென்னுந் தராபதிதாங்கித்
 தண்டகநாடெனத் தாங்கினதொருபெயர்
 தொண்டைமானுமத் தோன்றல்காத்துத்
 தொண்டைநாடெனத் துலங்கியதொருபெயர்
 அத்திருமண்டல மெத்திசையும்புகழ்
 வீசங்கோட்டமும் வீறுறுநாடும்
 ஆசினத்தமு மாமுட்பிரிவின்
 விளங்கமலிந்து வளங்களியைந்தன
 உரமிசுந்தத்த் தூர்வொறும்பலகோத்
 திரமிகமேவுந் திரவேளாளர்
 மற்றையவொவரினு மதிப்பருந்தொகுதியிற்
 பெற்றமெய்ச்செல்வப் பெருமிதப்பகுதியின்
 மிகுதிபற்றிய வழக்கான்மேம்படுந்
 தகுதியையுற்றுச் சாற்றரும்வண்மை
 மாட்சியிற்றொண்டை மண்டலக்காணி
 யாட்சிக்குரிய ராகியிருந்து
 விளைவிலந்திருத்திக் களைகளைபைங்கூழ்
 விளைவித்துறுகண் களைவித்தரசர்க்
 கிறைமுறையீந்து நிறைதிருநிரப்பி
 பலகுடைநிழறங் குலகுடைநிழற்கீழ்
 காண்பாரலகுடை நீழலொன்னும்
 மாண்புரைக்கேற்ப மன்னரைநிறுவி
 தொன்றுதொட்டுத் தொண்டைமண்டலத்
 தென்றும்வதித வினித்தகைவேளாண்
 மாக்களேதொண்டை மண்டலத்தாரொன
 நீக்கருமிகுதி பற்றிரிகழ்ந்திடும்
 ஏதுநோக்கி யோதற்காயினர்
 பாமகளின்னுரு வாமென்றாய்தமிழ்
 நாவலர்தத்த நாவலரொடுபல்
 பூவலர்குடும் புலவர்சிரோமணி
 அருண்மொழிவானத் தமுதுகுகம்பர்
 பொருண்மலிபாடற் புகழேந்திம்முதற்
 சீரியர்புனைந்த திருக்கைவழக்கம்
 ஏரொழுபதுவு மியற்றமிழ்மலைக்
 கலம்பகம்பிள்ளைக் கவிமுதனூல்களும்
 நலம்பகர்சீர்த்தி நற்றனிப்பாக்களும்

ஆங்கவர்மேம்பா டேங்காதிசைத்தன
 படிக்காசென்னப் பகரிசைப்புலவன்
 இம்மண்டலத்தா ரியற்பெருங்கீர்த்தி
 எம்மண்டலத்து மிணிதுற்றுயரச்
 சாற்றியதொண்டை மண்டலசதகத்
 தேற்றம்பல்வள மிகையின்நிறமும்
 சதந்தகுமொளியும் விதந்துகூறினன்
 பகுத்துரை யந்தூல் பன்னெடுநாண்முன்
 நிகழ்த்தியதாதலி னெடும்பனையேட்டுப்
 பிரதிகளொன்றி னொன்றுபேதித்தும்
 முரணியும்பிறழ்ந்தும் மூலமாகியும்
 இருத்தலினதனைக் கருத்தினிலாய்ந்து
 பாரம்பரியஞ் சாருமிடத்துப்
 பொருந்துபுலிருந்த திருந்தியனவா
 வேற்றனகொண்டு மாற்றுதலின்றிப்
 பாத்தொறுங்குறிப்பி னேத்துறுஞ்சரித
 மறைதல்செல்லா துறைதல்கருதி
 எவரும்விரும்பிச் சுவையறிந்தோதத்
 தெரிக்குந்தகைமைச் சுருக்கியும்விரித்தும்
 முன்னூல்விரியிற் பன்மேற்கோளொடும்
 எளிவருநடையின் மிளிரும்பொழிப்புரை
 எழுதுவதின்றி யமையாக்கடனென
 சேயாற்றுந்துந் தென்தாற்சுவைநீர்
 ஓயாதுலவி யூறும்பழனப்
 பெருநகர்வேளாண் மரபிற்பிறந்து
 முத்தமிழ்க்கடலொடு கத்தலைச்சலதியும்
 எண்மையிற்குடித்த தென்மலையத்துச்
 சம்புவைநிகர்க்குங் கும்பமாமுனிவன்
 பெயருற்றனமென் றயர்விற்களிக்கும்
 அகத்தியக்கேய்ந்த வகத்தியப்பனென்
 அகத்தியங்கார்வத் தகத்தியமென்சொல்
 வழிவராதுள்ளத் தொழிவுறாதெழுதல்
 அடங்காதெழுதினெ னாதலினிஃதோர்
 மடங்காணெறியென மனங்கொண்டுவத்தல்
 குற்றங்குணமெனக் கொள்ளும்
 முற்றுமுணர்ந்த முதியோர்கடனே

தொண்டைமண்டலசதகம்.

வழிபடு கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி விநீத்தம்.

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்
குடியொடு தழீஇயதொண்ட
மண்டலசதகந் தன்னை
வளமையான் வகுப்பதற்குப்
புண்டர துதலிரண்டு
புயமிசை யிருந்திரண்டு
குண்டல நிகரிரண்டு
குமரனா வணக்கஞ் செய்வாம்.

[இதன் பொழிப்புரை.]

பருவப்புயலை (வரையாது கொடுக்குங் கொடையால்) ஒத்த
வேளாண் குடி (ப்பிறப்பினரது சிறப்பினைத்) தழுவிய தொண்டை
மண்டல (த்தைச் சுட்டிய தூறுபாடல்களான் முற்றிய) சதகமெ
ன்னும் பிரபந்தத்தை (ச்சொல், பொருள்முதலியவற்றின் நயம்)
மிகுதிபடச் சொல்லுதற் பொருட்டு; (திரு நீற்றுமுக) கீற்று (விள
ங்கும்திரு) நெற்றியினையுடைய சிவபெருமானது இரண்டுதிருத்
தோள்களினும் ஏறியிருந்து (அவரது திருச்செவியிலணியப்பட்டு
விளங்கும்) இரண்டு குண்டலங்களைப்போல விளங்குகின்ற (அவரது)
இரண்டு திருக்குமாரர்களாகிய விராயக்கடவுளையும் சுப்பிரமணிய
க்கடவுளையும் (யாம்) வணங்குதல் செய்வோம் என்றவாறு.

இனிதுட்பமாமாறு.

வேளாண் குடிப்பிறப்பினர் தம்மையடைந் தேற்போர்க்குக்
கனவினுங் கைம்மாறு கருதாது வழங்கும் வள்ளியோரொன்பதும்
எவ்வாற்றான் உயர்ந்தோர்க்குடும் உலகையடைத்தற்கு இன்றியமை
யாக்கருவியாந்தன்மையுடையார் என்பதும், இங்ஙனம் வையகத்தார்
க்கன்றி “வானகத்தார்க்குங் குன்றாநன்றி குயிற்றுநர்” என்பதும்,
பிறவும் “கொண்டல்” என்னும் உவமக்குறியாற் பெறப்படுதலின்
“வியனுறு மெதிரனும் வீழாக்கொடையும் - பயனுறுநர் தொழி
லும்பழியாப்பண்பும்-வாய்மையுமறிவு மாஅண்பு மாண்மையுந்-தாய்

மையும்பொறையுந் தோற்றமுமன்பு-முளங்கொளிரக்கழு மொழுக்
கழுமுதலா விளங்கு விழுக்குடி வேளாண்குடியே” என்றதனை
வற்புறுத்தற்கு உவமான வளவையால் விளங்கவைத்து, “கொண்
டலைநிகர்க்கும் வேளாண்குடி” என்றார் இந்துலாரொனக் கொள்க.

இனி “கொண்டல்” என்பதனை “விட்டும் விடாத இலக்கணை”
யால் கொண்டலூர்தி எனப் பொருள்கொண்டு; வேளாளர் தமது
நல்லொழுக்கமென்னு மாணையாற் கொண்டலையாங் காங்கு பெய்
வித்து நடாத்துதலும், ஐவகைத்திணையினு முய்வகைத்திணையாய்
மருதத்திணையை வளம்படுத்துக் காத்தலும், வேள்விக்கு (வேளாண்
மைக்கு) வேந்தராதலும் முதலிய தொழிலாதி பொதுத்தன்மை
யமைந்து கிடத்தலின், கொண்டலைநடாத்தி மருதத்திணைகாத்து
வேள்விக்கு இந்திரனை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி என்பது மொன்று.

இன்னும் “கொண்டல்” என்பது உவமை யாகுபெயராகலின்
திருமால் எனப்பொருள்கொண்டு; நடுநின்றெவ் வுயிர்க்கும் துகர்ச்சி
வருவித்தலும், பகைப்புலமுருக்கிப் பாதுகாத்தலும், திருவிற்பொவி
ந்த சிறப்பினையுடைமையும், இன்சுவையமுத மிரந்தோர்க் கீதலும்,
பூமகட்குரிமை பூண்டுகிறதலும், சத்துவதனிக்குணத் தானேபயிற
லும், ஊக்கமுஞ் செவ்விய முடைமையும்இன்ன ஆக்கமுடைய
ராதல்பற்றிக் கொண்டலை யொத்த வண்ணத்தினையுடைய கடவு
ளாகிய திருமலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடிப்பிறப்பினர் எனினும்
ஒக்கும்.

இத்தலைச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனின் “எந்நூலுரைப்
பினும் முன்னர்ப்பாயிரம் உரைத்துரைக்க” என்பவாகலின், தெய்வ
வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளுங் கூறுதலின். தற்சிறப்புப்பாயிரங்
கூறுதனுதலிற்று. என்னை “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொரு
ளும் எய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றமையான்.

இனிவிரிப்பின் சாலப்பெருகும்.

நூல்.

க ட ட னை க் க லி த் து றை .

சீர்கொண்டகச்சித் திருவேகம்பத்தான் செல்வமுக்கட்
கார்கொண்டமும்மதத் தைங்கரந்தாங்கிக் கடவிகடங்
பேர்கொண்டசக்கரப் பிள்ளையைத்தான்பெற்ற பேறதனால்
வார்கொண்டகீர்த்தி படைத்ததன் றோதொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன் பொழிப்பு.]

சிறப்புற்ற காஞ்சிநகரில் திருவேகம்பமுடைய பரமசிவனது செல்வப்புத்திரனாகிய, முக்கண்களினின்றும் அருளாகியமும்மதம் மழைபோல வழிகின்ற உலகமனைத்தையும் வெல்லும் விகடயாணை முகத்தினையும், ஐந்துக்கணையும் உடைய, விகடசக்கர விநாயகன் எனப் பேர்பெற்ற மூத்த பிள்ளையாராத் தன்னிடத்துள்ள அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்றமையால் (வேளாண்மரபினர்க்குரிய) தொண்டைமண்டலம் மிகுதீர்த்திபடைத்ததாயிற்று. (க)

விகடசக்கர விநாயகர்.

சிவபெருமானது திருவருளுக்குமாறுகத்தக்கன் விட்டுணுமுதலிய தேவர்களைக்கொண்டு யார்கஞ்செய்யுங்காலத்துச், சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணினின் றுதயமான அகோரவீரபத்திரக்கடவுள் எழுந்தருளி அந்தயாகத்தைச்சிதைத்துத் திருமலைத்தாக்கினைபோது, அத் திருமாலால் விடப்பட்ட சுதரிசனமென்னும் சக்கராயுதத்தை அவ் வீரபத்திரக்கடவுளது திருமார்பில் விளங்கிய தலைமாலையிலிருந்த தலைகளுள் ஒருதலைகவ்விக்கொண்டது. பின்பு அச்சக்கராயுதத்தைப் பெறும்பொருட்டு, வைகுண்டத்தில் வாயில்காப்போராகிய சேனை முதலியாரென்னும் விடுவசேனர் வீரபத்திரக்கடவுளைவழிபாடுசெய்ய, வீரபத்திரர் கவ்வியதலை தானேகொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளென்றருளிச்செய்தனர். பின்பு விடுவசேனர் வீரபத்திரக்கடவுள் சந்திதியில் கொங்காணித்தாதன் கூத்துஎன்னும் குடக்கூத்தாடினர். அதுகண்டு அம்மலைத்தலை சிரித்தவளவில் சக்கரம் கீழேவிழ அதனை விடுவசேனொடுக்கும்போது விநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையை நீட்டி அச்சக்கரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு தமது சந்திதியிலும் அககூத்தாடும்படி அருளிச்செய்தனர். விடுவசேனர் ஆநந்தன் கொண்டு திருக்காஞ்சி ஆயிரக்கான் மண்டபத்தில் விநாயகக்கடவுள் சந்திதியில் அவ்விகடக்கூத்தாடியதுகண்டு நகைத்து அச்சக்கராயுதத்தை அருளிச்செய்தனர் விகடக்கூத்துக்கு உவந்து சக்கரதானஞ் செய்தமையால், அன்றுமுதல் திருக்காஞ்சி விநாயகருக்கு விகடசக்கர விநாயகர்எனப் பேர்வழங்கிவருகின்றது. பரப்பிரம்ம சொரூபராகிய விநாயகமூர்த்தியார் ஒரு பிரளயம் உண்டாகும்படி திருவுள்ளமாகவும் பன்னிருசூரியரும் உதயமாகி நூறுவருடம் காய்ந்து உலகத்தை பஸ்மஞ்செய்து ஆதிசேடையுந்தகிக்க அவன்

காளகடவிஷத்தைக் கக்கியதும் சூரியர்கள் வெப்பமும் ஆதிசேட
னையும் துவாதசாதித்தர்களையும். தகித்து பஸ்மமாக்கிவிட்டது.

அந்த வெப்பங்களில் சத்தமேகங்கள் பிறந்து நூறுவருடம் விடா
மழையாகப் பொழிந்தது, அதனால் எங்கும் ஏகாரணவமாக நிறை
ந்தது அதில் வடவாமுகாக்கினி பிறந்து அந்த ஜலத்தை யெல்லாம்
கிரகித்தது. அவ்வடவாமுகாக்கினி பிரசண்ட வாயுவிலொடுங்கி
அவ்வாயு ஆகாயத்தில் ஒடுங்கி ஆகாயம் ஆத்மாவிலொடுங்கி ஆத்
மா பிரம்மாவில் ஒடுங்கி, பிரம்மா விண்டெவிலும், விண்டு ருத்திர
னிலும், உருத்திரன் மகேசுவரனிலும், மகேசுவரன் சதாசிவனிலும்,
சதாசிவன் விந்துவிலும், விந்து நாதத்திலும், நாதம் சத்தியிலும்,
சத்தி சிவத்திலும், சிவம் பரத்திலும், பரம் பராபரத்திலும் ஒடுங்
கியது. இப்பராபரமே முடிவான பரப்பிரமசொருபமாயிருந்தது,
மீளவும் முறையே சிருஷ்டியாதி நடத்தும் பொருட்டு தமது முக்
குணங்களினின்று மும்மூர்த்திகளை யுண்டாக்கி பை, முட்டை, நிலம்,
வியர்வை என்னும் நால்வகைத்தோற்றமும், தேவர்கள் பதினான்கு
நூறாயிரம், மக்கள் ஒன்பது நூறாயிரம், விலங்கு பத்து நூறாயிரம்,
புள் பத்து நூறாயிரம், ஊர்வன பதினொரு நூறாயிரம், நீர்வாழ்வன
பத்து நூறாயிரம், தாவரம் இருபது நூறாயிரமாம், ஆக என்பத்து
நான்கு லட்சம் யோனி பேதங்களாம். ஆதிதெய்வீகம் மாதாவின்க
ருப்பத்திலுமுன்றும், ஜனனமரணத்தி லுண்டானதுக்கம், இயமத
ண்டனை, நரகதுக்கம், ஆதிபௌதீகம் சூளிர், வெப்பம், மழை,
காற்று, மின்னல், துடி, சுவர்வீழுதல், கல்வீழுதல், இவைகளால்
வருந்துன்பமும், ஆகியாத்மீகமாவது சரீரத்தினாலும், மனத்தினாலும்,
வருந்துக்கமுமாம், இவைகளை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு தனுக்ரண
புவன போகங்களை யளித்து, மல சம்பந்தமான பாசபந்தங்களைப்
போக்கி, முத்தியிற்சேர்க்கும் நிமித்தம், ஜீவாத்மாக்களை யெல்லாம்
கன்மங்கட்டீடான சரீரங்களையெடுக்கும்படி இருபைசெய்த, விநாய
கரை தேவர்களும் மனிதர்களும் எந்தக்கருமத்தைச் செய்யத்தொட
ங்கும்போது, முந்தி விநாயகக்கடவுளை பூசித்துத்தொடங்குவார்கள்;
இல்லாவிடில் விக்கிரமவந்தேவிடும் அதுநிறைவேறாது. கணேச
மூர்த்தி ஆகமத்தில் சத்தகோடி மஹாமந்திரங்கள் சொல்லியிருக்
கின்றன, அதில் சடக்கரமந்திரம் சிறந்ததாகும். அதிலும் ஏகா
க்ஷரமந்திரம் மேலானதாகும் அதை ஸ்நானம் செய்து தீசைக்ஷபெ
ற்று வணக்கம், அன்பு, அருள், ஆசாரம், வேதாகமநெறியில் ஒழு
குதல், ஈல்லோரிடத்தில் வணக்கம், மந்திரம் உபாசித்தல், ஆசை
இவைமுதலிய நன்னடக்கையோடு ஊறுபாடில்லாத உத்தமஸ்தா

னத்திலிருந்து மந்திரஜலத்தினால் புரோஷித்து பூதசத்திமுதலியவைகளைச்செய்து அகம் புறமாகிய விரண்டினுள்ளும் நியாசஞ் செய்து பிராணயாமத்திலிருந்து இம்மந்திரத்தைச்செபித்து விநாயகமூர்த்தியினது திருவுருவத்தை தியானித்து அந்தநியாக பூசைசெய்து மந்திரத்தை தினந்தோறும் செபித்துவர எல்லாசித்தியும் பெறுவர். ஆணவமலசம்பந்தத்தை யொழித்து சிவன் முத்தி யென்னும் மேலான பதமும்பெறுவர்.

விநாயகர் அநேக அவதாரங்களைச் செய்தார் பிரமன் வேண்டுமோளால் அவன் புத்திரிகளான சித்தி, புத்தி என்னும், இருவரையும் மணஞ்செய்தார். விஷ்ணுவின் பிரார்த்தனையால் அவன்புத்திரிகள் பன்னிருவரையும் விவாகித்துக் கொண்டார். சிவன் ஆக்கிணைப்படி பார்வதியார் யமுனைநதியில் தாமரைபூவுப்பத்தில் சங்கமாகப் பிறந்திருந்து பின்பு பெண்குழந்தையாகி மரீசிமுநிவரும் அவர்பத்தினி தேவவல்லியும் எடுத்துவளர்த்த வல்லபையை சிவன் கணேசருபங்கொண்டு மணந்து மரீசிமுநிவருக்கு விசுவரூபதரிசனங்கொடுத்தார்.

ஆவணிமாதம் பூர்வபக்ஷத்தில் சதுர்த்தியில் சந்திரனைப்பார்க்க கப்படாது; மறந்தாவது பார்த்தாலும் தோஷம்வரும்: இந்தசதுர்த்தி விநாயக விரதங்கொண்டு பூசித்து அவருடைய விரதங்களை அதுஷ்டிப்பதினாலும், அவரது ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை ஜெபிப்பதினாலும், அவரது திருவவதார மூர்த்திகளை பூசிப்பதினாலும், அவர்திருவடிகளை துதிசெய்வதினாலும், எல்லாநன்மையும் பெறுவார்கள். மாசிமாதத்தில் அமரபக்ஷத்தில் செவ்வாய்க்கிழமைகூடிய சதுர்த்தியில் இவ்விரதத்தைத்துவக்கி அன்று உதயத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறுருத்திராக்கமணிந்து கணேசமூர்த்தி திருவடிகளையுன்னி ஏகாக்கரம் சடாக்கரம் திருநாமமந்திரம் இம்மூன்றினையுந் தியானித்து அன்ன பானாதிகளை யொழித்து விரதமிருந்து சந்திரோதயமானபின்பு விநாயகமூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து, விநாயகருக்கு பலபூஷணம் சந்தனந்தோய்த்த இரண்டு இரண்டு அறுகினாலும் அங்கபூஜை செய்து அஷ்டோத்ர சத சகசர நாமங்களால் ஓம் கணானந்தவாயநமவென்று துவக்கி அர்ச்சிக்கவேண்டும். - பின்பு சந்திரனுக்கும் பூஜைசெய்துமுடித்து வேதியருக்கு உண்டி முதலியவையளித்து அன்றிரவுமுழுவதும் நித்தினாயின்றி விநாயகப்பெருமான் சரித்திரங்களை சிரத்தா பத்தியுடனிருந்து கேட்டு இப்படியாக ஒரு வருடம் வன்னிவிருக்ஷத்தினடியில் இருந்து இந்த சங்கடசதுர்த்தி விரதம்

அதுட்டிப்பவர்களுக்கு மகப்பேறு முதலிய எல்லாப்பேறுகளும் உண்டாகும். சக்தியில்லாதவர்கள் ஒருநாளாவது இப்படி அதுஷ்டிக்க வேண்டும்.

சந்திரன் ஓர்காலத்தில் விநாயகரை நிந்தித்து அவன் ஒளியிழக்கவும் அவனைப் பார்த்தவர்கள் நிந்தனை யடையவும் சாபம்பெற்று வருந்தினான். அதினிமித்தம் சந்திரனும், தேவர்களும், விநாயகரை வருந்தி அரியதவத்தைச் செய்து மறுபடி பழயபடி ஒளிவுபெறவும், சதுர்த்திதினத்தில் தன்னையும் சந்திரனையும் பூஜித்தவர்கள் நன்மையைப் பெறவும் அதுக்கிரகஞ்செய்தார். அதனால் விநாயகசதுர்த்தியென்று உண்டாயிற்று. அந்தசதுர்த்திதினத்தில் மாத்திரம் சந்திரனைப் பார்த்தவர்களுக்கு தோஷம்வருமென்று விநாயகர் கிருபைசெய்த படியினால் தெரிந்தபெரியோர்கள் சதுர்த்திதினத்தில் சந்திரனைப் பார்த்துக் கமாட்டார்கள். இவரது சதுர்த்தி விரதத்தை அதுஷ்டிப்பவர்கள் சதுர்த்திதினங்காலையில் எழுந்திருந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறுருத்திராக்கமணிந்து ஒருபூஜாமண்டபத்தை அழகுபெறச்செய்து பரிசுத்தமான விடத்தில் மிருத்திகையெடுத்துவந்து அதில் வேர்கள், செல்லுகள், முதலிய செந்துக்கள், கற்கள், இல்லாமற் பிசைந்து சிறப்படி விநாயக ரூபஞ் சமைக்கவேண்டும். இதனுடன் பொன்னினால் ஒரு உருவமும் சமைக்கவேண்டும். பூஜாமண்டபத்தில் தண்டலெம்பரப்பி இழைசுற்றி நீர்நிரப்பி மாவிலை தேங்காய் தகஷணையிட்டு வைத்த ரும்பத்தை தர்ப்பை ஆசனமிட்டுவைத்து அருகில் பார்த்திபமூர்த்தியையும் சுவர்ணமூர்த்தியையும் எழுந்தருளச்செய்து அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமனம், மந்திர பூர்வமாக உண்டாக்கி புஷ்பம், அக்ஷதை இவைகளைக் கொண்டு, மந்திரங்களைச் சொல்லி, தேன், பால், பழங்கலந்த பஞ்சாமிருத ஸ்நானஞ்செய்வித்து வஸ்திரம் பூணூல், சாத்தி கந்தந்தரித்து மஞ்சள்பூசி பூந்தாதுகளை அப்பி மலர்களைச்சாத்தி பிரார்த்தித்து ஆலத்திசுற்றி சங்கற்பம் செய்து கொண்டு தியானிகளைமுடித்து சாமனா, குடை, முதலிய சோடசோபசாரங்களுடன், வாத்தியங்கள் முழங்க நெய், பால், முதலிய சுத்தானனங்களும், கறிகளும், பருப்பும் மோதகங்கள், உண்டைகள், தேங்கனி, வாழை முதலிய கனிகளும், பாகடையும் வைத்து பஞ்சதாபங்களைக் கொடுத்து பலதீபங்களைக்காட்டி விநிருத முதலிய சின்னங்களைவழங்கி கணனாந்துவாயென்னும் மந்திர புஷ்பஞ்சாத்தி கர்ப்பூரீராஞ்சனஞ்சுழற்றி வலம்வந்து திருவடிகளில் வணங்கி விநாயக ஆகமமுறைப்படி தர்ப்பணம், ஒமம்செய்து மந்திரங்களை ஜெபிக்க அன்னதான முதலான பல தானங்களைச்செய்ய

வேண்டும். இப்படி மறுமாதம்வரையில் விரதமிருந்து முப்பதுநாளும் ஆகாரமின்றி உபவாசமாக இருக்கச் சக்தியில்லாமலிருப்பவர்கள் ஒருநாளாவது இப்படிச் செய்ய வேண்டும். பல அவதாரங்களாகையால் தூற்றெட்டி உருவங்கள் வரையில் வைத்து பூசிக்கலாம். அதனால் ஒன்றுக்கொன்று அதிகபலன்களைத்தரப்பெறுவார்கள். பின்னர் விநாயகமூர்த்தியை தமது மனதில்தியானித்து பொன்னாற்செய்த மூர்த்தியையும் சூப்பத்தையும் பலதிரவியங்களோடு தானஞ்செய்து பிரிதிவி மூர்த்தியை வாத்தியகோஷ்டங்களுடன் எழுந்தருளச்செய்து ஜலவாசமாச தடாகம், நதிமுதலிய இடங்களில் எழுந்தருளச்செய்து, வீட்டுக்கு வந்து இஷ்டர்களுடனிருந்து போஜனம் செய்து இகபரசாதனம் பெற்று விநாயக மூர்த்தியினது பேரருளைப் பெற்று சுகித்திருப்பார்கள் இவைகளை புராணம் பதினேட்டில் ஒன்றாகிய பார்க்கவ மென்னும் விநாயக புராணத்தைப்பார்க்க.

இச்செய்யுளில் தெய்வம் பராவுமுகத்தானே

தலச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்.

சேவடிசெய்வ தறியாதமாவலி முன்புசென்று
மூவடிவேண்டுந் திருமான்மருகனிம் மூவுலகும்
காவடியாக வொருதலைமேவிய காஞ்சிபுர
மாவடிமேவும் பெருமான்பதிதொண்டை மண்டலமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

முன்னே சிறியனவாகக் காணப்பட்ட செவந்தபாதங்கள் பின்னேமிகவிரிந்து உலகமனைத்தினையு மளக்குமென்றறியாத மாவலிச் சக்கிரவர்த்தியிடம் முன்பு மிகக்குறுகிய குறளுருவாய்ச் சென்று மூன்றடிநிலம் யாசுகித்த திருமால் மருகனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள், பாலலீலையில் மூவுலகங்கிலையும் ஒருதட்டிலும் காஞ்சிபுரத்தை மற்றொரு தட்டிலுமாகவைத்துக் காவடியிட்டுத் தூக்கியபோது ஒருதலையாய் காஞ்சிபுரத்தட்டு தாழ்ந்தமையா லதன்கண் ஒற்றைமா மரத்தடியில் சிவபெருமானோடு வீற்றிருந் தருளினார் அத்தகைய காஞ்சிமாநகரத்தைத் தன்னிடங்கொண்டு சிறந்தபதி தொண்டை மண்டலம் (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

வரலாறு.

காசிபுருனிவரால் மாயைஎன்னும் அசுரப்பெண்வயிற்றில் சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன், அசமுகி என்னும், நால்வரும் அசுரச்

அதுட்டிப்பவர்களுக்கு மகப்பேறு முதலிய எல்லாப்பேறுகளும் உண்டாகும். சக்தியில்லாதவர்கள் ஒருநாளாவது இப்படி அதுஷ்டிக்க வேண்டும்.

சந்திரன் ஓர்காலத்தில் விநாயகரை நிந்தித்து அவன் ஒளியிழக்கவும் அவனைப் பார்த்தவர்கள் நிந்தனை யடையவும் சாபம்பெற்று வருந்தினான். அதினிமித்தம் சந்திரனும், தேவர்களும், விநாயகரை வருந்தி அரியதவத்தைச் செய்து மறுபடி பழயபடி ஒளிவுபெறவும், சதூர்த்திதினத்தில் தன்னையும் சந்திரனையும் பூஜித்தவர்கள் நன்மையைப் பெறவும் அதுக்கிரகஞ்செய்தார். அதனால் விநாயகசதூர்த்தி பென்று உண்டாயிற்று. அந்தசதூர்த்திதினத்தில் மாத்திரம் சந்திரனைப் பார்த்தவர்களுக்கு தோஷம் வருமென்று விநாயகர் கிருபை செய்த படியினால் தெரிந்தபெரியோர்கள் சதூர்த்திதினத்தில் சந்திரனைப் பார்க்கமாட்டார்கள். இவரது சதூர்த்தி விரதத்தை அதுஷ்டிப்பவர்கள் சதூர்த்திதினங்காலையில் எழுந்திருந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறுருத்தி ராக்கமணிந்து ஒருபூஜாமண்டபத்தை அழகுபெறச்செய்து பரிசுத்தமான விடத்தில் மிருத்திகையெடுத்துவந்து அதில் வேர்கள், செல்லுகள், முதலிய செந்துக்கள், கற்கள், இல்லாமற் பிசைந்து சிறப்படி விநாயக -ரூபஞ் சமைக்கவேண்டும். இதனுடன் பொன்னினால் ஒரு உருவமும் சமைக்கவேண்டும். பூஜாமண்டபத்தில் தண்டிலம்பரப்பி இழைசுற்றி நீர்நிரப்பி மாவிலை தேங்காய் தாஷணையிட்டு வைத்த சும்பத்தை தர்ப்பை ஆசனமிட்டுவைத்து அருகில் டார்த்திபமூர்த்தியையும் சுவர்ணமூர்த்தியையும் எழுந்தருளச்செய்து அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமனம், மந்திர பூர்வமாக உண்டாக்கி புஷ்பம், அக்ஷதை இவைகளைக் கொண்டு, மந்திரங்களைச் சொல்லி, தேன், பால், பழங்கலந்த பஞ்சாமிருத ஸ்நானஞ்செய்வித்து வஸ்திரம் பூணூல், சாத்தி கந்தந்தரித்து மஞ்சள்பூசி பூந்தாதுகளை அப்பி மலர்களைச் சாத்தி பிரார்த்தித்து ஆலத்திசுற்றி சங்கற்பம் செய்து கொண்டு தியானாகளை முடித்து சாமரை, ஓடை, முதலிய சோடசோபசாரங்களுடன், வாத்தியங்கள் முழங்க நெய், பால், முதலிய சுத்தானனங்களும், கறிகளும், பருப்பும் மோதகங்கள், உண்டைகள், தேங்கனி, வாழை முதலிய கனிகளும், பாகடையும் வைத்து பஞ்சதுபங்களைக் கொடுத்து பலதீபங்களைக்காட்டி விகிருத முதலிய சின்னங்களைவழங்கி கணனாந்தவாயென்னும் மந்திர புஷ்பஞ்சாத்தி கர்ப்பூரீராஞ்சனஞ்சுழற்றி வலம்வந்து திருவடிகளில் வணங்கி விநாயக ஆகமமுறைப்படி தர்ப்பணம், ஒமம்செய்து மந்திரங்களை ஜெபிக்க அன்னதான முதலான பல தானங்களைச்செய்ய

வேண்டும். இப்படி மதுமாதம்வரையில் விரதமிருந்து முப்பதுநாளும் ஆகாரமின்றி உபவாசமாக இருக்கச் சக்தியில்லாமலிருப்பவர்கள் ஒருநாளாவது இப்படிச்செய்ய வேண்டும். பல அவதாரங்களாகையால் நூற்றெட்டு உருவங்கள் வரையில் வைத்து பூசிக்கலாம். அதனால் ஒன்றுக்கொன்று அதிகபலன்களைத்தரப்பெறுவார்கள். பின்னர் விநாயகமூர்த்தியை தமது மனதில்தியானித்து பொன்னுற்செய்த மூர்த்தியையும் சூப்பத்தையும் பலதிரவியங்களோடு தானஞ்செய்து பிரிதிவி மூர்த்தியை வாத்தியகோஷ்டங்களுடன் எழுந்தருளச்செய்து ஜலவாசமாச தடாகம், நதிமுதலிய இடங்களில் எழுந்தருளச்செய்து, வீட்டுக்கு வந்து இஷ்டர்களுடனிருந்து போஜனம் செய்து இகபரசாதனம் பெற்று விநாயக மூர்த்தியினது பேரருளைப் பெற்று சுகித்திருப்பார்கள் இவைகளை புராணம் பதினெட்டில் ஒன்றாகிய பார்க்கவ மென்னும் விநாயக புராணத்தைப்பார்க்க.

இச்செய்யுளில் தெய்வம் பராவுமுகத்தானே

தலச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்.

சேவடிசெய்வ தறியாதமாவலி முன்புசென்று
மூவடிவேண்டித் திருமான்மருகனிம் மூவுலகும்
காவடியாக வொருதலைமேவிய காஞ்சிபுர
மாவடிமேவும் பெருமால்பதிதொண்டை மண்டலமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

முன்னே சிறியனவாகக் காணப்பட்ட செவந்தபாதங்கள் பின்னேமிகவிரிந்து உலகமனைத்தினையு மளக்குமென்றறியாத மாவலிச் சக்கிரவர்த்தியிடம் முன்பு மிகக்குறுகிய குறளுருவாய்ச் சென்று மூன்றடிநிலம் யாசகித்த திருமால் மருகனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள், பாலலீலையில் மூவுலகங்கீளையும் ஒருதட்டிலும் காஞ்சிபுரத்தை மற்றொரு தட்டிலுமாகவைத்துக் காவடியிட்டுத் தூக்கியபோது ஒருதலையாய் காஞ்சிபுரத்தட்டு தாழ்ந்தமையா லதன்கண் ஒற்றைமாமரத்தடியில் சிவபெருமானோடு வீற்றிருந்த தருளினர் அத்தகைய காஞ்சிமாநகரத்தைத் தன்னிடங்கொண்டு சிறந்தபதி தொண்டைமண்டலம் (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

வரலாறு.

காசிபமுனிவரால் மாயைஎன்னும் அசுரப்பெண்வயிற்றில் சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன், அசுமுகி என்னும், நால்வரும் அசுரச்

சேனையும் பிறந்தனர். சூரபன்மன் முதலிய மூவரும் தவஞ்செய்து யாவராலும் கொல்லவும் வெல்லவும்படாத வரத்தாலும் பலத்தாலும் பாதுகோபன் முதலிய புத்திரர்களைப்பெற்று மிகவுயர்ந்து தேவர் முதலியாவனையும் வென்று திரிபுவனங்களையும் தம்மடிப்படுத்தி, இந்திரன்முதலிய தேவர்களனைவனையும் தமக்கு அடிமைத் தொழில் செய்யும்படிவருத்தி அண்டாண்டங்களின் பரிமாணங்களைதனது சூல சூருசக்கிரனாலறிந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலரசு செலுத்திச் சூரபன்மன் அசுரோசனாய்த் தென்கடலிலும், சிங்கமுகன் வடகடலிலும், தாரகன் மத்தியதரையிலுமாக வசித்தார்கள். இந்திரன் முதலிய தேவர்களனைவரும் அடிமைத் தொழிலில் வருந்தமாட்டாமல் உருமறைத் தொளித்தோடிக் கைலாயகிரியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான்சந்நிதியின் முறையிட்டார்கள், பரங்கருணைத்தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து, நீலிர் நம்மைமதியாமல் தக்கன் வேள்வியிற் சென்றிருந்த பாதகத்தின் பயனிவ்வாறு உங்கட்குப்பலித்தது என்றருளிச்செய்து பின்னும் பருவதராசபுத்திரியாய் நம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற நமதுசத்தியைமணந்து ஒருபுத்திரனைத்தருவோம். அப்புத்திரனால் அவ்வசுரர்சங்கரிக்கப்படுவார்கள் நீலிருஞ் சுகமடைவீர்கள் என்றருளிச்செய்தனர். அதுகேட்டுதேவர்ஆநந்தமடைந்து சென்று சிலகாலம்மறைந்துமுன்று, பிரமாவைச்சார்ந்து முறையிடப் பிரமா மன்மதனையேவ, அக்காமன் அக்காலத்தல் திருக்கயிலாய பருவதத்தில் கல்லாலவிருக்கத்தின்கீழ் ஜநகர்முதலிய முனிவருக்காக யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்த தட்சணாமூர்த்தி சிவபெருமான்மேல் காமம்வினைப்பனவாகிய மலர்கனையேவ, அக்கடவுள் தமது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தவளவில் அம்மாரன் எரிந்து கரந்தனன் பின்பு சிவபெருமான் யோகத்தினின்றும் நீங்கி இராகியினது வேண்டுகோளுக்காக மன்மதனை அருபியாக்கியருளி இமயமலையிற்சென்று பார்வதியைமணந்துகொண்டு திருக்கயிலாயத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது தேவர்கள்சந்நிதியில்வந்து முன்கட்டையிட்டருளியபடி புத்திரனையருளிச்செய்யவேண்டுமென்று துதித்து வணங்கச் சிவபெருமான் தமது ஊர்த்துவமுகமும் பாரிசமுகமாக ஆறுதிருமுகங்களோடெழுந்தருளியிருந்தனர். அவ்வாறுதிருமுகங்களிலுமுள்ள நெற்றிக்கண்களாறிலும் ஆறுநெருப்புப்பொறிதோன்றிச் சந்நிதானத்தில் வியாபித்தது கண்டு பார்வதிதேவியார் அஞ்சியோடி யொளிக்கத் தேவருமஞ்சி யோலமிட்டுத் துதிசெய்யச் சிவபெருமான் உலகமெங்கும் வியாபித்த அக்காருண்யாக்கினியைச் சுருக்கி அக்கினிதேவன்

கையிற்கொடுக்க அவ்வக்கினிதரிக்கமாட்டாமல் வாயுவினிடத்தில்சும
த்தவாயுதேவன் தாங்கமாட்டாமல் கங்கையில்வைக்க, கங்கை சரவண
ப்பொய்கையில் பொற்றாமளையில்வைக்கப், பொற்றாமளையில்
ஆறுபொறிகளும் ஆறுகுழந்தைகளாயின. தேவர்கள் அக்குழந்தை
கட்கு கார்த்திகைப்பெண்களால் பால்கொடுப்பித்தார்கள் பின்புசிவ
பெருமான் பார்வதிசமேதராய்ச் சரவணப்பொய்கைக் செழுந்தருளி
இதோஇருக்கிற உனதுகுழந்தைகளை எடுத்துப்பால் கொடுவென்று
சொல்லியருளப், பார்வதிதேவியார் வாரியெடுக்க ஆறுகுழந்தைக
ளும் ஆறுதலைகளும் பன்னிருதோள்களும் ஒருடம்பும் இரண்டுபாதமு
முள்ள ஒருகுழந்தையாகக்கண்டு மகிழ்ந்து, தனதடத்துச்சுரந்த
பால்கொடுத்து எடுத்துக்கொண்டு கயிலாயத்துக் கெழுந்தருளியிரு
க்கும்போது, முன்னர் அக்கினியைக் கண்டஞ்சிப் பார்வதிதேவி
யார் ஓடும்போது பாதச்சிலம்பிலிருந்து சிதறின நவமணிகளிலும்
பார்வதிதேவியாரது சரையபடிய அச்சகளுருவாகி நவசத்திகள்
தோன்றிச், சிவபெருமானைக்கண்டு மோகித்து கருப்பந்தரித்தார்கள்
அதுகண்டபார்வதியார் சீற்றங்கொண்டு கருப்பம் வெளிப்படாமல்
தாங்குங்கொனச் சபிக்க அச்சத்திகள் கருப்பந்தாங்கமாட்டாமல்
வருந்தியபோது அவரதுதேகமெல்லாம் வெயர்நீர் தோன்ற அவ்வெயர்
நீரில் ஒன்பதுகோடி சுவேதவீரர் பிறந்தார்கள் பின்பு பார்வதியார்
சிவபெருமான் வேண்டுகோளால் கருவுயிர்க்கும்படிச் சாபவிமோசனஞ்
செய்ய நவசத்திகளும் வீரவாகுதேவர்முதலிய நவவீரர்களைப் பெற்
ருர்கள். இந்தநவவீரர்களையும் தோழராகக்கொண்டு சண்முகக்கட
வுள் குழந்தைதிருவினையாட்டுச் செய்யத்தொடங்கி, ஞாலசகங்களை
மாற்றிவைத்தும், கடலைத்தனாயாகவும் தளையைக்கடலாகவும் மாற்
றியும், மேலுலகங்கீழும் கீழுலகமேலுமாகமாற்றியும், திரிலோ
கங்களையும் தராசின் ஒருதட்டிலும், காஞ்சிபுரத்தை மற்றொருதட்
டிலும் வைத்துநிறுத்துக் காஞ்சித்தட்டு தாழவும் திரிபுவனத்தட்டு
உயரவும்கண்டுமகிழ்ந்தும் இவ்வாறுபலபாலலைசெய்தும், பிரமனைச்
சிறைவைத்து உலகசுருட்டிசெய்தும், சிவபெருமானது வேண்டுகோ
ளால் அப்பிரமனைச்சிறைவிடுத்தும், சிவபெருமானுக்கும் பிரமனுக்
கும்வேதப்பொருளருளிச்செய்தும் விநோதமாக நாள் சழித்தனர்.

பிந்தேவர்கள் பூசித்துவேண்டிச் சிவபெருமானிடத்து சத்தி
யாகிய வேலாயுதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு, நவவீரரும், நவகோடி
சுவேதவீரரும் பூதப்படையுஞ்சூழச்சென்று, மாயாபருவத்தோடு
தாரகனையழித்துச் சிங்கமுகனைக்கொன்று, இவர்களுக்குலத்தை

வேரறுத்தும் பலவாறுமாயையா லுருமாற்றி வலியபேர்செய்த சூர
பன்மனைத்தமது சத்திலேலாத்தடிந்து, அவனுருவானமாமரத்தின்
அடிச்சுருகிய மயிலை வாகனமாகவும், மேற்கூருகிய கோழிச்சேவலை
த்துவசமாகவுங் கொண்டருளித் திருப்பரங்குன்றி லெழுந்து தேவ
யானையம்மையைமணந்து தேவலோகத்திற்சென்று இந்திரனுக்குமுடி
குட்டியாளுவித்து, உற்பலபருவத்திற்சென்று வள்ளியம்மையை
மணந்து திருக்காஞ்சி குமரகோட்டத்திலெழுந்தருளினர் இது ஷீவ
ரங்களை பதினெண் புராணங்களிலொன்றாகிய ஸ்காந்த புராணத்
தாலுணர்க்.

கயிலையுங்கச்சியும் விற்கோலமுநற் கழுக்குன்றமும்
பயில்வலிதாயமும் பாகுருமச்சிது பாக்கமுநல்
அயிலையும்வல்லந் திருவொற்றியூரு மரகிலையும்
மயிலையுமீசன் மகிழ்ந்ததன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு.]

சீகாளத்தியும், காஞ்சியும், கூவமும், திருக்கழுக்குன்றமும், பா
டியும், திருப்பாகுரும், அச்சிதுபாக்கமும் அனேகதங்காவதமும், திரு
வல்லமும், திருவொற்றியூரும், ஒழுந்தியாபட்டம், மலிலாப்பூரும், முத
லிய முப்பத்திரண்டு திருத்தலங்களினும் சிவபெருமான் எழுந்தரு
ளப்பெற்றுச் சிறந்தது தொண்டைமண்டலம். ... (க)

இச்செய்யுள் திப்பியதலங்களை வரையறுத்து
மண்டலச்சிறப்புக் கூறுகின்றது.

கட்டளைக்கலீத்துறை

ஈண்டுமுரண்டு மலைநாட்டிலொன்றுகொங் கேழுவையை
வாண்டுடோழநடு நாட்டெழுமுன்றொன்றைந் தாம்வடக்கில்
சோண்டுநூற்றுத்தொண்டொனவோர்வர்துருவத்தொன்று
நாண்டுடியதொண்டை நன்னாட்டிலாறைந் திருநகரே.”

என்றதனால் இம்மண்டலத்துஅணையத் திருத்த லங்களுண்மை
யுணர்க்.

வடமொழியிலுள்ள காஞ்சித்தலபுராணம் கானிலட்சத்தைம்
பதினாயிரஞ் சிவதலங்களெனவும் புராணங்களில் ஆயிரத்தெட்டு
சிவாலயங்களெனவுங்கூறுகின்றது. சமயாசாரியர்களால் பாடப்பட்ட
டிருந்த தேவாரத்திருமுறைகள் மறைக்கப்பட்டிருந்த அவைகளை

வேண்டி அநேகர் சிந்தித்திருக்கையில் திருநாளாயூரில் பொல்லாப் பிள்ளையாரைபூஜிக்கும் ஒர்பிராமணருக்கு அவ்விநாயகர் கிருபையால் நம்பியாண்டார்நம்பி யென்கிற ஒருபுத்திரரிருந்தார் ஒருநாள் அவர் பிதா அயலுருக்குப் போயிருக்கையில் நம்பியாண்டார்நம்பி விநாயகரைப் பூசித்து நிவேதனத்தை யுட்கொள்ளும்படிவேண்ட விநாயகர் அப்பிள்ளையின் அன்புக்கிரங்கி நிவேதனத்தை யேற்றுக்கொண்டார் இதுசெய்தியை அவரது மாதாகேள்வியுற்று மகிழ்ந்திருந்தான். சிலநாளேக்குப்பின்பு அவரது பிதாவந்தவுடன் தமதுபுத்திரன் பூசித்து அவரதுவேண்டிகோளால் விநாயகமூர்த்தி அன்னம்பூசித்ததைக் கேள்வியுற்று மிகஆனந்தங்கொண்டு, அன்றையதினமும் தமதுபுதல்வனாயே விநாயகரை பூஜைசெய்யும்படிசெய்வித்து அப்புதல்வரது செய்கையைஎல்லாம் மறைந்திருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அக்குழந்தைவேண்டிக்கொள்ளவும் விநாயகமூர்த்தியாரும் நிவேதனத்தை அருளுடன் பூசிப்பதைபுங்கண்டு பேரானந்தமடைந்து அன்றுமுதல் அப்பிள்ளையைக்கொண்டே பூசித்துவரும்படி செய்வித்துவந்தார் இவ்வற்புதச்செயல்களை அபயகுல சோழமகாராஜன், கேள்வியுற்று, நம்பியாண்டார்நம்பி என்னும் பிள்ளையைக் கொண்டு திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், அப்பர்சுவாமிகள், அருளிச்செய்த ஒருலட்சத்து ஈராயிரம் பதிகங்களில் தேவாரத் திருமுறைகளிருக்குமிடத்தை விநாயகரை பிரார்த்தித்து தெரிந்து அறிவிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார் அந்தப்படி நம்பியாண்டார்நம்பி வேண்டிக்கொள்ள சிவசிதம்பரத்தின் நடேசராலயத்தில் மேற்கு கோபுரத்துக்கு அடுத்தாப்போல மதிலில்வொந்திருக்குமிடத்து உள்ளேவைத்திருப்பதாக விநாயகர் அருளிச்செய்ததை அறிவித்தார். அபயகுல சோழராஜன் அதை யெடுக்க எத்தனிக்கையில், அதைவைத்தவர்கள் வந்து எடுக்கவேனுமென்று தில்லைதிருநாட்டினர் சொல்ல சைவ சமயாசாரியர்களான சம்பந்தர், சுந்தரர், அப்பர்சுவாமிகளுக்கு திருவிழாசெய்து அங்கெழுந்தருள் செய்து கொண்டு திருமதிவினின்று எடுப்பித்த திருத்தேவாரங்கள் அநேகம் சிதலமாய்ப் போய்விட்டு எழுதாற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களிருந்தன அவற்றைக்கண்டராஜன் துக்கிக்கையில், இக்காலத்துக்கு இருப்பதை வைத்துக்கொள்வதுபோதுமென சுவாமி அசரீரிவாக்கால் பிரசாதித்தருளினார். அவைகளை நம்பியாண்டார் நம்பி ஏழுதிருமுறைகளாக வகுத்தனர் அத்திருமுறைகளுக்கு அடங்கன்முறை யெனப்படும். அவைகளுடன் சுந்தரமூர்த்தியாரருளிய திருத்தொண்டத்தொகையு் மிருந்தது. அதுமுதல்அவ்வரசனு

க்குத் திருமுறைகண்டசோழனென்று பெயராயிற்று. கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களாற் சிறப்புற்று விளங்கிய சிவாலயமுநிவர் அத் தேவார அடங்கண்முறையை சிரத்தையோடு பாராயணஞ்செய்ய முத்திசித்திக்கு மெனவுணர்ந்து அது நிறைவேறாது மனம்வருந்தி, சிதம்பரத்தையடைந்து நெடுங்காலம் அருந்தவஞ்செய்கையில் கணக சபையின்கண் சபாநாதர் திருவருளினாலே நீ பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனிடத்தே போனால் உன்கருத்து நிறைவேறுமென ஓரசரீரிவாக்குண்டாயிற்று. அந்தப்படியே பொதியமலையிடஞ் சேர்ந்து மூன்றுவருடகாலம் தவஞ்செய்திருந்தார். அகத்தியமுனிவர் பிரத்தியக்ஷமாகி அடங்கண்முறையை உபதேசித்து அதினின்று இருபத்தைந்து பதிகங்களை எடுத்துத்திரட்டி, இவைகளை நாடோறும் பாராயணஞ்செய்பவர்கள். அடங்கண்முறை முழுவதையும் பாராயணஞ் செய்பவர்களாவார்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இந்த இருபத்தைந்து பதிகங்களாகிய அகஸ்தியர்திரட்டு என்பதை சிவாலயமுனிவர் நாடோறும் பாராயணஞ்செய்து சிவபெருமான் திருவருளையடைந்தனர். அத்தேவாரங்களுடைய தொண்டைமண்டலத்துள்ள முப்பத்திரண்டு சிவதுலங்கள் முதலியவைகளும், அவற்றிற்குரிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களின் தொகையும் வருமாறு.

க-வது. “திருக்கச்சியேகம்பம்” மூர்த்தி. ஏகம்பநாதர், காமாட்சியம்மை, தலமகத்துவம் - காமாட்சியம்மையால் ஏகாம்போசர்தாபிக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப்பட்டது. அவ்வமலையேழுவ அவ்வேகாம்பநாதர் குழைந்து வீணத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் பெற்றமையும்; சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குக் கண் கொடுத்தமையும், அற்புதத்தனிமாமர முடைமையும் முதலியன. தீர்த்தம், கம்பைநதி, வாரதீர்த்தம் முதலியன. திருப்பதிகம் - ௧௨.

உ-வது. அதற்கு வடமேற்குக் காற்கடிகை தூரத்தில் “திருவோணகாந்தன் றளி” ஒண்காந்தீசுரர், காமாட்சியம்மை, சுந்தரர்க்குப் பொற்காசுகொடுத்ததலம்; ஒண்காந்ததீர்த்தம் திருப்பதிகம் - ௧.

ங-வது. அதற்குத் தென்மேற்கில் காற்கடிகையளவில் “திருஅநேகதங்காலதம்” கயிலாயநாதர் காமாட்சியம்மை; திருப்பதிகம் - ௧.

ச-வது. அதின் தென்மேற்கில் காற்கடிகையளவில் “திருமேற்றளி” (கச்சியின்மேற்றளி) கச்சியப்பர், காமாட்சியம்மை; திருப்பதிகம் - ௨.

ரு-வது. அதின் தென்மேற்கின் ஐந்துகடிகை யெல்லையில் “திருக்கச்சிநெறிக்காணாக்காடு” காணாத்திருநாதர், காரார்துழுவியம்மை, இத்திரதீர்த்தம் திருப்பதிகம் - க.

சு-வது. அதின் தென்மேற்கின் ஐந்துகடிகை யெல்லையில் “திருக்குரங்கணிமுட்டம்” வாலீசார் இறையார்வனையம்மை; குரங்கு, அணில், † முட்டம் பூசித்ததலம்; திருப்பதிகம் - க.

எ-வது. அதன் தென்கிழக்கு ஏழேழுக்காற் க்டிகையில் “திருமாகறல்” கலகங்காத்தவரதீசர், புவனநாயகியம்மை; திருப்பதிகம் - க.

அ-வது. அதற்குப் பதினைந்து கடிகைவழியில் “திருவோத்தூர்” வேதநாதீசர், இளமுலையம்மை; திருஞானசம்பந்தர் ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கிய தலம்; திருப்பதிகம் - க.

கூ-வது. அதற்கு வடமேற்கு எட்டுக்கடிகைதூரத்தில் “திருப்பனங்காட்டேர்” அல்லது “வான்பார்த்தான்பனங்காட்டேர்” பனங்காட்டீசர், அமிர்தவல்லியம்மை; பனம்பழம் சிவபெருமானுக்கு நிவேதனமாகுந் தலம்; திருப்பதிகம் - க.

கூ-வது. அதற்கு வடமேற்கு அறுபது கடிகைதூரத்தில் “திருவல்லம்” வல்லநாயகேசரர், வல்லாம்பிகையம்மை; திருப்பதிகம் - க.

கக-வது. அதற்குக் கிழக்கில் பதினாறுநாழிகை வழியில் “திருமாற்பேறு” மால்வணங்கீசர், கருணைநாயகியம்மை; திருமால் பேறு பெற்றதலம்; திருப்பதிகம் - சு.

கஉ-வது. அதன் வடகிழக்கு ஐந்துகடிகையில் “திருஆரல்” அல்லது “தக்கோலம்” உமாபதியீசரர், உமையம்பான்; நந்திவாயில் கங்கையை வருவித்ததலம்; திருப்பதிகம் - க.

கங-வது. அதின் தென்கிழக்கு ஐந்து கடிகையில் “திருப்பாலம்பையங்கோட்டேர்” சந்திரசேகரர், கோடேந்துமுலையம்மை; திருப்பதிகம் - க.

கச-வது அதன் வடகிழக்கு ஒன்றரை கடிகையில் “திருவிற் கோலம்” அல்லது “கூவம்” புராந்தகேசரர், புராந்தகியம்மை திருப்பதிகம் - க.

௧௫-வது. அதற்கு வடமேற்குப் பத்துக்கடிகையில் “திருவாலங்காடு” அமிர்ததாண்டவேசர்; வண்டாரகுழலியம்மை; காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து பங்குனிமாதம் சோதியில் முத்தி பெற்றதும், இரத்தினசபையையும் பலாமரத்தையும் உடையதலம்; மோட்சதீர்த்தம் திருப்பதிகம் - ச.

௧௬-வது. அதன் நென்கிழக்கு ஐந்துகடிகையில் “திருப்பாருர்” பாகுரநாதீசர், பசுபதிராயகியம்மை; சிவபெருமான் மூங்கிலடியில் பாம்பாட்டியாய் வந்திருந்ததலம்; திருப்பதிகம் - ஈ.

௧௭-வது. அதற்கு வடக்கு மூன்றுகடிகைதூரத்தில் “திருவெண்பாக்கம்” அல்லது “திருவிளம்பூர்” வெண்பாக்கீசரர், கனிவாய் மொழியம்மை; சுந்தரமூர்த்திக்குக் கோல்கொடுத்ததலம்; திருப்பதிகம் - க.

௧௮-வது. அதன் வடகிழக்குப் பத்துக்கடிகையில் “திருக்கள்ளம்” திருக்கள்ளியினருகில் சிவாநந்தீசர், ஆநந்தவல்லியம்மை; திருப்பதிகம் - க.

௧௯-வது. அதன் வடமேற்கு முப்பத்தேழுக்கடிகையில் “திருக்காளத்தி” அல்லது “சீகாளத்தி” காளத்திநாதர், ஞானப்பூங்கோதை; கண்ணப்பநாயனார், நக்கீரர், சிவகோசரியார், சிலந்திப்பூச்சி, பாம்பு, யானை இவர்கள் பூசித்து முத்திபெற்றதலம்; பொன் முகரிநதி; திருப்பதிகம் - ச.

௨௦-வது. அதன் நென்கிழக்கு நாற்பத்தைந்து கடிகைதூரத்தில் “திருவொற்றியூர்” மாணிக்கத்தியாகர், வடிவுடையம்மை; தியாகேசர் மகிழமரத்தடியிற் சேவைகொடுத்தும், சுந்தரர்க்குச் சங்கிலியாரை மணம்புரிவித்தும், செக்கார்மரபில் “கலிநீதிநாயனார்,, வைகாசிமாதம் அச்சவினிராளில் அவதாரஞ்செய்து திருவிளக்குப்பணிவிடைத் திருத்தொண்டிபுண்டு ஒருநாள் தைலமுட்டுப்பட்டால் தங்கழுத்தரிந்து இரத்தத்தைத் தயிலமாக விளக்கிட்டு, ஆடிமாதம் கேட்டைநாளில் முத்திபெற்றதுமானதலம் அன்றியும் பிரமன் பூசித்ததலம்; திருப்பதிகம் - அ.

௨௧-வது. அதன் நென்கிழக்கு ஐந்துகடிகையில் “திருவலிதாயம்” அல்லது “பாடி” வலிதாயநாதர், தாயம்மை; திருப்பதிகம் - க.

௨௨-வது அதன் வடமேற்கு ஐந்துகடிகையில் “திருவடமுல்லைவாயில்” பாசுபதிசுவரர் கொடியிடைபயம்மை; தொண்டைமான்

சக்கரவர்த்தியினது வெட்டுத்தாங்கிச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டதும் சுப்பிரமணியர் பூசித்ததுமானதலம் ; திருப்பதிகம் - க.

உரு - வது. அதன் தென்மேற்கிரண்டுகடிகைதூரத்தில் “திருவேற்காடு” வேற்காட்டிசர் வேற்கண்ணியம்மை, அகத்தியர்க்குத் திருமணக்கோலங்காட்டியதும், சுப்பிரமணியர் பூசித்ததும், வேளாண்மரபிலே “மூர்க்கநாயனார்” மார்஑ழிமாதம் புனர்பூசத்தில் அவதரித்து சிவனடியார்க்கமுதனிக்குந் திருத்தொண்டிபூண்டு பொய்யனாச்சுரி கையாற்குத்தி மூர்க்கொணப்பெயர்பெற்று சூதில்வென்ற பொருள்களையெல்லாம் சிவனடியார்க்காக்கிக் கார்த்திகைமாதம் மூலநாளில்முத்தியடைந்ததுமான திருத்தலம் ; வேலாயுததீர்த்தம் திருப்பதிகம் - க.

உச - வது. அதற்குத் தென்கிழக்கில் பத்துக்கடிகைதூரத்தில் “திருமைலாப்பூர்” கபாலீசர் கற்பகவல்லியம்மை, திருஞானசம்பந்தர் வைசியருக்கு விடந்தீர்த்து அங்கம் பூம்பாவையாகப்பாடியருளியது வேளாளர்மரபிலே பங்குனிமாதம் உத்திரட்டாதியிலே “வாயிலார் நாயனார்” அவதரித்துச் சிவபெருமானை மானதமாகப்பூசித்து மார்஑ழிமாதம் இரோவதியில் முத்திபெற்றதும், திருவள்ளுவநாயனார் வசித்ததுமாயி திருத்தலம் ; கபாலிதீர்த்தம் திருப்பதிகம் - க.

உரு - வது. அதன் தென்கிழக்கு மூன்றுகடிகையில் “திருவான்மியூர்” மருந்திசுவரர், வான்மீகத்தியாகர் : சுந்தரமாதா, சொக்கநாயகியம்மை ; வான்மீகமுனிவருக்குச் சிவபெருமான் நடனதரிசனங்காட்டியதலம் ; திருப்பதிகம் - க.

உசு - வது. அதன் தென்மேற்குப் பதினைந்துநாழிகைவழியில் “திருக்கச்சுராலக்கோயில்” விருந்திட்டாசுரர், அஞ்சனாட்சியுமை சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்திக்கு அமுதுகொடுத்ததலம் ; திருப்பதிகம் - க.

உஎ - வது. அதன் தென்கிழக்குப் பத்துக்கடிகையில் “திருவிடைச்சரம்” இடைச்சரநாதர், இமயமடக்கொடியம்மை திருப்பதிகம் - க.

உஅ - வது. அதற்குத்தெற்கு ஐந்துகடிகைவழி “திருக்கழுக்குன்றம்” வேதகிரீசர், பெண்ணினல்லாளம்மை, கழுகுகள்பூசித்ததலம் திருப்பதிகம் - க.

உக - வது. அதன்தென்மேற்குப் பத்துக்கடிகையில் “அச்சிறு பாக்கம்” பாக்கபுரீசர், ஆட்சியீசுரர், சுந்தரமின்னம்மை மாகதவல்லியம்மை ; திருப்பதிகம் - க.

௩௦ - வது. அதன் தென்மேற்குப் பத்துகடிகைவழி “திருவக் கரை” சந்திரசேகரர், வடிவாம்பிகை, வக்கிராசூரன் பூசித்ததலம் திருப்பதிகம் - க.

௩௧ - வது. அதன்கிழக்கு ஐந்துகடிகை “திருவரசிலி” அல்லது “ஒழுந்தியாபட்டு” அரசிலிகாத்தவீசர் பெரியநாயகியம்மை திருப்ப திகம் - க.

௩௨ - வது. அதன்தென்கிழக்கு இரண்டுகடிகையில் “திரு விரும்பைமாகாளம்” மாகாளேசுரர், குயின்மொழியம்மை; திருப்பதி கம் - க.

இவைகளைக்கோயில்புராணம்-சைவசமயவிளக்கவினாவிடை-

அநந்தியர்திரட்டு - அந்தந்த ஸ்தலபுராணங்களாலுமறிக.

இளைத்தெழுமெண்பிறை யார்கச்சியேகம்ப ரின்னருளால்;
விளைத்தெழுநாவி லொருமருந்தாலும் விலக்கரிதாய்
முளைத்தெழுபொற்சிக ரம்போலுமம்மை முலைத்தழும்பும்
வளைத்தழும்பும்பெற் றிருப்பதன்றோதொண்டை மண்ட
[லமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

ஆகாயத்திலெழுமின்ற இளமைபொருந்திய வெள்ளிய சந்திர ப்பிறையையணிந்த கச்சியேகம்பநாதர் “தேவர்களால் விளைவிக்கப் பட்டு வளர்கின்ற அம்புமுதலிய ஆபுதங்கள்பட்ட காயங்களாற்றுவது (சல்லியகரணி) துண்டிக்கப்பட்ட அவயவங்களை ஒட்டுவிப்பது (சந் தானகரணி) பலவகைப்பட்ட புண்களை ஆற்றிமாற்றுவது (சமநீ யகரணி) பிரிந்தவுயிரைப் பின்னுங்கூட்டிப் பிழைப்பிப்பது (சஞ்சி வகரணி)” என்னும் நான்கிலொன்றாகிய சமநீயகரணியாலும் மாற் றப்படாத விதமாகக், காமாட்சியம்மையினுடைய பொன்மலைச் சிகரம்போல முளைத்துவளர்கின்றமுலைத்தழும்பையும் வளைத்தழும்பை யும் திருமேனியில் கிருபையால்பெற்றமர்ந்தருளியது தொண்டை மண்டலத்திலல்லாமல் வேறுமண்டலத்திலல்ல - என்றபடி. (ச)

வேதங்களை இயல்பாகவேயுணர்ந்த வியாசரால் சொல்லப்ப ட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தின் உருத்திரசங்கிதையில் பிரம்புத்திரன் தக் கன் அரியதவத்தா னுயர்ந்தவரங்களைப்பெற்று வாழ்கையில் தனக்குப் புத்திரியாகவவதரித்த பார்வதியாரை பரமசிவன் விவாஹித்த பின்பு தான் கைலாயத்துக்குப்போனவிடத்தில் தனக்கு எழுந்து சுவாமி மரியாதை செய்யவில்லையென்று கோபித்துத் தானே பரத்

துவமாகநினைந்து யாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான். அது தெரிந்து பார்வதிதேவியார் தக்கன்செய்யும் வேள்விக்குப்போக விடைகேட்டு மறுத்தும் கேளாமல் வேண்டி விடைபெற்று யாகத்துக்குப்போயும் தாய் தந்தையர் தன்னைவிசாரியாமல் அவமதித்தார்கள் அதைமனம்பொருது அவர்கள் வயிற்றிலுதித்து அவர்களால் வளர்த்த தேகமிருக்கக்கூடாதென்றெண்ணி அந்தயாகசாலை அழிந்து சுடலையாகப்போகக்கூடவென்று சபித்து தந்தேகத்தை யோகத்தினால் விட்டாள். அதனால் சாம்பழார்த்கியாருக்குப் பிறந்தகோபத்தினாலே கோரலுபமாக ஆகாயம், பூமி பாதலம் நடுங்கும்படி வீரபத்திரர் தோன்றினார் அவரைப் பரமசிவன்பார்த்து தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துவரும்படி கட்டளையிட்டார். பரமசிவன்கட்டளைப்படி பூதகணங்கள்சூழ தக்கன் யாகசாலைக்குட்பேரய்ப் புகுந்து அங்கிருந்த அஷ்டதிக்குபாலராதி தேவர்களுடன் போர்செய்தார்கள் வீரபத்திரர்பாணத்தால் இயமனிற்றதான். அக்கினி ஏழுநாவையும் அறுவுண்டான் யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டுமகாரிஷி உடலும் உயிரும் பிரித்து தோலையுரித்தெறிந்தார். யாகஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கி தக்கன் றலையையறுத்தத்தள்ளினார் அத்தலையை யொருபூதத்தின் றுவிட்டது. அங்கிருந்த உருத்திரக்கூட்டங்கள், அஷ்டவசுக்களை பதுங்கிக்கொண்ட முநீசுவர்களை சூலாயுத்தாற்கொன்றார். சூரியனுடைய பல்லும் கண்ணும் கீழேவிழஅடித்தார். சரசுவதிநாவையறுத்தார். சந்திரனைக்காலினால் தேய்த்தார் பூதகணங்களால் இறந்த தேவர்கள் பேயாய்வந்து மறுபடி யுத்தஞ்செய்தார்கள் வீரபத்திரர்பூதகணங்க ளவைகளைக்கொன்றதுகள் அந்தயாகத்துக்குவந்திருந்த எல்லா தேவர்களும் வீரபத்திரர் அகோரயுத்தத்தில் மடிந்தார்கள். அவர்களை அக்கணமேபிரமன் படைத்துவந்தான். அவர்கள்மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அந்தப்பிரம்மாலினுடையகைகளையறுத்துவிட்டு அவன் மனதுக்குள்ளிருக்கும் பத்துப்பிரம்மாவையும் சூலத்தினுற்குத்தித்தள்ளினார் வீரபத்திரர்மேல் விஷ்ணு அநேகபாணங்களைவிட்டார் வீரபத்திரர் கருடனைக்கொன்றார் விஷ்ணுவந்தோற்று மச்சியமாக சமுத்திரத்தில் போய்ஒளித்தார் பிரமனையுங்கொன்றார் இப்படியாக யாகசாலையை நாசஞ்செய்துவிட்டு கைலாயத்தில் பரமசிவனைப்பணிந்தார். பரமசிவன் கோபந்தணிந்து எல்லாவுலகமும் பாழானதைப்பற்றி எல்லாதேவர்களையும் மறுபடியும் பிழைக்கும்படிச்செய்ய அவர்கள் அபசாரப்பட்டோமென்று முறையிட்டார்கள் பின்பு அவரவர்கள் தங்கள் உலகுக்குப்போகக் கட்டளையிட்டுத் தக்கனைமாத்திரம் அவன் கருவமடங்கும்படி ஆட்டுத்தலையை அவனுடலிற் பொருத்தி ஏழு

ந்திருக்கும்படி செய்தார் தக்கன் பெண்ணென்றிராமல் தேக
 த்தைவிட்ட பார்வதியார் பர்வதராஜனுக்குப் பாரியாகிய மேனோ
 தேவியின்வயிற்றில் புத்திரியாக ஜநித்தார் தேவர்கள் கற்பகபுட்ட
 ங்களை வருஷமாகவருஷித்தார்கள் சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட
 சிவனிடத்திலே ஒன்றுபட்ட அபின்னாசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்
 தினின்னும் பின்னாசத்திபென்று வேறுபட்டபின்பு, ஞானாசத்தி,
 இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி யெனமூவகையாகி, குடியிலையினுண்
 டாகிய நாதலீந்துக்களுக்குக் கொழுக்கொம்பாகி சுவாமிக்கு மூத்
 தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமா முதலா
 னவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும், எங்குநிறை
 ந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்குண்டாகிய பெருமையைச்சொல்ல
 முடியுமோ. பின்பு பார்வதியார் பரமசிவனுக்குத் தொண்டுசெய்
 திருந்தார். அந்தக்காலத்தில், தாருகாசூரன் உபத்திரவஞ் சகிக்கமா
 ட்டாமல் தேவர்கள் பிரமாவுடன் யோசித்து அவன்சொன்னபடி
 மன்மதனை தவத்திலிருக்கிற பரமசிவன்மேல் புஷ்பபாணங்களை
 ஈவும்படி செய்யச்சொல்ல மும்மலசம்மந்தமில்லாத அக்கினிசூரப
 மாகிய சுவாமிபேரில் பாணப்பிரயோகம் செய்யமாட்டேனென்று
 மறுக்கவும் இந்திரன் முதலானோர் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி மன்ம
 தன் தவத்திலிருந்த பரமசிவன்மேல் புஷ்பராகமென்றிற பாணங்
 களை மோகவலையில் மயக்குப்படி வருஷித்தான். சுவாமி நெற்றிக்
 கண்ணை விழிக்கவும் மன்மதன் பஸ்மமாக எரிந்துவிட்டான் சுவாமி
 தவத்தை நீங்கி கைலாயத்துக்குச்சென்றார் பின்பு பார்வதியாரை
 இமோர்ப்பருவத்திலவந்து திருக்கலியாணமாக விவாகித்துக்கொண்
 டார்பின்பு ஓர்காலத்தில் பார்வதியார் சிவனைப்பார்த்து சூரிய சந்திரர்
 யாவொன்றுகேழ்க்க அவர்கள் நமது நேத்திரமென்றுசொல்ல அம்
 மன்வேடிக்கையாக அவர் இரண்டுகண்களையும் மூடினான் அதனால்
 தேவர்கள், மனிதர்கள், யிருகங்கள், பறவைகள் முதலிய யாவத்து
 ஜீவராசிகளும் கண்ணொளியிழந்து குருடாய்விட்டன விஷ்ணு
 பிர்ம்மாதி தேவர்கள்எல்லாம் பரமசிவனிடத்தில் முறையிட்டுக்கொ
 ண்டார்கள் சிவபிரான் நெற்றிக்கண்ணை கருணையோடுதிறந்தார்
 பார்வதியாரும் கண்ணைமூடியிருந்த இரண்டு கைகளையும் வாங்கி
 னான். உலகெங்கும் கோடிசூரியோதயம்போல் பிரகாசமுண்டாயி
 ற்று. அப்போது பார்வதியார்பயந்து சுவாமி உமது கண்களை
 மூடியபாவந்திரத் தவத்தைச்செய்ய ந ல் ல த ல த் தை ய ரு னிச்
 செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள் சுவாமி கருணைகூர்ந்து,
 மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்திகாபுரி, துவாரகாபுரி, அயோ

த்தியாபுரி, இவைகளுள் சிறந்த காஞ்சித் தலமகிமையைச்சொல்லி
நீ காஞ்சிபுரத்தில்போய் தவஞ்செய்யென்று சிவபூஜாவிதியையும்
அருளிச்செய்தார் அம்மன் விடைபெற்று விமானத்தில் ஆரோ
கணித்து அஷ்டலக்ஷமிகளும் தாதிப்பெண்களும் சூழ்ந்து பணிந்து
வர கங்காநதியில் மூழ்கி சிலநாளங்கிருந்து தொண்டைமண்டலம்
வந்து பலவளம்பொருந்திய காஞ்சிநகராச்சேர்ந்து ஈசான்யதிக்கில்
ஓர்தீர்த்தமுண்டுபண்ணி மூழ்கிச் சங்கற்பஞ்செய்து வலக்கரத்தில்
காப்புக்கட்டிக்கொண்டு அங்கு லிங்கம்வைத்து பூசித்தாள் அதற்கு
காப்புதீர்த்தமென்றும் காப்புலிங்கமென்றும் பெயர், பின்பு காஞ்
சிநகரச் சிறப்புக்களை யெல்லாம் பார்த்துக் களிப்புற்று பிலத்தையுங்
கண்டாள் உலகாணிக்களையில் சேர்ந்து பலதருமங்களைச்செய்து
கம்பாநதியிலும் ஆலயத்திலுள்ள பலதீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி ஐவகை
ப்பிரமமும் அங்கம் ஆறும் விநாயகர்முதலியனா வணங்கிவந்து நந்
தியைத் தரிசித்து சுவாமியைப்போய்க்கண்டு ஸாஷ்டாங்கமாகப் பணி
ந்தாள் ஒப்பற்ற மாலிருகஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்
பரநாதனாக்கண்டு வணங்கித் தொழுது கைகூப்பிநிற்க நல்ல ஓர்சப
முகூர்த்தம் பார்த்துச் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்வதற்குக் கம்பாநதி
யில் ஸ்நானஞ்செய்து சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு அங்கந்யாஸம்,
அஹந்யாஸம் முதலிய சுத்தியும்செய்து பூசார்கள் ஏழைஜனங்களு
ங்குத் தசுஷணகொடுத்து பரிசுத்தமாகிய டீதாம்பரத்தை யுடுத்திக்
கொண்டு திருநீறு அணிந்து உருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்து பல
தேவர்கள் முனிவர்கள் ரிஷிக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்து பலவாத்தியங்கள்
வேதகோஷங்களுஞ் செய்ய அம்மன் தமதுதிருக்கரங்களால் மணலை
லிங்கமாகக்குவித்து தேவர்கள் உபகரணசமித்து தருப்பை, நெய்,
பால், தயிர் காமதேனுவுங்கொடுக்கக் குற்றமற்ற பிர்ம்மானியர்கள்
சடங்கியற்றச் சுபமாக மந்திரலோபம் தந்திரலோபமில்லாமல் தவ
சைசெய்யும்படிக்கு பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து ஆகமவிதிமுறையே
சிவனை மனதில்தியானித்து ஒரோமனதாக ஆவாகனஞ்செய்து தேவ
ர்கள் பூஜாதிரவியங்களை கொடுத்துக்கொண்டின்று அரகரவென்று
வேதகோஷம் தேவதுந்துமிமுழங்க பார்வதி பூசிக்கத்தொடங்கி
னாள். எங்கும் ஒன்றாய், எப்பொருளாய், எப்பொருட்கும் இறை
வனுமாய், தற்பரமாய், புண்ணியமாய், பூடகமாய் அங்கலிங்கமா
னார்க்கு ஆதனம்வைத்து சகளமாய், நிஷ்களமாய், நிற்குணமாய்,
சற்குணமாய், முத்தியுமாய், முப்பொருளாய், பத்தியுமாய் நின்ற
பராபரத்துக்குப் பாத்தியமுங்கொடுத்து பூரணமாய், புருடோத்த
முமாய், காரணகாரியமாய், கண்டமுமாய், அகண்டமுமாய், நாரண

னுதியர் போற்றும் ஆரணமாய் நின்றோனுக்கு அர்க்கியமுமளித்து
 சத்துவ, ராசத, தாமதமாய் சொல்வதற்கரிய சத்து சித்து ஆனந்தத்
 தத்துவத்தன்மையுடைய அத்வித முடையோனுக்கு ஆசனமும்வைத்
 துதையிலமாதி பஞ்சகவ்விய சந்தனகளப கஸ்தூரிகளால் ஆகம்பபடி
 முறையே அபிடேகஞ்செய்து திகம்பரமாய் நின்றோடுகின்ற கடவு
 ளுக்குப் பீதாம்பரத்தைத்தரித்து முப்புரிநூலும் சந்தனமுஞ்சாத்தி
 அக்ஷதையிட்டு நல்லவாசனைபொருந்திய தூயமலர்மாலையைச் சாத்தி
 அர்ச்சித்து ஶாபநீபம் பாகடையும் நாரிகேளகதளிகாதி பலங்கையும்
 அமுதம் மிவேதித்து ஆலாத்தியும்சுழற்றி மீட்டும் அர்ச்சித்து அர
 கர வென்று வெண்சாமரை நிருத்தம் கீதவாத்தியமுழங்கச் சமர்ப்
 பித்து சாவ்டாங்கமாக நமஸ்காரங்களுடன் பிரதக்ஷணஞ்செய்து
 கிரசின்பேரில் கைகளைக்குவித்துக் கொண்டு மனமுருகி பரமசிவன்
 பாதத்தைச் சிந்தித்துத் தோத்திரஞ்செய்து த்யானத்திலிருந்து அம்
 முதல் ஶூம் ஈராயுள்ள ஐம்பத்தோரக்கரங்களை நான்கக்கரங்களை மூலா
 தாரத்திலும் பம் முதலாயுள்ள ஆறக்கரங்களை சுவாதிட்டானத்திலும்
 டம் முதலாயுள்ள பத்தக்கரங்களை மணிபூரகத்திலும் கம் முதலாயுள்ள
 பன்னிரண்டக்கரங்களை அனுகதத்திலும் அம் முதலாயுள்ள பதினா
 றாயிர் அக்கரங்களை விசுத்தியிலும் ஹ, ள, கூ, என்னும் இம்மூ
 ன்றக் கரங்களை ஆக்கினையிலுமாக ஆராதாரத்திலும், (அதாவது
 அவற்றிற்கு முறையே இடம், குதம், குய்யம், நாபி, இதையம்,
 அடிநா, நெற்றி என்பனவாம்.) அந்தர்நியாசஞ்செய்து ஆத்மசுத்தி,
 பூதசுத்தி, நிரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, என்கிற
 பஞ்சசுத்திகளை நடாத்தி மூலமந்திரத்தைச் செபித்து பிராணாயாமத்
 திலிருந்து ஆவாகனம், ஆஸ்தாபனம், சந்நிதாபனம், சந்நிரோத
 னம், சகளீகரணம், பரிமீகரணம், அவகுண்டனம், தேனுயோனி,
 அமுர்தீகரணம் என்கிற, திக்குபந்தனாதி மந்திரகிரியாபாவனைகளைக்
 கொண்டு பூசித்து அரியதவத்தைச் செய்யலுற்றாள், இப்படியாகச்
 செய்யும் பார்வதியாரது மனதை சோதிக்கவெண்ணி சுவாமி கம்
 பாநதியைப் பெருகும்படிச்செய்தார். அப்படிவரும் பெரும்பிரவாகமா
 னது பூமியில் அகத்தியமுனிவர் குண்டிகைபிற்கவிழ்ந்துவரும் காவிரி
 யாரோ ஆதியில் அந்தமுனிவர் ஆசமித்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்
 பெருக்கோ பகீரதனுக்காக சன்னமுநிகாதினவழியாக விடப்பெருக்
 கெடுத்துவந்த கங்காநதியோ என்று பிரமிக்கும்படி கம்பைநதி
 பெரும்பிரவாகமாக வருவதுகண்டு தாம் பூசைசெய்யும் (மணல்
 லிங்கநீதுக்கு) அபாயம்வருமென்று பயந்து காமங்கொண்டஆசை
 யால் அணுகிறவள்போலத் தனதுவனையணிந்த திருக்கரங்களாலும்

இரண்டு கொங்கைகளாலும் இறுக விறுகத்தழுவுதலும் திருமார்பு உருகிக்குழைந்து முகம்அழுத்தி அணைத்து விங்கத்தைக்கட்டிக்கொண்டான். அப்போது கம்பாநதி இரண்டாகப்பிரிந்து சுவாமியைச் சுற்றிக்கொண்டோடியது பார்வதியாரும் சுவாமியைத்தழுவினதைக் களைக்குவித்து ஆதியும் அனாதியுமாய் நின்றாய்போற்றி, அறுகுணனேபோற்றி, எண்குணத்து ஈசாபோற்றி, இறைவாபோற்றி, ஏகனேபோற்றி, எங்குநிறைந்தவனேபோற்றி, தேவாபோற்றி, பேரின்பவடிவாயபெரியபோற்றி, உமதுதானைமறவாது வணங்கியான் துதிக்கவரமருள்வாய்போற்றி என்று பலவாறுகப்போற்ற பரமசிவம் களிகூர்ந்து பாண்டியராஜன் அடித்ததழும்புகள் தோளிலும் தேவர்கள் வணங்குந் தழும்புகள் திருவடிகளிலும், பார்வதியாரது திருக்கரங்களின் வளைத்தழும்புகளும் முலைத்தழும்பும் மார்பிலும் பிரகாசிக்கவும் விருஷபவாகனத்தின்மீது எழுந்தருளி பார்வதியாருக்கு எதிரில்தோன்றினார். அப்போது பார்வதியார் சுவாமியைதரிசித்து அநேகமாகத் தோத்திரஞ்செய்து உடல், பொருள், ஆவி மூன்றினையும் சிவனது திருவடியில் சமர்ப்பித்து ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகக் கண்களிகூர்ந்து ஞானசுருபியாகிய அம்மன்தமது ஹிருதயத்தில்கொண்ட அருளென்னுந் திருமஞ்சநமாட்டி, சாந்தமென்னும் சந்தனத்தைச்சாத்தி ஞானம், மோகம், தானம், தவம், தருமம், மனவூக்கம், கல்வி, கேள்வியென்கிற அட்டபுஷ்பங்களால்ச் சித்து தோத்திரஞ்செய்து நிற்கின்ற பார்வதியாளைப்பார்த்து சுவாமி தமது கண்களை மூடிய பாவவிமோசனைஞ் செய்தார் அப்போது அம்மன் சுவாமியைவணங்கிப் பணிந்து ஆண்டாண்டதோறும் பங்குனிமாதத்தில் திருவிழாவில் உத்திரநாளில் திருக்கல்யாணஞ்செய்து ஜனங்களுக்குக் காக்கி கொடுத்தருள வேண்டிமென வேண்டிக்கொண்டான் அப்படியே ஆகுகவென பரமசிவன் கிருபைசாதித்தருளினார் அந்தப்படியே வருடந்தோறும் ஏகாம்பரநாதருக்குப் பங்குனிமாதத்தில் நடக்கின்ற திருவிழாவில் அம்மன் கம்பாநதியில் சுவஞ்செய்யும் ஐதீகமும் திருக்கல்யாணமஹோற்சவமும் நடந்துவருகின்றன. சுவாமி அம்மனுக்கு இந்தத்தலத்தில் தமதுகண்மூடிய பாபத்தைத் தீர்த்தருளினோம் இனிதிருவண்ணாமலையில் தவஞ்செய்து ஈமது இடப்பாகம் பெறுவாயென வரங்கொடுத்த கைலாயத்துக் கெழுந்தருளினார். ஆதலால் வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் சமரீயகாணியாலும் நீக்கப்படாமல் ஏகம்பர் திருமேனியில் எப்போதுமுள்ள தென்பது இஃது காஞ்சித்தலமான்மியத்தும் அருஞ்சலத்தலமான் மியத்திலுங் கூறுகின்றது.

சேணர்கழுகு பழகுதெய்வீகச் சிதப்புமன்றி
 யேனாரும்பூதங் கொடுபோவதுமன்றி யெண்ணிறொல்கீர்க்
 காணுதுகாண்பது கச்சியிலேயென்று காசினியோர்
 வாணாளவுந் துதிப்பதன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குங் கழுகுகள் வழிபாடுசெய்கின்ற தெய்வீகமுடையது கழுக்குன்றம் என்றும், பெரியபூதம் திருமாலேச்சுமந்து செல்லும் வீரத்தலம் வெஃகா, ஊரகம், பாடகம் என்றும், காணுதற்கரிய சோதி விருட்சமுதலியவற்றைக் காணுதற்கிடமாய்ப்பழமையாகிய சிறப்பிணையுடைய அற்புதத்தலம் காஞ்சி என்றும் உலகிலுள்ளோர் தமது ஆயுள்நான் முழுவதிலும் துதிசெய்யப்பெற்றது தொண்டைமண்டலம். (இ)

வேதங்களே பருவதமாகிய காரணப்பெயர்பெற்ற வேதகிரியில் கிரோதயுகத்திலே சண்டன், பிரசண்டனென்பவர்களும், திரோதயுகத்திலே சம்பாதி சடாயுவென்பவர்களும், துவாபரயுகத்திலே சம்புகுப்த்தன் மகாகுப்த்தன் என்பவர்களும், கழுகுகளாகிச் சிவபெருமானைப் பூசித்துப் பேறுபெற்றார்களென்பதும்; தேவேந்திரன் பன்னீராட்டைக் கோர்முறை இடியேற்றுருவாய் வந்து பூசிக்கின்றனென்பதும், கோடி உருத்திரர்கள் பூசித்துப் பேறுபெற்றார்களென்பதும்; ஒருகாலத்தில் கங்கிகேசரர் பூசித்துப் பேறுபெற்றார் என்பதும்; கலியுகபூர்வத்திலே சம்பு - ஆகியென்னும் முனிவர்கள் சிவபெருமானிடத்துச் சாப்பம்பெற்றுக் கழுகுகளாகிப் பரான்னகாலத்தில் கங்கையின் மூழ்கிவந்து மத்தியானத்தில் வேதகிரீசர் கோபுரத்தை வலஞ்செய்து தரிசித்து அங்கு உணவு முதலியவற்றாலுபசரிக்கப் பெற்று அபரான்னகாலத்தில் சிதம்பரத்தில் ஓடுங்குகின்றமையும் பிறவும்ஆகிய தெய்வீகங்கள் ஐதிகபிரத்தியட்சமன்றி பிரத்தியட்சத்திலும் காணப்படும்.

காஞ்சீபுரத்தில் காமாட்சியம்மை முப்பத்திரண்டறம் வளர்க்கும் நிமித்தம் வந்துகொண்டிருந்த பலபண்டங்களைத்தடுத்தழிவுசெய்தலும், மனிதர்களைப்பூசித்தலும் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் பூதத்தைத் துடுக்கடக்கும்படி அம்மை திருமாலேஔவத், திருமால் அப்பூதத்தைப்பிடித்து அதன்மீதேறிநிற்க அப்பூதம் அதனாற் பராக்கிரமங்குன்றாதிருக்கக் கண்டுஅதன்மீது உட்கார்தலாலும் அடங்காதிருக்கக் கண்டு தன்னுடல்முழுவதும் படியும்படி அதன்மேற் படுத்துக்கொண்டபின் அடங்கியது என்பதும் அவ்வச்செயல் நிகழ்ந்தவிடங்க

ளில் “வெஃகா” “ஊரகம்” “பாடகம்” என்னுந்தலங்களுண்மையும், அத்தலங்களில் திருமால் நின்றதிருக்கோலம், இருந்ததிருக்கோலம், கிடந்ததிருக்கோலம் ஆகிஎழுந்தருளியிருத்தலும், அது பற்றியே.

“ஆடவர்க ளெவ்வா நகன்றொழிவார் வெஃகாவும்
பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா - நீடியமால்
நின்றான் கிடந்தா னிருந்தா னிவையன்றோ
மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு.”

என்னுஞ் செய்யுளுண்மையும் பிரத்தியட்சம்.

காஞ்சித்தலபுராணம் வீராட்டகாசப்படலம் ௩௧ - ௩௨ - ௩௩ பாடல்களிலும், காஞ்சித்தெய்வீகவுலாவிலும்; காஞ்சிபுரத்தில் விருட்சம் முதலிய அற்புதங்காணப்பட்டமையும் திருக்கழுக்குன்றத்து ஸ்தலபுராணத்திலும் விளங்கும்.

நீடார்துளப மணநாறுகச்சியி னீலமொன்றுங்
கோடாவிளக்கொடி சேர்நீலமொன்றுங் குலவுபுக
ழேடார்குணையின் மலர்நீலமொன்றுமற் றெப்பொழுதும்
வாடாமற்காட்டவும் வல்லதன்றோ தொண்டை மண்டலமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

கச்சிப்பதியில் நீண்டதுளவமாலே மணங்கமழ்கின்ற நீலமணி போலுந் திருமேனியையுடைய கரிவரதப்பெருமானும், நீலமணி போன்ற தீப்பிரகாசப் பெருமானும், சுணையின்கண் இதழ்விரிநின்ற அற்புதநீலமலரும் எக்காலத்தும் விளங்குந் தெய்வீகவல்ல மையுடையது தொண்டைமண்டலம். (சு)

இச்செய்யுள் விஷ்ணுவின் தீப்பீய திருத்தலங்களை வரையறுத்துக்கூறுகின்றது.

ஈரிருப தாஞ்சோழ மீரொன்ப தாம்பாண்டி
ஓர்பதின்முன் றுமலைநா டோரிரண்டாம் சீர்நடுநா
டாரோட. டொட்டுதொண்டை யவ்வடநா டாறிரண்டு
கூறுதிரு நடொன்றாக் கொள்.

[இதன் பொழிப்பு]

திருநாடாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்தியமுக்தர் ஸேவிக்கும் படிக்கெழுந்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அபெளருஷையமான

வேதங்களின் கருத்தை த்ரவிடப்பிரபந்தங்களாக நிலைநிறுத்தத் தந்திருவுளத்திலெண்ணி நித்யஞ்சுகருக்குத் தலைவரான ஸேனைமுதலியாணைப்பார்த்து திருக்குருகாபுரியிலிருக்கிற சுத்தாகாரசகில வேளாளகுல திலகராகிய காரிமுதலியார் அவர்பத்தி உடையநங்கையுந் தவம்செய்கிறார்கள் அவர்களுக்குப் புத்திரராயவதரியுமென்று திருவருள்செய்தார் அப்படியே சேனைமுதலியார் பூலோகத்தில் காரி உடையநங்கையாருக்குக் கலியுகம்பிறந்த நார்பத்து மூன்றாம் நாள் புத்திரராகப்பிறந்து ப்ராக்ருதசிக்ங்கள்போல் அழாமலும் ஸ்தம்பபாணம் பண்ணாமலும் கண்விழியாமலும் அசைவற்று நாளுக்கு நாள் திருமேனி யபிவிர்த்தமாக இருந்தார் இவ்வாச்சரியத்தை மாதாபிதாக்கள்கண்டு பண்ணிரண்டாநாள் மாறெனன்று திருநாமம் சாத்தித் திருச்சுருகூர் எம்பெருமான் ஸந்தியில் சேவிக்கப் பண்ணுவித்தார்கள் ஸ்ரீய:பதியானவர் சேனைமுதலியாரான நம்மாழ்வாருக்கு ரஹஸ்யங்களை ப்ரசாதித்தருளினார் நம்மாழ்வாரும் சங்குசக்ரங்கிதராயும் ஊர்த்துவபுண்டரதரராயும் அதிகதேஜிஷ்டராயுமிருப்பதைத் தாய்தந்தையர்கண்டு ஐடவாயுவை நிராகரித்தவராகையால் சடகோபபொன்று உளமகிழ்ந்திருந்தார்களே இருக்கையில் குருகாபுரியில் ஒருசோதியுண்டாயது அந்தஅடைவானத்தைக்கண்டு அயோத்தியிலிருந்து மதுரகலியாழ்வார்வந்து நம்மாழ்வாரைப்பணிந்து பிரார்த்திக்க அப்போது ஸ்ரீமந்தாராயணன் ஸ்ரீதேவீபூஷணபுத பரிசுநங்களுடே பெரியதிருவடியின்மேல் எழுந்தருளினார். நம்மாழ்வார் திவ்யாத்ம சுவருபதிவ்யமங்கள் விக்ரஹ, திவ்ய, தேவீபூஷணபுத திவ்யகுணசேஷ்டிதங்களையும் அனுபவித்து அவ்வனுபவத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஸர்வவேதார்த்த ஸாரமான திருமந்திரார்த்தத்தை நான்கு ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்கும் வேதசாரதிருவிருத்தம் அதர்வணவேதசாரமான பெரியதிருவந்தாதி, ஸாமவேத ஸாரமான திருவாய் மொழியையும் மதுரகலிகளும் பட்டோலைகொள்ள அவருக்கு ப்ரசாதித்தருளினார், மதுரகலிகளும் அவைகளைப்பெற்று (மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பெர்ரு ணிற்சுப்பாழ் என்னெஞ்சுணியுத்தின) நம்மாழ்வாரைக்காட்டிலும் (தேவுமற்றறியாதவராய்) என்னப்பண்ணித் தென்குருகூர்நம்பி யென்றக்கால ண்ணிக் கு ம மு தூ ற ம்) என்று பாகவதசேஷத்வ ப்ரபந்தமாகக்காட்டத் திருவுள்ளமாய், ஆழ்வார் தம்மிடத்தில் பண்ணினகடாக்ஷ விசேஷத்தைப் பொலிந்துவின்ற பிரான் பிரசாதித்த மகிழும்பூமலை சாத்திக்கொண்டுவருளாபரணொன்கிற திருநாமத்தை யுடையவரான நம்மாழ்வார்

முப்பத்தைந்தாம் திருநகூத்திரத்துக்குமேல் நித்யாநுபூதிக் கெழுந் தருளினார், பின்னர் நம்மாழ்வாரைத் திருநகரியில் அர்ச்சாரூபமாக திருப்ப்ரதிஷ்டைசெய்து ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்தை ப்ரவப்ர ப்ரவர்த்தி ப்பித்தருளினார்; இதுவிவரத்தைக் குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தாலுணர்க. நம்மாழ்வாரருளிய திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தைச் சங்கத்தார் கேள் வியுற்று இது சங்கச்செய்யுளாமோ வென்று அப்பிரபந்தத்தையும் நம்மாழ்வாரையும் அலக்ஷிபமாகச்சொல்ல பாகவதோத்தமர்கள் அது மனம்பொறாது அச்செய்தியை ஆழ்வார் ஸந்நிதியில் முறையிட் டுக்கொள்ளவும் கண்ணபிரான் பிராம்மண மூர்த்தமாய் எழுந்தரு ளிவந்து திருவாய்மொழியில் தொண்ணூற்று ஒன்பதாவது திருவா ய்மொழி ஓராவது பாசரம் ஓராவது பாதம் (கண்ணன் கழலினை கள்) என்பதை ஓர்சிறுமுறியில் எழுதி சங்கப்பலகையில் வைக்கும் படி உத்திரவுசெய்தார், அந்தப்படி நம்மாழ்வார் பாகவதசிரோஷ்டர் களுக்கு அதுக்கிரகித்தார் அதுகொண்டு சங்கப் பலகையின்மீது வைக்க அது அம்முறியையமாத்திரம் தாங்கிக்கொண்டு சங்கத்தாரனை வரையும் நீரில்தள்ளிவிட்டது அவர்கள் களாயேறி அத்திருவாய் மொழியைப்பார்த்து அதிமவியப்படைந்து ஆழ்வாரை ஸ்தோத்திர மாக சங்கத்தாரனைவரும் பாட அவைகளனைத்தும் ஒரோபாடலாகவே முடிந்ததுகண்டு பிரமித்து அதிசிரத்தையுன்கொண்டு பின்னும் மகி ழுந்தார்கள்.

அப்பாடல் வருமாறு - வேண்பா.

சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ தாமம்
துளவோ வகுளமோ தேரளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெருமா னுனக்கு.

சகாத்தம் எண்ணுற்றேழில் இதிஹாசமாகிய த்ரவிட ராமா யணம் கம்பர்செய்த ராமசரிதத்தை அரங்கர் சந்நிதியில் அரங்கே ற்றுதல் செய்ய எத்தனிக்கையில் நஞ்சடகோபனைப் பாடினையோ வென்று ஓர் அசரீரிவாக்கால் அரங்கேசர் ப்ரசாதித்தருளக் கொ ண்டு கம்பர் செய்த சடகோப அந்தாதியில்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நஞ்சடகோபனைப் பாடினையோவென்று நம்பெருமாள் விஞ்சியவாதரத் தாற்கேட்பக்கம்பர் வினாந்துரைத்த

செஞ்சொலந்தாதி கலித்துறைதூறுந் தெரியும்வண்ணம்
நெஞ்சடியேற்குள் வேதந்தமிழ்செய்த நிம்மலனே.

வேதத்தின் முன்செல்லு மெய்யுணர்ந் தோர்விரிஞ் சன்முதலோர்
கோதற்றஞானக் கொழுந்தின்முன்செல்லுங் குணங்கடந்தப்
போதக்கடலெங்கள் தென்குருகர்ப்புனி தன்கவிபோர்
பாதத்தின்முன்செல்லு மோதொல்லேமூலப்பாஞ்சுடரோ.

திருவரங்கக் கலம்பகம் காப்பு.

வேதந்தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல்செய்த விமலன்பொய்கை
பூதன்மயிலையர் கோன்புகழ்ச்சேரன்புத் தூரன்றொண்டர்
பாதந்தருந்துகண் மாமழிசைக்குமன் பாணன்மங்கை
நாதன்மதுர கவிகோதைபாதங்கள் நன்னுதுமே

என்று பாடப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வாராதிகள்
மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட திருக்குருகர் முதலிய திருப்பதி
களாவது.

சோழ மண்டலத்தில் நார்பது, பாண்டிநாட்டில் பதினெட்டு,
மலை நாட்டில் பதினமூன்று, நெநாட்டிலிரண்டு, தொண்டைநாட்
டில் இருபத்திரண்டு, வடநாட்டில் பன்னிரண்டு, திருநாடு ஒன்று
ஆகிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலும் துண்டரமண்டலமென்னும்
இந்தக்காஞ்சிமண்டலம் சிறந்ததென்றுணர்ந்து ஓர்காலத்தில் பிர்ம்
மாவானவர் யாகம்செய்யும் பொருட்டுச் சத்தியலோகத்தைவிட்டு
காஞ்சிமாநகரில் வந்துசேர்ந்து யாகஞ்செய்ய எத்தனிக்கையில் இல
க்ஷ்மிக்கும் சரசுவதிக்கும் நான்பெரியவன் நான்பெரியவன் என்று
ஒருவர்க்கொருவர் சம்வாதம்நடந்து இருவருள் உயர்வு தாழ்வு என்
பதைச் சொல்லவேண்டுமென்று பிர்ம்மாவிடத்தில்வந்து இருவரும்
சொல்லிக்கொண்டார்கள் பிர்ம்மாவானவர் என்மாதாவாகிய லக்ஷ்
மிதேவியார் உயர்வென்று சொன்னார் அதுகேட்டு மனம்பொருது
வடக்கே சரசுவதிநதியாகப் போய்விட்டாள் பின்பு பிர்ம்மாவான
வர் வேதமுறைப்படி பத்தினியோடிருந்து யாகம்செய்யவேண்டிய
தாகையால் சரசுவதிதேவியை வரும்படிவேண்டியும் வராமல் மறு
த்துவிட்டதால் சரசுவதியாரைப்போல் சுவர்ணத்தால் பிம்பம்செய்
வித்து பக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டு யாகம்செய்வது சரசுவதிதே
விக்குத் தெரிந்து நதிருபமாகி அதிககோபா வேசங்கொண்டு பெரு
ம்பிரவாகமாகி யுகப்பிரளயமாவதுபோல் பெரும்பெருக்கெடுத்து
மேற்கிருந்து காஞ்சிபுரத்தின்மீது வேகமாகவருவதுதெரிந்து யாகத்

துக்குவிக்கிரம்வராதபடி மஹாவிஷ்ணுவை பிரம்மாவானவர் பிரார்த்தித்தார் பிரம்மாவின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கினவராக வினாவில் மேற்குபிரதேசமாகிய பள்ளிகொண்டையிலும் அதற்குக் கிழக்குத்திருப்பாற்கடலிலும் அந்தப்பிரவாகத்திற்குத் தடையாக குறுக்கே சயனித்துக்கொண்டார், அங்கங்கே விஷ்ணுபள்ளிகொண்டதற்கு இருபக்கமும் பிரவாகம்பிரிந்து தெற்கேபாலிந்தியாகவும் வடக்கே வேகவதியாகவும் அதிவேகமாகவோடி காஞ்சிபுரத்தின்மீது வந்ததுகண்டு பிரமன்பின்னும் விஷ்ணுவைவதியானஞ்செய்தார் அப்போது கருணாநிதியாகிய விஷ்ணுவானவர் நிர்வாணமாக வெள்ளத்தை கிழக்கேபோகாவண்ணம் குறுக்கேபடுத்திக்கொண்டார் அந்தஅவசரத்தைப்பார்க்க சகியாது ஸ்திரீயாகையால் வெட்கி அதிவேகமாகவந்த வேகவதிநதியானது அந்தஎதோத்காரி பெருமானின்பொருட்டு அந்தரவாகினியாக பூமியில்இறங்கிவிட்டது பிரம்மா யாகத்தைச்செய்துநிறைவேற்றினார். அந்தயாகாக்கினியில் இருந்த வரதராஜப்பெருமாள் உற்பவமாகி பிரம்மாவின் கோரிக்கைப்படிக்கு அவரது மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேறும்படி அதுக்கிரகித்தார், அன்றுமுதல் இந்தக்காஞ்சிமாநகரத்துக்கு சத்தியவரத ஷேத்திரமென்றும் பெயருண்டாயிற்று ; இந்நகரம் திருக்கச்சி, அத்திகிரி என்னும் இந்தக்காஞ்சிமண்டலமாகிய தொண்டைமண்டலத்திலுள்ள இருபத்திரண்டு திருப்பதிகளும் அத்திருப்பதிகளின் பிரபாவங்களும் வருமாறு.

க-வது. திருக்கச்சி, அல்லது அத்திகிரி, வரதராஜப்பெருமாள், பெருந்தேவித்தாயார், புண்ணியகோடிவிமானம், ஸத்யவ்ரதஷேத்திரம், அநந்தஸரசு, வேகவதிநதி, பிரம்மாமுதலியோர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷம், அழகியசெங்கப்பெருமாள், அரித்திராதேவித்தாயார்.

உ-வது. அட்டபுயம், ஆதிகேசவப்பெருமாள், அலர்மேன்மங்கை நாயச்சிபார், கஜேந்திரபுஷ்கரணி.

ங-வது. திருத்தண்கா, விளக்கொளி, தீபப்ரகாசர், திவ்யப்பிரகாசர், மரகதவல்லித்தாயார், சரஸ்வதிதீர்த்தம்.

ச-வது. வேளுக்கை, முருந்தராயகன், வேளுக்கைவல்லிநாயச்சியார், கருகசரசு.

ரு-வது. பாடகம், பாண்டவதுதர், ருக்மணிதேவி, சத்தியபாமை, மத்ஸ்யதீர்த்தம்.

சு-வது. நீரகம், ஜகதீசப்பெருமாள், நிஸமங்கைவல்லிநாயச்சியார், அக்ருதீர்த்தம்.

எ-வது. நிலாத்திங்கள் துண்டம், நிலாத்திங்கள் துண்டத்தான், நேரொருவரில்லாவல்லி, சந்திரபுஷ்கரணி.

அ-வது. ஊரகம், உலகளந்தப்பெருமாள், திருவிக்கிரமன் அமுதவல்லினாய்ச்சியார், நாகதீர்த்தம்.

கூ-வது. திருவெஃகா, சொன்னவண்ணஞ்செய்தபெருமாள் யதோத்தகாரி, கோமளவல்லினாய்ச்சியார், புஷ்கரணிதடம்.

கௌ-வது. காரகம், கருணாகரப் பெருமாள், பத்மாமணி நாய்ச்சியார், அக்கிராயதீர்த்தம்.

கக-வது. கார்வானம், கள்வர், கமலவல்லினாய்ச்சியார், கௌரி தடாகம்.

கஉ-வது. திருக்கள்வனூர், ஆதிவராகப்பெருமாள், அஞ்சில வல்லினாய்ச்சியார், நித்யபுஷ்கரணி.

ககூ-வது. பவளவண்ணம், பவளவண்ணப்பெருமாள், பவள வல்லினாய்ச்சியார், சக்திரீர்த்தம்.

கசூ-வது. பரமேச்சுவரின்னகரம், பரமபதநாதன், வைகுந்த வல்லினாய்ச்சியார், அயிரம்தீர்த்தம்.

கரு-வது. திருப்புட்குழி, விஜயராகவப்பெருமாள், மரகதவல் லினாய்ச்சியார், ஜடாயுதீர்த்தம்.

ககூ-வது. திருநின்றலூர், பக்தவத்சலர், பத்தராலிப்பெருமாள், என்னைப்பெற்றதாயார், வருணபுஷ்கரணி, வர்த்தகரீரதி.

கௌ-வது. திருவெவ்வுள், வீரராகவப்பெருமாள், கனகவல்லித் தாயார், ஹர்த்தாபநாசதீர்த்தம்.

கஅ-வது. ஈகாரண்யவநம், திருநீர்மலை, நீலமுகிவண்ணன், ரங்கநாயகன், நீர்வண்ணன், அணிமாமலர்மங்கைநாய்ச்சியார், மணி கர்ணிகதீர்த்தம்.

ககூ-வது. இடவெந்தை, நித்யகல்யாணர், கோமளவல்லித்தா யார், கல்யாணதீர்த்தம்.

உௌ-வது. திருக்கடன்மல்லை, தலைசயனத்துறைவார், நிலமங் கைநாய்ச்சியார், கெருடநதி.

உக-வது. திருவல்லிக்கேணி, பிந்தாமண்யகேஷத்திரம், பார்த் தசாரதி, ருக்மணிபிராட்டி, ரங்கநாதன், வேதவல்லித்தாயார், இந்திர தீர்த்தம்.

உஉ-வது. திருக்கழகை, சோளங்கிபுரம், யோகநாகிம்மர், அமி ர்தவல்லினாய்ச்சியார், அமிர்ததீர்த்தம், தக்கான்பெருமாள், தக்கான் குளம் ஆஹ-ம் மற்றதிரூப்பதிகள். அக-ம் சேர்க்க - ஈஅ. திருப்ப திகளாம்.

பரமபதநாதன் திருவடியடைதற்கு வைணவாகமமாகிய பாஞ்ச ராத்ரம் வைகானஸம் என்னுமிருவகைத்து இதனுள் ஆகமம், மந்த்ரம், மந்த்ராத்ரம், சந்த்ரம், தந்த்ராத்ரம், இவைகளை யுணர்ந்த ஆசாரியர் மு கமாக தாம் அவனது அடைக்கலப்பொருள் என்பதற்குடையாளமாக சங்கம், சக்கராங்கதம், சமாச்சரயணம், அட்டாக்கரம், உபதேசமும் பெற்றுத் துதிக்கவேண்டும் இப்படிப்பட்டவர்கள் அவரது பாதஸ்பரி சமாகிய திரிபுண்டரத்தை சதாதமதுடலத்தில் அணிந்திருக்கவேண் டும். இதிலும் பரமபதநாதனது நித்யமுத்தியடையவிரும்பி அவனது திருநாமமந்திரங்களை ஸதா ஓதிவிவேகமடைந்தவன் க்யான மடைவான்.

க்யானமுண்டானவன் ஆசையை யெல்லாம் ஒழித்து விடநினைத் தல்வேண்டும் இதனால் நிர்வேதியாவான்.

இப்படி ஆசையை யொழித்தவனே எல்லாவற்றிலும் விர்த்திய டைந்தவனெனப்படுவான்.

இதிலும் பாபத்துக்குப்பயத்தவன் பீதியடைந்தவனென்றுஞ்சொ லப்படும்.

இவனுக்கே பிரம்மக்யானமுண்டாகும் வேறொன்றையும் சிந்தி யாது பிரம்மக்யானத்தையே அனுஷ்டிப்பான்.

பிரம்மஞானத்தை அடையும்மார்க்கத்தை அறிவதற்கு இதே உபாயம்.

பின்னர் பிரம்மசுருபத்தை அடைவன் இது உத்த்ரமணமாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பிரம்ம சுருபமாகி மோக்ஷ சித்திய டையப்பெற்றதால் எல்லாபலமும் தனதாகி தானேயடையப்பெறு வான்.

இதை பரமபத சோபானமென்னுங் கிரந்தத்தாலுணர்க.

வீரூர் நெருப்பிடை வீழ்த்தவும் பாடி முன் வீழ்த்ததற்பின்
ஆறூர் நெருப்பினை யாறவும் பாடி யடியவரைச்
சீரூர்தெய்வத் திருஞானசம்பந்தர் செய்ததமிழ்
மாறாது நிற்கப் படைத்ததென்பார்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு.]

மதுரையில் தமது திருக்கூட்டத்துடன் எழுந்தருளியிருந்த மட த்தில் சமணர்கள் இட்ட தீ அவர்கட்கு சார்பாயிருந்த கூன்பாண்டியனு டலிற்பற்றவும், அவனது வேண்டுகோளால் அது குளிரவும், திரு ஞானசம்பந்தர் பாடியருளிய திருத்தேவாரத்தமிழ்மணம் இக்கொண் டைமண்டலத்தில் நீங்காதிருக்கும் என்று சான்றோர்கூறுவர். (எ)

துரைத்தியாகராயர்முன் சுந்தரர்க்காவொரு தூதுசென்ற
 விதைத்தாமரைமணம் வீசுதல்போல்விடப் பாய்சுருட்டித்
 திரைத்தாவணத்தி லொருபுலவோன்பின்பு சென்றசெந்தா
 மரைத்தாண்மணமின்னு நாறுங்கண்டிர்தொண்டை மண்ட
 [லமே.

[இதன்பொழிப்பு.]

சுந்தரமூர்த்திக்காகப்பரவைநாச்சியார் மாளிகைக்குத் தூதுநடந்
 தருளிய முதற்கடவுளாகிய தியாகராஜரது வாசம்பொருந்திய பாததா
 மரைமலரின்மணம் திருவாரூரில் பரிமளிப்பதுபோலநஞ்சுள்ளபாம்பா
 கிய படுக்கையைச்சுருட்டிக்கொண்டு, வரிசையாகியமாடவீதி வழியே
 செந்நாப்புலவர்பின் சென்றருளிய திருமாலது சிவந்தபாதமாகிய தாம
 ரைமலரின் மணம்இன்னும்பரிமளிப்பது தொண்டைமண்டலம். (அ)

காஞ்சீபுரத்தையாண்ட சோழராஜன் அங்கு திருமாலையேபாடி
 த்துதித்துக்கொண்டிருந்த “செந்நாப்புலவரைத், தன்னைப்பாடும்படி
 வேண்ட, மாலையன் நிமன்னரையும் பாடேன் என மறுத்ததற்கு அரசன்
 வெறுக்க, அப்புலவர்திருமால்முன்சென்று அரசன்என்னை வெறுத்து
 ப்போவென்றமையால் நான் இவ்வுரைவிட்டுப் போகிறேன்என்னுட
 ன்வருகஎன்றுசொல்லத்திருமாலவர்பின்னேயேபாம்பிணையைச்சுருட்
 டிக்கொண்டு இலக்குமிதேவிதொடர்ச்சென்று குடந்நையைச்சாரந்த
 மைகண்டு, அவ்வரசன் குடந்நையிற்சென்று அப்புலவரைப்பூசித்து
 வேண்டுதல்செய்யப் பின்னர்த்திருமாலும் புலவரும்காஞ்சியிலெழுந்
 தருளினர்என்பது : மீனாட்சியம்மன்பிள்ளைத்தமிழில் “கணிகொண்ட
 தண்டுழாய்க் காடலைத்தோடுதேன் கலுழிபாய்ந்தளறுசெய்யக்
 கழனிபடுகடவையிற் கமலத்தணங்கரசொர் கையிணைமுகந்துசெல்
 லப் பணிகொண்ட முடவுப் படப்பாய்ச்சுருட்டுப் பிணைத்தோளொரு
 த்தலைப்பப் பழமறைகள் முறையிடப்பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சை
 ப்பசுங்கொண்டலே.” என்பதனாலும் ;

“கணிகண்ணன் போவென்றான் காமருபுக் கச்சி
 மணிவண்ணு நீயிங்கி ராதே — துணிவொன்றிச் .
 செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்
 பைந்நாகப் பாய்ச்சுருட்டிக் கொள்.”

என்பதனாலும் பிறவற்றாலுமுணர்க.

தருவுற்றகாளத்தி கச்சியந்தாதியுந் தண்டமிழ்தேர்
திருவொற்றியூரிற் குறுந்தொகைதானுந் தினாகடலைப்
பொருவுற்றகச்சி மலிதேனொனமுன் புகல்கவியும் [லமே.
மருவுற்றகூந்தன்மின் னேயுண்டுகாண்தொண்டை மண்ட

[இதன்பொழிப்பு]

மதுலாக்கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப்புலவராகிய நக்ரேதேவராரு
ளிச்செய்த கைலைப்பதியாகிய காளத்தியந்தாதியையும், தமிழ்ப்புலவரா
ராய்ந்துணர வல்லதாகிய புட்டணத்துப்பிள்ளையார் செய்தருளிய கச்
சியேகம்பத் திருவந்தாதியையும், திருஒற்றியூர் ஒருபாவொருபுதை
யும் பதினேராத் திருமுறையாக வுடையதன்றியும் அலையையுடையகட
லையொத்த கச்சிமலிதேர் எனவும் முதற்குறிப்புப்பாடலையும் பெற்றுள்
ளது தொண்டைமண்டலம் என்று வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய
மின்போல்பவளே நீ காண்க. (க)

“மருவுற்றகூந்தன்மின்னே” என்றது மகடேமுன்னிலை.

தேமாம்பொழிதிகழ் சம்பந்தர்வாழுஞ் சிரபுரம்போற்
ருமாதவஞ்செய்த தெத்தனையோதென் தமிழியல்சேர்
பாமாலைசூட மதுரநல்லவாயிற் பதியுடனே
மாமாசிலாமணிச் சம்பந்தன்வாழ்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாவதரித்த திருத்தலமாகிய தேமா
மரச்சோலைசூழ்ந்த சீகாழியைப்போலவே : அளவில்லாதபெருமை
பொருந்திய தவங்களேவந்துதவஞ்செய்வதும், அழகியஇலக்கணம
மைந்த தமிழ்ப்பாமாலை பாடுதற்பொருட்டு பெருமைபொருந்திய மாசி
லாமணியீசரோடு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருந்த
துமாகிய மதுரநல்லவாயில் என்னும்பதியும் தொண்டைமண்டலத்துள்
ளது. (க0)

சயிலைத்திருமுலைப் பானாறுமட்டுண்ட தண்டமிழாற்
சூயிலைப்பணிகொண்டு வெந்தறமாண்ட குடத்திலென்பை
யயிலைப்பொருகண் ணதிருபமென்கிளி யாக்குவித்த
மயிலைப்பதியுஞ் சிவநேசருந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பருவதராஜபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாரது அழகியமுலையிற் பெருகிய ஞானப்பாலையுண்டு, அப்பால்மணக்கும்படி தண்ணியதமிழால் தேவாரத்திருப்பதிகம் குயிலைமுன்னிலையாகப்பணித்துப் பாடியருளிய அராக்கோட்டி மாண்டெரிந்த பெண்ணினது என்னைபசிவ நேசரது அன்புக்கிரங்கி வேலினுஞ்சிறந்த கண்களையும் பேரழகினையுமுடைய சொல்லாற்றினையைப்பொத்த பெண்ணுக்கிய திருஞானசம்பந்தரது அற்புதச்செயலையினைத்ததலம் கபாலீச்சரம் என்னும் மைலாப்பூர் அம்மயிலாப்பூரையுடையது தொண்டைமண்டலம். (கக)

நீண்டார்வணங்குந் திருவாலங்காடர்க்கு நெல்லமுதே
வேண்டாவெனக்கிந்த கூழேயமைகென்று வேண்டியகூ
ழாண்டாரொருவ ரறுபத்துமூவரி லன்புவைத்து
மாண்டாரவர்க்கு வளநாமீடொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

திருவிக்கிரமமூர்த்தியாகிய திருமால்வணங்கும்திருத்தலமாகிய திருவாலங்காட்டில் இரத்தினசபையின்கண் அமிர்ததாண்டவேசருக்கு நெல்லரிசியை அமுதுசெயற்குக்கொடுத்துத்தனக்குக்கூழேபோதுமென்று கூழையேயுண்டு அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரிடத்தன்புபுண்டு மாட்சிமையடைந்து முத்திபெற்றவராகிய கூழாண்டார்வாழ்ந்தவளநாடாகிய திருவாலங்காடும் இத்தொண்டைமண்டலம். (கஉ)

சீர்பொருந்திய வேதாகமங்களைத்திருவாய்மலர்ந்தருளிய அகண்ட பரிபூரண சகன நிஷங்களை சத்துசித்தானந்தராய் விளங்காநின்றபரமசிவம் திருநடனஞ்செய்தருளுகின்ற திருக்கைலாயம், சிவலோகம் இமோர்ப்பருவதம், சுவர்க்கலோகம், பத்திரபீடம், நேர்பாளம், காசி, காமரூபம், மந்தாகினி, கமலாநந்தினி, புயங்காசலம், கதலித்தானம், திருக்கேதாரம், திருவானம், பரியாத்திரம், சந்திரத்தானம், சுமிந்திரம், மகமேரு சண்பகவனம், துளசிவனம், பொற்கூடம், சிவாச்சிரமம், சித்திரகூடம், நந்திபுரம், சிரபுரம், சாளக்கிராமம், சிதம்பரம், இவைமுதலிய அநேகந்திருத்தலங்களுக்குள்ளே சிதம்பரத்தில்கெய்யும் நடனம் ஆனந்தத்தாண்டவம் அது அடியவர்களது மலமாயைநீக்கி ஆனந்தத்தைத்தருவதாகும். திருவாலங்காட்டிற்செய்யும் தாண்டவம் சண்டதாண்டவம் இது ஜநமரணங்களைநீக்கி முத்தியைத்தருவதாகும் மற்றையநடன தலங்களுக்கெல்லாம் இது அநாதியாயுள்ளது. திருக்கயிலாயத்தில் சுனந்தமுனிவர், காரக்கோடகன் இவர்கள்வேண்டுகோளுக்கிரங்கி திருவாலங்காட்டில் நடனதரிசனங்கொடுப்பதாக அருளியபடிக்குஇவர்க

ளிருவரும் திருவாலங்காட்டில் வந்து தவஞ்செய்திருந்தனர்.

இத்திருவாலங்காட்டில் நிம்பன்,சும்பன் என்னும் அசுரர்களிருவரும் மதார்தகாரங்கொண்டு முனிவர்கள், சித்தர்கள், மானிடர்கள், தேவர்களைக்கூடவருத்திய துன்பம்பொழுது நாரதாதிரிவிதிகள் தேவர்கள் முறையிட பரமேசுவரரின் நெற்றிக்கண்ணி லுற்பவித்த காளியா னவள் இந்த இராக்கதர்களிருவரையும் சங்கரித்து அந்த கெர்வத்தால் அந்த ராக்கதர்களைக்காட்டிலும் அதிக கொடுமையை விளைத்துக்கொண்டிருந்தாள். இது காரணமாக தேவர்கள் பரமசிவத்தைநோக்கி முறையிட்டிக்கொண்டமையால், வயிரவமூர்த்தங்கொண்டு பூதகணங் கள்சூழ திருவாலங்காட்டுக்கு வந்து காளியுடன் போர் செய்வதற்கு ஸ்திரீயாகையால் அது தகாதென்றெண்ணங்கொண்டும் சுனந்த முனிவன், கார்க்கோடகன் இவர்களுக்கு அருளிய வண்ணத்தையுமு டிக்கவேண்டியும், காளியைப்பார்த்து நிர்த்தஞ்செய்வதற்கு உடன் படுத்திக்கொண்டுமுக்திதீர்த்தத்தினருகில்வந்த, சுனந்தன்,கார்க்கோ டகன்காண, நடனாங்கத்துக்கு வேண கருவிகளாகிய தாளம் பிரமன் போடவும், மத்தளம் விஷ்ணு அடிக்கவும், சரஸ்வதி வீணை வாசிக்க வும், மந்தம், மத்திமம், தாரம் மூன்றாகிய கதிகளோடு கீதங்களை நாரத தும்புருடர்கள் பாடவும், சூரிய சந்திரர்கள் குழலிசையூதவும், நந்திகேசுரர் இராகம்பாடவும், தேவர்கள் எல்லாம் நிறைந்து சூழ்ந்திருக்கவும், இப்படி எல்லா அங்கமும் பொருந்தி யிருக்க;பரமசிவமான வர் பரததூலிற்சொல்லியிருக்கிறபடி கோசகோட்டி என்னும் ஆடலை ஆடுதற்குத்தொடங்கினார்:—காளியும் அந்த நடனத்தை செய்யத்தொ டங்கி, கைவழியே நேத்திரமிருக்க, கண்வழியே மனமிருக்க, நவரசங் களும் பொருந்தும்படி சரியாக ஆடினாள்.

அப்போது தான் சரியாக ஆடியதாக காளி கொர்விப்பது கண்டு பாண்டரங்கமென்னும் சண்டதாண்டவம்செய்யத்தொடங்கினார்; அது கண்டு தாளமத்தளமுதலிய வாத்தியங்களை பீர்ம்ம விஷ்ணுவாதிடேவர்கள் சரியாய் வாசித்தார்கள்; அப்போது ஓர் திருப்பதத்தை பூமியிலு ன்றி ஓர் திருப்பதத்தை ஆகாயத்திலேற்றி ஓர் திருக்கையை ஆகாயத் திற்றுாக்கிய பாதத்தில் கவசமாக வைத்து மற்ற மூன்று கைகளும் தா ன்மேலிருக்க அக்கரங்களினும், மற்றைய கைகளினும் மழு, சர்ப்பம், கிளி, தமருகம், சூலம், சதங்கை, கபாலம், அபயமென்றாகிய ஆயுதங்க ளெட்டையும் தாங்கி அட்டபுயத்தையும்ரீட்டி சடைகளெல்லாம் ஆகா யத்திற்போய்ப்பட்டு நகைத்திரங்களுதிரவும், அண்டாண்டங்களும் நடுங் கும்படியாகவும், சிவராசிகளெல்லாம் வாய்விட்டரற்றவும்,சண்டதாண் டவமென்னும் ஊர்த்ததாண்டவம் செய்கையில் காதிலிருந்த மணிக்

குழையானது நழுவிவீழ்வதை குணியாமல் வாயினுற்கவ்விக்கொண்டார் அப்போது தேவர்களெல்லாம் பார்த்து சகியாது வருந்தி தோத்திரம் செய்தார்கள். 'காளியானவன் கண்டு மயங்கி நாணி நின்றான். பார்வதியார்வேண்டிக்கொள்ளவும், சுவாமி கருணையோடு நின்றனர். இந்த ஆலவனத்தின்மது ஆலயத்திற்கு அருகில் ஆலயமும் முன்பூசையுந் தந்தருளினோமென்று சனந்தமுனியாகிய முஞ்சிகேச முனிக்கும், கார்ங்கோடகனுக்கும் எப்போதுந்தமது சந்நிதானத்தி லிருக்கும்படி வரங் கொடுத்தார். இவ்விருவர்கள் நிமித்தமாகவே மார்கழிமாதம் திருவாதினாயில் சுவாமி நடனம் தந்தருளுகிறது. இத் திருவிழாவில் வெள்ளை சாத்துகிறதாவது திரோபாவம், அதாவது:—உலகத்தை மறைக்கிறது, மையிட்டுக்கொள்வதாவது,—பரமசிவன் அசுரர்களை யெரித்து அந்தக் கரியை அணிந்துக்கொண்டனர் அதிதிக்கு அன்னம் படைப்பதன்பொருட்டு பத்தினியைக் கொன்ற உருத்திர சுவாமி யென்கிற பிராமணன் திருவாலங்காட்டுக்கு வந்து முக்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி பரமசிவன் சந்நிதியில் வணங்கி பாபங்களெல்லாம் போக்கினது முக்தி தீர்த்தம், கிராதனென்கிற வேடுவன் இந்த முக்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி மோக்ஷமடைந்தான்: இதல்லாமல் சோம சாமி யென்கிற வேதியன் வேதங்கள், அங்கங்கள், சாஸ்திரங்கள், தர்க்கங்கள், விபாகரணங்கள் யாவும் தெளிந்தவனாகவும், விபூதி, உருத்திராக்ஷ சாதன முடையவனாகவும் பரமசிவத்துக்கன்பு பூண்டு பிரமசாரியாகவுமிருந்த ஒழுக்கு, வழக்கு தண்டத்துக் குட்பட்டு முருக்கந்தண்டு முஞ்சி யனாளுணும் சடையுமாக, த்ரிகாலஸ்காநம் காலையிலிருந்து உச்சியளவும் பிரம காயத்திரி உருப்போட்டு பின்பு சிவபூசை செய்துக்கொண்டிருந்தான்: இவன் ஊழுவலியால் ஓர் மதங்க ஸ்திரீயை சேர்ந்து நிலைதப்பி திரிந்துக்கொண்டிருக்கையில் வார்த்திகம் வந்து மரணமடையுஞ் சமயத்தில், முன்செய்த பூஜாபலத்தால், திருவாலங்காடுசேர்ந்து முக்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஒருநாள் பட்டினியோடு இருந்து இறந்துவிட்டான்: இவனை சிவகணங்கள் விமானத்தில் கொண்டு போய் சிவபதம் சேர்த்தார்கள்: அறுபத்துமூவரிலொருவராகிய காணாக் காலம்மையார் தலையால் நடந்து கைலாயம்போய் சுவாமி கட்டளைப் படி பழையனார் வந்துசேர சுவாமி எதிர்பென்று அம்மையே வானுமென்றழைக்க: அப்போ வந்தேனென்று கூறினபடியால் அப்பழையனாரில் அம்மை யப்பொன்றும், தழுவக்குழைந்த ஈசனொன்றும் பெயருண்டாய் பரமசிவம் விளங்குகின்றார். அக்காணாக்காலம்மையார் அத்தலத்தில் சுவாமியினருகில் பொற்றாளமிசைத்துக்கொண்டிருக்க முக்திபெற்றனர். காஞ்சிபுரத்து பிராமணன் தன்பெண்சாதியைக்

கொன்றதும் பின் செட்டியாகப்பிறந்ததும் நீலியால்இறந்ததும் உணர்ந்த பழயனூர்வேளாளர் முன்செட்டிக்குச்சொல்லிய சத்தியமொழிதவறாமல் தீயில்வீழ்ந்திறந்தார்கள், இப்படிப்பட்ட சத்தியம் பொறுமை அடக்கம் இரக்கம் ஈகை நடுநிலை கற்புடையஸ்திரீகள் உத்தமமைந்தர்கள் உபசாரவசனம் யோக்கியதை சற்குணம் புகழ் சீலம் ஆசாரம் சிவபத்தி உறுதி இவைகளையுடைய வேளாளர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் பழயனூரை நகரமாகஉடையது திருவாலங்காடென்பது இத்திருவாலங்காட்டில் விளங்கும் பரமசிவத்தின் திருநாமம் தேவரகிங்கசன் வண்டார்குழலியம்மன் முத்திதீர்த்தம், சங்கச்சோழன்மச்சதிர்த்தம் என இரண்டுதிருநாமம்.

திருஞானசம்பந்த ருளிச்செய்த திருவாலங்காட்டுத்

தேவாரப்பதிகம்.

துஞ்சவருவாருந் தொழுவீப்பாரும் வழுவீப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரும் முனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணுகொள்ளும் வகைகேட்
டஞ்சம்பழயனூ ராலங்காட் டெம்மடிகளே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிக ளருளிச்செய்த திருநேரிசை.

செந்தழலுருவர் போலுஞ் சினவிடையுடையர்போலும்
வெந்தவெண்ணீறுகொண்டு மெய்க்கணிந்திடுவர்போலு
மந்தமாம் பொழிற்பழனை மல்கியவள்ளல்போலு
மந்தமிலடிகள்போலு மாலங்காட்டடிகளாரே.

சுந்தரமூர்த்தியாரருளிச்செய்த திருவாலங்காட்டுத்

தேவாரம்.

தீருந்தாண்டகம்.

பத்தர் சித்தர் பலோத்தும் பரமன் பழயனூர்மேய
வத்தனாலங்காடன்ற னடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம் வைத்தபுகழ்ச் சிறுவனூரனெண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாவொர் பரமனடியேபணிவாரே.

காணாக்காலம்மையாரருளிச்செய்த திருவாலங்காடு

மூத்த திருப்பதிகம்.

கொங்கைதிரங்கிரம்பெழுந்து

குண்டிகண்வெண்பற் குழிவயிற்றுப்

பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டு
 பரமியர் நீள்கணைக்காலோர் பெண்பேய்
 தங்கியலறியுலகாட்டிற்
 றுழ்சடையெட்டுத்திசையும்வீசி
 யங்கங்குளிர்த் தனலாடுமெங்க
 ளப்பனிடந்திருவாலங்காடே.

இத்திருத்தலமாகிய திருவாலங்காடென்னும் பழயனூரில் வே
 ளாளரொருவர்தாம் விளைவித்த நெல்லையெல்லாம் சுவாமிக்கே அழு
 துசெயற்குக்கொடுத்து தாமும் அதையுண்ணப்படாதென்று கேழ்வர
 குகையேயெண்டு வைராக்கியமாகவிருந்து கூழாண்டாரொணப்பெ
 யர்பெற்றார், இப்படி தீரசித்தன்வாழ்ந்தது தொண்டைமண்டலம்.

கொங்கலர்மாலையுங் கல்லாய்விடுமன்பு கொண்டெறிந்தா
 லிங்கலராய்விடுங் கல்லானதுமென்ப தின்றறிந்தோஞ்
 செங்கலினுலெறிந் தேசிவனார்பதஞ் சேர்வார்சங்க
 மங்கையின்மேவிய சாக்கியனார்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பரமசிவன்அடியாராய் பேறுபெற்றஅறுபத்துமூன்று நாயன்
 மார்களில் வேளாளகுலத்தோர் பதின்மூன்றுபேருள் அப்பார்கவா
 மிகள், மாணக்கஞ்சாறநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார், கலிக்காம
 நாயனார், கோட்புலிநாயனார், முனையடுவார்நாயனார், செருத்
 துணைநாயனார், இளையான்குடிமாறநாயனார், விறன்மிண்டநாய
 னார், சத்திநாயனார், இப்பத்துபேரும் பிறமண்டலங்களில் வசித்
 துப் பேறுபெற்றார்கள் இத்தொண்டைமண்டலத்துள் திருக்காஞ்சி
 நகரின்கண் சாக்கியநாயனார் பேறுபெற்றசரித்திரமாவது உள்ள
 ன்பில்லாமல் வாசம்பொருந்திய மலர்மாலையைக் கொண்டர்ச்சித்
 தாலும் அதுகல்லாமென்பதும், உள்ளன்போடு கல்லைக்கொண்டெ
 றிந்தாலும் மலராய்விடும் என்பதும், இன்றறிந்துகொண்டோம்:
 எவ்வாறெனின், திருச்சங்கமங்கையில் புறத்தே சமணமதக்கொள்
 கை கொண்டிருந்தவராகிய வேளாளகுலத்தில்அவதரித்த சாக்கியநா
 யனார் செங்கல்லைக்கொண்டு உள்ளன்போடு எறிந்து சிவனருள்பெற்
 று முத்தியடைந்தமையால்; இம்மகிமையுடையது தொண்டைமண்
 டலம்.

[மேற்கோள்.]

தில்லைவாழ்ந்தணரின் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியரொ
ன்பவர் பெரியபுராணத்தை நிதம்பாராயணஞ்செய்து முடிக்கக்கூ
டாமையைப்பற்றி மனம்வருந்தி சிவானுக்கிரகத்தால், பெரியபுரா
ணத்திலுள்ள திருத்தொண்டர் புராணங்களை ஒவ்வொரு பாடலில்
முடித்துப்பாராயணஞ் செய்துவந்தார் அத்திருத்தொண்டர் புராண
சாரத்தாள், வேளாளர்பதின்மூவருடைய புராணச்செய்யுளாவது:—

சாக்கியநாயனார் புராணசாரம்.

சங்கமங்கை வரும்வேளாண் டலைவர்காஞ்சிச்-சாக்கியரோ டியை
ந்தவர்தந் தவறுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவேடந்
துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர்கண்டோர், அங்கன்மலர் திரு
மேனியமூந்தச்சாத்தி-யமருநா ண்மறந்தொருநா ளருந்தாதோடிச், செ
ங்கலெறிந்திமெளவின் மகிழ்ந்தநாதன் - நிருவருளா மருலகஞ்
சேர்ந்துளாரோ.

இதனைப்பெரியபுராணத்தாலுணர்க.

பிணிக்கோர்மருந்தனை யார்வாயிலாரன்று பிஞ்ஞகனார்
பணிக்கோர்குறையின்றி யந்தரியாகத்திற் பண்ணுவித்த
வணிக்கோயிலும்பொற் சிகரமும்வீதியு மாடரங்கும்
மணிக்கோபுரமு முடையதென்பார்தொண்டை மண்டலமே

[இதன்பொழிப்பு]

திருமயிலாப்பூரிலே வேளாளர்மரபிலே அவதரித்துப், பாவ
மாகிய நோய்க்கு மருந்தாகிய வாயிலார்நாயனார் தம்மனத்துள்ளே
மானதபூசையாக நிருமித்த அழகியபொற்கோவிலும், பொற்சிகர
மும், திருவீதிகளும், திருத்தாண்டவச்சிற்சபையும், அழகியகோபு
ரமும் விளங்கச்சோழராஜனுக்கு தரிசிப்பித்தது இத்தொண்டை
மண்டலத்திலே. (கசு)

(மேற்கோள்) புராணசாரம்.

வாயிலார் நாயனார்.

ஞாயிலார் மதிற்றொண்டை நாட்டுமேன்மை-நண்ணுமயிலாபுரி
யின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மலைவிலலா னடியேபோற்றி-மற
வாமைதலைநின்ற மனமேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்

காரீராக்-குலவியவாந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு, தாயிலா னிரு
சரண நிகழுவேத்துந்-தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மையாரோ.

ஏதிலுந்தொண்டர்க் கிசையாதனகுற்ற மின்பஞ்செய்தாம்
நீதினுந்மை பெறலாமெனவையந் தேறத்தெவ்வைச்
சூதிலும்வென்று புலனைந்தும்வென்றெம தூதனாயும்
வாதினும்வென்று வருமூர்க்கருந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கடவுட்கன்புடையோர் நீதியல்லாத செயல்களைச் செய்யினும்
கடவுள் பொருட்டுச்செய்வராதலால் நன்மையேபயக்கும், கடவுட்க
ன்பிலார் நீதிபேசெய்யினும் தீதேயாம் என்பது சந்தேகமறத்தெ
ரிந்துலகும்பும் பொருட்டு; திருவேற்காட்டீரில் வேளாண்குடியிற் பிற
ந்த மூர்க்கநாயனார் பலனாயுஞ்சூதிலேவென்று ஈட்டியபொருளையெ
ல்லாஞ் சிவனடியாருக்கே யுதவி, ஐம்புலனையும்வென்று, இயமதூ
தனாயும் வென்று சிவபதமடைந்தனர்: இத்தலமும்தொண்டைம
ண்டலத்துள்ளது.

(கரு)

(மேற்கோள்) திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மூர்க்கர்.

தொண்டவள நன்னாட்டு வேற்காட்டீர்வாழ் தொல்லுழவர் நற்
குதர் குதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க்கமுதளிக்குங்
கொள்கையினர் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசைவு குழறு
மொழிவீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் மூர்க்கொன விளம்புநாமம், எ
ண்டிசையு மிகவுடையா ரன்டர்போற்று மேழுலகு முடனாளு
மியல்பினாரோ.

அப்பர் சுவாமிகள்.

போற்றுதிரு வாழாரில் வேளாண்டொன்மைப்-பொருவில்கொ
றுக்கையரதிபர் புகழனார்பான், மாற்றருமன்பினிற்றிலத் வதியாமாது
வந்துதித்த பின்புமரு ணீக்கிபாருந், தோற்றியமண் சமயமுறு
துயரநீங்கத் துணைவாரு டாவந்த சூலைநோயாற், பாற்றருநீளிடொ
ய்திப் பாடலிபுத்திரத்திற் பாழியொழித் தரனதினைப் பதியில்வந்
தார்.

வந்துதமக்கையாருளா னீறுசாத்தி-வண்டமிழா னேய்தீர்ந்து வாக்கின்மன்னாய், வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீந்தி-வியன்கு லங் கொடியிடபம் விளங்கச்சாத்தி, யந்தமிலப்பூதிமகனரவுமாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்புநீக்கிப், புந்திமகிழ்ந் தையாற்றிற் கயிலைகண்டு பூம்புகலூ ரரன்பாதம் பொருந்தினாரே.

மானக்கஞ்சாறர்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாறனார்சீர்க், காதன்மகள் வதுவைமணம் காணநாதன், வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகுந் தவள ளக மகிழ்ந்துநோக்கிப், பஞ்சவடிக் காமென்ன வரிந்துநீட்டும் பத் ததொதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா, லெஞ்சலில்வண் குழ ல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிராற் குதலியரு ளெய்தினாரே.

அரிவாட்டாயநாயனார்.

தாலில்கண மங்கலத்துள் வேளாண்டொன்மைத்-தாயனார் நாய னார் தமக்கேசெந்நெற், நூவரிசி யெனவிளைவ தவையேயாகத் துற ந்துணவு வடுவரிசி துளங்குகோ, யாவினினைந் துடன்கொணர வோர் கமரிற்சிந்த வழிந்தரிவாள்கொண்டீட்டி யரியாமுன்னே, மா வடுவி னொலியுமான் கரமுந்தோன்றி-வாள்விலக்கி யமரர்தொழ வைத்தவன்றே.

ஏயர்கோன்கலிக்காமர்.

ஏதமில் வேளாளர் பெருமங்கலத்துள் ஏயர்கோன் கலிக் காம ரிறையனாரே, தூதுகொளு மவனனுகி லென்னுமென்னுந் துணிவினர்பா லிறைவனருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன் றெண்ட ன்வரில் நீங்குமென்ன வெகுண்டிடல்வாள் கொடுதுறந்து மேய நாவற், போதகமு முடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து-போற்றியது விலக் கியருள் பொருந்தினாரே.

கோட்புலியார்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர்-கோட்புலியார் குவி த்துயர்த்த செந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க் கமைத்தாணை நிறுத்தியொ ன்னார்-நேர்மலைவார் திருவாணை நினையாதேநெற், சிலமிடியா லழித் தபடி யழிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங் கிளைஞருடல்சிதறவீசி, யில குமொரு குழுவியையு மெறிந்துநாதன்-எண்ணரிய கருணைநிழலெய் தினாரே.

முனையடு வார்.

பொன்னிவளந் தருகாட்டுப் புகழுநீரீர்ப்-பொருவிறிரு மலி
வேளாண் டொன்மைமிக்கார், முன்னியவர் முனையடுவா ரிகலார்
போரின்-முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகூலி, மன்னுரிதி கொ
ண்டிசயங் கொடுத்துவந்த-வளர்பொருளா லீறைவனடிவழுவாவனப்
பர்க், கன்னமவர் நசையின்மிக மிசையநல்கு-மன்பர் துன்பமவையாவு
மகன்றுளாரோ.

செருத்துணையார்.

இளைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருதநன்னுட் டெழிலாருந்
தஞ்சைநக ருழவசேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்து
வாழ்வார் - செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் தேவிவீழ்ந்த, மருத்துணை
யார்மலநெடுத்து மோப்பக்கண்டு-வளமலிபூங் கத்தியால வண்முக
கீர்ந்த, கருத்துணையார் விற்றற்றிருத் தொண்டினையேசெய்து, கருதல
ருமமருலகங் கைக்கொண்டாரோ.

இளையான்தடிமாறர்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளைசைமாறர் - வறுமையா
லுணவுமிக மறந்துவைகி, யுன்னருநள் ளிருண்மழையி லுண்டி
வேண்டி - யும்பர்பிரா னணையவய லுழுதுவித்துஞ், செந்நென்முளை
யழுதுமனை யலக்காலாக்கிச் - சிறுபயிரின் கறியழுது திருந்தச்செய்
து, பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் - பரலோக முழுதா
ண்ட பான்மையாரோ.

விறன்மிண்டர்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண்டொன்மை - விறன்மிண்
டர் திருவாரூர் மேவுநாளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்கா
தேகும் - வன்ருண்டன் புறகவினை வலியவாண்ட, துளங்குசடை
முடியோனும் புறகென்றன்பாற்-சொல்லுதலு மவர்தொண்டத் தொ
கைமுன்பாட, வுளங்குளிர் வுளதென்ற ரதனாலண்ணல் - உவகை
தர வுயர்கணத்து னோங்கினாரோ.

சத்தியார்.

விரிதருகா விரிநாட்டு விரிஞ்சியூர்வாழ்-வேளாளர் சத்தியார்
விமலர்பாதத், துரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்நா-வோவாமே
யைந்தெழுத்து முகாக்குரீரார், இருளின்மிட மூடையபிரா னடியார்

தம்மை-யிகழ்வார்நாத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி, யரியுமது திருத் தொழிலா வுடையார்மன்றுள்-ஆடியசே வடிநீழ லடைந்துளாரே.

திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு.

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர் மிண்டர் வாக்களையர்-சாக்கி யர்கோட்புலி கஞ்சாறர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு மினையான்றன் குடிமாறர் மூர்க்கர்செங்கைத், தாயனார் செருத்து னையார் செருவில் வெம்போர்-சாதித்த முனையடுவா ராகம்பி, பாயிரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்போர்தம்மிற் -பதின்மூவர் வேளாளர் பகருங்காலே.

விண்ணிற்பிறக்கும் புகழ்க்குன்றநாடன் விளங்குதமிழ்ப் பண்ணிற்பிறக்கும் பெரியபுராணம் பகர்ந்தபிரா னெண்ணிற்பிறக்கும் பததூளியென்றலை யெய்தவந்த [லமே மண்ணிற்பிறக்கவும் வைக்குங்கொலோதொண்டை மண்ட

[இதன்பொழிப்பு]

ஓர்க்கலத்தில் சோழராஜன் தொண்டைநாடு சான்றோருடைத் தென்று பெரியோர்களால் சொல்லியிருப்பதை சோதிக்கவேண்ணி ஞாலத்திலும், கடலிலும், மலையிலும் மிகப்பெரிதுயாதென வினாக்களை யெழுதி தொண்டைமண்டலத்தரசனிடத்தனுப்பி விடைகேட்டான். அத்திருமுகங்கண்ட தொண்டைமண்டலத்தரசன் தம்மிடத்துள்ள ஆஸ்தானவித்வான்களில் முதன்மையாகிச் சிறந்திருந்த குன்றத்து ர்முதலியார் இடத்தில் அதைக்கொடுத்து சீக்கிரத்தில்விடை யெழுதி த்தரும்படி உத்திரவுகொடுத்தார் அந்தக்காலவரைகடந்துபோவதைப்பற் றியும் பதில்வராவதற்குத்தமக்குஒன்றுந் தோன்றாமையைப்பற்றியும் வியாகூலசித்தராயிருப்பதை அவரதுபுத்திரர் கல்விச்சாலையில் வித் தியார்த்தியாயிருக்குஞ்சேக்கிழார் தமது தந்தை உணவுகொள்ளாமல் வியசனமுற்றிருப்பதைக் கேள்வியுற்று அதற்குவிடைதர சுலபமாக விருக்கிறதென்று நாயனார் திருக்குறளில் மூன்றுவினாக்களுக்கும் உதாரணமாக மூன்று திருக்குறளை யெடுத்துக் காட்டிக்கொடுத்தார்

(கக)

அச்செய்யுள்வருமாறு.

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பயன் றுக்கார் செய்த வதவி நயன் றுக்கி
நன்மைகடலிற் பெரிது.

நிலையிற் நிரியா தடங்கியான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

என்னும்.

இம்மூன்று திருக்குறள்களையுங் கேட்டுத்தமது புத்திரர், கல்வி புத்தி ஆகிய இவைகளிற்சிறந்திருக்குந்தன்மைக்கு ஆனந்தமடைந்து அவரைத்தழுவி சந்தோஷித்தாராகி வேந்தனிடத்து வினாவிற் சென்று தெரிவித்தார் அரசனைதச்சோழராஜனிடமனுப்பினார் அதைப் பார்த்து மிகுகளிப்பற்று அப்படிவிடைகொடுத்த கல்விப்பிரபுவைத் தம்மிடத்துக் கனுப்பும்படி பல்லக்கு வரிசைகொடுத்தனுப்பினன் அதைக்கண்ட தொண்டைமண்டலத்தரசன் ஆஸ்தானவித்வானை சோழனிடத்திற்குப்போகும்படி உத்திரவுசெய்தான்: அதற்கு அவர் தமது புத்திரன் சேக்கிழார் விடைகொடுத்தவராதலின் அவரையனுப்புவித்தார், அதிபாலியத்திலேயே அவருக்குண்டாயிருக்கும் வித்தை, புத்தியுத்தி, சாமர்த்தியங்களுக்கு மிகுவியப்படைந்து சேக்கிழார் சுவாமிகளைத் தமது மந்திரிகளில் முதன்மந்திரியாக சோழராஜன்வைத்துக்கொண்டு அன்போடு ஆதரித்துவந்தான். பின்புசிலநாள் சென்றது அரசன் சமணரால்செய்த “சீவகசிந்தாமணி” என்னும் நூலை பிரசங்கித்துவர அதைஅதிகஆவலோடு கேட்டுவரவும் அந்தச்சபையிலிருந்து அதைக்கேட்கமனமில்லாதவராகி தினந்தோறும் சேக்கிழார் போய்விடுவதறிந்து அரசன்ஒருநாள் முதன்மந்திரியாரை நோக்கியாவரும்வியக்கத்தக்க இச்சீவகசிந்தாமணி பிரபந்தத்தை நீர்க்கேளாமற் போய்விடுகிறதென்னவென்று வினவினார். இதுபோய்க்கதை திருத்தொண்டரது மோட்சார்த்தமாகிய வேறு கதைகளிருக்கின்றன அவைகளைக்கேட்கவேண்டுமென்றுசொன்னார், அவைகளைக்கொண்டுவந்து சொல்லும்படி ஒருகாலத்தை நிச்சயித்து அரசன்கட்டளையிட்டான் அங்ஙனேசேக்கிழார்சுவாமிகள் சிவசிதம்பராஞ்சென்று நடேசனாவணங்கி தினந்தோறும் அரியதவத்தைச்செய்திருந்தார். விண்ணுலகத்துஞ்சென்று பரவியபுகழுடையவரும் புலியூர்கோட்டத்தில் ருன்றத்தாரினையுடையவருமாகிய சேக்கிழார்சுவாமிகளது அரியதவத்துக்கிரங்கி சிதம்பரநடேசர், “உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்” என அடியெடுத்துக்கொடுக்க அத்திருவாக்கை முதலிற்கொண்டு; சத உரையாக திருவிருத்தங்களாலிசைநிறைந்த பெரியபுராணத்தைச்செய்து

அரசன்கேட்கும்படி ஒருவருடம் நடேசர்சந்நிதியில் அரங்கேற்று
தல் செய்தருளியவராகிய சேக்கிழார் சுவாமிகள். அவதரித்தி
ருந்த அக்குன்றத்தூரிலே அவர்பததுனி யென்றலையிற்படும்படி பிற
க்கும்பாக்கியம்எனக்குக் கிடைக்குமோ இம்மகத்துவமுடையது தொ
ண்டைமண்டலம் அல்லவோ ஆம் என்றபடி.

ஊரார்மலிபுலி பூர்க்கோட்டநற்குன்றத் தூரிலுள்ள
தீராவளமலி பாக்கிழவோன்புகழ் சேக்கிழவோன்
காராளன்கூடம் கிழவோன்முதுமொழிக் காஞ்சிசொற்ற
வாரார்புரிசைக் கிழவோனும்வாழ்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

புலியூர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த குழுகள்மிருத்த ந ல் ல ரு ன்
தத்தூரிலிருந்த வளப்பம் நீங்காதபாக்கிழார், புகழ்மிக்கசேக்கிழார்,
காயாள்வோராகிய கூடற்கிழார், முதுமொழிக்காஞ்சியென்னும்
அறநூல்செய்த நெடியபுரிசைக்கிழார், இவர்கள் வாழ்தற்கிடமாகியது
மித் தொண்டைமண்டலம். (கன)

“முதுமொழிக்காஞ்சி சோன்னபுரிசைக்கிழவோன்.”

என்பதைப் பழயகாஞ்சி மான்மியத்திற்சொல்லப்படுகிற புரி
சைக்கிழார் எனப்பொருள் கொள்வதுமொன்று. கிழாரொன்பது
பரமசிவத்தினது அடியார்க்கடியராதல் பற்றி கீழாரொனக்காரண
ப்பெயராதலின் கிழார்எனமருவியதுஎன்றநிக.

மேதைப்புலவரொண் ணேகாம்பரசம்பு மெச்சநெடுங்
காதைப்புலவ ரிரட்டையர்பாடுங் கலம்பகமு
மோதற்கரியநல் லேகம்பவாண ருலாவுமந்த
மாதைப்பனுவலும் பாராட்டிடுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பேரறிவினையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள் தியானித்து
த்துதிக்கின்ற ஒற்றைமாவடியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே மகி
ழும்படி, நீண்டசரிதத்தையுடைய புலவராகிய இரட்டையர் பாடிய
கலம்பகமும், பின்னுமவ்வேகம்பவாணர்மேல் அப்புலவராற்பாடப்
பட்ட ஷெய்வீகவுலாவும், அவரால் அம்மைமேற் பாடப்பட்ட செய்

யுளும், அத்தலபுராணமும் ஆகியதிவ்யபிரபந்தங்களாற் சிறப்பித்
துக் கொண்டாடப்படுவதித் தொண்டைமண்டலம், (கஅ)

சாய்த்திட்டவர்க்குத் திருமேனிமுன்கையைச் சந்தனமாத்
தேய்த்திட்டவர்க்கெவர் நேரென்பராலங்கஞ் செந்தழலிற்
ரேய்த்திட்டவருக்குச் சருவாங்கமுந்திரி தூள்படவே
மாய்த்திட்டவர்க்கரி தோவெளிதோதொண்டை மண்டலமே

[இதன்பொழிப்பு]

விரஞ்சீபுரத்தில் தன்னைப்பூசித்த ஒருபாலனுக்காகத்தனது திரு
மேனியைச்சாய்த்துக்கொடுத்தருளிய சிவபெருமானுக்குச் சாத்துஞ்
சந்தனமாகத்தனது முன்கையைத் தேய்த்தவேளாளன் மகனொருவ
னுக்கும் ஒருவனிகன் பழிக்காகத்தமது சரீரமுழுமையும் வெந்தூநீ
ரூகும்படி சிவந்ததழலில் முழுகியுயிராமாய்த்திட்டவராகிய வேளாண்
மக்களுக்கும் பிறரொவரை நிகரென்னல்கடும் இத்தகைய வேளாளர்
க்குத் தொண்டைமண்டலம் அரியதாமோ அல்ல பிறர்க்கரிய
தாம், (கக)

முன்கையைத் தேய்த்தமைக் குதாரணம்வந்துழிகாண்க,
பின்போர்தமைக்கண்டு பாவித்ததோவன்றிப் பின்புவந்தோர்
தன்போனடக்கப் பணிப்பித்ததோதமிழ்க் கேயிரங்கி
முன்போம்புலவர்க்குப் பின்போயினனு முகுந்தனிது [மே.
வன்போமனத்தினி லன்போசொல்லீர் தொண்டைமண்டல

[இதன்பொழிப்பு]

வித்துவஜனரை எல்லாவிதத்தாலும் உபசரித்து மகிழ்விக்குமிய
ற்கையையுடைய தொண்டைமண்டல வேளாண் குடிப்பிறந்த முன்
னோர்வழி அவ்வாறுஒழுக்கம்பூண்டு பின்புஅக்காலத்திருந்த வேளாண்
மக்களைக்கண்டுதானும் அப்பாவனை பூண்டமையாலோ அவ்வா
றன்றி பிற்காலத்து அவ்வொழுக்கம் விழுப்பமுடையதெனத்தான்
ஆமோதித்துத் தானுமவ்வொழுப்புறவொழுதித் தாபித்தவியல்போ
அன்றிப்பின்னோர் இவ்வொழுக்கம் முன்னோரொழுக்க மாத்திரை
யன்றித் தெய்வசம்மத வொழுக்கமுமாமெனத்தேறிப் பின் பற்றி
யொழுகுதற்பொருட்டோ யாதெனவறிந்திலம் காஞ்சீபுரத்தெழுந்த
ருளிய திருமாலானவர் செந்நாப்புலவர் கணிகண்ணனுடன் பிண

ங்கிக் கும்பகோணத்திற்குச்செல்ல அப்புலவர்பின்தானுங் காஞ்சிபுர
த்தைத் துறந்து குடந்தையிற்சென்றிருந்தனர் திருமாலிவ்வாறுசெ
ன்றது அரசனிடத்து வயிரங்கொண்டமையாலோ புலவரிடத்தன்பு
கூர்ந்தமையாலோ அறிவுடையோரோ சொல்லுங்கள் இவ்வாறுகட
வுளரும் பின்பற்றும் ஒழுக்கமுடையோர்க்கிடமாகியது தொண்டை
மண்டலமேயாம். (உ௦)

கணிகண்ணன் வாவென்றான் காமரு பூங்கச்சி
மணிவண்ணு நீயின்கி ராமல்-துணிவொன்றிச்
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய்சருட்டிக் கொள்.

என்னும்பாடலைச்சொல்லிப் பெருமானே யழைத்துக்கொண்டு
காஞ்சிநகரம்வந்தனர் என்பது.

முன்போம் புலவற்கு மூதறிவாற் பாய்சருட்டிப்
பின்போஞ் சுவசிப் பெருமானே யன்பாகப்
பேய்முலைப்பா லுண்டவனே பேதையே னின்னுமொரு
தாய்முலைப்பா லுண்ணுமற் று

நூலார்கலைவல்ல செம்பியன்கேட்ப நொடித்துமிக்க
கோலாகலனொட்டக் கூத்தனையன்றுதற் கோலியென்று
மேலார்கவிசொல்லி நெய்த்தானத்தேசென்று வென்றுகொ
ண்ட
மாலார்களந்தைப் புகழேந்தியுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

இலக்கணநூல்களும் மற்றைச்சாத்திரங்களுங் கற்று வல்ல
குலோத்துங்க சோழமகாராஜன் ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் சக்தமாய்,
சுன்னையழைக்க நெய்த்தானமென்னுந் தலத்திற்சென்று நெய்த்தா
னீசனாத் தரிசிக்கும்போது ஒட்டக்கூத்தனாக் கவிபாடச்செய்து
பின்தன்னையும் பாடச்சொல்ல “தற்கோலி” என்னும்சிறந்தபாட
லைப்பாடி, மிகுமேட்டிமையுடைய ஒட்டக்கூத்தப்புலவரை வென்ற
வராகிய புகழேந்திப்புலவர் வாழ்ந்த மேகந்தவழுஞ்சோலைகுழ்ந்த
களத்தூருந் தொண்டைமண்டலத்துள்ளது. (உ௧)

ஒட்டக்கூத்தர் பாடல்.

விக்காவுக்காவித்தா விப்போய்விட்டார்நட்டார் சுட்டீர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பா டுற்றேயிற்றேடிப்போய் வைப்பீர்நிப்பீர்

அக்காடப்பேய்தொக்கா டச்சூழப்பாடந்தீ வெப்பாடப்பூ
 ணைக்காடக்கானத்தா டப்போனெய்த்தானத்தா னைத்தியானித்தே.

புகழேந்திப்பிலவர் பாடல்.

தற்கோலிப்பூசற்பா சத்தேதப்பாமற்சா கைக்கேநிற்பீர்
 முற்கோலிக்கோலிப்பூ சித்தேமுட்டாமற்சே வித்தேநிற்பீர்
 வற்றாநெட்டோடைப்பா ரைச்சேன்மைப்பூகத்தே நித்தாவிப்போய்
 நெற்றாளுற்றாலைப்பா கிற்சேர்நெய்த்தானத்தா னைத்தியானித்தே.
 ஏரினியற்றுங் களைக்கொட்டையீந்தன்ன மிட்டுநல்ல
 பாரிபறித்தெனும் பாடல்கொண்டோன்பண்பு சேர்பழய
 னூரிலிருப்பவ னெனவைதன்பாடற்கு வந்தபிரான்
 மாரியெனத்தரு கைக்காரியுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வளப்பம்பொருந்திய பழயனூரில் வசிப்பவரும், கார்காலமேக
 ம்போலவனாயாது கொடுக்குங் கையையுடையவருமாகிய காரியென்
 னும்வள்ளல் தனக்கு மிக்கவறுமைவந்தகாலத்துப், பாரியென்னும்
 வள்ளலிடத்துச்சென்று தன்னிடத்துவந்த ஓளவையாருக்குப்பரிசு
 கத்தனக்கு தற்காலம் சீவனத்திற்குக் காரணக்கருவியாயிருந்த ஓர்த்
 தொழிற்கருவியாகிய களைக்கொட்டையுங் கொடுத்து, களைகொத்து
 தலைவிட்டு வீட்டுக்கழைத்துகொண்டுபோய்த் தனக்கிருந்த அன்ன
 தையும்படைத்து, “பாரிபறித்தபறியும்” என்னும்பாடலைப் பெற்று
 மகிழ்ந்தார். இப்பெருமானாகிய காரிமுதலியார்வாழ்வும் தொண்டை
 மண்டலத்து.

(௨௨)

அப்பாடல் வருமானு.

பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
 காரி கொடுத்த களைக்கொட்டும் -சேரமான்
 வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்முன்றும்
 நீலச் சிற்றாடைக்கு நேர்.

மோதிச்சிவந்த கவிகாளமேக மொழிந்தவெண்பா
 பாதிக்குமுந்திப் பரிசளித்தோன்களப் பாளனென்று
 மாதிக்கம்பெற்றவ னொழர்முதலி யரசிருப்பா [மே.
 மாதிக்கலாம்புகல் கின்றதொல்சீர்த்தொண்டை மண்டல

[இதன்பொழிப்பு]

புலவோர்களைத் தருக்கவாதத்தால் தாக்கிவென்று செம்மைபெற்ற கவிவல்லோனாகிய காளமேகப்புவன் வெண்பாபாட, பாதி வெண்பாப்பாடுதற்குமுன்னேயே பரிசளித்தவன் களப்பாளன் என்றுலகத்தார்புகழ் ராஜீகம்பெற்ற ஆழார்முதலி யரசிருக்குந்தானமென்று, நாற்றிசையினுமுள்ளோர் வியந்துசொல்லும்படி பழமை யாகிய சிறப்புடைய தித்தொண்டைமண்டலம். (உக)

அப்பாடல்வநுமாறு வெண்பா.

உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே தென்னுதமி
ழாமார் முதலி யரசர்பிரா னிங்கிருக்கப்
போழ் ரறியாமற் போய்.

காரார்களதைப் புகழேந்திசொன்ன கலம்பகத்தி
னேரானையும் படியென்றபாடலி னேரியர்கோன்
சீராகச்செப்பிய நற்பாடல்கொண்டவன் செஞ்சியர்கோன்
மாராபிராமன் கொற்றந்தையூர்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

மழைவளம்பொருந்திய களத்தூரில் வாழ்ந்த புகழேந்திப்புவன்
ர்பாடிய கலம்பகப்பிரபந்தத்தில் பொருத்தமாகிய “நையும்படி”
என்றபாட்டில், நேரிமலைநாட்டார்க்கரசனாகிய சோழமகாராஜனைப்
போலச் சிறப்பித்துப்பாடிய நல்லபாடலைப்பெற்றவனும், செஞ்சிநா
ட்டாருக்குத் தலைவனுமாகிய மாராபிராமன் வாழ்ந்த கொற்றந்தையூ
ரும் தொண்டைமண்டலத்துள்ளது. (உச)

அச்செய்யுள் வநுமாறு.

நையும்படியென்கொற்றந்தை நங்கோன்செஞ்சிவரைமீதே
யையம்பெறுதுண்ணிடைமடவா யகிலின்றுபழுகிலின்று
பெய்யுந்துளியோ முழையன்று பிரசத்துனியேபிழையாது
வையம்பெறினும் பொய்யுணாக்க மாட்டார்தொண்டை நாட்டாரே.
கையாறிரண் மிடைக் காளைதன்வாயிற் கவிதைகொண்ட
பொய்யாமொழிக்கும் புகலிடமானது பொய்கையெல்லாஞ்
செய்யார்கமல மலரில்வண்டானங்கன் சென்றுதிகழ்
மையார்குவளை வயல்புடைசூழ்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தடாகங்களிலெல்லாம் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரைமலர்களில் நாரைகள் சென்றிருக்கவிளங்குவதும் கருமைநிறமுடைய நீலோற்பல மலர்கள் மலர்ந்திருக்கின்ற வயல்கள் எப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்திருக்கப்பட்டதுமாகிய வித்தொண்டைமண்டலம்; பன்னிரண்டுகைகையுடைய குமாரசக்கடவுள் வேட்டுக்குமாரனாகிவந்து, தம்மைப்பாடிய தற்கு ஈடாகத் தமதுதிருவாய்மலர்ந்து பாடியருளிய பாட்டைப் பெற்றபொய்யாமொழிப்புலவர் வாழ்ந்த செங்காட்டங்கோட்டத்துறையூர் என்னுந்தலத்தை தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கின்றமையால் அப்பொய்யாமொழிப்புலவருக்கும் புகலிடமாகியது. (உரு)

பொய்யாமொழி செங்காட்டங்கோட்டத்துறையூரில் வசித்தாரென்பது அவரது ஆசிரியர் அவரை ஆசீர்வதித்துப்பாடிய.

பொதியி லகத்தியனாப் பொய்யா மொழியாய்ச்
சிறைவில் புலவர் சிகாமணியாய்த் - துதிபெருகச்
செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூ றொணுந்தலத்தில்
தங்காட்டங் கொண்டிருப்பாய் தான்.

என்னும் வேண்பாவா லுணரீக.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஒருகாலத்தில் தன்னைப்பாடும்படி பொய்யாமொழிப் புலவனாக்கேட்க அப்புலவர் இவர்குழந்தைஎன்னுமி யல்பால் உன்றாய்தந்தையரையும்பாடி உன்னையும்பாடுவனோ என்னும்பொருளடங்கப்பரிகாசமாகக் “கோழியையும்பாடிக் குஞ்சையும்பாடுவனோ” என்றார், பின்பு பொய்யாமொழி பாண்டியதேயத்திற் சிற்றரசனாகிய தஞ்சையென்னும் ஊரையாண்ட சந்திரவாணன் பேரால் “தஞ்சைவாணன் கோவை” என்னும் அகப்பொருளைந்திணைச் செய்யுளைப்பாடிப் பரிசுபெற்றுவரும் நெறியிலோர்காட்டில் சுப்பிரமணியர் வேட்டுக்குமாரனாகிவந்து அப்புலவரைவளைத்துக்கொண்டு, நீயார் நில்என்றார். புலவர் வழியிலடித்துப்பறிக்கும் வேடன்கையிலின்று அகப்பட்டோம் என்றஞ்சி நடுங்கி, நான்பொய்யா மொழிப்புலவன் என்றார், அதுகேட்டுவேடனாகிய சுப்பிரமணியர் புலவன்என்பது அகத்திய முனிவனுக்கல்லவோத்கும், ஆகிலும் கவி பாடு பாவலையும்புலவனென்பதுண்டு உமக்குக்கவிபாடத்தெரியுமோ என்றார், அச்சொல்காதிற்புகுந்த வுடனே புலவர் இவன்வழிபறிக்க

கும்வேடனாயிருந்தாலும் கல்வியருமைதெரிந்தவனாயிருக்கிறான் நம் முயிர்க்கு மோசமில்லை யென்றநினைத்து சந்தோடமும் துணிவு ஹ்கொண்டு பாடுவேன் என்றார். என்பேரால் சுரம்போக்குத்துறையமைய வொரு வெண்பாப்பாடுமென்றார். அதுகேட்டபுலவர் உயிர்க்கு மாத்திரமல்ல நம்துக்கையிலுள்ள பொருளுக்கும் மோசமில்லையென்று தெளிந்து, உன்பேர் என்னவென்றார் வேட்டுக்குமரன் என்பேர் “முட்டை” என்றார் புலவர் அப்பெயரைப் பாட்டுடைத்தலைவன் பேராகவைத்து உடனே.—

பொன்போலுங் கள்ளிப் பொரிபறக்குங் கானலிலே
யென்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே - மின்போலு
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வாப்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.

என்னும் வெண்பாவைப்பாடினர். அதுகேட்டு வேட்டுக்குமரன் இப்பாடலிற் பொருட்குற்றமிருக்கிறது, வெட்டிக்கிடத்தினும் காய்வதற்கு வெகுநாட்ச்செல்லு மியல்புள்ளகள்ளி டச்சையாயிருக்கும்போதேவெந்து, பொற்பொரிபோல நெருப்புப்பொரியாய்ப்பறக்கச்செய்யும் பாலைநிலவெப்பத்தில், பச்சையாயிருக்கும்போதே தீப்பட்டால் வேருமியல்புள்ளகாட்டு வேலமுன் வேகாதிருந்து காலில் தைப்பது இசையுமா? இப்படிப்பொருள் பிழைபடப்பாடுவது புலமைத்திறத்துக்கு இழுக்கல்லவோ? இதோநான் கவிசொல்லுகிறேன் அதிலிப்படிச் சூற்றமிருக்கிறதா பாருமென்று சொல்லி, அப்பொய்யாமொழிப்புலவரைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகவைத்துச்சுரம்போக்கு என்னுந்துறையில் ஒருவெண்பா.

“விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழின்
எழுந்து சுடர்சுடுமென் றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்திற் பெய்வனையுஞ் சென்றனளே
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.”

எனப்பாடினார் பொய்யாமொழிப்புலவர் வேட்டுக்குமரன் அகத்தியனும் பிழைசொல்லுதற்கரிய தன்பாட்டில் சூற்றஞ்சொல்லிய தையும், யாவராலுஞ்சிறிதுக்குற்றஞ்சொல்லரிய தன்பாட்டைத்தான் பாடியதையுங்கேட்டு வியப்பும் பிரமிப்புன்கொண்டு நின்றார்; அது கண்டு குமாரசக்கடவுள் தனதுசொருபத்தைக்காட்டி, இச்செய்தியிருக்கட்டும் அன்றொருநாள் “கோழியையும்பாடிக் குஞ்சையும்பா

டுவேளை” என்றோ இப்போது குஞ்சினுங் கோழியினும் முட்டைபெரிதாயிற்றோ என்று திருவாய்மலர்ந்து அருள்நகைசெய்து மறைந்தார் என்பது.

வள்ளற்சிலைப்பெரு மாணச்சர்சாத்தர் வழுதிமுதற்
றள்ளுவனார்க்குந் தலையானபேரையுந் தன்னுரையை
விள்ளுவனார்க்குந் திருக்காஞ்சிவாழ்பாரி-மேலழகன்
வள்ளுவனார்க்கு வழிகாட்டினுன்றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தனது கல்விப்பெருக்கத்தின் பயனாகிய, நூல்கட்குரைசெய்யுந்திறத்தால், வள்ளற்சிலைப்பெருமாள், நச்சர், சாத்தர், வழுதி முதலிய எவர்க்கும் மேலான உரையாசிரியர்களை வென்றவனாகிய காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த பரிமேலழகன் என்னுமுரையாசிரியன் திருவள்ளுவர் நூலினுட்பொருளை உலகினர்கண்டெடுத்து உய்யும்பொருட்டுச்சிறந்தவுரையாகிய வழியை ஏற்படுத்தினார் அப்பரிமேலழகர் வாழ்ந்தகாஞ்சிபுரமும் தொண்டைமண்டலத்துள்ளது. (உக)

“தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமேலழகர் பருதி-திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்
கெல்லையரை செய்தா ரிவர்.”

என்பதனும் காண்க.

அந்தப்புரமு மறுநான்குகோட்டகத் தாருமொன்றாய்க்
கந்தப்புராணம்பன் னீராயிரஞ்சொன்ன கச்சியப்பர்
தந்தப்பல்லக்கையுந் தாங்கிக்குமார்பொற் சந்நிதிக்கே
வந்தப்புராண மாக்கேற்றினுர்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

சுப்பிரமணியரது சரிதமாகிய கந்தப்புராணத்தைப் பன்னீராயிரம் பாடலாகச்செய்த கச்சியப்ப சிவாசாரியரை அப்புராணத்திருமுறையோடு தந்தப்பல்லக்கின் மீதேற்றித் தாமேசுமந்து நகரிவலஞ்செய்வித்து, குமரகோட்டத்தில் அரங்கேற்றுவலித்தவர் தொண்டைமண்டலத்து இருபத்துநான்கு கோட்டத்தும் காஞ்சிபுரத்தும் வாழ்ந்தவெனாளோ அன்றிப் பிறரல்லர். (உஎ)

இடஞ்சூழங்காரிகை யாப்பிற்குதாரண மென்றுகொண்ட
விடஞ்சூழரவென் நெழுவாயிற்றேற்றி வெறிகமழ்வேங்
கடஞ்சூழ்காடக் கடாக்களிற்றானியற் காளிம்பன்மேல் [மே.
வடஞ்சூழெனச்சொன்ன பாமாலையுந்தொண்டை மண்டல

[இதன்பொழிப்பு]

தமிழுலகமனைத்திலுஞ் சூழந்திருக்கின்ற யாப்பருங்கலக்கா
ரிகையென்னு மிலக்கணதூலில் உதாரணமாக வெடுத்தாளப்பட்ட
தும், “விடஞ்சூழரவு” என்பதனை முதலிழைக்கொண்டு, “வடஞ்சூழ்”
என்பது முதலியவற்றைப் பின்கொண்டு முடிந்ததுமாகிய பழமை
பெற்றபுலவராற் பாடப்பட்ட பாமலைபெற்ற, மதம்பொருந்தித் தன்
னிலைச்சூழ்ந்து மலையுங் கடாக்களிற்றுச் சேனையுடையவனும்,
வேங்கடமலையைச்சூழ்ந்த தமிழ்காட்டுக்கதிபனுமாகிய “காளிம்பன்”
என்னுமியற்பெயரையுடையவனும் தொண்டைமண்டலவேளாளப்
பிரபுக்களிலொருவனே. (உஅ)

அப்பாடல்வருமாறு.

விடஞ்சூழரவி னிடைதுடங்க வில்வாள்வீசி வெறியார்வேங்
கடஞ்சூழ்காடன் காளிம்பன் கதிர்வேல்பாடு மாதங்கி
வடஞ்சூழ்கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்கணில மலர்தாந்தாம்
தடந்தோளினைமேல் வேய்தாந்தா மென்னுந்தன்கைத் தண்ணுமையே

என்பதனுணர்சுக.

ஈழந்திறைகொண் டெதிர்த்தோனாவென்ற விரவிகுலச்
சோழன்கவியு மவன்றேவிபாடலுஞ் சூட்டிக்கொண்டான்
வேழம்புசொற் கவிவீரராகவன் வீற்றிருந்து
வாழுந்தமிழ்மண் டலமல்லவோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஈழதேயத்துச் சிங்களவரசனாவென்று, அவராற்கொடுக்கப்படு
ம் கப்பம்பெற்றுப்பின்னும் எதிரிட்ட பலகிசைகளிலுமுள்ள அர
சனாயும்வென்று வெற்றிபெற்ற சூரியகுலத்தரசனாகிய சோழராஜ
ன்சபையில் கண்டசுத்திபாடி, யானைக்கன்றும் வளநாடும் பரிசுபெ
ற்றதன்றி, அச்சோழராஜனாலும் அவ்வரசனது தேவியாலும் தன்
னைப்புகழ்ந்துபாடப்பட்ட பாடலையும்பெற்ற; கரும்பினிரசம்போலவி
னிங்கும் இன்சொற்றொடையாகிய கவிபாடவல்ல “அந்தக்கவிவீரரா

கவமுதலியார்” அமர்ந்துவாழ்ந்திருந்த தமிழ்கமழ்மண்டல மித்தொ
ண்டை மண்டலமே. (உக)

கவிவீரராகவ முதலியாரதுவரலாறு.

பொன்விளைந்தகளத்தூரிலே வேளாண்குடியிலே பிறவியிலேயே
அந்தகராகப்பிறந்து, கச்சியேகம்பர் திருவருளால் கல்விநிறைந்து கவி
யாற்சிறந்து, கவிவீரராகவமுதலியா னொனத் திசாமுகங்களிலெல்லாம்
புகழ்ப்பேர்பெற்று, தனக்கொத்தகுடியில் கல்வியாலும் கற்பாலுஞ்சி
றந்தபெண்ணை மணம்புணர்ந்துவாழும்நாளில் ஒருமுறை தலயா
த்தினாபோய்த்திரும்பி மனைக்கேகும்போது, முன்சென்றதூதர் அவ
ரது மனைக்கிழத்திக்கு முதலியார்வருகின்றனர் என்றறிவித்தார்கள்
அம்மாதுசிரோமணி “கவிப்பெருமான் யானைக்கன்றும் வளநாடும்
சோழவள்ளல் கொடுக்கப்பரிசுபெற்று வருகின்றனரோ” என்றுலீ
லாவசனமாகக் குறிப்புச்சொல் வினாவாகச்சொல்ல, அதுகேட்டதூ
தர் திரும்பிவந்து அக்குறிப்புரையைச் சொல்லக்கேட்ட அப்புவர்
சிகாமணி, சோழமகாராசன் போரில் வீரனாயிருத்தல்போலவே கல்
வியிலும் தீரனென்பதும், தெய்வீகக்கவிக்கே யானைக்கன்றும் வளநா
டுக்கொடுப்பேன் என்னுங் கொள்கையுடையான் என்பதும் நமது
மனைவி கற்றுணர்ந்தவளாதலின் தெரிந்து அவ்வரசன் வியக்கக் கவித்
திற முணர்த்தி அவ்வரசன் குறித்த பரிசுபெற்று உலகமெல்லாம் புகழ்
ப்படுவதன்றோ வித்துவசிரோமணியாகியநமதுநாயகர்க்கு அழகென்று
ம் அவ்வகைச் சிறப்பினைபுடையர் நாயகராயிருப்பதன்றோ நமதுகல்வி
க்கும் கற்புக்கும் அழகாவதுஎன்றுங்கருதி அப்படிச்செய்ய நம்மை
க்குறிப்புரையால் வற்புறுத்தினுளென்றுக்கொண்டு மிகமகிழ்ந்து,
மனைக்குச்செல்லாமலங்கிருந்து திரும்பிச் சோழமகாராசன் சபைக்கு
முன்னர்ப்போய் வாயில்காப்போராலறிவித்தார் அதுதெரிந்தசோழன்
இவர்பிறவியிலேயே அந்தகரென்பதும், தெய்வீகத்தால் கல்வித்திற
மும் கவித்திறமும் பெற்றவர்என்பதும் கேள்விப்பட்டவனாதலால்
அவர்கவியினது தெய்வத்திறஞ் சோதிக்கவெண்ணி, ஏழுதினையி
ட்டு, அதனுள் நாணேறிட்டு, அம்புகோத்தவில்லைக் கையிலேந்திச்,
சிங்காதனத்தி லிருந்துகொண்டு, புலவரையழைத்துவந்து ஏழுதினா
க்கும் வெளியே ஆதனமிட்டு அதிலிருக்கச்செய்யும்படி கட்டினையி
டான், வாயிலோர் அழைத்துவந்து தினாக்குவெளியிலிட்டிருந்த ஆத
னத்தி லிருக்கச்செய்தார்கள். அப்போது உடனேபுலவர் பெருமான்
சூரியகுலத்தா னாதலாலும், இலங்கைத்தீவை வென்றமையாலும்,

நிகரற்ற வீரனாதலாலும், இராமனைநிகர்த்த அரசனே இலங்காதி
பனாகிய இராவணன் அன்றே மடிந்தான்மாயமானும் அன்றேமடிந்
தது இங்கில்லையே, நாம் இலங்கைக்கோமானுமல்லம் - மாயமானு
மல்லமே கல்விமானன்றோ, நிராயேஉமக்கெதிரோயிருக்கிற ஏழினை
யும் எய்யத்தலைப்பட்டோம், என்பீரோல் உமதுதகைமைபெற்றவி
ல்லில் அம்பேற்றுதற்குத் தக்கஏழுமராமரங்களல்லவே இவையே
முந்துகின்றினாயன்றோ இவ்வாறாக நீர்இன்று அம்புகோப்புண்டவி
ல்லே யேந்துதற்குற்றகாரணமியாது அதனையெமக்குச்சொல்லும்
என்னும்பொருளடக்கி,

வாழு மிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை.

யேழு மராமரமோ வீங்கில்லை - ஆழி

யலையடைத்த வண்கை யபிராமா வின்று

சிலையெடுத்த வாறெமக்குச் செப்பு.

என்னும் வெண்பாவைப்பாடினர் அதுஅரசன் செவிப்பட்டவு
டனே கண்ணுள்ளவர்க்குந் தெரியாதிருந்த தனதுசெய்கையைக்
கண்ணில்லாதவிவர் சொல்லிய தெய்வீகத்திற்கும், சொற்கவை பொ
ருட்சுவை பொலியப்பாடுங் கவித்திறத்திற்கும் அதிசயவானந்தங்கொ
ண்டு தனதுத்தேசப்படி உயர்ந்தகளிற்றியானைகளையும் நல்லவினை
லங்களையும் பரிசாகக்கொடுத்ததுமன்றி; அவரிடத்துத் தனக்குள்ள
நன்குமதிப்பும் அவரது அரியதெய்வீகக் கல்வித்திறமையுந்தோன்ற
அப்புலவர் சிகாமணியின்மேல் அவ்வரசன்தானும்.

இன்னங்கலைமகள் கைமீதிற்புத்தக மேந்தியந்தப்

பொன்னம்பலத்தினிற் புக்கிருந்தாளென்ன புண்ணியமோ

கன்னன்களந்தைக் கவிவீரராகவன் கச்சியிலே

தன்னெஞ்சமேடெனக் கற்றொருமுத சமிழையுமே.

என்னுங்கட்டளைக்கலித்துறைபாடிச் சிறப்புச்செய்தான் ராஜ
மகிஷியும் மனங்களித்து அப்புலவர்சிகாமணிமேல் கவிபாடினள் புல
வர் அவைபெற்று மனைக்குத்திரும்பிவர அவரது மனைக்கிழத்தியார்
மிக மனமகிழ்ந்தானந்தித்துத் தனது அரிய காதலரைத் தழுவிவாழ்ந்
திருக்குநாளில் குமுணராஜனால் விரும்பிவருவிக்கப்பட்டு அவ்வரச
ன் சமஸ்தானத்தில் சென்றபோது, குமுணராசன் இவரது தெய்
வீகக் கவித்திறமையைத்தான்கண்டு மகிழும்படிகருதி, புலவர்திலக்கா
ப்பார்த்து ஐயா! ஒரு கற்புடையபெண்தனது நாயகன் அருகிலி
ருக்கும்போதே அவனது தந்தையாகிய தனது மாமனரைப்புணர்ந்

தான்; இந்தப்புதுமை உலகத்துண்டோ? என்று கேட்டான் அச் சொல் செவிபுகாழுன்னே.

கோளரவேல் துலகிலிந்தப் புதுமையுண்டோ வெனவுணாத்த குமுணுகேளா - யானாவார் தமைத்தோய்ந்த கற்புடைய பாஞ்சாலி யணைந்தலீமன் - வானாரிபோ லருகிருக்க மலையவெற்பி லிருந்துவந்த மாமனாசை - சாளரவா யிலேத்திறந்து வரவழைத்து முலையாரத் தழுவினானே.

என்னுங் கவியைச்சொல்லினர், குமுணன்மிகவியப்புற்று, அவரைப்பூசித்துப் பலவரிசைகொடுத்தனுப்பினன் பின்னர்ப் பற்பல தலங்களிலும் சென்று, அங்கங்கே அச்சமயத்துக்கேற்றபடி தணிக்கவிளும், பிரபத்தங்கடும், திருச்சமுக்குன்றத்தலபுராணமும் பாடி வெருகாலம் சிவானுபூதிச்செல்வராய் வாழ்ந்திருந்த, சிவபதமடைந்தனர், அக்காலத்திவரது பரிபூரணதையைக் கேள்வியுற்ற சோழமகாராஜன்

முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும்வான் மீகனுமுன் முன்னில்லாமல், தென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்துஞ் சென்றுசேர்ந்தார், இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலையே கவிவீரராகவாரீ, பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயினியோ புகலுவாயே.

எனச்சரமகவிபாடினர். (இதுமுன்னேரது கர்ன்னபரம்பராவழங்கு) இச்சரமகவியிலுள்ள வுபமானத்தால் இவர்வடமொழியிலும் வல்லவர்என்பது தெற்றெனவிளங்கும் இச்சரமகவி அவரது மனைவி பாடியதாகவும், சொல்வாருமுளர். சோழமகாராஜன்மகிஷிபாடிய செய்யுளெமக்குக் கிட்டாமையால் விட்டாம்.

கிளப்பார்கிளப்ப வடிமடக்காகக் கெழுமியசொல்லளப்பாமதூரத் துடன்பூக்கமலமென் றாய்ந்தெடுத்த களப்பாளனெற்குன்ற வாணனந்தாதிக் கலித்துறையே வளப்பார்புகழை வளர்ப்பிக்குமாற்றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

நெற்குன்றார் வாழ்க்கையனாகிய களப்பாளனென்னும் வேளாண்டலைமகன் (செல்வத்தானும் வெற்றியானுமன்றிக் கல்வியானுஞ் சிறந்தோன் என்பதை) பிறிதொன்றனையும் வியந்துசொல்லாத புலவர்களும் வியந்துபாராட்டிம்படி (கிருப்புக்கலுரென்னுந் தலத்துச்

சிவபெருமான்மேல்) அடிமடக்கும் சொல்லின்பமும் இலக்கண வின் பமும் பொருந்த, முதற்பாமுதலிலே “பூக்கமலம்” என்னுஞ்சொல்லை மங்கலமுதலியவற்றிற்கமைய ஆராய்ந்து எடுத்துமுடித்த கவித்து றையந்தாதியே (எடுத்துக்காட்டி) வளப்பம் பொருந்திய பூவுலகின் கண் தொண்டை மண்டல வேளாண்மக்களது புகழைவளரச் செய் யவல்லது. (10)

களப்பாளன் (செல்வமுதலியவற்றான் மாத்திரமன்றிக்கல்வியா னுஞ் சிறந்தோனென்பதை யவன்பாடிய வந்தாதிச்செய்யுளையெடுத்த காட்டித் தொண்டைமண்டல வேளாளர் புகழை மலிவிக்கும் என்றவாறாயிற்று.)

அக்கலித்துறை யந்தாதிவருமாறு.

பூக்கமலத்து விழிவளர்வானென்றும் போற்றியவூர்
மாக்கமலத்து மஞ்சுகின்றவூர்மது வானிறைந்த
தேக்கமலத்து வழியேபரக்குந் திருப்புகலூர்
நோக்கமலத்துயர் சோதிநெஞ்சேநம்மை நோக்குதற்கே.

இவர்பாடினரென்பதும் அவர்பேரும் அவர்தானேசொல்லிய:—

வளப்பாடி லாத வெருக்குமிதழி மலருமன்ப
ருளப்பாடுறையு லூரருக்காதவி னோதிமிக்கோர்
தளப்பாடிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ்சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாளனெற்குன்ற வானணந்தாதிக் கவித்துறையே.

(என்னும் அவையடக்கச்செய்யுளானு முணர்க).

இன்னுமவர்வெற்றியதிகாரத்தாற் சிறந்தமை.

பபெருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பல்லிலங்கும் நாயும்
கொடியுங் கழுகுமிவை கூடி-வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யானை போர்மாறு
போமாறு போமாறு போம்.

என்பதனலுமுணர்க.

சீருறும்பாடல்பன் னீராயிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு
வீரர்தஞ்சங்கப் பலகையிலேற்றிய வித்தகனார்
பாரதம்பாடும் பெருந்தேவர்வாழும் பழம்பதிகாண்
மாருதம்பூவின் மணம்வீசிடுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

சிறப்புப்பொருந்திய பன்னீராயிரம் வெண்பாப்பாடல்களால்
பாரதமாகிய இதிகாசத்தைப்பாடிச், செழித்ததமிழில் மிகவல்லவரா
கிய மதுரையில் கடைச்சங்கப் புலவர்முன்னே தெய்வத்தமிழ்ச்சங்
கப்பலகையின்மீது ஏற்றிவைத்த பேரறிஞராகிய பெருந்தேவனார்
வாழ்ந்திருந்ததும் தென்றலானது பூக்களிலுள்ள மணமனைத்தினையு
ங்கொணர்ந்து எந்நாளும் வீசுகின்ற வித்தொண்டை மண்டல
த்தே. (கக)

தன்னூர்ச்சனகையிற் சன்மதிமாமுனி தந்தமைந்த
நன்னூலுரைத்த பவணந்திமாமுனி நற்பதியுஞ்
சின்னூலுரைத்த குணவீரபண்டிதன் சேர்பதியு
மன்னூபுரத்திரு வன்னமின்னேதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

நிலைபெற்ற சிலம்பணிந்த பாதத்தையுடைய திருவையொத்
து மின்னலை நிகர்த்தமாதே, சனகாபுரத்தைத் தன்னூராகக்கொண்
டிருந்தசன்மதி மாமுனிபுத்திரரும், சீயக்கமன்னன் து வேண்டுகோ
ளால் உலகோபகாரமாகத், தமிழினிலக்கண மைந்தனையுந் தொகை
வகை விரியினன்னூல் செய்தவருமாகிய பவணந்திமுனிவர் வாழ்ந்த
நல்ல அச்சனகைப்பதியும், சின்னநூலாகிய நேமிநாதம் என்னும்
இலக்கணத்தைச்செய்த குணவீரபண்டிதர் வாழ்ந்தபதியும் இத்தொ
ண்டைமண்டலத்துள்ளன. (கஉ)

“மன்னூபுரத்திருவன்னமின்னே” என்றது மகடேஉமுன்னிலை.
பண்டைநிகண்டு திவாகரம்பிங்கலம் பன்னூரிச்சொல் [ந்தே
லெண்டிசையின்சொல் வடமொழிச்செய்யுளெல் லாமுணர்
தண்டமிழ்கொண்டு நிகண்டுஞ்ஞாமணி தானுரைத்த
மண்டலவன்குடி கொண்டதுநீடொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

அருகதேவனும் கணதாரும் பிறருஞ்செய்த, பழமையாகிய நிக
ண்டுகளையும், திவாகரசெய்ததிவாகரத்தையும், பிங்கலர்செய்த பிங்
கலந்தைநிகண்டையும், புகழ்பெற்ற உரிச்சொல் நிகண்டினையும்,
திசைச்சொற்களையும், வடமொழியிலுள்ள நூல்களையும், முற்றுண
ர்ந்து தமிழில் விருத்தச்செய்யுளாகச் ஞாமணி நிகண்டைச்செய்த

மண்டல்புருடன் வசித்த குன்றையூரும் தொண்டை மண்டலத்து
ள்ளது. (நக)

பொள்ளாறுழைவழி போய்த்தலைநீட்டிப் புலவர்முன்சொல்
களள்ளாருஞ்செஞ்சொற் கலம்பகமேகொண்டு காயம்விட்ட
தெள்ளாறைநந்தி யெனும்தொண்டைமான்கலி தீர்ப்பதற்கு
வள்வார்முரசு மதிர்த்தாண்டதுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஏகாந்ததலமாகிய தனது பள்ளியறைச்சுவரை துளைத்துக்கொண்
டுள்ளேதலைநீட்டிச்சென்ற வொருபுலவன்சொல்லியதேன்போலுமது
சிக்கின்ற செவ்வியசொற்களமைந்த கலம்பகச்செய்யுளை (மரணுக்கரன்
கன்அமைத்துப்) பாடியநந்தச்செய்யுளைத் தெரிந்தேயும் சொல்லின்ப
த்தையும், புகழையும் விரும்பி, யுயிரை வெறுத்துக்கேட்டு ஆனந்தமடை
ந்துடலை விட்டவுனும், தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி வயிசுத்தானும்,
படவேடென்னும் தெளிந்த ஆறைப்பதிக்காவலனுமாகிய, நந்தியென்
னுந்தொண்டைமான் புலவோர் கலியைத்தீர்ப்பேன் என்று ஆசாரவா
சலில் முரசறை வித்தாண்டது இத்தொண்டைமண்டலம். (நக)

நந்தி யென்னுந் தொண்டைமானது சகோதரன் ஏ வ ல ல்
ஒரு புலவன் நந்தச்செய்யுளில் ஒரு பாடலை அரசன் ஏகாந்த சயனத்
தலத்தின் சுவரைத்துளைத்துள்ளேசெல்ல தலையை நீட்டி ஒடிப்போய்
விட்டான். அன்று முதல் அப்பாடல் முழுமையும் கேட்க விருப்புற்றி
ருந்தான். அவனது சகோதரன் புலமைத்திறம்பெற்றுத் தமையன்மே
விருந்த வெறுப்பால் வசைக்கலம்பகம் பாடிக்கொண்டு தாசி வீட்டில்
மறைந்திருக்காலத்து, ஒரு நாளரசன் நகர்சோதனைக்குச் செல்லு
ம்போது, ஒரு தாசி வீணையில் தன்மேற்பாடிய வசைக்கலம்பகத்தின்
செய்யுளைப் பாடிக்கொண்டிருக்கக்கேட்டு கலி யின்பத்தை வியந்து
சாவதானாலும் இக்கலியைக்கேட்டுச்சாவதுதான் இன்பமும் புகழு
மாம் என்று துணிந்து அன்று விடிந்தவுடனே தாசியைத்தருவித்து
வினவ, அந்தப்பாடல் என் வீட்டிலிருக்கும் தங்கள் சகோதரனால்
சொல்லப்பட்டதென்று வெளியிட்டான். அரசன்வியந்து நமதுசகோ
தரனது கல்வித்திறத்தையுங் கவியத்தையுந் தெரிந்தானந்திப்பதற்கு
உயிரைப் பரிசாகக்கொடுப்பதோ ரருமையா வென்று நினைத்து அப்
புலவனாகிய சகோதரனை வருவித்து அவன்சொற்படி சுகொட்டுக்கும்
அரண்மனைக்கும் மத்தியில் வரிசையாக தொண்ணூற்றொன்பது பந்த

விடுவித்து ஒவ்வொருபந்தலினின் றொவ்வொரு கவியாகக்கேட்க, ஒவ்வொரு பந்தலுமுடனுக் குடனே வெந்துபோவதையும் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்தும் பதறாமல் முற்றச்சென்று மயானத்திற்கட்டையடுக்குவித்த, அதன்மேற்படுத்திக்கொண்டு, வானுறுமதியையடைந்ததுன் வதனம், என்னும் முடிவுப்பாட்டையும் சொல்லக்கேட்டு உயிரைவிட்டுச் சகோதரனுக்கு மண்ணுலகத்தைக் கொடுத்து விண்ணுலகமடைந்து புகழைநாட்டிக்கொண்டான் என்பது.

(மேற்கோள்)

வானுறுமதியை முடைந்ததுன்வதனம் வையகமடைந்ததுன் கீர்த்திகாணுறுபுலியை யடைந்ததுன்வீரங் கற்பகமடைந்ததுன் கரங்கள் தேனுறுமலரா ளரியிடஞ்சேர்ந்தான் செந்தழல்புகுந்ததுன் மேனியானுமென்கவியு மெவ்விடம்புகுவே மெந்தையேநந்திரா யகனே.

தொண்டைமண்டலச்சிறப்பு.

பூதவஞ்சுத முதலாகநின்றபொ தும்பிற்சந்தப் பாதவம்போன்மிக்க வேளாளர்தங்கிய பான்மையினு லாதவஞ்சுழ்தரு பஸ்கோடிதேய மனைத்தினுமா மாதவஞ்செய்ததன் றோதமிழ்சேர்தொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஆல் மா முதலிய பற்பலதருக்கள் நிறைந்தசோலை நடுவில் சந்தனத்தரு சிறந்தமைபோல இம்மண்டலமெங்கும் வேளாளர்நிறைந்து விளங்குஞ்சிறப்பினால் சூரியகிரண முலாவுகின்ற அநேககோடிமண்டலங்களினும் இத்தொண்டைமண்டலம் மிக்கதவஞ்செய்ததன்றோ.

(௯௫)

பாலிந்தியின்சிறப்பு.

கசிப்டன்புடைய விராவணன்வீழக் கயிலையுறைந் தசிப்டன்றிருவடித் தாமரைப்பூசிக்கச் சார்ந்தபசு விசிப்டன்றிருமுலைப் பாலாறுகொண்டு விருப்பமுடன் வசிப்டன்றவஞ்செய்த மண்டலங்காண்டொண்டை மண்ட

[லமே.

[இதன்பொழிப்பு]

திருவிருப்பனாகிய இராவணன் வீழ்ந்து பாதலத்தழுந்தும் படி உறுத்துன்றிக் கயிலையபருவதத் தெழுந்தருளிய சிற்சொருப-

னாகிய சிவபெருமானது திருவடித்தாமரை மலரைச்சார்ந்து பூசித்த
காமதேனு வென்னுந் தெய்வப்பசு சொரிந்தபால் நதியாயோடுகின்
றபாலியாற்றுநீரைக் கொண்டு விசேடஞானியாகிய வசிட்டமுனி
வர் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த நந்திபருவத்தையுடையது தொ
ண்டைமண்டலம். (கசு)

ராஜதானி கச்சிப்பதிச்சிறப்பு.

பொய்யகமாகிய மாயாப்பிரபஞ்சம் போக்குதற்குக்
கையகநெல்லிக் கனியதன்றோகச்சி யேபெரிதாய்
மெய்யகமேபுரி காரிகைப்பாட்டில்விளங்கவைத்த
வையகமென்னுந் தமிழேபுனைதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

மாயையினிடத்தேதோன்றிய பொய்யாகிய கரையேற்றும் பெரி
யகலம் கச்சியென உள்ளங்கைநெல்லிக் கனிபோலப்புலப்படச்சொ
ல்லிய காரிகையென்னும் யாப்பியலிலே உதாரணமாகக் காட்டப்
பட்ட “வையகம்” என்னும்முதற்குறிப்புப்பாடலை யணிந்துள்ளது தொ
ண்டைமண்டலம். (கசு)

அப்பாடல்.

வையக மெல்லாங் கழனியா-வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையிற் றேயங்கள் - செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு - வான்கரும்பின்
சாரே யந்நாட்டுத் தலையூர்கள்-சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புரமெல்லாங் - கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றான் கச்சி யகம் என்பது.

மண்டலத் தரசன் சிறப்பு.

கண்ணூர்கருணைக் கடற்றொண்டைமான் கைக்கடாசலத்தைத்
தண்ணூருழுல்லைக் கொடிதடுத்தாட்கொண்ட தஞ்மையெல்
[லாம்
பண்ணூருஞ்செஞ்சொற்றிருமுல்லைவாயிற் பதிகஞ்சொல்ல
மண்ணூழிகாலமு நிற்பதன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கருணைக்கடலாகிய தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி தனது பட்ட
த்துயானைமீது செல்லுகையில் திருமுல்லைவாயிலில் முல்லைக்கொடி

யினால் தும்பிக்கையையும் மதத்தையுமுடைய கடாயானையைத் தடுத்து நிறுத்தி அவ்விடத்துச்சிவபெருமான் தரிசனங்கொடுத்துச் சக்கிரவர்த்தியை ஆட்கொண்ட திருவருட்டன்மையனைத்தும் தேவாரத்திருப்பதிகங்கள் சொல்லும்படி உலகமழியும் உகாந்தகாலத்தும் அழியாது நிலைநிற்பது தொண்டைமண்டலம். (௩௮)

இந்தக் காஞ்சிமண்டலம் தண்டகனூலாளப்பட்டு தண்டகனூடெனவும், அவனுக்குப்பின் தொண்டரனூலாளப்பட்டு தொண்டரமண்டலமெனவும் பெயராயிற்று. அதன்பின்னர் இக்காஞ்சிநாட்டைச்சார்ந்த சிற்றூர்களையாவும் அழிந்து காடுகொண்டு சரபசார்த்தாலமுதலிய மிருகங்கள் வசிக்கின்ற பருத்துயர்ந்த பற்பலதருக்கள் நிறைந்த வனமாகிவிட்டது.

பின்பு ஓர்காலத்தில் கரிகால சோழமஹாராஜன் ஸ்தலயாத் திரையாக இந்தவனத்தில்வந்து அங்குள்ள பற்பலபக்தி மிருகங்கள் தருக்கள் இவைகளின் வளப்பங்களையும் பரிமளம்வீசி அழகுவாய்ந்துவிளங்கும் சிங்காரங்களையும் கண்டு வியப்புடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருமரத்தடியில் ஒரு பிலங்காணப்பட்டது சூரதீரனாகிய அரசன் அங்கேபோனால் அதனருகில் ஓர் பூமரத்தரீழலில் இருக்கும் மின்போலும் ஒருஸ்திரீயைத் தன்கணனூரக்கண்டான் பிரமித்தான் மூர்ச்சித்தான் இவள் பூமிதேவி முதலியோரில் யாரொன ஐயமுற்றான் அவளது அவயவக்குறிப்பறிந்து தன்னிடத்தன்பு இருப்பதாகத்துணிந்தான் தன்காமநோய்க்கு அவளதுபார்வையே நன்மருந்தாமெனவெண்ணித் தன்னைப்புணரும்படி வேண்டிக்கொண்டான். அப்பெண்ணிராங்கி அரசன் கருத்துக்கிசைந்து ராசாதிராஜனே உமதிஷ்டப்படி உம்மைக் கூடினால் எனதுவயிற்றிலுதிக்கும் பிள்ளைக்கு உமது அரசையாளும்படி மகுடம்கூட்டி வைப்பீராவென்றுகேட்டான் அந்தப்படி செய்விப்பதாகப் பிரமாணம் செய்துகொடுத்தான் பின்பு நீரோ பூலோகத்தரசன் நானோநாகலோகத்து அரசன்குமாரத்தி யான் இந்தலோகத்திலிருந்து வாழ்பவளல்ல நாமிருவரும் இந்தவனத்தில் கூடிப்பிரிந்து போய்விட்டால் சத்தியவாக்கு எப்படி நிறைவேற மார்க்கமிருக்கிறதென்று மறுத்து ஐயமுற்றுச்சொன்னான் ராஜன்யோசித்துப் பெண்ணே நாம் இப்போது வசித்திருக்கும்மரமாகிய இவ்வாதொண்டை மலர்மாலையை உன்வயிற்றிலுதிக்கும் பிள்ளையின் கழுத்தில்கூட்டி அனுப்புவையாகில் அந்த அடையாளத்தைக்கண்டு கொண்டு அந்தப்பிள்ளைக்கு நாடாள மகுடம்கூட்டி வைக்கிறேனென்

றும் பின்னும்பலவாறாக சத்தியம் செய்துகொடுத்துச் சதிபதிகளாக இருவரும்கலந்து சையோக வைபோகமாக சம்போகம்செய்து இன்பக்கடலுளாழ்ந்து கிரீடாசுகமனுபவித்திருந்து ராஜன்தன்னகரத்துக்கு வந்துவிட்டான்.

நாககன்னி கருப்பமாயிருந்து வணப்பிற்சிற்றந்த ஓர் குமாரனைப்பெற்றாள் அந்தராசகுமாரன் நாளொருமேனியாய்வளர்ந்து அந்தவனத்து ரிஷிகளைப்பணிந்து அவர்களாசீர்வாதம் பெற்று வித்தை புத்தி சாமர்த்தியங்களுண்டாய் பாலப்பருவம் நீங்கி யௌவனப்பருவம் வரவும் ஓர்காள் தன்தாயாராவணங்கித் தன்பிதாயானைக் கேட்டுக் கொண்டான்.

நாககன்னியானவள் தனதுகுமாரனை உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு தனதுடல்பூரித்து மிகுகளிப்புற்று கரிகாலசோழராஜனுக்கும் தனக்கும் நடந்த பூர்வவிருத்தாந்தங்களைச்சொல்லி ஆதொண்டைமலர் மாலை யைத் தரித்து ஆசீர்வதித்து அனுப்பத் தாயைப்பணிந்து விடைபெற்றுக்காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களைக்கடந்து சோழநாட்டைச்சேர்ந்து ராசசபையில்போய் அரசனைப்பணிந்து நின்றான் அப்பிள்ளை ஆதொண்டைமலர் மாலை புனைந்திருப்பதையும் அவனது அழகையும் ஒழுக்கத்தையுங் குறிப்பாலறிந்து சந்தோஷசித்தனாகி சபையார் யாவரும்கண்ட திசயித்திருக்க மைந்தனைத்தழுவி முத்தமிட்டுத் தன்னருகில் உட்காரவைத்துக்கொண்டான் அப்போது சபையிலுள்ள மந்திரிபிரதானிகள் முதலியயாவரும் அரசனையும் அப்பிள்ளையையும் பார்க்கையில் ஒருருவாகவே அமைந்துதோன்றலாலும் அச்சிறுவனை அரசன் அன்புடன் அணைத்து ஆதரவுசெய்தலையும்நோக்கி அதிலியப்பும் பிரமிப்பும்அடைந்த ஒன்றுந்தோன்றாமல் சித்திரப்பிரதமைபோல் யோசனையாயிருந்தார்கள் அப்போது சபையாரையும் அந்தப்பிள்ளையையும் அரசன்பார்த்தான் அந்தக்குறிப்பறிந்து அரசனாகிய தன்பிதாவை பெழுந்து வணங்கி நமஸ்கரித்து கைகட்டி நின்றுகொண்டு சபையாரைப்பார்த்து சிறியேன் விண்ணப்பஞ்செய்வதைக் கேட்டருளவேண்டுமென்று விரயமாக யாவருக்கும் சொல்லுகின்றான்.

இந்தக்கரிகால சோழமகாராஜனுனைவர் யாத்திரையாகக் காஞ்சிமண்டலத்தின் ஆரணியத்தில்வந்து அங்கேயெந்தாயார் நாககன்னிகையை மோகித்து உன்வயிற்றிலுதிக்கும் பிள்ளைக்கு எனது அரசைஆளும்படி பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கிறேனென்று ஆகாசவாணி பூமிதேவி முதலியோரை சாசுதிவைத்து சத்தியம்செய்து கொடுத்

ததுமன்றி அங்கிருந்த ஓர் மரத்தின் மலர்ந்த மலர்மாலையை உன் வயிற்றில்பிறக்குங் பிள்ளைக்குத்தரித்து என்னிடமனுப்பினால் அந்த அடையாளத்தைக்கொண்டு எனது நாட்டைஅரசாக்கிசெய்யும்படி மகுடம் சூட்டிவைப்பேனென்று வாக்குத்தத்தம்செய்து கொடுத்துக் கூடியதாகவும் அதுவே கருப்பமாயிருந்து நான்பிறந்தேன் அதுமுதல் அந்தவனத்து ரிஷிகள் என்னையும் தாயையும் ஆதரித்து நான்குவேதம் ஆறுசாத்திரமுதலியசகலகலைகளையும் கற்பித்தார்கள் எனக்கு பாலப்பரு வம்நீங்கி யெளவணப்பருவம்வரவும் என்பிதாயாவொன்று என் தாயை வணங்கிக்கேட்டேன் என் தாயார் நடந்த விருத்தார்த்தங்களை எனக்கறி யச்சொல்லி ஆதியில்குறித்தஆதொண்டைமலர்மாலையைச் சூட்டித் தங்களிடத்துக்கு அனுப்பு விக் வந்தேனென்று சொன்னான் அப்போ துயாவரும் வியக்கும்படி ராஜன் வனத்தில்நாககன்னியைக்கூடி யிந்த பிள்ளைபிறந்ததும் நாககன்னிகைக்கு ராஜன் சத்தியம்செய்துகொ டித்ததும் உண்மையென்று ஓரசரீரிவாக்குஉண்டாயிற்று அப்போது கரிகாலசோழமுஹாராஜன் சந்தோஷத்துடன் பிள்ளையைத்தழுவிக்க் கொண்டு பூர்வம்நடந்த சங்கதிகள் யாவும்சவிஸ்தாரமாகச்சொன் னுனஅதுகேட்டுயாவரும் சந்தோஷித்தார்கள்.

அந்தப்பிள்ளை வருவதற்குமுந்தி தன்பட்டமகிஷியின் பிள்ளை க்கு இளவரசு பட்டங் கொடுத்திருந்தமையால் நீதிதவராமலி ருக்கும்பொருட்டு அரசன் பலவாகயோசித்து ஜேஷ்டனாகியும் இளவரசாயு மிருந்தபிள்ளைக்கு நீர்நிரம்பியகாவிரி சூழ்ந்திருக்கும் காவிரிநாட்டைப் பட்டங்கட்டிவைத்து காடாகவிருந்த காஞ்சிமண்டல த்தை இளையபத்தினி நாககன்னிகுமாரனுக்குப் பட்டங்கட்டிவை த்து ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியெனப் பெயருங்கொடுத்து ரத கஜ துரகபதாதிகள் முதலியவைகளெல்லாம் சூழ்த்தானும் காஞ்சிதே சத்துக்கு உடன்சென்று காஞ்சிபுரத்தை ராஜதானியாக்கி காஞ்சி மண்டலத்தைச் சீர்திருத்தி நாடுநகரங்களாக்கி ஆதொண்டைமண்டல மெனப் பெயரிட்டு ஆளும்படிச்செய்வித்தான். ஆதொண்டைசக்கிர வர்த்தி அரசாட்சிகாலத்தில் பின்னும் காடுகளைவெட்டி நாடுநகரங் களுண்டாக்கி குடிகளைக்கொணர்ந்து நிலங்களைச்சீர்திருத்தி நல்லநீர் வளமிகும்படி ஏரிகூல்கள் உண்டிபண்ணிக் குடிவள மிகைபடச்செ ய்ய முயன்று எல்லாநாட்டினும் இந்நாட்டைச் சிறப்பாக்குவித்து நாடோறும் கொலுவிற்கு வரும்போது முதலில் தேவாலயம், பிர்ம் மாலயம் குடிகளின்சேஷமங்களையும் சிரத்தாபத்தியுடனும் அன்புட

னும் விசாரித்துக் குடிகளைக்கொண்டு மருதநிலங்களைத்திருத்தி வர
 ப்பேறப்போட்டு நீரோறக்கட்டி உழவறவுமுது எருதனைழபோட்டு பல
 கலப்புப் பக்குவத்தாழ்ச்சி யில்லாமல் செய்நேர்த்திசெய்து நெல்லேற
 விளைவித்து ஆறிலொரு கடமைவாங்கியும், தேவாலயங்களில் காலந்
 தப்பாது பூசைநிவேதனமும் நித்தியோற்சவபிரம்மோற்சவ முதலி
 யஅனைத்தையும் வேதாகமவிதிப்படிக்கு பிராம்மணர்களின் பிராதஸ்
 நானம், நித்தியதற் பணம், அக்கினிஹோத்திரம், வைசுவதமாத்ரியா
 நிகம், அனுஷ்டானமுதலிய காலக்கடன்கள் அனைத்தும் சிறிதேனும்
 வழுவாது நடத்தும்படிச் செய்தும்குடிகள்பெறும் ஐந்தபங்குக்கு தரு
 மார்த்தமாகச் செய்யும்விருந்தினர், அதிதி, அப்பியாகதர், தெய்வம்,
 தான்என்னும் தருமமாதிரி முப்பத்திரண்டும் நடத்தும்படிச் செய்தும் மா
 தமும்மாரிபெய்யவும் மனுவாதிசுருதிகளின் நியமந்தப்பாது யாவனா
 யும் நடத்தும்படிச் செய்து தன்னுயிணாப்போல் மன்னுயிணாயுங்கா
 த்து இரட்சித்து யாவருந்தன்னை தாயைப்போலவெண்ணி அன்புண்
 டாக ஆதரித்து அரசுசெய்துவந்தான் அக்காலத்தில் இம்மண்டலத்தி
 ற்குப் பிறமண்டலங்களிலிருந்து நற்குடிநாற்பத்தெண்ணுயிரம் பசு
 வ்குடி பன்னீராயிரம் இந்தஅறுபதினாயிரம் குடிகளைக்கொண்டுவந்து
 முன்னிருந்த காணியாட்சிக்காரரை உட்குடிகளாக்கவைத்து முழுதும்
 நிரப்பினான் இவ்வண்ணங் குடியுயர்ந்ததால் அரசன் நன்னீதியால் ஊ
 ருர்கள்தோறும் ஆறுகள்பெருக்கெடுத்து சதாஜீவரதிகளாகமணல்கொ
 பித்து நிரமலாநந்தர்கள் மணம்போல் பரிசுத்தமாகிய ஜலம்பெருகி
 யோடி நிறைந்துள்ள மடுக்கள், தடாகங்கள், ஏரிகள், கிணறுகள்
 சூட்டைகளெல்லாம் செந்தாமரை, வெண்டாமரை, குமுதம், நீலோ
 ற்பலம், நெய்தல், கருநெய்தல், செங்கழுநீர் முதலியபுஷ்பங்கள்
 அலர்ந்து பரிமளம்வீசவும் அவ்வூர்களைச்சுற்றிலும் வாழை, பலா,
 கமுகு, தெங்கு, மா, மஞ்சள், இஞ்சி, மாதளை, மந்தாரை, சண்
 பகம், கொன்றை, புன்னைமுதலிய பற்பலதருக்கள் நிறைந்த சோ
 லைகள்தழைக்கவும் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூமுத
 லிய நந்தவனங்கள் சூழ்ந்து பிரகாசிக்கவும் வீதிகடோறும் அடர்
 ந்து உயரக்கட்டியிருக்கும் மாவிலைமுதலிய நானாவித மகரதோரண
 ங்கள் ஆடும்விநோதங்களும் வீதிகடோறும் மெழுகிமொக்கிட்ட மங்க
 ளகோலங்கள் விளங்கவும் பிராம்மண வீதிகளில் வேதகோஷ்ட
 ங்களும்ஓம்புபுகைகள் பட்டு யாவருக்கும் ஆயுள்வளரவும் பாரகா
 வியங்களைவாசிப்பவரும் அதைச்சிரத்தாபத்திபோடி ஆசாரநியமனத்

துடனிருந்து கேட்பவரும் அன்னசத்திரங்களைவைத்து உண்பித்து உபசரிப்பவரும் தருமார்த்தமாகப் பலதானங்களைக் கொடுப்பவரும் ஆலயங்கடோறும் மேளவாத்தியங்களின் ஓசைகள் ஒலிப்பதும் வீடுகளெங்கும் புதுக்கி அலங்கரித்துச் சித்திரித்து மங்களதீபங்கள் விளங்கவும் ரதகஜதுரகபதாகிகள் நெருங்கிய இராஜதானியைச் சூழ்ந்த நாடுகள்யாவும் கோட்கோபுர பிராகாரமாடமானிகளும் சர்வலட்சண சாம்பிராச்சியங்களுமுடைய தனதான்ய சம்பத்துடன் கூடிய குடிகளும் நிதம் மனவூக்கத்தோடு சர்வராலங்கார பூஷிதபூர்வமான களாகத் தங்கள் தங்கள் மாபுக்குரிய ஆசார நியமனப்படி அறுஷ்டித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் இந்தத்தண்டகவனத்தில் இருபத்தி ஐன்கு கோட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டு கொடுங்கோ லரசாகவிருந்த குறுநிலமன்னனாவெல்ல நினைந்து அவைகளில் இருபத்துமூன்று கோட்டைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு இவ்விருபத்து மூன்றுபேரிடத்தும் கப்பப்பெற்றுக்கொண்டிருந்த புழல்கோட்டத்துள்ள குறும்பவரசன் மீது யுத்தசந்நாகமாகி நால்வகைச்சேனைகளும் அறுவகைப்படைகளும் மந்திரியர், கருமாதிகாரர், சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாக்கள் படைத்தலைவர், இவுளரிமறவர், யானைவீரர்என்னும் எண்வகைத் துணைப் பாகர்களும் சூழ ஆரவாரங்களுடன் பட்டத்துயானைமீது தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி செல்லுநகையில் முல்லைக்கொடி யானையைத்தடுக்க சக்கிரவர்த்தி தனது உடைவாளால் வெட்டுதலும் அதன் டியில் சிவபெருமான் வெட்டிண்டவரனோடு காக்கிகொடுத்திரு ளினமையின் அத்தலம் திருமுல்லைவாயில் எனப்பேர்பெற்றுச் சிவ பெருமானுக்கும் வெட்டுத்தாங்கியீசர் எனப்பேருண்டாயிற்று சிவ பெருமான் கிருபையால் அரசன் முன்னின்ற பகைவனும் தன்படைக ளுமுறிந்து பரதேசம்போய்விட்டார்கள் தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி சிவனருள்பெற்றுஐம்புலன்களையடக்கி நீதிசெலுத்துவதினால் மனி தர்களுக்குத்தூர்ச்சோபம், தூர்ப்பயம், தூர்மரணம், தூர்வியாதி முதலி யவைகள் சேராது மாதமும்மாரிபெய்யும் யாகாதிகள்நடக்கும் பல ம், தைரியம், ஜெயம், தேஜசு, நெறி, முறை, நிதானம், தனம், குலம், கோத்திரம், புகழ், சம்பத்து, வல்ஸபம், கற்கதி, யாவரும்பெறும் படி நித்தியகருமங்களைத் தப்பாது நடக்கும்படிக்கும் “தருமநியதி களைப்பற்றி ஆதியில்பிரமன் பிரமதருமமென்று இலட்சம் அத்தியாய மாகச்செய்தார். அப்பிரமன் முகத்தில் பதினொரு உருத்திரர்கள் தோன்றி அதை உருத்திரதருமமென்று பதினாயிரம் அத்தியாயமாகச்

செய்தார்கள். இந்திரன் அதை ஐயாயிரம் அத்தியாயமாகச் செய்தான். பிரகற்பதி அதை மூவாயிரம் அத்தியாயமாகச் செய்தார். சுக்கிரர் அதை ஆயிரம் அத்தியாயமாகச் செய்தார்” இவ்வகைப்பட்ட தருமசாத்திரங்களை யுணர்ந்து பொறுமையுடன் தருமங்களைத் தவறாது நன்னீதியோடு உலகத்தைக்காத்துாட்சித்து வருகையால் பிராம்மணர்கள் சுசி, ஆசாரம், செப, தப, கரும, தரும அக்கினி, காயத்திரி வழுவின் நிபழியின்றி வேதமோதல், ஓதுவித்தல், தபசிருத்தல், தெய்வம்பேணுதல், ஓளபாசனம்புரிதல், அக்கினிசாட்சியாய் மணம்புரிதல் புரிவித்தல், தானமேற்றல், ஈதல், அதிதி அப்பியாகதர்களுக்கு அன்னம் படைத்தல் நீரின்முன்ஜெபமும், நெருப்பின்முன் தபமும், பிராமணர் நடத்தவும் உழவு பசுக்காத்தல் வாணிபஞ்செய்து கோபயின்றி பொறுமையுடனிருந்து உழுது பயிரிட்டு சந்நாசி தரித்திரன் பிதூர் பாலர் தேவபக்தி ஆசாரியபக்தி பெரியாரை பசுவை காத்தலுக்கு மாக ஐந்துபங்கு குடிகளுக்குக்கொடுத்து ஆறிலொருகடமைபெற்றும் மற்றும் பிரமசாரி இல்லறம் வானப்ரஸ்தம் சந்யாசம் இந்நான்காகிரமமும் முறையே நடத்தி, படைமாட்சியுடைமை, சிற்றினஞ்சேராமையெரியாரைத்துணைக்கோடல், தலையாயார் நடப்பும்பெற்றும். கடன்கோடல், உபரிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, வறியர்க்குச் செய்கூலிகொடாமை, உடையவன்ல்லான்விறற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதர் ஆடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது ஒழிப்பு எனப்பதினெட்டும் இசுஷுதில யந்த்ரம் போல வியாயக்கடலாகி கபடவைக்கண்டித்து நிஷ்களங்கஸ்படிக மாநஸராகவிருந்து மதுவிஞ்ஞானேசவரமுறை நெறி வழுவாது சாமபேத தானதண்டமென்னுஞ் சாத்திரப்படி தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரையும்பாதுகாத்து பூமியுள்ளவரும் ஆதொண்டை மண்டலமெனப் பெயரையடைந்திருக்கவும் ஆதொண்டை சக்திரவர்த்தியெனப் புகழவும் செங்கோல்செலுத்தி வாழ்ந்திருந்து பரலோகமுந்தி சாம்பிராச்சியத்தையடைந்தான்.

இச்சரித்திரம்தேவாரத்திருப்பதிகம் திருமுல்லை வாயில்தவ மகத்துவத்தும் மூர்த்திகமகத்துவத்துஞ் சொல்லும்.

பண்டையோர்நானையி லோரோழ்கலிங்கப் பரணிகொண்டு செண்டையுமேருவிற் றீட்டுவித்தோன்கழற் செம்பியன்செய்தொண்டைநன்னாடு புரக்கின்றகோனந்தித் தோன்றலெங்கள் வண்டையர்கோனங் கருணாகரன் றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தனது செண்டாயுதத்தை மகமேருவைத்தனது எல்லைக்கல்லா
க்கொண்டு அதிலெழுதிவைத் துலகமுழுவதையுமரசாண்ட வீரகண்
டாமணியணிந்த கால்களையுடைய சோழமகாராஜனுக்குச் சேனாகி
பதியாய்ச்சென்று நடாத்துந் தண்டத்தலைவனாகிப் படையெடுத்துச்
சென்று ஏழுவகைப்பட்ட கலிங்கதேசத்தைவென்று, அச்சோழம
காராஜனை வீரனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட (ஆயிரங்களிற்றி யானை
யைப்போர் முகத்துவென்ற வீரனைத் தலைமகனாகக்கொண்டு பாடப்
பட்ட பிரபந்தமாகிய) கலிங்கத்துப்பரணியில் தன்னையும் வீரனாக
க்கொண்டு பாடப்பெற்று, அச்சோழமகாராஜனால் திருத்தப்பட்டுச்
செங்கோன்மை செய்யப்பட்ட தொண்டை மண்டலத்தை யாண்ட
தலைவனாகிய நந்தித்தொண்டைமானென்று சொல்லப்பட்ட எமதுவ
ண்டை நகரத்துத்தலைவனாகிய கருணாகரத் தொண்டைமான் வாழ்ந்த
துமித்தொண்டை மண்டலத்திலேயே. (நக)

இறைமொழிந்தளவி லெழுகலிங்கமவை
யெறிவனென்று கழறொழுதனன்,
மறைமொழிந்தபடி மரபின்வந்தஞல்
திலகன்வண்டை நகராசனே.

என்பதனாலுணர்க.

தொண்டைமண்டலாதீனம்.

ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள்.

வானப்ரகாச புகழ்க்ருஷ்ணராயற்கு மஞ்சரிப்பா
கானப்ரகாசப் புகழாய்ந்துகச்சிக் கலம்பகஞ்செய்
ஞானப்ரகாச குருராயன்வாழ்ந்து நலஞ்சிறந்த
மானப்ரகாச முடையோர்வளர்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கொடைமிகுதியால் தேவருலகத்தும் விளங்குகின்ற புகழையு
டையராசி யிம்மண்டலத்தையாண்ட கிருட்டினதேவர் பேரில் மஞ்
சரிப்பாமாலையும்; இசைப்பாட்டையும், பிரகாசிக்கின்ற ஏகம்பரது
புகழையும் தேர்ந்து கச்சிக்கலம்பகமுஞ் செய்தருளிய ஞானப்பிரகாச
குருசுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்ததும், அவரது சீடர்களாகிச் செ
ல்வமுதலிய வளஞ்சிறந்து விளங்கிய வேளான்மரபினர் அபிவிருத்தி.

படைகின்ற இத்தொண்டை மண்டலத்திலேயே.

(சொ)

கோட்டச்சிறப்பு.

காஞ்சிமாநகரின் கண் காமாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு வாடக்கிலிருக்கிற, இராஜ வீதியில் வேளாளருக்கும் பெருநாட்டு மடமென்று சொல்லும் ஓர் மடம் உண்டு; அதில் நத்தங்களில் வேளாளருக்கு, ஜாதி வழக்குண்டாகில் நத்தத்தார் கூடிப்பேசுகிறது.—அல்லது, நாட்டாரிடத்திலும், நாட்டார் கோட்டத்தாரிடத்திலும், கோட்டத்தார் அப்பெருநாட்டு மடத்திற்சேர்ந்து நாட்டாரையும், நத்தத்தாரையும் வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கிருக்கிற எல்லா காரியங்களைப்பற்றியும் ஒற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது.

கோட்டமோ ரிருபானுன்கு கூறுநா டெழுபத்தொன்பான்
ரோட்டெழி லாயிரத்துத் தொளாயிர நத்தமாகுந்
தாட்டெழு கோத்திரங்ஙன் சுகத்திரம் பன்னிரண்டாம்.
நாட்டில்வே ளாளர்தம்மை நவின்றிட வடங்காலக்கம்.

மகாநாட்டுச்சிறப்பு.

மந்திரமணியகின் டோண் மணிமுடி வளவன்சேரன்
சந்தரபாண்டியன்றன் சுடர்மணிமகுடஞ்சுட
அந்தணர்குலமுமெல்லா வறங்களும்குவிளங்கவந்த
இந்திரனோலக்கம்போ விருந்தது பெரியநாடே.

[இதன்பொழிப்பு]

அரசர் மகுடம் புனைதற்கும், அந்தணரும் அறங்களும்குவிளங்குவதற்கும், காரணபூதராகிய வேளாண் வாழ்க்கையர் காஞ்சிபுரத்திலிருக்கும் அப்பெருநாட்டு மடத்தில் இருபத்துநான்குகோட்டத்து வேளாளர் ஓர்காலத்தில் கூடியிருந்தது இந்திரனோலக்கம்போ விருந்தது என்றார் கம்பநாட்டாழ்வார்.

எல்லா வறங்களுள்பது.

[தலங்கடோறும் உச்சிகாலக் கட்டளைகளும் நத்தனவனங்களும் மடங்களும் மடங்களில் அன்னதானமுதலியனவும் ஆலயங்களில் பலகிருப்பணிகளும் அபிஷேகம் பூஜை நைவேத்திய முதலிய உற்சவங்களுமாம்) கிருஷ்ணராயர் மந்திரியாகிய* அம்பி அறம்வளர்த்தான் முதலியார் தமதுகாலத்தில் வேளாளர் கோத்திரத்

* அம்பி-ஓருர்

தில் சேர்ந்த சைவடண்டாரமென்னும் ஒருவரை அம்மடத்தில்வைத்து
மேழி கலப்பை உண்டுபண்ணி அதில்வேளாளர் பெருமிதத்தைவரை
ந்துகொடுத்ததுமன்றி வேளாளரிடத்தில் உரிமைவாங்கி ஜீவிக்கும்படி
பட்டயமுஞ்செய்து கொடுக்கப்பெற்று இதுகாறும் ஜீவித்துவருகின்ற
னர் : அந்தக் கிருட்டிணராயர் இவ்வுலகையாண்டு, ஏகம்பரநாதர்கோ
வில்தெற்குவாயிற் பெரியகோபுரங்கட்டுவித்தனர். இவர்பேரால்தமிழ்
மஞ்சரியென்னும் பிரபந்தத்தையும், கச்சிக்கலம்பகத்தையும் பாடியரு
ளிய “ஞானப்பிரகாச குருசுவாமிகளது” மகிமையறிபாத பிராமண
ர்கள்; பொருடையகொண்டு, அவராமயக்கி வசப்படுத்தும்படி அகி
ருபமுள்ள ஒருதாசியைப் பொருள்கொடுத்துஏவ, அவன்அவரிடத்துச்
சென்று, சன்னை முயங்கும்படி மயங்கச் செய்ய வெத்த னிக்கையில்
அக்குருராயரதனை யுணர்ந்து, நீ விரும்பிவந்த திதற்குத்தானே ? இந்
னைக்கொண்டுபோவென்று கோசத்தையறுத்துக் கொடுத்துவிட்டனர்
அத்தாசி அதனைக்கொண்டுபோய்ப் பார்ப்பாரிடத்துக் கொடுக்க, அப்
பார்ப்பார் பார்த்துச் சுவாமிகளிறந்ததாகக்கருதி மறுநாள் சருவதீர்
த்தத்திற்கு ஸ்நானஞ் செய்யப்போகும்போது, குருசுவாமி அதன்
முன்னோ சென்று ஸ்நானஞ்செய்து பூசை செய்துகொண்டிரு
க்கக்கண்ட அவ்வேதியர் அதிபீதியும் அதிவியப்பும் அதிசிரத்தையு
ங்கொண்டு, அக்குருசுவாமியைப்பணிந்து பூசிக்க; ஏகம்பராலயத்துத்
தென்கோபுரச்சந்நிதிவீதியில் கீழ்ப்பாரிசத்தில் மகிமைதங்கிய திருவம்
பலமுடையார் திருக்கோவில்கொண்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற மடால
யத்தில் மடாதிபதியாய், யாவரும் வணங்கித் துதிக்கப்பெற்று மான
மேபொருளாகக் கொண்ட வேளாளர்கட்குக் குல குருவாகிவிளங்கி
னர் எனக்கூறுவர்.

நாடானகோட்ட மிருபத்துநான்கினு நற்றண்டகத்
தாடாதசெக்கு மரையாதவம்பியு மாகிவளர்
பிடாதிபீடத் திருக்காமக்கோட்டம் பிறங்குக்கச்சி
மாடாதிபொனுங் காராளருந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தண்டகனுடு என்றுசொல்லப்பட்டு அதனுட்பகுக்கப்பட்ட இரு
பத்து நான்கு கோட்டங்களிலும் காரையான் வோராதிய வேளாள
ரிருப்பதும்; அக்கோட்டங்களுள், ஆட்டாமலே யெள்ளிலெண்ணெ
ய்ப்பிசிப்பதாகிய செக்கினைபுங் குழவியிடித் தனாக்காமலே தன்ை

டைப்பட்டபொருளை நைவிப்பதாகிய வம்மியினையுமுடையதாய்ச் செ
ல்வம் வளர்கின்ற காஞ்சிபுரத்தில் பெருமைபொருந்திய ஆதிபீடமா
கிய காமக்கோட்டம்போலப் பிரகாசிக்கின்றது மவ்வொன்மரபி
னர்க்கே புரியதுமாகிய திருமடாலயத்திலே வேளாளரு மம்மரபி
னர்க்குக் குலகுருவுமாகி விளங்கும் ஸ்ரீஞானப்பிரகாச குருசுவாயிக
ளொழுந்தருளி யிருப்பதுமாகிய சிறப்பினையுடையது தொண்டைமண்
டலம்.

(சுக)

குஞ்சரமா முகன்குகன்கா மாட்சியொடுங் கம்பர்
குலவுகச்சியாதீனக் கோட்டமென் முன்றினுக்கும்
விஞ்சுபுகழ் வேளாளர் தங்கன்குல குருவாய்
விளங்குசச்சி தானந்த மெய்ப்பயனை யுணர்த்தி
அஞ்சுபவக் கடலில்லீனைச் சமுலதனி லகப்பட்
டலக்கனூறு தடியோமை யருட்கருணைநோக்காற்
சஞ்சிதமா திகண்க்கித் தன்மயமே யாக்ருந்
தனிஞானப்பிரகாசச் சாமிகளைப்பணிவாம்.

அழகுறுமே முிக்கொடியார்தொண்டை மண்டலத்தா
ரருண்ணானப் பிரகாசரடியார் கோட்டம்
புழல்புலியூ ரிக்காடு மணலூர்செங்காடு
புகழ்பைபூ ரெயிற்றாமல் புனலூற்றுக்காடு
விழைவுறுக ளத்தூர்செம்பூராமு ரீதூர்
வெண்குன்றம் பல்குன்ற மிளங்காடு படுவூர்
தழைசோலைக் காலியூர் சிறுகாரை கடிவை
சந்திரிகை குன்றபத்திரம் வேங்கடம் வேலூரோ.

வேறு.

நாடுபுகழுந்தொண்டைமகா நாட்டார்கோட்ட நாலாறு
நாடுமெழப்பத்தொன்பதவர் நத்தம்பத்தொன் பதுதூறாங்
கூடுப்பன்னீராயிரங்கோத் திரத்தார்கொன்றை சூடியருட்
கூடுஞானப்பிரகாச குருநாள் போற்றிப் பணிவோரோ

வரலாறு.

பண்டைக்காலத்தில் ஒருமுறை பாண்டிநாட்டில் பன்னீராண்
டளவும் மழைபெய்யாமையால் உக்கிரபாண்டியன் பொதியமலையி
ல்வந்துபடிந்த மேகங்களைப்பிடித்துச் சிறையிட்டனன் அதுதெரிந்து
தேவேந்திரன் அம்மேகங்களை மீட்டுக்கொண்டு போகும்பொருட்டுப்

பாண்டியனோ டெதிர்த்துப் போர்புரிந்து தோல்வியடைந்துபோய்ப்
பாண்டியனுக்குச் சமாதான * முடங்கலனுப்பியும், பாண்டிய னம்
மேகங்களைச் சிறைவிடாமையால்; அவ்விந்திரனது வேண்டுகோளால்,
வேளாளர்தாம் அம்மேகங்களுக்காகப் பாண்டியனிடத்துப்பிணையிரு
ந்து மேகங்களைச் சிறைவிடுவித்து உலகத்துமழை பெய்வித்தனர்:
இதனாலவேளாளர் வெள்ளையானையும் வெண்குடையும் மேழிப்பதா
கையும் செங்குவளைமலர் மாலையும் பூமிபாலர் என்னுஞ் சிறப்புப்
பேரும் இந்திரன் நன்குமதித்து வரிசையாகக் கொடுக்கப்பெற்றனர்.

இதுபற்றியே வேளாளர்கட்குக் “காராளர், கர்காத்தார், பூபா
லர்” எனப்பேர் வழங்கினவென்க.

திருவிளையாடற்புராணம் இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம்.

இட்டவன் சிறையைநீக்கி யெழிலியை விடாதுமாறு
பட்டசிறையனையாகப் பாகசாதனனுக் கென்றும்
நட்டவனொருவேளாள னுன்பிணை யென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவழிந்தொழுகுரிம்ப மாலிகை மார்பினனும்.

இடுக்கண்வந் துயிர்க்குமுற்ற மெய்தினும் வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுக வேளாண்மரபினு னுரையையாத்த
எடுத்துரை மறைபோற்குழ்ந்து சிறைக்களத் திட்டயாப்பு
விடுத்தனன் பகடுபோலயீண்டன மேகமெல்லாம்.

வேளாளர் உற்பவழம் கங்கை குலம்என்பதும்.

மந்தாகினியிற் றிரிவேணிசங்கத்தின் மாண்டொருவுன்
மந்தாகினியுற்ற பாதாளம்புக்கு வணங்கிரின்று
மந்தாகினிக்கு மகவாகக்கேட்ட வரங்கொடுப்ப
மந்தாகினிக்கு மரபானதுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இசன்பொழிப்பு]

கங்காநதியிலே யமுனை சரசுவதி நதிகள்வந்துகலக்கின்ற திரிவே
ணிசங்கத்தானத்தில் ஓர்வேளாளன் வீழ்ந்துஆழத்தில் அமிழ்ந்திப்
பாதாளத்தில் கங்கையுறைவிடத்தைச்சேர்ந்து கங்கையைத்துதி
செய்யக் கங்கைகாட்சிகொடுத்துத் தன்புத்திரனென்கிற அபிமான

த்தைப்பாராட்டி அவன்வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தனுப்பப் பெற்றனன் இக்கங்காளுத்தினற்குரியது இத்தொண்டைமண்டலம். (சஉ)

கங்கைபுராணம் சருக்கங்கள் ஆறில் வேளாளர் உற்பவச்சருக்கம்.

மஹாதேவ சிரோகங்கா மோட்சார்த்தி சகராந்தகா
பூமிபாலன கர்த்தவ்யம் கங்காபுத்ராச்ச கர்ம்மண
வம்சோத்பவந்து புத்ராணம் விஷ்ணுபாத ஜலோத்பவம்
கங்காபுத்ர விவாஹேச கல்யாணம் மங்களம் சுபம்.

మహాదేవశిరోగంగా మోక్షార్థి సకరాంతకా
భూమిపాలన కర్తవ్యం గంగా పుత్రాశ్చ కర్మణ
వంశోద్భవం పుత్రాణాం విష్ణుపాదజలంబవం
గంగాపుత్రవివాహేష కల్యాణం మంగళం సుభం.

வரலாறு.

சிவபிரானுடைய ஜடாமகுடத்தில் விளங்குங்கங்கைக்கு சிவக
டாட்சத்தால் வேளாளர் உற்பத்தியானார்கள் அப்பிள்ளைகளுக்கு
விஷ்ணுவின் பாதகங்கையிலுற்பவித்த பெண்களைப் பரமசிவத்தின்
ஆளுகைப்படிக்கு தேவர்கள் எல்லாரும் கடடி விவாகஞ்செய்வித்துப்
பூலோகத்தில் வேளாண்மைசெய்து ஜீவராசிகள் அனைத்தையும் இர
ட்சிக்கும்படி ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்கு வேளாளனெனவும் பூபால
னெனவும் கங்கைகுலமெனவும் பெயரங் கொடுத்தனுப்பப் பெற்று
அவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் பாத்தங்களிற் பணிந்தபோது
அவர்களை ஆசீர்வதித்துத் தங்கள் தங்கள் பெயரை அவரவர்கள் கோ
த்திரமாக அனுஷ்டிக்கும்படிக்கு வரங்கொடுத்தார்கள். பின்னும்
போதாயன ரிஷியைப்பணிந்துநிற்க அவர்தம்மாற்செய்த சாஸ்திரங்
களை அதுஷ்டித்து நடக்கும்படி இவர்களுக்கு அறிக்கிரகித்தார். அத
னால் போதாயனகுத்திரமும் உடையவர்களாகவும் பெற்றார்கள் இவ்
வண்ணம் குல கோத்திர குத்திரமும்பெற்று ஈசுவரன் கடைச்சித்த
விருஷபத்தையும் இயமன்கடாவையும் இந்திரன் காமதேனுவின்
குலத்தையும் கொடுக்கப்பெற்று பூலோகத்தில்வந்து சேர்ந்து பூமி
யைத்திருத்தி வேளாண்மைசெய்து சகல ஜீவராசிகளையும் இரட்சி
த்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் இவ்வேளாண்மையைப்பற்றி இச்சதகத்தின்
கொண்டலைநிகர்க்கு) மென்னுந் தெய்வ வணக்கமாகிய முதற்செய்

யுளின் உரையாற்காண்க. பின்னுங்கையத்தில் பரமசிவத் தை ஆராதிக்கும் பஞ்சமுகோத்பவ பஞ்சரிஷிகோத்திர சிவாசாரியர்கள் வம்சஸ்தர்களால் வேதத்தினுஞ்சிறந்த இருபத்தெட்டு ஆகமங்களை உணர்ந்து சிவநீட்சைபெற்றதால் அவர்களைத்தங்களுக்கு ஆசாரியராகவும் பெற்றார்கள். வேதத்தினும் ஆகமஞ்சிறந்ததென்பதற்கு (நான்குவேதங்கள் அண்டத்திலுள்ள எல்லாசராசரங்களின் இயல்பையெல்லாம் பற்றிச்சொல்லும் முதன்மைபான ஓர்நீதிதூல்களாயிருக்கின்றன) ஆகமமோ (பற்பலதேவதைகளை பிம்பங்களில் ஜீவபிரதிட்டை செய்யவும் அதைசிவாசாரியர்கள் ஸம்யோசித்து ஆரோகணஞ்செய்யவுமுள்ளது) இம்மகிமையுள்ளசக்தி வேதங்களுக்கில்லை இப்படிப்பட்ட ஆகமங்களைக்கொண்டு தங்களுக்குபதேசிக்கப்பெற்று சிவபிரானேவேளாளர் வணங்கப்பெற்றதையால் வேதத்தினும் ஆகமஞ்சிறந்ததாயிற்று. ஆதலின் சிவனைப்பூஜிக்கும் சிவாசாரியர்களின் சீஷர்களே சைவவேளாளராயிருக்கின்றார்கள் (சைவரென்னுஞ்சொற்கு சிவனைவணங்குவோரென்றுரைப்பர்) இதனைப்பின்வரும் (காவியமாயிசு காமீகங்கண்டு) என்னும் டாடலில் வருவனவற்றிற்காண்க.

உலகோற்பத்திவரலாறு.

ஆயிர முகம் ஆயிரம் கண் ஆயிரம் கை ஆயிரம் கால் உள்ள வேதபுருஷன் முகத்தில் பிராமணன், பாஹுவில் கூத்திரியன் துடையில் வைசியன், பாதத்தில் சூத்திரன், மனதில் சந்திரன், கண்ணில் சூரியன், இப்படி உற்பவமென்று புருஷ சூத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரமதேவன் முகத்தில் பிராமணர், தோளில் கூத்திரியர், துடையில் வைசியர், பாதத்தில் சூத்திரர், பிறந்தன என்றும். காசிபராலும் தக்ஷபிரஜாபதியாலும் பிராணிகள் உற்பத்தியென்றும். சைவத்தில் சிவசக்தி சன்மீளனத்தா லுற்பத்தியென்றும். விஷ்ணுபுராணம் அரங்கமான்மிய முதலியதூல்களில் வேறுவிதமான உற்பத்தியும் சிலர்பஞ்சபூதத்தின் கூறென்றும். சிலர் அக்கினியிலுற்பத்தியென்றும். சமணர் இவைகளுக்கெல்லாம் மாறாக உற்பவமென்றும். சாக்தேயத்தில் சக்திபாதத்திலுற்பவமென்றும். மஹமதியர் கடவுள் மண்ணினால்பாவை செய்து வாயினுலாதி பிராணிகளை உண்டு பண்ணினொன்றும், கிறிஸ்தவர் கடவுள் ஆறுநாள்வரையில் உலககிருஷ்டி செய்து முடித்தாரென்றும், சிலர் பிறப்பு இறப்பு உண்டென்றும். சிலர் பிறப்பேஇல்லை இருக்கிறவரையில் இன்பதுன்பமே அனுபவிக்கும்

சுவர்க்கநரகமென்றும். நிர்வேதிகன்பிறப்பிறப்புச் சபாவம் வேறென்று மில்லைபென்றும். அத்தவதிகள் பரப்பிரம்ம சொருபமே ஜீவாத்மா க்களென்றும், உபநிஷத்து யோகிகள் யோகமே பெரிதென்றும் பலவாறு கக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன, அப்படிக்கூறியவைகளில் உயர்ந்த ஜாதியார் தாழ்ந்த ஜாதியிலும், தாழ்ந்த ஜாதியார் உயர்ந்த ஜாதியிலும், கன்னிகைகள் சுமங்கலிகள் கைம் பெண்கள் பரபுருஷரைப்புணர்ந்து பிறத்தபிள்ளைகள் அதுலோமன், விலோமன், பிரதிலோமன், கானீனன், குண்டகன், கோளகன், முத்தர் பலஜாதிகள் உண்டென்றும், நிகண்டு திவாகரமுதலியநூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சாதிப்பிரிவுகள் பிரத்தியக்ஷ காசுதிப்பிராம ணத்தாலில்லை பார்ப்பார் பிறக்கும்போது சூத்திரர், பின்பு கருமத்தால் பிரம்மகியானமுண்டாகிப் பிராமணனென்றும், அரசர் உஜ்ஜிவிபட்ட ணத்தில்லாஜாதியாரென்றும், வக்குவமஹாபிஷி யாகஞ்செய்த அந்த யாகாக்கினியில் - ௧000 - பேர்பிறந்து சுப்பிரமணியரை யுபாசித்து இந் திராவிடத்தில் இரத்தினங்களைப்பெற்று வியாபாரம்செய்யவந்தன னென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பிரம்மகியானம் யாவரிடத்தும் உண்டென்பது வேதத்தும் கபிலரகவல் முதலியநூல்களிலும் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றன. அவனியை ஆண்டவர் யாவரானாலும் அரசரோ ன்றே வழங்குகின்றது. திருஷ்டாந்தரம்.

உலகமனைத்தினையும் படைத்தகாலத்தில் முன்புநீரையுண்டாக்கி அதனைக்காக்கும்பொருட்டு பூதங்களைப்படைத்து நீங்கள் இதனைக்கா க்கக்கடவதென்றார் அவர்களுள் சிலர் பசியடைந்தமையால் ஜகந்நாம (உண்போம்) என்றார். சிலர் பசியானமையால் ரகந்நாம (காப்போம்) என்றார். ஜகந்நாம என்பவர் யகநர், தேவர், ரகந்நாம என்பவர் ராகந்ந சர் என்றுபெயரிடப்பட்டு இப்படி இரண்டுகூட்டத்தார் உண்டான தாக இராமாயணத்திலும். பிரமாண்டபுராணத்தில் பிரமனுடன் இல ட்சுமியும், விஷ்ணுவுடன் பார்வதியும், சிவனுடன் சரஸ்வதியும், பிறந் து விஷ்ணு இலட்சுமியையும், பிரமன் சரசுவதியையும், சிவன் பார்வதி யையும் விவாகித்து உலகவிருத்திசெய்தாரென்றும். சத்தியில் பிரமன் விஷ்ணு, ருத்திரன் தோன்றி, சிருட்டி, திதி, சம்மாரகிருத்தியங்களை நடத்தினாரென்றும். சிவன் பிரம விஷ்ணுக்களைப்படைத்து படைந்தல் காத்தலை கொடுத்தாரென்று சிவபுராணத்திலும், விஷ்ணு பிரம ருத் திரர்களைப்படைத்தாரென்று விஷ்ணுபுராணத்திலும். பிரம, விஷ்ணு

ருத்திரன் இவர்கள் முறையே சிருஷ்டியாகிமுத்தொழில்களை யுடையவொன்று சிலநூல்களிலும் கூறுகின்றன. ருத்திர அங்கங்களாக சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி கொட்டல், உளதல், ஏவல்செய்து அடிமைகளாகிப்பலஜாதிகள் வழங்கிவருவனவன்றி கோத்தரூத்ரமில்லாமல் அவர்களில் சூண்டகன், கோளகன் முதலியபேதங்கள் இருந்தாலும் எந்தஜாதியிலிருந்தும் வேறாகப்பிரிந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் யாவருமே ருத்திரரொன்றுசொல்லுகிறார்கள். சண்டாளர் சிவாபராதஞ் செய்து சாபகிரஸ்தானாகி கடைஜாதியாயினோமென்று சொல்லுகிறார்கள். பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய ருத்திரர் என்னும் நான்குவருணபேதம், வந்தியபர்வதத்திற்கு வடக்கிலும், ஹிமாசலத்திற்குத் தெற்கிலும், உள்ள ஆரியவர்த்தம் என்று சொல்லப்பட்ட மத்தியதேசத்தில் ஆரியரால் வழங்கி வந்ததேதவிர, வந்தியபர்வதத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள நாடுகளிலிருக்கும் தெலுங்கர் திராவிடர், கன்னடர், கேரளர், மராட்டிசர் சூர்ப்பொருந்தினதல்ல. இதற்குப் பிராமணராலேயே எழுதப்பட்ட பூர்வ சாஸ்திரங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் அநேக பிரமாணங்கள் உண்டு. மதுதர்மசாஸ்திரம் பத்தாம்அத்தியாயம் சாக-சசம் சுலோகங்களில், “பௌண்டரகர் ஒட்டியர் திராவிடர் காம்போஜர் யவனர் சகர் பரதர் பல்லவர் சீனர் கிராதர் தாதர் காசர் என்னப்பட்ட ஜாதியார் பிராமண ஆசாரங்கள் அதுசரியாது யுத்தப்பயிற்சியுள்ள வராயிருக்கிறார்கள்” என்று கூறியிருக்கின்றன. மேலும் மஹாபாரதம் அதுசாசனீகபர்வத்தில் “சகர் யவனர் காம்போஜர் திராவிடர் கவிந்தர் புலிந்தர் உசிகர் கோலிசர்ப்பர் மஹிஷகர் என்னும் யுத்தப்பயிற்சியுள்ள ஜாதியார் பிராமணரைப் பார்க்காததினால் வர்ணசாரம் இல்லாதிருக்கிறார்கள்” என்று கூறியிருக்கின்றது. இன்னும் உதாரணம் கூறிற்பெருகும் இதற்கு இணங்கவே, ஆதி காலத்துத் தமிழ்ச் சங்கநூல்களில் கங்கைக்கரையில் உள்ளவர்களை ஆரியர் என்றும், வந்தியபர்வதத்திற்குத் தெற்கில் உள்ளவர்களை வடிகர் தமிழர் கருநடர் இரட்டர் என்றும் குறித்ததுமன்றி, ஆரியபாஷையை வடமொழி என்றும், தமிழைத் தென்மொழி என்றும், வழங்கிவந்திருக்கின்றன இன்னும் க்ஷத்திரிய சேனைகளை யுத்தத்தில்வென்று கைப்படுத்தினதினால் “ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்” என்றும், கங்கைக்கரைக்குச்சென்று க்ஷத்திரிய மன்னரை ஜெயித்ததனால் “ஆரியமன்னர் அடிபடுத்த வானவரம்பன்” என்றும் பலமன்னர் படைத்தொழில் கூறியிருக்கின்றமையால், அக்காலத்து ஆரியரும் தமிழரும்

ஒருவர்க்கொருவர் விரோதிகளா யிருந்தார்களேதவிர ஆரிய வர்ண சாரங்களைத் தமிழர் அநுசரிக்கவில்லை என்று விளங்குகின்றது. திராவிடர் நான்கு வருணத்தில் உட்படாதவர்களானால் இவர்களுக்கும் குலங்கள் பிரிக்கவல்லையோவெனில், உண்டு : இவர் குலங்கள் சங்கச் செய்யுள்களில் விரிவாய்கூறப்பட்டிருக்கின்றன. குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என ஐந்து வகை நிலங்களிலே தமிழர் குடியிருந்ததாகவும், குறவர், மறவர், ஆயர், உழவர், பரதவர், என ஐந்து வகைக் குலங்களாய்ப் பிரிந்திருந்ததும் அச் செய்யுள்களால் நன்கு விளங்கும். குறவரில் உயர்ந்தோன் பொருப்பன், மலையன் என்றும், மறவரில் உயர்ந்தோன் வீடலை, காளை என்றும், ஆயரில் உயர்ந்தோன் குறுப்பன் என்றும், உழவரில் உயர்ந்தோன் ஊரன், கிழவன் என்றும், பரதரில் உயர்ந்தோன் சேர்ப்பன் என்றும் பெயர் வழங்கிவந்ததாக அகத்திணைச் செய்யுள்களிலும், அகத்திணை இலக்கணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உழவரில் உயர்ந்தோராய்க் கிழவர் என்னுங் பட்டம் பெற்றிருந்தவரே வேளாளர். கரிகால சோழன் குறும்ப வரசர்களை ஜெயித்துத் தொண்டைமண்டலம் ஏற்படுத்தி இருபத்து நான்கு கோட்டம் வகுத்து, குடித்தலைவராய் ஸ்தாபித்த சேக்கிழார், புரிசைக்கிழார், குளப்பாக்*கிழார், முதலானவரும் வேளாளர்தாம். இவர்கள் சந்ததியே இந்நாளிலும் தொண்டைமண்டலத்துவேளாள ஜாதியார் எனப் பிரசித்தமாயிருக்கின்றார்கள். இது நிற்க அகஸ்தியருடையமுதன்மாணுக்கரும், ஜமதக்கினி மஹாரிஷிபுத்திரருமாகிய தொல்காப்பியரால் இயற்றப்பட்டு இரண்டாம் சங்கத்திலே பாண்டியன் மாகீர்த்தியுடைய சபையிலே அரசுநேரப்பெற்ற தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணத்தில் மரபியல் அதிகாரத்தில் தமிழ்நாட்டு அக்காலத்திருந்த குலங்கள் கூறுமிடத்து பிரம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்று கூறாது, பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்று வகுத்து, வேளாளருக்கு உழு தொழிலே உரித்தென்றும், வேந்தனால் குடை, கொடி, சாமரம் பெற்று வேந்தர்களுக்குத் தூது போதலும், படைத்தொழில் நடத்தலும்,† வேந்தற்குப் பெண் கொடுத்தலும் உண்டென்று சொல்லியிருக்கிறது. கூத்திரியரென்று தமிழ்

* கிழார் = பெரியோர்.

† வேந்தற்குப் பெண் கொடுத்தார் என்பது, அரசாண்டவேளாளருக்குப் பெண் கொடுத்ததாக, கொங்குவேளாண் மாக்கதை என்னுயிர்ப்பந்தத் திற்குறுகின்றது.

ர்க்குள்ளே குலம் கூறாததனாலும், அரசர்தாமே ஒருகுலம் ஆகமாட்டா ராதலாலும், வேளாளரே தமிழ்நாட்டில் படைத்தலை வராயிருந்தார்கள் என்பது தோன்றுகின்றது அப்படியிருந்தும் தொல்காப்பியர் முதலாகப் பிற்காலத்து தஷண தேசத்தவந்து குடியேறிய பிராமணர் வட தேசத்தில் தாங்கள் அனுசரித்து வந்த வருணசாரங்களைத் தென்றேய த்தில் பொருந்தாவிடத்தும் பொருத்தமுயன்றனர் வேளாளரில் உயர்ந்தவரை ஷத்திரியர் என்றும் மற்றையோரைச் சூத்திரர் என்று ம் வகுத்தார்கள் இம்முறைப்படி கடைச்சங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய ஆயிரம்வருடம் பின்னிட்ட அனுபாய சோழசக்கிரவர்த்தி காலத்திலும் அவ்வரசர்க்கு மந்திரியாயிருந்த சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுரா ணத்தில் வேளாளரைச் சூத்திரர் என்று சொல்லி யிருக்கிறார் இவர் மந்திரியாயிருந்தாலும் ஆரியர்க்குடன்பட்ட அரசர்க்குப் பந்தப்பட்ட வ ராதலாலும் அவ்வாறு கூறினர் அந்நூலிலேயே வேளாளர் அரசருடைய படைத்தலைவராய்ச் சேனாதிபதி பட்டம் பெற்றுப் புறத்தேசம் சென்று அத்தேசம் கைப்படுத்தின தாகவும் மந்திரிதந்திரிகளாய் அதிகாரம் நடத்திவந்ததாகவும் கூறியிருக்கின்றார் இதனால் அதுபாய சோழன் காலத்திலும் தமிழ்நாட்டில் ஷத்திரியகுலம் வேறே இல்லாமலிருக்க வேளாளகுலத்தானா சூத்திரகுலத்தார் என்று வகுத்தது உண்மைக்கு அதிகவிரோதமென்றும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றது.

சீரொன்றுதேவர் முதலாதலாற்றில்லை வாழ்முதலி
யாரொன்றுநாமம் படைத்ததுபோன்மற்றவருமந்தப் [வே
பேரொன்றுபெற்றது வேளாண்முதன்மையைப் பெற்றல்ல
வாரொன்றுபூண்முலை யாயெளிதோதொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன்பொழிப்பு]

இரவிக்கையும் ஆபரணங்களையு மணிந்த தனங்களுடைய கல்விமாதே! தில்லைவாணராகிய நடேசர் கிறப்புப்பெற்ற திருமால் பிரமன், முதலியதேவர்க்கெல்லாந்தலைவராயிருத்தலால், “தில்லைவாழ்முதலியார்” எனப்பேர் பெற்றமைபோல, வேளாண்மரபினர் வேளாண்மைசெய்து உபகாரஞ்செய்யுந்தன்மையில் மற்றையெல்லாக்குலத்தாரினும் முதன்மை பெற்றமையால் “முதலியார்” எனப்பேர் பெற்றனர் இவ்வேளாளரையுடைய தொண்டைமண்டலம் எளியதோ? வலியதோ? நீசொல்வாயாக.

(சக)

{க) இளங்கோக்கள். } இவ்விரண்டனுள் முதலாவது நிலம்
{உ) மன்னர்பின்னர். } பொழுது இரண்டிற்குத் தலைமைபெற்ற
அரசர்போலர்து நிலமென்பதொன்றற்கே தலைமைபெற்றுள்ளமாத
லின், இவர்கள் இளங்கோக்கள் என்பதாம்.

{க) இப்பர். } யாவர்க்கும் இம்மைப்பயனாவோ ராதல்பற்றி
{ச) எட்டியர். } யிவர்க்குச்சிறப்புப்பட்டப் பெயராயிற்று.
{இ) காராளர். } கார்என்றது மழைக்கும் ஓர் பருவத்திற்கும் நீரி
ற்கும் பெயராதலால் இதனை யாள்வோரென்பதாம்.

{ஈ) வேளாளர் } கொடைவல்லோர் என்றது வேளாண்மை-கொ
டை இக்கொடைக்குக்காரணம் உழவும் வேளாண்மையென்பதே.

இவைகளை நிகண்டு திவாகரங்களிற்காணலாம் இஃதன்றியும்
தேசபேதத்தால் ஆங்காங்கு பட்டப்பெயர் பேதப்பட்டுவழங்குகின்
றன இவர்களுக்கச்சிறந்தது முதலியார், என்பதேயாம்.

அரசருக்கு வேளாளர் முடிசூட்டுவோ ரென்பது.

வெல்லாமல்வென்றுநற் சந்தனக்காட்டத்தின் மேலிருந்து
நல்லாறைநந்திக் கலம்பகங்கேட்டபி னற்றுணைக்குக்
கொல்லாபுரிச்சர் திரன்முடிசூட்டக் குடைகவித்து [மே,
மல்லார்புரித்தொண்டை மாணாதுந்தொண்டை மண்டல

[இதன்பொழிப்பு]

நல்ல ஆறையென்னும் ஊரிலரசாண்டிருந்த நந்தித்தொண்டை
மான் தன்சகோதரனால் பேரிலன்றித் தமிழ்க்கலம்பகச் செய்யுள்
பாடி வெல்லப்பட்டு, சந்தனக்கட்டை மீதிருந்து அக்கலம்பகத்தை
க்கேட்டுப் பூதவுடம்பைவிட்டுப் புகழுடம்பிற் பிரவேசித்தபின்பு, அச்
சகோதரன் கொல்லாபுரியில்வாழ்ந்த சந்திரனென்னும் ஓர் வேளா
ளனால் முடிசூட்டப்பெற்று, முத்துவட்டக்குடைகவித்து, பலம்பொ
ருந்திய அவ்வாறைநகரிலிருந் தரசாண்டு, தொண்டைமான்னைப்பே
ர்பெற்றது மித்தொண்டை மண்டலத்திலேயே. (சச)

வேளாளர் மற்றை எல்லாவருணத்தார்க்கும் உபகாரியாயினமை
யின் முதல்வொன்பேர்பெற்றமை இதனாலும்விளங்கும்.

முடிசூட்டப்பெற்ற அரசன் தனது செய்ந்நன்றி யறிதலுடை
மையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுத் தனக்கு முடிசூட்டியவுடனே
கொல்லாபுரிச்சந்திரவாணமுதலியார்மேற்கைக்கிளைத்துறையமைத்து
ப்பாடிய பாடல்வருமாறு.

நேற்றினுமின்று மிகுந்ததுகாத நிலவெனுகூன்
கூற்றினுமன்னை கொடியள்கண்டாய்மள்ளர் கொன்றபழஞ்
சேற்றினுமேதிக் குளம்பானெருக்குண்ட செங்கருட்பஞ்
சாற்றினுஞ்சங்கந் தவழுங்கொல்லாபுரிச் சந்திரனே.

இதனாலும் இராமாயணம் திருமுடி சூட்டுப்படலத்தா னுங்காண்க
வேளாளநக்சூரிய மருதநிலச்சிறப்பு.

படையிற்கொடையிற் பெரியோனையக்கணம் பாடக்கம்பற்
கடையிற்கொடுத்திட வாங்கினனாலரு மந்தமுத்தைக்
கடையிற்கடைசிய ருப்பிற்குமாறக் களகளென
மடையிற்றாளஞ் சொரிவயல்சூழ்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

சதுரங்கசேனையாலும் கொடையாலும் பெரியோனென்னப்ப
ட்ட முத்துடைத்து என்ற தென்னாட்டையாளும் பாண்டியனைக்
கம்பர்பாட உடனையவர்க்குப் பரிசாகத் தனக்குச்சிறந்த நிதியாகிய
முத்துக்களை வாரிப்பாண்டியன் கொடுக்கக் கம்பர்பெற்றார் அதுபெ
ற்றகம்பர் அவ்வரியமுத்துக்களைப் பள்ளப்பெண்கள் முறங்களில்வாரி
க்கொண்டுபோய்க் கடையில் உப்பிற்குமாறதுவதையும் அவ்வாறு
வாரும்படி முத்துக்களைச் சங்கினங்களும் இப்பிகளும்மடைவாயின்
கண்ணைகளகளவென்றோசை யுண்டாம்படிச் சொரிவதையும் அத்த
கையமடைகளையுடைய வயல்கள் தொண்டைமண்டலத்தைச் சூழ்ந்
திருத்தலையும் அறியார்போலும் (பாண்டியனுக்கும் அரிய முத்துக
ளைத்தொண்டை மண்டலத்து வயன்மடைகளில் எளிதாகப்
பெறலாம்)

(சுரு)

பொய்சொல்லாளன்பது.

கேட்டாலுமின்பங் கிடைக்குங்கண்டிற்கொண்ட கீர்த்தியொடு
பாட்டாலுயர்ந்த புகழேந்திசொன்ன படியறிந்து
பூட்டார்சிலைமன்னன் வையம்பெறினும்பொய் தானுணைக்க
மாட்டாரொண்சொன்ன நாட்டார்திகழ்தொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன்பொழிப்பு]

உலகத்தவர்களே, கீர்த்தியினாலும் பாட்டினாலும் உயர்வுபெற்ற

புகழேந்திப்புலவரால் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பெற்ற தொண்டை மண்டல வேளாளர் நாணிபூண்ட வில்லேந்திய அரசனது உலகமனை த்தையுந் தமக்குச்சொந்தமாகப்பெறவந்த காலத்தும் பொய்சொல் லார் என்று பாடப்பெற்றிருப்பதால், அவர்கள்வாழும் நாடாகியவித் தொண்டை மண்டலத்தின் சிறப்பைஒருவர் சொல்லக்கேட்கேனும் இன்பம் விளையும் எனல் காண்மின்கள். (சக)

உலகத்தில் வருணச்சிரமமென்பது நாணம், மடம், அச்சம், பயி ர்ப்பு இந்நான்கும் வாய்ந்த கற்புடைய டிவிதரதையை மணந்து, மாதா பிதாவைப்பூசித்து விருத்தர், பாலர், பெண்கள், நோயினர், இவ ர்களைப் போஷித்து, அதிதி, அப்பியாகதர், பிதூர்தேவதை முதலியவ ர்கட்கு விருந்துட்டி பொய், கொலை, உள், களவு, காமம் என்னும் பஞ்சமகா பா தகங்களுக்கிடங்கொடாது, பிறர் பொருளை, பரதாரத்தை யிச்சியாது, ஓரம், வழக்கழிவு, உரையாமல், பரநிந்தை புரியாது, கோபமின்றி இரப்பவர்க்கிட்டு, பந்துக்களைப்பாதுகாத்து மன்னுயிர் களைத் தன்னுயிர் போலாதரித்து, தெய்வ பக்தி, குரு பக்தி, விரதம், தர்ப்பண முதலியதும் முறையே செய்து, முயற்சி அறிவும் பெற்று, சத் கருமங்களின் வழியிற் சம்பாதித்து, தருமம், தானம், சாவடி, மடம், ஆலயம், ஏரி, குளம், வனம், தோப்பு, தரவு இவைகளைச்செய் வித்து, சாந்தம், சத்தியம், தயை, சீவகாருண்யமுடையவனாய் ட ஆசா ர நியமனத்துடனிருந்து சிவபூஜை முதலிய ஜபதப நமஸ்காரம் புரிந்து, *இல்லொழுக்கத்தினின்றும் வழுவாது நடப்பவனுக்கு, பூமி யிற் செல்வமாகிய இம்மைப்பயனும், சொர்க்கபோகமாகிய அம் மைப்பயனும், மேற்கிடைக்கு மோட்சமாகிய உம்மைப்பயனும் சித்தி க்குமென்னும், உறுதியுள்ளவர்களாதலாலும், பஞ்சமகா பா தகங்களில் பின் நான்கிற்கும் காரணமாக முன்னிற்பது பொய், அந்தப் பொய் யையே சொல்லாரொனின், மற்ற நான்கும் வேளாளரிடத்தில் இல்லை யென்பது விளங்குகின்றமையாலும், (வையம் பெறினும் பொய்யு ளையார் என்று கூறினர். துயில்கின்ற மகளிரை நோக்கல், காலை மாலை யிற்றுயிலல், தனிவழிப்போதல், கையினால் ஜலத்தைதயுண்டல், இந்தி ரவில்லைக் காட்டுதல், தனிப்போய் மடிமையா லிருந்துயில்புரிதல் துயிலிடையெழுப்பல், யானையோட்டுதல், தூங்கியெழுந்து தயிர் வெண்ணெய் மோர் பருகல், அதிகரித்தினா, யாழ்நாடக மிகப்பயிற்சி பகல்நித்திரை, காலைவெயில் காய்தல், வீட்டில்மயிர்கழித்தல், விரிசு முல் நடப்பு, பரிகலத்துண்ணல், பிறர்துகிலணிதல், மயானப்புகைப

டல், குளித்தபின் கையாற்றுடைத்தல், குது சொக்கட்டாளுடல், தன் னைப்புகழ்தலு மாகாதனவாம்,

* ஒரு வன்தன் தவம் உடையவருக்குச் சேராவண்ணம்ஊருணி குளம், கினற்றிலாடி, இருகை மண்ணைவாரி வெளியிற்போடவேண் மிம், நல்லவர்களுடன் சேர்ந்து நல்லவைகளே செய்யவேண்டும், நல்ல வெண்ணமாக இருக்கவேண்டும், காலம் இடங்கருதி நல்ல தானங்களைச் செய்யவேண்டும். மெய்யாகிலும் தகாத காரியத்தையும், தீமையு ண்டாட்படி பொய்யையும் சொல்லப்படாது, குது முதலிய பொருள் களைத் தொடப்படாது, அக்கினி-அந்தணர்-பசுவாதிகளை நிந்திக்கப்படா து, சிரார்த்த தினத்தில் வெற்றெருவன் சிரார்த்தத்தில் புசிக்கப்படாது இவ்வண்ணம் தவறாது அனுஷ்டித்தலாம்.

* தயிர் இரவிலும், பால், வெண்ணெய்ப் பகலிலும் புசிக்கப் ப்டாது. பிறர் துயர் தனதென்றெண்ணி ஐம்பொறிகளையும்டக்கி நட ப்போர் மெய்வருந்தித்தவஞ்செய்து பொருளுடைவதல்லது நற் கரும மமையாது பயன்படாது, இன்பமெய்தாது, ஆதலால் தருமமா கிய நல்ல கருமத்தைச்செய்ய வேண்டும். கன்னிப் பருவத்தில்தானே விவாகம் செய்து கொடுத்தலும் பூப்பதன்முன் மணஞ்செய்வித்தலும் வேண்டும்.

புரவி, ஆடுகளுக்கு முகத்திலும், பசுவிற்ருப்பின்புறத்தும், மறை யவர்க்கு திருஷ்டியிலும், மங்கையர்க்கு உடல் முழுவதும், புரிதம். நதி பிரவாகத்தால், வெண்கலம் சாம்பரால், செம்பு புளியால், சுத்த மாம். விருந்தினர் வரக்கண்டபோது நன் மொழியுரைத்து இருக்கச் செய்து மிக்க மகிழ்வோடு முகமலர்ச்சியடையும்படிச் சொல்லி அருகி லிருந்துண்பித்து போம்போது பின்றுடர்ந்து வழிவிடுத்தல், இப்படி யாக விருந்தினரையுபசரித்தல் வேண்டும். எதிரொன்றுப்பின்னொ ன்றும் பேசப்படாது, பிறர்பொருள்கவாட்படாது, தூர்ச்சனர்களுக் குக் கொடுக்கப்படாது.

தன் மனையானை, அடைக்கலப்பொருளை, தன்னையடைந்த வரை, தன் மரபினொழுக்கத்தை, இருப்பை, மனையாள் கொணர்ந்த சீதன திரவியத்தை, தன் மகவை, தன் மகவிருக்கத் தன் பொருளை, தன்னுயிர் நீங்குவதானாலும் பிறருக்குக் கொடுக்கப்படாது. முன்ன வனிருக்கப் பின்னவன் கலியாணம், துறந்தவர்கள் பெண்போகமும் செய்யப்படாது. உண்டபின் வாயில் ஜலத்தை யுமிழாது உட்கொ

ண்டால் பிதூர்களுக்காகாது, தீதுறுகனவுகாணில் பின்ஸ்நானஞ்செய்து தெய்வங்களைத் தெற்கு நோக்கித்துதிக்கவேண்டும், ஈமத்தடுக்கிய கட்டையைத்தீண்டில் ஸ்நானஞ்செயல் வேண்டும். அந்தணரிடத்தில் தேவாலயத்தில் உண்ணப்படாது. ஜலம் தெளித்ததன்மேல் இலையில் அன்னமிட்டுண்ணவேண்டும். கட்டிலின்மேல், பீடத்தின்மேல், கப்பலையில் உண்ணப்படாது. மாதர் கலவியிடத்தும், அந்தணருயிரிழக்கும்போதும், பசுவைக்காக்கவும், கலியாண நிமித்தமும் மெய்யிலும் பொய்சொல்வது நலம். பொருள்கொடுத்து மயிர்கழிக்கவேண்டும்.

பேசும்போது துரும்பைக்கிள்ளப்படாது. ஆசாரியர்சொற்றவரப்படாது. விளக்குமாறினால் தூற்றப்படாது. தீபம் அலிப்பது, சாப்பாட்டில் நஞ்சிடுவது ஆகாது, பொய்சொல்லப்படாது, கோடங்கூடாது தேவதார்க்குச் செய்து ஒமம் உளர்த்தி ஆகுதியால் திருப்தி செய்வீதால் ஆயுள் வளரும். விசேஷகாலத்தில் சமுத்திர ஸ்நானஞ்செய்து பசுவிற்குப் புல்கொடுத்து போஷித்துத் தானங்கொடுப்பவர் கோலோகம் அடைவர். பிதூர்க்குறும், தர்ப்பணம், சிரார்த்தம், செய்வது பிதூர்தேவதைகளுக்கு பிரதானமான எக்கியமாம். இஃது ஐந்து எக்கியத்திலும் பிரதானமானது. இதை தினமும் புண்ணிய தீர்த்தங்களைக்கண்டபோதும் செய்யலாம் மாதா பிதா இறந்த திதியில் திவசங் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனுவிக்கியானத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. பூமியில் விரதமிருத்தல்வேண்டும்தானம் கொடுப்பதில் சிவன் வீரியமாநிய இரணியத்தை தட்சணையாகக் கூடவைத்துக் கொடுத்தல் வேண்டும், இவ்வண்ணம்—இல்லறம், துறவறம், தூய்மை, ஆசாரந் தப்பாமல் நடந்து பெரியோர்களை வணங்கி நடப்பதாம்.

உலகிலுள்ள மாந்தர்களுக்குத் திசைமாறித்தெரிந்தால்—மூன்று வருடம். சூரியமண்டலந்தோன்றாதாயின்—இரண்டு வருடம். தன்னுடற்சாயை துவாரமாக கண்டாலும், தெரியாவிட்டாலும்—ஒரு வருடம். தன் சாயை பற்பலவிதமாய்க் கண்டால்—ஆறு மாதம். வாய் ஜலத்தையுமிழ்ந்தால் இந்திர தனுசைப்போல வீழாவிட்டாலும் ஆறு மாதம். தங்கள் இரு காதையும் இரு கைகளாலும் மூடிப்பார்க்க சத்தமில்லாமலிருந்தால்—ஒரு மாதம். கண்ணாடி பார்க்கையில் தலை தெரியாதாயின்—ஒரு மாதம். சூரிய சந்திரன் இரண்டாய்த் தோன்றில் சில நா ளி லுந், தப்பாது மடிவார்கள் என்று

காலத்ரயமாகிய பூ த பௌ ஷ் ய வ ர் த்தமான ன் க ளென்னும் வருகாலம், செல்காலம், நிகழ்காலங்களைத் தெரிந்து நடத்தல்வேண்டும். சூரியன் சத்திபத்தைக்கொண்டு ஒரு சக்திரம் உடைய தேரில் ஏழு குதிரைகள் பூட்டியும், முடவனாகியசாரதியை யுடைவனாகவிருந்தும், சதா அந்தரத்தில் சுஞ்சரித்து உதயமாகிறதும், அஸ்தமானமாகிறதும், சந்திரன்முதலாகிய எட்டு கிரகங்களை தனக்கு உபக் கிரகங்களாகவும், தன் துவாராயாவரும் மோட்சவீடுபோய்ச்சேரவு' அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறான். வேத சாஸ்திர புராணங்கள் இனிகாசமுதலியவைகளைக் கேள்வியுற்று தபசிருப்பவன் புத்தியில் சிரோஷ்டனாவான் அதிதியாய் வரப்பட்டவர்கட்கு போஜனங்கொடாமல் புசிப்பவன் ஜீவசபமென்னப்படும். அக்காலத்தில் வீரத்துடன் புத்தஞ்செய்து மாண்டவன் வீர சொர்க்கம் சேர்ந்து கீர்த்தி அடைவான். அதிதியாய்வந்தவர்களை பூஜித்தவர்களும், ரோகிக்கு வைத்தியமும், கிரகஸ்தனுக்கு சத் பாரியாளும், இரந்தவனுக்கு தர்மமிடுபவனும் பரம மித்திரனென்று சொல்லப்படும். சர்ஜனாளுக்கு ஆகாயம், பூமி, ஜலம், அன்னமும், ஆதாரமாம். விப்பிரர் தனத்தை அபகரித்தால் அது விஷமாகும். சர்வஜன சம்மதமாக யாருக்கும் பிரியனாகவும் கோப மில்லாமல் கர்வமில்லாமல் பசியென்பவர்களுக்கு அன்னம் கொடுக்கப்பட்டவனே தன சகவந்தன். பதி சிசுருஷை செய்யப்பட்ட பதி வீரதையே வீட்டுக்கு அழகாம். தாட்சண்யம், தருமம், கீர்த்தி, தானம், சத்தியம் உடையவர்கூரலோகபதம்பெறுவர். ஆத்மஜன சத்புத்திரன் சத் பாரியாள் இவர்கள் ஆத்ம பந்துக்கள், ஜீவ இம்சை செய்யாதவனே தர்மிஷ்டன். கோபத்தையடக்கினவனே உத்தமபுருஷன் என்னும் சுஜனனாவான். தம்மிற் பெரியோர் தம்பந்தியிலிருந் துண்ணுமிடத்து முந்தியுண்பதை உண்டு. முந்துற வெழுந்திருத்தல், குரவர் கொடுப்பதை ஒரு கையால் வாங்குதல், தாமொருகையால் கொடுத்தல், அந்திப்பொழுதில் விளக்கினைத் தொழாதிருத்தல், இரு தேவர் நடுவும், பார்ப்பார் பலர்நடுவும், ஊடறுத்துச்செல்லல். புல், விளைநிலம், ஆப்பிசுடலை, வழி, தீர்த்தம், தேவர் கோட்டம், நீழல், ஆனிரை நிற்குமிடம், சாய்பல் இப்பத்தின்கண்ணும் உமிநீளையும், மூத்திர † புரிடங்களை யுஞ்சொரிதல் பாபம். என்று பாரதம் சாந்திபர்வம் அதுசாசநீகபர்வம் இவைகளில் விரிவாகச் சொல்லப்படும்.

சூகம்

தினந்தோறும் காலையில் பல் விளக்குவது, குளிப்பது, நல்லாடைதரிப்பது, இரத்தத்தையும் மாம்சத்தையும் விருத்திசெய்யும் பண்டங்களைப்பிசிப்பது, வீட்டில் தூசும், பக்கங்களில் நாற்றமுமில்லமலும், சுண்ணாம்படித்தும், காற்றோட்டமும், ஈரித்தில்லாத வீடுகளில் வசிப்பதும், உண்டவுடன் நல்ல காற்றுள்ள வெளியில் உலாவுதலும் ஸ்திரீபோகம் மிதமாகசெய்தலும் நலமென்பர்.—இன்னும் சுகாதார விளக்கத்தைப்பார்க்க.

அ சூ க ம் .

பகற்றுக்கம், பல்கால போகம், இரவில் தயிரருந்தல், பழயபதார்த்தம் பழய கனிகள், சருகுநீர் அருந்தல், மூத்த ஸ்திரீகளைக் கூடல், இவைகள் கூடாதன. இஃது தேறையர் வைத்திய தூல்களிலும், தரும சாத்திரங்களிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கற்புடையோன்பது.

கூட்டுங்கரந்தங் கொழுநர்க்கல்லாமற் கொடிவெருவ
வோட்டும் பொழுதுங் கரங்குவியார முதட்டுதற்கு
மூட்டுந்தழற்கொரு முன்றினில்லார்கற்பு மூட்டியெரி
மாட்டுந்திறமனை தோறுமுண்டேதொண்டைமண்டலமே.

இதன்பொருள்.

தத்தங் கணவரை வணங்குதற்குமாத்திரம் தமதிரு கைகளும் குவிக்கப்படுதலன்றிக் காக்கையஞ்சி யோடும்படி யோட்டுதற்குந் தங்கைகளைக்குவியாதவரும், அழுது சமைப்பதற்கு மூட்டும் நெருப்பிற்காகவேனும் அயன்மனைவாயினில்லாராய்த்தமது கற்பாகிய அனலை மூட்டி யெரிக்குங் கற்புத் திறத்தினையுடையவருமாகிய மாதர் வேளாளர் வீடுகடோறுமிருப்பது இத்தொண்டைமண்டலத்திலே. (சஎ)

கற்புடைய ஸ்திரீகள், பிரதிதினமும் உஷத்தகாலத்திலெழுந்து காலக்கடன் கழித்து பாக்குக்கரிப்பொடியால் டல்விளக்கி முகம் கால் கை சுத்திசெய்து புனிதைகளாய் இஷ்ட தெய்வத்தைப்பிரார்த்தித்து சமனோத்த நிலத்தை அலகால் எறும்புமுதலியவைகளுக்கு இம்சையில்லாமல் விளக்கி தூசுகுப்பையைப் போக்கி புதியநீரில் இளங்கன்றின் பசுவின் சாணமெடுத்து கையிலொட்டாமல் குழைத்து மெல்லிய ஆடைகொண்டு மெழுகி நன்றாக உலர்ந்து ஈரமற்றுள்ள நெல்லரிமா, குங்குமம், மஞ்சள்பொடி, வாசனைபுள்ள பச்சிலைப்பொடி, மஞ்ச

ளோடு கலந்த அரிசி, குங்குமத்தோடு கலந்த அரிசியுங்கொண்டு வாழ்க்கைக்குரிய மனையெதிர் முற்றம், வேதிகை(திண்ணை) உள்வேதிகை, நடை, கூடம், தாழ்வாரம், உள் முற்றம், தேவக்கிரகம், யாகசாலை, தவச்சாலை, தருமச்சாலை, விவகார கூடம், பண்டசாலை, மடைப்பள்ளி, சயனக்கிரகம், பசுக்கொட்டில், நீர்க்கரை, வில்வவடி, அரசடி, பிருத்தாவனம், தேவஸ்தானம், சத்திரம், பொதுத்தெற்றி, மண்டபம், யானைக்கூடம், தேர்நிலை முதலியவைகள் கோலமிடு மிடமாம்.

கோலமாவது.

தேவசமூகம், அரசசமூகம், தவச்சாலை, தருமச்சாலை, குடும்ப வாழ்க்கைக்குரியமனை முதலியவற்றின் முகப்பில் காரிய சித்தியின் பொருட்டு அமைத்தற்குவேதாகமங்களில்கிரியாகாண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட அஷ்டமங்கலமாகிய இணைக்கயல், கண்ணாடி, கவரி, ஜீவற்சம் தோட்டி, பாவிதை, பூரணகும்பம், சுவஸ்திகம் என்பவற்றுள் சுவஸ்திகமென்பது சுத்தஞ்செய்த நெல்லரிமாவையும், பஞ்சவண்ணப்பொடியையும் கொண்டு கைவல்ல கற்புடைய சுமங்கலிகளாலமைக்கப்படுவது தருமார்த்தகாம மோக்ஷமிவைகளைப் பெறவேண்டிலெளதிக வைதிக, கருமங்களில் இடஞ்சுத்திசெய்தே கோலமிட்டுப்பின்செய்கருமந் தொடங்குவதாதலால், சாஸ்திரமரபு, சமயமரபு, சம்பிரதாயமரபுக்குரிய விதிப்படி இன்னகாலத்தில் இன்னவிடத்தில் இன்னகோல மிடவேணுமென்றறிந்திட்டால் அறிவு விசாலம், நாகரிகவிருத்தி, சோம்பலின்மை, மறதியின்மை, பகற்றாக்கமின்மை, குக்குமபுத்தி, முயற்சியில் ஊக்கமுடைமை, மனச்சோர்விலாமை, மனக்கிளர்ச்சியோடிருத்தல், மனைவாழ்க்கைநடத்தும் உபாய லூகங்களும், போக பாக்கிய அனுபவபாதுகாப்புத்திறம் நுண்ணறிவுவுண்டாமென வேதமோதுகின்றது.

விஞ்ஞானமென்னுஞ் சிற்பசாஸ்திரத்துள் கல், மலை, புல், மர முதலிய நிற்பனவும், மிருகம் பறவை தவழ்வன முதலிய அசைவனவுமாகிய சொரூப சுபாவ குணம், பிரயோகம், உபயோகமிவற்றுள் மக்கள்முன்னறிவது சொரூபமாத்தினாயாம். அச்சொரூபமாவது புள்ளி, விர்து, பிறை, வட்டம், கோணம், சதுரம், கோடு, கீற்று, வரி குழல், குடம், புள்ளடி, உடுமுதலிய முப்பத்திரண்டாம். இவைகளை யறிந்தியற்கையாயிடப்பட்டால் கோலமெனவும் மொக்குளனவும் பெயர். தன்கொழுணையன்றி வேற்றருவத்தியற்கையை முழுமனத்தால் சிந்தித்தலில்லாது சாமானியரோக்கத்தால் கண்டு

கொள்பவரது இயற்கையேமாதர்க்கு மரபு. ஆதலால் சூரியோதய
மானபின்பும், மணவாளன் புறம்போனபின்பும் சாணந்தெளித்தல்
மெழுகல்சூடாது செய்தாலது அசுபக்குறியாம். ஒருகோடு இழக்
கப்படாது அபரக்கிரியையாம் அபரக்கிரியைக்கு இரட்டைக்கோடு
மாகாது. ஈனாப்சுவின்சாணம் எருமைச்சாணம் எருதின்சாணம்,
ஆடு, கடமை, மான்களின் பிழக்கை நோய்கொண்டபசு, சினைப்பசு,
கிழப்பசு, மலந்தின்னும் பசு இவைகளின் சாணமுமாகாது. இவைக
ளால் மெழுகின் வறுமைமிகும். சுத்தபசுவின்சாணங் கிடைக்
காத பசுத்தில் சுத்தபசுவாகிய கோசலத்தோடு கலந்த நன்னீரா
ல் சுத்தஞ்செய்க. தேவக்கிரகம். யாகசாலை, பொக்கிஷசாலை, தவ
ச்சாலை, முனிவர்வாஸம், சயனக்கிரகம் இவைகளில் சந்தனமுத
லிய களபங்களால். மெழுகுபவர்க்கு ஆயுராரோக்கியம், செல்வம்,
புகழ், சுகம். உண்டாம். சிரார்த்தாதிகாலத்திலும். ஆகுசகாலங்களிலும்
தன்புருஷன் வெளியில் போயிருக்குங் காலங்களிலும். சாமானி
ய கோலமிடலாம் புழுங்கலரி மா நவதானியமா சுக்காங்கல், கா
விக்கல், சுண்ணாம்புக்கல், சுதை, கேழ்வரகுமா, வரகுமா, வரகு,
கரி ஐவண்ண மண்களுமாகாது. கோலமிட்டால் வாஸ்துதேவன்,
விசுவதேவர் தேவதைகளாலும் சபிக்கப்பட்டு பழிபாவங்கள் வீளை
யும் இவற்றுள் எள் வாஸ்து கோலத்திற்கும் அபர கருமத்துக்குமாம்.
நவதானியங்கள் நவக்கிரகங்களுக்காம். மார்ப்பட்டை கருக்குப்பொடி
சுபத்துக்காகாது, அபரகருமத்துக்காம். விகிருத ரூபமாகிய கோல
ங்கள் தைவிகம் பெளதிகம் என விருவகையுள் தைவிகம்பென்பது வை
திகம் தாந்திரிகமெனவும் இருவகைத்தாம் இது கோஷ்டம் மண்டல்
மெனவும் வழங்கும் யாகசாலை, தேவாலயம், நதிதீரம் முனிவராச்சிர
மங்களிலு முபயோகிக்கத் தக்கது.

பெளதிகமென்பது மாந்திரிகம் பாஹிரிகம் எனவிருவகை. இவற்
றுள் மாந்திரிகம் சாதாரணம் விசேஷமென்னு மிருவகையாம். சாதா
ரணமென்பதை சாரூபிகம் எனவும் இது விஷ்ணுபஞ்சாயுதம், சூலம்
வச்சிரம், துவசம், கல்பகம், பாசம், அங்குசம், சுவாலை முதலியவை
அமைத்து இடுங்கோலமாம். விசேஷத்தை அந்திரிகமெனவும் வழங்
கும். இது பிந்து, திரிகோணம், பஞ்சகோணம், வட்டகோணம், அஷ்ட
டகோணம், வட்டம், ஆவரணம், துவாரம், சோபான முதலியவைக
ளாம் மந்திரசாஸ்திரத்துள் பிரசித்தி லென்கேத்துள்ளுஞ் சிறிது வ
ழங்கும். மாந்திரிக பேதமிரண்டையும் பாதஸ்பரிசம் படாத விடங்க
ளில் அமைப்பதுநன்மை. பாஹிரிகமென்பது வல்லி, சாகை, துவந்

தம், ஐக்கியம் என்னும் பேதங்களால் ஏழுவகைத்தோற்ற ஆகாரங்களின் திரிபு பெயர்களைக் கொண்டு வாழ்க்கைமனை, ராஜகிரகம், பொதுமண்டபம், தருமச்சாலை, வீதி முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் கோலஞ் செய்யப்படும். இக்கோலமிடுங்கால் விஷமரேகை, விகிர்தசந்தி, கிறுக்கு, சிதைவு, பழுதுபாடு தெளிவில்லாமை முதலிய குற்றங்கள் வராதவண்ணம் கையினாலாவது சூழல்தட்ட முதலிய கருவிகளால் மைக்கலாம் வாழ்க்கைக்குரிய மனுட்டியே கோலமமைக்கவேண்டும் மறதி, சோர்வு தீவிரம் முதலிய குணபேதங்களால் பழுதுபட்டு சிதைக்க நேர்ந்தால் வலக்கையால் துடைத்து நீர் தெளித்து சுத்தஞ் செய்து மறுபடியிடவேண்டும் இடக்கை, கால்களால் துடைக்கலாகாது. கூலிக்காரர் அல்லது பிறராலடைப்பிப்பது பழுது. இவ்வாறு செய்பவர்களுக்கு அறிவு, செல்வம், புகழ், நோயின்மை, சுசமுதலியன நானுக்கு நாள் வளருவதன்றி வீசீகரசத்தியு முண்டாம் சோரபயம், இரக்கபயம், ரோகபயம், பீடைபயம், கிரகபயம், காலபயம், மிருத்தியுபயம், முதலானது நீங்கும் மென்பர்.

கற்பிலக்கணம்.

சுற்புடைய ஸ்திரீகள் கொழுநனுண்ட பின்னுண்பர் துயின்றபின்துயில்வர் எழுதன்முன் நெழுவர் புருஷன் முன்னம் பணியணிந்திருப்பர் பிரிந்தபோ தணியணியார்கள் கோபிக்கையில் எதிர்மொழி சொல்லார்கள் முனிந்தெதைச் சொல்லினும் அதையுஞ் சந்தோஷமாகவே கொள்வர். செய்தாயிற்றேனென்றால் ஆயிற்றென்பர் நோன்புறுதல், தீர்த்தயாத்திரைசெய்தல், பெரியோரைத்தொழுதல் முதலியவைகளைச் செய்யார் அவர் பெய்யெனப்பெய்யுமழை தன்னணிகளை புருஷன் அந்யஸ்திரீக்கு கொடுத்தாலும் கோபியார் மூப்புலந்த காலத்துந் தாங்கள் பிறர் மனைப்போகார் கணவர் ஆயுள் குன்றுமென்று கண்டு அவர்கள் நாமத்தைச்சொல்லார் எப்போதும் எதிர்நிற்க மாட்டார்கள் காதலர் எச்சிலை அமிர்தமாகக்கொண்டு புசிப்பர். காதலர் மனநினைப்பதைக்குறிப்பறிந்துசெய்வார் புருடர்களை அலர்நூற்றும் பெண்கள் முகம்பாரார்கள், துறந்தவர்கள் இரப்பவர்கள் தொழில்செய்பவர் சுற்றத்தார், தெய்வம், பசு விருந்தினர்களுக்கு அன்னம் படைத்துப் பின்னுண்பர் இல்லறத்துக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்வார் வீண் செலவு செய்யார் கணவராயுள்வனர மஞ்சள்பூசிக்கொள்வர் கணவன் சொற்கடவாத சொள்கையன்றி வேறுதருமம் தவம், வணங்கித் தெய்வம்பூசிப்பதும் பழுதென்பார்கள் அழகுசூழ்ந் திடந்தப்பி வார்த்

தைகுழறி நோயில்மெலிந்து வருந்துவராயினும் கேள்வனா வெறுக்கார், நிந்தியார் கணவன் சந்தோஷிக்கும்போது சந்தோஷமும் துன்புற்றும் துன்பமுமடைவர். தங்கணவர் திருவடிகளை மும்மூர்த்திகளின் திருவடிகளாகவே பாவித்து கங்கையாற் சுத்திசெய்து அதையுட்கொள்வர் புஷ்பவதி பூத்த மூன்றுநாளும் புருடர்முகம் பாரார்கள் அவர்கள் கேட்கும்படி வசனியார். நீராடியபின்னர் நாயகர்முகம் பார்ப்பார் நீராடியதினத்திற் புருடர் வேறிடமெய்திடில் வேறொரு முகம்பாராமல் சூரியனைப்பார்ப்பார்கள். தங்கள் தாய், தந்தையரோ டிருந்தாலும், புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவைகளைவிட்டு புருடரழைத்தக்கணமே ஓடிவருவார்கள். தந்தை தாயார் சோதரர் பிள்ளைகளைவிட அதிகம் புருடரிடத்தன்பு வைத்திருப்பார். உரல், அம்மி, உலக்கை, வாயிற்படி முதல், இவைகளிற் சேர்ந்தால் லக்ஷ்மி போய் விடுமென்று சேரார்கள். தங்கணவரைப் பணியாமல்வேறு நோன்பு கொள்பவர் கொடிய நரகத்திற் சேர்வார்களென்பர் கணவனோடிழைக்க நினைப்பவர் மதுபிறப்பில் நல்ல புருடனையும் புத்திரசம்பந்தையு மடைவர். கணவனுடன் செந்தழல் சூளிப்பவர் சுவர்க்கத்தில் புருஷனுடன் போகக்கூடிய யனுபவிப்பார். பதிபாலியாயினும் தழுவில் மூழ்குங் கற்புடையவளால் அவனை காலதூதர் அணுகார். சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, அருந்ததி இவைகளின் காந்தியும் கற்புடையஸ்திரீயின் காந்தியைக்கண்டால் மழுங்கும். கற்புடைய மாதரைப்பெற்றவர் மரபும், காதலன் மரபும், சுற்றத்தார்மரபும் நற்கதியடையும். கற்புடையகன்னியர் அடிவைக்குமிடமெல்லாம் புண்யஸ்தலங்களாகும் கங்காநதிமுதலிய மஹாநதிகளும் கற்புடையமாதர்வந்து ஸ்நானஞ் செய்வார்களாவென்று எதிர்பார்க்கும் கற்புடைய நாயகியில்லாத இல்லம்பேயிருக்குமிடமாகும். அவர்களை காற்று, கடல், சந்திரன், சூரியன், அக்கினி இவைகள் தொட்டால் தங்களுக்குச் சுடுமென்றஞ்சும். கற்புடையமாதர் மங்கலமிழந்தகாலத்துப் பகலில் ஒருவேளையுண்பது வெற்றிலைபாக்கு தள்ளுதலுடன் பாயிற்படுத்தலுங் கூடாது. நிலத்திற்படுத்தி அரிய விரதமியற்றி தன்னுயிர்போகாது காய், கனி, சருகுகளைப் புசித்திடவேண்டும். இப்படி விரதம்பூண்டவர்கள், நற்பதவியடைந்து நல்ல போகத்தை யனுபவிப்பர் ஐந்தொழிலையுடைய சிவனுக்கும்படி அறு தொழிலையுடைய வேளாளன் மனைவி வேள்விக்கு வேந்தனாயிருந்து வேள்வித்தீ வளர்ப்பிப்பதுபோல அவர்கள் விருந்தினர் பசித்தீயையும் அவிப்பர் பாகம் செய்வதில் புருடனுக்கு இனிமையாயிற்று நவமரகச் சமைப்பர் முன்னுள் எரிந்த குறைக்கட்டை

யைத்தொடர். முட்கள் எரிவிராய்க்கர்கா காலையில் பாத்ரசத்தி செய்துவைத்து தடாகத்தில் போயிறங்கி ஸ்நானம் செய்யும்போது மஹாநதிகளை நினைத்து ஸ்நானஞ்செய்வார். பகலில் எடுக்கும்ஜலம் பானம், பாகம், சிவபூசைக்கும் ஆம் நிசியில் எடுக்கநேர்ந்தால் விளக்கைக்காட்டி நீர் எடுப்பர், இல்லையாயின் பொன்னைக்காட்டி யெடுப்பர். அதுவும் இல்லாவிடின் மந்திரஞ்சொல்லி யெடுப்பர். ஜலம் திரட்டித் தோளிலுந் தலையிலும் வைக்காமல் இடுப்பிற்கொண்டுவருவர் வீடு புகாமுன் முன்றிலில் கையிற் கொணர்ந்தஜலத்தால் கால்சத்தி செய்து மனை புகுவர். புருடர்க் கண்ணம்படைப்பதற்கு நிலத்தில் ஜலம் தெளித்து சுத்திசெய்து முருக்கு, இரளி, தாமரை, புன்னை, எருக்கு, ஆமணக்கு இவ்விலைகள் ஆகாவென நீக்கி வாழையிலை, மாலிலை, பலா, கமுகு, அத்தி, தாழை, இவைகளில் ஒன்றை நீரினாற் சுத்திசெய்து மூந்த் உப்பிட்டு பதார்த்தங்களைப் பரிமாறி அறுசுவையோடன்னம் அன்புடன்இடுவர் பக்கத்தில் ஆபோசனத்துக்கு ஜலமும் இடக்கையால் தாகநீர் அருந்தாமல் வலக்கையால் நீரருந்தத் தொன்னையும் வைப்பர். சாதத்தைக் கீழேசிற்தியறியார்கள். புருஷன் இச்சையுடன் உட்கொள்ளும் பதார்த்தத்தைக் குறிப்பாகப் பார்த்திருந்து பின்னும் படைப்பர். புருடர் வாய்திறந்துகேட்டு படைத்தறியார், புசிக்கும் இடையில் மூக்கைச்சிந்தினால் கைபலம்ப ஜலம்விடுவர் தூர்நிமித்தங்களாகச் சொப்பனங்கண்டால் ஸ்நானஞ் செய்வார் நான்காநாள் நல்ல ஆகாரம் புசிப்பவருக்குப் பிறக்கும்பிள்ளைக்கு அதிக அழகுண்டாம் நாலாநாள் நீராடி தன்புருடரை அல்லது சூரியனைப்பாராமல் அன்னியபுருடரைப்பார்த்தால் பிறக்கும் பிள்ளைக்கு அழகு கெடும். நின்றைவரும். புருஷன் கை, கால் சுத்திசெய்து திரும்பிப்பாராமுன் பரிகலமெடுத்துக் கையைத் தூக்காமல் சாணமிட்டுச் சுத்திசெய்வார் அதிதிகளைக்கண்டவுடன் தவிசளித்தல், கைகழுநீர்தரல், கால்கழுநீர்தரல், ஆசமனநீர்தரல், நீராட்டல், ஆடைசாத்தல், முப்புரிதூல்தரல், தேய்வைபூசல், மலர்சாத்தல், மஞ்சளரிசினூவல், நறும்பு கைகாட்டல், விளக்கிடல், கருப்பூரமேற்றுதல், அமுதேந்தல், அடைக்காய் தரல், மந்திரமலராலருச்சித்தல் இப்பதினாறு உபசாரமும் செய்வார். இன்னும் விரிவாக மதுவிஞ்ஞானேச்சரம், சாந்திபர்வம், அநுசாசனீக பர்வம், காசிகாண்டம், திருவள்ளுவர் குறள், முதலியவற்றுட் காணலாம்

 இந்நூலிற் சிலபாடல்களின் உரையின் கீழ்சொல்லிய சில உதாரணங்கள். பொருத்தமின்றிப் பலவாறு விருத்துவப்படக்கூறி

யிருந்தாலும், கல்வியற்றிற்றந்த ஆன்றோர்கள் மன்னித்துகுற்றங்கொள்ளாது குணத்தைக்கொண்டு, தங்கள் தங்கன்பாலர் பாலிகைகளை வாசித்துணரும்படி முயற்சி புரிவிப்பது நம்மரபினர்க்குரிய கடமையேயாம்.

அறஞ்செய்பவனென்பது.

எண்ணுகறந்தொண்டை மண்டலத்தார்க்கன்றி யில்லையெனத் தண்ணூர்வயலுழன் றூன்சொலவேந்தன் றலைதடிந்த தெண்ணுமன்மன்னனு மப்படியேசொல விப்படியின் மண்ணுளும்வேந்தன் வரிசைபெற்றான் றெண்ணைமண்டலமே.

இதன்பொருள்.

அரசன் தனதுசபையில் வந்த பலசாதியாரையும் பார்த்து, முப்பத்திரண்டு தருமமுஞ் செய்வோர் எச்சாதியார் என்று கேட்க, “கிடங்கின்பெருமாள்முதலியின் தந்தையாகிய ஓர் வேளாளன்” தொண்டைமண்டல வேளாளரே முப்பத்திரண் டறமும் செய்வோர் பிற சாதியாரல்லர் என்று சொல்ல எனக்குமில்லையாவென்ன இல்லையென்று பின்னுமறுத்துச் சொல்ல அதுகேட்ட அரசன்சினந்து அவன்றலையை வெட்டிவிட்டுச் சிலநாள் சென்ற பின் வெட்டுண்டோன் புத்திரனாகிய கிடங்கின்பெருமாள் முதலியார் தனக்குப் பேருதவி செய்தது கண்டு, அரசன் தான் முனிந்ததையு மறந்து, தானே தொண்டைமண்டல வேளாளரையன்றி முப்பத்திரண்டறம் வளர்ப்போரில்லையென்று கொண்டாடிச் சிறப்புச்செய்ய அம்முதலி பெற்றனன். (இச்சிறப்பு தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்கே யன்றி மறறையர்க்கில்லை) என்பதாம். (சஅ)

பேருதவியாவது அரசன்புத்திரனைப் பகைவர் கொல்ல வரக்கண்டு அப்புத்திரன் கிடங்கின் பெருமாள்முதலி வீட்டில் அடைக்கலம் புகஅவன் தன்புத்திரனை, கொல்லவந்தோர்க்கு ராசுபுத்திரனுக்கீடாகக் கொடுத்து ராசுபுத்திரனைப் பாதுகாத்துவிட்டமை அரசன் தெரிந்து, நாம் அவன் தந்தையைக் கொன்ற பழிவாங்கச் சமயம் நேரிட்டும் அப்படிச்செய்யாமல் அடைக்கலம் புகுந்தோரைப் பாதுகாக்கின்ற தனது குலதருமத்தையே விளக்கினமையால், இவன் மரபோரே முப்பத்திரண்டறம் வளர்த்தற்குரியோரென்று மிகப்புதழ்ந்து கொண்டாடி, அம்முதலிக்கு விருதுமுதலியன கொடுத்துச் சிறப்புச் செய்தான் என்பது.

௩௨ - ஆறங்கள் வருமாறு.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

௧. ஆதுலர்க்கடையச் சாலையமைத்தலும்.
௨. ஒதுநர்க்கருங்கலை யோதுவித்தோதுநர்க்
குறுசுவையுணுடை முதலிய வுதவலும்.
௩. அறுசமையத்தோர்க் கன்னமளித்தலும்
௪. பசவுக்குணவிட்டுப் பாதுகாத்தலும்
௫. சிசவுக்குப்பால் தெளிமருந்துதவலும்
௬. சிறைப்பட்டோர்க்குத் தினவூணளித்தலும்
௭. அறச்சோ நிரப்போர்க் கழைத்துக்கொடுத்தலும்
௮. விளைபயனனைத்தையும் விழைந்துணக்கொடுத்தலும்
௯. களைகணற்றோரைக் காத்தினிதோம்பலும்
௧௦. ஆதரவற்ற பிள்ளைக்கருத்தித்
தீதறவளர்த்துச் சிறப்புறவுய்த்தலும்
௧௧. அநாசியாயுயி ரகன்றகளைபரந்
தனாதெனவெடுத்துத் தகனஞ்செய்தலும்
௧௨. ஏழைமமனத்துநல் வியங்கலிப்பித்தலும்
௧௩. கோழடைபாருசண் ணத்தொடுகொடுத்தலும்
௧௪. பிணிப்பட்டோர்க்குப் பெறலருமருந்து
தணிப்பிலன்போடு தந்திரட்சித்தலும்
௧௫. வலியற்றோர்க்கு மாசடைத்துசினை
யொலித்துக்கொடுக்க வண்ணுதுதவலும்
௧௬. தலைமயிர்கழிக்கத் தருபொருளிலர்க்கு
விலைதந்தேமயிர் வினைஞனையுதவலும்
௧௭. முன்னுறமுகந்தெரி கண்ணாடிகொடுத்தலும்
௧௮. கண்ணியர்க்காதணி யோலைகொடுத்தலும்
௧௯. கண்ணோவகற்றுங் கண்மருந்துதவலும்
௨௦. எண்ணெய்பிண்ணுக்குத் தலைக்கிடவீதலும்
௨௧. காமசத்திரங் கட்டிமடாத்தலும்
௨௨. ஏமமாயிடர்ப்பட் டோர்க்குறையிடுத்தலும்

- உக. நெடுவழிச்செல்வோர் விடாய்க்கு நீர்ப்பந்தரும்
 உச. படுபசிதிர்க்கப் பாலுண்மடமும்
 உரு. ஊர்தொறுஞ்செல்லற் குறுநன்னெறியும்
 உசு. சேர்பவர்வெம்மை தெறுநிழற்சோலையும்
 உஎ. மக்கள்விலங்குபுள் ளரதியமன்னுயிர்
 தொக்கமர்தண்ணிழற் சோலையமைத்தலும்
 உஅ. பெற்றமுரிஞ்சப் பெருக்கன்னாட்டலும்
 உக. மற்றையுயிர்க்கும் நீர்நிலைவகுத்தலும்
 ஈ0. ஆவினஞ்சூல்கொண் டருங்குலம்பல்கச்
 சேவினம்வளர்த்துத் தேவர்க்குவிடுதலும்
 ஈக. கொல்லப்படுமுயிர்க் குறுவிலைகொடுத்தே
 யொல்லையின்மீட்டவற் றுயிர்விழைப்பித்தலும்
 ஈஉ. கைப்பொருளில்லாக் காணையைக்கன்னியை
 மெய்ப்படுநன்மண விதியிற்புணர்த்தலும்
 இன்னவாமுப்பா னிரண்டெனவிதந்து
 சொன்னவறங்களின் றெகையுந்துறவும்
 வேந்துயர்குடையும் விதிச்செங்கோலும்
 ஆய்ந்துயர்கலைகளு மமரர்தஞ்சிறப்பும்
 வழுவில் வாணிகப் பயனும்
 உழுநர்தந்தொழிலி னுண்டாவனவே.

ஈஉ - தருமங்களின் விவரம் வருமாறு.

க. பசித்துவரும் ஏழைகளுக்கு அறுசுவையோடு அன்னமளி
 த்தலும், அலங்கரித்த பஞ்சுணை, தீபம், ஜலம்
 ஆதுலர்க் குச்சாலை. வைத்து துயிலுமிடம் அமைத்து சத்திரங்
 கட்டிவைத்தலும், நிரந்தரமாய் குடியிருக்க
 ஏழைகளுக்கு வீடுகட்டிக்கொடுத்தலும்.

உ. கல்விச்சாலை வைத்து பிள்ளைகளுக்குக் கல்விகற்பித்து
 ஒதுவார்க்குண } அவர்களுக்கு அன்னம் ஆடை அணிமுதலியவை
 வளித்தல். } கொடுத்தலும்.

ந. தன்சமையம் பிறச்சமையமென்று பேதமெண்ணுமல் அவர்
அறுசமையத்தார் } களுக்கு அறுசுவையோடு அன்னமளித்தலும்.
க்குஅன்னமளித்தல் }

ச. பசுக்களுக்கு மரத்தடி நிழலில் பசும்புல்லைக்கொடுத்துப்
பாதுகாத்தலும்.
பசுவுக்கு வாயுறை.

ரு. ஈன்றவளில்லாமலும் தாயிருந்தும் பால் இல்லாமலும் இரு
சிசவிற்குப் பால் } க்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுப்பித்தலும்
மருந்துதவல். } மருந்து முதலியவும் கொடுத்திராக்கித்தலும்.

சு. அரசனால் சிறைப்பட்டவர்களுக்கு தினந்தோறும் தேடி
சிறைச்சோறு. உணவிடுதலும்.

எ. கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை, நோயாளிமுதலியவர்க்கும்
பரதேசிகளுக்கும் அன்னக்காவடி முதலியன
அறச்சோறு. வைத்து தாமே எதிர்கொண்டழைத்துஅன்
னங்கொடுத்தலும்.

அ. பிணங்கின பிள்ளைகளுக்கு விளை புலங்களில் கம்பு, எள்ளு,
துவரை, காராமணி, காய்கதிராகவும் களங்க
சிற்றுண்டியுட்கல். ளில் தானியமாகவும் மாவு, பொரி, சுண்டல்,
அப்பவகைகளை ஆசையோடு சிற்றுண்டியாகக்
கொடுத்தலும்.

க. ஆதரவற்ற ஏழைகளின் பலவித துன்பங்களை நீக்கி விருப்
ஏழைகளைக்காப் } பத்துடன் காப்பாற்றலும்.
பாற்றல். }

க0. தாய், தந்தை, உறவினர் இல்லாத கெர்ப்பிணி களுக்கு இட
முமருந்துங் கொடுத்து ஆதரவாக இனிய வசனஞ்
மகப் பெறு வித் } சொல்லி மருத்துவச்சியால் மகப் பெறுவித்து
தல். } அக்குழந்தைகளுக்கு வேண்டிவன வெல்லங்
கொடுத்திராக்கித்தலும்.

கக. உறவினரின்றித் திக்கற்றுகிடக்கும் பிணங்களைத் தனது
அநாதப் பி } தஞ்சமாகக்கொண்டு தகனமுதலிய சடங்கு நட
போதம். } த்தலும், ஏழைபிணங்களுக்கும் அப்படியே திர
வியம் ஆடைதானியம் காட்டிக்கொடுத்தலும்.

கஉ. விலைகொடுத்துப் பெண்வாங்கி கூறை மாங்கலிய முதலிய மற்றெல்லாச்செலவுஞ் செய்து விவாகஞ் கன்னிகா தானம், செய்வித்தலும் ஏழைகல்யாணங்களில் தருமமாக வாத்தியங் கொட்டுவித்தலும்.

கரு. வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணும்போடுகொடுத்தலும். சுண்ணமளித்தல்.

கசு. நோயாளிகளைக் காலையும் மாலையும் தானேதேடிப்போய் இனியவை கூறித்தருமமாக மருந்துகொடுப்பித்து நோய்மருந்து. ப்பிணிதீர்ப்பித்தலும்.

கடு. அழுக்குவஸ்திரம் உடுத்தியிருப்பவர்களையும் வலியற்றோரையும் கண்டவுடனே தாமே வேண்டி அவைகளை வாங்கி ஒலித்துக்கொடுக்க வண்ணுனை உதவிசெய்தலும்.

கசு. கூலிகொடுத்து ஸ்வரம் செய்துகொள்ள நிர்வாகமில்லா மல் தலைமயிர் வளர்த்திருப்பவர்களுக்கு நாவிதனை நாவிதன். உதவிசெய்தலும்.

கஎ. விபூதி, திருமண், சந்தனம், குங்குமம் இவை நெற்றியில்தரித்துக் கொள்ளவும் முகம் பார்த்துக்கொள்ள வுங்கண்ணாடி கொடுத்தலும்.

கஅ. கண்ணிப்பெண்கள்காதுவளர்ப்பதற்கு செவப்போலை கொடுத்தலும். காதோலை.

கக. தனது துன்பத்தைப்போல பிறர் துன்பத்தை நீக்கும் தன் கண்ணேய் மருந்து. மையராக கண்ணேய்க்கு மருந்து கொடுப்பித்துத் தீர்த்தலும்.

உ0. ஏழைகளுக்கு தலைக்கிட்டுக்கொள்ள எண்ணெயும் சீக்காயும் பிண்ணாக்கும் கொடுப்பதோடு ஸ்திரீகளுக்கு எண்ணெய் சீப்பு சிக்கங்கோல் கட்டுக்கயிறு முதலியன கொடுத்தலும்.

உக. காமச்சத்திரங் கட்டுவித்து கொக்கோக முதலிய நூல்
அறிந்த விலைமாதர்களை அதிலிருக்கச்செய்து
காமச்சத்திரம். வஸ்திராபரண சந்தன புஷ்ப தாம்பூல முதலி
யன கொடுத்து காமத்தை நீக்குவித்தலும்.

உஉ. கடன்பட்டு வருந்துவோர்க்கு அக்கடனைத்தீர்த்து ரக்ஷித்
இடர்தீர்ப்பது. தலும்.

உங. சூரியன் உதயமாகாமுன்புதுப் பாண்டத்தில் நீரைக்கொ
ணர்ந்து மணலில் வைக்கப்பட்ட குளிர்த ஜல
நீர்ப்பந்தல். மும் மோரும் வெந்நீரும் சாந்தாற்றியுங் கொடு
த்துஇனைப்பாறத்தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தலும்.

உச. தீர்த்தயாத்தினா ஸ்தலயாத்தினாயாகவரும் அடியார்களு
க்குப் பாலுடன் அன்னம் பகரும் மடங் கட்டி
வைத்தலும்.

உரு. மனிதர் மாடு குதிரை முதலிய பிராணிகள் வருந்தாமல்
நடப்பதற்கு நல்லவழிகளை செப்பமிட்டு வைத்
தடம். தலும்.

உசு. வழிப்பிரயாணம் செல்பவர்க்கு வெயிலினால் துன்பமடை
யாமல் பாட்டைகளின் இருபக்கங்களிலும் நிழ
லுண்டா யிருக்கும்படி பலவிருட்சங்களைச் சாலை
வைத்தலும்.

உஎ. நர மிருக பசுவிஜாலங்கள் வெயில் மழை பனி காற்று
இவைகளால் வருந்தாமல் தங்கவும் காய் கனி
தழை சருகுமுதலியவைகளைப் புசிக்கவும் குளி
ர்ந்த நிழலைத்தரும் பல தருக்கள் நெருங்கிய
சோலைகள் வைத்தலும்.

உஅ. பசுக்கள்முதலிய பிராணிகள் தினவிற்கு உராய்ந்து கொ
ள்ள மந்தைவெளிகளிலும் அவைகள் தங்கும்
தறி(கல்.) மற்ற விடங்களிலும் கற்கம்பங்களை நட்டுவைத்த
லும்.

உசு. மனிதர் கரி பரி முதலிய விலங்கினங்கள் வானரம் பட்சி
நீர்வாழ் முதலிய எல்லாஜீவராசிகளும் உண்டு
களிக்க அஹிக ஆமுஷ்ணிக பலனைத் தரத்தக்க
தடாக முன்புபண்ணுவித்தலும்.

௩௦. பசுக்கூட்டங்கள் விருத்திக்க ரிஷபங்களை வளர்த்து குலம் சக்கரம் போட்டுவிடுதலும் தேவாலயங்களில் மேளங்கொட்டவிடுதலும்.

௩௧. பக்ஷிமுதலிய ஜெந்துக்களை பிடித்துவந்து கொன்றுதினும்படி விலக்குவிற்பதை விலைகொடுத்து வா உயர்காத்தல். ந்தி விட்டுவிடுதலும்.

௩௨. கைப்பொருளில்லாத ஏழைப்பிள்ளைகள் பெண்களுக்கு தருமகல்யாணம். } பொருளுதவிவிவாகஞ்செய்வத்தலுமாம்.

அறமென்பது.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனநான்கு இவற்றுள் வீடு என்பது மோகஷார்த்தம் இதைஎவ்விதத்தானும் விரித்துச்சொல்வதல்ல சாத்திரம் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழித்தலும் அறமேயாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கம், தண்டம் எனமுன்று வகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலியோர் அறநெறிவழிநிற்றல். வழக்கென்பது, கடன் கோடன் முதலிய பதினெட்டு பதார்த்தமாம். தண்டமென்பது ஒழுக்கம், வழக்கு இவைகளில் தப்பிப்போவதைப் பற்றி நீதிநடத்துவதேயாம்.

ஒழுக்கமே அறமெனத்திருவள்ளுவர் குறளில் துறவறத்தையன்றி இல்லறவியல்பே பெரிதாகக்கொண்டு கூறுகின்றனர்.

துறள் ௫ - அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை (௧)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை (௨)

(இ-ள்.)

இல்லறத்தான் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி, இவர்களுக்கு பசி நோய், குளிர் இவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறின்றி உண்டிமுதலியவைகொடுத்துத் தவராத நடத்துதலினாலும் ஆதரவற்றவர்க்கு வேண்டுவன செய்தலாலும் வறுமையார்க்கு உணவு முதலியவை கொடுத்தலாலும் இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலியவை செய்து நற்கதியடைவித்தலாலும் நல்லாற்றினின்றதுணை யென்றார்

ஷை அதி கூ-தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றும்
கைம்புலத்தா ரோம்ப நிலை. (கூ.)

(இ - ள்.) பிதூர், தெய்வம். அதிதி, சுற்றத்தார், தான் என்
னும்இவ்வைந்துக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டுவதால் வேளாண்மையில்
அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று.

ஷை அதி ச-பழியஞ்சிப் பாத்தா ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். (ச.)

(இ - ள்.) பாவத்திற்கஞ்சி பொருள்தேடி அன்பும் அறனும்
குணமும் பிரயோசனமும் பெற்றுவாழ்பவன் சந்தி யெப்போதுங்
குறைவதில்லை.

ஷை அதி கூ-வையத்தள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும. (கூ.)

(இ-ள்.) கற்பே காவலாகப்பெற்ற மனையாள் கிடைத்தல் நன்மை நல்
லபுத்திரரைப்பெறுதல் அந்நன்மைக்கு ஆபரணம் இப்படி இல்லற
த்து வழுவாது நடப்பவன் தெய்வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படு
வான்.

அன்புடைமை,

அ-அதி-ரு-அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
திற்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. (கூ.)

(இ - ள்.) இம்மண்ணுலகத்து இன்புற்றவர்கள் வேள்வியைச்
செய்து விண்ணுலகத்தும் தேவராய்ப்பிறந்து அங்கும் இன்பத்தை
யனுபவிப்பார்கள்.

விருந்தோம்பல்

கூ - அதி -ரு-வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். (கூ.)

(இ - ள்.) விருந்தினரைக்காப்பவன் விளைநிலம் தானேவிளையும்.

உழவு.

கூச - அதி -க- சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழுவே தலை (அ.)

(இ - ள்.) உலகம் ஏருடையார் வழியதாயிற்று தலைமையான
தொழில் உழவேயாம்.

சு-அதி-உ உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாளை யெல்லாம் பொறுத்து. (க.)

(இ - ள்.) உலகத்தாராகிய தேர்க்கு உழுநர் அச்சாணியாவா
ரென்றும்.

சு-அ-க உழுதுண்டு வாழ்வாரோ வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (க0.)

(இ - ள்.) உழுதுண்டிவாழ்பவரோ வாழ்பவர் மற்றையரிவர்க்குத்
தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் என்றும்.

சு-அ-ச பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர். (கக.)

(இ - ள்.) இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதனோக்கித் தங்குடைக்கீழ்தம்
மரசனுக்கு வெற்றியைத்தருவர் எனவும்.

சு-அ-ரு இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவா து
கைசெய்துண் மாலை யவர். (கஉ.)

(இ - ள்.) உழுதுண்பவர் யாசியார் இரப்பவருக்குக் கொடுப்
பர் எனவும்.

சு-அ-சு உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழுவனும்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (கக.)

(இ - ள்.) உழுமவன்கைமடங்குமாயின் யாவரும் விரும்பும்
உணவும் துறந்தார்நிலையும் இல்லாமற் போய்விடும் என்றும்.

இவைமுதலிய திருக்குறள்களின் உதாரணங்களாலும் மருதத்தி
ணையை யுடையோனும், வேள்விக்கு வேந்தனும், வேளாண்மையு
டையவனு மாகிய வேளாளனே முப்பத்திரண்டறமும் செய்பவ
னென்பதாயிற்று.

சாதாரணமாக வேளாளரகத்தில் காலை மாலை அன்னமும், களப்
பிச்சை சுதந்தரமும் பெற்று ஜீவிப்பதனாலும், ஏவல்செய்தாலும் அரசு
சனால் மற்றையதருமங்களைச் செய்யக்கடமைப்பட்டவர்கள் தங்கள்
வேளாண்மை ஐந்துபாகம் பெற்றுக்கொள்பவராதலாலும், முப்பத்
திரண்டறமுஞ்செய்வது வேளாளருக்கேயியற்கையாயுடையதாயிற்று

நீருத்தோண்டர் புராணவரலாறு.

இமயமலை யமையன்மக டழுவக்கச்சி

யேகம்பர் திருமேனி குழைந்தொன்று

சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவிக்ஞ்சர்

தந்தபடி யெட்டுழக்கீ ராழிநெல்லு

முமைதிருச்சு டகக்கையாற் கொடுக்கவாங்கி

யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுலகமெல்லாந்

தமதுகொழு மிகுதிகொடு வளர்க்கும்வேனான்

டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் றழைந்ததன்றே..

உழவுநன்னுட்கோடலாவது.

கரியமேகமானவை மங்கலம்படமழை பெய்யுங்காலத்தின் கண்ணே, காராளராவார்தமது ஏரானுமுதொழிற் றொடங்குங்கால், நிலக்குறி, காலக்குறி, விளைபொருட்பகுதி முதலிய நன்குணர்ந்து, மழைத்திறமும், வெயிற்றிறமும், காற்றின்றிறமுதலியவுங் குறிகளாலே பொதுச்சிறப்பு வகைகளானறிந்தபின்னர், சித்திதாதிங்களும், முற்பக்கமும், சனிஞாயிறொழிந்த கிழமையும், நவமியுமிரட்டித்த திதியுமொழிந்தனவும், நீரோரை, தீயோரை, சிலையோரைநீக்கி, நிலவோரையுள்ளும், (ஓரை=இராசிப்பொது) உரோகணி, மூலம், உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, கோவதி, புனர்பூசம், பூசம், அத்தமென்னு நாளுங்கூடிய வழி, சோதிடதுலோர் கூறியவாறு, அலப்படைகோட்டங் கீறி யிருபானேழ் நாளமைத்து, நிலக்கிழவன் தனக்கு மந்நாட்டும் பொருத்தமுடைமை கண்டபின், மனைத்தெய்வம், வழிபடுதெய்வம், திணைத்தெய்வம், ஊர்க்காணித்தெய்வம் வாழ்த்திச் சிறப்புப்பூசனைசெய்து, அந்தணர் முதலியோரையோம்பி, ஆதுலரையூட்டிப், பல்லறம்புரிந்து, அக்கொண்டநாளிற் பொன்னேர் பூட்டுதலாம். (பொன்னேர்=தலையேர்)

இவற்றுள் நிலக்குறி காலக்குறியாவன.—

மலை, காடு, வயல், மணல், முரம்பு முதலியவைந்திணைவரைப்பும் (முரம்பு-பாலை) கார் கூதிர் முதலிய பெரும் பொழுதும்; காலை, நண்பகல் முதலிய சிறுபொழுதுமாகிய முதற்பொருளின் பொதுவியல்புகளும்; செந்நிலம், வெண்ணிலம், கருநிலம், களிநிலம், உவாநிலம் அளற்றநிலம், வன்னிலம், மென்னிலமுதலியவும் பக்கங் கிழமை நான் ஓரை யோகங் கரணமுதலியவுமாகிய சிறப்பியல்புகளுமாம்.

வீத்துமுதலிய விளைபொருட் பகுதியாவன.

கருப்பொருட்டி நங்கள் ஈண்டுகருப்பொருள் பதினான்கனுள்ளுற பனகொள்க. கொள்வனவற்றிற்கும் விடுப்பனவற்றிற்கும் காரணமும், இயைபுபடுநியித்தமும். வகையும், பிறவும் விரிந்தனாலுட்காண்க.

மழைத்திறம், வெயிற்றிறம் காற்றின்றிறமுதலியன, மிகுதி, குறைவு, சமநிலை என்பன. இவற்றைக்குறிகளாலே பொதுச்சிறப்பு வகையானறிகையாவது கோணிலப்பற்றியும், வானவில், பரிவேடம் நாள், மழைமுதலியபற்றியுமுணர்தல். அவைவருமாறு.

வானவர் தானவர் மந்திரொழுகை—மேனிலைவீழ்கை
வெள்ளிசன் முன்னுறல்—புந்திசுங்கன்புணர்ச்சி யாலோ
னீரிராசி நிற்கை மகமுதல்—ஐவகைநாளிற்
குணக்கினுங் குடக்கிற்—சோதிமுன்முன்றினுஞ்
சங்கன் செலவு—வானநாடிபெண் வழுத்துறு பூரம்
சித்தினாசதயந்திகழிவோவதியின்—மதிபொடி தீக்கோண்
மருவுதல்காரின்—உவாவண்ண பகல்கடேய் பிறையுப்பால்
எட்டேபன்முன்றிரவி கன்னியில்—ஆண்பெண்ணுளி
னலரிமுயற்கைற—மாறியநாளுமழைநாளென்ப. எனவும்.

(இ - ள்) குரு, சுககிர வுதயம், அத்தமயம்,—வெள்ளி சனிக்கு முன்போதல்,—புதன், வெள்ளி கூடுதல்,—சந்திரன் ஜலராசியேறுதல்,—சுக்கிரன், மகம், பூரம், உத்திரம், அத்தம், சித்தினா என்னும் ஐந்து நகைத்திரத்துடன் கூடி மேற்கிலும், சுவாதி, அனுஷம் கேட்டை என்னு மூன்று நகைத்திரத்தோடு கூடி கிழக்கிலும் போதல்—பூரம் சித்தினா சதயம் இவோவி என்னும் நான்கு நகைத்திரத்திலும் சந்திரன் குருர கிரகங்களோடு கூடியிருத்தல், புரட்டாசி மாதத்தில் இருபக்கத்திலும் வரும், அட்டமிதிரயோதசியில் தீக்கோள்கூடலும்,—சூரியனும் சந்திரனும் ஆண் நகைத்திரத்திலும் பெண்நகைத்திரத்திலும் மாறிக்கூடுதலும் மழைக்குறியாம்.

ஆடிமூ உத்திராடக்காற்று.

காலைக்கொண்டல் பின்மாரியதே—தீநமன்றிசைத்தேற்
சிறுநாட்கலகம்—தென்மேற்சூழிற் செறிவினைவின்றே
கோடைவடந்தை குளிர்பெயறிலையும்—குடவாடைக்கே
கொள்புழுவிட்டி ன்முன்—நோய்ப்பிறவென்ப துண்ணிதினு

„ தசமியும் - விசாகமும் } „ { நடுவில் மழை.
 „ ஏகாதசியும் அனுஷ்டமும் } „ { பின்மழை

ஆடிமீ தேம்பிறையில் தச }
 மி அல்லது ஏகாதசியுடன் உ } பொழுது கட்டினால் { நல்லமழை.
 ரோகினி கூடியபொழுது.

(பரிவேடக்தறி.)

ஆடி யுவாமதியை யப்பரிவே டம்முற்பால்
 கூடிற் றுலைமாரி கூறுநடு-நாடிந்நேண்
 மாரியா முன்றா மருவுபத்து நாழிகையேற்
 சேருந் தனுவின்மழை தேர். எனவும்.
 ஆண்டளப் பான்புக ராலோ னுடன்வேடம்
 பூண்டாற் பெருமழையாம் புந்திகால்-நீண்டசேய்
 மந்தனேன் மாரியிலை மன்னர்படு வாராவா
 னந்துநாட் சந்திரனை நட்டு. எனவும்.

(இ - ள்) பரிவேடம் என்றால் சூரியன் அல்லது சந்திரனைச்
 சூழத்தோன்றும் வட்டம் இதனைக்கோட்டை கட்டிதலென்பாருமுளர்

ஆடிமீ பூரணையில் } முதல்பத்து நாழிகை {
 யில் சந்திரனைப் பரி } ஐப்பசியில் மழையாம்
 வேடமிட்டால்

„ உ-ம் - பத்து „ கார்த்திகையில் „

„ கூ-ம் - பத்து „ மார்கழியில் „

„ இரவு முழுமையும் „ ஷே கூ-மீ மும் அடையாமழையாம்
 சந்திரனைச் சக்கிரனுடனே பரிவேடமிட்டால் } நல்லமழை.

செவ்வாய் சனிபுடன்பரிவேடமிட்டால் } மழையில்லை.

கிரகணகாலத்தில் பரிவேடமிட்டால் } இராஜாக்களுக்காகாது

மகவோட்டம்

காணுமாசிக் கலைமதியங் கருதுமகமீனன்கவையும்

பேணுந்தென்பான்மிகச்சேரிற் பெரிதாமஃகந்தானென்ப

பூணிலொன்றுகாலிரண்டே லரையாமூன்று முக்காலாம்

சேணில்வடபான் மின்சேரிற்செகத்திலன்னஞ் சிறுகாதே

(இ - ள்) மாசிமீ பூரணையில் சந்திரனும் மக }
 நகைத்திரமும் உச்சமாகும்போது சந்திரனுக்குத் } காற்பங்குநாசம்.
 தெற்கில் ஒருநகைத்திரம தள்ளில்

„ இரண்டு தள்ளில் அரைப்பங்கு „
 „ முன்று „ முக்காற்பங்கு „
 „ நான்கு „ முழுமையும் „

சத்திரனுக்கு வடக்கில்தள்ளில் } மிகவும்சவுக்கியம்

முன்றும்பிறை.

மீனாடு தெற்குயர மிக்கெட்டு மேவடக்கரம்
 தான்மகர சும்பஞ் சரியாக—மாணேகேள்
 சொன்னாடி சோம னிராணென்னிற் கோன்மடிவ
 னன்ன மரிதாய் விடும். எனவும்.

(இ-ள்.) பங்குனியும், சித்தினாயும். } தென்கோடியரவேண்டும்.
 வைகாசி முதல் மார்கழி வரையில் } வடகோடியரவேண்டும்

தையும் மாசியும் சமனாக விருக்கவேண்டும் மேற்கண்டபடியில்
 லாவிடின் கலகமும் பஞ்சமுமுண்டாம்.

கீரகணம்.

அருக்கணையுஞ் சோமணையு மைமூன்று நாளி
 னெருக்கி யரவமது தீண்டிற்—பெருக்கவே
 மன்னர்மடிவார் மடியாரோ யாமாசி
 லன்ன மரிதாய் விடும். எனவும்.

(இ-ள்.) சூரிய சந்திர கிரகணம் ஒருபக்கத்தில் வந்தால் கரு
 ப்பு கலகமாம்.

கெர்ப்போட்டகலகஷணம்.

தறுசில் சூரியனிருக்கும்போது பூராட நட்சத்திரத்தில் சூரியன்
 பிரவேசித்த நான்முதல் அந்த நட்சத்திரத்தில் இருக்குமளவும் கெர்ப்
 போட்டகமென்று பெயராம். அந்தப் பூராட நட்சத்திரத்தில் - கரு
 நாளும்-அ-நாழிகையும்-கரு-விநாடியும் சூரியனிருப்பான். எந்த வருட
 த்திலும் இப்படியே சஞ்சரிக்கும், ஆனி மாதத்திற்கு கெர்ப்பநாள்-கவ
 ஆடிக்கு நாள்-உறு - ஆவணிக்கு நாள்-உறு புரட்டாசிக்கு நாள்-உறு
 ஐப்பசிக்கு நாள்-உறு கார்த்திகைக்குநாள்-ஹமார்கழிக்கு நாள்-ஆ தை
 மாதத்திற்கு நாழிகை-க மாசிக்கு நாழிகை-க பங்குனிக்கு நாழிகை-க
 சித்திரைக்கு நாழிகை-க வைகாசிக்கு நாழிகை-கஹ இந்தப்பிரகாரம்
 கெர்ப்போடகம் ஒடும் இந்த வருடத்தில் கெர்ப்போடகமானது மறு
 வருடத்திற்கே வருடத்திற்குள்ள பலனைக்கொடுக்கும்.

இதின் இலட்சணமாவது.

க - அத்தியப்ரம் - மப்பு. டி - அதிதாபம் - குளிரில்லாமை.
உ - அதிவாயு - காற்று. ஈ - அதிவருஷம் - அதிகமழை.
ஈ - அதிசீதம் - குளிர். ஏ - அதிமெற்ஜனம் - குமுறல்.
ச - அதிஉஷ்ணம் - வெயில். அ - அதிதுகினம் - மூடுபனி.

இந்த-அ-குறியில் எந்தக்குறி யுண்டாயிருந்தபோதிலும் கெர்ப் போடகமென்று சொல்லப்படும்.

வானவிர்த்து.

ஆனியுட னாடி யாவணியித் திங்களிலே
கடனியே வான்விற் குணதிசையில்—மானேகேள்
மேவின் மழையறுமே விண்ணு டறுக்குமே
பூவின் விழவறுந்து போம்.

(இ-ள்.) ஆனி, ஆடி, ஆவணி, இந்தமாதங்களில் கிழக்கே இக் கிரவிலுண்டானால் பஞ்சமூண்டாகும்.

சுவாதி மின்னவிர்த்து.

துலைச்சோதி சூரியன்சேர் காற்கிழக்கின் மின்னி
னிலைப்பஞ்சம் வையத்தி னெண்ணாய்-நிலைத்ததொரு
சிங்க மதிமுதலிற் சேரைந்து நாளுமிழ்
தங்க மழைக்கில்லை தவறு. எனவும்.

(இ-ள்.) ஐப்பசிமீன் சுவாதி நகூத்திரத்தில் சூரியன்வரும் நாளில் கிழக்கில் மின்னினால், மழையுண்டி.

மழைக்கிற்றி.

வைகாசி மாத மதிக்குறைந்த நாலாநாள்
பெய்யுமே யாயிற் பெருமழையாம்—பெய்யாக்கால்
ஏரி குளமு மெழிற்கிணறு நீர்வற்றும்
பாரின்மழை யில்லையாம் பார். எனவும்.

(இ-ள்.) வைகாசிமாதம் தேய்ப்பிறை சதூர்த்தியில் மழைபெய்தால் அவ்வருஷம் நல்லமழையுண்டி.

தேதி மழை.

“ மலர்பத்துப் போதெட்டு வானரும் பேயாரா,
மிலைநான்கே கொம்பிரண்டே வேலொன்றே, வேரின்
முதலொன்றே முந்தினா வாய்க்கு.”

(இ-ள்.) ஆனிமீன் கலக ஆழிமீன் அவ ஆவணிமீன் கூட புரட் டாசிமீன் சவ ஐப்பசிமீன் உவ கார்த்திகைமீன் கவ மார்கழிமீன் கவ இந்ததேதிகளில் மழை தூறினால் அவ்வருஷம் நல்ல மழை எனவும் வருவன பல. அவையெல்லாம் உள்ளமுடையான் முதலியதமிழ்ச்சோ திட நூலுள்ளும், நாராயணியம், வராகம், பிருகதச்சங்கிதை முதலிய வடநூலுள்ளும் காண்க. இவை முற்றும் உலகப்பொதுவி னிகழுந் குறியாம்.

இனி யொவ்வொரு தேயத்திற்கும், ஒவ்வோ ரூரிற்கும், அம் மழை முதலியனவற்றை யிற்பெனவறியுஞ் சிறப்புக் குறிகளுமுள்ளன அவற்றை மேற்குறித்த நூலாராய்ச்சி வல்ல கணிதன் அவ்வவ் வழியிருந்து வெயிற்காலாதிய குறி நாடோறு மிருந்தெண்ணி யாராய்ந்துகாக்கற்பாற் றென்றறிக.

சித்திநாமாதப் பிறப்பு.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில்	வந்தால்	அற்பமழை.
திங்களில்	,,	வெள்ளம்.
செவ்வாய்	,,	கலகம்.
புதன்	,,	காற்று.
வியாழம்	,,	சுபம்.
வெள்ளி	,,	பெருமழை.
சனி	,,	மழையிலலை

இதுபோல்வன அநேகங் குறிகளுமுண்டு.

வருஷபணி சக்கிரம்.

ஊர்த்து வ நாடி.	சூரிய நாடி.	தகன நாடி.	ஜீவ நாடி.	சௌமி ய நாடி.	ஜை நாடி.	அமிர்த நாடி.
திருவா தினா.	புநர் பூசம்.	பூசம்.	ஆயி வியம்.	முகம்.	பூரம்.	உத்தி ரம்.
மூலம்.	கேட் டை.	அறு ஷம்.	விசாகம்	சுவாதி.	சித்தி னா.	அஸ்தம்.
பூராடம்	உத்தி ராடம்.	அபி சித்து.	திரு [ம் வோண	அவிட் டம்.	சதயம்.	பூரட் டாதி.
மிருகசீ ரிடம்.	ரோ கிணர்.	கிருத் திகை.	பரணி.	அசுவனி	ரோவதி.	உத்திர ட்டாதி.
சண்ட வாயு.	வாயு.	அநாவி ருஷ்டி.	அதிவி ருஷ்டி.	சொற்ப விருஷ்டி.	சுவீரு ஷ்டி.	பிரளய விருஷ்டி.

முடைய புகழ்பரவிக்கொள்ளும்படி விளக்கஞ்செய்யும்செல்வம் இடையிடையீடுபடநீங்காது பெருகுதலையாளுதல்வல்லார் உழுதலாய்விழர்வைத் தொடங்குங்கால்.

அ-எருது பூட்டுவது உத்தமம் | ச-எருது பூட்டுவது அத்தமம்.
சு - ,, மத்தியமம். | உ - ,, அதமாதமம்.

உழவுக்கேற்றவெருத்தீலக்கணம்.

ஊனமும், இளைப்புமற்றவுறுப்பினவும், நோயற்றனவும், திருத்திடுபற்றனவும், செருக்கிமுழுக்கஞ் செய்வனவும், ஆண்டன்மைஞ்ஞராதனவுமாம்.

உழவிற்காகாதன.

பசிதாகத்திளைப்புற்றனவும், மேற்கூறியவைற்றிற்குமாறானவுமாம். இவற்றைப்பாரம் சுமப்பித்தலும், உழப்பித்தலும் ஆகாவாம்.

இனிதொழில்கொள்ளும் வகையாவன.

கூறிப்போந்த விலக்கணமுடைய வெருத்தினை உச்சிக்குள் பூட்டித்தொழில்கொள்வது, உழுதுவிட்டபின்னீராட்டி யுபசரிப்பது உழுங்கால் உங்காரத்தாற் செலுத்துவதேயன்றி உலர்ந்த இலையுடைச்சிறுவளாரினாலு மொருக்காலே சிறிது அதட்டிவூட்டுதலாம். கயிறுதடி பெருங்கோல்முதலியவற்றாலுத்தலும்பலகாற்றாரப்பலும் ஆகா. இங்ஙனமுழுதனவற்றைவைக்கோல் நீர்முதலியவற்றால் இளைப்பாற்றுவதித்துப்,பின்னர் தாம் பசியாறுதன் முதலியபுரிப,ஒருயாம்ப்போது வேலை கொள்ளுதனன்மரபு. தொழிற்றிறநோக்கி யிரண்டியாம்புமாம் அப்பால்தொழில்,எத்திறத்தாயினுமாகாவாம்.அளவைகடந்தசுமையும் உழைப்புமாகா.நடுப்பகல்,மாலை,இரவுகளில் தொழிலன்றி யேமத்திருத்துப.ஒரோவழிவழிநடைக்கணிநுபோதுமாம்.

இங்ஙனம் உழவுக்குண்டையைவருத்திய தீமையற இருப்பினர் மூவரும்,தவம்,தேவர்பூசனை, வேள்வி,வேதமோதல்பல்காற்புரிவதன்றி வேதியரை நாடோறு முண்பிக்க.

“எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பான்
ஒருதொடையான் வெல்வது கோழி—உருவோ
டறிவுடையா ளில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்பான் சேனைச்
செறிவுடையான் சேனா பதி.”

என்ற இடைச்சங்க வாணராகியகாகஞர் கூறியவென்பாவாணு முணர்க,அவ்வானிரை காத்தலையுங்கூறுவான் கருதினார்.தாமேரெழு

பதெனவுழுவத் தொழிற் சிறப்பொன்றையே கூறியபுக்காராதலினி
ண்டுக்கூறின், மற்றொன்று விரித்தலமாகலினிங்ஙனம் கூறியபடி.

இனி அவ்வானினாகாக்கிந் தீறமாவது.

அவை நீர்பருகியவழித்தாம்பருகலும் படுத்தவழியிருத்தலும்,
அலந்து கிடந்தனவற்றை யெழுப்பாமையும், பசியவளார் முருட்டுக்
கட்டையான்றிச் சருகுடைய வுலர் வளாராத் கான் முதலிய விடங்
களின் மெல்லத்திண்டிச் செலுத்தலும் மேடு பள்ளஞ் சேறுளையுடைய
நீர்நிலை செலுத்தாமையும், வறுநிலம் போக்காமையும், புனிற்றுக்
கன்று, முதுபெற்றம், நோயுடைப்பசு போல்வனவற்றிற் கியன்றன
புரிந்து துன்பப்பீழையாற்றலும், கள்ளர், புலி முதலிய வூறு அகற்
றலும் பிறவும்போல்வன.

காலமறிந்து விதை விதைத்தீர்த நகித்தீர்பலன்.

ஒண மாதிரா பூச முரோகிணி

நீனி லுத்திர மூன்று சதயமும்

ஆணி யான வவிட்டத்தோ டொன்பதும்

பூண லாகுமே னோக்கும் பயிருக்கே. (க)

பரணி கார்த்திகை பாம்பு விசாகமும்

முரண மூல முட்பூர மகத்துடன்

கிரண மான கிழங்கு பதித்திட

தரணியிற் றழைத் தோங்கிடு நாள்களே. (உ)

சோதி சித்திரா சோம நொடு பரி

ஆதி மத்த மனுஷ மிவோதி

நீதி கேட்டை நிகழ்புநர் பூசமும்

வீதி யாக விளங்கிப் படருமே. (ஈ)

ஊர்த்துவமுக நகஷத்திரம்.	அதோமுக நகஷத்திரம்.	திரியக்முக நகஷத்திரம்.
க. உரோகணி. உ. திருவாதிரை. ஈ. பூசம். ச. உத்திரம். ஞ. உத்திராடம். கூ. திருவோணம். எ. அவிட்டம். அ. சதயம். கூ. உத்திரட்டாதி. இவைகளில் நன் செய் புன்செய் காய் தானியம் செடி முத விய மேனோக்கும் பயிர் செய்யஉத்தமம்.	க. பரணி. உ. கார்த்திகை. ஈ. ஆயிலியம். ச. விசாகம். ஞ. மகம். கூ. பூரம். எ. மூலம். அ. பூராடம். கூ. பூரட்டாதி. இவைகளில் கீழ் நோக்கும் பயிர்க ளான கீழங்குகள் ந டவும் ஏரி குளம் கா ல்வாய் வெட்டவும் வரம்பு கோலவும் உத்தமம்.	க. அவசவணி. உ. மிருகசீரிஷம். ஈ. புனர்பூசம். ச. அஸ்தம். ஞ. சித்திரை. கூ. சுவாதி. எ. அனுஷம். அ. கேட்டை. கூ. இரோவதி. இவைகளில் பொ ன்னேர் பூட்டவும் ஒடிப்படருங்கொடி நடவும் உத்தமம்.

இஃதன்றியும் அசுவனியில் கரும்புவைக்கவும். ஆயிலிய மூலத்
தில் வெற்றிலைக்கொடி பதிக்கவும். அனுஷம் சதயத்தில் எள்ளு விதை
விதைக்கவும். உரோகணியில் மரம் வைக்கவும். பரணியில் கத்திரி
முதலியவை நடவும். சித்திரையில் பயறு விதைக்கவும். உத்தமம்
விதைத்தும் காலம்.

(பருவத்தே பயிர் செய்) என்ற முதுமொழியை நன் குணர்ந்து
பயிர் செய்யவேண்டும். பருவமாவது.

(க) கார் பருவம்	...	ஆவணி	...	புரட்டாசி	} இவை மா
ரிக்காலம்.
(உ) கூடிர் ,,	...	ஐப்பிசி	...	கார்த்திகை	
(ஈ) முன்பனி ,,	...	மார்கழி	...	தை	} பனிக்
காலம்.
(ச) பின்பனி ,,	...	மாசி	...	பங்குனி	
(ஞ) இளவேனில் ..	...	சித்திரை	...	வைகாசி...	} கோடை
காலம்.
(கூ) முதுவேனில் ..	...	ஆணி	...	ஆடி	

கோடைகாலத்து புன்செய்நிலத்தை உழுது புழுதியாக்கி கடை
கட்டி எருவிட்டும் நன்செய் நிலத்தைச் சேராக்கிப் பதப்படுத்தி ஷை
காலாந்தத்தில் விதைத்து நாற்றாக்க வேண்டும்.

பயிரின் கால வளவை.

அறுபதாங் குறுவை	மாதம் ௨	நாள், ௧0
புன்செய் பயிர்கள் முதலியவை	,, ௩	,, 0
ஊசிகுந்தாணி அன்னதானச்சம்பா முதலியவை	,, ௩	,, ௧0
மணவாரி முதலியவை	,, ௪	,, 0
வாடஞ் சம்பா முதலியவை	,, ௫	,, 0
செம்பாளை கடம்புக்கார் முதலியவை	,, ௬	,, 0
மல்லிகைச் சம்பா கைவிரிநர்க்கு ச்சம்பா முதலியவை	,, ௭	,, 0
கல்லுண்டை முத்துச்சம்பா கா டைக் கழுத்தன் முதலியவை	,, ௮	,, 0
ஒட்டம்முதலியவை	,, ௯	,, 0
அறுபதாங்குறுவை	,, ௧0	,, ௦

ஒட்டம் வேறு விதைபுடனுங் கலந்து விதைப்பது. மடுவிழுங்கி மடுவில் விதைத்தாலும் நீரின்மேலெழுந்து கழிர் விடும். மலைகுலுக்கி மலையில் விதைத்தால் குலுங்கப் பயிராகும்.

சாதாரணமாக சம்பா கார் தினிசு நெல் அநேகமாயுள்ளன.

ஜீவ, மூல தாதுக்கள் என்னும் ஒருவையிட்டால் எருக்களை மண்உண்டு நிலம் சத்துண்டாகும் அந்த சத்தை வேரின் மூலமாக உறிந்து பயிர்செழிக்கும் அம்மூலவர்க்கமாகிய பயிருக்கு ஓர் கூறு நீரும் ஓர் கூறு வாய்வுமாம். தரையிலுள்ள ஆகாரம் நீரிற் கரைந்து வேர்வழியாக ஏறும் வாய்வினின்று ஆகாரம் இலை வழியாக இறங்கும் ஒரு விடாவிட்டால் நிலம் சத்து குறைந்துவிடும் விளையாது. நில வேற்றுமையும் பருவ காலத்துக்குத் தக்க விதையும் அறிந்துவிதைக்க வேண்டும். (இதின் விரிவை விவசாய நூலுட்காண்க.)

(வேளாளர் தகாங்கமென்பதற்கு.)

புகமேழுகோடி யிருபதிலக்கமு முள்ளமட்டுஞ்
சுகமேழுமேழும் புகழேறிதுத்தித் தமிழ்புனைந்து
புகழ்மேழிவாகைப் பதாகையும்வீரப் புகழ்க்கொடியு
மகமேருவிற்சென்று தீட்டியதாற்றொண்டை மண்டலமே.

(ஐதன் பொழிப்பு.)

ஏழுகோடியே யிருபதிலக்கம் புகமளவும் பதினான்கு லோகத்
தும் புகழும்படிக்குள்ள தமிழ்ப்பாமாலை புனைந்து புகழப்பட்ட மேழி

க்கொடியையும் தங்கள் வீரத்தாலும் புகழாலும் பெற்ற மற்றைக்கொ
டிகளையும் மகமேருவிற்சென்று அம்மகம்மேருமலையில் வேளாளர்
எழுதிவைத்திருக்கின்றதும் இத்தொண்டைமண்டலத்திலே. (சக)

வரலாறு புராணகாரத் தீரட்டு.

நெடுநீர்வேலி புடவிபோர்த்த — மன்னுயிரொவைக்கு

நன்னயத்துதவுங்—கொடைமடங்குறித்த

கொள்கையிராதலின்—வேளாளொன்ன.

வியத்தகுபெயரும்—வருணமாச்சிரமும்

வகையுளித்தாங்கி—திருநிலநிலைத்தலிற்

திகழ்மேருமலையும்—நல்குரவொழியப்

பல்வளம்பரப்பி—அறங்கடைநிறுத்தி

யனைத்தையும்புரிதரு—செய்தலிற்கங்கைத்

திருப்பேர்யாறும்—கோடாமரபின்

வாடாவாகையின்—மன்னாக்காக்குநா

டெழுபாறென்பதும்—அன்னவர்க்காக்க

முன்னியநகர—மொன்றொழியாயிர

மென்றதுமிந்திரற்—கினமுனிலூர்தி

தந்தது உமன்றி—அமுதவன்குடி பெறத்

தமாவாரணமுன்—கடைதாவோடதி

கலின்பெறவளிப்ப—நாரணனிசைத்தவள்

வாரணங்குரகத—வூர்தியுந்தொழிற்றிற

முறுகனங்கருவித்—தாவறக்காட்டுந்

தனிக்குறிக்கொடியாந்—சிங்கம்சூயிலொடு

திகழ்தருமேழியும்—பொழுதளவறுக்கும் .

விழுமியகுறியிற்—நிங்கணைர்மலர்செங்

சுவனைத்தாருங்—கலிப்பகைதெறுபடை

யலப்படையாகவும்—ஆதுலர்விளிக்கு

மருட்கொடைமுற்செனச்—சீரியற்றசாங்க

மார்வலியுலகத்து—செம்மைசீரொன்றே

திகழ்ந்தவெங்கணுமென, (ஏ-து.)

(க) பெயர்—வேளாளர்	(க்) ஊர்—ஐராவதம், உச்சைச்சிரவம்
(உ) மலை—மகமேரு	(எ) மலை—செங்குவளைமலர்
(ங) ஆறு—கங்கை	(அ) கொடி—மேழி, குயில்; சிங்க முதலியவை
(ச) நாடு—எசு	(சு) படை—கலப்பை
(டு) நகர்—குகூகூ	(க0) முரசம்--கொடை.

எல்லாமண்டலங்களினும் இத்தொண்டை மண்டலஞ் சிறப்புற்று மகமேரு மலையையும், கங்காநதியையும் தன்னிடங்கொண்டிருப்பதால் கடல் சூழ்ந்த பூவுலகம் யாவும் வேளாளர் பாலதென்றறியப்படும.

(பலகொடிகள் வந்ததற்குக் காரணம்.)

ஆதிகாவியம் என்னும்

கிரந்தத்தி லிருந்து அரங்கமா நகரம்

நம்பியார்

மொழிபெயர்த்த தருளியதாவது.

ஓர்காலத்தில் தேவலோகத்துள்ள விசுவகற்மன் வைகுண்டத்தில் திருமால் சந்தியிற் சென்றபோது நமதுத்திரவின்றி கொர்வித்து வந்தானென்று கோபித்து நீ பூமியிலுள்ள வோர் வேளாளனால் ஒழியக்கடவா யென்று சாபமிட்டபோது விசுவகற்மன் சுவாயிபாதங்களில் வணங்கி அபசாரமென்று முறையிட அப்போது விஷ்ணுவானவர் கிஞ்சித் கிருபாநோக்கம்புரிந்து, நமது சாபம் நீ அனுபவித்தேதீர வேண்டும் ஆயினும் அவ் வேளாளனோடு போர்புரிந்து தோல்வியடைந்து வேளாள குலத்தார்க்கு நீ உன் வம்சத்தோடு எவிய பணியியற்றி ஜீவிக்கக்கடவாயென்று அறுக்கிரகித்தார், அவ்வாறே பூமியில் வந்து காசிதலத்துக்குச் செல்லுகையில் முன் ஒரு வேளாளன் பாதலம் புக்கிருந்து வெளிப்பட்டேவருங்கால் எதிர்ப்பட்ட விச்வகன்மன் அவனுடன் பொருமைகொண்டு போரிட்டு பூர்வ சாபத்தால் தோல்வியடைந்து மூர்ச்சித்து பின்பு தெளிந்து மறுபடியும் பெரும்போர்புரிந்தினைத்துத் தேவலோகம் புகுந்தான். பின்னர் பூவசியன் அங்கும்வினாந்துசென்று கைப்பிடியாகக்கொண்டுவந்து பூமியில்விட்டனன் பின்பு சிவன், விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன், சூரபேரன் முதலானோர் அங்குவந்து அவ்வேளாளன் வீரபராக்கிரமத்தைக் கண்டு பலவாறு வாழ்த்தி இவன் வேளாண்மைக்குள் யாவும்

வசியப்பட்டுள்ளன ஆதலின் வேளாள குலத்தார்க்குவைசியரென்னும் பெயரையும் தங்கள் தங்கள் கொடி முதலியவைகளையும் கொடுத்துப் புகழ்ந்தார்கள். அப்பிரமதேவன் தனது அரியாசனத்தையுங் கொடுத்தான். அஷ்டலட்சுமிகளும் அஷ்டசம்பத்தையுங் கொடுத்தார்கள். முருகக்கடவுளும் குவளைமாலையை யளித்தனர். மற்ற தேவர்களும் மயில், குயில், மீனம், சிங்க முதலிய கொடிகளையிந்தார்கள் அத்தேவர்களில் இந்திரன் தன் புத்திரியையும், சூபேரன் தன் சூமாரத்தியையும் அன்புடன் தங்கள் சூருவாகிய போதாயனருவியைக்கொண்டு விவாகஞ் செய்துகொடுத்தனர் அது முதல் அவ் வேளாளன் தன் மரபை விளக்கினதைப் பற்றி மூவர்களும் தேவர்களும் மரபாலனென்னும் ஓர் திருப்பெயருங் கொடுக்கப் பெற்றனன். அதன்பின் விச்வகம்மா, மரபாலன் முதலிய வேளாளரைப்பார்த்து தன திருகரங்க ளையுங் கூப்பி பிரமனறிய ஓர் வார்த்தை கூறுகின்றனன், என்னெனில் யானும் எனது சந்ததியில் வருகின்றவர்கள் யாவரும், உமதுவமிசத்தார் ஏவிய தொழில்களைச் செய்து ஜீவித்து வருகின்றனம் என்றுணாக்க, மரபாலன் வமிசத்தார் சம்மதமுற்றுக் களிப்புற்றிருந்தனர்.

இதற்குதாரணம் விருந்தம்.

விண்ணுலகத்துவாழும் வியன்புகழ் விச்சுவகம்மன்
நண்ணரும்வைகுந்தத்தி னண்ணினனகங் கரித்தே
கண்ணனுமிக வெகுண்டு காராளனொருவன் றன்னால்
எண்ணீர்த்தொழிவாயென்ன விட்டனன் சாபமன்னே. (க)

தச்சனுஞ்சாபமேற்றுச் சாமிசேவடியில் வீழ்ந்து
முச்சகம்புகழுமைய முனிவொரீஇக்காத்தி யென்ன
அச்சுதனமதுசாப மதுபவத்திடுத லன்றி
மெச்சுறும்வேளாளன் தன் மீதமர்புரிதல் வேண்டும். (உ)

ஆற்றியபெரும்போர்தன்னி லரியவவ் வேளாளர்க்கு
தோற்றுவின் குலமுநீயுந் தொண்டுசெய்ப்பணியுமாற்றி
ஊற்றமோடிருந்து ஜீவித்துறைகுவா யென்றுமாயன்
சாற்றினன் தபதிமண்ணிற் சார்ந்துகாசியி லடைந்தான். (ஈ)

வருமரபாலன் றன்னை வழியினிற்கண்டு கன்மன்
பொருதனனிடைந்தான் மாயன் புகன்றசொற்கொடுமையாலே
வெருவியுள்ளழிந்துவாடி மீளவும் பொருதுதோற்றுத்
தருவுறையமரர்நாடு சார்ந்தனவனுஞ் சார்ந்தான். (சு)

(வேறு) அப்பதிபுகுந்திடு மமரர் தச்சனை
கைப்பிடியாக்கொடு களித்தவன்றனோ
ழிப்புலியனைந்தனன் வசியனீங்குவன்
துப்பினையிற்றெனச் சொல்லலாமரோ. (இ)

பூமழைபொழிந்தாரும்பர் புரந்தரனயன்மாலீசன்
வாமுறுநிதிக்கோனாதி மறையவராசிசொற்று
திமையிலவசியர்பத்துத் தெசாங்கமுமடைகவென்னத்
தாமுரைத்தவர்கள்தேவ சம்பந்தனொனவுஞ்சொற்றார் (ஈ)

வேதங்கள்முழுங்காநின்ற வேதியாகமகிழ்ந்தார்
ஓதமுங்கினர்ந்தாற்போல வொலித்தபல்கருவியெல்லாம்
நீதங்கொள்மரபாலன்றோ நெடியவனயன்வலாரி
மாதங்கவுரியானினனோர் கழல்களில்வணங்கினானே (எ)

அரியுமரனுமுவந்தெழுத் தனைத்துவாழ்த்தியன்பாகக்
கருடன்றன்றோடிடபமுறுங் கனத்தகொடிகடமையளித்தார்
அரியபிரமதேவனுந்தன் னரியாசனத்தைவியந்திந்தான்
திருமாமகளோடெண்மர்களுஞ் செல்வமெனுஞ்சம்பத்தளித்தார்

வயமுறுஞ்சரகைக்காத்து வாளசரர்களைக்கொன்று
அயில்கரத்தேந்துவேல ரணிகுவனையினைநீந்தார்
மயில்குயில்மீனஞ்சிங்க மன்னியதுவசமாக
இயலுறுதேவொல்லா மின்பமோடளித்துப்பின்னர். (ஊ)

முனைவாரியமுதமிட்டோர் முனமணிப்பிச்சையிடோர்
வினையுநல்லறம்வளர்த்தோர் மிக்கமுத்தொழிலோர்வேலை
வளர்கங்கைகூலத்தில்வந்தோர் வயிசியர்தங்கண்மேன்மை
அளவாலுமளக்கலாமோ வென்றனரமரர்மாதோ (க0)

நிரம்புறுசெல்வமிக்க நிதிக்கோனுமுவகைமிக்கு
அரனாதியோர்க்குடி யாற்றியவேள்விதன்னில்
பெரியதாந்தவப்பேறென்னப் பிறந்ததன்பெண்ணையன்பால்
மரபலாற்கீவனென்றே வரிசையோடளித்தான்மாதோ (க1)

(வேறு) தேவர்கோனுமிந்திராணியுந்தேர்த்துநீள்
ஆவலோடரும்வேள்வியையாற்றிட
தேவியென்னத்திகழ்ந்தபுதல்வியை
பூவசியனுக்குட்புகழ்ந்தீந்தனன் (க2)

தேவர்கள் தச்சன்றானும் வசியர்க்குச் செங்கைகூப்பிப்
பூவினோன்றியவொன்று புகலுவனெனதுமைந்தர்
ஏவுதும்பணியியற்றி யிருப்பர்களென்றுகூற
தாவில்சீர்மரபாலன்றான் சம்மதித்திருந்தான்மன்னோ (கக)

எண்ணருமறையோருக்கு மிசைபெறும்வேந்தருக்கும்
அண்ணலாருரைத்தவாறே யறைந்தனன்றமிழான்மிக்க
துண்ணியபொருள்களாரு துவலாதிசுவியத்தை
நண்ணியவேளாண்மக்கள் தங்களில்நலமிக்கோரோ. (கச)

இச்சரித லீவுதத்தைப்பற்றி கொண்டலைநிகர்க்கு மென்னு முத
ற்பாடலானும் மந்தாகினியென்னும் சஉ-வது பாடலானும் அறிக.

கரிகாலசோழன் வரலாறு.

வேளாளர் புதழ்க்கரையேறின லென்பதற்கு.

சென்னிபிற் சென்ற துகிலோடுசென்று சிலரிழிந்தார்
பன்னியிற்சென்றது போலிழிந்தார்சிலர் பாங்குடனே
பொன்னியிற்சென்று கரையேறினாஃ புணர்ந்ததன்று
வன்னியிற்சென்று கரையேறினாஃதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

இந்தக் காஞ்சிமண்டலத்திலிருந்து பிறமண்டலங்களுக்குச்சென்
று வசித்திருந்த வேளாளரை பழையபடி இத்தொண்டை மண்டல
த்தில் ஸ்தாபிக்கும்படி கரிகாலசோழவரசனும் ஆதொண்டைச்சக்கி
ரவர்த்தியும் அழைத்துவரும்போது கூட அநேகஜாதியாரும் வந்தார்
கள் வருகையில் இடைவழியில் பெருகியோடுங் காவிரியாற்றைக்கட
க்க ஆற்றிலிறங்கியவர்களுள் சிலபெண்கள் துகிலைத் தலையிலிருந்து
பாதம்வரையில் உடுத்தியபடிக்கும். சிலபெண்கள் நாணமில்லாமல்
பாதம்வரையிலும் உடுத்திய ஆடையை துடைவரையில் தூக்கிக்
சொண்டும். கரையேறினார்கள் இவருள் துகிலுடன் தலைகவிழ்ந்து நா
ணத்துடன் கரையேறினவர் உயர்ந்தகுடிகள் வேளாளஸ்திரீகளென்று
ம் மற்றையர் இவர்க்குபரிஜனங்கள் எனத்தெரிந்து முன்னிருந்த வே
ளாளர்களுடன் வேளாளர்களை காணியாளராகவும் மற்றையரைத்
தொழிலாளிகளாகவும் குடியேற்றப்பட்டார்கள் இத்தன்மைய தொ
ண்டைமண்டலவேளாளமக்கள் பொன்னிநதிப் பிரவாகத்துக்கஞ்சி

நிற்காமல் மானத்துக்கஞ்சிய கற்புள்ள மனைவியையுடையரா யிருப்பத
 ன்றித் தாமும் அரசன் பொருட்டு அக்கினிப் பிரவாகத்திலிறங்கித்
 களாயேறினார்கள் இத்தகையவேளாளர் வாழ்வதித்தொண்டை மண்
 டலம் (௫௦)

வரலாறு.

திரிசிராமலைக்கு மேற்புறத்து ஒருகடிகை தூரத்துள்ள திருமூக்
 சீச்சரம் என்னும் திருஉறையூரை இராஜதானியாக்கி அரசாண்டுவ
 ன்ற அரசருள் ஓரசரசன் திரிசிரகிரிச் செவந்தீசரைப் பூசித்துக்கொ
 ண்டிருந்த சாரமாமுனிவருக்கு அபசாரஞ்செய்தமையால் மண்மூரி
 பெய்ய உறையூரழிந்தது அம்மாரிப்பிரவாகத்தால் அந்நகரத்திருந்த
 எல்லாஉயிர்களும்டிந்துபோகக் கருப்பவதியாயிருந்த பட்டத்தரசியை
 மாத்திரம் பொன்னியென்னும் காவிரிப்பிரவாகம் சிறிதும் தீங்கின்றி
 அவ்வுறையூருக்குக்கிழக்கே ஐந்துநாழிகை தூரத்துள்ள செருக்குவார்
 பாளையமென்னுங் கிராமத்திலொதுக்கிக் களாயேற்றிவிட்டது. அங்
 கிருந்த முனிவரொருவர் இராக்கினியென்று தெரிந்துகொண்டு பா
 துகாத்துப் பிரசவித்தபின் குழந்தைக்கு அரசக்கிராமப்படியே சடங்கு
 களனைத்தையுஞ்செய்துகல்விமுதலியவற்றைக் கற்பித்துப்பாதுகாத்து
 வந்தார் அக்குழந்தைக்குப் பன்னிரண்டு வயதான பருவத்தில் அரசி
 முந்தநாடாய்த் தேசந்தலைதடுமாறி இருந்தமையால் அப்போதிருந்த
 பெரியோர்கள்கூடி ஆலோசித்துச் செவந்தீசர் திருவருளின்படியே
 பட்டத்துயானையை யலங்கரித்து அதன்கையில் திருமஞ்சனநீரும் மா
 லையுங் கொடுத்துவிட அவ்யானை செருக்குவார்பாளையத்தில் சென்று
 காவிரியருகு இளமரக்காவில் விளையாடல் செய்துகொண்டிருந்த
 சோழராஜகுமாரனைக்கண்டு அக்குழந்தையினது சிரசில் மஞ்சனப்
 புனிதநீரை வார்த்து மஞ்சனஞ்செய்வித்து கழுத்தில் மாலையைப்போ
 டிடுத்தன. அத்தகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதற்காகத் துதிக்கையால் தூ
 க்கக் குழந்தை சிறிதும் அசைவற்று நின்றமையால் தன்னாலியன்றமட்
 டும் பார்த்தும் அசைக்கவுங்கூடாமல் வலிய கடாயானை சலித்துநி
 ன்றது அச்செயலையும் தாய் அஞ்சி நிலைகுலைதலையுங் கண்ட முனிவர்
 அரசியைத்தேற்றி அக்குழந்தையினது இடக்காலில் கரிக்கோடுவரையு
 ம்படி யேவீனர் தாய்அப்படியே யக்குழந்தைகாலில் கரியைக்கொ
 ண்டு கோடு கிழித்தவுடனே பட்டத்துயானை அக்குழந்தையைதூக்
 கிப்பிடரினமேல் வைத்துக்கொண்டுபோய் புதுக்கியலங்கரிக்கப்பட்
 டிருந்த உறையூர் அரண்மனைச் சிங்காதனத்தில் வைத்தது உடனே

பெரியோர் முதலிய வெல்லோருங்கூடப் பட்டாபிஷேகச்சுடங்கு நடத்த கரிகாலசோழமகாராஜன் எனப்பேர்பெற்று அவ்வரசுகுமாரன் அரசியல் நடத்தினான்.

இக்கரிகாலசோழவரசன் தன்காலத்து காடு மேடு கொண்டிருந்த காஞ்சிமண்டலத்தை திருத்தி நகரங்களுண்டாக்கி தனதிளையமனைவியின் குமாரனாகிய ஆதொண்டைமலர்மலை புனைந்த ஆதொண்டையையரசனுக்கி ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியெனப் பேர்கொடுத்து ஆளுவித்தான் அதுமுதல் இது ஆதொண்டைமண்டலமெனப் பெயராயிற்று இம்மண்டலத்திருந்து பிறமண்டலங்களுக்குச் சென்று வலித்தவர்களை கரிகாலசோழவரசனும் ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியும் அழைத்துவருகையில் இடைவழியில் பெருகிவந்த காவிரியாற்றில் சிலபெண்கள் சென்னியில் இருந்து பாதம்வரையில் மூடியபடிக்கே உடையாடை நனைவதற்கஞ்சாமல் இறங்கிக்களையேறிவந்தார்கள் சிலர் துடைவரையில் உடையை துக்கிக்கொண்டு சிம சில துகிலில்லாமல் இறங்கிக்களையேறினார்கள் கரையினின்று இச்செயலைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஆதொண்டைசக்கிரவர்த்தியுங் கரிகாலசோழனும் பார்த்து இடைத்துகில் துக்காமற் களையேறினபெண்களே உயர்ந்தகுடியினர் வேளாளஸ்திரீகளென்று தெரிந்து அக்குடும்பத்தினர்க்குத் தக்க மரியாதைவரிசைகள் கொடுத்து குடியேற்றி மற் றைய குடிகளை அவர்களுக்குக்கீழ் புரிசனங்களாக விருக்கும்படிச் செய்தார்கள் இத்தகையகற்புடைய வேளாளஸ்திரீகள் பொன்னிநதிக்களையேறிப் புகழ்க்கரைபு மேறினர் இவர்களை மனைவியராயுடையவேளாளர் அக்கினிப்பிரவாகத்திலிறங்கிக்களையேறினார்கள் அது எப்படி என்றால் ஓர்காலத்தில் சோழராஜன்தனது குமாரனுக்கு மகுடம்புனைவிப்பதற்கு வேளாளமாத் திரம் வரவழைக்க அப்போது வேறுஜாதியாரும் தாங்கள் மகுடம் சூட்டவெண்ணமாக வந்தார்கள் அரசன் சந்தேகித்து தனதுசபைக்கு முன்னர் அக்கினியைவளர்த்தி வேளாளராயினோரை நோக்கி இதீயிலிறங்கிக்களையேறிவந்து மகுடம்சூட்டுங்கொள்ள உத்திரவுசெய்தான் அதைக்கேட்டபலஜாதியாரும் ஒடிப்போனார்கள் வேளாளர்மாத் திரம் அந்த செந்தழவி லிறங்கிக்களையேறிவந்து மகுடத்தைத் தங்கள் கைகளால் தாங்கி பெல்லோரும் ஆசீர்வதித்து சோழகுமாரனுக்கு முடிசூட்டினார்கள் இப்படி அக்கினிப் பிரவாகத்திலிறங்கிக்களையேறினவர்களன்றோ தொண்டைமண்டல வேளாளர் என்பது.

சீர்த்தியை விரும்பும் நல்ல சீர்த்தியுடையனென்பது.

தெள்ளத்தெளிந்தவர் செய்தக்கதோர்முறை செய்யிலையா
எள்ளத்தனைமலை யத்தனையாமென்ப தின்றறிந்தோ
முள்ளற்கரிய துடையாடைகீறிய தொன்றுமொரு [மே.
வள்ளற்றகைமையோ டொத்துளதாற்றொண்டை மண்டல

(இ - பொ.) நூல்களைக்கற்றுத் தெளிந்த அறிவுடையோர் தாஞ்
செய்யத்தகுஞ் செயல்களிலொன்றை அவ்வளவாக நிரம்பச்செய்யா
மல் ஒருவகையாற்றி சிறிது செய்யினும் அது எள்ளத்தனை சிறிதானு
லும், பிறர்க்கு மலைத்தனை பெரிதாகும் எனச் சொல்லுவதற்கு
உதாரணம், (வெண்ணெய்நல்லூர் சடையப்ப முதலியார் அரசன் சமு
கத்தில் விலையுயர்ந்த தனது துடை யாடையைக் கிழித்த விச்சிறு
செயலிலேயே கண்டோம்) எவ்வாறெனில், அவர்செய்த அச்சிறு செ
யலும் அரசனும் பிரமிக்கத்தக்க பெருஞ் செயலாயிருந்தது: இத்த
கைய வேளான் குடிமையராயுடையது தொண்டைமண்டலம். (ருக)

கதைவருமாறு:— வெண்ணெய்நல்லூர் சடையப்பமுதலியார்
பெருஞ்செல்வனெனப் புதிதாகப் பட்டாபிடைகம் பெற்ற சோழரா
சன் கேள்வியுற்று, அவர் தன்னைவந்து காணுமையால், அவர் வறிய
ராம்படி அவரது செல்வப் பொருளையெல்லாம் கவர்ந்துகொண்டபி
ன்னுமவர் அரசனைப்போய்க் காணுமலிருந்தார். அக்காலத்தில் சீனத்
திலிருந்தொரு வர்த்தகன் இழையாயிரம் பொன்பெற்ற பட்டொ
ன்று கொண்டுவந்தரசனிடத்துக் காட்டினான் அரசனதனை வாங்கவி
ரும்பியுந் தனது கருவூலத்தில் அதற்குவேண்டும் விலைப்பொருளின்
மையால் ஏங்கித் தனக்கப்பட்டு வேண்டாமென்று வியாபாரியைய
னுப்பிவிட்டான். அவ்வர்த்தகன் அப்பட்டைச் சடையப்பமுதலியா
ரிடத்தில் கொண்டுபோக, அவர்வாங்கித் தரித்துக்கொண்டார். இச்
செய்தியை அரசன் கேள்வியுற்று, அவமானத்தால் பொறுமைகொ
ண்டு மனம் புழுங்கி அப்பிரபுவை வலாத்காரமாகத் தன்சமூகத்தில்
வரவழைத்து நானழைத்ததற்கு நீளேன் வராமல் மறுத்தீரென்றுகே
ட்க அப்பிரபு துடையிற் சிலந்தியென்றதை அரசன் நம்பாமையால்
அவ்விலையுயர்ந்த பட்டைக் கிழித்துத் துடைபுண்ணைக்காட்டினார், அரச
ன் தனதுசெல்வத்தைவிட மிகமீறியபட்டையிவர் வறுமைகாலத்தில்
வாங்கியதைப் பார்க்கில் அதனை மிகவலசூரியப் பொருளாக மதித்
துக் கிழித்தது மிகவாச்சரியமென்று மிகவத்சியித்துப் பிரமித்து இவர்

தெய்வீகச் செல்வப்பிரபு (பாறுளடங்குங் குளமுளவீறுசால் மன்னர்
விழையுங்குடியுள தொன்மரபின் வேதமுறுவனபாட்டுள வேளாண்
மை வேள்வியோடொப்பவுள) என முன்னோர் சொல்லிய சொல்லி
ற்கு உதாரணமாகிய இவரது செல்வமே பெருஞ்செல்வம் இவரோபி
ரபு வென்று மதித்து இப்பிரபுவை அரசர்தாமே சென்றுகாண்பது
வழக்கம்என்பதும் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ந்திருந்தனன் (எ - து)

தாயினுநல்ல தையயுடையோர்க் டமதுடலம்

வீயினுஞ்செய்கை விடுவர்கொல்லோதங்கண்மெய்ப்முழுதும்
தீயினும்வீழ்வார் முதுகினுஞ்சோறிட்டுச் சீறரவின்
வாயினுங்கையிடு வாராவர்காண் டொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வேளாண் மரபினர் குழவிகளிடத்துக் குறைவிலன்புடைய
நற்றாயினும், பிறவுயிர்களிடத்தன்புசெய்தவின் மிகநல்லோர்: ஆதலி
ன், தங்களுடம்பிற் கழிவு நேரிட்டாலும் தமதுநற்செய்கையாகிய
நோன்பைக்கைவிடார் எங்ஙனம் மனி ல் இ வ் வே ள ர ன ரு ள்
எழுபதுபேர் ஒருசெட்டியினுயிர்க்காகத்தீயில் வீழ்ந்திறந்து பழிகொ
டுத்தனர், ஒருவர்தன்வீட்டில் விருந்தாய்வந்த புலவரொருவருக்குப்
பூரணகர்ப்பினியாகிய தனது மனைவி முதுகிலன்னமிட்டுண்பித்தார்,
ஒருவர்பாம்பின்வாயிற்கையிட்டு மாணிக்கமெடுத்து வந்தபுலவர்க்குக்
கொடுத்ததவினார் இத்தகைய வே ள ர ன ர் க்குறைவிடமாயுள்ளது
தொண்டைமண்டலம்: (ருஉ)

வரலாறு: வெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பமுதலியாரிடத்து
பகைபாராட்டிய சோழராஜன் ஏவுதலினால் வித்வக்கூட்டங்கள் இர
வில் விருந்தினராக வந்தவர்களுக்கு, அமுதூட்ட இல்லிலொன்று
மிராமையால் சடையப்பமுதலியார் தனதுமனைவி தரித்திருந்த மாங்
கலியத்தை விற்று சாமக்கிரியைகொணர்ந்து பாகஞ்செய்து அரிய
விருந்திட்டுபசரித்தும் பரிசுகொடுக்கப் பொருளில்லாமையால் இல்லை
என்னுமல் பிராணனைவிடத்துணிந்து தன்வீட்டிற்கருகிலுள்ள புற்றி
ல்கையிட்டார் அதிலிருந்தநாகம் வந்து கையைமோந்து இதுமறாபி
ரபுவாகிய சடையப்பமுதலியார் கரமென்றும் வெறுப்பினால் பிராண
னைவிடக்கருதியதையு மறித்து இப்புண்ணியவானுக்கு உபகாரமேசெ
ய்யவேண்டுமென்று அக்கரத்தில் தனது மாணிக்கத்தை யுமிழ்ந்து
கொடுக்க பிரபு எடுத்துப்பார்த்து பேசானந்தமுற்று அவ்விழையுயர்ந்த

ரத்தினத்தை அப்புலவர்களுக்கே சன்மானங் கொடுத்தனுப்பினார் இச்செய்திகளை புலவர்களாலறிந்த வரசன் சந்தேகித்து முதலியாரிடத்துவந்து இம்மாணிக்க முமக்கேதென அவர்நிகழ்ந்ததை யுரைக்க அரசன் அப்புற்றிடத்திற் போயிருந்து இப்போது கையையிடமென்றார். அப்படியேமுதலியார் மறுபடி புற்றில் கையையிட அந்நாகம் தன் ஜீவரத்தினத்தை கக்கிக்கொடுத்தது அதைக்கண்டவரசன் அதிகவியப்புற்று சடையனாதப்பிரபுவினுடைய வுதாரத்துவத்தையும் பக்தியையும் புகழ்ந்து கொண்டாடி பகைதீர்ந்து பிரபுவை முன்னிலு மதிகசிறப்பாக வைத்திருந்தார் இஃதன்றியும் இவர் சமூகத்திருந்த மஹாவித்வானாகிய கம்பர் வீட்டில் நடந்த அம்பிகாபதி கலியாணப்பந்தரில் கடையாக சடையப்பமுதலியார் உட்காந்திருப்பதைக் கண்ட கம்பர் மனைவியார் தம்மை தக்கைமுறமைபாராட்டி சகல வரிசை வண்மை நடத்துபவராய் குடும்பசம்ரக்ஷகராயிருக்கும் நண்பினராதலால் எங்கள் அண்ணாவை இவ்விடத்திலா இருக்கவைத்தீர் களென்று சொல்லி மனோசஞ்சலப்படுமீ மனைவிக்கு மஹாவித்வானாகிய கம்பர் நம்ம பிரபுவினுடைய பெருமை விளங்க நான் வைக்குமிடத்தில் வைக்கிறேனென்று யாவரும் சந்தோஷிக்கும்படி சொன்னார்- பின்பு வடமொழியிலிருந்த மஹாகாலியமாகிய இராமாயணத்தைத் திராவிடத்திற் செய்யவேண்டுமென்று அவரைபிரார்த்தித்து அவர்செய்த ராமாயணத்தில் ஒவ்வோரமையத்திலும் சடையனாதப் பிரபுவின் குணதிசயங்களைச் சிறப்பித்து உபமானந் தோன்றப்பாடி இருக்கின்றார் என்றுங் கேள்வியுற்று அன்றுமுதல் அவரை தனக்குற்ற சினேகராயிருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு, ஒற்றுமையாக இருவருமகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

மே - ள் இராமாயணம்.

பாலதாண்டம் ௫ - வது பாடல் தனியன்.

வாழ்வார்திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடையப்பன் வாழ்த்துபெறத்
தாழ்வாருயரப் புலவோரகவிருள் தானகலப்
போழ்வார்கதிரி னுதித்ததெய்வப்புல மைக்கம்பநாட்
டாழ்வார்பதத்தைச்சிந் திப்பவர்க்கியாது மரியதன்றே.

[இதன்பொழிப்பு]

பெருஞ்செல்வ வாழ்க்கையிலமர்ந்த திருவெண்ணெய். நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியார் (தன்னையுபசரித்து இராமாயணஞ் செய்வித்தமையால்) எல்லாராலும் வாழ்த்துதலைப்பெறவும், அறிவின்மை

யால்; தாழ்ந்தவர்களெல்லோரும் அதனைப்பெற, றுயர்ச்சியடைய
வும், வித்துவான்களது மனத்துள் நிறைந்த (அகந்தையாகிய) இருள்
தானே விலகிப்போகவும்; இருட்படலத்தைப்பிளந்து கொண்டு உத
யஞ்செய்கின்ற நீண்டகிரணத்தையுடைய சூரியனைப்போலத் தோன்
றியகம்பநாட்டாழ்வாரது பாதங்களை மனத்துட்கொண்டு துதிக்கும்
என்போன்றார்க்கு எல்லாப்பொருள்களும் எளியனவாகப் பெறப்பட்
டும் (எ - று)

ய - அனுசீரீக்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற். சடையன்வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்பநாடன்
பண்ணிய ராமகாதை பங்குனி யத்தநாளிற்
கண்ணிய வரங்கர்முன்னே கவியரங் கேற்றினானே.

(பொ - ளா) கம்பரான்வர் எண்ணிக்கணித்த சாலிவாகன சகாத்
தம் எண்ணூற்றெட்டாம் வருடத்திலே சடையப்பமுதலியார்ந்து வா
ழ்வமைந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே ராமசரிதத்தைக் காவியமா
கப்பாடி, அவ்வருடம் பங்குனிமாதம் அஸ்தநட்சத்திரமமைந்த சுபதி
னத்திலே தேவர் முதலியோர் துதிக்கின்ற திருவரங்கநாதர் திருவரங்
கநாயகியார் சந்நிதியிலே (தன்பேராற்கட்டப்பட்டுள்ள கம்பர் மண்ட
பத்தின் மத்தியிற் கமலபீடத்திலிருந்து) அக்காவியத்தை அரங்கேற்று
தல் செய்தார் (எ-று)

பாயிரம் - கலிவிருத்தம்.

நடையினின்றுயர் நாயகன் றோற்றத்தி
னிடையிழந்தவிரா மாவதாரப்பேர்த்
தொடைநிரம்பிய தோமறுமாக்கதை
சடையன்வெண்ணெய் நல் லூர்வயிற்றந்ததே.

(பொ - ளா) உலக நாயகராகிய திருமாலினது மூர்த்தமாகிய பர
சுராம பலராம அவதாரங்களுக்கிடையிலே தோன்றிய ரகுராமாவதார
மூர்த்தியினது நல்லொழுக்கத்தாலுயர்ந்து சூற்றமற்ற கதையமை
ந்த செந்தமிழ்ச்செய்யுள் நிறைந்த இப்பெருங்காப்பியமாகிய இதிகா
சத்தை சடையப்பமுதலியார் வாழும் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலி
ருந்து செய்து முடித்தேன் என்றார் கம்பர்.

வேள்விப்படலம் (க) - அறுசீர்விருத்தம்.

விண்ணவர்போய் பின்னர்விரிந்தபூ மழையினாலே
தண்ணெனுங்கானரீங்கித் தாங்கருந்தவத்தின்மிக்கோன்
மண்ணவர்வறுமைநோய்க்கு மருந்தனசடையன்வெண்ணெ
யண்ணறன்சொல்லையன்ன படைக்கலமருளிளுனே.

(பொ - ண) - பிறராலே நிருவகித்தற்கரிய தவத்தைச் செய்த கோ
சிகமுனிவர் தேவர்கள் போயினபின்பு, தருக்களில் மலர்ந்த மலர்கள்
மழைபோலக் கெட்டுவெதினாலே குளிர்த் காட்டைக்கடந்து தனது
யாக்சாலையை யடைந்து, பூவுலகத்துள்ள மக்களது வறுமையாகிய
தீராப்பினினயத் தீர்க்க அருமருந்தாய்த்தோன்றிய திருவெண்ணெய்
நல்லூரில் வாழும் சடையப்பமுதலியா றொன்னும் பெருமையான
து (வாயினின்று வெளிப்படுஞ்) சொல் (சிறிதும் வழுவாதுபயன்
படுத்துவது) பேர்ன்ற (பிரயோகிக்கப் பட்டால் எண்ணியவாறு சிறி
தும் வழுவாது பயன்படுத்தியேவிடவல்ல) அம்புகளையும் (அவற்றை
த்தொடுத்தற்குரிய) வில்லையும் (அவ்வம்புகள் பயன்படுத்தித்திரும்பிவந்
து தங்குத்தற்குரிய) தூணியையும் (ராமலட்சுமணருக்குக்) கொடுத்த
ருளிஞர் (எ - று).

அகலிகைப்படலம், யஅ. கலித்துறை.

அரமடந்தையர் கற்பகநவநிதியமுதம்
சுரபிவாம்பரிமதமலை முதலியதொடக்கத்
தொருபெரும்பொரு ளின்றியேயுவுரிபுக்கொளிப்ப
வெருவியோடின வெண்ணெய்வாழ்கண்ணன்மேவாரின்.

(பொ - ண) தூர்வாசமுனிவரது சாபத்தாலஞ்சி, தேவேந்திர
னுக்குப் பெருஞ்செல்வமாகிய இலக்குமி முதலிய தெய்வப்பெண்
களும், கற்பகமுதலிய பஞ்சதருக்களும், சங்கநிதி பதுமநிதி முதலி
யநவநிதிகளும், தேவாமிருதமும் காமதேனுவும், உச்சச்சிரவம் என்
னும் தாவுகின்ற வெள்ளைக்குதினையும், அயிராவதம் என்னும் மதம்
வழிகின்ற மலைபோன்ற வெள்ளையானையும், ஆகிய பெரும்பொருள்
வரிசையில் ஒன்றேனுந் தங்காமல், திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே வா
ழும் திருமாலையொத்த சடையப்பமுதலியாரிடத்தே பகைமைகொ
ண்டவர் அஞ்சியோடிக்கடவில்விழுவதுபோல, ஒடிக்கடனுள் ஒளித்
தன (எ - று)

மிதிஸ்காட்சிப்படலம்,

எசு - அலுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வண்ணமாலையெயரப்பி யுலகைவளைந்தவிருளெல்லாம்
உண்ணவெண்ணித் தண்ம்தியத்துதயத்தெழுந்த நிலாக்கற்றை
விண்ணுமண் ணுந்திசையனைத்துமவிழுங்கிக்கொண்டவிரிநன்னீர்ப்
பண்ணைவெண்ணெய்ச்சடையன் றன்புகழ்போலெங்கும்பரந்துள
(வால்,

(பொ - ண) புல்லியநிறத்தோடு தோன்றிய மாலேக்காலம் (ஆகிய
யதலைவன்தனதுபல) கைகளைவிரித்து உலகம் (அனைத்தினையும் வளை
த்துக்கொண்டாற்போல) வளைத்துக்கொண்டிருள் (கூட்டத்தை) எல்
லாம்விழுங்கிவிடக்கருதி யுதயஞ் செய்தருளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திர
ரனில்தோன்றிய (ருளிரந்தவெள்) ஒளிக்கூட்டம்; நல்லநீர்பரவியவள
ம் பொருந்திய கழனிசூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப
முதலியாரது புகழ் (விரிந்து விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையு
ம் தன்மயமாகச்சூழ்ந்து மூடிக்கொண்டமைபோலவிரிந்து வானத்
தையும் பூமியையும் விழுங்கினாற்போல மூடிக்கொண்டிருந்தன (எ - று).

யுத்தகாண்டம் சேதுபந்தனப்படலம்-கூ-கவிவிருத்தம்.

மஞ்சினிற்றிகழ்தரு மலையையமாக்குரங்

கெஞ்சுறக்கடிதெந் தெறியவேநனன்

வீஞ்சையிற்றாங்கினன் சடையன் வெண்ணெயிற்

றஞ்சமென்றோர்களைத் தாங்குந்தன்மைபோல்.

(பொ - ண) (அனுமன்முதலிய) பெரியவானர வீரர் (மலைக
ளைப்பெயர்த்து வலிந்து தாங்கிவந்துபோடச், சமுத்திரத்திலிணைகட்டு
ந் தொழில்செய்யும் நளனென்பவன் அவ்வலியுமலைகளை யெளிவாக
த்தாங்கி வரிப்படுப்பதுகண்டு, அவ்வானர வீரர் வீறுகொண்டு அந்
(நளனது வலிமை கெட்டுத்) தளரும்படி (செய்யக்கருதி அத்திசையி
லுள்ள) மேகம்படிந்துயர்ந்து விளங்குகின்ற (பாரப்பெரிய) மலைக
ளையெல்லாம் பெயர்த்து (ஒருசேரக்கொண்டு வந்து ஆலவருஷம்
போல இடைவிடாது ஒன்றின்மேலொன்றாய்) அதிவினாவாய் (வீ
ழும்படி அதிவேகமாக) எறியவும், நளன்தனது மந்திரபலத்தினாலே
(அம்மலைகளையெல்லாம்) திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே சடையப்பமுத
லியார் (தன்னை) அடைக்கலமென்று வந்தடைந்தோ ரொல்லோனாயும்
ஏற்று ஆதரித்து அமைதிசெய்யும் தன்மைபோல, எளிதாகத்தாங்கி
யிணைகட்டினான் (எ - று)

உகாஹ-நாகபாசப்படலம் எழுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாசகங்கலந்த மனாராளநூலின் வகையென்பதென்னமழையென்
 ரூசங்கைகொண்ட கொடைமீளியண்ணல் சரராமன்வெண்
 ணையணுமுந் }

தேசங்கலந்த மறைவாணர்செஞ்சொலறி வாளொன்றிமுதலோர்
பாசங்கலந்த பசிபோலகன்ற பதகன்றுரந்த வுரகம்.

(பொ - னா) பாவத்தொழில்செய்யும் (அரக்கனாகிய) இந்திரசித்
தென்பவனால் விடப்பட்ட (பிரயோகிக்கப்பட்டால் தனக்கிலக்காயினோ
ரை வினாந்தடைந்து தன்செயலை முடித்தேவிடுமியல்புள்ளதாகிச் சீரா
மன் முதலியோரை மரணத்தை விளைத்தேவிடுமாறு பந்தித்துக்கிடந்
ததும், வலியதுங் கொடியதுமாகிய) நாகபாசமானது (கருடோதயமா
த்திரத்தால்) வாசம்பொருந்திய தாமரைத்தண்டிலுள்ள நுண்ணிய
நூல்போல அற்றநீங்கியது: என்று (உவமைகொடுத்துச் சொல்
லுவாருமுளர். இவ்வமைதியில், உவமையமாகிய நாகபாசத்துக்குரிய
யனவாகிய யாவரானும் விலக்கப்படாமை) கொன்றே விடுத்தன்
மை முதலியவன்மைச் சிறப்பு உவமையாகிய தாமரை நுண்ணு
லுக்கு இயல்பாகவே இன்மையாலும், அது ஒரு பொருளை வலி
ந்துபற்றியிராமையாலும்; அவ்வின்மையால், நிமித்தகாரணமாகிய
கருடபகவானுக்கு இயல்பாயுள்ள அதனையழிக்கவல்ல தெய்வீக
வன்மைக்கு இழுக்குண்டாமாகலாலும்; இவ்வாறு பொருத்தமில்லாத
ஒப்புமை, சொல்லுதலாற் பயனில்லை. (ஆதலால், ராவணாதிதலை
வரும் மூலபலாதி சேனைகளும் சேனாதிபருமாகிய அரக்கர்என் எதிர்
ந்தகாலையில் அவ்வவரது சுபாவபலம் வரபலம் மாயாபலங்களுக்கிசை
யஒவ்வொருவருக்கும் ஒன்று நூறு ஆயிரங் கோடியாக ஏககாலத்
தில் சரவருஷம் வருஷித்து அவ்வனைவரையும் வலியழித்த) சரப்பிர
யோகதீரனாகிய சீராமனையொத்து (த்தன்னைவந்தடைந்தோ டொல்லோ
ர்க்கும் அவரது தரித்திரம் கெடும்படி, அதனது மிகுதி குறைவுக்கே
ற்பவும் அவ்வவரது கருத்துசொல் தகுதிகளுக்கேற்பவும் மணிபொன்
முதலியவற்றை அளவின்றி வாரிவாரி இடைவிடாது சொரிதலினு
லே, பயன்பெற்றோரும்கண்டோரும் கேள்வியுற்றோரும் பருவகால)
மேகந்தானோ (மாஹாஹருவாய் வந்தது) என்று சந்தேகமடைத
ற்குரிய வெற்றிக்கொடைவீரனும் பெருமையாளனுமாகிய சடையப்
பமுதலியாரது வாஸஸ்தலமாகிய) திருவெண்ணைய நல்லூரை
'அடைந்தமாத்திரத்தில்' மாயாபந்தத்தால் (ஜன்மந்தரத்தில் தம்மை

யுண்டாக்கினவனாயே பின்வருஞ் சனைந்தோறும் தொடர்ந்துபற்றித் தம்பயனை வினீத்தேதீர்வனவாகிய புண்ணியபாவங்களுள் பாவத்தின்பயனாய் (பலதேசங்களில் வசித்தவேதியர்கள் இலக்கணச்சொற்றேர்ச்சியுள்ள (பலவிதபாஷா) வித்துவான்கள் என்றுசொல்லப்பட்ட இவர்முதலாயினோரை (வகுத்தகாலமளவும் அவரனுபவித்தே தொலைத்தற்குரியதாய்) அடைந்தவறுமையானது (புண்ணியஞ்செய்துடையோர் அடைதற்குரியபயனாகிய செல்வம் தனக்குவகுத்தளவு செய்யப்படாதகாலத்திலேயே வந்துஅவருக்கு இன்பமூட்டிட்டபடி, தான் துன்பமூட்டிதற்கமைந்திருந்த காலவரையறையை எதிர்பாராமலே அவரை) விட்டுநீங்குதல்போல (சீராமமூர்த்தி முதலியோரைக்கொன்றே யொழிதல் யாவராலும் விலக்கப்படாமை முதலியதனது இயல்பை நோக்காமலே விட்டுநீங்கியது என்பதேஅமையும். (எ-று)

உயுத்தகாண்டம் திருவபிடேகப்படலம்,

நாள் - அறுசீராடி யாசிரிய விருத்தம்.

அரியணையனுமன்றாங்க வங்கதனுடைவாளேந்தப்
பாதன்வெண்குடைகவிக்க விருவரும்கவரிவீச
விரைசெறிசூழலியோங்க வெண்ணெயூர்ச்சடையன் றற்கண்
மரபினோர்கொடுக்கவாங்கி வசிட்டனேபுனைந்தான்மெளவி.

(பொ - ண்) அனுமான் சிங்காதனத்தைத்தாங்க, அங்கதனவீரவாளேந்தி பெதிரேநிற்கப் பரதாழ்வான் வெள்ளியமுத்து வட்டக்குடையைப்பிடித்துக் கொண்டு பின்னேநிற்க, லட்சுமணசத்துருக்க ரிருவரும் இருபுறத்தும்நின்று வெண்சாமரைவீசப், பரிமளம் நிறைந்தகூந்தலையுடைய ஜானகியார் இடப்பாகத்திலிருந்து விளங்க, (சுக்கிரீப விபீஷணர்கள் வலப்பக்கத்திலிற்ப, வானரசேனாதிபரும், மண்டலத்தரசர்களுஞ்சூழ்ந்து நிற்க, முனிவர்கள் வேதமந்திரகோஷஞ்செய்து கொண்டெதிரிருக்க, நடனகீதவாத்திய மோங்கி சீராமமூர்த்தியைச் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச்சடையப்ப முதலியாரது குலமுதல்வராய் (அக்காலத்தில்) இருந்தவேளான் குடித்தலைவர் நவரத்தினகிரீடத்தைத்தமது கையாலெடுத்தாக்கொடுக்கச், குலகுருவாகிய வசிட்டமுனிவர் அக்கிரீடத்தைவாங்கி அவ்விராமமூர்த்தியின் சிரசில்தாமே தரித்தார். (எ - று)

இன்னும் கம்பர் இப்படிப்பட்ட அநேக பிரபந்தங்களும் வண்ணமுதலியபலவும் சடையப்பமுதலியார் பேரில் செய்திருக்கின்றனர்

மீனவனாட்டி னுஞ் செம்பியனாட்டி னும் வில்லவர்கோ
 னுவனாட்டி னு மிக்கதென்பார்க ளதிசயமோ
 கோனவனாட்டின் முனையமுதாகிற் குலவமுதார்
 வானவர்நாட்டி னு மிக்கதன்றோ தொண்டை மண்டலமே.

(இ - பொ.) மீனக்கொடியுடையபாண்டியனது நாட்டைப்பா
 ர்க்கிலும் சோழனது பொன்னிநாட்டைப்பார்க்கிலும் விந்நொடியை
 யுடையவனும் வில்வீரருக்கெல்லாம் அரசனுமாகிய சேரனது நா
 ட்டைப்பார்க்கிலும் இந்த ஆதொண்டைக்கோனது தொண்டைநாடு
 சிறந்ததென்று அறிந்தோர் சொல்லுகிறார்கள் இது ஒரு புதுமைய
 ன்று : ஏனெனில், நள்ளிரவில்வந்த அரியவிருந்தினர்க்குக் கழனி
 யில் முளைத்த நென்முளை அமுதாசுமானால் கடலமிர்த்ததைக் கொள்
 கின்ற தேவரது சுவர்க்கநாட்டி னுஞ் சிறந்ததல்லவோ இந்த தொண்
 டைமண்டலம். (நூ.)

(கதைவருமாறு.)

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியார்யாசகர்க்
 குக் கொடுத்தமையினாலேயே செல்வங்குறைந்து இனி யாசகர்க்குக்
 கொடுக்கவொன்றும் இயலாமையால், இரப்போர்க்கு இல்லையென
 அஞ்சி விதேசகமனஞ் செய்யக்கருதி ஓரிரவில் தன் மனைவியுற் தா
 னு மாக நி த்தி னா யி ன் றி ப் படு த்தி ரு க் கு ம் போது,
 இரட்டைப்புலவர் முதலிய வித்துவக்கூட்டம் அங்குவந்து தங்கிப்
 பசி மிகுதியால் வெண்ணெய்நல்லூர் சடையநாதப்பிரபுவினிடஞ் செ
 ல்லவும் நமது பசினோய்தீரவும் எப்போது பொழுதுவிடியுமோ என்று
 வாய்விட்டுச் சொல்லி வருந்தியதுகேட்டு ; தன்பேர்சொல்லி பின்
 னும் அவர் வருந்தநேரிட்டது பொருமல், உடனே தன்மனைவியோடு
 சென்று, தன்கழனியில் விதைத்திருந்த நென்முளையைவாரி அலம்பி
 வீட்டிற் கொணர்ந்து தீழுட்டிப் பதப்படுத்திக் குத்தி யரிசியாக்கி
 அன்னமுதலிய பாகஞ் செய்துகொண்டு தம்மகத்தில் வந்துசேர்ந்த
 அப்புலவர் கூட்டத்திற்கு உண்பித்து திருப்தியெய்தான் இப்படிப்பட்ட
 புண்ணிய செயல்களையுடைய சடையப்ப முதலியார் மரபில் அவதரி
 த்த மெய்கண்ட தேவருக்கு பரஞ்சோதிமாமுனிவர் உபதேசித்தரு
 ளியது ஆதியாக மெய்கண்டதேவர் மடம் திருவாவடுதுறை மடாதின
 முண்டாய பரம்பரையாவது.

காஞ்சிபுரணம்.

சயிலாயபரம்பரையிற் சிவஞாநபோதநெறி காட்டும்வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்க்ஞாநபாநுவாகிக்
ஞயிலாரும் பொழிந்திருவா வடுதறைவாழ் குருநமச்சிவாயதேவன்
சயிலாதிமரபுடையோன் நிருமரபுநீழி தழைகமாதோ.

திருக்கயிலாச மலையிலே அருள்வடிவாகிய கல்லாலமா நிழலி
லே தக்ஷிணமூர்த்தியாய் எழுந்தருளிய பரமசிவன்பால் ஆகமங்களை
யெல்லாம் கேட்டருளிய நந்திப்பெருமான் வணங்கி காமிக முதலிய
சைவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருளின் உண்மை போதித்தருள
வேண்டுமென்று செய்ய ளொளவாகமத்து பன்னிரு சூத்திரத்துள்
சிவஞான போதமென்பதோர் படலம். அதை நந்திப்பெருமானுக்கு
பரமசிவன் அருளிச்செய்தார் நந்திப்பெருமானும் தம்மாணக்கர் சனம்
குமார முனிவருக்கும் அவர் சத்தியஞான தரிசிகளுக்கும் அவர் பரஞ்
சோதி முனிவருக்கும் அருளிச்செய்தார்.

பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருக்கயிலாச மலையேநீங்கி தமிழ்நாடு
செய்ததவத்தானே திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வேளாளர் சடையப்ப
முதலியார் மரபில் அவதரித்தருளிய இரண்டு பிராயத்திற்றானே மெ
ய்யுணர்வுயிக்கு சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாம
முடைய மெய்கண்டதேவர்பால் வந்து சிவஞான போதத்தைச், சத்
தியஞானதரிசனிகள்பால் தாங் கேட்டவர்தே வகுத் தருளிச்செய்து
நீங்கினார். மெய்கண்டதேவர் சகலாகம பண்டிதர் அருணந்தி சிவா
சாரியருக்கும் அவர் பெண்ணாகடத்தில் அந்தணர் மறைஞானசம்பந்த
சிவாசாரியருக்கும் அவர் தில்லை வாழந்தணர்களுள் உமாபதி சிவாசா
ரியருக்கும் அவர் கொற்றங்குடியிலிருந்துகொண்டு வடமொழியி
லே பெளஷ்கராகமத்துக்கு வியாக்கியான முதலிய எட்டு சைவசித்
தாந்தம், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமு
றைகண்ட புராணம், சேக்கிழார்நாயனார் புராணம், திருப்பதிக்கோ
வை, திருப்பதிக்கோவை, என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினார்
உமாபதி சிவாசாரியர் அருணமச்சிவாய தேவருக்கு உபதேசித்தருளி
னார் அவர் நவகோடி சித்தவாசபுரமென்னும் திருநாமமுடைய திரு
வாவடுதுறையிலே சித்தமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருந்து சித்தர் சிவ
ப்பிரகாசதேசிகருக்கு உபதேசித்தருளினார் சித்தர் சிவப்பிரகாசதேசி
கர் திருமவலூரிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே திருவ
வதாமஞ்செய்து பிரமசாரி நிலையிலே துறவறத்தினராய்ச் சத்திநிபா

தத்துத்தமராய் எழுந்தருளியிருந்த நமச்சிவாய பூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாக திருவாவடுதுறை மடாதினமென்றும் கைலாய பரம்பரை என்றும் பெயர் புகழப்பெற்று விளங்கி இருக்கின்றது. திருவெண்ணையல்லூரில் சடையப்ப முதலியார் வசித்த திருமானிகை சடையப்பார் மடமென்றும் மெய்கண்டதேவர் மடமென்றும் பிரசித்தமாகி வழங்கிவருகின்றது.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நவகோடி சித்தவாசபுரமென்னும் திருவாவடுதுறை மடாதின தருமபுரி மடாதின காஞ்சீபுரம் ஞானப்பிரகாச மெய்கண்ட சிவாசார்ய மடாதினம் இச்சந்திதானங்களுக்கு காசி, ராமேச்சரம் சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, மதுரை திருநெல்வேலி முதலிய அநேக ஸ்தலங்களிலும் மடங்கள் பிரகாசித்திருக்கிறதும் தவிர அந்தந்த மடங்களுக்குட்பட்டதாக சென்னை முதலிய பட்டணங்களில் வேளாளர்களுக்கு குலகுருவாகிய அம்மடாதிபதி சுவாமிகளது அதுக்கைப்படிக்கு மாணுக்கர்கள் சிஷ்யசைதன்யங்களுக்கு சிவாகமப்படிதீக்ஷா விதிகள் நடத்திவருகின்றார்கள்.

வேளாளர் ஆகமங்களை கற்றொழுதுவதென்பது.

காவியமாகிய காமீசங்கண்டிகுங் காகுலத்தோ
 ரோவியபாத்திர ராகவிருபத்து நான்குயர்ந்த
 மேவியகோட்டத்தி லுங்கரிகால வளவன்மிக்க [மே.
 வாவியமேன்மை கொடுத்தளித்தான் தொண்டை மண்டல
 [இ - பொ.]

புராண காவியங்கள் காமீகாதி ஆகமங்கள் முதலியவற்றைக் கற்றொழுகும் கங்காகுலத்தினராகிய வேளாளநியல்பைக் கரிகால சோழன்கண்டு அவர்க்குள்ளிருந்த எல்லைவழக்குகளைத்தீர்த்து அவர்கள் வசிக்கும் இருபத்துநான்கு கோட்டங்களை வரையறுத்து விரும்பிய மேன்மை யெல்லாவற்றையும் மிகக்கொடுக்கப் பெற்றனர் இத்தகைய வேளாளர் வாழ்வது இத்தொண்டை மண்டலம். (ருச)

புராண காவிய காமீகாதி ஆகமங்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கிய வொழித்தலுமாம்.

ஓர் காலத்தில் பிரபஞ்ச உத்பத்தியையும் தருமங்களையும் பற்றி பிரம்மாவிடத்தில் கேட்டவாறு நாரதமஹாசிஷி வியாசபகவானுக்குச் சொல்ல அவர் சுகமஹாசிஷிக்குச் சொன்னார் அவைகளை யுணர்ந்த

நைமிசாரண்ய வாசிகளானோர் சவுனகாதி மஹாரிஷிகளுக் கருளிய வாறு சூதபுராணிகர் செய்த காவிய புராணங்களில் கூறியவரல்லாறு கள்.

க-வது பிரம புத்திரராகிய சுவாயம்புமனு உலகமனைத்தும் ஆளுங்க ளத்தில் கர்த்ரும பிரஜாபதியினுடைய பெண் சதரூபி என்கிற கன்னி கையை மணந்து, ப்ரயவ்ருதன் உத்தானபாதன், இவர்களையும் மூன்று பெண்களையும் பெற்றான். உத்தானபாதனுக்கு த்ரவசக்கிரவர்த்தி யும் பிரயவ்ரதனுக்கு ஒன்பது பிள்ளைகளும் பிறந்தார்கள் சத்ததீவு களையும் இந்தப்ரயவ்ரதன் பதினொரு பத்மமாண்டு இந்தநாவலந்தீவை நவகண்டங்களாகப் பகர்ந்து கொடுத்தான் அதில் இந்தகண்டத்தை பாதனுக்கு பட்டங்கட்டி பாதனாண்டதால் இதுபாதகண்ட மென்று பெயர்வழங்கி வருகிறது.

உ-வது. ரோசிஷமனு இவன் சப்தராசசிராஜன் குமாரன் இந்தராஜனுக்கு சுசேஷணன் இவ்விரண்டு பிள்ளைகளுக்கு ராஜ்யத் தைப்பட்டங்கட்டி ஆளுவித்து பின்னர் இந்தரோசிஷமனு இந்திரனா னன்.

ங-வது. ப்ரயவ்ரதன் பிள்ளை பூவுலகையாண்டு எக்சியங்க னைச்செய்து தேவர்களுக்கு இதத்தையே பண்ணிநற் கருமங்களையே புரிந்து உத்தம மனுவெனப் பெயர்பெற்று மேலான பதமடைந்தான்.

ச-வது. தாமசமனு வென்போன் புத்ர பௌத்ராதிகளோடு அநேககாலம் நீதியாக ராஜ்யம் பரிபாலித்து மூவாசையை யு மொழி த்து தபசிலிருக்கும்போது அங்கேவந்த அகஸ்திய மஹாமுனிவரைக்க ண்டி எழுந்து வணங்காமையால் மதாந்தகாரப்பட்டா னென்று கோ பித்து அவனை மதத்தைபுடைய யானையாகுவெனச் சாபமிட்டார் அப்போது ராஜன் துக்கித்து வணங்கி வேண்டி கொண்டமைக்கிர ங்கி நீயானையாகினாலும் உன்னை முதனையிடித்துக்கொள்ளும் அக்காலத் தில் நீயுதிமூலமே என்று முறையிடக்கடவை அத்தருணம் மஹாவி ஷ்ணுவர்து உன்னை ரக்ஷிப்பொன்று அதுக்கிரஹித்தார் அந்தசாபம் பெற்று யானையாகி யுழலுகையில் ஓர்நாள் சமுத்திரத்தில்போய் விளை யாடல்செய்ய முற்காரணத்தால் முதனை யானையின்காலேப் பிடித்து விழுங்கத்தொடங்கியது யானை தன்னால் கூடியவனையில்பார்த்து தன் பலமடங்கி அழுது பயந்து பூர்வ அதுக்கிரகம்பெற்ற பலத்தால் நல்ல கியானம் பிறந்து விஷ்ணுவை நியானித்துகட்குரலோசை கொண்டு ஒலமிட்டமுத போது விஷ்ணுவானவர் கிருபாநோக்கஞ்செய்து சக்க

ரத்தைப் பிரயோகித்து முதனையை சம்மரித்து யானையை ரக்ஷித்தார் இதுகஜேந்திர மோகூ மென்பது இது காரணத்தால் பெருமான் இவரும் ஆனைவாகனத்துக்குக் காலில்லாமலிருக்கிறது.

நி-வது. வைவதமனு உலகமனைத்தும் ரக்ஷித்து நீதிமானென்ப புகழ்பெற்று ராகூசர்களை ஜயித்து தேவர்களை ரக்ஷித்து நற்கதிய டைந்தான் இந்தராஜன் பெண் கோவதி என்பவள் வெருகாலம் தவமே புரிந்திருந்து பலராமருக்கு பாரியையானாள்.

சு-வது. சாகூஷ-ஷு-மனு இந்தமனு மஹாநீதிமானாதலால் இவனுக்கு விஷ்ணு புத்திரராகப் பிறந்தார் இவர் மந்தராசலத்தைக் கொண்டுவந்து சமுத்திரத்தில் போட்டு அதுஜலத்தில் நிலைத்திராமையால் கூர்மாவதார மெடுத்து அந்த மந்தரத்தைத்தாங்கி க்ஷீராப்தியை உடையச் செய்தார் இதுனாலேதான் கடலில் அமிர்த முதலியதுபிறந்தது. இந்த அமிர்தத்தை விஷ்ணு மோகினி ரூபமெடுத்து ராகூசர்களை மயங்கித் தவிக்கும்படி வஞ்சித்து தேவர்களுக்கு அமிர்தங் கொடுத்தார்.

எ-வது. வைவைசுதமனு நீதிமானு புலகையாண்டு பிதர்தேவதைகளுக்கு சமானமாயிருந்து பத்து குமாரர்களைப்பெற்று இக்ஷ-வாகுமுதலியோரில் புரந்தரனென்பவன் இந்திரனுடன் உ-வது குமாரன் ஆதித்தனுடன் ஏழுபிள்ளைகள் சப்தரிஷிகளானார்கள் இந்தரிஷிகளில் காச்யபருக்கு அத்தி வயிற்றில் விஷ்ணுவாமனரூபமாக வவதரித்து முன் இந்திரபட்டத்தை அபகரித்து ஆண்டிருந்த பலிசக்ரவர்த்தியை மூன்றடி மண்கேட்டு அவன்கர்வமடங்கும்படி அவனை பாதலத்தழுத்தி இந்திரனுக்குப்பட்டங்கொடுத்து பலிச்சக்கிரவர்த்தியையும் ரக்ஷித்தார்

அ - வது. சூர்யலாவர்ணிகமனு இவருக்கு புத்திரர்கள் நிர்மோகன் விராஜன் இவ்விருவரும் அரசரானார்கள் தபோவிராஜன் அம்ரதப்பிரபு இவர்களிருவரும் தேவர்க்களானார்கள் காலவன் தீபத்தமந்தன் பரசுராமன் துரோணபுத்ர அசுவத்தாமன் கிருபாசாரி வியாசர் ருஷிசுருங்கன் இவர்கள் சப்தருஷிகளானார்கள் இந்த டனுகாலத்தில் விரோசனன் பிள்ளை பலிச்சக்கிரவர்த்தி இந்திரனுடன்சூரியன்பாரியை சாயாதேவி சௌஞ்சிகாதேவி இவர்களில் உ-வது பாரியாளுக்கு இயமன் சிரார்த்ததேவன் யமுனையெனும் பெண்ணுட்பிறந்தனர் பிரதமபாரியாளுக்கு தபதி சூரியசாயனு சனிசுவரன் இம்மூவரும் பிறந்தனர்.

க - வது. தஞ்சாவூர்னிகமனு இவன் குமாரன் திருதகேது தீப்தகேது இவர்கள் இராஜனானார்கள் பரமீசி கார்த்தயர் இவர்கள் தேவதைகளானார்கள் நற்புதன் இர்திரனான த்ருதிமத் ப்ரத்ருதி யிலர்கள் ருபிகளானார்கள்.

க0 - வது. உபசலாகன் பிள்ளை பிரம்மசாவர்னிகமனு இவன் மக்கள் பூரி சுஷேணன் இவர்களரசரானார்கள் ஹலி மத்ப்ரபு மூநிக னானார்கள் ஜம்புளங்கிறவன் இர்திரனான விபுதான் தேவரானா ள்கள்.

கக - வது. தர்ம்மசாவர்னிகமனு இவன்புதல்வர் சத்யதற்மாதிக ன் பத்துபேர் அரசரானார்கள் வ்யலுங்கமல் காயகமனன் நிர்வான ன் இம்முவர் தேவரானார்கள் வைத்ருதியென்போன் இர்திரனான அருணதிசன் ருபிகளானார்கள்.

கஉ - வது. பத்ரசாவர்னிகமனு இவர்புதர் தேவவசு தேவதே வன் இவ்விருவரும் பூமிக்கரசர்கள் ருதுதாமன் இர்திரன் ஹரி முதலி ய தேவர்கள் தபோமூர்த்தி ஆக்னேயத்ரவன் இவர்கள் ருபிகளா னார்கள்.

க௪ - வது. தேவசாவர்னிகமனு இவருக்கு உதித்த சித்ராசேனன் விசித்திரன் இவர்களரசர் சுதர்ம்மா சுத்ராமா செளஞ்ஜை இம்முவருந் தேவதைகள் திவர்ப்பதி இர்திரன் நிர்மோக தத்வதரிசாதிகள் ருபிக ளுமானார்கள்.

க௬ - வது. இர்த்ரசாவர்னிகமனு இவர்க்குப்புதல்வர் கம்பீரன் சுவாது இவ்விருவரும் அரசரும் பவித்திரன் சாக்ஷி இவர்தேவர் சுசி யென்பவன் இர்திரன் அக்கினி பாகு சுக்ரமாகதாதிகள் ரிபிகளுமானா ள்கள்.

திரிகாலங்களிலும் ஜகதீசனாலும் புகழப்பட்ட மனுசரிதங்க னையாவருங்கொண்டாடத்தக்கதே இப்பதினாறு மனுக்களுக்குள் ஒவ் ஒருவருக்கும் ஆயிர மாயிரம் புகமாகச்சென்றால் பிரம்மாவுக்கு ஒருப - கல் இம்மனுக்கள் அளவிற்ற அனேககாலங்களிருந்து பூவுலகை நன்றி தியாகவாண்டு கல்லபதவியடைந்து ஒவ்ஒரு மனுகாலத்திலும் வெவ்வே று இர்திரப்பட்டமும் வெவ்வேறு சந்தரிஷிப்பட்டமும் ஏற்படுகிறதாக வு மேற்படுகிறது இவர்கள் பதவியடைந்த தினங்கள் புண்யகாலங்களா தல்பற்றி அத்தினங்களைப் பஞ்சாங்கத்தைப்பார்த்து தற்பனாதிக்கை இரம்பபடி செய்யவேண்டும் இந்தசப்தருபி மண்டலமானது அசுவரீ

நகைத்திரம் முதற்பா தத்திலிருந்து ரோவதி நாலாம்பாதம் உரையில் சஞ்
சரிப்பதினாலே இதுமுடிந்தால் தேவவருடனாகும் இந்தமண்டலமும்
சூரிய சந்திர நகைத்திராதி கதியாகவும் நடக்கும் இன்னம் (எஉ) மறுக்
களென் பாருமுள்ர்

இதன்றியும் ஓரசன் மூன்றுசங்கமென்னுங்காலம் உலகை
யாண்டு அந்தியத்தில் தனதுருவசிஷ்டரை பிரார்த்தித்து தான்சுவ
ர்க்கத்துக்கேகச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டதற்கிசையாமைகண்டு
விசுவாமித்திரனா வணங்கி அவரால் சுவர்க்கஞ்சேருங்கால் அதுவசிஷ்ட
டர் அறிந்து சேற்றங்கொண்டு அவனை சண்டாளனாகுவென சபித்
தார் அரசன் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தும் கொடிய சாபகிருஸ்தனாமைபற்றி
தேவர்கள் அவனை பூமியில்தள்ளிவிடவும் அவன்தலை கீழாக அலறி டுல
ம்பி பயந்து வருவதைவிசுவாமித்திரர்கண்டு கோபாவேசத்துடன்
ஊங்காரஞ்செய்ய மத்தியில் தலைகீழாகவந்தபடியே நின்றுவிட்டான்
நகைத்திரவீதியில் அதுவு நகைத்திரமுதல் ஐந்துநகைத்திரங்களை தூக்
கிதெற்கில் அடைத்துவிட்டு திருச்சங்கு சுவர்க்கமென்று விசுவாமித்
திரரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இந்ததிருச்சங்குராஜன் அரிச்சந்திரமஹா
ராஜாவின்பிதா இதுபோல தேவர்கள் கைலாயத்துக்குச்செல்வதற்கு
தெற்கு வடக்காக ஒருபாட்டையும் நகைத்திரங்கள் (உஎ) கிரகங்
கள் (க) ருஷிகள் (எ) இவர்களில் வலிஷ்டரிஷி பத்திரிஅருந்ததி இரவி
சசிஉசயம் அஸ்தமனம் பரிவேடம் வானவில் கிரகணம் தாமகேது இந்த
தாராருபமான மற்றும் யாவரும் அறியக்கூடியதா யிருக்கிறது தாரா
வென்னும் நகைத்திரங்களாவது யுத்தரங்கத்தில் வீரத்தோடி ருப்ப
வர்வீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்து அந்தப்பல னனுபவித்து தீர்ந்தபின் மறுபடி
பூமியில்வந்து ஜலத்தில் ஓஷதியில்கலந்து கர்ப்பத்தில்சேர்ந்து ஜனிப்பர்
இதுதான் நகைத்திரங்களுதிரவது.

சப்தரிஷிகளின் பத்தினிகளில் அருந்ததிமாத்திரம் தெரிகிறதென்றால்
அக்கினிதேவன் சப்தரிஷிகளின் பத்திரிகளின்பேரில் மோஹங்கொ
ண்டு நாளுக்குநான் தேகங்கிருஷிச்சப்போவதுகண்டு அவன்பத்தினிக்
குத்தெறிந்து அவனாதேற்றும் பொருட்டு அருந்ததி தவிர மற்றையனா
ப்போல உருவங்கெண்டு அக்கினிதேவனைக்கூடினாள் அருந்ததி உருவ
மாகவந்தபோது சந்தேகித்து கேட்கையில் மஹாரிஷிகளின் பத்தினி
களை மனதில் அபசாரமாக நினைத்தாலும் சாபநேருமென்பது பற்றி
உன்பிரமைநீங்கநானேஇப்படிசெய்தேனென்றுசொல்லி தேற்றினாள்
இதுசங்கதி வலிஷ்டர்தவிர மற்ற அறுவருமறிந்து அபவாழ்வந்தது

சகியாது தங்கன்பத்திரிகளறுவரையும் நீக்கிவிட்டார்கள் அவ்வாறுபேரும் வடக்கேபோய் விட்டமையால் இங்கே அவைகள் தெரிகிறதில்லை ஆதலால் லோகாபவாதம் யாருக்குமாகாது அகாத விஸ்தீரணகண்யமாயுள்ள சமுத்திரங்களாயில்லாமலும் பூமிக்குமேலுயர்ந்து நின்றும் பள்ளத்திலுள்ள நீனாஆக்கிராணிப்பதும் ஆதாரமின்றி ஆகாசம் நிற்பதும் நீரின்மேலே பூமியிருப்பதும் பிரசண்டவாய்வுவ்யாபிப்பதும் ஒடுங்குவதும் மேகமெங்கும் ஏககாலத்தில் மூடி அது அடையாளமேயில்லாம லடங்கிப்போவதும் இடி மின்னல் குமுறல் பூகம்பம் கல்மழை யிவைபெல்லாம் ஒருபிரமாணத்துக்குள் ளடங்கியவையல்ல மாயாசவருபமாயுள்ளகங்கை முதலிய ஜீவநதிகளும் கா விரிப்பெருக்கும் அங்கங்கே காலக்கிரமம் வான்பெயதலும் தேவவலுமையாலுள்ளவைகளென்றிக இதிலொன்றேனும் அல்லததின் சக்தியோடு விச்ரமிக்குமானால் உலகமழியாது நிற்குமா எல்லாம் ஆக்கவும் அழிக்கவும் அடக்கி ஆளவும் வல்லகர்த்தன் ஒருவனுக்கேசுவாதீனப்பட்டவையென்றிக ஆனால் அவனது ஆஞ்ஞைப்பிரமாணங்களையுணர்த்தும் சாஸ்திரங்களின்படி நடப்பதேயாம்.

மாதமாத மனுஷ்டீடிக்க வேணவிரதங்கள், கோண்டாடும் பண்டகை தீவங்கள்.

சம்வற்சராதி பாட்யமை இதுயுகாதி பண்டகை என்பது சாந்த்ரமான வருஷப்பிறப்பாகும் இது பங்குனி மாதம் அமாவாசைகழித்த மறுநாள் பாட்யமையாகும்.

பாது விதியை சித்திராமாதம் ஆதிவாரமும் த்விதியையும் சேரும்தினம் சூரியனுக்கு பிரீதிதினமாதலால் அன்று நியமனத்துடன் பாயசம்செய்து சூரியபகவானுக்கு நிவேதிக்கவேண்டியது.

அக்ஷத்ரிதியை பார்வதிதேவியாருக்கு கோட்டைகட்டி அதினுள் பார்வதியாணாவைத்து சித்திராமாதம் சுக்லபக்ஷம் த்ரிதியை முதல் வைகாசிமாதம் சுக்லபக்ஷம் திரிதியைவரைக்கும் மூன்று திரிதியையுயிப்படிபூசிப்பது.

ஆவணிமாதம் விநாயக சதுர்த்திதினத்தில் விநாயகரை பூசிக்க வேண்டும்.

கருட பஞ்சமி ஒருராஜன் பிள்ளைகள் ஏழுபேர் வேட்டையாடிகளைத்து ஒருபுற்றினிடத்தில் படுத்தபோது அப்புற்றினிடமாயிருந்து பாம்புகடித்திறந்ததை தாய்தந்தையர்தேடி கண்டுபிடித்து துக்கிக்கை

யில் இறந்தவர்களின் தங்கை கருடபஞ்சமி விரதத்தை அதுசரித்து புற்றை பூஜித்து புற்றுமண் எடுத்து சலத்தில்சேர்த்து புரோஷித்த மாத்திரத்தில் அவர்கள் ஏழுபேரும் உயிர்த்தெழுந்தார்கள் இந்த விரத பலத்தையறிந்து யாவரும் அதுஷ்டித்து வருகின்றார்கள்.

சம்பத்ஷஷ்டி புரட்டாசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் ஷஷ்டிதினத்தில் சுமங்கலி பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும், இதனால் அவர்களுக்கு மேன்மேலும் சம்பத்துண்டாகும்.

ரதசத்தமி சூரியன்ரதம் திரும்புவதால் யாவரும் தற்பணமுதலியதும்செய்வர் அவரவர்கள் வீடுக்டோறும் அன்னபலாதிகளுடன் பாயாசமும்செய்து சூரியபகவானுக்கு நிவேதிப்பர்.

கிருஷ்ணஜயந்தி கிருஷ்ணன் ஆவணிமாதம் இராத்திரி உரோகணி நக்ஷத்திரத்தில் ஜனித்ததால் அன்றுபகல் உபவாசமிருந்து இரவில் பூஜை முதலியசெப்து குழந்தைகளுக்குரிய சீடைமுதலிய பலகாரபண்டங்களை நிவேதித்து பின்னர் புசிப்பார்கள். ஸ்ரீராமநவமி ஸ்ரீராமமுர்த்தி சித்தினாமன் பகலில் உதித்ததால் அன்று பூசை முதலிய புரிந்து திவ்யாந்நபான பலஹாராதிகளுடன் புசித்துவருகின்றனர், இவ்விரண்டிலும் சாந்திரசௌரமானபடி மாதமாத்திரம் வித்தியாசப்பட்டு வருவதும் உண்டு.

விஜயதசமி ஆடிமாதம் சுக்லபக்ஷம் ஏகாதசிமுதல் ஐப்பசிசுக்லபக்ஷம் துவாதசி வரைக்கும் நாலுமாதமும் யோகிகளுக்குவிரதம் முதல்மாதம் சாகங்களுகாது இரண்டாமாதம் தயிராகாது மூன்றாமாதம் பால் ஆகாது நான்காமாதம் பருப்புக்கறிகள் உப்புபுளி முதலிய ஒன்றுமே ஆகாது ஐப்பசிமாதம் சுக்லபக்ஷம் துவாதசி தினம் ஷ்ரீராப்தி பூஜைசெய்து எல்லாபலஹாரங்களுடனும் சாப்பிடலாம்.

சனிப்பிரதோஷம் பிரதோஷ விரதமிருந்து இரவில்சிவதரிசனம் செய்தபின் யாருக்காவது அன்னமிட்டுன்பித்து பின்னர்தாம் புசிக்கவேணும்.

நரகசதுர்த்தசி நரகாசுரனைவதம்செய்து அவனால்வேண்டப்படும் வரத்தின்படி அருளுதையத்தில் தீபங்களை வைத்து எண்ணெயிட்டிஸ்நாநம்செய்வர் அப்படிசெய்தவர்களுக்கு நல்லபுண்யபலன்கிடைக்கும் இதுதவீபாவளி பண்டகையெனவும் பெயர்பிரசித்தம். காமன் பெளர்ணிஅன்று மனமதனை சிவன்எரித்ததினமாகையால் அன்றையதினம் காமன்பண்டிகைகொண்டாடுவார்கள்.

தவீபாவளி அமாவாசைதினமே கேதாரகௌரிவிரதம் செய்து நோன்புகயிறு கையில் கட்டிக்கொள்வார்கள்.

புராணகாவியங்களாவன.

க. திருமால் மச்சியாவதாரங்கொண்டு சத்தியவீருதராஜனால் வளர்க்கப்பட்டு வேதங்களை அபகரித்து சமுத்திரத்தில் ஒளித்திருந்த ஹயக்ரீவாகுரனைவதைத்து அவ்வேதங்களைவெளிப்படுத்தி சத்தியவீருதராஜனுக்கு ஞானமுபதேசித்து அவனைவவஸ்வத மனுவாகப் பிறப்பித்து உலகாளச்செய்வித்தனர்.

உ. விஷ்ணு கூர்மாவதாரம் (ஆமை) செய்து மந்திரகிரியைமத் தாக்கி வாசுகியைத்தாம்பாக்கி தேவர்கள் ஓர்பக்கமும் ராக்ஷஸர்க ளோர்பக்கமும் பிடித்திழுத்து பாற்கடலைக் கடையும்போது அப் பர்வதம் கடலில் அழுந்தாது தம்முதுகின்றாங்கி, சமுத்திரத்தை கடைந்து நவநிதிகளையும் இலக்குமியையும் சந்திரனையும் அமிர்தத்தையும் உண்டாக்கினர்.

ங. கச்யபிரமாவுக்கு அதிதிவயிற்றில் இரட்டைப் பிள்ளைகள் பிறந்தனர் முன்னோன் ஹிரண்யகச்யபு; பின்னவன் ஹிரண்யாக்ஷன் என்பவருள் ஹிரண்யாக்ஷன் வேதங்களைக்கவர்ந்து பாதலத்துச்சென் றொளிக்க விஷ்ணுவராஹவதாரமெடுத்து அவ்விரண்யாக்ஷனைக்கொன்று வேதத்தைத்தனர்.

ச. ஹிரண்யகச்யபு பரத்துவம் தானேயென்று கர்வித்து வாழ்கையில் அவன்சூமாரன் பிரகலாதனன் விஷ்ணுவேபரத்துவமென்றுவாதிக்க அவன்பொருட்டு தம்பத்திலிருந்து விஷ்ணு நரசிங்கஅவதாரஞ்செய்து அவ்ஹிரண்ய கச்யபுவைகொன்று பிரகலாதனை இரக்ஷித்தனர்.

டு. விஷ்ணு வாமனாவதாரமெடுத்து மாவலியிடத்து மூன்றடிமண் பெற்று பூமி ஆகாசம் இரண்டையும் இரண்டடியாக அளந்து மூன்றாவதடியை தத்தம்செய்த மாவலிதலையில் வைத்து அவனைப்பாதலத்திலழுத்தி மாபவிசக்கிரவர்த்தியென்னும் பெயரும் சிரஞ்சீவிப்பட்டமும் அளித்து திரிவிக்கிரமமூர்த்தியென்றும் புகழ்பெற்றனர்.

சு. விஷ்ணு ஜமதக்கினியின்பத்தினி றோணுகைவயிற்றில் பரசுராமாவதாரமாக ஜனித்துதன் பிதாவைக்கொன்ற கார்த்தியவீரியன் முதலியவரசனா இருபத்தொரு தலைமுறையளவும் கொன்றுதாம் அரசாண்டு தனதுயாகத்தில் காச்யபருக்கு பூமிமுற்றும் தானம் செ

ய்து தான் தானங்கொடுத்தபூமியில்வசிக்கப்படாதென்று மேற்கடலில் கிழக்குமேற்கு ஆறுகாதம், தெற்கு வடக்கு முப்பதுகாதம் விசாலமான இடம்உண்டுபண்ணி பாசுராமகேஷத்திரமெனப் பெயரிட்டு பிராம்மணன் அந்தகேஷத்திரத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடாதென்று சாபங்கொடுத்தனர்.

எ. விஷ்ணு இராமாவதாரமெடுத்து இராவணாதி இராசாஸுரர்களை சங்கரித்து தேவர்முதலானவர்களின் இடுக்கண்தீர்த்தனர்.

அ. மாயோன் பலராமாவதாரஞ்செய்து அதர்க்கணுளாயிருந்த கம்சன் சகோதரர்களை ஜெயம்புரிந்தனர்.

க. திருமால் யதுகுலவரசனுக்கு தேவகி கருப்பத்தில் கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்து போபல்லையில் வளர்ந்து, கம்சன், சகடாசுரன், கிசுபாலன் - முதலானவர்களை சங்கரித்து யசோதைபிரட்டிக்கு விஸ்வரூப தரிசனங்கொடுத்து ரூபேரனது இரண்டுபிள்ளைகள் மருதமாமாயிருந்தசாபத்தை ஒழித்து இராமாவதாரத்தில் இச்சித்த ரிஷிகள் பெற்றவரத்தால் அவதரித்த கோபிகாஸ்திரீகள் ஒவ்வொருவருக்கும்ஒவ்வொருவராக இருந்து இன்பமூட்டி கிரீடாசுகங்காட்டி உத்தரத்தில் பூர்வரிஷிகளாகும்படி அருளிச்செய்தனர் பார்த்தசாரதியாயிருந்து பாரதம்முடித்து பாண்டவசஹாயமும் செய்தனர் இச்சரித்திரங்களை ஆரியப்புலவரால் செய்தருளிய ஸ்ரீ மஹாபாகவதத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

க0. கெர்வித்த தாருகாவனவாசரிஷிகளை விஷ்ணு மோஹினி அவதாரங்கொண்டு அவர்களை கெர்வபங்கஞ் செய்தனர்.

விஷ்ணு பௌத்தாவதாரம் எடுத்து அருகனென்னுமரசனை உண்டுபண்ணி அவனுக்கு இருபத்துநாலுபெயரை தீர்த்தகர்களாக ஏற்படுத்தி அவர்களால் கொல்லாவிதமென்னும் சாத்திரமும் செய்வித்தனர்.

சோடசமஹாராஜாக்கள்.

க. சம்வர்த்தனென்கிற ராஜன்தேவதைகள், குருமுதலானவர்களோடும், உபதிஷ்டாவென்கிற பாரியாளோடும் ஹிமாசல பர்வதச் சாரலில் இந்திரன் முனிவர்களோடு இருந்து தவம்புரிந்து பேறுபெற்றனன்.

உ. சுகோத்திரனென்கிற அரசன் சன்மார்க்கமாக நீதிசெலுத்தியதால் அவன் இராச்சியத்துக்கு இந்திரன் ஸதாகனாவருஷம் வரு

ஷிப்பித்து வந்தமைபால் அவ்வுலகமுற்றும் பொன்மயமாகவிளங்க அவ்வரசன் அஸ்வமேதயாக்பியற்றி நற்கதியுற்றனன்.

௩. நிருகமகாராஜன் நீதியாய் உலகாண்டு கஜாந்தைச்வரியத்துடன் வாழ்ந்து க்ருதுக்களையேசெய்து நற்பதவியைப் பெற்றனன்.

௪. சிபிச்சக்கிரவர்த்தி ஸ்பத்திவுகளிலும் தன்தேரைச்செலுத்தி அரசாண்டு கெங்காதிரத்தில் அநேகயாகங்களியற்றி நித்தியபதம்புகினன்.

௫. தசரதமகாராஜன் நல்லபுண்ணியச்வருபனாக அறுபதினாயிரம் வருடம் உலகை ஆண்டு விஷ்ணுவேதனக்குப்புத்திரராகப்பெற்று முக்தியடைந்தனர்.

௬. பகீரதமகாராஜன் தனதுபிதர்க்கள் இருபத்தொருதலை முறையினரும் நற்கதிசித்திக்கும்பொருட்டு தவஞ்செய்து தங்கையைக் கொணர்ந்து அவர்களெல்லோரையும் கதியடையச்செய்வித்தனன்.

௭. திலீபமகாராஜன் தனக்கொருவர் நிகரின்றி திக்குவிஜயம் புரிந்து இந்திரனைப்போல் பெருஞ்செல்வனாக வாழ்ந்து அஸ்வமேதம் புரிந்து நித்திய முக்திபிற்சென்றனன்.

௮. மாந்தாதாவென்னும் மகாராஜன்தான் ஜெனித்தது முதல் சகலபோகங்களையும் அனுபவித்து நீதியோடுலகாண்டு அன்னம் மலை போலும், நெய் ஆறுபோலும் தினம் தானஞ்செய்து ராஜசூயம் அஸ்வமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்து அழியாப்புகழைநாட்டி பரலோகத்தும் புகழுடலைக்காட்டிடச் சென்றனன்.

௯. யயாதிமகாராஜன் அநேகராஷ்டிரரைக்கொன்று ஜனங்களைக்காத்து நீதியுடன்வாழ்ந்து மேலாம்பதவிபெற்றனன், இவ்வரசன் சுக்கிரன்பெண் தெய்வயானையை மணந்து ச்வர்க்கபோகங்களினும் சிறப்புற்று வாழ்ந்தனன்.

௧௦. அம்பரீஷமகாராஜன் அன்னதானமே பெரிதெனச்செய்து பலயாகங்களைப்புரிந்து நீதியாய் அரசுநடத்தி வாழ்ந்தனன்.

௧௧. சசிபிந்துவென்னு மகாராஜன் லக்ஷம்ஸ்திரீகளை மணம்புரிது ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்தைந்து புத்திரர்களாக ஐந்துலக்ஷம் பிள்ளைகளைப் பெற்று பத்துகோடி படாக்களையுடைய இராஜனாகவாழ்ந்து ஸுத்கர்மங்களைப் புரிந்து பெரும்பேறு பெற்றனன்.

௧௨. கபன் என்னு மகாராஜன் அதிகதவத்தால் அக்னியை ஆராதித்து பிரமசரியனாகியும் எவ்வுயிர்க்கும் ஹிம்சையில்லாமல் தா

னம் செய்தும், கோதாவரிதீரத்தில் முப்பத்தாறு யோசனையளவாக யாகசாலைசெய்து யாகம் புரிந்தும் புண்ணியமே ஒருருவாய் வந்தாற் போல ஆண்டு அரும்பதம் அடைந்தனன்.

கந. அந்தியுதேவமகாராஜன் சத்திரயாகம்செய்து தானமுதலியவைகளைக் கொடுத்து யாவரையும் புனிதராக்கி மகிழ்வித்து மேலாம் பதவிசென்றனன்.

கசு. துவட்டியேந்த மகாராஜனுக்கு சகுந்தலைவயிற்றில் பிறந்த பரதமகாராஜன் காளிந்தி, ஸரஸ்வதி, பாகேரதி முதலிய நதிகளில் யாகாதினைச்செய்து பேறுபெற்றனன்.

கரு. பிருதுசக்கிரவர்த்தியூமியெல்லாம் சமப்படுத்தி காமதேனு வால் ஒஷதி, ரத்தினங்கள் முதலியவைகளைப்பெற்று ஜனங்களைப் போஷித்து அநேகயாகாதி கிருதுக்களை நடத்தி நற்கதியுற்றனன்.

கசு. சூரியவம்சயுவஞ்ச்வன் புத்திரனாகிய மாந்தாதாவென்னு மரசனுக்கு சசிபிந்தராஜன் புத்திரியாகிய பிந்துமதியினால் புருகுச் சன், அம்பரீஷன், முசுருந்தன் ஆகிய இம் மூன்று புத்திரர்களும் ஐம்பது பெண்களும் ஜனித்தனர். அம்மூவரில் அம்பரீஷனை யுவஞ்ச்வன் புத்திரனாகக் கொண்டனன் புருகுச்சனை நாகலோகத்தார் அழைத்துக்கொண்டு போய் நருமதையென்னும் நாககன்னிகையை விவாகம் செய்வித்தனர், பின்னர் பூவலகில்வந்து அரசுசெய்தனன். இப்பதினாறு மகாராஜாக்களும் நீதியாய் ஆண்டு உலகில் என்றுமழியாத புகழை நிலைநாட்டி சோடச மகாராஜாக்களெனப்பெயரைநீட்டி நற்கதியை நண்ணினார்கள்.

மஹாவித்வானும் அரசனுமாகிய அதிவீரராம பாண்டியன் கூர் மபுராணம், பிரமோத்திர காண்டம், ரைடதம் காசிகாண்ட முதலிய அநேக காவியங்களைச் செய்தனர்.

அரிச்சந்திரன் அயோத்தியை ஆண்டு பொய்புகல்தற்கு அஞ்சி பெண்புள்ளையுடன் அடிமையாகி சத்தியம் தவறாதிருந்ததால் மீண்டும் உலகை ஆண்டனன்.

சிபியரசன் அபயமென்றடைந்த புறவுக்காக தன்னுடலை வேடனுக்கு அளிந்துகொடுத்து அப்புறவை ரகசித்தனன்.

ஸ்ரீராமர் மாதருவாக்கிய பிரகாரம் ஆரணியத்துக்குச் சென்றனர்.

தருமராஜன் பிதுருவாக்கியம் தவறாது கானகத்துக்கேகினர்.

நளச்சக்திரவர்த்தி சனி உபத்திரவத்தால் சூதில் நாடு நகரிழந்து பத்தினியைப்பிரிந்து பிறவரசனுக்குத் தொண்டிபுரிந்து மீட்டும் பழய படி எல்லாச்செல்வங்களையும் பெற்று நாடாண்டனன்.

பாருகனென்கிற ராஜன் ஒருவனிருந்தான் அவனை பகைவர் காட்டில்துரத்தி விட்டார்கள் அவன் ஆரணியத்திலிருக்கையில் இவனுக்கு சகரன்பிறந்து பிறவரசர்களைசெயித்து அரசாண்டுவந்தான் இந்தசகரன் யாகஞ்செய்யவிட்ட அசுவமேதயாககுதிரையை யாகத் தைநிறைவேறுவண்ணம் இந்திரன் பாதாளலோகத்தில் தபம் செய்திருக்கும் கபிலரிஷிபின்னாலே கொண்டுபோய் கட்டிவைத்தான் சகரன் பிள்ளை அதுபதினாயிரம்பேரும் சப்ததீவிலும்தேடி சூதினையைக் காணாமையால் பூமியைதோண்டி பாதாளத்தில் வடபார்சத்தில் கபிலரிஷிபிடமிருக்கக்கண்டு அவர் அதைதிருடியதாக வெண்ணி ரிஷியைத் துன்பப்படுத்துகையில் அவர் கண்விழித்து பார்த்தபோது அந்த அதுபதினாயிரம் பிள்ளைகளும் எரிந்து நீராவிவிட்டார்கள் இவர்கள் வரவில்லை யென்று சகரராசன் தன்பேரன் நமசுமந்தன் என்பவனை அனுப்ப அவன் கபிலரிஷி ஆசீர்மத்தில் யாககுதிரை யிருக்கக்கண்டு வணங்கிபிரார்த்திக்க மகாரிஷிக்குதையபிறந்து உன்பிதாக்கள் அதுபதினாயிரம் பேரும் தமதுகோபாக்கினியா லெரிந்ததைச்சொல்வி சூதினையைக்கொடுத்து யாசபூர்த்திசெய்து பின்பு இவர்களையும் எழுப்பிக்கொள்ளும் படி அதுக்கிரகித்தார் அந்தயாகத்தை பூர்த்திசெய்து தன்பேரன் நமசுமந்தனுக்கு பட்டங்கட்டிவைத்து சகரன் தபசுக்குச்சென்றான்.

பிரமபுத்திரராகிய சுவாமம்புமனு புத்திரகாமேஷ்டியாகம் செய்து யாகாக்கினியில் பிறந்த இனையென்கிறபெண் ஈசுவரகடாக்ஷத்தால் சுத்யும்னன்னென்கிற பிள்ளையாகி அரசாண்டிருக்கையில் அவன் ஆயிரம்பெண்களை விவாதித்து கைலாயத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் ருத்திரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினபோது பழயபெண்ணுருவாகி புதனைக்கூடி புருரவசக்திரவர்த்தியைப்பெற்றான் இவண்ணர்வசியைவிவாதித்து பதினொருபிள்ளையைப்பெற்று அதில்மூத்தகுமாரனாகிய நகுஷனுக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டு பாகதியடைந்தான் சந்திரன் பிள்ளை புதன் புதன் பிள்ளை புருரவன் முதலாக சந்திரவம்சத்தாசனான வழங்குகின்றன இதனை பாரதம் ஆதிபர்வத்திற்காஸ்க. பெண் ஒருவமைந்த சுத்யும்னன் விசனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் ருத்திரகன்னிகைகள் ஆசீர்வாதம்பெற்று பார்வதியார் அனுக்கிரகத்தால் வசிஷ்டர்யாகஞ்செய்து யாகபலனை தாரைவார்க்க இவ்வினையென்கிறபெண்ரூபம்போய் மறு

படி புருஷருபமுண்டாய் ஆயிரப்பத்திநிமார்களுடனுங்கூடி பழயபடி அரசாண்டிருந்தான்.

தியோதாதன் தேவர்களையெல்லாம் அப்புறப்படுத்த காசிதலத்தை யாண்டு நீதிநடாத்தி தேவர்கள் வேண்டுகோளின்படி காசினகரைவிட்டு நற்பதம்பெற்றனன்.

கர்னன் தன்காயத்துடன்பிறந்த கவசகுண்டலங்களைக்கொடுத்து நல்லகீர்த்தியுடன் கதியைக்கண்ணுற்றனன்.

விக்கிரமாதித்தன் ஒளதாரியத்தால் பெரும் புகழைப்பெற்றனன்.

போஜராஜன் வித்துவான்களுக்கு நாடோறும் கொடுத்து கீர்த்தி மானானான்.

சாரங்கதரன் கைகாலறுப்புண்டும் சத்தியம் தவறாமலிருந்தும் மீண்டனன்.

பீஷ்மர் பிதாவின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி தான் பிரமசரிய விரதம் பூண்டனர்.

துருவன் தவத்திற் சிறந்து சிம்சமால்யாசக்கிரத்துக்கு அதிகாரியாகி உலகியல் நடத்த எல்லாமண்டலத்திற்கும் மேலாக துருவமண்டலமென்னும் லோகத்தைப்பெற்றனன்.

சோழன் உலகமெங்கும் சிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து பிரமஹத்தி தோஷத்தை நிவர்த்தித்தனன்.

உருக்குமாங்கதன் விருதசீலனாக இருந்து நற்கதியைநண்ணினன்.

இந்திரதூய்மன் பலயாகஞ்செய்து பாரினில்தன்பேர் பரவச்செய்து இந்திரபதத்தைப்பார்த்தனன்.

மனு உலகோபகாரமாக பலநீதிதூல்களைப் பகர்ந்து பரவச்செய்தனர் இவ்வண்ணம் காசினியில் பல காவியங்களில் அநேகானேக அரசர்களும் பக்தஜனங்களும் விசேடப் பேறுபெற்ற புண்ணியசரிதங்களாகிய கோயில் புராணமென்னும் சிதம்பரபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், காவேரிபுராணம், காஞ்சிபுராணம், பெரியபுராணம், ஸ்காந்தமுதலிய பலபுராணங்களும்; பாரத பாகவத ராமாயணமுதலிய இதிஹாஸபுராணங்களும்; இன்னும் பலவகைபுராணங்களும் விளங்கியிருக்கின்றன.

தேவ தானவச்சுழத் உத்பத்தி கிரமம்.

சகல ஜகத்உத்பத்தி நிமித்தமேது பூதனாகிய பிரமதேவனுக்கு
 மானச புத்திரராகிய மரீசி அங்கீரசன் அத்திரி புலஸ்தியர் புலஹர்
 க்ருது என இவ்வாறுபுத்திரர்களில் முதல்புத்திரனாகிய மரீசிக்கு கா
 சிபர் பிறந்தனர் இவரால் சராசர பூதராசிகள் உற்பத்தியாயின எப்ப
 டியெனில் பிரமன் வலது பெருவிரலில் தக்ஷபிரம்மனும் இடதுவிர
 லில் தரணியென்னும் ஸ்ரீயும்பிறந்து இவ்விருவருக்கும் அநேகபுத்தி
 ரர் பிறந்தார்கள் இவர்கள் நாரதர்உபதேசத்தால் முகத்தி அடைந்தனர்
 பிறகு(௫)புத்திரிகள் உதிக்க அவர்களில்(௧0)புத்திரிகளை தருமனென்
 னும் மனுவுக்கும் அஸ்வனி முதலான(உ௭)குமாரத்திகளை சந்திரனுக்
 கும் அதிதி முதலான(௧௬)பெண்களை காசிபருக்குக் கொடுத்தனர் காசி
 பர் மனையியர்களில் அதிதி யென்பவளுக்கு தாத்தாமுதலான துவாத
 சாதித்யர் உண்டாகினார் திதி யென்பவளுக்கு ஹிரண்யகசிபன் முத
 லான அசுரர்கள்பிறந்தனர் தனுஎன்பவளுக்கு விப்ராஜித்தி, சம்பரன்
 என்னும்(௧0)நிசாசரர் உதித்தனர் இவர்களின் புத்திரபௌத்திரவர்க்
 கங்கள் அநேகமாய் பிரவர்த்தித்தன காலஎன்பவளுக்கு விநாசக்ரோ
 தாதிகளென ஐவர் பிறந்தனர் ஆயுஷ் என்பவளுக்கு விஜயன், விபுலன்
 வீரன், வ்ருது என்றான்குபிள்ளைகள் உதித்தார்கள் சிம்ஹிகை என்பவ
 றுக்கு ராகுவும் முனியென்பவளுக்கு பீமசேனன், உக்கிரசேனன் முத
 லான (௧௬) காந்தருவர் ஜனித்தனர் சுரபியென்பவளுக்கு அமுர்தமும்
 கோகணமும், கிருதாசி, மேனகை முதலான அப்சரபுரீகளும் உதித்த
 னர் வினகையென்பவளுக்கு அநூரன் கருடன் இவ்விருவர்பிறந்தனர்
 அநூரனுக்கு சேனிகையென்னும் மனையியினால் சம்பாதியும் தசாதன்
 தோழனாகிய ஜடாபுவும் ஜனித்தனர் குரோதவசை யென்பவளுக்கு
 கணன்என்பவனும் அநுகையென்பவளுக்கு சித்தாதிகளும் குருடா
 யென்பவளுக்கு சுசந்திரன், சந்திரஹர்த்தாதிகளும் கத்ருவையென்ப
 வளுக்கு சேஷன், வாசுகிமுதலான அராப்படைகளும் உதித்தனர்:

உ - வது. புத்திரனாகிய அங்கீரசனுக்கு பவ்வியர், பிரஹஸ்பதி
 சம்வர்த்தன், குணச்சினையை, யோகசித்தியென்னும் பெண்களும் ஜனி
 த்தனர் இவர்களில் பிரஹஸ்பதி தேவர்களுக்காசாரியராகினர்.

க - வது. மானசபுத்திரனாகிய அத்திரிக்கு வேதாப்பியாசமும்
 தருமபு தசரித்திரர்களும் மிகுந்த தபச்சக்தியும் பெற்றஅநேக நிஷிக
 ளும் உதித்தனர்.

ச - வது. புத்திரனாகிய புலஸ்தியருக்கு அநேகஇராஷ்சர்களும் (ரு) வது புலஹருக்கு கின்னரர் கிம்புருஷர் முதலானவரும் கிருதுவென்னும் (சு) வது மானசபுத்திரரொன்பவருக்கு சத்தியவிருதபராயணராகிய பதங்கசஹசரான் உதித்தனர்.

பைதாஷஹன் நதேவலன்என்னும் முனிக்கு பிரஜாபதி பிறந்தனர் இவரதுமனைவியர் தூம்பிரர் முதலான (எ) பேரில் தூம்பினாக்கு தர்மனும் பிரமவித்யைக்கு துருவனும் மனஸ்விக்கு சோமனும் ரஹசைக்கு நகுஷனும் சுவசைக்கு அநிலனும் சாண்டிலிக்கு அக்கினியும் பிரஜாசைக்கு பிரத்யூஷன் பிரபாசன் முதலான அஷ்டவசுக்களும் ஜனித்தனர்.

அஷ்டவசுக்களில் வருஷணன்என்னும் வசுவுக்கு த்ரவிணனும் துருவன்என்னும்வசுவுக்கு காலனும் சோமனும் மனோஹரஎன்பவருக்கு புரோஜனும், சுவர்சிசன், திரிசிரன், பிராணன், கருணனும், பிரதையென்னும்பெண்ணுப்பிறந்தனர் இப்பிரதையென்பவருக்கு (க0) கந்தருவபதிகள் உதித்தனர் நகுஷன்என்னும் வசுவுக்கு ஜோதியும் நநிலனென்னும் வசுவுக்கு சைவஎன்னும் மனைவியினால் புரோஜனும் விக்கியானகதியும் ஜனித்தனர் அக்கினியென்னும்வசுவுக்கு குமாரனும், பிரத்யூஷன் என்னும்வசுவுக்கு ருஷியானதேவபலனும் பிரபாவசன்என்னும்வசுவுக்கும் பிரஹஸ்பதி தங்கையான யோகசித்திக்கும் விசுவகர்மமனுப்பிறந்தனர்.

ஸ்ணுவுக்கு மானசபுத்திரராகிய மீர்கவியாதமுதலான ஏகாதசருத்திரர்களும்பிரமதேவன்வலது பாதத்தின் அங்குஷ்டத்தில் தர்மமன்என்னும்மனுவும்பிறந்தனர் இவனுக்கு சமன், காமன், ஹர்ஷன்என்னுமூன்றுபேருக்கும் சுப்ரீதி, ரதி, நந்த எனமூன்று பாரியரானார்கள் பிரமதேவன் ஹிருதயத்தில் ப்ராகுஜனித்தனர் அவருக்கு கவியும் அவருக்கு சுக்கிரனும் பிறந்து இராஷ்சர்களுக்கு ஆசாரியராகினர் இவருக்கு ஜண்டாமார்க்கன் முதலான (ச) பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

ப்ரகு புத்திரராகிய சவனுக்கு மனுபுத்திரியினால் நௌரியன் பிறந்தனர் இவருக்கு ருசி முதலான (க00) பிள்ளைகள் ஜனித்தனர் ருசிக்குஜமதக்கினியென்னும் முனிவருதித்தனர் இவருக்கு பரசுராம ருதித்தனர்:

பிரமதாத விதாத என இருவர் மனுசகாயர்களாய் ஜனிக்க இவரோடு கிரேஷ்டையும் லக்ஷ்மியும் பிறந்தனர் லக்ஷ்மிக்கு மானசபுத்தி

ரர்கள் அநேகர் உதித்தனர் வருணனுக்கு சிரோஷ்டகை, அதர்மன், ரநிந்தகை யென்னும் பெண்கள் பிறந்தனர் அவ்வதர்மனுக்கும் நிர்விருதிக்கும் பய மகாபய, மிருத்யு எனமூவர் உதித்தனர் தாம்பிராக்கு க்ரௌஞ்சி, பாசி சேனி, திருதாரஷ்டிரி, சகி யென (ரு) கன்னியர்கள் ஜனித்தனர் க்ரௌஞ்சிக்கும் கருடனுக்கும் க்ரௌஞ்சபக்ஷிகள் பிறந்தன பாசி யென்பவளுக்கு கழுதுகள் பிறந்தன சேனி யென்பவளுக்கு டேகையும்

திருதாரஷ்டிரி யென்பவளுக்கு ஹம்சம், சக்கிரவாகம், கொக்குமுதலான பக்ஷிகளும் சுதியென்பவளுக்கு கினிமுதலானதும் பிறந்தன. கமலஜனூல் மிருகி, மிருகமந்தை, அரிபத்ரமந்தை, மாதங்கி, சார் தூலி, சுவேத, சுரபி, சுரச, அந்லையென (க0) கன்னிகள் பிறந்தனர் மிருகியென்பவளுக்கு மிருகமும் மிருகமந்தைபென்பவளுக்கு ரூஷ, சமாமுதலான மிருகமும் ஹரியென்பவளுக்கு வானரவர்க்கமும் பத்திரமந்தையென்பவளுக்கு நைராவணமும் மாதங்கியென்பவளுக்கு யானைக்கூட்டமும் சார் தூலி யென்பவளுக்கு சிங்கம், புலியும் சுவேதையென்பவளுக்கு திக்க ஐங்களும் சுரபியென்பவளுக்கு ரோஹிணி கந்தருவையென இருவர் பிறந்தனர் ரோஹிணிக்கு பசுகணங்களும் கந்தருவிக்கு குதிரையும் சுரசைக்கு சர்ப்பகூட்டமும் அந்லைக்கு மலை, விருகூடம், செடி, கொடி முதலானவைகளும் உதித்தன.

நித்தியவிதி.

பிரதிதினமும் சூரியஉதயத்திற்கு முந்தி ஐந்து நாழிகைக்குள்ளும் அருணோதயத்தும் அதாவது வைகறையில் நித்திராசெளிந்து விநாயகர்முதலிய தெய்வங்களை கங்காநதிமுதலிய நவநதிகளுள் சப்த நதிகளை சப்தரிஷிகளை அருந்தி முதலியன காசி முதலிய நகரை அஷ்ட கஜங்களை யோகிகளை அஷ்ட நாகங்களை நான்கு வேதங்களை பிரணவத்தை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தாய்தந்தையர் மலரடிகளையும் தியானித்தல் வேண்டும் ஊர்புறத்து நானூறு விற்கடைபோய் நிருதிதிக்கில் உத்தரியந்தனை தலையிற்சுற்றி நிலத்தில் எக்கிய ஓமங்க ளுக்காகாத துரும்பைப்போட்டு மூன்றுதடவை கையைத்தட்டி பகல் வடக்கு இரவில்தெற்கு நோக்கி ஒருவருடனும் பேசாமலும் ஒருவரையும் பாராமலும் ஒருவருக்குத் தெரியாமலும் இருமலங்கழித்து பாத்திரங்கொண்டு புழு பூச்சியில்லாதனவும் நதிஜலம்படாதனவும் ஜலம் தூக்கி எலிவனையில்லாத மண்ணெடுத்த குதத்திலும் கையிலும் மண்ணிட்டு சவுசம் செய்துகொள்ள வேண்டும் பாத்திரமில்லாவிடில் ஜலத்துக்கு ஒருமுழம் அப்புறமிருந்து சவுசம் முடிக்கவேண்டும் கிழக்

கு அல்லது வடக்குமுகமாகவிருந்து வாய் கொப்புளித்து விட்டு முறடி முள் பால் இல்லாதகொம்பால் அல்லது பாக்கு சுட்டகரியால் பழுத்துநீர்ந்த மாவிலையால் பல்விளக்கி நாக்கைவழித்துவிட்டு இப்படி தந்தசுத்தி செய்துகொண்டு ஜலத்துக்கு அப்புறம் வாய்ஜலத்தை யுமிழவேண்டும் ஒருபோதும் ஜலத்தில் வாய்ஜலத்தை யுமிழப்படாது உடனே தோளில்வஸ்திரமில்லாமல்ஆகமப்படி ஆசமனம்செய்யவேண்டும் ஆற்றங்கரை மலையருகு புண்ணியபூமி பிரம்மவிருஷத்தினடி தருப்பையினடி இப்படி சுத்தஸ்தானத்தில் எட்டங்குல வளவின்மீழ் உவசமந்திரத்தால் கிரிகித்து யிருத்திகை ஸ்நானமுதவிய வைகளைக்குரித்து நிசியில்நீராடற்க இரவில்வருணஸ்நானமாகாயக்கியம் சங்கராந்தி அதாவது மாசப்பிறப்புகள் கிரகணம் மகப்பேறு இத்திருந்களில் இரவிலும் நீராடலாம். நெற்றியில் விபூதியணிந்து செபம் செய்யவேண்டும் சூரியனுக்கு அர்க்கியம் கொடுக்கவேண்டும் தன்கோத்திர மல்லாதவும் பெண்பாலாகவே பெறுகிறவள் வயிற்றிலுதியாதவும் பிணிபழிஇல்லாத வழியாகவும் நதி பரவை நகைத்திரப்பெயர்பெற்றவ எல்லாதவும் நன்மொழியும் தனக்கினையவளாயும் கோபயில்லாளாயும் சந்திரன் போல் குளிர்ந்த முகம்படைத்த கற்புடையளாய் தனக்கொத்தகுடியில் இப்படி யிலக்கண மமைந்த பெண்ணைமணந்துக்கொள்வது இல்லறத்தியற்கை அம்மாதர் பூத்து நீராடுநாளிலும் பகலிலும் ஷஷ்டி அஷ்டமி சதுர்த்தசி அமாவாசை பெளரணி இந்நாளிலும் பிதுர்க்கடன் கழித்த நாளிலும் ஐந்தாம் பருவத்திலும் பிறர்மனைவியனையும் புணரப்படாது மற்றநாளில் புணரலாம்; கருப்பமமைந்தபோதும்இந்திரன்கொடுத்தவரத்தால்புணரலாம் நீராடிய ஐந்தாநாள் முதல் பன்னிரண்டுநாளுக்குள் இரட்டைநாளில் கூடில் பிள்ளை ஒற்றைநாளாகில் பெண்பிறக்கும் வேட்டகத்தில் பொன்கவரல் விருந்துண்ணலுமாகா தருப்பணஞ்செய்து பிதுர்மகமாகும் பால் சோறு கிழங்கு ஜலம் பழம் இதுகளால் சிரார்த்தம் செய்யலாம் இதிலும் அதிதிபூசைசெய்வது எல்லா தருமத்திலும் உயர்ந்தது தேவர் பிதுரர் துறந்தோர் இவர்குட்கு இட்டு சேடத்தைப் புகிப்பது அயிர்தமாகும்ஷஷ்டி அஷ்டமி ஏகாதசிசதுர்த்தசிபௌரணி அமாவாசை இதில் எண்ணெயிடப்படாது இதிலும் ஆடி, மாசி, புரட்டாசி, மார்கழி மாதத்திலும் ஆதிவாரம் சனி செவ்வாய்க்கிழமையிலும் மாதப்பிறப்பு புண்ணியகாலம் விரததினத்திலும் மயிர்வினை முடித்திடலாகா செய்தால்தோஷம்வரும் காலே மாலை மத்தியானம் கிரகணகாலம் இதில்சூரியனைப் பார்க்கப்படாது தன்னிழலை ஜலத்தில் பார்க்கப்

படாது நிர்வாணமாக ஜலத்தில் குளிக்கப்படாது கன்றைத்தாண்டிப் போதல் பொய்சொல்லல் மனதிலும் நினைக்கப்படாது கோயில் வந்த ணர் துறந்தோர் வேந்தர் கவிஞர் நீர்க்கும்பம் தயிர் நெய் அடிசில் உயர்ந்தோர் அரசமரம் எதிற்படிந் வலமாகபோதவேண்டும் மனைவியைத் துறந்து மற்றவளில் போகல் மைந்தனாவெறுத்தல் மூத்தவனைச் சேருதல் மகத்தினல்லதை மொழ்கலத்தில் புசித்தல் வாயாலாதுதல் உயிர்க்கொலை செய்தவர்முகத்தில் விழிப்பதும் தீதாம் ஆதலால்விலக்கிய ஒழித்தும் விதித்தனபுரிந்தும் கருமநிலைகெட்டலையாது தருமநிலையில் புதிதராக விருப்பதே யில்லறத்தழகாம் அகோர சிவாசாரியரால் சொல்லிய காமிகாதி சகலாகம சங்கிரகத்திலுள்ள பதினேழு பத்ததிகளின் படி சிவதீட்சைபெற்று விதிப்படி பார்த்திபலிங்கம் உடையவர் லிங்கம்வைத்து சிவபூஜைசெய்து தேவாரம் பெரியபுராணம் அருட்பாக்களையோதி சந்தனம் சாத்தி தூபதீபமிட்டு புகழ்ந்து பாடி கும்பிட்டு சுத்தாடி தொழவேண்டும் ஆக்கையும் பஞ்சபூதங்களும் அழிவது தெரிந்துக்கொண்டு ஆதுலர் முதலியோர்க்கு கன்னம்படைத்து தன்மக்கள் முதலியோருடன் தனது இல்லத்தில் கிழக்குத்திசையாயினும் வடபாலாயினும் பார்த்திருந்து மூன்றுபிடிசாதம் பெலியிட்டு சுத்திக்காக அன்னத்தில் நெய்சேர்த்து உண்டு கைகால் சுத்திசெய்துக்கொண்டு ஆசமனம்செய்து முடித்து சாயரகைஷயிலும் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து முடிக்கவேண்டும் குடவிளக்குவைத்து சயனதலத்தில் தனதுநரில் தென் திசையிலும் வேற்றாரில் மேற்கு திசையிலும் தலைவைத்து துயில்வது உத்தமம் இப்படிசெய்பவர்களுக்கு சனனம் மரணம் இடர் வறுமை வியாதி துக்கம் சோகம் மோகம் பாவம் அரிட்டம் பகை பயம் இடைபூது முதலிய துன்பங்கள் ஒன்றேனுமணுகாது இகபரககாதிக்கியம் பெறுவர். மாயாமலகர்மங்கள் செம்பிற்காளிதம் போலவும் தண்டலத்தைப்பற்றிய தவிடு உயி முனைபோலவுமிருக்கும் இவற்றுள் தண்டுலம் ஆன்மா, தவிடு ஆணவமலம், உயிமாயாமலம், முனைகன்ம மலமாகும்.

பத்புண்ணியம்.

முக்கிய பிரமாணங்களாகிய சிவாகமபுராணங்களில் சொல்லப்பட்டதும் சைவசமயாசாரியர்கள் மூவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களைபுடைய சிவஸ்தலங்கள் அநேகமாயுள்ளன நம்முடைய சைவசமயகிரமத்தை அறிந்து அறுஷ்டித்தல் (சைவர் என்னுஞ்சொற்கு சிவனை வழிபடுவோர் என்பது

பொருள்) சைவர்கள் எழுவகைப்படுவர் அநாதிசைவராகிய சதாசிவ மூர்த்தியுடைய ஐந்து திருமுகங்களிலும் தீக்ஷிக்கப்பட்ட பஞ்சரிஷி கோத்திரத்து சிவபிராம்மணர் ஆதிசைவர் மகாசைவர் வைதிகபிராம் மணர் கூத்திரியர் வைசியர் அநுசைவர் அவாந்தரசைவர் சூத்திரர் பிறவரசைவர் அறுவகை யநுலோமருள் சிவதீக்ஷை பெற்றவர் ஒழிந்தசாதியாரும் சிவனை வழிபடுவோரும் அந்தியசைவர்கள், ஆதலால் எல்லா சாதியாரும் சிவபெருமானை வழிபடுவதற் குரியவர்கள்.

சிவபெருமான் புறத்தே சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியும் திருவேடமும் அகத்தேயிரும் இடமாகக்கொண்டு நின்று ஆன்மாக்கள் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர். லிங்கம் என்னும் தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருள் பிதெல்லப் படைத்தல் காத்தல் முதலியவைகளால் உலகத்தை சித்திரிப்பதாகிய பிரபாவமே இலிங்கம் எனப்படும்.

இலிங்கம் ஆன்மார்த்தம் பார்த்தமென்னும் இருவகைத்தாம் ஆசாரியரிடத்து எழுந்தருளப்பெற்று ஆயசுபரியந்தம் பூசிப்பது ஆன்மார்த்தலிங்கமெனவும் இட்டலிங்கமெனவும் பெயர் பிறர்பொருட்டு சர்வசங்காரகாலமளவும் பூசிப்பது பார்த்தலிங்கம் அதுவே திருக்கோயிலுள் ளிருக்கும் லிங்கம் அது சுயம்பு காணம் தைலீகம் ஆரிடம் மாறுடம் என ஐவகைப்படும்.

சைவசமயத்தார் சிவபெருமான் திருவடி யை சேர்த்தற்குரியமார்க்கம் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்குவகை.

சரியை புறத்தொழிலால் உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சிவதலங்களில் திருவலகிடுதல் மெழுகிடுதல் மாலைதொடுப்பது இதனால் சாலோகப்பதமடைந்து சிவலோகத்திருப்பர்.

கிரியை புறத்தொழில் அகத்தொழில் அருவருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சிவனை பூசித்து (சாமீபபதமடைந்து) சிவனுக் கருகிருப்பர் இத்துடன் மானதம் மண்டலம் பலகை படம் சுவரில் சித்திரம் விக்கிரகம் படி கலிங்கம் பாணலிங்கம் கூணிகலிங்கம் இவைகளை பூசித்தால் நதி தலம் யாகம் தானம் இவைகளைச் செய்த பஸன் கிடைக்கும்.

யோகம் அகத்தொழிலினாலே அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு பஞ்சேந்திரிய மடக்கி ஒருவழிப்படுத்தி நிஷ்டை கூடிய ருந்து சாரூப்பியபதம் பெற்று சிவரூபம் பெறுவர்.

ஞானம் புறத்தொழில் அகத்தொழில் என்னும் மிரண்டுமில்லாமல் அறிவுத்தொழின் மாத்திரத்தினாலே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகா நித்திபவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவனிடத்தேசெய்யும் வழிபாடுஇந்நான்கும் ஒழுக்குவோர்களே மெய்யடியார்கள் அடியார் திருமேனி அசைவுடையது பற்றி சங்கமம் எனப்படும் இந்நான்கு மார்க்கத்தாலும் மலநீங்கிய ஞானிகளும் பூர்வமலவாசனை தாக்காமை சிவானந்தம் வளர்த்தற்பொருட்டு சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியை மெய்யடியார் திருவேடத்தை வழிபடல்வேண்டும் சிவபெருமான் எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும் சிவலிங்கம் மெய்யடியார் திருவேடம் இவ்விரண்டிடத்துந் தயிரில் நெய்போல் விளங்கிநிற்பார் மற்றையிடங்களில் பாவில் நெய்போல் வெளிப்படாது நிற்பார் ஆதலினால் லிங்கமும் ஜங்கமுமாகிய இவ்விரண்டிடத்தும் விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபடல் வேண்டும் இது சிவபுண்ணியங்களாம் யாகமுதலிய பசுபுண்ணியங்கள் சுவர்க்கடோகங்களைக் கொடுக்கும் இவைகளை கல்வி கேள்விகளால் அறிபக்கூடியது.

வேதாகம புராணங்களால் அறியக்கூடியவைகள் வேதம் ருக்குயசர், சாமம், அதர்வணம், ஆஹ (ச) உபவேதம், ஆயுள்வேதம், அருத்தவேதம், ததூர்வேதம், கார்தருவவேதம் ஆறுசாத்திரங்களும் உண்டு.

காமிகாதி ஆகமம் இருபத்தேட்டு.

இதில் சிவனது சத்தியோகாத முகத்தில்பிறந்ததாவது.

க. காமிகம் பாரார்த்த சங்கியை
கிரந்தம்	ங. சிந்தியம் - ஒருலக்ஷம்
உ. யோகஜம் - ஒருலக்ஷம்	ச. காரணம் - ஒருகோடி
	டு. அஜிதம் - பதினாயிரம்

இந்த ஐந்தும் தோற்றுவித்தலாகிய சத்தியோகாத பச்சிமாபி முகத்தில் உண்டாயிற்று.

சு. தீப்தம் - நான்குலக்ஷம்	க. அஞ்சுமான் - ஐந்துலக்ஷம்
எ. சூக்ஷ்மம் - பத்மம்	கௌ. சுப்ரபேதம் - மூன்றுகோடி
அ. சகஸ்ரம் - சங்கம்	

இந்த ஐந்தும் விளக்கல் என்னும் வாமதேவ முகமென்றீற வட முகத்தில் உண்டாயிற்று.

கக. விஜயம் - திரிகோடி
கஉ. நிசுவாசம்-மூன்றனாகோடி
கங. சுவாயம்புவம்-மூன்றனாகோடி

கச. அனலம் - ஐம்பதினாயிரம்
கரு. வீரம்-இருபத்தையாயிரம்.

இந்தஐந்தும் அகோரம் அழித்தல் என்னும் தக்ஷணமுகமென்கிற தெற்கு முகத்தில்உண்டாயிற்று.

கக. இளராவம்-எட்டுஅற்புதம்
கஎ. மகுடம்-ஒருலக்ஷம்
கஅ. விமலம்-மூன்றுலக்ஷம்

கச. சந்திரக்யானம்-மூன்றுகோடி.
உ௦. பிம்பம்-ஒருலக்ஷம்.

இந்த ஐந்தும் காத்தல் என்னும் தத்புருஷமென்கிற கிழக்கு முகத்திலுண்டாயிற்று.

உக. புரோத்தேதம்-மூன்றுலக்ஷம்
உஉ. லளிதம் - எண்ணாயிரம்
உங. சித்தம் - அனாகோடி
உச. சந்தானம் - ஆறாயிரம்

உரு. பரமேசுவரம் - பன்னிரண்டிலக்ஷம்.
உசு. கிரணம் - ஐந்துகோடி
உஎ. பேதம் - இரண்டிலக்ஷம்
உஅ. வாதாளம் - ஒருலக்ஷம்.

இந்தஎட்டும் அனைத்தும் ஆளுதலாகிய ஈசானமுகமென்னும் ஊர்த் துவ முகத்தில் உண்டாயிற்று.

சிவரூபத்தை தியானம்செய்யவேண்டும்போது கை கண் முழங் கால் மூக்கு ஸ்தனம் இந்த ஐந்தும் பஞ்சதீர்க்கமென்று பெயர் கழுத்து க்ஷணக்கால் பிரஷ்டபாகம் இடிப்பு இந்தநான்கும் சதுர்வரிஸ்வமென்று பெயர்.

(க) கைவிரல்களின் றோகைகள் (உ) மயிர் (ங) மின்னிச்சமயிர் (ச) மேற்பல் (ரு) கீழ்ப்பல் இவ்வைந்தும் பஞ்சசூக்ஷ்மமென்று பெயர்.

(க) அக்குள் (உ) வயிறு (ங) மார்பு (ச) கிராணம் (ரு) தோள் (சு) நெற்றி இவ்வாறும் ஷட்ருந்தம் என்று பெயர்.

(க) கை (உ) கால் (ங) கண் (ச) நகம் (ரு) தாலு (சு) வாய் (எ) உதடு இவ்வேழும் ஸப்தரக்தமென்று பெயர்.

மூன்றுமடிப்பா யிருக்கப்பட்டத்ரிவிலிகள் த்ரிகம்பீரமென்று பெயர்.

இந்த முப்பத்திரண்டு ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களும் பரமேசுவரருக்கு உண்டென்று நீலகண்ட பாஷ்யத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

சிவதத்துவம் சக்திதத்துவம் சாதாக்கியதத்துவம் ஈசுவரதத்துவம் சுத்தவித்தியாதத்துவம் இவ்வைந்தும் சுத்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. மாயாதத்துவம் காலதத்துவம் கலாதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் நீதிதத்துவம் ராகதத்துவம் புருஷதத்துவம் இவ்வேழும் சுத்தா சுத்தமென்று சொல்லப்பட்டது. பிரகிருதிதத்துவம் குணதத்துவம் புத்திதத்துவம் அகங்காரதத்துவம் மனஸ்தத்துவம் சுரோத்திரதத்துவம் தொக்கு சக்ஷ-ஜிவா ஆக்கிராணம் அல்லநாஸாந்தத்துவம் வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபஸ்தம் சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்த பிரிதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் இவைகள் அசுத்தம் ஆத்மதத்துவம் அசுத்தம் வித்தியாதத்துவம் சுத்தாசுத்தம் கேவலம் சிவதத்துவம் சுத்தம் சிவதத்துவத்துக்குமேல் சக்தி வியாபினி சமணை உன்மணை உன்மணையாந்தம் பரசிவம் அச்சிவனுடைய சகச்சராம்சம் பராசக்தி பராசக்தியினுடைய சகச்சராம்சம் ஆதிசக்திவி ஆதிசக்தியினுடைய சகச்சராம்சம் இச்சாசக்திவி இச்சாசக்தியினுடைய சகச்சராம்சம் ஞானசக்திவி ஞானசக்தியினுடைய சகச்சராம்சம் கிரியாசக்தி.

பராசக்தியினுடைய தசாம்சம் சிவசாதாக்கியம் ஆதிசக்தியினுடைய தசாம்சம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் இச்சாசக்தியினுடைய தசாம்சம் மூர்த்திசாதாக்கியம் ஞானசக்தியினுடைய தசாம்சம் கர்த்ருசாதாக்கியம் கிரியாசக்தியினுடைய தசாம்சம் கற்மசாதாக்கியம் இதில் கற்மசாதாக்கியம் தவிர மற்ற நாலும் நாதமயலிங்கம் நிவர்த்தி பிரதிஷ்டா வித்தியா சாந்தி இந்நான்கும் விந்துமயபீடம் இந்தநாதமயலிங்கத்துக்கும் விந்துமயபீடத்துக்கும் கற்மசாதாக்கியமானது சம்போகசம்பந்தம் சாந்தித்தேவாதமயலிங்கத்தில் சேர்ந்தது இது சநாசிவம்.

சநாசிவத்தின்கீழ் ஈசுவரதத்துவத்தில் அனந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டர்கள் இவர்கள் அஷ்டவித்தியேசுவரர்களென்றும் விஞ்ஞானகளார்களென்றும் பெயர் இவர்கள் பரிபக்குவமலாள் என்றும் பெயர்.

அரி பக்குமலாளாயிருக்கிற விஞ்ஞானகலாள் சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் அநேகர் வாசமாயிருக்கின்றார்கள்.

அனந்தரானவர் ஆதாரசக்தியோடிணந்து அசுத்ததத்துவத்தில் அதிகாரியாயிருந்து சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரமுதலிய திரிமூர்த்திக ளுக்குமேலான அதிகாரியாயிருக்கின்றார் மறையர்க்கிந்த அதிகாரமி ல்லை இதைசித்தாந்தசாராவளியில் அறிக.

சப்தகோடி மஹாமந்திரத்தில் மூன்றனாகோடிக்கு அதிகாரி அனந்தர்

மற்றமூன்றனாகோடிக்கு குரோதேசாதிகள் நூற்றுப்பதினெ ட்டு ருத்திரர் மாயாதத்துவத்தி லிருந்துகொண்டு பிரயாகளாளொ ன்று அதிகாரம் நடத்துகின்றார்கள் இவர்கள் மலகற்மத்தோடே கூடி யவர்கள்.

இவர்கள் மலகற்ம மாயையாகிய திரிமலத்தோடே கூடிக்கொண் டிருக்கிறசகளாளென்றும் பெயர் இவர்களின் விபரம் பிரம்மவிஷ்ணு வாதிபீடபரியந்தம் சகளாளென்றும் பெயர்.

புருஷ தத்துவத்திலிருந்துகொண்டு விஷ்ணுரக்ஷகர்த்தாவா யிருக்கின்றார்.

சதுர்விம்சதியாகிய குணதத்துவத்தி லிருந்துகொண்டு பிரம்மா சிருஷ்டிகர்த்தாவா யிருக்கின்றார்.

ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர் என்பவர் கலாதத்துவத்தி லிருந்துகொண்டு சம்மாரகிருத்திய நடத்துகின்றார்.

அனந்தனென்ற மஹேசுவரரானவர் ஈசுவரதத்துவத்தி லிருந்து கொண்டு திரோபாவ கர்த்தத்துவம் நடத்திக்கொண் டிருக்கின் றார்.

சாதாக்கிய தத்துவத்தில் சதாசிவம் அநுக்கிரககிரத்தியம் நடத்து கின்றார்.

புராணங்கள் பதினெட்டு இவைகளில் விபுராணமாவது சை வம் காந்தம் இலிங்கம் கூர்மம் வாமநம் வராகம் பெளஷ்யம் மச்சி யம் மார்க்கண்டேயம் பிரம்மாண்டம் இப்பத்துமாம்.

விஷ்ணுபுராணங்கள் நாரதீயம் பாகவதம் காரூடம் வைணவம் இந்நான்குமாம்.

பிரம்மபுராணம் பிரம்ம பதுமம் என்னுயிரண்டாம்.

சூரியபுராணம் பிரமகைவர்த்தம் என்பது.

அக்கினிபுராணம் ஆக்நேயம் என்பது.

உப்புராணம் உசனம் கபிலம் காளி சனற்குமாரம் சாம்பவம் சிவதன்மம் செளரவம் தூர்வாசம் நந்தி நாரசிங்கம் நாரதீயம் பராசரம் பார்க்கவம் ஆங்கேரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டம் லைங்கம் வாருணம் இப்பதினெட்டுமாம்.

சாத்திரமாவன வேதார்த்தம் வைசேஷிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூர்வமீமாம்சை உத்தரமீமாம்சை இவ்வாறுமாம், இவைகளிற் சிறந்தவை ஆகமங்களே சைவசமயத்துக்குரியனவாம்.

இவைகளில் பதி பசு பாசம் இம்மூன்றின் இலக்கணத்தையும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும்நான்கு, சாலோகம் சாயீபம் சாருபம் சாயுச்சியம் நான்கு இவைகளையும் இன்னும் அநேகத்தையும் சொல்லும் இது ஞானத்தினால் அடையும்பலன்.

பதியாவது நிஷ்களப்பொருளாம், பசுவென்பது ஜரித்து பலவித போகங்களையும் புண்ணிய பாவங்களையும் அனுபவித்து பிறப்பதும் இறப்பதுமாம்.

பாசமென்பது ஏகத்துவம் நித்தியத்துவத்தையும் அறிவது தத்துவங்களாவது ஆத்மதத்துவம் (உச) வித்தியாதத்துவம் (எ) சிவதத்துவம் (ரு) ஆக ௩௭.

ஆத்மதத்துவமாவது பூதம் (ரு) புலன் (ரு) பொறி (ரு) கருமேந்திரியம் (ரு) அந்தக்கரணம் (சு) ஆக ௨௪.

வித்தியா தத்துவமாவது காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புருடன் மாயை ஆக ௭.

சிவதத்துவமாவது சுத்தவித்தை ஈச்சுவரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் ஆக ௩.

இந்ததத்துவங்களை அறிந்து சிவதீக்ஷையெய்தத்தக்க ஆசாரியருக்குப் பெயர் தேசிகர் ஆசாரியராம் இவருள் பிரேரிப்பான் பிரேரகாசாரியன் போதிப்பான் போதசாசாரியன் முத்திதன்முத்திதாசாரியன் எனமூவகையினர் கிரியாகாண்டத்தைமாத்திரம் அறிந்து ஞானகாண்டத்தை அறியாத குரவனைவிட்டுவிடவேண்டும் ஆகமம் இரு பத்தெட்டும் உணர்ந்தவனே ஆசாரியன் ஒரு ஆகமத்திலாவது கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டத்தை ஆகமத்தில் லக்ஷகிரந்தமாவது அறிந்த

வர் குருசிரோஷ்டராவர் அறியாதவன் ஆசாரியனாகான் (௫000) அறிந்தவர்குருவாகும் அதிலுங்குறைந்தவர் குருவாகார் பரமசிவனையும் குருவையும் தரிசிக்கப்போகும்போது ஏதாவதுகொண்டுபோய் காணிக்கைவைத்து தரிசிக்கவேண்டும் சம்மாபோய் தரிசிக்கப்படாது ஆசாரியரை ஏவப்படாது ஒருவரை யொருவர் வந்தனம்செய்வது தங்களுக்கன்றென்றும் அதுஎல்லா ஆத்மாவிலும் கலந்திருக்கும் கடவுளுக்கென்றும் நினைக்காதவர் நரகடைவர் திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் இருபா இருபஃது உண்மைவிளக்கம் சிவப்பிரகாசம் திருவருட்பயன் வினாவென்பா போற்றி பஃரொடை கொடிக்கவி நெஞ்சவிடுதாது உண்மைவிளக்கம் சங்கற்பநிராகரணம் ஆக பதினான்கு. வேதங்கள் தேவாரங்கள் தமிழ்சித்தாந்தங்களும் பசுகரணநீங்கி சிவகரணமுற்ற உண்மைநாயன் மார்களால் அருளினமையால் பதிவாக்கெனத்தூணிந்து கொள்ளாதவர்கள் நரகதுன்பமெய்துவர் நித்தியாங்கம் தான் என்பதையியற்றி அதாவது நித்தியம் நித்தியாங்கம் நைமித்திகம் நைமித்திகாங்கம் காமியம் காமியாங்கம் என்னுங்கற்பபேதங்களினைத்தும் தானும்செய்து சாதகர் புத்திரகர் சமயிகள் எனும் மூவகைமாணுக்கர்களால் செய்விப்பர் ஆசாரியன் நியமந்தப்பினால் மாணுக்கர்கள் வினையை விட்டுவிடுவர் வேதங்கனையும் உபசிடதங்களையும் ஒதி ஞானநிலைப்பெறாதார் பின்பு ஆகமாந்தமென்னும் சித்தாந்தத்தை ஒதி ஞானம்பெற்றனர் ஆதலால் ஆசாரியர் முகமாக சமயதிகைபெற்றவர் சுத்தஜலத்தில் மிருத்திகையிட்டு ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும் உஷ்ணஜலத்தில் பொன்னையிட்டு ஸ்நானம்செய்யலாம் பின்உலர்ந்தவஸ்திரத்தால் துவட்டல்வேண்டும் நரவஸ்திரத்தால் துவட்டல்வழு சிணற்றுஜலம் பூஜைக்கும் ஆசமனத்துக்குமாகாதர்ப்பையாலும் பவித்திரமிடலாம் பவித்திரமிட்டபடி ஆசமனம்செய்யப்படாது பிராணாயாமமென்பது மூன்றுஇரேசகம் அது அகத்துள்ள அசுத்தவாயுவை புறத்தேகழித்தல் பூரகமாவது புறத்துள்ள அசுத்தவாயுவினாலே சரீரத்தை நிறைவித்தல் கும்பகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளேவாயுவைத்தடுத்தி நிறுத்தல் ஆக மூன்றுநீராம் முறைதப்பி மிருத்திகையெடுத்தல் சிவபெருமானுக்குமாகாது இப்படி புனலில்மூழ்கி தற்பணம் செபம்செய்து சிவன் ஆசாரியார் திருவழிகளைநினைந்துள்ள லலிங்கமாகிய கோபுரத்தைப்பணிந்து பத்திரலிங்கமாகிய பெலிபீடத்தையும் இடபதேவையும் வணங்கிக்கொண்டு பசுவின்சர்ணத்தை வடித்தெடுத்தநீரில் குழைத்து ஆலயத்தை

மெழுகி நந்தவனத்தில் மலர்கொய்து தாமம்தொடுத்து கொடுப்பது திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும்பூ சமீபத்திலிருக்கும்பூ ஆன்மார்த்தபூஜைக்குநவாது சூரியோதயத்துக்குமுன் எடுத்தபூஜைக்காம் பின்னெடுத்தபூ சிவபெருமான் தேவர் பிதூர்களுக்குமாகாது விநாயகருக்கு துளசி சிவனுக்கு தாழம்பூ உமாதேவிக்கு அறுகு நெல்லி வைரவர்க்கு நந்தியாவர்த்தனம் சூரியனுக்கு வில்வம் விஷ்ணுவுக்கு அக்ஷதை பிராமணருக்கு தும்பையுமாகாது திங்கள் சதூர்த்தி அஷ்டமி நவமி ஏகாதசி சதூர்த்தசி அமாவாசை பெளர்ணவமி மாதப்பிறப்பு இதுகளில் வில்வம் எடுக்கலாகாது மற்றைக்காலங்களில் வில்வம் எடுத்து வைத்துக்கொள்க வெண்துளசியும்படியே.

காலே உச்சி அந்தி என்னும் திரிசந்தியா காலங்களிலும் புண்ணியகாலமானால் எப்போதும் சிவநரிசனத்துக்குப் போசலாம் போரும்போது கண்டவுடனே கோபுரத்தைவணங்கி தரிசித்து ஆலயத்துக்குட்சென்று உள்ளேயிருக்கிற புஷ்கரணியில் விதிப்படி ஸ்நானம்செய்து விபூதியணியவேண்டும் விபூதிசைவத்துக்குரியது அது சிவன்திருமேனி அக்கினியில்பூர்த்ததும் சர்வசங்காரகாலத்தில் உண்டாகும் பஸ்பத்தை சிவன் நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டதுமாயுள்ளது பசுவினாலுண்டானது கற்பம் காட்டி லுள்ள சாணம் அதுகற்பம் சாம்பலை கோசலத்தைவிட்டு பிசைந்துசுட்டு உண்டாக்கும் பூவிதி உபகற்பவிதியாம் தேவர்கள் அமைந்துவலிக்கும்படிக்கும் தேவபசு காமதேனுவின் குலமாதலாலும் அதின்சாணம் சிரோஷ்டம் பெருவிரல் நடுவிரல் ஆழிவிரல் இம்முன்றுவிரலினால் இந்தநீறுகொண்டு ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுமலங்களையும் நீக்குமென்பது தோற்ற அனுலோமம் பிரதிலோமமாக விபூதியைசிரம் உச்சி நெற்றி காது கழுத்து மார்பு புயம் உந்தி முழங்கைகள் மணிக்கட்டி ரண்டு முழங்காலிரண்டு முதுகினும் விபூதியைத்தரிப்பர் விபூதிக்கு பூதி இரகசைபசிதம் பசுமம் கூடாரம் என்பது விபூதிபூமியில்சிற்தில் பாவம் சிந்தாமல் இந்தஇடங்களில் மூன்றுகீற்றுகத்தரிப்பது சமயம் விசேஷம் நிர்வாணம் என மூன்றுவகைப்படும் சமயநிகைகூடியால் சைவத்துக்குரியானுகிறான் அதிலும் விசேஷமானதால் விசேஷநிகைகூடியாம் மோகூத்தைத்தருவது நிர்வாணநிகையாம் விபூதிவேர்வைமுதலியதால் போய்விடுமாதலால் ருத்திராகூடம் எப்போதும் தரித்திருக்கவேண்டும் ருத்திராகூடமில்லாமல் சிவபூசைசெய்யக்கூடாது ருத்திராகூடம் சிரசு மார்பு புயம் கரம் இவைகளில் அவ்வவ்வங்கமந்திரத்தால் தரிக்கவேண்டும் சலமலபாதை நித்திரை புணர்ச்சி நோய் ஆகுசம் இந்தகா

லங்களில் தரிக்கப்படாது சிரசு காது உபவீதம் இவைகளில் எப்போ
 தும் தரிக்கலாம் பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம் இதுகள் சேர்த்து
 பஞ்சகவியமாம் இதுதானே லௌந்தசுருமத்துக்கும் முந்தியுத்தம்
 சுத்தி செய்துக்கொள்வேண்டும் (கற்றுக்கொள்வன வாயுள நாவுள
 இட்டுக்கொள்வன பூவுள நீறுள கற்றைச்செஞ்சடையானுளனுமுளோ
 மெற்றுக்கோமனாஸ் முனிவுண்பதே) என்னுந்தேவாரத்தால் உணர்க
 இப்படி விபூதியையும் ருத்திராக்கங்களையும் அணிந்துகொண்டு துஜ
 ஸ்தம்பத்தினிடத்திலும் பெலிபீடத்தினிடத்திலும்கிழக்குசந்நிதியானால்
 அக்கினிமூலைக்கெதிராக சமீபத்தில் சிரசுவைத்து மார்புபூமியிலேபடு
 ம்படி இரண்டுகைகளையும் முன்வலக்கையையும் பின்புஇடக்கையை
 யும் வடக்காகநேரோடீடி பின்பு தோள்களில் மண்படும்படி இரண்டு
 கைகளையும் தெற்கேநீட்டி முன்புவலக்கை பின்பு இடக்கையையும்
 இரண்டுகாதுகளையும் முன்வலக்காது பின்இடக்காதையும் பூமியில்
 பொருந்தச்செய்து அஷ்டாங்கவந்தனம் செய்யவேண்டுவது இவ்வண்
 ணமே தெற்கு மேற்கு வடக்கு சந்நிதியிலும்முறையேபணிதல் வேண்
 டும் மாசசங்கராந்தி சூரியகிரணம் பகல்பதினைந்து நாழிகைக்குமேல்
 தரிசிக்கப்போகநேரும் அக்ஷாலத்தில் மேற்கே காலேநீட்டக்கூடாமை
 யினாலே நின்றபடி இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேல் வைத்துக்கொ
 ண்டு தரிசிக்கவேண்டும்பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் அஸ்தமனத்துக்கு
 ள்ளாக அஷ்டாங்கத்துடன் பணியப்படாது மற்றகாலங்களில் பணி
 யலாம் ஏகாங்கம்சிவனைவணங்குவது துவிதாங்கம் சிரசின்மேல் வலக்
 கரத்தைவைப்பது திரிவிதாங்கம் இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேல்
 குவித்துவைக்குதல் பஞ்சாங்கம் சிரம் கைகள் (உ) முழந்தாள் (உ)
 பூமியில்படவணங்குதல் அஷ்டாங்கம் சிரம்இரண்டு கைகள் இரண்டு
 முழந்தாள்கள் இரண்டு காதுகள் நெற்றிஇவைகள் பூமியில்பட வண
 ங்குவதாம் காமியம் விரும்புபவர் வலமாகவும் மோக்ஷம்விரும்புபவர்
 இடமாகவும் இரண்டும் விரும்புபவர் வலமிடமாகவும் மெதுவாகபஞ்
 சாக்ஷரத்தை நினைந்துகொண்டு மூன்று ஏழுக்குக்குறையாமல் ஆவ்
 ரணங்களில் பிரதக்ஷணம்செய்யவேண்டும் முதலில் விநாயகநாதரி
 சித்து உடனே நந்திதேவரனுக்கிரகம்பெற்று விநாயகர் மூலவிங்கம்
 பாபதி சோமாஸ்கந்தர்மூலஸ்தானம்அம்மை சண்டேசர் பயிரவர்இந்
 தகிரமமாக தரிசிக்கவேண்டும் உமையவளோடும் ஸ்கந்தரோடும்கூடி
 யிருப்பவர் சோமாஸ்கந்தர் பரிவாரதேவர் சபாபதி சோமாஸ்கந்த மூர்
 த்தந்தவீர சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்துமூன்று மூர்த்தமாவது

லிங்கோற்பவம் தகூழினுமூர்த்தம் பிரமதேவன் விஷ்ணு தூர்க்கி சாஸ்தா சுப்பிரமண்ணியர் வீரபத்திரர் நவக்கிரகங்கள் வாமாதி அஷ்டசித்திகள் வாமேசுவரர்களாம் ஸ்தூபரிழலாவது துவசஸ்தம்பரிழலாவது இருந்தால் அதை மிதிக்கவாவது தாண்டவாவது கூடாது வேறு ஆவரணத்தில் பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டும் உச்சவகாலத்தில் சுவாமிபின் வந்தால் இந்ததோஷமில்லை முதலில் நந்திதேவனாதரிசித்து இடமாகப்போய் சண்டேசநாயனாரை தரிசித்து சென்றவழியே திரும்பிவந்து நந்திதேவனா தரிசித்து வலமாகச்சென்று சண்டேசநாயனாரைதரிசித்து பின்புவந்து நந்திதேவனாதரிசித்து பின்பு சிவலிங்கதரிசனம்செய்து பணியவேண்டும் இதற்கு சோமசூத்திரபிரதக்ஷணமென்று பெயர் இவ்வாறு ஒருபிரதக்ஷணம்செய்தால் அநேகபலன் உண்டு இதுபிரதோஷகாலத்தில் செய்தால் விசேஷபலன் கணபதிக்கு (க) சூரியனுக்கு (உ) சிவனுக்கு (ஈ) விஷ்ணு பார்வதி (ச) சுப்பிரமணியருக்கு (ரு) சரசுவதி லக்ஷ்மி (ஈ) அசுவத்தத்தத்துக்கு (எ) இந்தப் படி பிரதக்ஷணம் செய்யவும். சூரியஅஸ்தமான மாவதன்முன்னே மூன்றேழுக்கால் அஸ்தமனமானபின் மூன்றேழுக்கால் நாழிகையும் வீழுகி ருத்திராக்ஷம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும் சதூர்த்தசித்தியில் சரிப்பிரதோஷ விரதம்விசேஷம் இந்தவிரதமிருப்பவர்கள் பிரதோஷகாலத்தில் சிவதரிசனம் செய்தபின்பு சிவனடியார்களுக்கு அமுது படைத்து பின்புபுசிப்பது விதி.

பூணுசெய்யும்போதும் கற்மங்களைச்செய்யும்போதும் யக்யோபவீதம் தரிக்கலாமென்பது நாசமற்றபிரமமெதுவோ அதுவேசூத்திரம் (தூல்) என்றுதரிக்கவேண்டும் சத்தியத்தைக்காட்டும் பரமபதமே சூத்திரமென்னப்படும் அந்தசூத்திரத்தினையறிந்தவனே வேதமுடிபுணர்ந்தவன் தத்துவத்தினைநோக்கும் யோகி தரித்தல்வேண்டும் பிரமபாவனையாகிய இந்தசூத்திரத்தினை அறிவுடையோன்தரிப்பன் அப்படி பரிசுத்தமுடையவன் எவனோ அவனே சூத்திரமுணர்ந்தவனும் உபவீதமுடையவனுமாம் அவனுக்குஞானமே குடுமி (ரிட்டை) ஞானமே பூணூல் கருமஅங்கமாகிய வெளிப்பூணூல் தரிக்கத்தக்கது கருமஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்வரையில் உபவீதத்தினைதரிக்கலாம் கருமத்தோடு இதுவும் விடப்படும் ஹோமபாத்திரம் முஞ்சி புல் அரைஞாண்முதலிய உபகரணங்களை அததுமுடிந்தவுடன் விட்டுவிடுவதுபோல் வேளாளர்கருமமுடிந்தவுடன் உபவீதத்தை புரோகிதர்பால்வைத்து வைக்கலாம் வேதமோதல் பிரமவேள்வி தருப்பணம் பிதூர் வேள்வி ஹோமம் தேவவேள்வி பலிகொடுத்தல் பூதவேள்வியாம் அதி

திகளை பூசிப்பதேமாறுடவேள்வியாம் இவனுக்கு ஆன்மாயாவனே அவனே எப்போதும் யஜ்ஞோபவீதமாம் இந்தஉபவீதத்தின் மகிமையையறிந்து தரிப்பது கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ நீர்ப்பூ நி லப்பூ இது களிஞல் அர்ச்சிப்பது நலம் வெள்ளைமலரால் சுவாமிதிருவடியில் அர்ச்சிப்பவர் மோகூடம் அடைவர்.

செவப்புமலரால் அர்ச்சித்தால் போகபாக்கியம்பெறுவர் மஞ்சள் பூவாலர்ச்சிப்பவர் மைந்தர் மனை வாழ்க்கை மாடு நிலம் பலம் தலம் குலம் தருமகலியாணம்செய்து தன்னியராவர்.

கறுப்புப்பூவால் அர்ச்சித்தால் பாபரகிதராகி வியாபாரத்தில் பொருளிட்டி மேலுலகடைவர் பற்பலமலராலர்ச்சித்தால் பற்பலபெருமையடைவர் சந்தனந்தரிப்பித்தவர்கள் இகத்தில் போகபாக்கியங்களை யும் பரத்தில் மோகூடசாம்ராச்சியமும் பெறுவர்.

சாம்பிராணிதூபம் கற்பூராலாத்தி செய்தவர்கள் நல்லகதியடைவர் பசுநெய் பருத்திப்பஞ்சு தாமரைநூல் இதுகளால் தீபம்வைத்தவர்கள் நல்லபரிசுத்தமான அந்நத்தைபதார்த்தத்துடன் நிவேதித்தவர்கள் நல்லபீதாம்பரத்தைச் சாத்தி நிவேதித்து நெய், பால், தயிர், பழம், பலவகைபலஹாரங்களிட்டு சோடசோப சாரங்களைச்செய்து அர்ச்சித்தவர்கள் நல்லகதியடைவர் தேவாராதனையில்லாத நிவேதியத்தைப் புசிக்கப்படாது வருந்தி தவம்செய்வதிலும் நல்லவிஷயத்தில் சம்பாதித்து பொருளைதருமம்செய்து நல்லகதியடையலாம் நிவேதனத்தை கடவுள்புசியார் அண்டரண்டங்களைத் தன்வயிற்றிலிருக்க நிவேதனத்தால் திருப்தியாகா அருளுடன் பார்ப்பதே திருப்தியாம் சிவபிரான் இருபத்தொருமுகூர்த்தத்தில் அஷ்டமாசித்திகளாவது (அணிமா)மிகவும் சிறியவுயிர்தோறும் பரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல்.

(மகிமா) மிகவுமுயர்ந்த மகமேருவைப்போலாக வேண்டுமெனிலாதல்.

(இலகிமா) மேருபாரத்தையொத்த யோகியையெடுத்தால் இலேசாயிருத்தல்.

(கரிமா) அணுப்போலிருக்கும் யோகியை யெடுத்தால் மேருபரமாயிருத்தல்.

(பிராப்தி) எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல்.

(பிராகாம்யம்) பரகாமப்பிரவேசம் பண்ணுதல் அந்தரசஞ்சாரஞ் செய்தல் இச்சித்தபோகமனுபவித்தல் மண்ணில் விண்ணிலுள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையும் தனது தேககாந்தியாலறிதல்.

(ஈசத்துவம்) சர்வேசுவரனைப்போல தன்னிச்சைவழியில் முத் தொழிலுஞ்செய்து சூரியன்முதலியகோட்கள் தன்னேவல்கேட்கவி ளங்குதல்

(வசித்துவம்) தேவர்முதலிய வுயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும் தன்வசமாகக்கொள்ளுதல்.

காமீகாகமத்தின் கிரியாகாண்டத்தில் சிவப்பிரதிஷ்டையைப்பற் றிசொல்லியிருக்கின்றது வீராகமம்விமலாகமம் இவ்விரண்டும்வீரசை வத்தைக் குறித்துச்சொல்லி யிருக்கின்றது இஃதுள்பட இருபத்தெ ட்டி ஆகமங்களிலும் ஒவ்வொன்றிலும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்நான்கையும் பிரதிஷ்டாவிதிகள் பலவாறாகவும் பூஜாவிதிகள் யாகா திகளையும் சொல்லுகின்றது நித்தியம் ஸைமித்திகம் காமியம் என்னும் மூன்றுபூஜையுண்டு இதில் நித்தியம்தவிர மற்றிரண்டு மாகாது.

சடசீதியென்னும் மனுகற்பபேதங்களையுணர்ந்து விரதாதினை ப்புரிதல்வேண்டும்.

இவற்றுள் பூர்வக்கிரியை அபரக்கிரியைகளில் தேவவேள்வி யும் நித்தியகர்மங்களிலும் பூஜாகாலத்தும் பிரமவேள்வியும் சந்தி யாவந்தனங்களிலும் சிரார்த்தகாலங்களிலும் பிதர்வேள்வியும் போஜ னத்துக்கு முன் காகபலி முதலிய பூதவேள்வியையும் சதாகாலம்மா னுடவேள்வியையும் வேளாளர்செய்துவருகிறார்கள்.

இல்லறத்தானுக்கு ஒவ்ஒருபகலினும் ஐவகைச்சூனமுள்ளது அவைகொலையாம்.

க. கண்டினி முறித்தல் அதுஉலக்கை உரல் அரிகருவிமுதலிய கருவியாலாவது.

உ. பேஷிணி அரைத்தல் அது அம்மிமுதலியவற்றாலாவது.

ங. சுல்லி அடுப்பு அதுஅடுக்களையிடம்.

ச. சலகும்பம் நீர்க்குடம் அதுநீர்சோதிக்கும் ஆடை முதலி யன.

டு. உபஸ்கரம் முறம் அல்லதுசல்லடை முதலியபாடபேதத் தால் அபஸ்கரம் என்றது விளக்கும் அலகு மெழுகும் ஆடை முத லியன இவைகள் உயிர்க்கொலைக்கு இடமாகவிருக்கின்றன ஆதலா ல் இவ்வைந்தின் ஒழிவாற்சுத்தனாகும்பொருட்டு ஐவகைப்பெறும்வே ள்வி கூறப்பட்டுள்ளன.

வேளாளர் உபவீதந்தரிப்பது

அந்தணர்களும் அங்கமாகிய வெளிப்பூணூல் தரிக்கத்தக்கது.

ஞானமே குடுமி உபவீதம் வேள்வி எனகெளவுதகீ பிராம்மணமென்னும் சுருதியின் வினா விடைகளால் விளங்கப்பட்டுள்ளது ஆதலால் பூணூல் கருமாங்கம் கருமம் உபகாரம் கருமஞ்செய்து க்கொண்டிருக்கும்வரையில் இவ்வுபவீதத்தினை தரிக்கவேண்டும் கருமத்தோடு இதுவும்விடப்பட்டு வேதியர்பால் வைக்கப்படுமென்று பொதுவிதி ஆதலால் வேளாளர்என்றோமும் பூணூல் தரிப்பதில்லை. வைதிககருமங்களில் தம்பதிகளுமிருந்து சிரார்த்தம் ஆசௌச கருமங்கள் அசுவபிரதக்ஷணமுதலிய விரதாதிசத்தகருமங்கள் செய்யுங்காலத்தெல்லாம் ஸ்திரீபுமான்கள் டஞ்சகச்சம்வைத்து வேஷ்டியுதித்திக் கொண்டும் ஸ்திரீகள் மடிச்சாருடையுதித்திக்கொண்டு மிருந்து கருமாதிகளைச்செய்து முடிக்கவேண்டும் இப்படிச்செய்யவேண்டுவதியாதெனில்! ஸ்திரீபுருஷ சாயை பூமியில்படப்படாது அல்லது தெரியப்படாது சிரார்த்தவிருத்தமாக நடப்பார்களானால் பூமிதேவியால் சாபங்கிடைக்கும் இப்படி எப்போதும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதே கருமங்களிலாவது அனுஷ்டிக்காவிடில் பிதூர் தேவதைகளால் சாபம்பெற்று நீய நமகடைவர்.

வேளாளர் வேதம் ஒதுல்.

உபநிஷத்து ஆகமம் வேதம் புராணம் இந்நான்கும் ஈசுவரவாக்கியமென்றே குறிப்பித்திருக்கின்றன கடவுள் ஒரோவிதமானதால் கூறாது ஆன்மாக்கள் பக்குவநோக்கி புராணம் பாசஞானம் வேதம் பாசஞானம் ஆகமம் பதிஞானம் உபநிஷத்து அனுபவஞானம் என்னும் நால்வகையுணர்ச்சியை விளக்கும்பொருட்டு கடவுள் கட்டினையிட்டனர் இது வேதாந்த சூடாமணியாற் காணலாம் இதனை உணர்வதற்கு வேதாகமங்களே கருவியாம்.

பாசநூலாகிய புராணங்களில் கூறிவைகள் ஆணவங்காமியம் மாயைஎன்னும் மலங்களைப்போலவும் அவற்றிற் கியைந்ததத்துவமும் தத்துவத்தால்தேகத்தில் அடைந்தவாதபித்த சிலேத்துமம் போல ஒன்றோடொன்று பொருத்தமில்லாதகதைகளும் பலபட பரத்துவ நிலைமைகூறுதல் சாக்ஷியாம் திருமந்திரத்தாலுணர்க.

வேதம் ஆன்மலக்ஷணத்தையும் சொல்லையும் வேள்விமுதலிய கருமமும் கடவுட்டன்மைபலபடவுமே விளக்குகின்றது இதனை சுவஞானசித்தியாரிலுங் காண்க.

ஆகமம்பதிநூலென்பது சித்தாந்தம் பாஷியம் பஞ்சாக்ஷரவுரை சித்தியார் திருவ்ணையாடலாலும் உணர்க.

உபரிடதம் அனுபவநூலென்பது கூறாதமையும் பசுநூலைவாசிக்காதவர்கள் பதிநூலைவாசிக்கலாமென்பது வழு ஆகவே வேளாளர் ஆகமம் வாசிப்பதுபோலவே வேதமும்வாசிக்கலாம் எப்படியெனில் திருக்கை வழக்கத்துள் (ஆதுலர்க்குச்செம்பொன் அளிக்குங்கை.) வேதபுராணங்கள் விரிக்குங்கை) என்றிருக்கிறது சிவஞானபோதஞ்செய்த மெய்கண்டசிவாசாரியார் வேளாளர் அவர்தமது நூலில் (அக்கரங்களின்றும் அகரவுயிரின்றே லிக்காமத்தென்னு மிருக்கு) என்று பிரமாணித்திருப்பதினாலும் திருவாவடுதுறை ஆதினஞ் சிவஞானசுவாமிகள் ஸ்ரீ வேதாந்தபாஷியத்தை வாசித்ததாகவும் இன்னுஞ்சுத்தசைவர்கள் வேதமாதாவாகிய பிரமகாயத்திரி சிவகாயத்திரியை ஜெபித்துவருகின்ற வழக்கமிருத்துள்ளது.

வேளாளர் வேதமோதுதல் எப்போதும்உள்ளது வேதம் வடமொழிமறை தைத்திரீயம் தலவாகாரம் டௌடியம் சாமம் என்றும் தென்மொழிமறை தேவாரம் திருவாசகமுதலிய திருமுறைகளும் திருவாய் மொழியுமெனவும் ருக்கு யஜுச சாமம் அதர்வணமென வடமொழி மறையை வியாசர் நான்குகூறாகவகுத்தாரொன்றும்.

கடவுள்வாக்கியமும் அவனருட்பட்டோர் திருமொழியும் அச்சத்தம் கடவுள் திருவடிவமென்ற படிஆளுடைய வரசுகள் ஆரியன்கண்டாய் தமிழன்கண்டாயெனவும் ஆகவே ஆசிரியமுகூர்த்தங்களாக சிவனேஅருண்மேனிதாங்கிவந்து தமதுதிருமொழியினை வெளிப்படுத்தியவாறென்றுணர்க.வைணவர் உபயவேதாந்தமெனவடமொழிமறையினும் திருவாய்மொழியினை திருமந்திரமாக பாராயணமுதலியனகொண்டொழுகுதல் காண்க.

வேளாளர் விசுவேதேவரை சிரார்த்தாதி கருமங்களில் தொழுது வருகின்றார்கள்.

ஆகவே இவ்வேளாளர் தேவாரதிருவாசகமுதலிய திருமுறைத் தமிழ்முறைகளை சுபாசபகருமங்களிலும் நித்தியானுட்டான ஒழுக்கங்களிலும் முறைப்படியோதி பாராட்டுமாறு தெற்றென்றுணரப்படுமாதலால் வருணச்சிரம தருமங்களை நன்றாயுணர்ந்து அறம்பொருளின்பங்களைத் தேடியனுபவித்து அதன்மேல் அவற்றிற்கு மேலான சிறந்தபொருளைப்பெற முயல்வது முறைமைஎன்பது.

வேதத்தில் கருமகாண்டம் இந்திரன் ஆகாயம் அக்கினி ஆதித் தன் சந்திரன் அப்பு வாயு அசரீரிகள் பரமானுக்கள் பிருதிவி உருத் திரர் வசுக்கள் அசுவனிதேவர் முதலியதேவர்களையும் அவர்களேனோ க்கிச்செய்யப்படும் பலயாதங்கள் சோமபானம் அருக்கியம் முதலாகிய அநேகசமயாசார சடங்குகளையும் தோத்திரங்களையும் மந்திரங் களையும் இவைகளால் உண்டாகுட்பலன்களையும் விளக்குகின்றன.

உபாசனகாண்டம் மேலேசொல்லிய தேவர்களை விசுவசித்துச் செய்யும் உபாசனத்தை விளக்குகின்றது.

ஞானகாண்டமோவெனில் சர்வபரிபூரண சச்சிதானந்தமாகி அகிலபுவன சராசரபிரபஞ்சத்திற்கு மூலமாயும் காரணமாயும் இரு க்கிற பெரியபொருள் துவாதசாந்தமுடிவிலிருக்கும் உன்மனாதீதபரசி வம் ஒன்றேயென்னும் உண்மைகியானத்தை விளக்குகின்றது.

நீவாதசாந்தலக்ஷணமாவது.

க. தோஷுகலை

உ. மேதாகலை

ங. அர்க்கீசுகலை

ச. பிந்துகலை

ரு. அர்த்தசந்திரகலை

க். விஷுகலை

எ. நிரோதிகலை

அ. நாதகலை

ஈ. நாதாந்தகலை

கர. சக்திகலை

கக. வியாபினிகலை

கஉ. வியோமரூபாகலை.

இந்தப்பன்னிரண்டும் த்வாதசாந்தமென்னப்படும் இசில்சீழ் ஆதா ரம் ஆறு மேலாதாரம் ஆறு அக்ஷரம்.

இதற்குமேல் அனாத அனாத அனாச்ரத சமனா உன்மனாஸ்தானம் இதற்கெல்லா மேலேயிருப்பது உன்மனாதீதபரசிவமாம்.

இம்மூன்று காண்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டவைகளுள் தேவபத்தி யுண்டாகிறவனாயில் யாகாதிகளைச் செய்க கியானம் உண்டாமளவும் பக்தியெனும் உபாசனமார்க்கத்தில் நிற்கவேண்டும் இவைகளால் கி யானம் உண்டானபின்பு இவ்விரண்டும் நீங்கிவிடும் மேலானபரம் ஆவியாகிய ஒரோதெய்வம் அதனால் பிரபஞ்சமாதலால் ஆகமங்களி லும் வேதாந்தங்களிலும் ஒரோகடவுளென்று ஆராதிக்கும்படி சொல்ல ப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆதலால் எல்லாம் வல்லவிழைவன் படைப்பினுள் அகப்பட்ட அநேகமான தேகபோகத்தோடுங்கூடிய ஆன்மகோடிகளுக்குள்மனிதர் அறிவு தொழில் அனுபவிப்பு பருத்துக்கொள்வதால் அடங்கவும் அட

க்கவும் மிருகமுதலியன பயன்காக்கியளவையதுபோல் உயர்ந்தமக்கட் பிறப்பினுள்ளும் அடக்குவாரும் அடங்குவாரும் லௌகீக வையதிக கருமங்களுக்கு அனுகூலமும் கேஷமமும் பிரயோசனமுமாக விருக்கின்றது அரசு குடி கற்றோர் கல்லார் உபாத்தியாயன் மாணாக்கன் உடையவன் எளியவன் ஏவுவோன் இயற்றுவோன் ஆண்பால் பெண்பால் எனவும் புண்யம் பாவம் போலத் தொழிலுள்ளும் மேல் கீழ் என இடத்துள்ளும் முன் பின் எனக்காலத்துள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் பலவற்றுள்ளன அவற்றையுணர்ந்து விசாரித்தலே நன்று.

கடவுளாலாக்கப்பட்ட அறிவு, அறியாமை, இளமை, முதுமை, தலைவன், ஏவலன், துன்பம், இன்பம், பேறு, இழவு, புகழ், இகழ் முதலிய உண்மையால் உலகியற்றொழில் துன்ப விற்பமுமாகச்சிறுகச் சிறுக அஞ்ஞானத்தைப்போக்கும் அப்பாசவறி வொழிந்தக்கணத்திலே அருளியற்றொழிலாகிய அருளாகும் ஆன்மவறிவு வெளிப்படும் அருளியற்றொழில் முதிர்ந்து கடவுளையறியும் மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து நித்தியசுகத்திலிருக்கும்பேறு உண்டாம்.

இந்நீதிநெறிகடவாத வேளாளரை தமிழ்ப்புராணங்களில் சூத்திரரென்றும் ஆதிசைவரை பூசாரி என்றும் வழங்குவிக்க இத்தேசத்தில் ஆகமவிரோதிகளாகிய மாயாவாதிகள் சிறுகுலினர்களாகிய குறும்ப அரசர்களுக்கு குலச்சிறப்புமுதலிய விசேடமாகக் கற்பித்து சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு முயன்றதற்கஞ்சி மறைக்கவும் பிற்காலத்துள்ளாருண்மைபுணராத மயங்கிவிட அவத்தைக்குள்ளாய் அப்புராணங்களுட் கூறினர் பல நூலிலும் கொடுத்துணிவினால் திருத்துவித்து மிருக்கிறார்கள்.

வேளாளர் பலரும் வேதாகமங்களைவாசியாத குறையால் ஞானசித்தியில்லாமற்போவதுமன்றி தீயஒழுக்கங்கள் விளைவதுமாம்வருணச்சிரதருமம் தவறாததுட்டிப்பது நன்மை அது பரப்பரைப்பற்றி வருவதாகும் ஐயந்திரிபு அறியாமை இம்முக்குற்றமொழித்து நெறிமரபுதவரா ததுட்டிப்பதேபயன்படுவதேயாம் இதன்பால் தேயஒருமைக்கு அறிவு ஒழுக்கம் பயன் தயை கொடை உபகாரம் கண்ணோட்டம் முதலியவேயாம் இதற்குப்பகை அறியாமை உலோபம் அழுக்காறு வன்சொல் வன்செய்கை சூரோதமுதலியபலவாம்.

இஃதொழித்து சுகஒழுக்கம் பாலியம் கௌமரம் விருத்ததவம் ஒவ்வாதாதலால் அறிவால் தொழிலுணர்ந்தி இம்மை மறுமைக் கேதுவாய் அறம் பொருள் இன்பம் புகழும்பெற்றுள்ளவாம் எத்தி

நன்மை தீமைக்குள் காரணம் அறியாமை திரிபுணர்ச்சி அறிவுடையோர் விரித்துரைத்த நூற்பலவுளவாதலாற் சிதறிய வொழுக்கஞ்சீர் பெறச்செய்ய வேண்டுமெனல் அதன்றன்வருணர்ச்சி தருமங்களை நன்றாயுணர்ந்து பயன்பெறமுயல்வது முறைமையாம்.

இவ்வொழுக்கங்களனைத்தும் இயற்கையாயுடைய கங்காசுலத்தினராகிய வேளாளருக்குள் எல்லைவழக்கு நேரிட கலியுகவருடம் (அ.உருல்) வியவருடத்தில் கரிகால்சோழன் விசாரித்தறிந்ததில் வேளாளர் ஆணைவழிநிற்பல் அழிந்தோரை நிறுத்தல் கைக்கடனாற்றல் கசிவகத்துணைமை ஒக்கல்போற்றல் ஓவாமுயற்சி மன்னிறைதருதல் ஒற்றுமைகோடல் முதலிய பத்துத்தொழிலையுந்தவராது அனுட்டிப்பவர்களென்றும் இவர்க்குவைதிக விருத்திவேதமோதல், ஈதல் என்றும்; இலெளகீகவிருத்தி பசக்காத்தல், பயிர்செய்தல், வியாபாரஞ்செய்தல், வட்டியீட்டல் முதலியவற்றுள்ளும் ஈதலாகியசெயல் பெரும்பாலும் இவர்களிடத்தேயுள்ளதென்றும்; சமயம் விசேடம் நிர்வாணம் அபிடேகம் என்னும் தீட்சைகளும், செளசாசமனம் உடையுபவீதமுதலியவைகளும் இவர்க்குரியனவென்று பராசரஸ்மிருதி மாதவ்ய உரையிற்சொல்லியிருக்கிறபடி யிவர்களனுட்டித்து வருகிறார்களென்றும்; அறவியல் விளக்கமென்னும் நூல் இவ்வேளாளனாயேகுறித்ததென்றும்; ஈசன்கொடுத்த இருநாழிரெல்லைப் பார்வதியிவர்களிடத்தே கொடுத்து முப்பத்திரண்டறம் வளர்த்தாளென்ப புராணஞ்சொல்லுகிறதென்றும்; கோத்திர சூத்திர வரலாறும் பூர்வகிரந்தங்களால் வேளாளர் பூமிபாலொன்றும் தெரிந்துகொண்டு, இவர்கள்பலவாசர் நாடுகளிலிருந்தாலும் வடக்குக்கா எத்திமலை, கீழ்க்கு கீழ்சமுத்திரம், மேற்கில்பவளமலை, தெற்குபெண்ணையாறு இவற்றின் இடையிடையில் இருபதுகாதம் வட்டமாயுள்ள இந்தத்தொண்டைமண்டலம்வேளாளர்க்குரிய கோட்டமிருபத்துநான்கு, நாடெழுபத்தொன்பதாந்தம் ஆயிரத்துத்தொளாயிரம் கோத்திரம் பன்னீராயிரம்என்று தொண்டைமண்டலத்தில் தன்கணக்கில் ஏற்பட்டபடி ஊருருக்கும்எல்லைக்கல்நட்டு அவர் அவர்க்குகாணியாக்ஷி நிலபெற்றிருக்கஸ்தாபித்து கச்சிப்பதியில் கம்பராலையத்தில் சிலாசாசனமும் செய்யித்துஅநேக விருதுகளுங்கொடுத்து மரியாதைசெய்தான் அதுமுதல்கோட்டம் (உசு) நாடு (எசு) நத்தம் (கக00) கோத்திரம் (கஉ000) என்றுவழங்கிவருகின்றது.

இருபத்துநான்கு கோட்டம்,
எழுபத்தொன்பதுநாடு முதலியன.

தொண்டைமண்டலத்தின் பிரதானப்பட்டணம்.	பிரதானப்பட்டணத்திற்கு கோட்டமிருக்கிற திக்கு நூரம் பெயர்.			ஒவ்வொரு கோட்டத்திற்கேர்ந்த நாட்டின் திக்கு நூரம் பெயர்.			வகுப்பு.
	திக்கு.	நூரம் மயில்.	கோட்டத்தின் பெயர்.	திக்கு.	நூரம்.	நாட்டின் பெயர்.	
காஞ்சிபுரம்.	மேற்கு.	உ.	(க) எய்யில்.	கிழக்கு. வடகிழ தென்கிழக்கு	உ. ௩. ௧0	தண்டகம், கோனேரி குப்பம், மாசுறல்	அக. ௩. ௧0 காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கு நாயப்பின்னையார் கோவிலுக்கருத்த வட்டத்தில் கோட்டையிருக்கிறது.
	வடமேற்கு.	௧0	(உ) தாமல்.	மேற்கு. வடக்கு.	௬. ௩. ௩0	கரிவேடு ரெட்டி வலம்.	தாமலுக்கு தென்கிழக்கில் ஒருமையில் நூரத்தில்கோட்டை.
	மேற்கு.	௩0	(௩) சிறுகாரை.	மேற்கு.	உ0	ஆயந்தம்.	இந்நாட்டுக்கு பொய்கை என்றும் பெயர்.

வடமேற்கு	௯0	(ச) கழகை இ தற்கு கடி காசல மெ ன்றும்சொ ளங்கி புர மென்றும் பெயர்.	தெற்கு	௩௭	பெருங் கா ஞ்சி.	ஆட ௯	மலையருகில் கோட்டை அழிந்திருக்கிறது.
வடமேற்கு	௯0	(இ) குன்ற வர் த்தனம்	தெற்கு	௧0	மாகாளம் அல்லது மாங்கால். நின்னற. மங்கலம்.	ஆட ௩	நாராயண புரத்துக்குகிழ க்கு ஒருமயில்தூரத்தில் கோ ட்டையும் நாராயணபுரம் கிவதலத்தில் சிலாசரசனமு மிருக்கிறது.
வடக்கு	௨௫	(க) மணவூர்	தெற்கு தெற்கு தெற்கு தெற்கு தெற்கு	௨௭ ௧௨௭ ௧௨௭ ௧௨௭ ௧0	பாசாலை இல்லத் தூர். கண் ணூர். புரி சை, பெரு முச்சி.	ஆட ௫	

புரத்துக்கு

இருபத்துநான்கு கோட்டம்,
எழுபத்தொன்பது நாடுழதலியன.

தொண்டைமண்டலத்தின் பிரதானப்பட்டணம்.	பிரதானப்பட்டணத்திற்கு கோட்டமிருக்கிற திக்கு தூரம் பெயர்.			ஒவ்வொரு கோட்டத்திற்கு சேர்ந்த நாட்டின் திக்கு தூரம் பெயர்.			வகை.
	திக்கு.	தூரம் மயில்.	கோட்டத்தின் பெயர்.	திக்கு.	தூரம்.	நாட்டின் பெயர்.	
	வடக்கு	அ0	(எ) வேங்கடம் அல்லது இருப்பதி	வடக்கு மேற்கு	சுவ உ0	குடகரை தொண்டைமான் கோட்டை பேர்குப்பி கண்ணப்பர் பிறந்தவிடம்	அகட ந

ஐந்தாதிபதி

வடமேற்கு	௩௦	(அ) சந்திரிகை யென்னும் திருத்தணி கை	தென் கிழ கிழக்கு மேற்கு வட கிழ	சுவ கூ உ சுவ	போளூர் வளஞளம் ஆலத்தூர் அருங்குளம்	அ சு	சூழணிகாசலத்துக்கு வட கிழக்கில் ஒருவழிவழியி வப முய்திருத்தணிகைக்கு சந்தி ரிகைகோட்டமென்று பெயர் கோட்டைமேடும் இருக்கிற து.
வட கிழக்கு	௩௦	(க) சுக்காடு	தெற்கு வடக்கு	சுவ க௦	காக்கநூர் கச்சி	அ உ	கோட்டையிருந்த அடை யாளமில்லை.
தென்கிழ.	௪௦	(க௦) செம்பூர் எ ன்பது அ ணைக்கட்டு	தென்மே தென்கிழ வட கிழக்	கஉ க௦ எ	பிறையூர் முக்கையூர் அல்லது முக்குந்தூர். புதுப்பட் டினம்.	அ ௩	செம்பூருக்கு அரையில்தூ ரத்தில் கோட்டை யிருக்கி றது.

வடகிழ	கூ0	(கக) பையூர்	தென்கிழ வடகிழ வடகிழ	க0 கூவ உ0	பொன் னேரி செகண்டி யம்அல்லது சேனூர் வெண்ணாடு என்பதுவெ ண்கலி கண்ணியப் பேறார்என் பதுகன்னி	பையூர்கோட்டம் கும்தி ழபூண்டிஎன்னும்கிராமத்தி ல்கோட்டைஇருக்கிறது.
கிழக்கு	கூவ	(கச) ஊத்துக் காடு	கிழக்கு தெற்கு தென்மே வடமே	கூவ எ0 க0 ௫	பாலையூர் தம்மனூர் குண்ணம் கீவனூர்,	ஊத்துக்காடு கிராமத்து க்கு வடக்குகோட்டைஇருக் கிறது.

இருபத்துநான்கு கோட்டம்,
எழுபத்தொன்பதுநாடு முதலியன.

தொண்டை மண்டலத்தி ன் பிரதான பட்டணம்.	பிரதானபட்டணத்திற்கு கோட்ட மிருக்கிற திக்கு தூரம் பெயர்.			ஒவ்ஒருகோட்டத்திற்கேற்றத நாட்டின் திக்கு தூரம் பெயர்.			ஒரு
	திக்கு.	தூரம் மயில்.	கோட்டத் தின் பெயர்.	திக்கு.	தூரம்.	நாட்டின் பெயர்.	
கிழக்கு	சடு	(கடு) ஆழர்	வடக்கு கிழக்கு	சுவ எழ	பரீர் குமிளி	ஆ- உ	ஆழரில்கோட்டை ஆடை யாளமிருக்கிறது.
வடகிழ	உடு	(கசு) செங்காட். ரீர்	தென் கிழ வடக்கு	சுவ டு	பென்ன லூர், அ திகத்தூர்	ஆ- உ	ஸ்ரீ ராமர்பாளயத்துசமீப ம் கோட்டை மேடருக்கி றது.
தென்கிழ	நட0	(கஎ) களத்தூர்	வட மே வடகிழ தென் மே தெற்கு	சுவ சுவ நடஜ நடஜ	குறும்பபா வல்லம் கிழமூர் பாத்தூர்	ஆ- சு	

ஈராதிரிபக

தென்கிழ	௩௦	(கஅ) சூர் அல் லது ஸதூர்	மே	கஉ	அற முறங் கா	க	அறம் உறங்காநாடு என்கிற அரங்கமங்கலத்தில் முந்நூறு கோவில் சாசனமிருக்கின்ற ன.
தென்கிழ	௩	(கக) காலூர்	தெற்கு தென்மேற் வடமே தெற்கு தென் மே	சுவ சுவ சுவ ௩ கஉ	திருப் புலி வனம், ஏரி கீழ், விப் பேடு, பாஜி ர், காழியூர்	அ- ௩	
தென்கிழக்	௨௩	௨௦ இளங்காடு	தெற்கு தென்மேற் வடமேற்	க௦ க௦ ஏ	பொன்னூ ர், தென்னு த்தூர், மற க்குணம்.	அ- ௩	
தென்கிழ	௩௦	(உக) வேலூர்	தெற்கு வடகிழக்கு மேற்கு	௨௦ கஉ ௨	ஒழு கறை நென்மெலி மாத்தூர்	அ- ௩	கோட்டைமேடு இருக்கின் றது.
தெற்கு	௨௩	(உஉ) வெண்குன் றம்	வடக்கு வடமேற்கு வடகிழக்கு தெற்கு தெற்கு	க௦ சுவ ௩ ௩ க௦	பெருநகர் அரகூர் மருதாடு நல்லூர் தெள்ளாறு	அ- ௩	பக்கத்தில் கோட்டையிரு க்கிறது.

இருபத்துநான்குகோட்டம்,
எழுபத்தொன்பதுநாடு முதலியன.

தொண்டை மண்டலத்தி ன் பிரதான பட்டணம்.	பிரதான பட்டணத்திற்குகோட்ட மிருக்குத் திக்கு ஊரம் பெயர்.		ஒவ்ஒருகோட்டத்திற்குச் சொந்த நாட்டின் திக்கு ஊரம் பெயர்.			ஷரூ.
	திக்கு.	ஊரம் மயில்.	கோட்டத் தின் பெயர்.	திக்கு	ஊரம்.	நாட்டின் பெயர்.
தொண்டை மண்டலத்தி ன் பிரதான பட்டணம்.	தென் மேற்	கடு	(உரு) பல்குன்றம்	மேற்கு மேற்கு தென்மே தெற்கு மேற்கு	சுவ கடு உடு சுவ உடு	பாராரூர் தச்சூர். மெய்யூ பெருநர் மிரி, சிங் கம்பொ ருதவளம்
	தென் மே	ருடு	(உசு) பரீர்	தென்மே வடக்கு	உதி கடு	ஆறுகாடு செங்குன் றம்.

தொண்டைமண்டலசதகம்

பைங்கிணறுஎன்றகிரா
மத்தில் பலமேடு களை கோ
ட்டையாகப் பாவிக்கப்படு
கின்றது.

ஆறுகாட்டுக்கடுத்த குடிமல்
லூர் ஆற்றங்கரையில் திருவு
ந்தீசுவரர் இருப்பிடம் கோட்
டையாகிறது.

ஆடு எக

ஆடு உசு

தோண்டை மண்டலத்திலுள்ள
கோட்டங்களின்

பிளான்
மேற்கு

சிறுகாரை

தாமல்

எய்யில்

பிரதானபட்டினம்
காஞ்சிபுரம்.

சோளங்கிபுரம்

குன்றவர்
குதுனம்

திருத்தணி

மணவர்

திருப்பதி

படுர்

தேற்கு
பல்குன்றம்

பெண்குன்றம்

காலூர்

வளங்காடு

உவேலூர்

களத்தூர்

ந. தூர்

ஊத்துக்காடு

ஆழர்

செங்காட்டூர்

ந. க்காடு

செம்பூர்

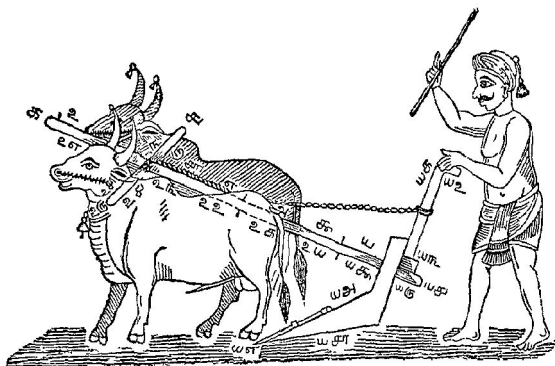
பலையூர்

புழல்

மையூர்

கிழக்கு

தொண்டைமண்டலசுதகம்.

மேழிக்குடையோன் வேளாளன்.

ஏர்மங்கலம். உரோகணி, மூலம், உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, ரேவதி, புனர்பூசம், பூசம், அஸ்தம், இவைகளும். திதிகளில். பிர, துதி, திரி, சவு, பஞ், சஷ், சப், அஷ், தச, ஏகா, துவா, திரி, சது, இவைகளும். இராசிகளில், மகரம், கடகம், ரிஷபம், மீனம், மிதுனம், இவைகளும். வாரங்களில். திங்கள், புதன், வியாழம், வெள்ளி, இவைகளும். பொன்னேர்கட்டி. விழுவதற்கு நன்று. இரட்டித்த திதிகளும் ஆகாது.

கலப்பைசக்கரம். மேலே கண்டிருக்கிற கலப்பையின் துணியில் ஒன்று எனவேகாட்டிய யிலக்கத்தில் சூரியன் நின்ற நாளைவைத்து வலமே எண்ணிவர ஏர்க்கால், மேழி, ஒன்றுமுதல் பதினொன்று வரைக்கும் மேற்சொல்லிய நக்சு, திதி, இராசி, வாரம், வருமானால் அக்காலத்தில் உழுதால் எருதையும், உழுகின்றவனையும், மரணத்தையும் அடையச்செய்யும் ஏர்க்கால் அடியில் மேற்சொல்லியிருக்கிற நக்சுத்திரத்திலே உழுதால் மிகுந்த நன்மையுண்டாம்.

தொண்டைமண்டலசதகம்.

மாடுகொள்ள வேண்டியிருந்தால்
பிரயாணஞ் செய்யநாள் முதலியன.

ஆரலேயாதி யேழ்நாள்நந்தைசேய் கிழக்காந்தெற்கு
சீரியமகத்தோ டேழ்நாள் பத்தினா சனியேறிங்கள்
சாருமேற் கதுஷமாறுஞ் சயைபுதன் குருவடக்கு
பூரணவிட்டமேழ்நாள் புகர்கதிரந்நுபோக்கே. (க)

போக்கினில்பரணியார லாதினாபூரமூன்றுந்
தீக்குமாயிலியங்கேட்டை சித்தினாவிசாகஞ்சோதி
ஆக்கியமகமிருத்தை யாதிபட்டமியுவாக்கள்
நீக்கிமெருக்கன்சேய்மால் நிலையோரைநனைக்கலாகா. (உ)

நினைவுறுவிட்டிவிலு விதிபாதநெடியவட்டம்
துனியுறுகிரணஞ்சூலந் தூயசங்கிராந்திதூமம்
வனிறைதகேளிடித்தல் மின்னல்மழைபெய்தவிடறல் தும்ம
வினையனசெய்யப்போகி லெய்திடும்பஞ்சமெல்லாம். (ஈ)

எல்லையில்யாத்தினாக்கங் கேருவானிராசிக்காறுஞ்
செல்லியவிரண்டுமூன்று பதினொன்றுசகத்தைநல்கும்
மல்லல்செய்பகையைக் கோறலாங்கவனிராசிக்கெட்டிற்
செல்லிடிற்பகையைக்கொன்று தீர்ந்துதன்பதியைச்சேரும் (ச)

பதியுடைநற்கோளெங்கு நன்றைந்நிற்பலரும்பொல்லார்
மதியிரண்டெட்டுநாலோடொன்பதீ மாறுமாய்க்கும்
திதிவெள்ளிதீய னேழினென்றறிதீக்கோள்பத்துங்
கதியுடைமூன்றுமீறும் பதினொன்றுமினியர்கானே. (ரு)

காண்டகுகுதினாவிட்டங் கலம்பணயத்தஞ்சோதி
தோன்றுமானறலையோடொன்றுந் துலையெழக்கடலிற்போகில்
தீண்டியநிசியுமெய்து மெழிற்புகர்புந்நிவாரம்
மாண்டசீர்புரட்டையாடி மாசினாள்மாதர்க்காகா. (சு)

தொண்டைமண்டலச் சகம்.

சூரிய உதயத்தும் உச்சிகாலத்தும் பிரயாணம் செய்யின் நன்மை இது சர்வதோஷ நிவாரணம் தலையில் பாகைவைத்துக்கொண்டு இஷ்டதேவதையை வணங்கி கும்பிட்டுத் துதித்து நல்ல நகைத்திரம் நல்ல வக்னத்தில் யோகினி எதிரிலும் பக்கத்திலுமில்லாமல் மாசத்யாஜ்யம் (கரிநாள்) வாரத்யாஜ்யம் (ராகுகாலம்) நகைத்ரத்யாஜ்யம் லக்நத் யாஜ்யமுந்தள்ளி நல்ல பஞ்சகத்தில் நல்ல ஓனாயில் புறப்படவேண்டும்.

மார்க்கத்தில் அசுவத்தம் ஆலயம் தடாகம் பெரியோர் எதிர்ப்படில் பிரதக்ஷணஞ் செய்து நமஸ்கரித்துச் செல்லவேண்டும் முக்யம் வலியன் கருடன் காடை யிடமாகில் நலம்.

அசுவத்தமானது விருக்ஷராஜா இதில் ஆண் பெண்ணிரண்டு ண்டி இவ்விரண்டையும் வைத்து வளர்த்து பிரதிட்டை செய்வது. இதில் பிரம்மராக்ஷஸ் சேராமல் இதனருகில் வேப்பமரமும் வைத்து இதற்கு சோமவாரமும் அமாவாசையும் கூடிவரும்நாளில் பிரதக்ஷணஞ் செய்துவந்து பின்பு உத்யாபநஞ்செய்வது ப்ரத்யக்ஷம் இப்படி ப்ரதக்ஷணம் செய்வதால் பிரம்மராக்ஷஸ் அல்லது பைசாசம் பிடித்திருந்தாலும் நீங்கும் புத்ரசந்தானமுமுண்டாம்.

பாரத்வாஜம் என்பது வலியன் இது விடியற்காலம் ஐந்துநாழிகை முதல் ம்ரத்யஞ்சயாவென்று த்வனிக்கிறது இந்த த்வனியைக் கேட்பது நலம் இந்த ம்ரத்யஞ்சய மந்திரத்தை பரமசிவன் இதற்கு போதித்தானென்பது திருவாசகத்தில் (கருங்குருவிக்கன் றருளினை போற்றி) என்றிருப்பதாலும் ஆலாஸ்ய மஹாத்ம்யத்தினுங்காணலாம் இது இடமாகப்பெற்றால் பெண் கேட்கப்போனாலு மாடுகொள்ளப் போனாலும் அதற்கு ஆயசுண்டு என்பதாம்.

கருடன் இடமாவது நல்லதே கருடன் விஷ்ணுவாகனமும் பக்ஷிராஜனுமாம் இதை ஏழுவாரத்திலுந் தரிசிப்பது நலம் சனி வாரம் மாஸையில் தரிசிக்கவேணும் தரிசிக்கில் அக்கருடன் ஆதிவாரம் காலையில் தானேதேடி தரிசனங் கொடுக்கும் ஆதிவாரத்தில் தரிசித்தால் ஒரு வாரத்துக்கு ம்ரத்யுவில்லை நல்லசுபபலமே பெறுவர் காஞ்சி புரம் வைகாசிமாத கருடசேவைதினம் வரதராஜசுவாமி சந்திரவட்டக் குடைக்குமேல் கருடன் வட்டமிட்டு வரும்மகிமையை எல்லாருங்

தொண்டைமண்டலசதகம்.

காண்க்கிடைக்கிறது கருடன் உட்கார்ந்திருக்கும்போது தரிசிக்கப் பட்டிது மறைவீவிருந்து த்வனிப்பதைக் கேட்டாலும் தரிசனபல்லு ண்டு தரிசிக்கும்போது கருடபகவானை தனதிருகைகளையுங் கூப்பித் தொழப்பட்டாது இரண்டு அத்தங்களையும்மாறி கன்னத்தில் பொத்திக் கொள்ள வேண்டும் கைகூப்பித்தொழுதால் அன்று முழுதுங் கரு டாழ்வான் உணவுகொள்ளார் ஆதலால் அப்படி செய்யில்மகாபாபம்.

காண்ட இடமாவதால் கோரிப்போகிறகாரியம் வெற்றியுண்டு வியாழம் வெள்ளி தினத்தில் சுவபாவமாகக் காண்க்கிடைத்தாலும் ஒரு வாரத்துக்கு சுபபலமேயாவது நிச்சயம்.

இப்படிச் சருனசாஸ்திரங்களைப் பார்த்தறிந்துபோய்குறித்த ஒரு தை முதல்பார்க்கும்போது அது வலக்காலெத்துக்கித் தன் தலையைச் சொரிந்துகொள்ளக்கண்டால் அது சத்தியஞ்செய்து கொடுத்ததா கும் அகத்யம் அதை வாங்கவேணும் பசுவானால் நீரிடல் ஒருதானால் சாணயிடக்காணல் நலம். நெற்றியில் சுழிமேல்சுழி யிருந்தாலது கொ டை மேற்கொடை அது ஆகாது வாங்கில் இடி மேல்இடிவரும் இர ண்டு காதின்கீழும் இரண்டுசுழி ஜவாபாகவிருந்தால் கொள்க ஒரு கா தின்கீழ் மாத்திரம் சுழியிருந்தாலது பூரான்கவ்வமென்பார் அது ஆகாது முன் முழங்காலிரண்டின்கீழ் இரண்டு சுழியிருந்தாலது வில ங்குச்சுழி அதை கொள்பவன் காலுக்குவிலங்குவீழும் நடுமுதுகுத் தண்டில்நீளமாக ஒருகோடும் அந்தக்கோட்டின் இரண்டுபக்கத்திலும் இரண்டு சுழியுமிருந்தாலது தாமணிச்சுழி இது மாடுகளை அதிகமாகச் சேர்க்கும் இந்தக்கோட்டின் வலப்புறத்தில் மாத்திரம் ஒரு சுழியிரு ந்தாலது பாடைச்சுழி இது கொண்டவனை உடனே பாடையேறச் செய்யும் இடதுபக்க மொருசுழியிருந்தாலது விரிச்சுழி நல்லது வா லில் சுழியிருந்தால்நாகம் அது ஆகாது மாப்பல்மாடு பலநனம். குதிரை ப்பல்மாடு உரம். பில்லைமாடும் மயிரமுத்தமாடும் நல்லது ஏறுவால் வெட்டுக்குளம்புமாடு மாகாது இடிக்கிறது உதைக்காலி பிரகஷி படுக்

தொண்டைமண்டலசதகம்.

காங்குளியுமாகாது கடைக்கண்புள்ளிமாடு கவடு. வெள்ளைமாடுதோல்
இளப்பம் கறுப்புமாடு கால்வாசிபலம். செவிலி நிறம்நல்லது பில்லை
நிறம் சிலாக்கியம் வயிற்றில்மறை ஒருபுள்ளியாவது இருப்பது நல்
லது உடம்பெல்லாம் புள்ளிகளாயிருந்தாலாகாது கலங்கானதுபக்கங்
களிலிருக்குமாடு மழையில் நனைந்தால் உடம்பெல்லாம் பொங்கி
ரணமாகும் மயிருதிரும் மறுபடி ரணமாறி மயிர் முளைக்கும் இது
துற்பலமாடு ஆகாது வாய்கறுப்பு கண்ணிரண்டுங்கறுப்பு ருய்யங்கறு
ப்பு முலைகறுப்பு வால்கறுப்பு மற்றவுறுப்புகள் துவரை இவ்வண்ண
முள்ள காராம்பசுவை வீட்டில் கட்டினால் குடி நசித்துப்போம் இது
காட்டிலிருக்கலாம் இதன்பால் சுவாமிக்கே யுரியது மனிதர் புஜிக்கப்ப
டாது இதின்வயிற்றில் வேறுவிதமான நிறமுள்ள கன்றுகள் பிறக்கி
லதை வீட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் நடுப்பல் தாழ்ந்திருந்தால்
பாதிவயது. மாடுபல்லைப்பார்த்து வயது நிதானிப்பது. நோய்வந்தால்
வாகடத்தைப்பார்த்து சிகச்சை செய்வதாகும். நோயின் குணமில்லா
மல் இருக்கப்பார்க்கவேணும் எருதுமாடு கொம்பு கணுவிடுவதைப்
பார்த்து வயது நிதானிப்பது. இதற்கு சுழிபார்ப்பதில்லை குலம் சக்க
ரம் போட்டு விட்டிருக்கும் எருதை வாங்கி கையாளப்படாது நல்லெ
ருமைநாவு நற்பசுசேவு தலையீற்று ஈனல்நல்லது. வெள்ளிக்கிழமை
எருமைகன்று போட்டால் நல்லது வியாழக்கிழமை பசுகன்றுபோட்
டால் மாடு சேராது. இவை முதலியதும் பார்த்து பொறுமையுடன்
யோசித்துக் கொள்க.

மாடுகொள்ளக்கோடுக்க.

மாதராய்பரணிகேட்டை சித்திரைசதயம்வண்கை

சோதியுத்திரங்களாயி லாதினாபுந்திசங்க

னேதுவாவிருத்தையெட்டிற் கோளெழுந்தொழித்தநாளில்

ஈதரிசுராவிற்கன்னி கோலொடுபிவைகணன்றும்.

தொண்டைமண்டலசதகம்.

[இதன்பொருள்]

பரணி, கேட்டை, சித்திரை, சதயம், அத்தம், சோதி, உத்திரம், உத்திரார்டம், உத்திரட்டாதி, ஆயிலியம், திருவாதிரை, புதன் வெள்ளி, வாவு, இருத்தை இவைகளை யொழித்துநின்ற நாட்களில் சிங்கம் மகரம் தனசு கன்னி முகூர்த்தமாகா அஷ்டம சத்தி யுண்டாக மாடு கொள்ளவுங் கொடுக்கவும்நன்று.

இதுவுமது.

உத்திரமூன்றினோடு மோணமாதிரையினோடுஞ்
சித்திரைமகத்தினோடுஞ் சிறந்ததோர்விட்டத்தோடும்
கொத்துடனகன்றுகாவி குறைவறக்கொள்வீராகில்
அத்திரஞ்செல்லச்செல்ல ஆண்டினில்மாண்டுபோமே.

இப்படிக்கெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்துகொள்ளுகின்ற மாட்டை ஒருகெடுவுவைத்து எருவு துரும்புடன்வாங்கிக்கொண்டு முன்சொல்லியபடி சகுனம்பார்த்து ஒட்டிக்கொண்டுபோய், வீட்டுக்குமுன்மனையாட்டி கற்பூராலாத்தி முதலிய சுழற்றி உள்ளேகொண்டுசென்று வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் நாடோறும் தனதுடனுமுயிரும்போல் போஷித்துவரவேண்டும் கபிலபூஜைசெய்வதால் கோலோகம்சேர்க்கும் தானம்செய்வதால் வைதரணியைத்தாண்டுவிக்கும் இந்தக்கோவின்வயிற்றிலுண்டாகும் கோரோசனமும்பரமசிவன் அப்டேகமுதலிய வற்றிற்கும் சிலாக்கியமாகின்றது பெரியபுராணம் சண்டேசநாயனார் சரிதத்துங்காணலாம் உலகத்திலனைகஜந்துக்களிருப்பினும் மாட்டுப் பொங்கல் பிரதானமாகக்கொண்டாடுவதும் திஷ்டாந்தமே.

கிருஷ்ணாரம்பஞ்சேய்ய.

பார்கிழங்குத்திரங்கள் படியிருபூசமத்தஞ்
சீரியவாகுமொன்பானிரட்டித்த பக்கந்தீதாங்
கூரியமகரநண்டு குண்டைமீன் மிதுனநன்றாங்
காரியுங்குதிருந்தீதாஞ் செய்யுழக்கருதுவோர்க்கே.

தொண்டைமண்டலசதகம்.

[இதன்பொருள்.]

சோகிணி, மூலம், உத்திரம், உத்திராடம், உத்திராட்டாதி,
இரோவதி, புனர்பூசம், பூசம், அத்தம், இவைவநன்று. நவமியும் இர
ட்டித்தபக்கங்களுமாகாது மகரம், கடகம், ரிஷபம், மிதுனம், மீனம்,
இவைவநன்று. சனி, ஞாயிறு, ஆகாது. பூர்வபகூத்திலே யோகா
க்ரகித்தனும் தானஞ்செய்து புஷ்பங்களினாலும், நீராலும், பூமியை
அர்ச்சித்து கிருஷ்ணாம்பஞ்செய்யவேணும்.

கத்திரியாவது.

யுமீஸுபராஹஸாஸுரி திகாயம் ஹ்ருஸிதேஹிசாஸுபா
ஸுபுதாயுபாஸாஸுரிஹிசுமஹம் விநாஸயாயுமிசுமிசு
ஸுபுஸுபுசுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபு
ஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபு
ஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபு

பாணி முன்றும்பாதம் நான்காம்பாதம் கிருத்திகைநான்காம்பா
தம் சோகிணி முதல்பாதம் ஆகமுபாதத்திலும் சூரியனிருக்கு
மனவும் கத்திரியென்று சொல்லப்படும். இதில் மணவோலை, கல்
வேலை, வீட்டுச்சுவர், கிணறுவெட்ட, பயிர்வேலை, கோவில்வேலை, முத
லானதும், கூணாவிழல்போட, செத்தைஅறுக்க, குளம், இந்த அக்
கினிரகூத்திரத்தில் சூரியனிருக்கும் கத்திரிநாளில் செய்யப்படாது.
செய்தால் அந்தகர்த்தா நாசமடைவான் சித்தினாமாதக்கடையிலும்
வைகாசிமுதலிலுமாம் இதைகத்திரி முன்னேழு பின்னேழு எனவழ
ங்குவர்.

ஓர் உழ.

கருதுமுத்திரங்கள்மூன்றுங் கரும்பனைபுனர்தம்பூசம்
பொருவில்சித்திரையேசெங்கை பொன்றிங்கள்செவ்வாய்புந்தி
யெருவிடநல்லவாகு. மிருத்தையெட்டுவாவுந்தீதாம்
கிருவனாயுமுவான்கொன்ன காலமேயெருவுஞ்செய்யே.

தொண்டைமண்டலசூதகம்.

[இதன்பொருள்.]

உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, அதுஷம், புணர்பூசம், பூசம், சித்திரை, திருவாதிரை, வியாழம், திங்கள், செவ்வாய், புதன், இவை நன்று இருந்தை, அஷ்டமி, உவாகொடியது உழவிற்குச்சொன்ன முகூர்த்தங்களிலே ஒரு விமேதநன்று.

வினாக்கூட்டம்

செவ்வாய், புதவாரம், அமாவாசை இதுகள் ஞாயிக்காகாது இதைத் தள்ளியாவது முன்னாலாவது வீதை நீசில்நனைத்து முளைக்கவைத்து முளைநீர் தாலை மாலையிலுந்தெளித்து வரவேண்டும்.

விதை விதைக்க.

జ్యోత్సయామధమూలధే శుభగ్రహాలన్నవిశుద్ధేషమి

సంపూజ్యుల యతః కృషిభవం సంప్రద్యతే నన్దంతః

ఓంవిశ్వమహితేనమాభవతీత్యేనసంమంత్రితం

బీజావాచనమాద్యమేవఫలం కుయాకత్సితారాశవా

கேட்டை, மூலம், இந்த நகரத்திரத்தில் சுபக்திரகசம்பந்தலகந்த
தில் எட்டாமிடம் சுத்தியாயிருக்கிற லக்ஷினத்திஸ் அல்லது இதற்காக
சொல்லியிருக்கும் சுபநகரத்ர வாரலக்துமசங்களில் வினாக்தும் புலத்
தின் ஈசானியமுலையில் கணபதியைஸ்தாபித்து பூசித்து இஷ்டதேவ
தைகளைப் பிரார்த்தித்து மங்களவாத்தியத்துடனும் இஷ்டபந்து மித்
ராளுடனும் சென்றுவினாக்தப்பட்ட பூமியையும் வினாயையும் தெந
ட்டுக்கொண்டு (ஓம் விச்வே மஹிதே நமோ பகவதி) என்று இந்
தமந்திரத்தை (க0) தரம் செபித்து நன்றாய் அபிமந்திரித்து ஏஜமான
ரால் முதல் வினாயில் முந்தி விதைத்தானம்செய்து பின்பு விதைக்
கக்கடவது.

தொண்டைமண்டலசாதகம்.

கதிராறுக்க.

வித்தகமகமுரோணி விசாகமாதிரையோர்டோணம்
அத்தமென்பரணிசால வழகியவிருத்தையாகா
ஒத்தபொன் திங்கள்புந்நி யுதயவாரங்கள்நன்றும்
கொத்துமேறரிதேள்நண்டு குடங்கதிராறுக்கநன்றே.

இப்படி சாத்திரங்களறிந்துசெய்யின்கரும்புநட்டால் அதின்கணு
க்களில் முத்துக்கள்சொரியும் சம்பாவினாத்தால் பயிர்செழித்து நெ
ற்பழமும்பழுக்கும் பொற்கதிராகவும் வீணையும் ஆதலால் இதிற்சண்
டதிதுறநாணையகற்றி நன்னாட்கள் நற்காரியங்களுக்கெல்லா மாகுமெ
ன்றறிந்து எல்லாப்பயிரும்செய்க. எல்லாவற்றையுமேயறிந்து செய்ய
க்காலம்நேருமாவென்றால் கூடியவரையில் அவ்வவர்களுக்கு அனுபவத்
திற்கு வந்தமட்டில் நன்னாள்அறிந்து செயல்வேண்டும் நாள்செய்
வது நல்லார் செய்யார்என்பது பழமொழி. இவ்வாறறிந்துசெய்யும்
வேளாளர் (கங்கைகுலமென்பதற்கு திஷ்டாந்தம்) பரப்பிரமத்திருந்து
உற்பவமாகுங்கால் சத்தியஞ்சிவமும் ஒருங்காய்ச்சமைந்து, சத்தி
நீரும், சிவம் அக்கினியுமாயிருந்து இச்செகத்தின் உண் எல்லாசீவரா
சிகளும் எக்காலத்தும் இவ்வண்ணமாகவே பிறக்கின்றன இந்தச்
சிவம் இச்சாமாத்திரத்தால் அந்தச்சத்திமயநீராகிய கங்காதேவியா
ருக்கு வேளாண்மரபினர் உற்பவமாகினர் இந்தக்காரணத்தால் வேளா
ளர் கங்காகுலமென்பதாம்.

சிவன்சிரசில் பிரதானமாக கங்காதேவியார் விளங்குதற்குக்
காரணம் யாதெனில், உலகத்தாரைக் காக்கும் வேளாளனா, ஐனி
ப்பிக்கும்பொருட்டு சத்தியும் சிவமும் வேறுபட்டு பின்னாசத்தியாகி
சிரசின்மேல். கங்கைவழிவமாக வேளாளனாப்பெற்றனர் சத்திசிவம்
யாண்டும்பிரியாதிருத்தலென்க பார்ப்பதியாரோ அப்படிக்கல்ல பார்
வதியார் பலகால் தேகத்தைவிட்டுத் தவஞ்செய்து பலமுறை பாம
சிவனைவிவாகித்தும் உலகில் தக்கன் மலையரசன், மரீசமுதலாயினோ
ரிடத்துதித்தாளென்பதால் கங்கையேபிரியாவுடையொன்க.

காஞ்சீபுரம் ஏகாம்போசர் கோவில் முதல் காமாட்சியம்மன் கோவிலுட்படச் சேர்ந்தது தண்டகநாடுஎன்பது ஆறுகாடுகிராமத்துக்குச் சமீபத்தில் இருக்கிற சிறுகாளைக் கோட்டத்துக்கு விரிஞ்சீபுரம் சமீபத்திலிருக்கிற பொய்கைநாடு (க) இதற்கு நத்தங்கள் ஆறுகாடு முதல் பாலாற்றங்கரை இருபுறமும் மேற்கே கணவாயின் கீழே பாலாறு வினையோக அம்பலூர் கொடக்காஞ்சிமட்டுக்கும் இருக்கிறது அப்பால் மேற்படி காஞ்சிமுதல் விருத்தாசலம் நதிக்கரையில் பரிஜார் கோட்டம் நாடு (க) கழிகை கோட்டம்நாடு (க) சந்திரகிரிகோட்டம் நாடு (ச) கொடகலை ஆற்றங்கரை திருப்பதி கோட்டம் நாடு (க) காளத்தியருகில் தொண்டைமானாடு (க) இதின் பக்கங்களிலே நாடு (ரு) சேர்க்குன்றம்நாடு (உ) வேலூர் கோட்டம்நாடு (க) இப்படி பூர்வபட்டயங்களி லிருக்கிறது 'இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதப்படுகிறது அதாவது ஈரிகாலசோழவரசனுக்கு முன்னர் இந்த வேளாளர் தன்னரசாய் ஆண்டுகொண்டிருந்த கோட்டைகளை குறும்பர் பிடித்துக்கொள்ளாமுன்னம் நாடு நத்தம் கோத்திரத்தார் அனேகமாயிருந்தார்கள் இவர்கள் குறும்பர்கொடுமையால் வர்த்தகம் உத்தியோகமுதலிய விஷயங்களாக பரதேசங்களுக்குச் சென்று அங்கங்கே நிலைத்தகுடியாயிருந்து விட்டார்கள் பின்னர் அவர்களில் அனேகரைக்கொணர்ந்து மறுபடி இம்மண்டலம் ஸ்தாபித்து கணக்கிட்டதில் கோட்டம் (உச) நாடு (எக) நத்தம் (கக00) கோத்திரம் (கஉ000) ஏற்பட்டு அதுமுதல் இப்படித் தொண்டைமண்டலத்தில் வழங்கிவருகின்றன எல்லாமண்டலங்களிலும் விசாரித்து தெரிந்து கணக்கிட்டதல்ல இவர்களுக்கு கோட்டைகள் சிலவிடங்களில் இருந்ததென்பது முன்னம் வேளாளர்சூழ அரசாயிருந்தகாலத்துள்ளது பின்னர்வந்து மேலிட்ட குறும்பர் சிறுகுலீனர் களுக்கெல்லாம் மேம்பாடுண்டாக்கிவிட்டார்கள் குடியரசு என்பதற்கு திஷ்டாந்தம் ஓர்வேளாளன் பாண்டியராசன் ஒருவனைக்கொணர்ந்து இம்மண்டலத்துக்கு முடிசூட்டி அரசனாக்கினான் என்பது வருவனவற்றாற் காண்க. இவர்கள் பூபாலொன்கையாலே ஹிமசேதுபரியந்தமும் வியாபித்திருப்பதுங்கடமையே முற்காலத் தரசராகவிருந்த வேளாளர் பலஇடங்களில் இப்போதும் சமஸ்தானாதிபதிகளாக விருக்கின்றதோடுதாமல் கோட்டத்தார் காளாஸ்தியில் அரசராக இருக்கின்றனர் முன்னிருந்த ஊர்பெயர்கள் பின்னர் சிலமாறி வழங்கிவருகின்றன.

பின்புவிஜயநகரத்தில் அரசாண்ட கிருஷ்ணராயரிடத்தில் காஞ்சீபுரத்திற்கு மேற்கு அம்பிஎன்னும்ஊர் அறம்வளர்த்தான் முதலியார் மந்திரியாயிருந்தார் அவர்காலத்தில் அவர்விசாரணையில் கோட்டை (உச) நாடு (எசு) நத்தம் (கசு00) கோத்திரம் (கஉ000) என்னப்பட்டு வேளாளர் தொண்டைமண்டலத்தி லிருந்ததாக கணக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு காஞ்சீபுரத்திலிருக்கும் பெருநாட்டு மடத்துக்கு ஸ்திரமாகவரும்படி இருக்கவேண்டுமென்று இருபத்திரான்கு கோட்டத்து வேளாளர்களைச் சேர்த்து அவர்கள் அனுமதிபெற்று செப்புக்கலப்பையொன்றுசெய்வித்து அதில் பூமிபாலகன் ஆனை ஏறினாலும் புஷ்பப்பல்லக்குசுறினாலும் பணம் (க0) குதிரை ஏறினாலும் பணம் (ரு) எழுத்தாணிக்குப்பணம் (உ) கலியாணத்துக்கு பிள்ளைவிட்டார் பணம் (உ) பெண்விட்டார்பணம் (உ)வருஷத்திற்குத்தலைக்கட்டுக - க்குப்பணம் (க) பேருருக்குப்பணம் (ரு) சிற்றூருக்குப்பணம் (ரு)இந்தப்படி வருடந்தோறும் பெருநாட்டுமடத்துக்கு வேளாளர்கள் கொடுப்பதென்று அதில்வரைந்துமடத்தில் வைத்தார்கள் அதை அந்த மடத்தில்வைத்திருக்கும்வேளாளசைவபண்டாரம்தாங்கி வேளாளர்புகழை விளங்கும்படி தண்டல் செய்பவருக்கு மேழிப்பண்டாரம்என்று பெயர் முன்பட்டயப்படி கோட்டங்களும் நாடுகளும் சரியாயிருக்க நத்தங்களும் கோத்திரங்களையுடைய வேளாண்குடிகளுங் குறைந்ததற்குக் காரணம்.

பாடல்.

சீர்கொண்ட தொண்டைமண்டலமிருபதுடனாலுசெப்பிடுங்கோட்டங்களிற்—சேருமெழுபத்தொன்பதாகுநாடவையினூர் தெசநூறுநவநூற்தாம்—பார்கொண்டகோத்திரம் பன்னிராயரமுன்பகர்ந்தபட்டயமுள்ளதிப்—பட்டயந்தனிலில்லை யுள்ளபடிமுன்னோர் பகர்ந்திடும் முர்கடம்மில்—வேர்கொண்ட காடுசிலவாயவோ தினாவீசுவேலைசிலதைக் கொண்டதோ—வேற்றரசர்நாட்டினிற் சேர்ந்திட்டவோவலதுமேடாய் வளர்ந்திட்டவோ—கார்கொண்ட நீர்கொண்டு பள்ளவழியாயவோ கழறுமிவ்வுந்தெள்ளலாங்—கச்சியிற்கல்வெட்டு செப்பேட்டிலுளவென்று கற்றவர்கள் கூறினர்களே.

பின்னர் அரசாண்ட ராயகுரு சோளங்கிபுரம் தொண்டாசாரியார் காஞ்சீபுரம் தாதாசாரியார் அவர்கள் காலங்களில் நத்தங்களை அக்கிராமென்று பார்ப்பாருக்கு ஆதினமாகச்செய்து விட்டார்

கள் வேளாளர் நத்தத்தைவிடாமல் போராடினவர்களுக்கு சிலநத்தங்களில் ஒவ் ஒரு பாகத்தைவிட்டு மற்றவைகளை அக்கிராமம்செய்துக்கொண்டார்கள். சிலநத்தங்களின்காணியாளர் வேளாளருக்கு காணிமானியமென்று முற்காலத்தரசரால் விடப்பட்டிருக்க புதிதாவந்த பார்ப்பார் அதற்குப்பிரதியாக தங்களுக்கு எஜமான் மானியமென்று சாய்காலின் பேரில் ஏற்பாடுசெய்துக் கொண்டார்கள் பூர்வமிருந்தகாணியாளருக்குரிய உரிமைப்பெயராயிருக்கவேண்டியபெயரைஇடையிலவந்தவர்கள் வைத்துக்கொண்டது. மெத்தஅரியாயம் வெகுசூலங்களுக்குபின்பு ஆறுகாடு நபாபுநாளிலும் திவானுவாயிருந்தராயஜ் என்னும் பிராம்மணனும் நாட்டேரி பிரமதேசமென்னும் அக்கிராமம்செய்தனர் திஷ்டாந்தம் நத்தத்தைவிடாமல் வாதித்த வேளாளரின் படியாள்களுக்கும் குடிமக்களுக்கும் கிராமத்தில் ஒரோர்பாகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் மன்வெட் மடவிளாகம் என்பது பிரத்தியக்ஷகாட்சியளவைவலிருக்கின்றது.

விவாகஞ்செய்ததல்.

நெடுகவிரித்துப் பிணமுடினோன்மக னீயெனில்வா
கடுகவெனக்குமுன் முந்தவென்றேயோர் கவிதைசொல்லி
முடுகவழைப்ப மனையாள்பிணத்தினை முடிச்சென்ற
வடுகனளித்த மகன்வாயிலான்றொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வாயற்பதி வடுகநாதமுதலியார் குமாரனது மனைவிமரணமடைந்திருக்குஞ்சமயத்தில் ஒருவித்துவான் சென்று உனதுதகப்பன்தனதுசகோதரன்பிணத்தை முடிவைத்துவிட்டு வந்தவித்துவானுக்கு அன்போடு அன்னமிட்டவன் அவன்மகன்நீயானால் இப்போதிறந்தவுன் மனைவிபிணத்தை முடிவைத்துவிட்டு என்னுடைய கலியாணத்தை நடத்திவைப்பதற்கு எனக்குமுன்னேநடவென்னும் பொருளமைத்து ஒர்பாடலைப்பாடி வினாந்தழைக்க அப்படியே அந்தப்பிணத்தை விட்டு விட்டு வித்துவானுக்குமுன்னேநடந்து சென்று கலியாணத்தை நடத்திவைத்துப் பிதாவைப்போல கீர்த்திபெற்றான் இப்பெருமையாளனுக்கிடமாகியது இத்தொண்டைமண்டலம். (௫௫)

மே - ள் வேண்பா.

முந்தவினை யோன்மாள் முத்தமிழோர்க் கன்னமிட்ட
வந்த வடுகன் மகனானால் வந்தென்

றலைக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி.

யிலக்கணமாச் செய்குவைநீ யே.

விவாகவிலக்கணமாவது.

நற்குடியில் நன்னடக்கையுள்ளபெண்ணை விவாகிப்பது. விவாகம் எட்டுவிதம் அதாவது பிரமம் பிரஜாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் காந்தர்வம் அசுரம் இராச்சகம் பைசாசம் இவ்வெட்டுமாம் இதில் குணக்கடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் இந்நான்களவைக்குள்ளாக நடத்தும் பிரசாபத்தியமணமாவது புள்ளைக்குப் பெண்வேண்டியவர்கள் தங்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கவண்ணம் பெண்ணிருக்குமிடந்தேடி குலம் கோத்திரம் குடிநூப்பு குணச்சிறப்பு கொள்வன கொடுப்பன தெரிந்து தந்தைதாய் பந்துமித்திரர் பரிந்துநன்னுட்கொண்டு முன்னதாகத்தெரிவித்து சிலமங்கிலியப்பெண்களுடன் பெண்வீட்டிக்குப் போய் பேரி பெண்கொடுப்பதற்கிசைந்தால் புள்ளைக்கும் பெண்ணிற்கும் கழுத்துப் பொருத்தம் கணப்பொருத்தம் முதலிய பார்க்க வேண்டும்.

பொருத்தங்களாவன.

அஃதாவது:—தினம் கணம் மாகேந்திரம் ஸ்திரீதீர்க்கம் யோனி ராசி ராசியாதிபதி வச்யம் ரச்ச வேதை நாடி விருகஷம் பக்ஷி ஸ்திரீபுமான் வர்க்கம் மனம் ஆக பதினாறு இதனைகாலாமிர்தம் கால விதானம் காலபிரகாசிகையிற் சொல்லியபடி பொருத்தம்பார்த்து மாபுள்ளைக்குரியவர் இஷ்டப்படுத்துக்களுடன் வடக்குநோக்கி இவ்வளவு தூரம் போய்த்திரும்புகிறதென்று ஒரு அத்து ஏற்படுத்தி அதற்குள் இன்னசகுனமாகவேண்டுமென்று உத்தேசித்து சகுனம்சரிப்பட்டால் திரும்புங்காலையில் கிராமதேவதைக்கு பூஜைவைத்துத் தொழுது வீட்டுக்குப்போக வேண்டியது இதுவழக்கமில்லாவிடிலோ தெய்வசந்தி தானத்தில் பூவைத்துப்பார்ப்பது அதுவும் இல்லாவிடில் பிள்ளை பெண் ஐாதகத்தை நாமநக்ஷத்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டியது பின்பு நக்ஷத்திரம் திதி லக்கினம் பொருந்திய சுபதினத்தில் மஞ்சள் குங்குமம் தாம்பூலம் பழம் சந்தனம் புஷ்பம் தேங்காய் முதலியவை ளுடன் குலாசாரமுறைமைப்படி பரியசேலை ஆபரணமும்கொண்டு போய் சபையில் வரிசைவைப்பது அனைவர்களை கலியணப்பெண் மடியில் கட்டி வாழ்த்தி பெண்வீட்டார் கொடுக்கின்ற தாம்பூலமுதலியவை களைப்பெற்று வருவது இந்தவரிசையெல்லாம்சபையார்பார்த்து மதித்து விவாகு பத்திரிகை பெழுதவேண்டியது அதற்குமஞ்சள்காப்பணிவித்

து குங்குமார்ச்சனை புரிவித்து அநைவநாயகருக்கு முன்வைத்து
தூபதிபங்காட்டி வாழ்த்தியெடுத்து இன்னகோத்திரம் இன்னாபுள்
கோக்கு இன்னகோத்திரம் இன்னாபெண்ணை கலியாணம்பண்ணிக்
கொடுக்க சம்மதித்தோமென்று பெண்வீட்டாரை சொல்லச்செய்துபுள்
ளைவீட்டாரும் அப்படியேசொல்லி ஒப்புக்கொண்டவுடன் பரியமிவ்வு
ளவென்று புரோகிதரால் சபையோரறியக் கூறிவைக்கவேண்டியது
மதுவில்முதல் சாகுதிபுரோகிதரென்று சொல்லியிருப்பதினாலே அவர்
வாக்கால் இப்படிமுன்றுதடவை சொல்லவேணும் உடனே புஷ்பம்
சந்தனம் தாம்பூலம் புடைவையை ஆபரணத்தை பெண்ணிடத்திற்கு
அனுப்பி புனையச்செய்து சபாதாம்பூலம்நடத்தி போசனமருந்தி தா
ம்பூலம் பெற்றுத்தங்கள் வீட்டுக்குப்போவது இருதிறவ ருங்குறித்த
முகூர்த்தநாளுக்கிணங்க முந்தியிள்ளைவீட்டிலும் பெண்வீட்டிலும் ப
ந்தல்கால் நாட்டவேண்டியது பிள்ளைவீட்டில் விருதசமாவர்த்தனம்
செய்துக்கொண்டு எல்லாவேடிக்கையும் செய்யலாம் பிள்ளையை
அம்மன்கோலத்துடன் கொண்டுபோய் பெண்வீட்டில் திருமங்கி
லியந்தரிக்கவேண்டுமென்று சத்தியசாதனமகாரிஷ் சத்தியஜனஸ்தா
பணத்தில் சத்தியேமேலாக ஸ்தாபித்திருக்கின்றார்.

விவாகத்துக்கு பந்தற்கால் நாட்டியதுமுதல் பந்துமித்திரர்களு
க்கு தாம்பூலம்வைத்து பந்தரலங்கரிப்பது பிள்ளை பெண்ணுக்கு நல
ங்குவைப்பது கலியாணப்பந்தலில் களிமண் செம்மண் இருமண்ணு
ந்தலந்து மூன்றுஅங்குலஉயரம் இருபதுமூலையுள்ள மேடையிட்டு
அம்மேடையின்புறத்தில் செங்காவிக்கோலந்தீட்டி உட்புறத்தில் ஒன்
பதுவீடாக மாக்கோல மிட்டு நடுவே ஒமாக்னிக்கிடம்வைத்து அத
ற்கு மேற்புறத்தில் கலியாணப் பிள்ளையும் பெண்ணும் இருப்பதற்கு
மணப்பீடமுதலியதலங்கரிக்கவேண்டும் மாபிள்ளைக்கு † வபனம்செய்
வித்து நலங்கிட்டு ஸ்நானம்பண்ணுவித்து அலங்கரித்து சர்வாடம்
பரத்துடன் மணவாளகோலங்கொண்டு சந்தனம் மாலை தாம்பூலத்து
டன் பெண்வீட்டார் எதிர்கொண்டழைக்கப்போய் பெண்வீட்டிற்
புகவேண்டியது கலியாணகட்டிளமை கன்னிகைக்கு கரசரணுகளி
லுள்ள நகம்வாங்கி சிக்காய்ச்சடங்கார்தி நலங்குகளிட்டு ஸ்நானம்செ
ய்வித்து அலங்கரித்திருக்கவேண்டியது மங்கிலயப்பெண்களால் பெர்
ங்கலிட்டு வைத்திருப்பதை கிராமதேவதை பிதூர்தேவதை முதலியோ

ருக்கு பிரீதியார்த்தமாக பிள்ளை பெண்ணுல்படைப்பித்து நீர்மாற்றித்
துதித்து வணங்கி. விடுதியிலிருக்கவேண்டியது இவர்கள் தந்தைகளி
ருவரும் ஸ்நாநம்செய்து வைதீகமாயிருந்து கலியாணமண்டபத்தில்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் முதலியவர்களை வேதமந்திரங்களால்
ஸ்தாபிக்கவேண்டியது தந்தையில்லாதார் அம்மான் அக்காள் தங்கை
ப்புருஷன் இவர்களில் விரதசீலராயிருந்து புரோகிதனாக்கொண்டு
நாற்காலாட்டிய மண்டபத்தில் நடுவே இருபத்தினான்கு அங்குலம்
இடம்வைத்து நான்கு புறமும் தொண்ணூற்றாறு அங்குலம் சுரிப்
படுத்தி சமைத்தபணவறைப்பந்தலுக்கு கீழ்த்திசையில் ஸ்தாபிக்கவே
ண்டும் இப்படி பக்கத்துக்கு இருபத்தினான்கு அங்குலம் சமைத்தால்
தொண்ணூற்றாறு அங்குலசதுரமாகும் இது தத்துவ சதுக்கமென்
பது இந்தஸ்தானத்தில் விவாகம் நடத்துவது மூலஸ்தம்ப விதியா
கும் இந்தமண்டபத்தில் கிழக்கில் தேவேந்திரனை சகலவாத்யகோ
ஷத்துடன் வேதமந்திர முன்னிலையில் ஆவாகனஞ்செய்து ஆயி
ரங்கண்ணனுக்கு பிரீதியார்த்தமாய் அதிதேவதாரூபமாக அநேகமுக
முள்ள கிளைவிளக்கேற்றிவித்து தூபதீப நைவேத்தியங் கொடுத்து
பூசித்து சங்கல்பம்பண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது.

தென்கிழக்கில் அக்கினிதேவனுக்குப் பிரீதியாகவும் அதிதேவ
தையாகவும் குடவிளக்கேற்றிப் பூசித்து சங்கல்பம்செய்து சரணம்
புக.

தென்கிழக்கில் யமதருமராஜனை ஆவாகனம்பண்ணி அவனுக்கு
ப்பிரீதியாக அதிதேவதாரூபமாக தர்ம கர்ம பாவ புண்ய பகுப்புக்
குரிய புரோகிதனா அமைத்து தூபதீபநைவேத்தியங்சுருடன் தொ
ழுது சங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு வணங்கிதுதிக்கவும் இதுவியாசுபு
ரோக்தம்.

தென்மேற்குத்தித்தில் நிருதிதேவனை ஆவாகனம்பண்ணி அதி
தேவதாரூபமாக பூசித்து தோழிப்பெண்களை நிறுத்தி பெண்ணிற்கு
உபசாரதோழியாக்கி வைக்கவேண்டியது.

மேற்குத்திசையில் உலகவிருத்திக்குரிய வருணனை ஸ்தாபித்து
அதிதேவதையாக இல்லறதருமத்திற்கிசைந்த கலியாணப்புள்ளையை
கொலுக்கொண்டிருக்கச்செய்ய வேண்டியது,

வடமேற்குத்தித்தில் வாயுதேவனை ஆவாகனம்செய்து அவரு
க்குப் பிரீதியாகவும் அதிதேவதாரூபமாகவும் மாப்புள்ளை தோழனை

வைத்து † சிவிறிகொண்டு கலியாணப்புள்ளைக்கு உபசாரங்களைச் செய்யச் சொல்லவேண்டியது.

வடதிசையில் குபேரனை ஆவாகனமிட்டு அதிதேவதைரூபமாக மணத்திற் குரித்தாகப்பணப்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பாக்கியவானை பதியவைத்து பொற்பூரிகொடுக்கும்படி செய்க.

வடகிழக்கின் மூலையில் சாமவேத சடையையுடைய ஈசானமூர்த்தியை ஸ்தாபித்து அதிதேவதையாக அம்மி குழுவியைவைத்து அபிஷேகம்செய்து அலங்கரித்துப் பூசிக்கவேணும்.

இவ்வாறு வேதமந்திரங்களால் அஷ்டதிக்குப் பாலனர்களை ஆவாகனம்செய்து தூபதீபம் பூஜாநிவேதனங்களூடன் அதிதேவதைகளை ஸ்தாபித்து சங்கல்பம்செய்துக்கொண்டு ஈசானமூர்த்தியாகிய அம்மிக்குப் பக்கத்தில் நவக்கிரகப்பிரீதியாக பச்சையரிசி பரப்பி நவதான்யமுனை பாஸிகைவைத்து ஒன்பதுவீதி கீறி நவக்கிரகங்களை ஸ்தாபித்து தருப்பையாலாவது பட்டுநூலாலாவது மஞ்சள்துணியினாலாவது பந்தித்து தூபதீப நைவேத்தியம் வைத்து சிந்தித்து சங்கல்பம் செய்யவேண்டும் மண்காகம் ஏழுக்குநூல் சுற்றி மாவிலை தருப்பை தேன்காய்வைத்து அதில் சப்தரிஷிகளை ஆவாகனம்செய்து நவக்கிரகஸ்தாபனத்துக்கும் அக்கினிஸ்தாபனத்துக்கும் மத்தியில் வைத்து தூபநைவேத்தியங்கொடுத்து செபித்துசங்கல்பம் செய்க.

மங்கிலியஸ்திரீகள் மூழ்கி மஞ்சள்குங்குமமணிந்து சுசியாக சப்த நதிகளிலிருந்து தீர்த்தங்கொணர்ந்து அதுகள் கிட்டாதாயின் அதற்கு பதிலாக தேவராலயம் பிரம்மாலயம் விஷ்ணு வாலயம் பசுவாலயம் நந்தனவனம் மேற்கேஒடுகின்ற நதம் கிழக்கேஒடுகின்ற நதி இவ்வேழுஇடங்களில் இருந்து எடுத்துக்கொண்டு வரலாம் ஏழுஸ்திரிகளில்லாவிட்டால் முதல்மூன்று இரண்டாவது நால்வரும் போய்க்கொண்டுவரலாம் இப்படியாகக் கொண்டுவந்த தீர்த்தத்தை ஒருபெரியசாலிற்கு விபூதி மஞ்சள் குங்குமம் அணிந்து அந்தச்சாலை இங்கிரனாகிய கிளைவிளக்கு முன்னே மணலைப் பரப்பி தீர்த்த மந்திரங்களைச்சொல்லி அந்தசாலில் விட்டு தூபதீப நைவேத்திடங்கொடுத்து வேறொருகாகத்திற்கு விபூதிசந்தனம் அகலுதையிட்டு அந்த சாலிற்கு மேன்மூடியால் மூடிவைத்து சங்கல்பம் பண்ணி வணங்கவேண்டியது.

அரசானிக்குக்கால் தீர்ப்புத்திசுவரூபம் அதர்வது அரசபிரம்மா அதற்குப்பால் தேன் முதலியவற்றால் நீராட்டி அரி சந்தனாதி அக்ஷதை புஷ்பம் வெண்பட்டு அல்லது வெள்ளைவஸ்திரம் தாமரைமணி மாலைபிட்டு சந்தனம்கோபியிட்டு வந்தனைபுக.

விஷ்ணுரூபமான ஆலுக்கு சுத்தோதகம் கஸ்தூரி பன்னீர் வெட்டிவேர் வாசங்களால் மஞ்சனமாட்டி நாமமிட்டு நீலவஸ்திரம் மஞ்சள் வஸ்திரம் தரித்து துளசி துளசிமணிமாலைசாத்தித் தொழவேண்டும்.

சண்ணல் முருக்கு உருத்திர வடிவமாதலால் அரி சந்தனாதி அபிஷேகம் செய்வித்து நீறு சந்தனம் தரித்து செகப்புலஸ்திரம் கால்வஸ்திரம் தரித்து உருத்திராக்கமணி வில்வம் புஷ்பமாலை தரித்து வந்தனைபுக.

இவ்விதமாக பூசித்த அரசானிக்குக்காலை ஆயிரங்கிளை விளக்குக்கும் நேவேந்திரனுக்கும் சப்ததிர்த்தத்துக்கும் மத்தியில் பன்னிரண்டங்குலம் பன்னந்தோண்டி நீர் பால் தேன் நவரத்தினங்கள் பொன் வெள்ளி தாம்பிரம் நவதான்யம் இவைகளைப்போட்டு முதிர்ந்த மங்கிய ஸ்திரீகள் மூவர்களைநிறுத்தி அவர்களை சரஸ்வதி ஸக்ஷம் பார்வதி இவர்களாக பாவனை பண்ணி சந்தனம் அக்ஷதை புஷ்பம் கொடுத்து அம்மூவரால் அரசானிக்குக்காலை யெடுப்பித்து பள்ளத்தில் வீட்டுத்து பூவாரம் பொண்ணூர்ம் முத்தாரம் பூட்டி தூபதிபங்காட்டி அந்தக்குழியை நெல்லினால் மூடி நீர் பால் தேன் விட்டுப்பணிந்து சங்கல்பம் செய்யவேண்டியது.

அரசு ஆல் முருக்கு மூன்றாம் குணம் தழைப்பு ஆதாரம் கடுமை காந்தி இவைகளால் மும்மூர்த்திகளென்று முனிவர்களும் வைசுசதமது விக்ஞானத்திலும் அரசானிக்குக்கால் நாட்டவேண்ணுமென்று கல்யாணவிதிமுதலிலும் பிரபஞ்சவாழ்க்கைக்குரிய சிருஷ்டிஸ்திதி சம்மாரம் என்பதற்குரிய முத்தேவரும் சுவாயம்பு மனுவிலும் சொல்லியிருப்பதாலும் கலியாணத்திற்கு இவர்கள் தருந்த சாக்ஷிகளாகின்றனர்.

அரசானிக்குக்கால் நாட்டியமாதர்களுக்கு சந்தனம் தரம்பூலாதி களைக் கொடுத்து இளைப்பாற்றுவித்து அவர்களை மேளவாத்திய தோஷ்டத்துடன் அழைத்துப்போய் தேவாலயம் பிரமாலயங்களில் அல்லது கடைந்தெடுத்து மூட்டிவைத்திருக்கும் † நெரிப்புவை பூசித்து

புகையாமலெடுத்து வாத்திய கோஷசகிதமாகக் கொண்டுவந்து ஓம குண்டத்தில் இட்டு அக்கினிபகவான் மந்திரங்களைச் சொல்லி ஓமாக் கினியை விருத்திசெய்து அத்தீயையும் சபைநிறைந்த பிராம்மணர் முதலிய வெகுசனங்களையும் பணியவேண்டியது இது விவாகலக்கி னத்திற்கு முந்தி ஐந்து ஏழுநாழிகைக்கு ஆரம்பித்து பொறுமை யாக குறைவில்லாமல் செய்யவேண்டிய விதிகளாம் (செய்வனதி ருந்தச்செய்) என்பது வேதநீதி (கையிற்பொருள்கள் கரந்தவராய் னுஞ் செய்யுங்க்ருமந் திரியாதியற்றுக) வென்பது சூத்திரம்.

விவாகலக்கினத்தை முன்னிட்டுகொண்டு மாப்பிள்ளைக்கு மா லையீட்டு தோழன் சுண்டுவிரல்கொண்டழைத்துவந்து மணவறையை பிரதக்ஷணமாக வந்து ஆவாகனம் செய்திருக்கும் அதிதேவதைகளை தரிசிப்பித்து மணவறை அலங்கரித்த ஆசனமணையில் பாம்பின் மண்டலம்போல் போட்டிருக்கும் சர்ப்பவண்ணியில் உட்காரச்செய்து புரோகிதர்புள்ளையால் விநாயகபூசை தேவதாரச்சனை புரியவைத்து அக்ஷதை புஷ்பமாலையணிந்து உபநயனம் உபதேசம் அதுஷ்டான விதி அங்கன்யாச கரன்யாசம்செய்வித்து ஒமத்தீமூட்டி உபசரிக்கச் செய்து வைக்கவேண்டியது.

இக்கருமங்களை செய்துவைக்கக்கண்ட மாபுள்ளை பிரமசாரிவிர தத்திருந்து வாசித்தவனாகையால் இவைகள் விர்தையும் விநோதமு மாகத்தோன்றி தோழனைநோக்கி சமூஹவிசாரம்சன்னையென்று ஒடிப் போனான் இதுதான்பரதேசம் போவதென்பது அப்படிபரதேசம் செ ன்றபுள்ளையை நாய்தந்தையராதிகள் துடர்ந்துதடுத்து சுருதியிரமாண த்தைச்சொல்லி (உலகத்தாருள்ளென்பதில்லென்பான்வையத் தலகை யாய்வைக்கப்படும்) இல்லறமல்லது நல்லறமல்லவென்றும் நீதிகளைச் சொல்லி வாத்தியகோஷ்டத்துடன் பெண்வீட்டாரும் இதஞ்சொல்லி அழைத்துவந்து இதோபதேசமேற்றி மணவறை மணியிலிருத்தி மரு மகன்காலை ஒருதட்டில்வைத்து மஞ்சளநீராட்டி வெள்ளிமெட்டை கா ல்விரலில் பூட்டிவிடுவது இதுதான்கால்விலங்கு காற்கட்டென்பது.

இப்படி அவர்கள்தன் காலைப்பிடித்து தோஷந்தீர அம்மான் அத் தை பாதத்தை தாம்பாளத்தில் வைத்து நீர் பால் தேன் அபிஷேகம்செ ய்து பட்டால்துவட்டி சந்தனம் புஷ்பம் சாத்தி தூபதிபத்துடன் வணங்கியமருமகனை வாழ்த்தி தங்கள்பாதத்தில் அர்ச்சித்த புஷ்பா ளுதைகளை சிவசின்னபேரில் வைக்கமுடிதாழ்த்திப்பெற்று அவர்களுக்கு தாம்பூலங்கொடுத்து சரணம்புரிக.

உடனே புரோகிதர் கணுவில்லாத இரண்டுமஞ்சளுக்கு ஒன்பதழைக்குமஞ்சள்பூசி நவக்கிரகமந்திரம் சொல்லி ஒன்பதுமுடிபோட்டு தூபதீபங்கொடுத்து பிள்ளைவலக்கையில் கணுக்கப்புறங்கட்டி இப்போது நீர்துடங்கும்காரியம் நிறைவேறுமளவும் விரதசீல பயபத்தியாக நடத்துவதற்காக கங்கணங் கட்டிக்கொண்டொன்று தெரிவிக்கவேணும் கன்னியரிழைத்த தூல் இல்லாவிடில் வேதியர் மந்திரத்தாலியற்றிய தூல் ஆகும் அதுவுமில்லாவிடில் கடைதூலை கசக்கி உணர்த்தி மஞ்சள்இட்டு வைத்துக்கொள்க மற்றொன்றை மாப்புள்ளிகையில் கொடுத்து கலியாணப்பெண் இடக்கரத்தில்கட்டி வைக்கவேண்டியது பிரபிதாமஹ பிதாமஹ பிதூர் இவர்களை உத்தேசித்து நான் திமுகமாக பிராம்மணன் நாவலரை வரித்து பூசிக்கவேண்டியது.

இவ்விருவரையும் மணப்பந்தரை பிரதக்ஷணம்செய்வித்து ஒமர்க்கினியைபூசித்து மணவறையிலுட்காரச்செய்து புரோகிதொழுந்து தாம்பாளத்தில் வேஷ்டி கூறைப்புடைவை மணமாலை பாக்குவெற்றிலையும்வைத்து தேவதாபூசைசெய்து வேதியர்முதலியர் யாவரும் தொட்டு மங்களாசாசனம் சொல்லி வாழ்த்த புஷ்பாக்ஷதையுடன் மாப்புள்ளிகையில் அந்தவேஷ்டி கூறைப்புடைவையையும் பின்பெண்ணுந்தரித்துக்கொள்ளும்படி பிள்ளைத்தோழனும் தோழிப்பெண்ணும் மாலையிடுவித்து மணவறைப்பந்தலுக்கு பிரதக்ஷணம்செய்வித்து மணவறையிலிருக்கச்செய்க பிள்ளைஆசிரியருக்கு வஸ்திரதானங்கொடுத்துப்பூசிக்கவும்.

விவாகலக்கினத்தில் புரோகிதர் தாம்பாளத்தில் ரத்தினங்களாவது முத்துக்களாவது பச்சையரிசியாவது பரப்பி அதின்மீதில் பாக்கு வெற்றிலை குங்குமம் அக்ஷதை மஞ்சள் தேன்காய்வைத்து கன்னியர் தூற்றநூலாவது கசக்கிப் புலர்த்தியநூலாவது ஆன்மதத்துவம்போல் இருபத்தினான்குஇழை சேர்த்து முறுக்கில்லாமல் † தானியிலேற்றி அந்தத் தாலியை ஒருதேன்காய்க்கு மஞ்சள் குங்குமம் அக்ஷதையணிந்து அதின்மேல்சாத்தி புஷ்பாதிகளினால் பூஜித்தேற்றி தூப தீபத்துடன் வணங்கி நீர்மாற்றி பஞ்சாங்கக்கார் கரத்திலேற்றி பூவிஷ்ணுமந்திரஞ்செபித்து துதித்த விப்பிரரும் பந்துமித்திரரும் இருகரங்களினற்றொட்டு இஷ்டதெய்வங்களைக்கும்பிட்டு வாழ்த்துது

ல் சொல்லுவது வேதியர் மறைமொழி மந்திரங்கள் சொல்லவும் வாத்தியமுழுக்கமேலாகவும் தானியையுரோகிதர் கொண்டுவந்து மாப்புள்ளிக்கும் பெண்ணுக்கும் நேராக முக்காலியின் பேரில்வைத்து ஸ்தாபனமந்திரம்சொல்லி அர்ச்சிக்கவேண்டியது.

கல்யாணப்புள்ளை தாய்தந்தையரும் கல்யாணப்பெண்தாய்தந்தையரும் மணவறைப்பந்தலில் வந்திருந்து இன்ன கோத்திரம் சூத்திரம் இன்னார்குமாரனுக்கு இன்னகோத்திரம் இன்னசூத்திரமுள்ள இன்னார் குமாரத்தியை தாராதத்தம்பண்ணிக் கொடுத்தோமென்று மும்முறைபுகன்று மாப்புள்ளைக்குஇட்டி நீர்வார்த்துக்கொடுத்து சந்தநம் தாம்பூலம்பெற்று கலியாணவாசலில் வந்திருக்கின்ற தேவதைகளை குருவை கலிஞராவெகுஜனங்களை விருப்பத்துடன் வந்தனைசெய்து மகிழ்ச்சிபெறவேண்டியது இப்போது சகலதேவதைகளும் பந்துமித்திரர்கள் யாவரும் சேர்ந்திருக்கிற தருணத்தில் அப்படி தாராதத்தம் செய்து கொடுத்த தானையநான் ஏற்றுக்கொண்டேனென்று மாப்புள்ளைசொல்லவும் அதைவற்புறுத்துவதாக பர்பலவித்ததாலும் பாராட்டுதல்வேண்டும்.

மாப்புள்ளை கலியாணப் பெண்ணுக்குநேரில் முக்கால் நாற்கால் அறுகாலிட்ட பீடத்தின்பேரிலிருந்து ஐயரால் தானையகரத்தில்வாங்கி தன்தங்கை தமக்கையர் மகாலக்ஷ்மி வைத்தவிளக்கை கலியாணப் பெண் பின்புறத்தில் நின்றுபிடிக்கவும் வேதியர்வேதகோஷ்டமும்தாய்தந்தையர் மகிழ் பந்துக்கள்யாவருங் கண் களிகூர்ந்து பத்திராக்ஷதை இறைக்கவும் வாழ்த்தொலிவீறவும் ஓம் என்னும் பிரணவராதம் ஒலிக்கும்படி வாத்தியங்களை முழுக்கிவைத்தும் கலியாணப்புள்ளை கலியாணப்பெண்களில் வேறுவசனம் சேளாதிருக்கும்படி செய்வித்து மாப்புள்ளை கரத்திலிருக்குந் திருமங்கலியத்தை கலியாணப்பெண்ணின் களத்திற்கேசர்க்கும்போது நாத்தியர் மூத்தமாமியர் அந்தமங்கலியத்தைத் தாங்கித்தங்கள் சாதியாசாரப்படிக்கு பெண்ணின் மார்பில் எவ்வளவு நிலையில்நிற்கவேண்டியதோ அவ்வளவில் நிற்கவைத்தபிடிக்க சகலவைபவ சம்பரமங்களுடன் மணவாளப்புள்ளை மணங்கன்னிகையை மணந்து திருப்பூட்டி பெண்ணின் பிடரியில் நூன்முடி போடுகின்ற சுபலக்கினத்தில் புரோகிதர் பிரமமந்திரம் சொல்லி முதல்முடியொன்றும் விஷ்ணுமந்திரஞ்சொல்லி இரண்டாமுடியும் உருத்திரமந்திரஞ்சொல்லி மூன்றாமுடியும் இப்படி மும்மூர்த்திமந்திரம்சொல்லி மூன்றுமுடியும்போட்டு அந்தத்தானிதான்முடியைதன்

இடதுகரத்தாற்பற்றிக்கொண்டு இறையவனைத்துதித்து வலக்கரத்தில் விபூதி அக்ஷதைவாங்கி அம்முடியின்பேரில்வைத்து பஞ்சாக்ஷரத்தை ப்பன்னி தன்னிடநெற்றியில் விபூதி தரித்துக்கொண்டு பெண்ணின் நெற்றியிலும்தரித்து பெண்ணின்வலது செவியில் விப்பிரர்சொல் விய மந்திரத்தை சொல்லவும் உடனேதோழிப்பெண் கலியாணப் பெண்ணை மாப்புள்ளைக்கு பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்புரிவித்து இடப் பாகத்தில் இருக்கச்செய்க இவர்களுக்குரியவர்கள் பொற்பட்டங்கட் டு வரிசை வண்மைவழங்குக வேதியர்களால் நவக்கிரக ஓமம்செ ய்வித்து சந்தன தாம்பூல தக்ஷணையும் கொடுக்கவைத்து விசேஷ சேனையிட்டு வெகுபேர்களால் வாழ்த்தி புள்ளையும் பெண்ணும் அவர் களைப்போற்றவும் அக்கினிபூஜையாற்றி அரசாணிக்குக்காலை பிரதக்ஷணம்செய்து ஒவ் ஒரு சுற்றுக்கும் மந்திரத்தைசொல்லி ஆறடிபோய் ஏழாவது பெண்காலையெடுத்து அம்மிமேல்வைப்பது இதுஅம்மி மிதித்தலென்பது இப்படி அம்மிமிதித்துவந்து மைத்துனன் பொ ரிவாரி (உ) தடவை கொடுக்க அதை ஒரோதடவை கலியாணப்பெண் கரத்திலேற்றுகழிநன்கரத்தில்விடுக்க அதை அந்தணர்சொல்லிய மந்திரத்தின்படி அக்கினியிற்சொரிய இவ்வாறு மூன்றுதரமும் அம் மிமிதித்து பொரிசொரிந்து வலம் குழ்ந்து வந்து ஓமாக்கினிக்கு பூரணகுதிகொடுத்துப் போற்றி பொரிவாரியிட்ட மைத்துனன் கர த்திற்கு பொன்மோதிரமிட்டு மணவறையில் இருக்கச்செய்க மாப் புள்ளையும்பெண்ணும் மாலைமாற்றி பூச்செண்டுறெந்து சந்தநம்பூசி சரசம்பேசி கந்தந்திமிர்ந்துகாயிலை ஈந்து சுற்றுவினையாடிக்கொண் டிருந்து மாணிக்கத்தாள் ஆலஞ்சுழற்றியபின்பு இருவருங்கைகோ ர்த்து மாப்புள்ளை தோழன்முன்னும் மணவாளன் பின்னும் பெண்ணு ன்தோழியும் கைவிளக்கு பூரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் வெண் சாய்மரம் இணைக்கயல் விருதுக்கொடி முரசு இவ்வெட்டும் அஷ்ட மங்கலமாம் இத்துடன் அரசாணிக்குக்காலை பிரதக்ஷணம்புரியவே ண்டும் இப்படி பூமியதிராமல் நடந்து மூன்றுசுற்று வரும்போது ஈசா னமூர்த்தியாக வேதமந்திரங்களால் ஆவாகணம்பண்ணி பூசித்திருக் கும் சிவசத்தி சுவரூபமென்றேற்படுத்தி யிருப்பதை அம்மிமிதி அரு ந்ததிதுதி அநுபவவிதி பென்றறிந்துகொண்டு அரசாணிக்குக்காலை வலஞ்செய்யும்பொழுது முதல் சுற்றில் ஈசானமூர்த்தியாக விருக்கும் அம்மியினிடத்தில்நின்று தேன்காயுடைத்து நைவேதித்து துபதிப நைவேத்திய அர்ச்சனைசெய்து கலியாணப்பெண்ணிற்கு அம்மிகுழவி

யை சுட்டிக்காட்டி கலியாணசரித்திரமகுத்துவம்நீதிசரித்திரமகத்து வங்கையுரைத்து அதாவது ஓகோகலியாணப்பெண்ணே இந்தஅம்மி யோ ஆதிசிவம் குழுவியோ ஆதிசத்தி இந்தசிவமும் சத்தியும் அர்த்த காரியாக ஒன்றாக அமைந்த வாரின்னது இதுபோல நீயும் நானும் உடலும் உயிரும்போல ஒன்றுபொருந்தி மருவி வாழ்க்கைப்பெறவே ண்டியதென்று போதித்து இதோஎனக்கு இடப்பாகமாய்னையென் று குறிக்கும்வண்ணம் கலியாணப்பெண்ணின் வலக்காற் பெருவிரலை மாப்பிள்ளை இடதுகாற்பெருவிரலாலும் ஆள்காட்டி விரவினாலும் பற்றி இந்தாசானமூர்த்தியோடு இறைவிபொருந்தி யிறைபோலிருக் கவேண்டும்.

இரண்டாவதுசுற்றில் அருந்ததிதுதிவசிட்டரும் அருந்ததியும்குடி யில்லறதருமம்நடத்துவது போல நீயும்நானும் இல்லறதருமத்திவிரு ந்து வாழ்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சரிதையை யெடுத்துரைத்து தூபதிபறை வேத்தியங்களுடன் தொழுது வணங்கவேண்டியது.

மூன்றாவதுசுற்றில் மணவறையில் நின்று தெற்கில் எமதரும னை ஆவாகனம்செய்திருக்கும் புரோகிதரை பூசித்துவணங்கவும் அவ ரால் கற்புடை மகளீரிலக்கண முதலிய இல்லறதருமம் (அடம் பொருளின்பம்வீ டடைதனூற்பாயன்) என்றறிந்து வாழ்த்தி கிழ க்குமுகமாயிருக்கும் அறைவீட்டிற்சூட்டிக முந்திவலக்கால்வைத்து துழைந்து பட்டுப்பாயில் மாப்புள்ளையும்பெண்ணுமிருந்து வாழ்த்த தல்டாடி மாலைகள்மாற்றி பால்பழமுண்டு தாப்பூலங்கொண்டு சபை யானாவணங்கி உண்டல்முதலிய சவுக்கியங்களைப் பாராட்டவேண்டி யது தம்பதிகள் அறைவீட்டிற்சூள் இப்படியிருக்கும் சமயத்தில் பூசா ர்கட்கு பூரி சபாதாம்பூலம் புஷ்பம் சந்தனம் பன்னீர் முதலிய வுப சாரம் சொர்ன்னவிறயம் அன்னவிறயமும் நடத்தவேண்டியது. கச் சேரிமுதலிய ஆடல் பாடல்கள் வேடிக்கைகளும் செய்யலாம்.

அந்த முகூர்த்தலக்கினந்துடங்கி மூன்றலேனை ஓமம்பண்ணி தேவதா பூஜைசெய்து சாத்திரப்பிரமாணம் புரோகிதரால் கங்கண விசர்ச்சனம்செய்க கலியாணப்பிள்ளை தந்தையர் முதலியோரும் புரோ ஹிதருமிருந்து முன்னேஆரோகணம் பண்ணிய வண்ணம் தூபதிபறை வேத்தியங்கொடுத்து நமஸ்கரித்து அவரோகணமந்திரங்களால் அந்தந் ததேவதைகளை ஏதாஸ்தானத்திற் செழுந்தருளவைத்து சாந்திஹோம முடித்து அரசானிக்குக்காலை யசைத்துவிடவேண்டியது.

திரிமூர்த்திசுவரூபமாகிய அரசானிக்குக்காலை யெடுத்து நந்தன் வனம் கோயிற்றோட்டம் பெரியகொல்லை வீட்டின்புறக்கடைஇப்படிப்பட்ட ஸ்தானங்களில் சுத்திசெய்து தனித்தனி நாட்டி சாலில்அமைந்த சப்தகங்காசலத்தையும் சப்தரிஷிகளின்கலசசலத்தையும் வார்த்து நாளுக்குநாள் பார்த்து பாதுகாத்து வரவேண்டியது அதுகள் தளர்கள் துளிகள் தழைகள் இலைகள் பஷ்பங்கள் பிஞ்சுகள் காய்கள் கனிகள் முதலிய செழித்திருக்கக்கண்டு மனைமாசுதிக்குரியபெண்ணும் புள்ளையும் புத்திரபாக்கியப்பெறுபெற்று வாழ்வதை நிதானிக்கலாம்.

முனைப்பாலிகையை வாத்தியகேரவங்களுடன் ஸதீரிபுமான்கள் பந்துக்கள்கூழ்க் கொண்டுபோய் ஜலத்தில்கூட்டு முனைப்பாலிகை பூஜைசெய்து தூபதீபங்கொடுத்து வணங்கிவரவேண்டியது ஓமாக்கினியை குண்டத்தில் தானேவளர்த்துவைத்து கங்கணவிசர்ச்சன காலத்தில் தூபதீப பூஜாரைவேத்தியங்கொடுத்து அவரோகணமந்திரத்தால் அகற்றுக அகண்டவாயுள்ள சட்டியிலெடுத்து பயிர்ப்புலமல்லாத பள்ளத்தில் அமத்தவேண்டியது.

சோபனசுகத்தை இஷ்டபந்துக்கள்கூடி விருந்தருந்தி வண்மை வரிசையளித்து நகைத்திராதி தாராபலம் சந்திரபலம் பொருந்திய முகூர்த்ததினத்தில் கன்னிகை புஷ்பவதியென்னும் ரஜஸ்வலையான காலம்.

உத்திராடமாதியாக ஆறுமாறுமுத்தம்.

பித்தனாற்பிறந்தநாள் பின்னையேழுமத்திம்.

அத்தமேடுசெத்தினா யமர்ந்தவாழ்வு குன்றிம்.

மற்றவாறுநாளிலே மங்கைதூவிமுப்பளே.

இவ்வாறுசொல்லிய தினம் மாதம் பக்ஷம் திதி வாரம் நகைத்திரம் யோகம் கரணம் பகலிரவு லக்ஷம் கிரகபார்வை லக்கினசுத்தி முதலியவைகளில் தோஷமுண்டாயிருக்கின் அவைகளின் தோஷபரிகாரார்த்தம் நவக்கிரகசாந்திஹோமம் பகலில்செய்வித்து இரவில்பலதானங்களைக்கொடுத்து புரோகிதரால் புண்யாஹவசனம் செய்வித்து கர்ப்பாதானமந்திரத்தை ஸ்திரிபுமான்களுக்கு ஓதுவித்து லீலாவீரோதமாகிய தீபங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பிரதமைகளாலும் அலங்கரித்த அறைவீட்டினுள் சயனஸ்தலத்தில் பலவகை அத்தர் பன்னீர் கதம்பப்பொடி சாம்பிராணிவத்திகள் சந்தன புஷ்பதாம்பூலாதி பல ஹாரவகைகளை பெண்தாய்வீட்டார் வரிசைகளைவைத்து மங்களவாத்

தியங்கள் முழங்க மங்களப்பாட்டுகளைப்பாடி தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்து மங்களாலத்திசுழற்றி அந்தப்புரத்தில் சேர்ப்பார்.

இப்படி மற்மமாக இலைமறைவோ காய்மறைவோஎன்னும் பழமொழிப்படி சோபனருக்கும் செய்க இதற்கு கீரிடைப்பூட்டக மென்றும் நிஷேகம் ருதுசாந்தியென்றும் பெயர்.

ஸ்திரீபுமான்கள் காமாதரசம்பந்தமாகிய லீலாசுகத்தோடுகூடிய கிரீடாசுகமதுபவித்து பூர்வ புண்யாதுருண்யமாக அத்துவாதத்துவமாகிய அன்னத்தில் ரசந்தோன்றி, ரசத்தில் உதிரந்தோன்றி, உதிரத்தில் மாமிசந்தோன்றி மாமிசத்தில் மேதைதோன்றி, மேதையில் அஸ்திதோன்றி, அஸ்தியில் மச்சைதோன்றி மச்சையில் சுக்கிலந்தோன்றி, சுக்கிலத்தில், சுரோணிதந்தோன்றியது.

இப்படிதோன்றிய சுக்கில சுரோணிதங்கள் அணுப்பிரமாணமுள்ள ஒருநுவுபோலப்பாய்ந்து குதித்துக் கண்டிப்பும் பேரிகையும் போலே கண்டித்து நடுவெளியில் ஒருசுழிமுனையுண்டாய் அம்முனையின்நடுவே ஒருதுவாரமுண்டாய் அத்துவாரத்தினடுவே இரண்டெழுத்துகளாலே அபிமந்திரித்துப் பிண்டமாகி எழுமளவில் ஜீவோற்பத்தி சுக்கிலம்பெருகில் ஆணும்சுரோணிதம்பெருகில், பெண்ணும், இந்தசுக்கில சுரோணிதம் ரோசித்துப்பெருகில் இரட்டைப்பிண்டமாம் அப்பிண்டமானது நீர்வழியேபெருகில் ஊ நமயாம், மலக்கிடையேயாகில் மந்தனும், இப்படி கர்ப்போற்பத்தி கொள்ளுங்காலத்தில், இரத்தகலையென்றும் இரசக்கலையென்றும் இரண்டுகலைகளுண்டு அவற்றுள் பிராணேந்திரியம்பாயில் இடப்பாகங்கொண்டு கிருமியென்னும்புழுச்சென்று விழுங்கால் கன்றோடுதாய்ச்சென்று தொடர்ந்தாற்போல் பிராணவாயுவை ஆத்துமாமுன்னிட்டுக்கொண்டு செல்லுமளவில் இதமகிதமென்னும் இரண்டகூரமும் பின்னொடர்ந்துசென்று அச்சுக்குள் அச்சாக அவ்வென்னும் மூவாகூரத்தில் அமைத்து புகவிட்டு கிழிச்சிலைவாசல்போலே ஓடி அங்கிஷாவென்னும் மந்திரக்கயிற்றினாலே சுருட்டிக்கட்டி சிவாங்காசக்கிரத்தினாலே முத்திரையிட்டு தான் ஒருத்தியாய்நின்று இந்தக்கருவை வளர்க்கும்படியாய் கொப்ப்பூரணத்தை உதானவாயுவின் மூலமாய்வளர்க்கும் அதெப்படியெனில் கொப்ப்பாருதி யென்னும் பவக்கடலில் என்னென்னவாயுவளர்க்கும் அஃதெப்படியெனில் எண்ணெயும் தண்ணீரும்போல் நிற்கிற சுக்கிலசுரோணிதத்தைப் பாலும் நெய்யும்போற் பாய்ந்தவுடனே கர்ப்ப

பிணிக்கு கருப்பைபச்சுருக்கினுற்போல் வாசலை உடைத்துக் கருவை வெளியாக்கி ஓராந்திங்களில் உதிரந்திரளும் இரண்டாந்திங்களில் கொழுந்துவிட்டு அச்சமரும் மூன்றாந்திங்களில் மாங்கிசந்திரண்டு மூட்டுருவாகும் நான்கில் ஓர்பிண்டமாய் நரம்பு நாடிகளனையும் ஐந்தில் பஞ்சவான்னமாய் இந்திரியகருப்பத்தால் அழியினுமழியும் செழிக்கி னுஞ் செழிக்கும் அப்படிக்கழியாமலிருக்க பும்ஸவந முகூர்த்தம் அல்லது பூசுருடலுமாம் பிதாதிக்கைவளர்ப்பது சிசுவிற்கு ஆயுள்வளரும் ஆறாமாதத்தில் அறிவுபுகுந்து ஆமையின் வடிவமுற்று கால்கைகவருக்குக்கப்பட்டு நவத்துவாரங்களு முண்டாகும் ஏழில் கருப்பத்திலிருந்து எழுந்து முழக்கமுற்று கருப்பத்தைச்சூழ்ந்து புரளும் ஏனெனில் (௭௨௦௦௦) நாடிநரம்புகளும் ஆறதாரமும் ஐந்தெழுத்தும் ஐம்பத்தோரகாரமும் பஞ்சபூததேவதைகளும் தாலருக்குமத்துடனே கொழுந்துவிடப்பேதையாம் இதுவரையில் சிசுவிற்குக்கபாலந் திறந்திருக்கும் அப்போது சேந்தம்செய்து மூக்குப்பிழிவதால் அந்தரசம் சிசுவின் கபாலத்தின் வழியாகவுள்ளிறங்கும் அதனாற் சிசுவிற்கு தாய்தந்தையாலுண்டாகும் கர்ப்பகுடி நீங்கும் சகலதோஷமும் பரிகாரமாம் இந்தமுகூர்த்தத்தில் பலர் வாழ்த்திமகிழ்வதால் சிசுவிற்கு ஆயுள்வளரும் புண்யமும் கெண்ணியமும்பெறும் எட்டாமாதத்தில் நீட்டிமுடக்கித்தாயுண்ட அன்னசாரத்தை தொப்புளின்வழியாக உண்டு பிள்ளையினுடல்வளர்ந்து தாயுடன்தோன்றி உயிருண்டாம் ஒன்பதில் தலை காலளவும் உரோமத்துவாரமுண்டாம் உரோமக்குருத்து அறிவுடன் உரங்கொள்ளுகையில் விதனம்பொறுக்கமாட்டாமல் ஈசுவரனை நோக்கித்தவஞ்செய்து தொழுதகையுடனிருந்து ஜனனத்தை யொழித்தருளவேண்டுமென்று வணங்கிநிற்கும் பத்தாவதில் நிறைந்தபிண்டமாய் மலைமேல்நின்று தலைகீழாய் விழுந்தவர்களைப்போல் அபானவாயுவின் பலத்தினாலே வெறுமையில்விழுந்தும் முன்னுள்ள நினைவுகளை மறவாதிருந்தும் இப்படிபாப்பிரம் சிருஷ்டியினாலே கருப்பந்தரித்து வாழப்பெறும் அப்படிப்பட்ட பிராணவாயுவலப்புறம் ஒழில் ஆண்பிள்ளையாம் இடப்புறம் ஒழில் பெண்பிள்ளையாம் வாயுவிரண்டும் ஏகோபித்தோடில் அலியாம் (பேடி) அல்லது குறியற்றது அந்த வேளையிலே நடந்தவாயு பேதியாமல் ஐந்துநாழிகையளவும் நடந்தியங்குமாகில் அந்தப்பிள்ளைக்கு வயது (௧௦௦) அந்தஅளவுகுறையில் அதில் பிள்ளைக்குவயது குறையும் வாயுநிரம்பியோடில் அவயவங்களுண்டாகும் அவ்வாயு சிதறியோடில் அவயவங்கள் குறையும் முதன்

மையில் கர்ப்பாசனத்தில் பேதிக்கும்பொழுதில் மூன்றுகுணத்தில் ஒன்றாவது மாதாபிதாக்களுக்குண்டானால் மக்களுக்குண்டாகும் அந்தவேளையில் வாயுநின்றியங்குமாகில் நிலத்தின் நிறமேபிள்ளைகளுக்கு நிறமாகும். மாதாபிதாக்களுடைய மனமும் குணமும் வாயுவும் ஒன்றாமாகில் அந்தப்பிள்ளைக்கு மிக்கஅறிவுண்டாம் மாதாபிதாக்களுக்கு அந்தமூன்று விதமும்சிறையில் பிள்ளைமரித்துப்போம் கர்ப்பாசனத்தைவிட்டு கருப்பம் கவிழிலும் புசிக்கிலும் அக்கினிமிகுக்கிலும் வாயு கலங்கிலும் மலமாய்ஸ்திரீபுருஷர் இருவருக்கும் மூலாக்கினி அறிகரித்தால் அந்தகர்ப்பஞ்சுவறிப்போகும் இப்படி சென்மாதபவத்திற்கிடாயெடுக்கப்பட்ட தேகத்தில் முன்சொன்னவழியே அருந்தின அன்றாகாரமானது முப்பதுநாழிகையில் எங்குற்றதெனில் ஜலரத்தமாகிய மூன்றுகூறாகும் இதில் இரவுபகல் அறுபதுநாழிகையில் மலஜலமென்று இருகூறுகழிந்துபோம் மற்றஓர் கூறாகிய இரத்தமானது தேகத்தில் தங்கும் அந்தரத்தம் ஏழிலொருபங்கு இந்திரியமாம் மற்றபங்குகளோவெனில் தோல், உரோமம், சதை, கர்ப்பம், மேதை, அஸ்தி, குறும்பி பூளை, சுக்கிலம், தியம்புகுடல் நரம்புமுதலிய விடங்களுக்கு முறையே ஏழரை நாழிகை விதம் பாவிரிற்கும் இனிஇச்சரீரத்தில் இருவினைக்கனங்கூட்டி மூலத்தண்டாகிய நெடுங்கயிற்றை முகட்டுவனையாகச்சேர்த்து வழுவுவலும்பாகிய வரிசையிட்டு நரம்பாகிய யாக்கையால் கட்டி உதிரமாகிய ஜலத்தால் மண்கூட்டிச் சுவரோற்றி, உரோமமாகிய சத்தைபால் மேய்த்து எடுக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு நவத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு அச்சமாகிய கதவுகளிட்டு பல்லாகிய தாப்பாள்பூட்டி நாவாகிய ஒங்காரம் பாய்ச்சிபண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களு முடைத்தாய் நிற்கும் இந்தசரீரத்தில் பதினாறுகதவுகள்பூட்டிய வீணைதண்டும் மொழியென்னும் முச்சாணெலும்பும் முச்சாண்சதையும் அஞ்சருவும் ஆறுதெருவும் ஏழுகூடலும் எட்டுக்கூணும் நாலுஜாண் பருமனும் எட்டுஜாண் நீளமும் (௩௨) முழுக்குடலும் இருக்கும் இதுமூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆக்கினையளவும் பெருநரம்புகள் (௧௧௦௦௦) சிறுநரம்பு (௧௮௦௦௦) கை காலில் பெருநரம்பு (௭௦௦௦) சிறுநரம்பு (௧௨௦௦௦) நாபிதானத்தில் பெருநரம்பு (௧௦௦௦) சிறுநரம்பு (௨௦௦௦) நவத்துவாரவாசல் (௧) க்கு பெருநரம்பு (௧௫௦௦) சிறுநரம்பு (௩௫௦௦) முடியில் பெருநரம்பு (௩.௦௦௦.)

சிறுநரம்பு (௬௦௦௦) எலும்பிலும் குடலிலும் சிறுநரம்பு (௭௦௦௦) ஆக நரம்புகள் நாடி (௭௨௦௦௦) இனிகால்களிலும் கைகளிலும் சந்துபொரு

தல் (சுஅ) சமுத்திற்குக் கீழ்சந்து (ருசு) கமுத்திற்குமேற்சந்து (அந) ஆக சந்துபொருதல் (நநஎ) இனிநாசியில் ஜலம்பலம் (சக) எலும்பில் ஜலம் பலம் (எ) மாமிசத்தில் ஜலம்பலம் (உச) ஆகஜலம்பலம் (சுசு) கால்களிலும் கைகளிலும் எலும்புகள் (கசு௦) மூலாதாரத்தைத்தொட்டு ஆக்ஞையளவு மொழியெலும்பு(ந௦) கமுத்துக்குமேல் பொடியெலும்புகள் (ந௦௦) இருபக்கத்திலும் எலும்பு (உ௦) ஆகஎலும்பு (ருக௦) இனி சரீரத்தில் (ந௧) கோடி உரோமத்துவாரங்களும் நாளொன்றுக்கு (உகசு௦௦) சுவாசமும் (சுசு) தத்துவமும் (ந்சு௦) பலமும் மாமிசமும் உழக்குபித்தமும் ஆழாக்குசேத்துமமும் கூடி சரீரத்திலே நாளொன்றுக்கும் நடக்கும் பிராணவாயு (கஉ) விரல்பிரமாணம் புறப்பட்டுநாலு விரல்பிரமாணம் கழிந்துபோய் எட்டுஅங்குலம் உடம்பூடுருகி சப்த தாதுக்களை வளர்க்கும் இனி ஜலராசிகளின்வாழ்காட்சுளின் விவரமெப்படியெனில் வயதளவு (க௦௦) க்கு (க௦) வயதளவும்இளமை (உ௦) வயதினளவும் வாலிபம் (உரு) (ந௦) (ச௦) இதுவகையில் யௌவனம் (சரு) (ரு௦) இடைகளில் கௌமாரதிசையடைந்து ஒளி மழுங்கலுற்று பிரிதிவு அப்புனை நெருக்கும் (சு௦) ல் அப்புதேயுனை நெருக்கும் (எ௦) ல் தேயு வாயுனை நெருக்குதலினாலே தாதுமாயாவுணர்வு பண்டுபோல் செலுத்தும் (அ௦) வயதில்வாயு ஆகாசத்தைநெருக்கும் (சுசு) வயதில் ஆகாசம் ஆத்துமாவை நெருக்கும் அதனால் மல சலம் இடைவிடாமல் ஒத்துநிற்கும் (க௦௦) வது வயதில் ஆத்மா வந்தவழியே நோக்கும் இவ்வண்ணம் கொப்பத்தில் உற்பத்தியாகும் கருப்பத்திலுண்டாகிற சிசுவை பைசாசாசுகளால் உபத்திரவிக்காமல் இரட்சிக்கும்பொருட்டு பும்சவனம் சீமந்தம் விஷ்ணுபவி முதலாகிய சுற்றமங்களால் இரகசிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

விவாகித்தபத்திரி தீராவியாதி பலவீனம் கர்ப்பம் அவுஷதமுண்ணும் பத்யவேகம் விரதமுதலிய சத்யம் தாயார்வீட்டிற்குப்போயிருக்கும் சமயபேதம் சபாசபம் இப்படிப்பட்ட அசந்தற்பகாலங்களில் நாயகனானவன் தேவர்கள் அரசர்களுக்கு உபசாரப்பணி ஆடல்பாடலுக்கு அழகாக ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாசிகளிடத்தில் காமபாதையை கழித்துக்கொள்ளலாம் இப்படிக்கல்லாமல் மறுமாதரைப் புணர்பவர் தீயநரகடைவர் என மறைகள் கூறுகின்றது.

கலியாணமுற்றத்தில் தளவரிசைசெய் திருக்குமாதலால் பிரிதிவிசம்மந்த மேடையிருக்கவேண்டிய க்ரமத்திற்காக இருமன் மேடையிடவும் இதுபாவகரிஷியின் நிச்சயம்.

பந்தல்போட்டிருப்பதால் சூரியதுலக்கத்துக்கு பதில் காவிக் கோலமிடவேண்டும். தானியலக்ஷ்மி தலத்திற்கணியென்பது மாக்கோலமிடுவது.

கூடத்திற்பாதி அறைவீனென்பது சில்பசாஸ்திரம் கூறும்.

தானியென்பது தாலி திருமங்கிலியம் தானியென்பது நானே நீ (தான்) நீயென்பதுவாம்.

சிவமும் சத்தியுமாகிய அம்மியைமிதித்தால் தோஷம் மிதிக்கப் படாது என்று சொல்வார் ஸ்திரீபுமான்களை பார்வதி பரமேஸ்வரர்களாக வரபூசைகாலத்தில் பாவிக்கப்படுகிற படியால் அம்மியும் இவர்களும் ஏகீபவிப்பதில் தோஷமில்லை திருவாய்மொழியிலும் சிவபுராணங்களிலும் விரிவாய்ச் சொல்லும்.

ஆவாகனம் செய்திருக்கும்பாலிகையை கங்கணவிசர்ச்சனகாலம் வரையில் அசைக்கப்படாது பாலிகையைகையிலெடுத்து சுற்றிவருவதுபாவம். சால்கரகம் குலாலன் நல்லவேளையில் வாத்தியகோஷத்துடன் கொண்டுவந்து வைத்து படியரிசி தாம்பூலம் பெற்றுப்போவது.

தானி கலியாணத்திற்கு ஏழு ஒன்பது பதினென்று நாளுக்கு முன் பொன்னெடுத்துக்கொடுத்து பூஜை ஆசாரமுள்ள தட்டானால் செய்வித்து அந்தகலியாணத்திற்கு மூன்றுநாள் முன்னுதாக கொண்டுவரச்செய்து மங்கிலியப்பெண்களால் வாங்கி வீட்டுதேவதைகளுக்கு கற்புதமாகப் படைக்கவேண்டியது தானிசெய்து வந்தவனுக்கு படியரிசி தாம்பூலம் வெகுமானம் கொடுக்க வேண்டியது. இதின் விரிவை மச்சியபுராணத்தின் விவாகவிதியிற் காணலாம்.

இந்தவிவாக விதி வேதம் மதுவிக்குநானம் வீராகமம் புராணம் ரிஷிபுரோக்தம் இவைகளை சீர்தூக்கி நிறைத்த விவாகவிதிவிளக்க மாதலால் புத்திமான்கள் நிதானித்து யூசித்து நடத்துவார்களாகில் கலியாணப் புள்ளை பெண்ணும் தீர்க்காயுள் தீர்க்கமங்கல்யம் தீர்க்கபாக்கியம் நிரந்தரம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

இப்படி புராணோக்தமாக பெரும்பாலும் வழங்குகின்றன.

ஆகமப்படி அன்னபிராசனம் செளளம் உபநயநம் அந்தந்தப் பருவத்தில் முன்னுதாக நடத்திவிட்டிருந்தால் விவாககாலத்தில் விக்நேசுவர பூஜை விரதம் பரிதேசம் கன்னியூசல் முதலியசடங்கியற்றி சிவரும்பம்வைத்து பூஜித்து மாங்கலிய ரூத்திரந்தரித்து நேராமம்செய்வது முறையாம்.

தும்பம்வைப்பதாவது.

கடம் :—சரீரம் இதற்குமேல் எள்ளிடை எள்ளிடைசந்துவிட்டு இரட்டைதூலால் சுற்றுவதுநாடி உள்ளேவிடும் ஜலம் உதிரம் அதில் சேர்க்கும் ரத்நம் அஸ்தி கலசமத்தியில் சேர்க்கிற பஞ்சமிர்த்துக்கள் மாம்சம் அதாவது ஆனையடிமண் கோச்சாங்கமண் சமுத்ரமண் புற்று மண் நதிக்கரை யோரமண் ஆக ஐந்து கலசத்தின்மேல் வைக்குந் தேன்காய் சிரசு கூர்ச்சம் சிகை வஸ்திரம் மந்தரம் சர்மம் மாவிலை ரோமம் தக்ஷண உயிர்-ஆசனம் சப்ததான்யம் அதாவது எள் கடுகு பயறு உளுந்து அவரை கொள்ளு நெல்லு இவ்வேழுங் கலசங்களுக் கேயாகும் நவக்கிரக ஹோமங்களுக்கு கோதுமை செந்நெல் துவரை பச்சைப்பயறு கடலை மொச்சை எள்ளு உளுந்து கொள்ளு இது ஹோமங்களுக் கெல்லாமாகும் சுவர்ணம் ரஜிதம் தாம்ரம் ம்ரத் இதில் நையாவது வைத்து எந்ததேவதையை ஆவாகனம் செய்தாலும் இப்படியே தியானித்துச் செய்க.

கலசமத்தியிலிருக்கும் ஜலத்தில் தாமரைகமலம்செய்த பொற்றகடு போடவேணும் இது கலசஜலமத்தியில் தாமரைகமலமும் அதில்வளி ப்பவர்கள் தேவர்கள் ஆதலால் கலசத்தில் எந்ததேவதைகளை ஆவாகனம்செய்தாலும் இப்படியேசெய்யவேணும் இப்படியாக விதிமு றையுணர்ந்து செய்தத்கும் காரியகாரணமறிந்து வித்துவான் விவாகத்தைச்செய்து முடித்து அவனாலும் யாவராலும் புகழவும் தன்குல தருமத்தை விளங்கச்செய்தான் என்பது.

அபரங்கிரயச்சேயல்.

வீரூரிசையும் நசையும்வல்லோரிந்த மேன்மைசற்றும்
தேறாதபோதிது செப்புவரால்வதைத் திண்புயந்தே
பேறானபாணன் பிணஞ்சுமந்தேவரும் பெற்றிற்கொண்டே
மாறாதகீர்த்தி படைத்ததன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வேளாளர் புண்ணியச்செய்கையான் மிக்ககீர்த்திபெற்றவர் என்றும் அவ்வகைப்புகழ் மேன்மேற்பெருகவிரும்பி வலியச்சேயல் களைச் செய்வோர் என்றும் தெளிந்துகொள்ளமாட்டாதார்க்கு அவர் தெளிந்துகொள்ளுதற்கு நிதர்சனமாக யாழ்ப்பாணன் (மங்கலப் பாடகன்) ஒருவன் அநாதரவாய்வந்திறந்தமையை வேளாண்மகனொ

ருவன்கண்டு (துறவிகட்கும் வறிஞர்கட்கும் அநாதரவாய்வந்திறந்தோர்
கட்கும் இல்வாழ்க்கையோரன்றோ துணையாவொன்றும் இறந்தவன்
வித்துவானாதலின் இப்பிணத்தை இழிஞர்கைக்கொடுத்தல் தகாதென்
றுங்கருதி) புண்ணியம் வருதற்குவழியான அவ்வித்துவானுடைய த்தன
து மலையையொத்த தோள்களாற்சுமந்து (நன்காட்டி நன்கொண்டு
போயிட்டுத் தகனமுதலிய முடிவுச்செயல்களைச்செய்து முடித்தனன்)
அப்பெற லரும்புண்ணியச்செய்கையின் பெருமையால் மாறுதலில்
லாதகீர்த்தியையுடைய ரித்தொண்டைமண்டலவேளாளர் என்னும்
கதையைச்சொல்லிப் பெரியோர்தெளிவிப்பர். (ருசு)

அபரக்கிரியையாவது.

இதைச்செய்விக்கும் ஆசாரியர் ஒருஜாலிகளுக்கும் பந்திரமாகி
றதே மஹாஜாலமாகவும் அகாராதி ஐம்பத்தோரக்கரங்கள் அதின்
சுற்றுமணிகளாகவும் தற்மாதற்மமிரண்டும் இரண்டுகயிறுகளாகவும்
நூற்றெட்டு அண்டங்கள் ஜாலங்கிரங்களாகவும் இருநூற்றிருபத்து
நான்கு புவனங்கள் ஜாலக்கிரந்திகளாகவும் சிஷ்யர்களின் ஜீவாத்
மாக்களே மச்சியங்களாகவும் ஆசாரியர் குருபதிஷ்டமார்க்கமாக
சிஷ்யதேகத்தில் பிரவேசித்து சிஷ்யபசைதன்னியத்தை தன்னிட
இருதயகமலத்தில் ஆக்கிராணித்து சிவசந்நிதியில் தரிசிப்பித்து பா
பவிமோசனஞ்செய்வித்து மறுபடி சிஷ்யனுடைய தேகத்திலேயோ
சித்து பூரணகுதி கிரமமார்க்கப்படி சிஷ்யபசைதன்னியத்தை கிரகி
த்து அக்கினியிலிருக்கும் பரமசிவன்திருவடியில் சம்போஜிக்கப்
படுவதாம் இப்படிப்பட்ட பரமசிவம் சர்வந்தர்யாயியாய் சகலஜீவ
ராசிகளிலும் அதாவது பஞ்சாசத்த்கோடி விஸ்தீர்னமுள்ளது
இப்பூமண்டலம் இதற்கிரட்டித்தது லவணசமுத்திரம் இச்சமுத்திர
த்துக்கிரட்டிப்பு இந்தசமுத்திரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் பூமி இந்த
பூமிக்கிரட்டித்தது இட்சசமுத்திரம் இதற்கிரட்டித்த பூமிகளையும்
சமுத்திரங்களையும் சுற்றியிருக்கும் பிறவறக்கடல் இருள்பூமியையும்
சுற்றியிருக்கும் சக்ரவாள கிரிக்கப்புறம் அண்டச்சுவர் இதின்மே
லுங் கீழுமாகிய (கசு) உலகங்கொண்டது ஓரண்டம் இப்படிப்ப
ட்ட (கௌ) அண்டம்சேர்ந்தது ஒருபுவனம் இந்தப்புவனம் (உஉச)
கூடியது ஒரு அகிலம் இந்தஅகில அண்டம் சேர்ந்தது பிரம்
மாண்டம் இன்னம் இப்படிப்பட்ட அண்டங்களோ தேவவலுமையா
லுள்ளது அநேகானேகம். சங்கியையேயில்லை வருணச்சிரமசந்திரி
கையில் கிரஹஸ்தனாயிருப்பவன் பெளதிகன் எனப்படுவான் அவன்

குருவாகமாட்டான் சூத்திரனானும் துறந்தவன் குருவாக உபதே
 சிக்கலாமென்றிருக்கிறது காலோத்தரமென்னும் ஆகமத்தில் துறவி
 யானவன் னைஷ்டிகன் துறவிலக்கண மாவது ஜநனாதி மரணபரி
 யந்தம் சிரசில் ஜடையிருக்கலாம் அல்லது முண்டனம்செய்துக்
 கொண்டிருக்கலாம் சுசி, காலி, அல்லது சுத்தவெள்ளை வஸ்திரம்
 உடுப்பது திரிபுண்டரம், ருத்திராக்கம், விபூதி, த்ரிகாலஸ்நாநம் அல்
 லது ஒருகாலமாவது தவறாது ஸ்நாநம், காம, குரோத, லோப,
 மோஹ, மத, மத்ஸர இவைகளைக்கடந்து சத்யவாதியாய் தனிப்
 படுக்கை, பொறுமை, திடவிருதம், குரு, சிஷ்ய, குருவாக்கியபரி
 பாலனம் பிஷ்ணார்த்தியாய் ஏகபுக்தம் குருக்ரகவாசம் சிவபூஜை சிவ
 த்தியானம் காயக்லேசம் தபசு நிராசை ஜபம் சீலம் கோப
 மில்லாமை இப்படி ஆசையை யொழித்தும் தாம்பூலம் மை மஞ்
 சள் லவணம் பாதுகை மகுடம் கந்தம் புஷ்பம் இதுகள் கூடா
 தென்று அகற்றி இப்படி முற்றத்திறந்த பிரமசாரியராக ஸ்ரீநகரம்
 காஞ்சிபுரம் திருவம்பலமுடைய ந்யானப்பிரகாச தேசிக குருசுவா
 மிகளாக எழுந்தருளாநின்ற ஆண்டவரை தமக்கு குலகுருவாகவுடை
 யர் வேளாளராதலால் சுவாமிகளாலும் சுவாமிகளது அதுஜ்ஞை
 யாலும் அவர்களது பட்டத்துக்குரிய வேளாளர் மாபோரில் இரு
 க்கும் மாணக்கர்களாலும் திஷ்ணாவதிகளும் பெறப்படுகிறார்கள் அபர
 கருமங்களும் செய்யப்படுகிறார்கள்.

ஜீவபிராயச்சித்தம்—இப்படியாயுள்ள வேளாளர்களுக்குள்
 யாதாமொருவருக்கு சமயநிசை நேர்த்தகாலத்து சமயாசாரவைகல்
 ய தோஷபரிகாரார்த்தம் பிராயச்சித்தம் அதாவது காயசுத்தி இதை
 தாமேசெய்துக்கொள்ளவேண்டும் தனக்கு சக்தியற்றிருக்குந் தருண
 மாயிருந்தால் ஆசாரியனாக்கொண்டு புத்திரனால் செய்யத்தக்கது.

உட்கிராந்தி—உட்கிராந்தியென்பது பிராயச்சித்தம் செய்தவு
 டனே கோதானம் செய்யவேண்டுமென்பது.

கர்ன்னமந்திரம்—ஆத்மவியோக சமீபகாலத்தில் புத்திரன்
 வலதுதுடைமீது வலக்காதை மேலிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு
 கர்ன்னமந்திரத்தை புத்திரனால் ஜபிக்கத்தக்கது இறக்குங்காலத்து
 ள்ள நஷ்டத்ராதி தோஷபலன் அதாவது தரிஷ்டாபஞ்சமி இதுக
 ளில் வீட்டுக்குள் இறக்கப்படாதென்பது.

தரிஷ்டாதி நஷுத்திரங்கள்—அவிட்டம் சதையம் பூரட்டாதி

உத்திரட்டாதி ரோவதி ரோகணி புனர்பூசம் விசாகம் கிருத்திகை உத்
திரம் உத்திராடம் மிருகசீரிஷம் சித்திரா மகம் இப்பதினான்குக்குந்
தோஷமுண்டு இதுகள் தனிஷ்டா பஞ்சமியென்பது.

மற்ற பதின்மூன்று நக்சத்திரங்களில் வீட்டுக்குள் இறந்தால்
தோஷமில்லை.

தீதி—பிரதமை ஷஷ்டி ஏகாதசி திரயோதசி சதுர்த்தசி இந்த
ஐந்துதிதிகளில் வீட்டுக்குள் இறக்கப்படாது தோஷமுண்டு மற்ற
திதிகளில் வீட்டுக்குள் இறக்கலாம் தோஷமில்லை.

வாரம்—ஞாயிறு செவ்வாய் வெள்ளி சனி இந்நான்குக்குந்
தோஷமுண்டு.

கரணம்—பத்ரவாகரணமொன்றுக்குமே தோஷம் மற்றவைக
ளுக்கு தோஷமில்லை நக்சத்திரம் மாத்திரம் ஆகாதிருந்தால் மிரு
தமடைந்தவீட்டுவரைக்குந் தோஷம் இது க்ரகநிரிபாதை என்பது
நக்சத்திரமும் திதியும் சேர்ந்தால் தவிபுஷ்கரமென்றும் பார்ச்வ
த்ரிபாதை என்பது இதனால்பக்கத்து வீட்டுக்கும் தோஷம் நக்சத்
திரம் திதி வாரம் இம்மூன்றுங்கூடில் த்ரிபுஷ்கர மென்றும்
வாடைத்ரிபாதை யென்றும் பெயர் அந்தவாடைக்கேதோஷம்.

தோஷகாலகிலுப்தம்—பூரட்டாதிக்கு வருடம் (க) அவிட்
டத்துக்கு மாதம் (சு) சதயத்துக்கு மாதம் (ச) ரோவதிக்குநாள் (சடு)
கிருத்திகை, புனர்பூசம், உத்திரம், விசாகம், உத்திரட்டாதி, உத்தி
ராடம்; இவ்வாறுக்கும், ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் (ங) மிருகசீரிடம்
சித்திரா இவ்விரண்டுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குமாதம் (உ) உரோகணி
மகம் இவ்விரண்டுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குமாதம் (க) ம்ரதமடையுங்காலத்
துக்கு முந்தி ஜூர்க்கிருதையாய் வீட்டுவாசற்படிக்கு வெளித்திண்ணை
யில்வையாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே ம்ரதமடைந்தால் அந்தவாஸக்கி
ரகத்தை மேல்கண்ட காலக்கிரமப்படிக்கு அந்தவீட்டில் குடியில்
லாமல் அப்புறப்பட்டு அந்தவீட்டைமூடிவிட வேண்டும் அந்தவீட்
டில் அந்தகாலம்வரையில் பைசாசம் வாசம்பண்ணும் குறித்தகாலன்
கடந்தபின்னர் வீட்டைத்திறந்து சுத்திசெய்து நவக்ரகஹோமம் செ
ய்து சாஸ்திரப்படி தானங்களைச் செய்யக்கடவர்.

பாடல்.

நன்றுரைமுக்கால்காலாம் நாட்கள்பத்தியாயாம்பக்கம்
வென்றிகொள்பொன்சேய் வெள்ளிவாரத்திலவிதல்கட்டல்

என்றிவையுளவேலந்நா ளிறந்தவர் மரபுதன்னில
பொன்றுவர்முவொன்று புகன்றனர்புலவர் பொன்னே.

மீரதமடைந்தபின்னர்.

தூரீனேற்சவம்—பிரோதத்தின் தேகசுத்தியர்த்தம் ஆசாரியர் அல்லது உபாத்தியாயர் தைலம் விபூதி தாம்பூலம் கௌடீனம்வைத்துக்கொண்டு சிவகும்பம்வைத்து பூசித்து பிரிதிவியாகிய உலூகலம் என்னும் தாருபூதமாகிய உரலில் மேருபாவகமாகிய முசலம் அதாவது தாருபூதமாகிய உலக்கையால் பக்த தோத்திரங்களாலும் எண்பத்தொருபதமந்திரங்களையும் பாடி சூர்ன்னம்இடிக்கவேணும் இந்த அரித்திராசூர்ன்னப் பொடியை அதாவது மஞ்சள்பொடியை தைலத்தில் மிசரயித்து பிரோதத்தின் சிரசில்தரித்து சிவகும்பஜலத்தினால் அபிஷேகம்செய்யவேண்டியது இதுசரீரசுத்தியர்த்தம் செய்வது.

சீவபிரசாதம்—சிவாலயங்களிலிருந்து விபூதிமாலையும், சத்திரசாமரங்களுடன் வாத்தியகோஷ்டத்துடன் தருவித்து அணிவிப்பர் இதுபிரோதசாந்திக்காக.

காவியாலங்காரம்—சபத்தை அலங்கரிப்பது இந்தச்சபத்தை சித்திரவிமானத்தில் ஆரோகணிப்பித்து வாத்தியகோஷங்களுடன் மயானத்திற் கொண்டுபோய் மண்டபத்தின் தக்ஷிணதுவாரத்தால் பிரவேசிக்கச்செய்விப்பது.

நேகாந்தியேஷ்டி—ஆத்மா ருத்திராதிபதம் பெறுவதன்னிமித்தம்செய்வது தேகாந்தியேஷ்டியாகும் அந்தியேஷ்டிமண்டபம் நான்குபக்கமும் துவாரம்வைத்திருக்கவேணும் இதின்மத்தியில் சதுரமாக ஏகமேகலை என்னுங்குண்டம்போட்டு இந்தகுண்டத்துக்கு ஆக்நேயத்தில் சிதாஸ்தாநம் நைருதியில்பஞ்சகலியம் வாயுவியத்தில் சிவகும்பம் ஈசானத்தில் வர்த்தனியும் வைக்கவேண்டும் தசாயுதமாகிய சூலம் கதை துவசம் பாசம் கட்கம் தண்டம் சக்தி வச்சிரம் சக்கரம் பத்மம் இவைகளை ஈசானாதியாக பத்துகலசத்திலும் அபசவ்யமாய் ஆவாகனம்செய்து பூசித்து குண்டத்தில் சிவாக்கினி பிரதிஷ்டைசெய்து நாமகரணமும்செய்து சிவனைஅக்கினியில் ஆவாகனம் செய்து சிவகும்பம் யாகாக்கினி வர்த்தனிக்கும் ஆசாரியருக்குமாகநாடிசந்தானம் செய்துக்கொண்டு சபத்துக்கும் மகாமாயாசத்தி ச்வரூபமாகிய மகாஜாஸப்பிரயோக மார்க்கமாக நாடி சந்தானம்

முதலானதும் செய்வித்து ஆத்மாவை ருத்ராதிபதங்களில் சமயோசனம் செய்வது பின்பு பிரோதத்தை தகனம்செய்க ஓமாக்கினிவளர்ப்பது எந்த தேவதைக்கு அவிர்ப்பாகம் கொடுப்பதும் அக்கினிமூலமாகவே அதில் அக்கினிதேவனுக்கும் ஒருபாகம்உண்டு. தகனதினமே தகனாக்கினியில் செய்க சமாதிகெய்வார் மூவாசைகளையும் மும்மலங்களையும் வ்ண்ட முழுக்ஷுக்களுக்கு வேதாந்தத்தத்துவம் செய்யத்தக்கது மோக்ஷநீபம்வைப்பது.

ஆசமவிதிப்படி பிரதிவ்யாதி ஆத்மதத்துவம் இருபத்தினான்கு வித்தியாதத்துவம் ஏழு ஆகாசம் சிவதத்துவம் ஐந்து இந்தமுப்பத்தாறுதத்துவங்களால் ஆகுதி செய்து க்ஷீரத்தால் நனைத்து அஸ்தியைச்சேர்த்து புருஷாந்ருதிசெய்து பிரதிவ்யாதி பஞ்சதத்துவங்களால் பூஜித்து மயானவாசி பூதங்களுக்கு விக்ராஹார பலிபொரி, அப்பம், சண்டல் முதலியவற்றால் திருப்திசெய்வித்து அஸ்தியை புண்ய நதியில்சேர்ப்பது (௬௬) தத்துவமென்பது இந்த (௩௬) தத்துவத்திற்குள் ளடங்கியது.

இந்த கற்மசரீரத்தைவிட்டு ஆத்மா பிரியுங்காலத்தில் யமபடாள் சமீபத்தில் யாதனாதேகத்தை தரப்பட்டபோது இந்தசரீரத்திருந்தபடி யாதனாசரீரத்துக்கு ஜலாகவத்தாக (ஜலாகம்-அட்டை) ஒட்டிதாண்டிக்கொண்டு கற்மசரீரத்தைவிடும் அப்போது தசவாய்வாகிய பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் நாகன் கூர்ம்மன் கிருகமன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் இப்பத்துப்பெயருள் தனஞ்செயன்டிற்க பிராணவாயுவுடன் மற்ற எட்டும் பிராணவாயுவோடு கலந்து யாதனாதேகத்தில் பிரவேசிக்கிறது. இந்தயாதனாதேகத்தோடே யமபடாளுடன் யமனுலகுக்குப்போகும்போது தனக்குண்டாயிருக்கும் மூகத்துவ பதிரத்துவ முதலிய துன்பங்களாலும் பிரேதத்துவத்தாலும் மார்க்கத்தில் ஆத்மாவருத்தத்தோடு யமலோகத்தில் சேர்க்கிருக்கும் தனஞ்செயனென்கிறவாயுமாத்மிரம் தேகத்தைவிட்டு நீங்காமல் புதைக்கிறத்தில் மூன்றுநாளும் சும்மாதிடந்தால் ஐந்துநாளும் தகனஞ்செய்வதில் பிரம்மகபாலந்திறக்கிறவரையில் தேகத்தை அறுசரித்துப் பிரியாதிருக்கும் பின்பு மிருதஸ்தானத்தில் வந்து சேர்க்கிருக்கும் பிரேதோச்சாரண காலங்களிலெல்லாம் அங்கங்கே சம்வர்ஸரபரிபந்தயிருந்து முந்நுற்று அறுபத்தைந்தாவதுநாள் பிராணவாயுவில் போய்கலக்கிறது இதுதேவமானத்துக்கு ஒருநாளாகும் மறுநாள் யமதருமராஜனால் விசாரிக்க

பட்டுகிறது. அப்போது இந்த ஆத்மாபூமியில் கம்மசரீரத்துடனிருக்கும்போது நித்தியமாய் நித்திராகாலங்களில் சாயாபுருஷனால் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிற புண்ணிய பாப சரித்திரங்களை சித்திரகுப்தனால் வாசிக்கப்படுவதை தர்மமாதிகாரிகள் யமன் தர்மமராஜன் மிருத்திபு அந்தகன் காயகன் வைவசுதன் காலன் சர்வபூதகூபயன் அவதம்பரன் தத்திரன் நீலன் பரமேஷ்டி வ்ரகோதரன் சித்திரகுப்தன் இப்பதினால்வரும் யோசனை சொல்ல யமதருமராஜன் அவரவர்கள் பாபபுண்ணியத்துக்குத் தக்கபடி திரியக்காதிஜந்துக்களில் ஜூதிக்கும்படி விதிக்கின்றான்பின்னர் அந்த ஆத்மாதாரூபமாக ஒரு நாள் அங்கிருக்கிறது பூமியில்வந்து ஜலோஷதைமூலமாக ஆகாரத்தில்கலந்து மூன்றுமாதம் புருஷகர்ப்பத்திலிருந்து ஸ்திரீபுருஷ சம்பர்க்கத்தால் ரேதோ ரூபமாக ஸ்திரீயின்கருப்பத்தில் இருதூற்று எழுபத்தைந்து நாளிருந்து பூமியில் ஜநிப்பதாகும்.

தேவமானத்துக் கொருதினமாகிய ஒரு வருஷபரியந்தமும் யமலோகத்திருக்கிற பரியந்தமும் பூமியிலிருக்கும் தன்புத்திர பவுத்திரன் பிரபவுத்திரன் தாயாதிகள் தவுத்திரன் முதலியோரால் செய்யப்படுந்தற்மதான சிரார்த்தாதிபலன்களால் பிதர்தேவதைகளுக்கு திருப்திசெய்விப்பதால் அந்த புண்ணியபலன்கள் அந்த ஆத்மாவுக்கு சேர்ந்து பாபாகிதராய் சுவர்க்காதிபோகங்களை அடைவார்கள் இப்படி செய்யாமல் புத்திராதிகள் பாபத்தையே செய்வார்களாகில் அந்தவருஷபரியந்தம் புத்திரர்களால் சேருகிறபாபத்தைச் சேர்த்து அதற்குத் தக்கநாகதண்டனையை யமதர்மராஜனால் விதிக்கப்படுகிறது இப்படிசெய்யாத புத்திரர்களுக்குப் பிதர்தேவதை சாபநேரும் புத்திராதிகள் தீயநாகடைவர் என்பது சித்தமே ஆதலால் வேத சாஸ்திரங்களாகிய கர்மம்காண்டத்தின்படி செய்யவேண்டிய கிரமங்களாவது.

முன்சொன்ன ஆசாரியர் செய்விப்பவர் கூடஇருந்து ஆகமங்களைவாசிப்பவர் சாதகர் இவ்விருவர்களோடு கூடவிருந்து மந்த்ரலோபம் க்ரியாலோபமில்லாமல் சாக்கிருதையாகப் பார்த்திருந்து கியாபகப்படுத்தி யாகதிரவியங்களை கொணர்வித்து சாஸ்திரோத்தமர்க நடப்பிப்பவர் உபதிஷ்டாவாகும் இம்மூவரும்இருந்தே கருமங்களை சைவாகமப்படி புத்திரகரால் செய்விக்கவேண்டும்.

கரும ஆரம்பம்.

விக்நேசுவர பூஜை:—யாககருமம் விக்நேசுவராதபடி முதலில் விக்நேசுவர பூஜை செய்யவேண்டும்.

புண்யாஹவசனம்:—ஸ்தலசத்தி திரவியசத்திக்காக வருண கலசம்வைத்து தேவதைகளை ஆவாகனம் செய்து பூசிப்பது.

பூதசுத்தி:—அங்கந்யாசம் கரந்யாசம் செய்துக்கொள்வது.

அந்தரீயாகம்:—ஆசாரியர் ஆத்ம சத்திசெய்துக் கொள்வது.

ஆசாரிய வலங்காரம்:—ஆசாரியர் சாதகர் உபதிஷ்டா இவர் சளுக்கு வஸ்திராதி அலங்காரம்செய்வித்து சற்றகர்த்தாவும் கோடி யுதித்திக்கொள்வது.

பஞ்சகவியம்:—திரவியசத்தி அதாவது தோமபாண்டம் யக்ந யதிரவியங்களை சுத்திசெய்வதற்காக. உட்கொள்வதற்கல்ல.

விக்நிராமம்:—பொரி எள் பஸ்பம் தருப்பை புஷ்பம் அக்ஷை இவைகளை மண்டப சுத்தியர்த்தம் முதலில் இறைப்பது.

அநீத்யெஷ்டி, —தேகாந்தியெஷ்டியும் சஞ்சயன கிரமமும் முன்னமே சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே இவ்விடத்தில் விவரிக்க அவசியமில்லை.

புத்தளி யநீத்யெஷ்டி:—துர்மரணம் துரதேசத்தில் வியோகம் நேர்ந்து தேகாந்தியெஷ்டி செய்யப் பெறுதலுக்கு தேகாந்தியெஷ்டி ஒப்பந்தம் நதிக்களையில் மண்டபம் சமைத்து கலசங்களாதி கிரமங்களை முறையே நடத்தி முப்பத்தாறு தர்ப்பையால் ஆக்ருதியுண்டுபண்ணி சிவபூதம் ஆவாகனம்செய்து சாவியாஸ்காரம் செய்தவுடன் தத்துவந்யாசம் செய்து மகாஜாஸ்பிரயோக மார்க்கமாக ஆத்மாவை ஸம்யோசித்து சிதாஸ்தானத்தில் சிவாக்கினியால் சம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டியது.

புத்தளியநீத்யெஷ்டி சஞ்சயனம் —தேகாந்தியெஷ்டிசஞ்சயனக் கிரமப்படி மந்திரத்தால் பூர்த்திசெய்க இப்படி மூலாகமங்களில் விதித்திருக்கின்றது, ருத்திரபலி துர்மரணம் பெருவியாதிபா லிறட்பதற்கு பிராயச்சித்தமாக செய்வதாகும் இதுவும் புத்தளியந்தியெஷ்டி.

நக்ஷத்ரார்த்தம்:—யாதனாதேகத்துட் புகுந்து யமலோகத்துக்குப்போகுமார்க்கத்தில் சூருதி, செலிதி, ஊமை, பிரோதத்துவம்,

நிர்வாணம் இவைகளால் வருந்துமாதலால் இந்தத் துன்பங்கள் விமோசனார்த்தம் தீபம், வெண்கலப்பாத்திரம், மணி, வஸ்திரம், தானம் செய்யவேண்டும் புத்திரகரால் செய்யும் சிரார்த்தத்தின் பலத்தால் இவ்வித துன்பங்கள் நீங்கும்.

பாஷாணஸ்தாபனம்:—வீட்டு வாயிற்படிக்கு வெளித்திண்ணையில் எட்டங்குல ஆழமும் எட்டங்குல அகலமும் விருத்தாகார குண்டம் ஏற்படுத்தி முன்று சிலைகளை ஸ்தாபித்து ஆத்மதத்துவாதிபதி பிரம்மா வித்தியாதத்துவாதிபதி விஷ்ணு சிவதத்துவாதிபதி ருத்திரன் இம்மூவர்களையும் ஆவாகனம்செய்து முட்பத்தாறுதத்துவங்களால் பூசித்து தகூரின உத்தர மத்தியகாதங்களில் தற்பித்துருண்டத்தின் பச்சிமதிக்கில் நவதான்ய ஸ்தண்டிலம் போடுவித்து ஏகசூம்பம்வைத்து சதாசிவபூஜைசெய்வது இது பிரதமதினத்திலேயே செய்ய சஞ்சயனம் மறுதினத்தில் செய்து பின்பு சிலாஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமென்பது விதியல்ல பிரதமதினத்திலும் ௩ - ௫ - ௭ ௯ - இந்ததினங்களிலும் சஞ்சயனம்செய்யலாம் காலமிருத்தியு யமாகாரம் பிரம்மா விஷ்ணு ருத்ராத்தமகமா யிருக்கிற இந்தசிலைகளித்தனஞ்சயனென்னும் வாயுசேர்ந்திருக்கும் ஒன்பதுநாளும் ஏகோத்திர விருத்தி தினசிரார்த்ததர்ப்பணம் கிரமப்படிக்கு (௭௫) சிரார்த்தமும் செய்து பத்தாவதுநாள் சிலோத்வாசனமாய் விட்டபின்பு மறுபடி மிருதஸ்தானத்தில் தனஞ்செயன்சேரும்.

திலோதகம்—யாதனாதேகத்தோடு போகும்போது உண்டாகும் சிரமபரிகாரார்த்தமாகச் செவ்வதாரும் முதல்நாள் மூன்று இரண்டாவதுநாள் நான்கு மூன்றாவதுநாள் ஐந்து இந்தப்படிக்கு பத்துநாளேக்கு ஒவ்வொன்று ஜாஸ்தியாக (௭௫) சிரார்த்தம் செய்க இதனோத்ரவிருத்தி சிரார்த்தமாம்.

வாசோதகம்—நாள்ஒன்றுக்குமூன்றுதர்ப்பணமாக பத்துநாளேக்கு முப்பதுசெய்து பின்பு நாள்ஒன்றுக்கு ஒவ்வொன்றுச்செய்யலாம் இதனால் தாகபரிகாரார்த்தமாம்.

பிண்டம்—ஊடப்பாதை சமனார்த்தம் நெய் பால் தயிர் சாகம் பெல்லம் பயறு இதுகள் சேர்த்தஅன்னத்தை இரண்டுஉண்டைசெய்து பிளேதத்துக்கொண்டும் மற்றொன்றை அந்தஆத்மாவைக்கொண்டு போகிறபூதங்களுக்கும் பலியாகஇடுவது.

நவசீராரீதம்—க - ங - ஞ - எ - கூ - க0 இத்தினங்களில்-
ஏகோதிஷ்ட வத்தாக சிரார்த்தம் செய்து கடோதகத்தை கோத்ர
நாம உச்சாரணத்தால் சிவியூதஸ்தாபனம் செய்திருக்கிற சிலைகளி
ன்பேரில் விட்டுவிடுகிறது அந்தவிடத்திலேயே ஸ்நானம் புத்தம் தா
கம் அருந்தவேணும். இது யாதனாதேசத்திலிருக்கும் ஆத்மாவி
ற்கு பாஷாணத்திஸ் வலிக்கும் தனஞ்செயவாயுவின் மூலமாகக்,
கொடுக்கப்படுகிறது.

ஏகோத்ரவிநீதி :—இது சிலாஸ்தாபனத்துக்கு சேர்ந்ததாகிய
எழுபத்தைந்து சிரார்த்தமாம்.

பிரபூதபலி :—சிவியூதஸ்வருபமாக பூஜிக்கப்பட்ட சிலையை
அலங்கரித்த பந்தரில் அலங்கரித்து விக்கிராஹாரம் என்கிற பொரி
அவல் முதலிய அன்னமும் படைப்பது.

சிலோத்வாசனம் :—சிவியூதமாக அலங்கரித்து பலியூசையா
னபின்பு அந்தசிலைகளில் ஸ்தாபித்த பஞ்சபூதங்களை பிரதிவ்யாகி
களில் மந்த்ரவத்தாக ஸம்யோகிக்கப்பட்டு பின்பு அந்தசிலைகளை
வாத்திய கோஷங்களுடன் நதியில் அல்லது தடாகத்தில் சேர்த்து
விடுவதாம்.

விரஷோர்ச்சரீஜநம் :—பசுவும் சேவுமாக இரண்டிரண்டு சேர்
த்து சூலமிட்டு நாலுபக்கத்திலும் விடவேண்டும் சூலமிட்ட கோஷ
பரிகாரார்த்தம் ஜலக்குடம் கெய் வஸ்திரம் பொன் இதுகளை தா
னம்செய்து விரஷோர்ச்சரீஜன் ச்ரார்த்தம் செய்யவேணும்.

ஏகோதிஷ்டம் :—முந்தி அக்கினியில் ஆகுதிசெய்து முடித்து
பின்பு மணிதனாவைத்துச் செய்வது ஆவர்த்தநமென்று பெயர் இது
செய்ததினத்தில் மற்றொரு சிரார்த்தமும் செய்யப்படாது ஏகோதி
ஷ்டம் செய்தானவுடன் அன்றையதினமே சிவலிங்கம் சாளிக்கிரா
மம் விபூதி ருத்திராக்ஷம் பாதுகை உஷ்ணிஷம் சத்திரம் பூஷணம்
சையா வஸ்திரம் கோ பூமி பாத்திரம் இதுகள்முதலிய இருபத்
தினான்கு தானங்களைச் செய்யவேண்டும்.

(ஏகோதிஷ்டமான மறுநாள் செய்யுங்கிரியையாவது.)

ஷோடசம் :—மாதம் ஒன்றாக பன்னிரண்டு மாதத்துக்கும்
பன்னிரண்டு ச்ரார்த்தம் (உஎ) நாளைக்குமேல் மூன்று தினத்திற்குள்
ஆத்யுனமாசிகமும் நாற்பது நாளைக்குமேல் ஐந்துநாளைக்குள் த்ரை
பக்ஷிகணனமாசிகமும் நூற்றிருபது நாளைக்குமேல் பத்துநாளைக்குள்

ஊணவாண்மாசிகமும் (௩௫) நாளைக்குமேல் பதினைந்தினத்திற்குள் ஊனுப்பிகமாசிகமும் ஆக இந்தப்பதினாறாம் அந்தந்த காலங்களில் செய்யவேண்டியது இந்தகாலங்களுக்குப் பின்பு அதாவது முந் தூற்றறுபது நாளைக்குமேல் சபிண்டிகரணம் செய்யவேணும் மறு தினத்தில் திதிவந்தால் ஆப்திகசிரார்த்தம் செய்யலாம் மரததிதி-௨-௩ அல்லது அதிகப்பட்டாலும் திதிவரும் தினத்தில் ஆப்திகம்செய்யவும் சபிண்டிகரணம் செய்யுமினத்திற்குள் திதிவந்துவிடுமானால் அதற்குமுந்தின தினத்தில் சபிண்டிகரணத்தைச் செய்து முடித்து ஆப்திகசிரார்த்தம் செய்யவேண்டியது மாதம்பிறந்த பதினொருதே திக்குள் ளிறந்தால் (௩௬௫) நாளைக்குமேல் (௨௫) நாள்உயர்ந்து மரத திதிவரும் (௨௬) தேதிக்குமேல் (௩௦) தேதிக்குள்ளிறந்தால் (௩௬௫) க்கு (௧௫) நாள் குறைந்து மரததிதிவரும் (௧௬) தேதிக்குமேல் (௨௫) தேதிக்குள் இறக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் திதி கிழ்ப்தமா கவரும்.

சபிண்டிகரணம் அல்லது சப்தகம் —கால, காம, ஸஞ்சிக விசுவேசேவர்களை யுத்தேசித்து பிதாமஹம் பிரபிதாமஹம் விருத்தபிரபிதாமஹம் பிரோதம் மஹாவிஷ்ணு ஆக ஏழு சிரார்த்தமாம்.

பிண்டபிரதானம் :—பிதர்க்களாகிய இவர்களுடன் ஆத்மாவை சேர்ப்பிப்பதாரும் பிண்டம் மா அரிசி பழம் இதுகளாலும் வைத்துச்செய்யலாம்.

பிண்டசம்யோஜநம் :—பிண்டஸம்யோசனம் செய்யவேணும் பின்பு புனர்பிண்டபிரதானம் வைத்து பிதரு பிதாமஹம் பிரபிதாமஹம் ஸ்தாபித்து அதுமுதல் பிரத்தியாப்திகங்கள் தோறும் பகோகணி தரிசம் சங்கராந்தி கிரகணம் அயனங்கள் விஷு-மன்வாதி அர்த்தோதய மஹோதய காலங்களில் கோத்ரநாமோச்சாரணத் தால் திலோதகங்களால் பித்ருதேவதைகளுக்கு த்ருப்திசெய்து வம் சாபிவிருத்தி யாகுவனெனவும் சொல்லப்படுகிறது.

சுவர்க்கபாதேயம் :—விருத்தபிரபிதாமஹ பிண்டஸ்தாபனம் செய்திருக்கிறதை மறுபடி சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்புவது அப்போது தானாகிகளைச் செய்யவேண்டும் இதில் கோதானம் வைதாணிநதியை தாண்டிவிப்பதற்காகச்செய்வது.

புனர்பிண்டம் :—மறுபடி புனர்பிண்டம் பிதர் பிதாமஹம் பிரபிதாமஹம்வைத்து இம்மூன்றையும் ஸ்தாபிப்பதாம்.

சோததும்பம்:—பிரதிதினமும் ஒவ்வொன்றாக முந்நூற்றதுபது நாளைக்கும் சோததும்பம்வைத்து தானம்செய்வதாகும்.

அநுமாசியம்—அன்னசிரார்த்தத்துக்கும் ஆமசிரார்த்தத்துக்கும் பேதமில்லை இரண்டேவிதமும் செய்யலாம். அன்னசிரார்த்தத்துக்காகிலும் ஆமசிரார்த்தபலன் இரட்டித்தது ஒவ்வொரு சிரார்த்தத்துக்கும் இரண்டு மணிநேருக்காகும்படிசாமக்கிரி கொடுக்கவேணும். இதற்கு குறைந்து கொடுக்கப்படாது வருஷமுயிருந்து அந்தந்த காலத்தில் சிரார்த்தாதிக்களை நடத்துவதற்கு தனக்கு காலநிச்சிய மில்லாமையால் கற்மகாலத்திலேயே எல்லா சிரார்த்தமும் பூர்த்திசெய்து முடித்து விட்டாலும் பின்னிட்டு தான் ஜீவதிசையுட னிருக்கும் காலமெல்லாம் வருஷபரியந்தம் அந்ததிதி வருங்காலமெல்லாம் அநுமாசியம் முதலியதும் செய்தேதீரவேணும். ஆனால் பின்புசெய்வதில் பிளோதச ப்தம் உச்சரிக்கப் படுவதில்லை. மஹேசுவர பூஜையாவது ஜங்கம பூஜையென்றும் சொல்லப்படும் சிரார்த்தம் செய்யாமல் தவறப்படாது சமயோசிதமாக அன்னம் ஆமம் பாட்டுணவும் செய்யலாம். இந்தக்கிரமப்படி செய்ய தேகமநித்தியமாகையால் மேல்கண்ட காலங்களை உத்தேசித்து இந்த மாசியம் பதினொறையும் ஏகோதிஷ்டமறு தினத்தில் செய்யத்தக்கது.

ஜனந்தஹோமம் :—ஹோமம்பண்ணி அனட்வாஹபூஜை அதாவது தண்டிலம்பரப்பி அதில் எருமைக்கடாவைப் போல ரூபமெழுதி பூறித்து சம்பாநெல்லை ஹோமாக்கினியில் ஆகுதியாக சொரிந்து அதில் சிதறும்பொரியை புத்திரர் முதலியவாதிசன் புசிக்கவேண்டியது பூறித்தபின்பு வாய்திறந்தழப்ப்டாது அந்த ஹோமாக்கினியி லிருந்து ரகசியெடுத்து கண்ணுக்கு மைபோடவேண்டியது (மையிட்டபின்பு கண்ணிலிருந்துஜலம்வரும்படிக்கும் அழப்ப்டாது) வீரஹோர்ச்சர்ஜனத்துக்கு பின்பு ஏகோதிஷ்ட தினத்தில் முந்திசைவர்களுக்கு மாத்திரம் ஸம்ஹிதை சிரார்த்தம் பதினொன்று செய்யவேணும். அதாவது சத்யோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தத்புருஷம் ஈசானம் இருதயம் சிரசு சிகை கவசம் நேத்ரம் அஸ்திரம் இந்தபதினொருமந்திரங்களால் சிவ பூதஸ்வரூபத்தை உத்தேசித்துச் செய்யவேண்டியது இதுமந்தர வைகல்ய தோஷபரிகாரார்த்தம் செய்யத்தக்கது.

கிரகயக்யம்—சுபத்துக்கு பூர்வதினத்தும் அசுபத்துக்கு உத்தரதி

னத்திலும் செய்யவேணும் அதாவது நவக்ரிகசாந்தியும் புண்யா ஹவசனமும் கிரகசுத்தி தேஹசுத்திக்காக செய்யத்தக்கது.

ஆப்திகசீரார்த்தம்.

முதலில் சிரார்த்தம் கற்மகர்த்தா, தனக்கு தர்ப்பாசனமிட்டுக் கொள்க ஆசமனம்செய்க தர்ப்பை பெளத்திரமிட்டுக்கொள்க பிராண யாமம்செய்க சங்கல்ப்பம்செய்துக்கொள்க அங்கந்யாசம் கரந்யாசம் செய்க இவ்விரண்டும் சதனீகரணமென்னப்படும்.

விக்நேசுவரபூஜை—வருணகலசம் வைத்து தேவதைகளை ஆவாகனம்செய்து பூசிப்பது.

புண்யாஹவசனம்—கிரகசுத்தி பாத்திரசுத்தி திரவியசுத்தி இதற்காகசெய்வதாகும்.

பஞ்சகவியம்—சரீரசுத்தியார்த்தம் முன்னாளே செய்துக்கொள்ளுவது சிரார்த்தத் தினத்தில் செய்துக்கொள்ளுவது அதுசிதமாகும் முன்னாள் ஏகபுக்தமாக விரதமிருப்பது அதிவாசமென்பது கிரமம்.

பிதூர்வீணம்க்ஷணம்வைப்பது—புருரவர் ஆர்த்ரவர் இந்த விசுவேதேவொன்னும் பிதூர்தேவதைகளை உத்தேசித்து (க) அல்லது (ங) (ஞ) (சு) க்ஷணம்வைக்கலாம்.

பாத்யம்—க்ஷணம் நியமித்தவர்களின் பாதத்தைசுத்திசெய்வது அரீக்கியஸ்தாபனம்:—அவர்களுக்கு கையில் ஜலத்தைகொடுப்பது அல்லது இடுவது.

ஹோமம்—பிதூர்தேவதைகளுக்கு திருப்தியாக அக்கினியில் ஆகுதிசெய்வது.

பிதூர்பூஜை—க்ஷணத்திலிருப்பவர்களுக்கு அர்க்கியம் பாத்தியம் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதையும் கொடுத்து சகலபதார்த்தங்களையும் இலையில் தாம்பூலம் தக்ஷணையோடு பரிமாறுவது.

தந்தம் செய்வது—ஆவாகனக் கிரமப்படிக்கு க்ஷணம்வைத்தவர்களுக்கு ஒவ்வொருக தனித்தனியே தந்தம்செய்வது.

ஏகதந்தம்—ஏல்லா க்ஷணத்திலிருப்பவர்களுக்கும் ஒரேதந்தமாகச்செய்யவேண்டியது.

பிண்டம் பிதூர் பிதாமஹ பிரபிதாமஹாக்களுக்கு பிண்டம்வைப்பது.

தற்பணம்— பிது, பிதாமஹம், பிரபிதாமஹம். மாதூர், பிதாமஹி, பிரபிதாமஹி. மாதாமஹம், கோத்திரம். மாதர்மஹம், மாதூர்பிதாமஹம். மாதூர், பிரபிதாமஹம். மாதாமஹி, மாதூர்பிதாமஹி. மாதூர். பிரபிதாமஹி சுவாமி, ஸகி, குரு, ஆசாரியாதி மாதாபிதாக்களுக்கு அமாவாசை தினங்களில் தற்பணம் தவராதது செய்கப்படுகணி ஒன்பதுசிரார்த்த மறுநாள் செய்யுந்தற்பணம் கிரகணம் சங்கராந்தி தக்ஷணாயனம் உத்தராயனம் மஹாளயம் மன்வாதி புண்யகாலங்களிலெல்லாம் ஜேஷ்டபிதா கதிஷ்டபிதா பத்னி பிராத்ரு ஆத்மபகினி பிதூர்பகினி மாதுலன் மாதுலன்பத்னி ச்வசரன் சாலகன் இவர்களுக்கெல்லாம் தர்ப்பணம்செய்யவேண்டும்.

மஹாளயம்—துரு ருசி ஸம்ஸ்கிருத விசுவேதேவரை உத்தேசித்து
மேல்கண்ட சிரார்த்தங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஈசானமந்த்ராதி பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கம் பதினொரு மந்திரங்
களாலும் சிரார்த்தாதிகளுக்கெல்லாம் பூஜிக்கத்தக்கது நந்திமகாதான
ஸம்ஜிக விசுவேதேவர் கண்ட சண்டகணுதீச சுருப பிதர் பிதாமஹ
பிரபிதாமஹ அதிதி அப்பியாகத கணபதி சுப்பிரமண்ணியம் சம
யாதீக்ஷா விசேஷதீக்ஷாவந்தாளுக்கு இப்படிச் செய்யவேண்டியது
நிர்வாணதீக்ஷா யுக்தாளுக்கு ஈச சதாசிவ ஸம்ஜிக பிதர் பிதாமஹ
பிரபிதாமஹமென்று சொல்லிச்செய்யவேண்டும் சிவபூஜை செய்ய
ப்பட்டவர்களுக்கும் இப்படிச் செய்வீத்கலாம் சத்யர் அனந்தர் ஸம்
ஜிகவிசுவேதேவரை உத்தேசித்து சுபகம்மங்களில் நார்திசிரார்த்தம்
செய்யவேண்டியது.

பிரத்யாப்திகங்கள்—மேல்கண்டபடி யாவத்து சிரார்த்தங்க
ளும் செவ்வதுடன் தீர்த்தம்ஸ்தலயாத்திரம் புண்யநதிகள் தேவாலயம்
போகும்போதும் அங்கங்கே சங்கல்பம்செய்துக்கொண்டு விசேஷ
தர்ப்பணமும் செய்யத்தக்கதேயாம்.

விசேஷமாகச் செய்வது—அபுத்ராளுக்கும் துர்மரணமானவர்களுக்கும் பிரீதியாக நான் உடுத்தியிருக்கும் மூந்தானையில் என்னை யிட்டு ஜலத்தைவிட்டு மந்திரவத்தாகப்பிழிந்து சிரார்த்த முடிந்தவுடன் நிமந்திரணத்திலிருந்தவர்களை பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்செய்து ஆசீர்வாதம் பெறவேணும் வைணவர்கள் அவசானகாலத்தில் கர்னமந்திரம் ஜபிப்பர்.

ஜயப்பா.
ஸ்ரீதூர் னபரீபாலனம்—மந்திரவத்தாக ஸ்ரீகுர்ன்னம் சேர்ப்
பது. 28

சுவாமிபிரசாதம்—விஷ்ணு ஆலயத்திலிருந்து மாலை சத்திரசு
மரங்கள் வாத்தியகோஷங்களுடன் தந்து பிளோதத்திற்கு அணி
விப்பர்.

புண்யாஹவசனம்—தீர்த்தசுத்தி கிரகசுத்தி திரவியசுத்தி.

கும்பஸ்தாபனம்—தீர்த்தசுத்திக்காக கலசம்வைப்பதாவது கல
சமானது தேகம் அதற்கு இரண்டுஇழையால் எள்ளிடைசந்துவிட்டு
சுற்றும் தூலானது நரம்புசள் மேல்வைக்கும் மாவிலை ஜடை தே
ங்காய் குடியிழுதலிய அங்கங்களாம்.

பாஷாணஸ்தாபனம்—கும்பஜலத்தை அபிஷேகம் செய்வது

நாராயணபலி—புராணோத்தமமாகச் செய்வது.

நக்கிரசிசாரீர்த்தம்—நவச்சிரார்த்தம் பாஷாணஸ்தாபனம் புண்
யாஹவசனம்—

ஹோமம்—விரஷோர்ச்சர்ஜனம் ஷோடசம் ஏகாகம் சப்தகம்
சோதகும்பம் பிண்டபிரதானம் பிண்டசம்யோசனம் இந்தகாலத்தி
ல் தானம் பின்பு சுவர்க்கபாதேயம் பிண்டவுத்வாசளம்.

சேவாகாலம்—பிராம்மணர்களைக்கொண்டு திருவாய்மொழிப்பி
ரபந்தங்களை யோதுவிப்பர்.

ஆசௌசவிதிகள்.

சந்திரயா திகர்ம் மங்கள் தவிர மற்ற கர்ம் மங் க
ளில் வேதாத்யநஞ் செய்யக்கூடாது ஆசௌச முண்டானவர்களு
டைய திரவியத்திற்கு அசுத்திபுண்டாகும் ஆசௌசகாலங்களில் சம்
த்யாவந்தனம் ஜபமத்தரங்களை வாய்விட்டுசொல்லாமல் ஈரவஸ்திர
த்துடனிருந்து மனதிலேயே ஸ்மரிக்கவேண்டும் அர்க்கியங்கொடுக்
குங்காலத்தில் மாத்திரம் சொல்லலாம் உத்திராந்திகாலத்தில் தா
னம்செய்யலாம் இதரகாலத்தில் வாங்குவதுங் கொடுப்பதுங் கூடாது
தண்டிலம் பெற்றுக்கொள்க அன்னம்பெறப்படாது ஆசௌசம்
உண்டான கடைக்காசனிடத்தில் வஸ்துக்களை வாங்கவேண்டினால்
பூமியிலவைக்கச்சொல்லி வாங்கிக்கொள்ளலாம் புத்ரப்பேறுண்டான
காலம் புண்யகாலமாதலால் அப்போது ஆசௌசம் நிமித்தமில்லை
தானஞ்செய்க ஆசௌசமுண்டானவன் அன்னத்தை புசிப்பவனுக்கு
ப்ராயச்சித்தமுண்டு தாயாதிகளுக்கு அக்கனாயில்லை புறுக்கலாம்
ஆசௌசகாலங்களில் தேவாலயங்களுக்கு போகக்கூடாது பர்த்தாவி

ஐயை மாதாமஹ மாதா பதினி பாகினேய மாத்ரு பித்ரு ப்ரப்ரு
 கிம்ருகி ஹேதுக்களான ஆசௌசம் பத்ரிக்குமுண்டு பத்ரியினுடைய
 மாதாமஹாதி பிறத்தவழுவழிவந்த ஆசௌசம் பர்த்தாவுக்குஇ
 ஸ்லை பர்த்தா புல்வாங்கிக்கொண்டும் மற்றசகவாஸ தோஷத்தாலு
 ண்டாகும் தோஷம் பத்ரிக்கில்லை அபுத்ரன் சந்யாசங்கொண்டவன்
 தானே கயாதி புண்யசேஷதாங்களில் ஜீவச்சார்த்தம்செய்துக்கொள்
 ளக்கடவன் இவனுக்குண்டான ஆசௌசம்ஞாநிகளுக்கும் மற்றைய
 ருக்குமில்லை ஆசௌசமில்லாதவன் ஆசௌசமுடையவனை தீண்டினால்
 ஸ்நானம்செய்யவேணும் மனப்பூர்வமாக தீண்டினால் பிராயச்சித்
 தமுண்டு கிராமத்துக்குள்ளே சவயிருந்தால் அந்தக்கிராமத்தில் ஹோ
 மம் திருவாராதனம் முதலான கற்மத்தை பண்ணக்கடவனல்லன்
 வேறொருவீதியிலிருந்தால் பண்ணலாம் ருஷிகன் ஸ்திரீசவம் அனாத
 சவம் பாலசவம் இதுகள் கிடந்தாலும் கற்மம்பண்ணலாம் சவம்
 அப்புறம்போனபின்பு சுபகற்மங்களைச்செய்க ஆராதனமத்தியத்தில்
 மரணமுண்டானால் தந்திரமாத்ரத்தால் ஸங்கிரகமாக நிறைவேற்றக்
 கடவன் முக்யகர்த்தாவுக்கு ஸபிண்டகரணபரியந்தம் மகமுண்டு பிரோ
 தத்வவிமோசனம் ஸபிண்டகரணத்தினாலே யுண்டாகும் ஏகோதிஷ்ட
 டாதி நவச்சிரார்த்தாதி அதுமாசியவங்களிலும் புத்திரர்களுக்கெல்
 லாம் நியமங்கித்தமே நான்காவது மாதத்தில் கர்ப்பநாசமானால் ஸ்
 நானத்தோடேசரி ஐந்தாவது ஆறாவது மாதத்திலுண்டாகும் கெற்ப
 நாசத்துக்கு பதனந்துடங்கி திராரத்ரம் ஆசௌசமுண்டு ஏழாவது
 மாதத்தில் கற்பத்தில் மரித்தாலும் சனித்து மரித்தாலும் ஞாநி
 களுக்கு சூதகம் பூர்ணமே மூன்றுமாதத்துக்குள்ளே சுற்பச்சாவமு
 ண்டானால் மாதாவுக்கு மூன்றுநாளே சூதகம் அப்பால் ஆறுமாத
 பரியந்தம் அந்தந்தமாத சங்கியைக்குள்ளினம் நாலு ஐந்து ஆறு
 நாளென்றபடி ஏழாவதுமாதத்துடங்கி விதிபரகாரம் சூதகமுண்டு
 பிரசூதியில் பெண்ணுக்கு நூற்பது ஆணுக்குமுப்பது நாளும் சூத
 கம் மற்ற ஞாநிகளுக்கு தசராத்ரசூதகமுண்டு மாதாமஹ மாதா
 லாநிகளுக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம் உபாத்தியாயருக்கொருநாள்
 ஷ்ணுதி ஆசௌசாதிமூவர்களுக்கு ஸ்நானமாத்ரத்தினால் சுத்தி க்ஷவுர
 முண்டானவிஷயங்களில் க்ஷவுரமும் ஸ்நானமும் பண்ணவேணும்
 சாவத்துக்குப்பின்பு சாவம்நேர்ந்தாலும் சூதகம் வந்தாலும் சூதகமத்
 தியத்தில் வந்த சாவம் சூதகத்தோடுபோகாது பிரத்யேகசாவாசௌ
 சம் அனுஷ்டித்தே திரவேண்டும் சூதகத்தைக்காட்டிலும் சாவம்
 ப்ரபலம் ஏழுதலைமுறைவரையில் ஸபிண்டர்கள் பதினாலுதலைமு

றைவனாயில் சோதகர் இருபத்துநாலுதலைமுறைவனாயில் சகோத்ரம் இந்தசோதகர்ஜநித்தாலும் மரித்தாலும் மூன்றுநாளாசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கே திலதர்ப்பணம் சோதகருக்கு தர்ப்பணமில்லை ஸ்திரீகள் ரஜஸ்நானத்தில் காணப்பட்டால் அதுமுதல் மூன்றுநாள் பன்னிரண்டுநாள் வரையில் ஆனால் மூத்திரத்திற்குசமான சௌசம் - கஅ நாள் வரையில் ஸ்நானம். இதரர் (௩) நாள் சுத்தி குருவிறந்தால் சிஷ்யன் ஒருநாள் சிஷ்யனிறந்தால் குருஒருநாளும் ஆசௌசம் உண்டு தத்பிரயோகிகளான குரு சிஷ்ய மரணத்திற்கு ஸ்நானமாத்திரம்.

புத்திரமணத்திற்கு மாதா பிதா ஸந்திதானத்திலிருந்தால் த்ரி ராத்ரம் அஸந்திதானத்திலிருந்தால் பக்ஷிணி பக்ஷிணி என்பது இரண்டுபகலோடு கூடிய ராத்திரிதான் இரண்டுராத்திரியோடு கூடிய பகல்தான் மாத்ரு பித்ரு மரணத்தில் புத்திரிகளுக்கு மிப்படியே-

பதினியனுடைய புத்ரன் பாகினேயன் இனுக்குப்ரதியோகிகள் மாதலர்களும் மாத்ருஷ்வஸாக்களும் தெளஹித்ரனுக்குப்ரதியோகி மாதாமஹனும் மாதாமஹியும் இவர்களுக்குத்ரி ராத்ரம் ஆசௌசம்.

சுவத்ரு ச்வசராக்களுடைய மரணத்தில் ஜாமாதாவுக்கு த்ரி ராத்ரம் ஜாமாத்ருமரணத்தில் சுவத்ரு ச்வசராக்களுக்கு ஆசௌச விதாயகவசனமில்லை.

சிறியதாயார் பெரியதாயார் மாமி பாட்டி இவர்கள் மரணத்தில் மருமானுக்கும் பெண்ணுக்கும் தங்கை தமக்கை பிள்ளைகளுக்கும் த்ரி ராத்ரம்,

பெரியதாயார் சிறியதாயார் இவர்கள் பிள்ளை பெண்களுக்கும் ஆசௌசம் பக்ஷிணி இது தொண்ணூறுநாழிகை என்றபடி அத்தை பிள்ளை பெண்களுக்கும் பக்ஷிணி தங்கை தமக்கை இவர்களின் பிரதியோகிகளுக்கும் பக்ஷிணி இப்படியே பக்ஷிணி ஆசௌசங்களுக் கெல்லாம் வபநம் உண்டு.

தெளஹித்ரி பௌத்ரிகளுடையவும் அவர்களின் புத்ருமரணத்திலும் அத்தைபிள்ளை மைத்துனன் அவர்களின் பத்ரிமரணத்திலும் ஸ்நானமாத்திரமே யுள்ளது கேஷத்ரியென்றும் பீஜியென்றும் சொல்லப்பட்ட பின்னபித்ரு பத்ரிகளுக்கு பிதாக்களான பிதாமஹ மாதாமஹர்களுக்கும் தத்பத்ரிகளும் இந்த பித்ருத்வயத்துக்கும் ப்ராதாக்களான பித்ருத்வயர்களுக்கும் மாத்ருத்வயத்துக்கு ப்ராதாக்களான மாதலர்களும் தத்பத்ரிகளும் இந்தமாத்ரு பித்ருத்வயத்துக்கும் ஸ்வ

ஸாக்களான சிறியதாயார் பெரியதாயார் அத்தை தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை இந்த பித்ருத்வய சந்தானமான ப்ராதா ப்ராத்ரிகள் தத்பிரதியோகி மரணத்தில் பரஸ்பரம் தினமாத்திரத்தினுலே சுத்த ராவார்கள் பதினான்குதலைமுறைக்குமேல் சகோத்ரன்மரித்தால் ஒரு தினம்.

ராஷ்ட்ரகேஷாபம் தூர்ப்பிக்ஷம் வ்யாகிமுதலான ஆபத்துகளிலே அதில்நின்றும் களாயேறவேண்டின கற்மமனுஷ்டிக்கும் போது ஸத்திய சுத்தியுண்டு தூர்மரணம் பசு, புலி, பாம்பு, கள்ளர், அச்சுனி, நதி, தடாகம், சுடபம், இப்படிப்பட்ட தூர்மரணத்தில் உடனே கற்மத்தையும் ஆசௌசத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கக் கடவன். இதுகளுக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசம் கற்மமும் ஸத்யஹாநடப்பிக்க வேணும் பிதோதத்தையும் அஸ்தியையும் தரிசித்து ரோதனம் பண்ணினாலும் ஸ்பரிசித்தாலும் ஆசௌசமும் ஸநாநமும் உண்டு தினமாத்திரந்தான், (ஆசார்ய ருத்விகுபாத்யாயாதி ஸமாநோதக கற்பஸ்த்ராவ) மாத்ரு பந்துக்கள் மாநாமஹமாதூல விஷயத்திலும் வயசை நிமித்தீகரித்துக்கொண்டு அகமெல்லாம் நாலுவர்ன்னத்தாருக்கும் துல்யமென்று விக்யானைசுவரராலே கோஷிக்கப்பட்டது அதாவது (வர்ணாஸுமானு பூர்வ்யேண தச வேதாடச விம்சதிஹி திரிம்சன்னிநிசாஹ க்ரமேணாக மித்யநேகர்ஷி ஸம்மதம்) அகநிவர்த்திதினத்தில் ப்ராதக்காலம் ஆறு நாழிகை போகஸங்கவகாலம் வந்தவாறே ஸநாநம்பண்ணி ஜலத்தை ஸ்பரிசித்தால் சுத்தராவார்கள் இதில் வேளாளர்பார்த்து நடக்கவேண்டியதைமாத்நிரம் எடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றது பலசாகியாரும் பார்த்து நடந்துக்கொள்ள தருமசாத்திரத்தில் அநேகமாயுள்ளன மேலும் இதில் சைவவைணவ ஆகமசித்தாந்தங்களைக்கொண்டு ஒவ்வொருசிரார்த்தாதிக்கிரமங்கனையும் விசாரிக்கையில் மிகப்பெருகும் மந்திரோச்சரணியால் செய்யுங் கிரிகையாகையால் இதில்விரித்தாலும் இழுக்காம்சாஸ்திர மகிமை குன்றும் அவ்வவ்வமயங்களில் ஆசாரியர்முகமாக கற்மகர்த்தா அறியத்தக்கதாகும் இது ஒருவாறுசெய் கருமங்களைமாத்நிரம் அறியும் மார்க்கம் இதனுள்சொல்லப்பட்டதென்றும் வைதீககாலங்களில் வபனம் த்விபுத்தம் சிலசாகாதிக ளருந்தலும் ஸ்திரீசம்பற்கமுமாகா சில சபகருமங்களுக்கும் ஆகாதனவென்றும் தருமசாஸ்திரங்களில் பலவாயுள்ளன ஆசௌசாவிதிகள் தருமநீதிகளும் ஆசாரவிதிகளும் மதுவிஞ்ஞானைசுவரமென்னுங் கிரந்தத்தாலும் பதினெண்புராணங்களி லொன்றாகிய காருடமென்னுங் கருடபுராணத்தாலும் உணர்க்.

இதரமதஸ்தர்களாக நேர்ந்தால் அந்தந்தசமயாசாரப்படி அவ்வவ்
மதஸ்தர்களைக்கொண்டும் செய்விப்பர்.

மே - ள்.

உறவைப்பிரிந்துவர் தேயிறந்தானங் கொருபுலவன்
மறவைப்பதிநதி வம்சம்வந்தோனரங் கேசவள்ளல்
அறவைப்பிணஞ்சுடத் தான்செயெண்ணுன்கி னறத்ததென்றோ
பிறர்கைக்கொடாம லெடுத்தானப்பாணன் பிணத்தினையே.

சோற்றவாறுதழலில் வீழ்ந்தாரீகனென்பது.

விழுவேமெனச்சென்று வீழ்ந்தாரிலோர்மைந்தன் வேறுபட
வுழுவேலியிற்சென் றொருநீலிமுன்கை யுடையவற்குக்
கொழுவேபடைக்கல மென்றுசொல்லாமுனங் கூறியசொல்
வழுவேபெனப்பொன்று வல்லாளனுந்தொண்டை மண்ட
[லமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பழையனூரிலே நீலியாற்கொல்லப்பட்ட வணிகன் பழிக்காகபழி
கொடுப்போமென்று சொல்லிய எழுபதுவேளாளர்களில் அறுபத்தொ
ன்பதின்மர் தீயில்விழுவோமென்று வீழ்ந்துவிட ஒருவனப்போதங்
கில்லாமல் வயலிலுழுதுக்கொண்டிருக்க அவ்வயலில் நீலியென்னும்
பேய் அவனதுமனைவிபோல உருக்கொண்டு சென்று அறுபத்தொ
ன்பதின்மரும் தீயில்வீழ்ந்திறந்தனர் நீருயிர்வாழ விரும்புகின்றீரா
ஏற்போர்க்கு இல்லையென்னுது கொடுக்க வெப்போதம் முன்னே
கைநீட்டிக்கொண்டிருக்கும் வேளாளனுக்குக் கொழுவல்லவோகார
ணக்கருவியாவது என்று சொல்லுமுன்னே அதுவழுவன்று என்று
தந்தேகத்தை கையிலிருந்த கொழுவால் குத்திக்கொண்டுபிரிகொடு
த்துச் சொல்லையும் புகழையும் நிலைநிறுத்தினான் அத்தகைய வலிய
ஆண்மகன் வாழ்ந்ததும் தொண்டைமண்டலத்திலேயே. (௫௭)
(முன்கையுடையோர்க்குக் கொழுவேபடைக்கலம் என்றமைகாண்க)

தீருவாலங்காட்டு நீலிகதை.

நடேசர்காளியுடன் வாதுக்காடிய திருவாலங்காட்டில் புரிசை
க்கிழான் என்னும் ஓர்வேளாளனும் அவன்மனைவி திருப்பச்சைநா
ச்சியும் பிள்ளைப்பேறில்லாமல் தவஞ்செய்தமையால் நடேசர் கட்
டனைப்படி அத்தலத்தில் திரிந்துக்கொண்டிருந்த ஆண் பெண்களா
கிய நீலன் நீலிஎன்னும் இரண்டுபேய்களும் திருப்பச்சைநாச்சியா

ர்வயிற்றில் இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறக்க அவ்வாண்பெண்குழந்தைகளை அவ்விருவரும் மிகுந்தசந்தோஷத்துடன் வளர்த்துவருகையில் அப்பேய்கள் பகற்காலமெல்லாங் குழந்தைகளாகவேயிருந்து இரவில் பெற்றோர்நித்திரைசெய்தபின்பு சாமத்தின்மேல் பழய்பேயருக்கொண்டு சுடுகாட்டிற்சென்று பிணங்களையும் மந்தைகளில் ஆடுமாடுகளையும் தின்றுவிட்டு முன்போலக்குழந்தைகளாய்த் தொட்டிலில் தூங்குவார்கள் இப்படியே நாடோலுஞ்செய்துவருகையில் மந்தைகளில் நானுக்குநான் ஆடுமாடுகள் குறைவதற்குக் காரணம்பாதென்று ஓரிரவில் விழிப்பாயிருக்கையில் அப்பேய்களிரண்டும் வந்து ஆடுகளைப்பிடித்துத் தின்றுவிட்டு ஊருக்குள் புரிசைக்கிழான் வீட்டுட்புகுந்து பிள்ளைகளாகித் தொட்டிலில் கண்வளர்வதைப் பின்தொடர்ந்து சென்றஇடையர் நன்றாக அறிந்துக்கொண்டு விடிந்தபின் புரிசைக்கிழவனுடன் இரவில் நிகழ்ந்தசெய்தியைச் சொல்ல அக்கிழான் அன்றிரவில் தானுந் தன்மனைவியும் விழித்திருந்து அப்பிள்ளைகளிருவரும் பேய்களாகிச்சென்றதையும் பின்வந்து குழந்தைகளாகிக்கிடந்ததையும் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டு பயந்து வெறுத்து அப்பிள்ளைகளை நடேசர்சந்நிதியில் கொண்டுபோய் விட்டுவந்தார்கள் பின்பு அப்பேய்கள் சிறைவிடுபட்டாற்போலே யெதேச்சையாக திரிந்துக்கொண்டிருக்கையில்.

நீலிஎன்னும் பெண்பேய் நீலனைப்பார்த்து நாமிருவரும் ஓரிடத்திலிருக்கப்படாது நீ யிங்கேயே இரு என்றுசொல்லித் தமையனிடத்தி லுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு திருச்செங்காட்டிலே போயிருந்தது நீலன்என்னும் ஆண்பேய் பேய்களுக்கெல்லாம் அரசாய்த் திருவாலங்காட்டில் ஒருகேலமரத்திலிருந்து ஒருநாள் நீலன்தன் பரிவாரப்பேய்கள்கூழ வேட்டைக்குப்போயிருக்குந் தமவாயில் பழையனார் வேளாளர்கள் கலப்படைமரத்துக்கு அந்தசருவேலமரம் பருத்துயர்ந்து செழித்திருந்ததை வெட்டிக்கொண்டுபோயினர்.

வேட்டைமேற்போயிருந்த நீலன்வந்து காவல்டேய்களால்தெரிந்து மிகுகோபாவேசத்தோடிருக்கும் சமயத்தில் அந்தமார்க்கமாக ஆனந்தத்தாண்டவமூர்த்திக்கு நிவேதனங்கொண்டுபோன குருக்களை ப்புடைத்து நிவேதனத்தைப் பறித்துக்கொண்டது குருக்கள் நடேசர்சந்நிதியில்வந்து முறையிட இரத்தினசபேசர் குண்டோதரனையேவி நீலன்என்னும் பேயைக்கொல்லுவித்தார் இச்செய்தியை திருச்செங்காட்டில் நீலி கேட்டு கோபித்து ஆரவாரித்தெழுந்து ஒடித்

திருவாலங்காட்டைச் சேர்ந்து மடிந்துகிடங்கூர் தமையனுடலைக்க ண்டி அழுது புலம்பி ஒருவகை தேறி எந்தமையன் மடிவதற்குக் கா ரணமாயிருந்த பழையனூர் வேளாளத்தலைவர் எழுபதுபேரையும் மடி த்து எனதுதமையன் பழிதீர்த்துக்கொள்வேன் என்று தனக்குள்ளே கறுவுகொண்டு அதற்குச்சமயம்பார்த்து வழியில்காத்திருந்தது.

அக்காலத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் நாகந்தைசெட்டிக்குப்பிறந்த ஒரு ஆண்குழந்தைக்குச் சோதிடர்கள் இச்சாதகன் கொன்ற பெண்பே ய் இவனைக்கொன்று பழிதீர்க்குமென்று சொல்ல அதுகேட்டநாகந் தைசெட்டி மனம் வருந்தி அப்பழி இப்பிள்ளையைச் சாராதிருக்கு முபகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள அவர்கள் ஒருசுரி கைசெய்வித்து அதில் பைசாசுமர்த்தன மந்திரத்தை ஆவாகனஞ் செய்து கொடுத்து இக்கத்தி இவன்கையிலிருக்குமளவும் இவனுக்கு த்தீங்கில்லை இவன் திருவாலங்காட்டுவழி போகாமற் காக்கவேண் டும் என்று சொல்லிப்போயினர்.

அக்குழந்தைக்குத் தரிசனன் என்று நாமகரணஞ்செய்து வள ர்த்துக் கௌமாரபருவமடைந்தபின்பு கச்சிப்பதிக் கொற்றந்தைச்செ ட்டி மகளை விவாகஞ்செய்வித்து ஓராண்குழந்தை பிறந்தபின் அச் சுரிகையின் விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லி யெப்போதும் இச்சுரிகை சாஸ்திரம்போலக் கையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி க்கையிற்கொடுத்து திருவாலங்காட்டுவழியில் எப்போதும்போகாதே மகனே யென்றுசொல்லிவிட்டு மரணமடைந்தான்.

தரிசனசெட்டி வியாபாரத்தில் தந்தையினும் பிரபல்யமுடையவனாகி பழையனூர்த்திசையிலும் போகயத்தனித்தான் தாய் மனைவி முதலிய உறுதிச்சுற்றத்தாரும் திருவாலங்காட்டுவழி போகாதே பே யால் கொலைநேரும் என்றுபலவாறு சொல்லியும் (கேடுவரும் பின் னேமதிகெட்டுவரும் முன்னே) என்ற முதுமொழிப்படியே அவரது சொல்லில் கம்பிக்கையின்றி வர்த்தகவாஞ்சையால் திருவாலங்காட்டு க்கு செல்லப்புறப்பட்டான் அவனது மனைவி குழந்தையையெடுத்து க்கொண்டு தொடர்ந்து பேரம்பாக்கத்தில் தங்கி இரவில் நித்திரா யில் மனைவிக்குத்தெரியாமலெழுந்து திருவாலங்காட்டுத் திசையை நோக்கித் தனியேசென்றான் மனைவிரித்திராதெளிந்து தரிசனசெட் டியைக் காணாமல் கணவனைநினைந்து பிரலாபித்து அழுவுதுதெரிந்து பேரம்பாக்கத்துச் செட்டிகள் தேடியுங்காணுமையால் துணைசேர்த் தனுப்ப அவன் காஞ்சீபுரத்தில் தன்வீடுபோய்ச்சேர்ந்தான்.

தரிசனசெட்டி திருவாலங்காட்டுவழியே செல்லுகையில் வழிபார்
த்திருந்த நீலியென்னும்பேய் பழயபழிவாங்கச் சமயம் வாய்த்ததெ
ன்று கருகி ஒரு தாசியைப்போல் உருக்கொண்டு தரிசனசெட்
டிக்கெதிரேபோய் என்ணையணையவேண்டுமென்று இரந்துவேண்டி
ஞள் செட்டி பரஸ்திரீகமனம் கூடாவொழுக்கம் என்னிடத்தெப்போ
துமில்லை என்றமறுத்துவிட்டுப் பிறகுசென்று பின் நாககன்னிபோ
ல எதிர்ப்பட்டித் தன்னைவந்து வேண்டக்கண்டசெட்டி பழிகொடுக்க
இதுமுதல் தோற்றம்என்று நினைத்து மறுமாதநாள் கண்ணாறு
ம்பார்ப்பதில்லைஎன்று நீதிவசனஞ்சொல்லி மறுத்துவிட்டுச்சென்றான்

நீலி பின்னும்பேய்களைக்கொண்டு ஒருபட்டணமுண்டாக்கி அ
தில் பலபலவினோதவுகிதமான சரக்குகளுள்ள கடைகளேற்படுத்தித்
தான் யசமானியாகப் பலபேர் உபசரிக்குப்படி காம்பீரமாக எதிர்
கொண்டிவந்து செட்டியாரை சரக்குகளை வாங்கும்படிக்கு வாருமெ
ன்றழைத்தான் செட்டி பிரமித்து இது பேயின்ஜாலமேஎன்று மன
திடத்தோடு கடிந்துபேசிவிட்டப்புறஞ்சென்றான்.

பின்பு நீலி அந்தசெட்டியினது மனைவி பிள்ளையையேந்தி அலு
த்து வேசாரியோடி வருவதுபோல நில்லும் நில்லும்என்று கூலிக்
கொண்டு ஒடிவருவதுகேட்டுத் திரும்பிப்பார்த்து இதுவும் பேய்ச்
சாலமென்று எண்ணி சுரிகையைக் கையிலெடுக்கக்கண்ட பேய்
மாயமாய்ப் போய்விடச் செட்டிதிகிலடைந்து மனம்பதைக்க நாவு
லாந்து விடாய்த்து அதிவேகமாகச்செல்லும் வழியில் பார்க்கப்பா
ர்க்க அதிவியப்பைத்தரும் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து அதில் நீலி ஒரு
பார்ப்பனப் பெண்ணைப்போல நடைநொடி பா
வண்காட்டி செட்டியாரோ விடாய்த்து களைத்துப்போகுநீரோ தாகந்தீர
நீர்மோரருந்தி களைப்பாறிகளைப்புத்திர்த்தெழுந்து போகலாம் வாரும்
என்று அழைத்தான் அதனைச்செட்டி நம்பி பந்தலிலுட்கார வெத்
தனித்துக் கீழேவைப்பதற்காகச் சுரிகையைகையிலெடுத்தான் உட
னே பந்தலும் நீலியும் மறைந்துபோகச் செட்டி திகில்கொண்டு
பயந்து பெரியோர்சொல்லில் நம்பிக்கைவைக்காமையால்வந்த கேட
ல்லவோ இது என்று துக்கித்து பழயணுநாயிடுத்துச் சென்றான்.

நீலி அதிககோபாவேசங்கொண்டு தனதுகோரமான பிசாசுரு
பத்தைக்காட்டி நெருக்கி யுருக்கி அதிர்த்து அச்சுறுத்தித் தூத்தி
எதிர்பின்று ஆர்ப்பரித்துக் கொக்கரித்துப் பலவாறு வருத்தப்படுத்
தச் செட்டி மனங்கலங்கி நிலைகுலைந்து அம்மையப்பரைச் சிந்தி

த்துத்தேறிச் சரிகையைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பேயை நெருங்கவொட்டாமல் ஒருவகையாகத் தன்னைத்தப்பித்துக்கொண்டு நந்தான் நீலி செட்டியே உன்னைக்கொல்லுவது எனக்கொரு பெரியகாரியமல்ல உன்னைபழயனுரில்கொண்டுபோய் இன்றிரவில் உன்னைக்கொன்றுஎன்பழிதீர்ப்பது மன்றி பழயனுர் வேளாளர்கள் எழுபதுபேரையுங்கொன்று எனது தமையன்பழியுந்தீர்ப்பேன் அதனாலே தானிங்கேகொல்லாமல் விடுகிறேன் இதோபார் உன்பின் உன்மனை வியைப்போலே தொடர்கிறேன் என்றுசொல்லி மறைந்தான் தரிசனசெட்டி விதியைநினைத்து விசனப்பட்டுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்கும் பழபனுருக்கும் நடுவே அம்மையப்பர் சந்நிதியில் சபை கூடி யிருந்த பழயனுர்வேளாளர் எழுபதுபேரையுங்கண்டு அவரைச் சார்ந்து வழியில்நடந்த விருத்தாந்தங்கனையெல்லாம் மனம் பதைபதைக்க உடல்நடுங்கிச் சொல்லக்கேட்டு வேளாளர்கள் அவனை அஞ்சவேண்டாம் என்று தேற்றியுட்காரவைத்தார்கள்.

அச்சமயத்தில் நீலி தரிசனசெட்டி மனைவியைப்போலுருக்கொண்டு கள்ளிக்கொம்பை யவன்பிள்ளைபோலுருவாக்கித் தோள் மேற்போட்டுக்கொண்டு களைத்து மெலிந்து ஓடித் தேடி வந்தவனைப்போலக் கண்டோர்பரிதவிக்கத்தக்க துக்கமுகத்தோடு சபையாருக்கெதிரின்று அழுது பரிதவித்துச் சபையார்கேட்கும்படி செட்டியாரோ யென்னையழைத்துவந்து நடுவழியில் தூங்கவைத்து இக்குழந்தையையும் அநாதரவாய் விட்டுவந்தீரே நானுமக்குஎன்னகொடுமைசெய்தேன் என்னையிப்படி வஞ்சிக்கக்காரணமென்ன உமது இஷ்டப்படி வேசையைக்கூடி வாழலாமே நானிருந்த இடத்திலேயே யிருந்தாலுமக்கென்னகுறை நேரிடும் இப்படி யென்னைக்காட்டிற்கொண்டிவந்து அநியாயமாய் வதைக்கலாமா பெண்பாவம்பொல்லாதென்று நீரறியீரா என்று முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்ததைக் குறிப்பாகச்சொல்லி கதறியழுது புலம்பிப் பழயசோகத்தால் மெய்யாகவே மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து சபையாரைப்பார்த்தழுது சபையாரோ இந்தநியாயத்தை நீங்களேகேளுங்கள் என்று பூர்வவிருத்தாந்தங்களைச்சொல்லி கல்லும் உருகும்படி கரைந்தழுதுச்சொன்னாள்.

செட்டி சபையாரோ நீங்கள் காண்கிறவருவம் பேயும் கள்ளிக்கொம்புமே இது பேய்ச்சாலம்என்கொல்லைநம்புங்கள் இந்தப்பிசாசுசெய்கிற மாயமாலத்தைநம்புவீர்களானால் நான்மாத்திரமல்ல நீங்களெல்லோரும் மடிந்துபோகும்படி நேரிடும்என்று மிகுதுயரத்தோடு

ஞ்சொன்னான் அப்போது நீலி சபையாரோ இவாச்சொல்வதெல்லாஞ் சூதே யார்செய்வது ஜாலமென்று கவனித்துப்பாருங்கள் என்று.

பிள்ளையைக் கீழேவிட்டான் அப்பிள்ளை மிகுந்தஆவலோடு தவழ்ந்துபோய்ச் செட்டிமடியிலேறிக்கொண்டு சொஞ்சி குலாவதுபோற்கண்டார்கள் அப்போதுசெட்டி பதைத்துத் துடித்து ஐயோ பேய் பேய் என்று அச்சத்தால் நாவெழாமல் குழறிக்கொண்டப்புறத்திலோடினான் அதனைச்சபையார்கண்டு தமக்கும்மடிவுகாலம் சமீபித்தமையால் கெடுமதிதோன்றாது என்னும்பழமொழிக்கிசைய இப்பெண்ணசெய்கை உண்மையென்றும் செட்டியின் செய்கைவருசமென்றும் நம்பிச் செட்டிக்கு பலநீதிநியாயக்கதைகளைச்சொல்லி கேட்டரோ தரிசனசெட்டியாரோ உலகத்தில் பிள்ளைபெறுவதற்கு எவ்வளவுதவஞ்செய்கிறார்கள் தருமமல்லவென்று வற்புறுத்தி அந்தமனைவியையும் பிள்ளையையும் செட்டிகையிற்பிடித்துச் சபையார் கொடுத்தார்கள் சபையார் தரிசனனிடமிருந்த கரிகையை வாங்கிக்கொண்டு அம்மையப்பர் சந்நிதியில் ஓர் அறையில் அவ்விருவனையும் குழந்தையுடன் அடைத்துப் பூட்டிடைத்தனிக்கையில் செட்டி நானின்று இப்பேயால் மடிந்துபோவது திண்ணமே அப்புறம் நீங்களென்ன செய்வீர்களென்று கேட்டான் அதற்கு வேளாளர் எழுபதுபேரும் உம்முடைய ஒருயிர்போனால் நாங்கள் (எ0) பேரும்உயிர்கொடுப்போமென்றும் அப்படிசெய்யத் தவறிப்போவோமானால் மரையிலகப்பட்டவர்கள் அவித்தை ருக்ஷ ப்ரக்ருதி அஹங்க்ருதிமமகாரம்ருணம் சஞ்சிதார்த்தம் ப்ராப்தி இந்தகதியாக உத்பத்தியாவர்.

சின்தையுடையவர்கள் மனோவ்யாதி யடைவர். தாரோஷணம் புத்ரோஷணம் தனேஷணம் இத்துடன் அநேக்ஷண்மமடைவர். நிர்த்தையையுடையவர் துர்த்தானம் தைத்யஜன்ம முறுவர். துர்ப்புத்தியுடையவர் துர்த்தோஷம் உடையவர்களாய் பிசாசலோகமடைவர். பரதாரகமனம்செய்பவர் க்ரமிகீடம்சேர்வர். சுவர்ன்னஸ்தேயம்செய்பவர் அசத்யம்உடையவர்களாய் அதோலோகமடைவர். மூர்க்கமுடையவர் துக்கமடைவர். பிரம்மத்திசெய்தவர் குருதல்பகம் மோஹம் சுராபானம் ஆத்மகாதகம் அந்தரிக்ஷமடைவர். காமமுண்டானவர் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரியம் மனுஷ்யஜன்மமடைவர். அதர்மம் செய்பவர் சீவனாதசையுள்ளவரும் ரோகமடைவர். ஆசையுள்ளவர் கிருபனாளாயிருந்து அபகீர்த்தியடைவர். பிரம்மமணகாதகமுடையவர் மகாதோஷம் பாடம் கோபத்தையடைவர். என்றறிந்தபாங்கள் பரி

தனவர்த்திதம் செய்து பரஸ்திரீவர்த்தித முடையராய் மஹலோகம்பெறுவொன்றும் சுருணனாயிருந்து சுவர்லோகமும் சாந்தம் சத்யவாக்யமுடையராய் ஜனோலோகம்சேர்வர் தானம்செய்பவர் தர்மசிந்தையராகி சுரலோகபதம் பெறுவர் வைராக்யமுடையோர் க்யானம், விக்யானம், வைகுண்டம்சேர்வர் குருபோதனையால் நியமதவிரதம் தாசோஹம் கைலாசம் சேர்வர் சுக்ரம் செய்பவர் க்ருது ரம்பாசம் போகம்பெறுவர்.

சித்தசத்தியுடையோர் ஆசாரமுடையராகி தபோலோகம் சேர்வர் தையயுடையர் சத்யம் தபசிஞல் சத்யலோகம்பெறுவர் கோத்ரப்ரவத்தகர்கள் கோசம்ரகைஷ கோசிச்சுருஷை கோத்ர சுரு இது னால் கோலோகம்சேர்வர் பக்திசெய்பவர் சாலோக்யம் சாமீப்யம் சாலப்யம் பெறுவர் என்றுணர்வோம் அன்றியும் தைர்யம் மனோசுத்தி பூலோகத்திருப்பர் சங்கல்பமுடையர் புவர்லோகத்திலும் சுகமுடையர் கீர்த்தி நீதி சித்தம் தானம் நதி புத்தி சுபுத்தி கங்காநதி மனசு ஆதானம் ப்ரத்வி யமுனா தான்யம் பக்தி சரசுவதி வாயு உபதானம் ஆயு அந்தக்ஷ துச்சிந்தை பித்து ஆனந்தம் சத்வம் தமஹ ரஜஹ இத்தியாதிநன்மை திமைகளையும் அறிவோம் வந்தவிருந்தினரைவைத்து உண்பவர் பந்தியில் வஞ்சனைசெய்பவர் தந்தைதாய்க்குணவிடாதவர் அவர்களைவணங்காது சிந்தைசெய்பவர் சிவபூசைசெய்யாமல் சாப்பிட்டவர் நல்வினையால் செல்வமுற்றவனைக்கண்டு பொருமைகொள்பவர் அவனைக்கண்டு சந்தோஷியாதவர் கன்றுக்குப்பால் விடாமல் கறந்துகொள்பவர் செய்கன்றிமறந்தவர் நடுநிலைதவறினவர் உயிர் பதைக்கக் கொன்றுபார்ப்பவர் அடைக்கலமென்றவரை காக்காதவர் கொடுக்கிறோமென்று ஆசைகாட்டிமோசஞ் செய்தவர் கொடுப்பவரை கொடுக்கஒட்டாமல் தடுப்பவர் பாவவினையென்றறிந்தும் செய்ய்பவர் நட்பினவைவஞ்சிப்பவர் குருவுரைகடப்பவர் பெரியோரைக் கண்டு எழுந்திராதவர் கள்ளத்தனமாய்கரப்பவர் இரவீனில்வந்தவர்க்கு இடங்கொடாது அகற்றினவர் எதிரில்புகழ்ந்து பின்னால்கழிப்பவர் தன்கற்றத்தார்வருந்த தான் வாழ்பவர் அடைக்கலப்பொருளைகவர்ந்தவர் துன்புறுந்தொழிசெய்ய்பவர் உயர்ந்தகற்புடையஸ்திரீ கற்பழிக்ககினைப்பவர் வயலில் ஆற்றில் நந்தவனத்தில் ஆலயத்தில் ஜலமலங்கழிப்பவர் தனிவழிபோகல் கீழ்மையோரிடத்து ஏவல்செய்பவர் கூலிவேலைசெய்து ஜீவிப்பவர் பிறர்குற்றத்தை தேடி பிறரோடுஇசுழ்பவர் கோபங்கொண்டு முறைவழுவாக கொடுஞ்சொல் சொல்பவர் மனைவிசொல்கேட்கும் அறிவிலாதவர் கினை

இதனைப்பிரித்து கலகஞ்செய்ப்பவர் சாஸ்திரத்தில் இல்லாததைச் சொல்பவர் நல்லவைகளை குற்றமென்றுஇகழ்ப்பவர் மெலிந்தவரை ஏனனஞ்செய்ப்பவர் பயமுறுத்துபவர் தவத்தனாஇகழ்ப்பவர் பாபவினைகளைச் செய்பவர் கற்றவரையிகழ்ந்தவர் கல்விசுந்காதவர் சரணடைந்தவரை கைவிட்டவர் புத்திசொல்பவரை இகழ்ப்பவர் சூதாடல் நன்னெறிசேராது மூர்க்கமுறல் நன்றிமறத்தல் தன்மனைவியர் துயருறவேசியரைப்புணர்ப்பவர் பிறப்பழியுரைத்தல் பொய்யுரைப்பவர் மைந்தனாயகற்றிவிடல் மடிநழுவு பெண்களைநோக்கல் ஜபம் தபம்விடுத்தல் சாலை சத்திரம் அழித்தவர் அரசனாணைகடந்தவர் நாற்சந்தியில் இருக்கும் தருக்களை ஆவுருஞ்சியை தடாகத்தை கூபத்தை அழித்தவர் சிவனைவணங்காதவர் தத்தாபகாரம்செய்தவர் வேட்டகத்திலிருந்துண்டவர் ஆடையில்லாமல் புனலில் ஆடினவர் பிறரைப்பயப்படுத்தினவர் சாஸ்திரங்களைமறந்தவர் இரப்பவர்க்குப் பிச்சையிடாதவர் சகோதரர்கூறுஅபகரித்தவர். இது முதலானபாவத்தைச் செய்தவர்கள் அடையும்கொடியநரகத்தில் சேரக்கடவோமென்று அம்மையட்பர் சந்திரியில் சத்தியஞ்செய்தார்கள் அன்றியும் அதுகேட்டசெட்டி தனக்குமாதிரமல்லாமல் இந்த எழுபதுபேருக்கும் கால்குறுகிவிட்டதேயென்று ஆச்சர்யமும் கவலையுங்கொண்டு சும்மர்விரும்புதான் பொழுது போய்விட்டமையால் இன்றிரவு இங்கேயேஇருங்கள் நாளைக்கு ஊருக்குப்போகலாமென்று சொல்லி இவர்களைவிட்டுக் கதவைபூட்டிக்கொண்டு சிலர் இவர்கள்செயலையறியும்பொருட்டு வெளியேபதிவிருந்து பார்த்தார்கள் இச்செயல்தெரிந்த நீலி செட்டியைப்பார்த்து என்பத்தாவேநீர் என்மேல்வைத்திருந்த பிரியத்தைமாற்றிவிட்டீர் அன்றியும் என்னைக்குழந்தைபுடன் காட்டில் அலையவிட்டீர் உமதுபிரியம் போலவேசையைக்கூடி வாழத்தடையென்ன என்னைவருத்துவது தருமமா இந்தப்பிள்ளை முகத்தைப்பார்த்திரங்கியாவது எங்களைக்கொண்டுபோய்விட்டு சேர்த்துவிடும் சுவாமியென்று அவனது பிணக்குத்தீர்ப்பவள்போலக்கெஞ்சுகெஞ்சிப் பேசினான் இச்சொற்களைப்பதிவிருந்த வேளாளர் கேட்டு நம்பிக்கையும் சந்தோஷமுங்கொண்டு இனிச்செட்டிக்குசமாதானம் பிறக்குமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் செட்டி அடிநீலி நீ யென்னைக்காட்டிலும் சபையாரிடத்திலும் பல ஜாலங்களைஎல்லாங்காட்டினாய்கலைச்சுற்றிய பாம்புகடிக்காமல் விடாது இனி நீ காட்டில் பழிவாங்குவேனென்று சொல்லினையே அதென்ன சொல்லென்றுகேட்டான் நீலி சொல்லுகிறான் முன்னாளில் கச்சிப்பதியில் ஞானாகிபன் என்னும்வேதியர்புத்திரர் புவனம்

த்யென்பவர் நீர் மனைவியைப்பிரிந்து காசியாத்திரைபோய் அங்கே சத்தியக்ஞானியென்பவர் குமாரி நவக்கியாணி என்கிற என்னைவிவாகஞ்செய்து சிலநாள் வாழ்ந்திருந்து என்வயிற்றில் ஐந்துமாதங்கருப்பமுண்டான உடனே கச்சிப்பதிக்குப்போக இச்சைகொண்டு சேதுஸ்நானம் பண்ணப்போகவேண்டுமென்று என்ஜேஷ்டசோதரன் சிவக்கியானியைதுணையாகவர மூவரும் காசியிலிருந்து பிரயாணஞ்செய்து திருவாலங்காட்டுக்குவந்து சேர்ந்தபோது உமக்குமுன்கொண்ட மனைவிமேற்காதலாகிகூடவந்த மறுமனாட்டியாகிய என்னை கொல்லச்சமயம் பார்த்திருந்து தமயன் வெளியேபோயிருந்த சமயம் யான் நித்திரைசெய்கையில் என்னைக் கொலைசெய்து சிசுவையும் வதைத்தீர் உடனே சிவக்கியானிவந்து தங்கைமடிந்த செய்திதெரிந்து தானேதன்னைக் கொலைசெய்துக்கொண்டு இறந்தான் நீர்தந்தைதாய் மனைவியரைச்சார்ந்து சுகித்திருந்து இறந்தீர் நீர்இந்தப்பிறப்பிலே செட்டியாய்ப்பிறந்தீர் நானும் எந்தமையனும் அலகைகளாகித்திரிந்து புரிசைக்கிழானுக்குப் பிள்ளைகளாகி நீலனும் நீலியுமென்று ஆரணியத்தில் சஞ்சரித்திருக்கையில் எந்தமையன் மடிந்து கயிலைசேர்ந்தான் நான் திருவாலங்காட்டில் காத்திருந்து இப்போது நான் உம்மைப்பழிவாங்கச் சமயம்நேரிட்டது என்றான்.

செட்டி அதுகேட்டு நியாயந்தான் என்று துணிந்து கடன் காரருக்குக் கடனும் பழிக்காரருக்குப் பழியும் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமும் நியாயமாமாம் வேளாளரைப் பழிவாங்கக் காரண மென்னவென்று கேட்டான் நீலன்வசித்த வேலமரத்தை வெட்டி அதுகாரணமாக அவனுக்கு மடிவுநேர்ந்தமையால் பழயனார் வேளாளத்தலைவர் எழுபது பேரையுங் கொன்று எந்தமையன் பழிவாங்குவேன் என்று சபதஞ்செய்துக் கொண்டேன் என்றுசொல்லி உமக்குகாலமும் முடிந்து நீரும்மாளவந்தீர் இதழியாத உலகமார்தர் நீலிநீலியென்ன வசைச்சொல்லப் பேரொடுத்தேனென்றான் இதுசெட்டி கேட்டுத்துணிந்தான் உடனேநீலி பேயுருவங்கொண்டு நெட்டியிர்ப் பெறிந்து பல்லை நெறநெற வென்று கடித்து கையைமுறுக்கி யொருகுத்தில் தள்ளி செட்டிவயிற்றைக் கிழித்துக் குடலைப்பிடிங்கி மாலைப் போட்டுக்கொண்டு முகட்டைப்பேர்த்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டான் விடிந்தவுடன் நீலிசெட்டியின் தாய்போலக் கிழவுருவங்கொண்டு விடிவதன்முன்பழயனாரில் வந்து ஐயோ தெய்வமே என்அருமைமகனைப் பழயனாரார் கொ

ன்றார்களே முறையோ வென்று கதறிஅழுதாள் அவ்வழுருால்
 கேட்டுப் பழயனூர் வேளாளத்தலைவர்கள் வந்துகூடி விசாரிக்கக்
 கிழவி யென்அருமைமகனோடு நடக்கமாட்டாமல் பித்திவந்தேன்
 முன்னேவந்த மகனைத்தொடர்ந்து வந்தபேயோடு சேர்த்து ஒரு
 அறையில் அடைத்து வைத்தீர்களாம் அந்தப்பழிக்காரப்பேய் என்
 மகனைக்கொன்றுவிட்டுப்போய்விட்டதே இனிநானென்ன செய்வேன்
 என்றுசொல்லியழுதாள். வேளாளர் கோயில்வந்து செட்டிவயிறு
 பீறுண்டு மடிந்துகிடப்பதையும் பெண்ணுருவமும் சூழ்ந்தையும்
 காணுமையையும் முகபிளிந்திருப்பதையுங் கண்டு செட்டிசொல்
 மெய்யாச்சு இனிமது சொல்பொய்யாது என்று எல்லோரும்
 சங்கேதப்படி உயிர்கொடுக்கத்துணிந்து தம்தம் வீடுகளுக்குவந்து
 மனைவிமக்களுக்கு உறுதிமொழிகள் சொல்லிவிட்டு பலவகைவாத்
 திய முழக்கத்துடன் கிராமபிரதக்ஷணம்செய்து அம்மையப்பர் கோ
 விலில்வந்து செட்டிபிணத்தை நீராட்டியலங்கரித்து ஆடம்பரத்
 துடன் பூந்தேரில்வைத்துத் தாமேசுமந்துக் கொண்டுபோய் அம்மை
 யப்பர் கோவிலுக்குச் சமீபத்தில் தீக்குண்டம்வளர்த்துச் செட்டியை
 தீயிலிட்டுத் தாமும்குண்டத்தை வலஞ்செய்து ஒருவனாயொருவ
 ராகக் கைகோர்த்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவராகக் கணக்கிட்டு அறு
 பத்தொன்பதின்ம கொன்று எண்ணிக்கொண்டு தாமமாமலர்ந்த தடா
 கத்திலிறங்குவதுபோல எல்லோரும் தீக்குண்டத்திலிறங்கிக் கைலா
 யங்காணியாகக் கொண்டார்கள் தீக்குண்டத்தில் விழுந்திறந்த அறு
 பத்தொன்பதின்மரோடு எழுபதாவானகிய மற்றொரு வேளாளன்
 விடியசாமத்துக்கு முன்னேயே எழுந்து துரத்திலிருந்த வயலைப்
 பார்க்கச்சென்று மடியாதிருந்தமையால் அவனையுக்கொல்ல நினை
 த்து நீலிஅவன் மகனைப்போலுருக்கொண்டு சோறுகொண்டு போ
 வதுபோலப்போய் அவனுடன் ஊரில்நடந்த விருத்தார்த்தங்களைச்
 சொல்ல அவனுமடனே கலப்பையில்இருந்த கொழுவைப் பிடி
 யங்கிக் குத்திக்கொண்டான் பழயனூர்வேளாளர் அவனையுங்கொண்டு
 போய் அக்கினி குண்டத்திலிட்டு தகனஞ் செ
 ய்துவிட்டு செட்டிக்குச் சம்பவித்த செய்தியையும் அவன்பொரு
 டிப் பழயனூர் வேளாளர்எழுபதுபேர் அக்கினிப்பிரவேசஞ் செ
 ய்ததையும் சவிஸ்தாரமாக ஒலையிலெழுதி காஞ்சீபுரத்திலிருந்த தரி
 சனசெட்டி மனைவிக்கு அனுப்பினார்கள் செட்டிமனைவி எனது
 நாயகன் இறந்தபின் உயிர்வாழமாட்டேன் அவருடன் நானும்மடி
 வேனென்று பழயனூருக்குவந்து தெய்வங்கள் பெரியோர்களை வண

ங்கி அக்கினிப்பிரவேசமானுள் நீலிபின்சிலநாள் தவஞ்செய்திருந்து
பதவியடைந்தாள்.

வரலாறு சேக்கிழார் புராணம்.

மாறுகொடு பழயனுர் நீலிசெய்த

வஞ்சனையால் வணிகனுயிரிழப்பத்தாங்கள்

கூறியசொற்பிழையாது துணிந்துசெந்திக்

குழியிலெழுபது பேருழுழ்கிக்கக்கை

யாறணிசெஞ் சடைத்திருவாலங்காட்டப்ப

ரண்டமுறநிமிர்ந்தாடு மடியின்கீழ்மெய்ப்

பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற்

பிரித்தளவிட் டிவளவெனப் பேசலாமோ

தேவாரத் திருப்பதீகங்களிலும் புகழ்வதென்பது.

இன்னும்புகழ்நிற்க வூர்புழிக்காம லெழுபதின்மர்
துன்னுந்தழல்புக் கொளித்ததெல்லாஞ்சுரு திப்பொருளா
யுன்னும்புரிசைத் திருவாலங்காட்டி னுணாபதிக
மன்னுந்தமிழில் வகுத்ததன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

இக்காலத்தும் எக்காலத்தும் புகழ்நிலை நிற்கவும் அக்காலத்
தும் ஊரார்புழிக்காதிருக்கவும் நீலியாற் கொல்லப்பட்ட செட்
டியின் பொருட்டு வேளாண்மாக்களுள் எழுபதுபேர் பிழம்புசெறி
ந்த அழற்குண்டத்து வீழ்ந்து மூடிந்தசெய்தியனைத்துந் திருநெறித்
தமிழ் வேதமென்று யாவரானுங் கருதப்படுகிற திருமுறைகள்
உயர்ந்தமதில்குழ்ந்த திருவாலங்காட்டில் வேதப்பொருளாகிய சிவ
பெருமானைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகன்பாடிபருளிய திருக்கடை
க்காப்புப்பதிகத்திற் சொல்லப்பட்டமையால் அனைத்துச்சிறப்புடைய
வேளாளர் மரபினர்வாழ்வது தொண்டைமண்டலத்தின் கண்ணே.
டு - ௧2 இந்தபாடல்களின் உதாரணத்தாலுங் காண்க. (டுஅ)

ழவேந்தரை வேன்றோன்பது.

போனத்தினுலோர் புறவினையேற்றவன் போலவுமோ
ோனத்தினுலெதி ரேற்றவன்போலவு மேன்றுகொண்ட
மீனத்தினுன்மற் றொருகோடிசெம்பொன் விலைகொடுத்த
மானத்தினுலும் வலியதன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தன்னைவந்தடைந்தமையால் புறவிற்க்பயங் கொடுத்துக்காத்த
சிபிச்சக்கரவர்த்தியைப் போலவும், ஒர்பன்றியின் பொருட்டாகச்
சிவனை நேர்ந்து யுத்தஞ்செய்த அருச்சுனைப்போலவும் தன்னை
யடைந்திருந்த மானம் (பெருமை) சிதையாமைக்காக மீனக்கொ
டியையுடைய பாண்டியனைச் சிறைப்படுத்தி அவனால் அபராதமாகக்
கொடுக்கப்பட்ட கோடிசெம்பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டு சிறை
விடுத்த வலியானாகிய “ஏகம்பவாணன்” என்னும் வேளாண்குடிப்
பிரபுவிருந்தது மித்தொண்டைமண்டலத்திலே யல்லவோ. (ருக)

(கதைவருமாறு)

குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் ஆற்றூரிலே “வீறுசான்
மன்னர் விழையுங்குடியுள்” என்றசான்றோர் சொல்லுக்குதாரண்
மாகச் செல்வமுதலிய வற்றாலுயர்ந்த வாணபூதி என்னும் வேளாண்
குடிப்பிரபு ஒருவனிருந்தான் அவனுக்குத் தவப்பயனாக வோராண்
குழந்தைபிறந்த ஒருவருடத்தில் தன்மனைவிமுன்னிறந்துபோகத் தர்
னுமிறக்க நேரிட்டகாலத்தில் தன்மனதோடொத்த நண்பனும் பண்
ணைக்காரனுமாகிய ‘ஏகன் வசத்தில் தனதுகுழந்தையையும்’ சேம
நிதிமுதலிய செல்வப்பொருளனைத்தையும் ஒப்புவித்துவிட்டிறந்து
போயினன் பின்பு ஏகன் சரம்பன் அக்குழந்தைக்கு தக்கவர்களைக்கொ
ண்டு பால்முதலியகொப்பித்து இரவு பகல் இடைவிடாமல் காத்து
பண்ணையமுதலியவற்றையுஞ் சீராடப்பரிபாலித்துக், குழந்தைக் கைந்
துவயதானபோது இக்குழந்தைக்கு நல்லாகிரியுறற் கல்விபயிற்றவே
ண்டுமென்றெண்ணிக் கம்பரிடத்துக்கொண்டுபோய் விட்டு, இவ்விள
ம்பிரபுவைக் கல்வியால் பெரும் பிரபுவாக்குதல் தங்கள்கடமையெ
ன்று சொல்லிகையடைகொடுத்து, வேண்டும் திரவ்வியமுங்கொடுத்
த்து மேற்பாது காவல் செய்து வந்தான் அக்குழந்தை
பதினாறு வயதளவும் கம்பரிடத்துக் கலைகளைச் சம்பிரதாய
வழுவின்றியையந்திரிபறக்கற்றுக், கலாநிபுணத்துவம்
ரசபாஷியத்துவம் வியவகாரசாதுரியம் முதலியகுணங்களிலெல்லாம்
சிறைந்து சமர்த்தனானான் ஏகன்வந்து மணி பொன் பூஷணவஸ்தி
ராதிகளை தட்சணயாகக்கம்பருக்குப் போதும் போதுமென்னுமட்
டுங்கொடுத்து, ஆசீர்வதிப்பித்துக்கொண்டு; பிரபு குமாரனையழைத்
துப்போய்ச் சேமநிதியொழிய மற்றைத்திரவ்விய பொக்கிஷங்களை
யும் நிலபலாதிகளையும் ஒப்புவித்து அவற்றை நடத்தவேண்டிய

முறைகளைமுணர்த்திவிட்டு, இனியென்சுமை யொழிந்தது எங்கள் பிரபுவே இனியெனக்கு விடைகொடுக்க வேண்டுமென்று விநயமாகக்கேட்டான் அதற்குப் பிரபுகுமாரன் பெரியோய் உம்மையன்றி யெனக்குத் தந்தையும் தாயும் சுற்றமும் யாவர், நீரோன்னைக்கை நெடுழி வீட்டுவிடுவது தருமமன்று, முன்போலவே எப்போது மென்னை பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று விநயமாகக் கேட்டுக் கொள்ள ஏசனுமவ்வாறே யிருந்து முன்போலத்தன் காரியங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்து நாட்செல்லுகையில், பிரபுகுமாரன் தாய்தந்தையற்ற சூழந்தையாகிய தன்னை அவரினும் அநேகமடங்குஅதி கமாகக்கவலைகொண்டு வளர்த்து இந்நிலமையிற்கொணர்த்தமையால் ஏகன் பெயரின் கடையெழுத்தொழிய முதலிரண்டெழுத்தையும் முதலசையாகவும் கல்விகற்பித்து அறிவுண்டாக்கி யுலகத்தையுணர்த்தினமையால் கம்பர் பெயரில் முதலெழுத்து மீற்றெழுத்து மொழிய இடையிரண்டெழுத்துகளும் இரண்டாமசையாகவும் தன்னைப் பெற்றமையால் தந்தைபெயரை மூன்றாமசையாகவும் காரணகாரிய முறைப்படிச்சேர்த்துத் தனக்கு (ஏகம்பவாணன்) 'ஏகம்பவாணன் எனப்பேர்தரித்துக்கொண்டு, ஏகனைத் தந்தையாகவே பாவித்து அவன் சொற்படி சிறிதும் வழுவாமனடந்து வந்தான் இவ்வாறுநிக முங்காலத்து ஏகன்தனதுபிரபுவாகிய ஏகம்பவாணனுக்கு ஒத்தகுடியில் கல்வியறிவு கற்ற நல்லொழுக்கம், வனப்புமுதலிய நற்குணங்க ளாற் சிறந்தபெண்ணைத் தானே தெரிந்தெடுத்து மணம்புரிவித்தான் சகிபதிகள்இன்பக்கடலுளாழ்ந்துவாழ்ந்திருக்கும் நான்களிலோர்நான், ஏகன்ஏகம்பவாணப்பிரபுவைத்தனிமையாகஅழைத்துக்கொண்டுபோய் என்பிரபுவே இன்னுமொருசுமை யெனக்கிருக்கிறது அதைநானி ன்னமுஞ் சுமக்கமுடியாதுஎன்சொல்லையபிமானித்து அதையும் நீரோ சுமந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிச் சேமரிதியிருக்குமிடத்திற்கொண்டுபோய், இவ்விடத்திலேதான் உமது முன்னோர்யாவருந் தேடிவைத்த திரவியமெல்லாம் சேமித்திருக்கின்றன. அத்திரவியத்துக்களவில்லை, வேறு ஒருவருக்குந்தெரியாது உமக்குத்தக்கபுத்தியும் சத்தியமுண்டானபின் காட்டும்படி யெனக்குக்கட்டினாயிட்டு உமதுதந்தை பூரணமடைந்தார் உமக்கு அவசியம் நேரிட்டகாலத்திலிதை யெடுக்கலாமென்றுசொல்லி யொப்புவித்தான். ஒப்புக்கொண்ட ஏகம்பவாணன் ஒருநாள் சேமரிதியறையைத் திறந்துபார்க்க வெத்தனிக்கையில், அதனைக்காத்திருந்தபைசாசம் எதிர்ப்பட்டு, இங் குள்ளதிரவியங்களுக்கு உடையவனியே ஆயினும் நான்நெடுங்கால

ங்காத்திருந்ததற்குப் பயனில்லாம லுனக்கு விடமாட்டேன், பயன் என்னெனில் ஏகபுத்திரனும் சத்தியசம்பன்னனுமாகிய ஒருவனை பலியாகக்கொள்ளுவது. இத்தன்மையுள்ள வொருவனை யெனக்குப் பலிகொடுத்தால் இத்திரவியமெல்லாமுன்னுடமையாவதன்றியும், நானு முனக்குவேண்டியபோது ஏவல்செய்துக்கொண்டிருப்பேன் என்றது அதுகேட்டு ஏகப்பவாணன் திடுக்கிட்டி, இ த ற் கு யா னா த் தேடிக்கொண்டுவந்து பலிகொடுப்பது இப்புதையலில்லாமல் நமக்கெ ன்னகுறையிருக்கிறதென்று நினைத்துப் பின் பொன்றுஞ்செய்யாம ற் சும்மாவிருந்துவிட்டான்.

சிலநாள்சென்றபின் ஏகன் சாம்பான்பிரபுவே சேமவறையை திறந்துபார்த்தீரா என்கேட்டான். அதற்கு ஏகப்பவாணன் ஆம், திறக்கவேத்தனித்தேன் அங்கோர்பேய்வந் திப்படிசொல்லிற்று என்று அப்பேய் சொல்லியவற்றைச் சொன்னான். அதுகேட்ட ஏகன் இத ற்குமலைவானேன். நான் ஒருதாய்க்கு ஒளோமகன், என்மனதறிந்தமட் டும் சத்தியவழியிலேயே நடந்திருக்கிறேனென்று நம்புகிறேன். என் னைப்பலிகொடுத்துவிட்டு அப்பொருளையும் பேயையும் ஆளுமென்றான் அச்சொல் செவிபுருந்தமாத் திரத்தில் ஏகப்பவாணன் இடி-ஒசைகேட் ட நாகம்போலத் திடுக்கிட்டிப் பிரமித்து மயங்கித்தெளிந்து பெரு மூச்சுவிட்டு, ஐயனே உம்மைப்பலிகொடுத்து அப்பொருளை அடை வதிலும் என்னையே பலியாகக் கொடுப்பது நன்றல்ல வேரா? இச் செல்வத்திற் கெல்லாம் காரணத் தந்தை நீ ரன்றி வேறுயார் தந்தை யைக்கொன்று பெருஞ்செல்வனாகி வாழ்வகினுலுண்டாகும் இம்மைப் பயனிலும் தந்தையைவழிபட்டுத் தரித்திரனாயிருப்பதனு லுண்டா கும் பயன் தீயதாமோ? எனக்குச்சேமநிதிமாத் திரமல்ல எல்லாப் பொருளையுமிழந்து விட்டாலும் அச்செய்தியைகனவிலும் நினையேன் உம்மைப் பிரானனோடு கண்ணாரப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதே யெ னக்குப் பெருஞ்செல்வவாழ்வு ஆதலால் அப்பொருளெனக்கு வேண் டுவதில்லையென்றான்.

பின்னும் ஏகன் என்குலதெய்வமே கிழப்புலையன் சொல்லையுஞ் சற்றுச்சிந்தைசெய்யவேண்டும் யானோகிழவனாயினேன் இனிநானிரு ப்பதனாலும் ஒருபயனுமில்லை எனதுசாவும் வீணானசாவே இப்படி யாக என்மரணம் உமக்குப்பெறலரும் பயனைத் தருமானால் என்மன ம் பெருங்களிப்படைந்து, எனது பாவப்பிறப்புப்புண்ணியப்பயன டையுமே; இப்பெரும்பயனை யெனக்குக்கொடுக்கப்படாதா என்றான்

ஏகம்பவாணன் நான் அச்செல்வத்தையும் உமதுமரணத்தையும் வேண்டிலேன் இனியதனை நினைப்பதில்லையென்று சொல்ல, இருவருந் தங்கள் காரியங்களிற் சென்றனர்.

மறுநாளிரவில் அர்த்தசாமத்தில் ஏகன் எழுந்து சேமயிருப் பிட்டுச்சென்று, ஓ புதைபல்காக்கும் பூதமே நீ கேட்டுக்கொண்டபடி இதோநான் உனக்குப்பலியாகிறேன் இனி நீ உனதுகாவலிலிருக்கின்ற திரவிபங்களையெல்லாம் எனது ஆண்டவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தாவிட்டு நீயும் என்னைப்போல ஏவல்செய்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுக் கையரிவாளால் சுழுத்தை அறுத்துக் கொண்டிறந்தான் உடனே அப்பேய் ஏகம்பவாணனைவந்தெழுப்பி ஒபிரபுவே நான் பலியேற்றுக் கொண்டேன் உனது உடைமையை நீயே ஒப்புக்கொள் எனக்கென்னபணிவிடை கொடுக்கிறாயோ வதனைச் செய்திருப்பேன் என்றது.

ஏகம்பவாணன் அதுகேட்டுத் திகிலோடெழுந்து விரைந்துபோய் அவ்விடத்தில் ஏகன் கழுத்தரிந்துகொண்டிறந்து கிடப்பதைத் தீவர்த்திவெளிச்சங்கொண்டு பார்த்தவளவில், அடியற்றமரம்போலவன் மேல் வீழ்ந்து எனது ஜென்மந்தர தபோபலனே யுருக்கொண்டு வந்த என்னப்பனே இவ்வுலகத்துள்ள அநேகானேகருள் ஏகனே எனக்கனேகந்தந்தையும் உறுதிச்சுற்றமும் உற்றதுணையுமென்று பெருமகிழ்வு கொண்டிருந்தேனே; உனது பெருப்புகழை நிலைபெற நாட்டி, எனது பெரும்பழியை யுலகறியக்காட்டி, என்னெஞ்சில் வடவனலைமூட்டிச், சந்தாபத்தாள்வாட்டித், துக்கசாகரச்சுழலிலென்னை யாட்டி விட்டுப்போயினேயே. உன்னாலேகிடைத்த இவ்வுலகவாழ்வு நீபோனபின்பு எனக்கேன் இதோ நானும் உனக்குத்துணையெய்வந்தேன் வந்தேன் என்று கதறிக்கலுழ்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

அவனைத்தொடர்ந்துசென்ற அவன்மனைவியு மழுது பரிதபித்துத் தேறித் தன்னொபகையுபசரித்து மூர்ச்சை தெளிவித்துத்தேற்றவொருவாறு தேறித்தந்தைக்குச்செய்யுங் கடைமையனைத்தையும் ஏகனுக்குச்செய்து முடிப்பித்து, நானடைவிலேதேறி இல்லறம் நடத்தி என்டிசாமுகங்கனிலும் தனதாக்கினை செல்லவாமும் நாளில்.

பாண்டியன் தனதுதேசத்து எல்லைவரையறைப்பற்றிய வழக்கைத் தீர்த்துக்கொள்ளச் சோசோழரிடத்துவந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் எல்லை வரையறுத்துக்கொண்டபின் மூவருங்கூடி சோழசமஸ்தானத்துக்குவந்து பலதலங்களைச்சுற்றித் தரிசித்துக்கொண்டு

வரும்போது, ஆற்றூரிலே யேண்டிசையினுங் கீர்த்திபரந்த ஏகம் பவாணப்பிரபு. வீட்டி லகனைப்பார்க்கும்படி வந்து விசாரித்தார்ஜன் அவனை மனைவி முதல்வர் கழனிபார்க்கப் போயிருக்கின்றார் என்று ஏவலாளராலறிவிக்க அதுதெரிந்த மூன்றாசருள் சேரசோழர்நாம் வந்தபோதிருந்து நம்மையுபசரிக்கவில்லையே யென்று ஆயாசக்கொ ள்ளப், பாண்டியன் அகங்கரித்து “மூப்பர்நாற்றுமுடிபிடுக்கி நடப் போயினரேர்” என்று ஏளனமாகச்சொல்ல, ஏவலாளராலது தெரிந்த ஏகப்பவாணன் மனைவி சினங்கொண்டு.

வேண்பா.

“சேனை தழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
யானை மிகித்த வருஞ்சேற்றில். - மானபரன்
மாவேந்த நேகம்ப வாணன் பறித்துநட்டான்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி.”

என்னும் பாடலைச்சொல்லி யனுப்பக்கேட்டு மனம்புழுங்கி யா சர்முவருஞ்சென்றனர்.

வாணன் வீட்டில் வந்தவுடனே மனைவிநிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்ல, மானத்தால் மனம்புழுங்கிக் கண்கள் சிவந்து அவரது செருக்கை யொழிப்பெனென்று கோபித்தெழுந்து, தனக்கடிமை யாகிய பைசாசத்தை யழைத்துச் சேரசோழபாண்டியரை யுடனே பிடித்துக்கொண்டுவந்து சிறைச்சாலையிலடைக்கும்படி கட்டளையிட டான். அப்பேய் உடனே சேரசோழரைப் பிடித்து சிறையிலடை த்துவிட்டுப், பாண்டியனிடத்தில் வேப்பமாலையிருப்பதா லனைக் கிட்டவென்னாலாகாது என்றது. சேரசோழர் வேண்டிக்கொண்ட மையால் அவர்களைச் சிறைவிடுத்துக், சுப்பரிடத்திருந்து நான்குநாதி ப்பெண்களை வரவழைத்து, அவர்களுக்கு வேண்டுமான உஸ்திர பூஷணதிகளைக் கொடுத்துப் பாண்டியன் சபையிற்போய் அவன்மே ற்கவிபாடி யவனது கழப்பகையென்னும் வேப்பமலர் மாலையைப் பரிசாகவாங்கி வரும்படியனுப்பினான்.

அப்பெண்கள் ஆடையாபரணதி யலங்காரராய்ப் பாண்டியன் சபையிற்போய்க் கையில் வீணையேந்தியவனைச் சிறப்பித்தப்பாட அவனிவர்களுடைய கல்வியைத்திற்காக மிகநயந்து அளவிற்ற விலை யுள்ள ஆபரணவஸ்திராதிகளைக் கொடுக்க, அவற்றையேற்காமல், எமக்கு இவையெல்லாம் எமது ஏகம்பவாணப்பிரபு தனையாளை விரந்தவையுண்டு எம்மையாசிப்போர்க்கு இவற்றினும் பதின்மடங்கு

யாமேகொடுப்போம் யாமிவற்றைக் கருதிவந்தேமல்லம், உமதுவே
ப்பமாலையே எம்மால்வேண்டப்படுவது என்று ஒவ்வொருபெண்
னோவ்வொருபாடலாக முன்னர்மூன்றுபேர்.

வேண்பாக்கள்.

“மாப்பைந்தார்க் கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க் கல்லவென்பெண்
வேப்பந்தார்க் காசைகொண்டு விட்டாளே பூப்பைந்தார்
சேர்த்திருக்கும் நெல்வேலிச் சீவிலிமா ராதமிழை
யாய்ந்திருக்கும் வீரமா ரு.”

“தென்னவா மீனவா சீவிலிமா ராமதுரை
மன்னவா பாண்டி வரராமா - துன்னும்
சுரும்புக்குத் தாராளித்த துய்யதமிழ் நாடா
கரும்புக்கு வேம்பிலையே கண்.”

“வேம்பா கிலுமினிய சொல்லிக்கு நீமிலைந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாவோ - மீன்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்றபுயத்து
மாலையிலே மாலையைத்தாண் மான்.”

என்னும் மூன்றுபாடலைப்பாடப் பாண்டியன்தன் வேப்பமாலையெ
கொடுத்துவிடில் பாணன் பேய்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுமேயெ
ன்றஞ்சிக் கொடேனென்றுமறுத்தால், வரையாது கொடுக்கும்வன்
ளற்றன்மையுள்ள நங்குலத்துக் கிழுக்காகுமே, வாணனா லேவப்ப
ட்டுவந்த இக்கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டியர் வேறுகொடையால் மகி
ழுஞ்சாமானியல்லவே, வெள்ளாட்டியர் யாசித்த கேவலப்பொரு
ளைக் கொடாதவனும் வள்ளலோடுவன வுலகம்பழிக்குமேயென்று
இவ்வாறு ஆலோசித்துக்கொண்டே யொன்றுஞ்சொல்ல நாவெழா
திருந்தான் அதுகண்டு மற்றொருத்தி.

“இலகு புகழாறையேகம்ப வாண்
னலகை வரும்வருமென் றஞ்சி - புலகறிய
வானவர்கோன் சென்னிமிசை வண்கை வளையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேம்பு.”

என்னும் பாடலைப்பாடினான் அதுகேட்டுப் பாண்டியன் வெட்கி,
இனிமக்கென்னதீங்கு நேரிடினும் நமது குடிக்கும் கொடைக்கும்
பழிப்பில்லாதிருந்தாற் போதும் என்றுதுணிந்து, தனது வேப்பமா
லையைக்கொடுத்தனுப்ப. அவர்கள் திரும்பிவந்து ஏகம்பவாணப்பிர
புலிடத்தில் மாலையைக்கொடுத்துப் பரிசுபெற்றுப் போயினர்.

பைசாசம் உடனே பாண்டியனைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து சிறையிலடைத்துவிட்டு பிரபுவிடத்தில் செய்தி தெரிவித்துப்போயிற்று அப்போது ஏகம்பவாணமுதலியார் சபையில்வந்து யாழேந்தி ஏகம்பவாணனது புகழைச்சிறப்பித்து மங்கலப்பாடல் பாடிய யாழ்ப்பாணனொருவனுக்குப் பாண்டிநாட்டைப்பரிசாகக்கொடுத்தான்.

பாண்டியன்மனைவி அதுதெரிந்து ஏகம்பவாணமுதலியாரிடத்து வந்து அவரதுசெல்வம் அதிகாரம் கொடைமுதலியவற்றின் சிறப்புத்தோன்ற.

“என்கலிகை யென்சிலிகை யென்றவச மென்றவசம்
என்கரியீ தென்பரியீ தென்பரால் - மன்கவன
மாவேந்த னேகம்ப வாணன் வரிசைபெற்ற
பாவேந்த லாவேந்தர் பார்த்து.”

என்னும்பாடலைப்பாடித் தன்மன்கிலியத்தைப்பரிசாகக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டான். பாண்டிப் பெருமாட்டிக்குத்தக்க ஆசனமுதலிய கொடுத்திருப்பித்து உபசரித்து அரசனைச் சிறைவிடுத்திக் கொணர்வித்து கொடையால் தனது செல்வத்துக்குமாத்திரமல்ல உயிர்க்கும் இடர்வருமென்று தெரிந்தும் கொடைக்கடன் மறவாத்தடக்கையோர் வள்ளலென்று மகித்து அரசியோடிருக்கச் செய்தலும், பாண்டியரசன்தன் பிழையை யினிமனத்துட் கொள்ளாமல் தன்னைநன்பனாக பாலிக்கும்படி மன்றாடினான் ஏகம்பவாணப்பிரபு உமதுவேண்டுகோளுக்கன்று, உலகமாதாகிய பாண்டிய பிராட்டியாரது அன்பின்பொருட்டேயுமக்கு உயிர்ப்பரிசுகொடுத்தனன் என்றான். அதுகேட்டுப் பாண்டித்தேவியார் இப்பிரபுவினிடத்துள்ள செல்வம் அதிகாரம் கல்விகளினும் பிறப்பொழுக்கங்குன்றமையும் விரயமும், தயாளமும், கொடையும், பிறர்க்குரிய பொழுக்கம் மேன்மைமுதலியவற்றைக் கெடாது பாதுகாத்தலுமாகிய வுத்தமோத்தம குணங்களே மிகச்சிறந்தன எனத்தன்னுள்ளே சிந்தித்து மிகமகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

“வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிலாத்தோன்றுமே - சுற்றோர்
திறந்தாங்குந் தாங்குஞ் செசமுழுதுந் தாங்கும்
அறந்தாங்குந் தொண்டையரசு.”

என்னும்பாடலைப்பாடி பாண்டியனுடவ்வாழேபயந்து.

“வாணன் புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை
வாணன் புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை - வாணன்
படைக்கெல்லை திக்கெல்லை பைந்தமிழ்தோர் வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர்தம் கோள்.”

என்னும் பாடலைப்பாடினன் பிரபு அவைகளைக்கேட்டு மனங்
களிந்து மதுரையரசாட்சியை யாழ்ப்புலவனுக்குப் பரிசாக நான்
கொடுத்தவிட்டமையால், எனக்கு அஹமானமுண்டாக வெண்ணை
யவமதித்துப்பேசிய குற்றத்துக்காராதமாகக் கோடிசெம்பொண்ணை
அப்பாணனுக்குக்கொடுத்து விட்டு உமது அரசாட்சியைப் பெற்றுக்
கொண்டு சுதமாக நீவிர் வாழலாம் என்று சொல்லிவிட்டுச் சிலநா
ளவர்களைத் தன்வீட்டிலவைத்துபசரித்து, மணி பொன் ஆடையாபா
ணதிகளும் சதுரங்கச்சேனைகளும் பரிசாகக்கொடுத்து விடைகொடு
த்தனுப்பினான். அவற்றைப்பெற்று மகிழ்ந்து.

“வாணன் புகழெழுந்தா மார்புண்டோ மாகதர்கோன்
வாணன் புகழரையா வாயுண்டோ - வாணன்
கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
அடிதாங்கி நில்லா வரசு.”

என்னும்பாடலைப்பாடி யுபசாரஞ்சொல்லி மகிழ்வித்து விடை
பெற்றுக்கொண்டு பாண்டியரசன் தேவியுடன் தன்னகர்சேர்ந்து,
பாணனுக்கு கோடிசெம்பொண்கொடுத்தபசரித்தனுப்பிவிட்டித்தன்
னரசாட்சியெய்து வாழ்ந்திருந்தான்.

இப்பால் ஐகம்பவாணபூபதி கம்பரைதரிசிக்கவிரும்பித் திருவழு
ந்தூரிற் சென்று அவர்வீடுசேர அர்த்தசாம்ம் அப்போது நித்திரா
க்குரியகாலமாயிருந்தமையால் வேலைக்காரரொழும்படி கடைவாயிற்
கதவை மெல்லெனத்தட்டினான் அச்சத்தங்கேட்டுக்கம்பர் யாவர் கத
வைக்கதறுவித்தார் என்றனர். ஆஆ அபசாரஞ்செய்தோமெயென்று
துணுக்குற்று ஏகம்பவாணப்பிரபு ‘கம்பாடியான்’ என்றான் அதுகே
ட்டுக் கம்பருடனே சயனத்தலத்தைநீங்கி.

“பாண்டியனைப் பேர்மாற்றிப் பாணற் கரசளித்த
ஆண்டகையென் றுனை யறியேனோ - மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடக்கிவா னுவுனது
பேர்மாற் றுவதரிதோ பேசு.”

என்னும் பாடலைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்து சுதவைத்திறந்து

தழுவிக்கொண் டெள்ளுகொடுசென்று இருப்பித்து: உண்டி முதலியவற்றாலுபசரித்துச் சேமமுதலிய சுபவிசாரணைகள் செய்து அளவளாச் சிலபகலிருந்து பிரபு தன்னுருக்கேக விடைகேட்கத் தானுமுடன்சென்று ஆற்றார். சேர்ந்து ஏகம்பவாணன் வீட்டில் “ஆற்றுப்படை” என்னும் துறையில்,—

“தேருளைப்புரவி வாரணத்தொகுதி திறைகள்கொண்டுவருமன்னின்- தேயமேதுனது நாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவு பாணகேள் - வாருமொத்தகுடி நீருநாமுமக தேவனுறைநகர் காவலன்- வாணபூபதி மகிழ்ந்தளித்தவெரு வரிசைபெற்றுவரு புலவன்யான்- நீருயிப்பரிசு பெற்றுமீளவர லாகுமேகுமவன் முன்றில்வாய்- நித்திலச்சிகர மாடமாளிகை கெருங்குகோபுர மருங்கெலாம் - ஆருநிற்குமொரு வேம்புநிற்குமுயர் பனையுநிற்குமத னருகிலே அரகிருக்குமர சைச்சுமந்தசில வத்தினிற்கு மடையாளமே.” என்னும்பாடலையும்.—

“சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனையான்
சோற்றுக் கரிசிதரச் சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொன்
அளிக்குமா றெவ்வா றிவன்.”

“உலைக்குரிய பண்ட முவந்திரக்கச் சென்றால்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான்—மலைக்குரிய
வாணர்கோ னுறை மகதேவ னுக்கித்தப்
பாணன்மே லென்ன படை.”

“இலங்கு பெரும்புகழா னேகட்ப வாணன்
விலங்கு கொடுவருக வென்றான்—விலங்கியபோர்ச்
சேரற்கோ சோழற்கோ தென்பாண்டி நாடாளும்
வீரற்கோ யார்க்கோ விலங்கு.” என்னும்:—

வெண்பாக்கள்முதலிய பல பாடல்களையும் பாடிச் சற்காலகேத பஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து சதுரங்கசேனைசூழ காளைமுதலிய வீரசின்னங்களும் பேரிகைமுதலிய வாத்தியங்களுந் தொனிக்கச் சங்கீதவிசை யினிக்க, நாடகமயிலார்குழப் பாடகப்பெண்கள் தாழ்வாணபூபதி புடன்சென்று வழிகாட்டிவிட்டு வணக்கிவிடைவேண்ட ஆசீர்வதித்து வாழ்த்தி விடைகொடுத்துத் தானும் விடைபெற்றுக் கொண்டு கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் தன்வீடுபோய்ச் சேரத்தானும் தன்மனைபோய்ச்சேர்ந்துநெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்தான்.

ஆரான்முடியுமிக் காரியந்தோடவி ழாத்திமலர்த்
தாராணவேம்பின் றெடையாணைப்பெண்ணையந் தாமனையும்
போராடிக்காவலில் வைத்தவப்பாட்டும் புனைந்ததன்றோ
வாராருமோட்டிளங் கொங்கைநல்லாய்தொண்டை மண்ட-
[லமே.

[இதன்பொழிப்பு]

இரவிக்கையணிந்த வுயர்ந்ததனங்கோயுடைய நல்லாளே இதழ்விரிகி
ன்ற ஆத்திமலர் மாலையையணிந்த சோழனையும் வேப்பமலர் மாலை
புனைந்த பாண்டியனையும் பனைமாலேதரித்த சேரனையும் போர்செ
ய்து வென்று ஆற்றார் ஏகம்பவாணபூதி சிறையில்வைத்து இவ்
வெற்றியாற் பாமாலைகளும் பெற்றான் இக்காரியஞ் செய்யவேறு
எவர்தரத்தார் இத்தகைய பிரபுவையுடையதல்லவோ வித்தொண்டை
மண்டலம்.

(சு0)

நீளத்திரிந்தென்று வெண்பாவினலன்று நின்றையர்கோன்
காளத்திவாணனைப் பாடியபாடல் கருதுமண்ட
கோளத்தினுஞ்சென்று பாதாளம்புக்குக் குலவுசகர
வாளத்தினுஞ்சென்ற தாலெளிதோதொண்டை மண்டல
மே.

[இதன்பொழிப்பு]

திரு நின்றையூர்க் காளத்திவாணமுதலியார் புலவோரை வறு
மையென்னுங் கொடும்பகைவருத்தாமல் ஆதரஞ்செய்து புகழ்பெ
ற்றவராதலின், அப்புகழ்தோன்ற வொருபுலவர் (என்னை நட்புகொ
ண்டவறுமையே நீ என்னோடுகூடி நெடுங்காலத்திரிந்து வருந்தின
ய் காளத்திவாணனது திருநின்றையூரில் நாளை நான்சென்றால் அப்
பால் நீ என்னோடிருக்க முடியாதல்லவா? அதன் பின்னர் நீ எவ்
விடமோ நானெவ்விடமோ அநியோம் ஆகையாலின்றைக்கு மாத்
திரமாவது என்னுடனிருந்துவிட்டுப்போ என்னும் பொருளடக்கி)
நீளத்திரிந்துழன்றாய் - எனமுதலமையப்பாடிய வெண்பாப்பாடல் அ
ண்டமுகட்டினுஞ்சென்று பாதாளத்திலும் புகுந்து அமையாமல் சக்
கரவாள கிரியையுஞ் சூழ்ந்து கொண்டது அத்தகையபிரபுவை
யுடைய வித்தொண்டை மண்டலம் எளிதாமோ.

(சுசு)

அச்செய்யுள்வருமாறு.

“நீளத் திரிந்துழன்றாய் நீக்கா நிழற்போல
நாளைக் கிருப்பாயோ நல்குரவே—காளத்தி

நின்னறக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே நானெங்கே
யின்னறக்கே சற்றே யிரு.”

ஒருபுலவர் நாம் இதுகாறும் காளத்திமுதலியானா அடுக்காமல் போய்விட்டோம் அவர் நமது தரித்திரத்தை அதஞ்செய்பவர் என்றறிந்தும் (மாணிக்கமுடைய நாகமானது தான்மறைந்திருக்க இருளைத்தேடுதன்மைபோலவுந் தற்போதத்தையுடைய ஒருவன் தனக்கு சுகத்தைத்தேடுந் தன்மைபோலவும்) வீணேதிரிந்துழன்று காலம்போயிற்று. பட்சிகளுக்கெல்லாம் உயரச்சென்றுபறக்கும்பகூழிராஜனாகிய கருடன்தனக்கு இராவேண்டும்போழ்து பூமியில்வந்திறங்கி யுணவு பெறுவதுபோல நான்தம்மிடத்தில்வந்து எனக்குவேண்டிய வைகளைப்பெற்று சுகமடையாமல் அலைந்தேன் இனிபெனக்கு ஒருக்காலும் துன்பமில்லாமல் தங்களால் சுகத்தையடையப்பெறுவேனென்பது கருத்து (பாம்பு சிரசில் மாணிக்கம் இருக்கும்போது இருளைத்தேடினால் அதற்கு கிடைக்கமாட்டாவாம்) எப்படி. எனில் சர்ப்பமானது பகற்காலமெல்லாம் புற்றுக்குள் மறைந்திருந்து இரவில் உணவுதேடும் பொருட்டு வெளிப்பட்டு தனக்கு வெளிச்சம்உண்டாகும்படி தன்படத்தின் மீதிருக்கும்துவாரவழியாக படத்துக்குள்ளிருக்கும் மாணிக்கத்தை வாயுபந்தனஞ்செய்து அத்துவாரத்தின்வழியாக மேலேற்றி அவ்வொளியினாலேயே இரைதேடியுண்டு பின்னர் பழயபடி யிருளைக்காணாது தேடியலைந்து பூர்வகியாபகம்வந்து முன்போல்சுவாசத்தின் வழியே அம்மாணிக்கத்தை உள்ளிறக்கிக்கொண்டு இருளாகியதன்னிருப்பிடத்தே அடங்கி இருக்கும். (தற்போதத்தையுள்ள ஒருவனுக்கு போதவறிவுள்ள வரையில் சுகம் சித்திக்கமாட்டாதென்பதாம்.

இந்தவுபமானங்களை ஒழுவிலொடுக்கம் சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம் பரபகூடம் என்பவைகளிலும் காணலாம்.

தரித்திரமானது அனுகாவண்ணம் உலகிலுள்ளமாதர்கள் சாக்கிரதையாக கியாபகத்தில்வைத்து நீக்கத்தருமவைகளை நீக்கவேண்டும் அவைகளாவதுதுடைப்பத்திறன்பெருக்குகிறதும்பும் பெண்டுகள்பாதனூரியும் கழுதைதும்பும் ஆட்டின் தும்பும் சாயரகைகூயில் மந்தைகள் முன்வருந்தும்பும் மேல்படப்படாது தூண்நீழல்கட்டில்நீழல் இரவில் அரசுமரத்து நீழலிலும் பகலில் விளாமரத்துநீழலிலும் பனைமரத்து நீழலிலும் ஒருபோதும் போகப்படாது கையலம்பும் ஜலம் நகத்து

சலம் மயிர்நுனி சலம் கைகாலலம்பிய மீதிசலம் பூமியில்விழுந்த வெற்றிலையுமாகாது. உதயத்திலும் அஸ்தமனகாலத்திலும் நித்தினா செய்யப்படாது பிறர்முகந்த சந்தனம் புஷ்பமாமாகாது இதெல்லாம் உண்டானவர்களுக்கு லக்ஷ்மி விலகிப்போவான் வறுமையுண்டாம் இவைகள் ஏழையாண்டு சனி அட்டமச்சனியுந் துடருங்கால் புத்திருறைந்து இதெல்லாம் நேரும் இத்துன்பங்களால் வருந்துங்காலத்தில் நான் தருமர் சீதை புருவன் கார்த்தோடகன் தமயந்தி ருதுபர்ன்னன் இவர்களை உதயத்தில் தியானித்தால் கலிநாசம் பாபநாசம் உத்தமவர்த்தனம் கீர்த்தி ஆயுர்வர்த்தனம் உண்டாகும் இவர்கள்நங்கள் பெயரை தியானித்தால் அவர்களை துன்பஞ்செய்யாமல் காக்கும்படி சனீசுவர பகவானிடத்தில் வரம்பெற்றிருப்பதால் குரூரம் சாந்தியாம் இப்படிப்பட்ட கொடியதரித்திரமும் திருநின்றையூர் காளத்திவாண முதலியானா ஒருபோது நினைத்தமாத்நிரத்தில் நீங்கிவிடும் என்பதாம் இதனால் அவ்வூரில் லக்ஷ்மி வாச மாயிருப்பதால் திருநின்றையூர் என்பதாம்.

புலவோராமகீழ்விப்பபென்பது.

முழங்குமியத்துட னோர்பாவலன்வர முன்னியவன் [புறம்
முழங்குஞ்சிவிகையைத் தாங்கிக்கொணர்ந்துபின் றுன்னிரும்
கிழங்குடனேயா யிரவகையாங்கறிக் கீரனமும் [மே.
வழங்கும்பெருநகர்ப் பிச்சையப்பன்றொண்டை மண்டல
[இதன்பொழிப்பு]

பலவாத்தியமுழக்கத்தோடு ஓர் வித்துவானானவர் தன்னையாடிவர தான் எதிர்கொண்டு விளங்குகின்ற அவரது பல்லக்கைத்தாங்கித் தனதில்லத்திற் கொணர்ந்து பாதுகாத்தமுதலிய கொடுத்துபசரித்து அவ்வித்துவான் விரும்பியபடி கிழங்குவகைகளுடன் ஆயிரவகைக் கறிகளுடன் கீரைக்கறியுஞ் சேர்த்தன்னமிட்டு மகிழ்வித்த பிச்சையப்பனென்னும் வேளாண்குடிப் பெரியோன் வாழ்ந்த பெருநகரமென்னுந் திருத்தலமும் தொண்டைமண்டலத்துள்ளது. (சுஉ)

கதைவருமாறு.

மகாவித்துவானொருவர் தென்னாட்டிலிருந்து தலயாத்திரைசெய்துக்கொண்டு காஞ்சிபுரம் தரிசிக்கப் போகும்வழியில் “மாதாணை மூனார், உழுதை, பிரயிச்சரம். பிரமபுரம்” எனப் பெயர்பெற்ற பெருநகரில் பிரயிச்சரை தரிசிக்கும்பொருட்டுத்தங்கி, அப்பதியில் அன்

விச்செல்வம், பொருட்செல்வம் புழிச்செல்வ முதலியவற்றைத் தனக்கே உரியவையாகப்பெற்று வாழ்ந்திருந்த பெருநகர் வளவந்தையார் கோத்திரத்துப் பிச்சையப்பமுதலியார் வீட்டைநாடிப் பலவாத்தியங்கள்முழங்கப் பல்லக்குவரிசை செய்துக்கொண்டுவர அதுதெரிந்த பிச்சையப்பமுதலியார் அவ்வித்துவானை பெதிர்கொண்டு சிவிகை தாங்கித் தனதுவீட்டிற் கொணர்ந்து பாதோதகமுதலியகொடுத்து ஆசனமிட்டிருத்தி யுபசரித்து அமுதருந்தும்படி வேண்டினார். அதற்கவ்வித்துவான் ஆயிரவகைப் பதார்த்தத்துடன் அன்னமிட்டாலுண் போம் என்றார். ஆனாலவர்கருத்து அரைக்கோயுடன் சோறிட்டாலும் உண்பேன் என்பதுதான். அதுகேட்டு முதலியார் சற்றையோசித்து நிற்கையில் அவரதுபத்தினியார் இதற்கு யோசிப்பானேன் தடையின்றிச் செய்யலாமென்று குறிப்பித்தமைகண்டு; சித்தத்தின்படியேயாகுமென்று சொல்லி அமுதுக்கழைக்க; அவ்வித்துவான் உண்ணுதற்கமையமுதலியார் அவர்க்கு ஸ்நானமுதலியவை செய்வித்துபசரித்து; ஆசனமிட்டு அதன்மீதிருக்கச்செய்ய, அவரதுமனைவியார் தலைவாழையிலையை நீராற்சுத்திசெய்து முறைப்படிவிரித்து பலவேறுவகையாகச் சமையல்செய்த அறுசுவையமைந்த கிழங்குவகைகளுள்ளிட்டவியஞ்சன பதார்த்தங்களை யெல்லாம் இருக்கைவசதி கைவசதிகளுக்கும், உணவுகிரமத்திற்கும் ஏற்றமுறையே படைத்து அரைக்கோக் கறியையும் வலப்புறத்தில் முன்னேபடைத்து சர்க்கரை முப்பழம் தேன் நெய் பால் பாயசம் தயிர்முதலியவற்றோடு அன்னம்படைத்தார் இவ்வாறு ஒருதலையாய்ச் - சகிபதிகளிருவரும் “வலியன, மெலியன, நீர்த்தன்மையன,” என்னும் மூன்றுதன்மையனவாய், “உண்டல், தின்னல், பருகல் முதலிய நாற்றொழிலா லுட்கொள்ளப்படுவனவாய், “தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து ஒக்கல்தான்” என்னு மைவகையானாயுந் திருத்தி செய்வனவாய் “இனிப்பு, கைப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு” என்னும் அறுசுவைநிறைந்து கண்டோரரசை மீறி யெழுபதமாய் தன்கைக்கு எட்டின வாய், நவமாய்ச் சமைக்கப்பட்டுப் பத்துதிசையும் பரிமளிக்கும் அன்னமுதலியவற்றையும், அவற்றோடு தன்கருத்தையுணர்த்தும் அரைக்கோப்பாகத்தையும் படைத்திருப்பதை வித்துவான்பார்த்து அம்முதலியார் வாழ்க்கைத்துணையாகிய பத்தினியாரது கற்ற நற்குணம் நல்லொழுக்கங்களுடன், சமைத்தற்றிறத்தையும், படைக்குந்திறத்தையும், இவற்றோடு சொல்வோர்கருத்தறிந்து செய்யவல்ல

அறிவின் துட்பத்தையும், மிகவும் நயந்து வியந்துகொண்டு, போசனஞ்செய்து தாம்பூலமுதலிய உபசாரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு பிச்சையப்பமுதலியார் பேரால் அவரது மனைவியார் பெருமை தோன்ற ஓர் சதகம் என்னும் பிரபந்தம்பாடித் தக்கபரிசும்பெற்றுச் சென்றனர் அப்புலவர்பாடிய சதகத்தில் (பிச்சையப்ப முதலியாரது மனைக்கிழமைபூண்ட கற்புநாயகியைக் குறித்த பாடல் வருமாறு,

உடையவீழ்ந் தான்கரம் போலுநட் பென்னு முயர்மொழியின்
நடையுடை யாய்மிடி யுற்றுழி நண்பர்க்கு நற்றமிழ்ச்சொற்
படையுடை யார்க்கு நிதியா யினைவெள்ளைப் பங்கயத்தின்
பெடையுடை வேதத் தனஞ்சேர் பெருநகர் பிச்சப்பனே (க)

திருமாது போன்று மனக்காவல் கொண்டெந் நெய்வமென்ன
வருமாறி னுங்கொண்ட கேள்வனைப் பேணி யுவந்துசெல்வம்
வருமா நறிந்தில் லறவியல் வாய்மை வயக்கியபெண்
பெருமா ளிவளல்ல வோவுழு தாபுரி பிச்சப்பனே (உ)

வாடா மலர்க்குழல் வேங்கம்மை வையத்து மாதர்சென்னி
சூடாவே முங்கற்பின் மேலாள் குலக்கங்கை தோன்றியென்ன
நீடா ரழலிற் குளித்துல கேத்திட நிற்பவள்காண்
பீடார் வளவந்தையாயுழு தாபுரி பிச்சப்பனே (ங)

தெய்வந் தொழாங்கொழு நற்றொழுவாளெனத் தேவர்சொன்ன
மெய்வந்த செப்பிற் கிசைந்தந் பெண்மணி வேங்கம்மைதன்
கைவந்த கேளுடன் முப்பா லுலகமும் காண்பவள்காண்
பெய்வந்த மைம்முகின் மாதாளை வாழ்வதும் பிச்சப்பனே (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வந்தமைத் தேவர் குறளிலெந்த
உறுப்புந் கொடுத்துக் கொளலென்ற சொல்லுக் குதாரணமா
மறுப்பின்றி மன்னரை வண்டமி ழோரை மகிழுவித்துப்
பிறப்பிலி யாயினை மாதாளை மாபுரி பிச்சப்பனே (ரு)

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீத வியல்பகலாக்
குலனுடை யான்கண்ண தென்றமைக் கேற்பக் குறித்துவந்த
புலவர்க் குணவிட்டுப் போற்றிய தும்பர் புகழ்வதன்றிப்
பிலமும் புகழ்ந்திடு மூதூர் வளவந்தைப் பிச்சப்பனே (ஈ)

பாரதிதேவியுந் பார்வதி தேவியுந் பார்த்தனுக்குச்
சாரதிதேவியுந் கோபதி தேவியுந் சாத்தியலாள்

பூர்திசாந்த நலமுடைவேங்கம்மை புண்யவதி

பேரதிகார முடையாய் பெருநகர் பிச்சப்பனே.

(ஏ)

நன்றாய்வினோந்ததை வேதியர்க்கீந்தந்த நன்மையினுற்
பொன்றான்வினோந்திட நெற்போலவேயதைப் போரடித்துக்
குன்றாக்குவித்ததை நெற்பரிமாற்றங் கொடுத்தளித்தான்
மன்றார்களந்தைக் குடிதாங்கியுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

களத்தாரில் குடிதாங்கிமுதலியார் தனது நன்செய்யுள் நன்றா
கவினைந்த நெல்லையெல்லாம் (வேத சாத்திரங்களை யுணர்ந்து ஒழு
க்கங்குன்றாமல் பிறவுயிரையுந் தம்முயிர் போலக்கருதி யன்புபூண்டொ
ழுதுமியல்புள்ள) அந்தணர்க்கேதானங்கொடுத்து வந்த நன்மையால்
ஒருவருடம் நெற்கதிரெல்லாம் பொற்கதி ராகவினைய, அப்பொன்
னையும் நெல்போலவேயடித்துக் குன்றம்போலக்குவித்துப் பொன்
னென்று மதியாமலே நெல்கொடுக்குமளவாகவே தானங்கொடுத்
தார் இத்தகைய குடிதாங்கிமுதலியார் வாழ்ந்தது மித்தொண்டை
மண்டலத்திலேயே.

(கூட)

திஷ்டாந்தம்.

பொன்னெல்லை யெல்லாம் பொதிப்பொதியாப் பூசுரார்க்குச்
செந்நெல்லை போலச் சிறந்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சீரார் மணியையிலை செய்யானுஞ் செய்யகனத்
தூரானுஞ் செய்கரும மொன்று. என்பதனும் காண்க

வசையிலா வண்பயன் குன்றுமி சையிலா யாக்கை பொறுத்த
நிலம். என்பதாலறிந்துசெய்யும் தருமத்தால் பெற்றபுகழாலும் மே
கங்களுக்கொப்பானவர் செய்யுமுபகாரங்கள் பிரிதியுபகாரங்களை வே
ண்டுவனவல்ல முயற்சிசெய்து சம்பாதித்த பொருளெல்லா முபகா
ரஞ்செய்யும் பொருட்டு விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் உபகாரத்
தைப்போல வேறென்றில்லை உலக வியல்பையறிந்து நடப்பவன்
உயிரோவொழ்பவன் அவ்வியல்பையறியாதவன் செத்தவனே அறி
வாளர்செல்வமானது ஊராருண்ணுங் குளத்திலே நீர் நிறைந்தாற்
போலும். செல்வ முபகாரஞ் செய்பவரிடத்திலுண்டாகில் நடுவூரி
லே மரம்பழுத்தாற்போலும் என்றிவையெல்லாம் ஒதிகற்றுணர்ந்
தோளுதலாலும் பொருளை லக்ஷியமாகவெண்ணி யறியாதவனாக
யாலும் இப்படி பொன்னெல்லையெல்லாம் நெல்லாகவே கொடுத்

தானென்பது வயலில் பொன்விளைந்தகாரணத்தால் அவ்வூர்க்குப் பொன்விளைந்த ஊத்து எனவும் பெயர்வழங்குகின்றது.

மேன்மேலுங்கொடுக்க விரும்புவர் என்பது.

கடைவாயிலினின் நியாசகர்கூப்பிடக் காதிலது

தடையாகவெம்பசி யால்வருந்தாமற் தடையகற்றி

அடையாதவாச லுடையானெனும்பெய ராதரித்தான்

மடையார்கழனி யிடையாலத்தான் றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

யாசகர்கள்வந்துகடைவாயிலேநின்ற பசித்திருக்கிறோமென்று கூப்பிட்டுச்சொல்லுஞ் சொல் தனதுகாதுகளில் கேட்பதின்றி யச் சொல் தடைபடும்படியாயும், அவர்கள் பசியால் வருத்தப்படாம லுண்டு மகிழ்த்தபோம் படியாயுஞ் சத்திரம் மாளிகைகளின்வாயில் களிலெவ்வகைத் தடையும் நேரிடாமற்செய்து பாதுகாத்தமையால் அடையாதவாசலுடையான் எனக் கற்றோரு மற்றோரும் புகழும் பெரும்பெயரை நீர்நிறைந்த வயல்குழந்த இடையாலமென்னும் பதியில் வாழ்ந்த வேளாளப்பிரபு தரித்திரர்க்குக்கொடுத்தலே கொடையாகுமென்றும் நற்குடியிற் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லையென்ற மையும் கொடுத்தலுமுண்டு பொருள்பெற்றவன் வறியவர் பசியைத் தீர்த்தலே அவன் பொருள்வைக்கு மிடமாகும் பொருளைத்தேடி வைத்திழப்பவர் கொடுத்து மகிழும் இன்பத்தையறியார் என்றும் இவை களைமுற்றும் உணர்ந்தவராதல்பற்றி அடையாதவாசலானிடையாலத்தான் என்னும்பாடலைப்பெற்றான் என்றறிக இப்பிரபுவுந் தொண்டைமண்டலத்தினர்.

(கச)

தனாயார்மழையுந் தபன்னும்போலத் தடையொன்றினிற்

யுரையாதுநீசனெ டுண்டமையாலுமோ ருனமின்றித்

தனாயார்புனியிற் புகழேபடைத்துத் தினந்தினமும்

வரையாதுவள்ளன்மை காட்டுவதாற்றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பூமியின்கண் பெருமை சிறுமை உயர்வு தாழ்வு சுத்தமசுத்தம் பாராம லெப்பொருளிலுந் கலக்கும் மழையையுஞ் சூரியகிரணத்தை யும் போல விகற்பமொன்றும் பேசாமலும் நினையாமலும் நந்தன் என் னும் பறையனைத் தன்னுடனவைத்து ஒரு பரிகலத்திற் சோறுண்டும்

அதனாலும் இழிவடையாமலே சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலே புகழை
யேபடைத்து கைம்மாறு கருதாமல் நாடோறுங்கொடுக்குங் கொடை
த்தன்மைபூண்டான் பேராவூரில் வாழ்ந்தவேளாளன் “புலையனோடுண்டு
புகழ்பெற்ற நாடுடையார்” என்னும் வேளாளர் வாழ்வதித்தொண்
டை மண்டலத்திலே, (கூடு)

வரலாறு.

அரசனது பரிவாரத்தாரால் துரத்தப்பட்ட நத்தன்சாம்பரன் பே
ராவூர்ப் பிரபு சாப்பாடு செய்யுஞ்சமயத்தில் அவரது வாயிலிலோடி,
முறையோவென்றுகூவ தடையின்றி யதிவினாவி லுள்ளேவருவித்து
தன்னோடிருந்து தன்பரிகலத்திலேயே யுடனுண்ணச் செய்தபயங்
கொடுத்தார். இதனைக்கண்ட அரசனது பரிவாரத்தார் அஞ்சிச்செ
ன்றனர் என்பதுகதை.

அதிககொடை கொடுப்பொன்பது.

கூற்றூர்ப்புலவ னொருபரிசேட்பக் கொடைமதத்தா
லாற்றூர்கிழான்பரி யாயிரமீந்தன னாதலினால்
வேற்றூர்பலவிது நம்மொனும்படி வெம்பசியை
மாற்றூர்பலவுள மண்டலங்காண்டொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கூற்றூர் என்னு மூரிலிருந்த புலவனொருவன் ஆற்றூரில்வாழ்
ந்த ஆற்றூர்கிழான் என்னும் வேளாளப்பிரபுவினிடத்தில் வந்து
ஒருகுதிரைகேட்க பிரபுதன் கொடை மிகுதிக்கு ஒன்றுகொடுத்தல்
இழிவாதலால் ஆயிரங்குதிரைகளைக் கொடுத்தான் இத்தன்மையால்
வேற்றூர் பலவிருந்தாலு மிதுமதுளோ யென்று பசித்துவந்தோர்
சொல்லும்படி அவரது கொடியபசியை மாற்றுகின்ற வேளாளர்வா
மும் ஊர்பலவற்றையும் இவ்வாற்றாரோடுடையதித் தொண்டை
மண்டலம். (கூக)

அடுத்தோரை யாதரிப்பொன்பது.

கொத்தலர்கோதை வியன்பாண்டிமண்டலக் கொம்பைத்தன்
வைத்திருந்தாங்கவ டன்கேள்வன்றேடி வரவவற்கே [பால்
யுய்த்திருவோர்க்கும் வரிசையுமாற்றி யுடனுஞ்சென்று
மைத்துனக்கேண்மை படைத்ததன்றோ தொண்டை மண்ட
[லமே]

[இதன்பொழிப்பு]

தெற்கின்கண்ணுள்ள பாண்டியமண்டலத்திலிருந்த கொத்தா கியமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பூங்கொம்புபோலும் அழகியபெ ண்ணொருத்தி திகைதப்பிவந்து ஒருவேளாளன் வீட்டில் அடைக்கல ம்புகுத அவ்வேளாளன் தன்சகோதரியாகப்பாவித்து உபசாரத்தோடு ஆதரித்து வைத்திருந்து அப்பெண்ணைத் தேடிவந்த கணவனையும் மைத்துனமுறைகொண்டு உபசரித்து, அவ்விருவருக்கும் ஆடையாபர ணமுதலிய வரிசைகொடுத்து, அவர்களுடன் தானுஞ்சென்று அவர்க ளுரைச் சேர்வித்து விட்டுவந்தான். இவ்வாறு அறநெறி வழுவாது நின்று பிறர்கற்பையும் மானத்தையுஞ் சிதையாமற் காத்தாதரிக் கும் நல்லொழுக்கமுடைய வேளாளர்க்குரூப்பிடமாகியது இத்தொ ண்டைமண்டலம். (௧௭)

பாண்டியநாட்டில் கணவனோடு செட்டிப்பெண்ணொருத்தி தல யாத்தினாயா காஞ்சீபுரத்தில் திருவிழாவிற்கு வந்தபோது சித்த ப் பிரமையால் திகைதப்பி குன்றவர்த்தனமென்னு மூரில் ஒருவே ளாளன்வீட்டில்வந்து தனதுவரலாற்றைச்சொல்லி, அடைக்கலம்புக அவ்வேளாளன் தங்காய் அஞ்சவேண்டாம் நீயேயென்னுடன்பிறந்தாள் றானே யுன்தமையன் உன்கணவன் வருமளவும் உனதுதாய்வீடா கிய இங்கேயே சுகமாயிருவென்று ஆதரவுசொல்லிப் பாதுகாத்து வந்தான். அவளது கணவன் எங்குத்தேடிக்காணாமல், இவ்வேளா ளன் போக்கியசெய்தி கேள்வியுற்றுக் குன்றவர்த்தனம் வந்துசேர அவனை மைத்துனமுறைகொண்டு அளவளாவி, அவ்விருவருக்கும் ஆடையாபரணுதி வரிசைகொடுத்து, அவருருக்குத் தானுமுடன் சென்று அவர்மனையில்விட்டு வந்தானென்பதாம்.

செண்டுகொண்டு குன்றைமோதி யன்றுவென்ற பாண்டியன்
 நேசவாச மாதுளந்தி கைத்துசுற்றி சுற்றறா
 விண்டுதொண்டை மண்டலத்தை கண்டுகுன்ற வர்த்தனம்
 மேவிவாடி தேம்பிநின்ற மின்னையன்னை வீடெனக்
 கொண்டுகொண்ட பதிபின்வந்து கூடகூட னுடதிற்
 கொண்டுபோய்நற் சீதனங் கொடுத்துசீர் நடத்தியே
 பண்டுபோலி ருத்திதங்கை முறைமைபெற்ற சீலன்பு
 பாலர்தங்கு லத்தில்வந்த பாலகிருஷ்ண சாமியே.

வேலியழித்துக் கரும்பையெல்லாந்தின்ன விட்டிரவோர்
காலில்வணக்கமுஞ் செய்தேத்திப்பின்னுங் கரும்புதின்னக்
கூலியளந்துங் கொடுத்தானொருவன் குமுணைப்போல்
வாலிதினமிக்க கொடையாளனுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஒருவேளாளன்தனது கரும்புப்படைப்பையின் வேலியை நாலு
புறத்துந்திறந்து விட்டு யாசகர்களை வலியவழைத்து அவர்காவில்
வணங்கி யுபசாரஞ்சொல்லி, கரும்பையெல்லாந்தின்னச்செய்து, கரு
ம்புதின்றதற்குக் கூலியாகத் திரவ்வயத்தையுமளந்து கொடுத்தான்
யாசகர்க்குத்தனது தலையையும் அரிந்துகொடுக்குங் கொடைவள்ள
லாகிய குமுணராசனைப்போல, இவ்வாறு வலிந்தழைத்து வணங்கி
யுங்கொடுக்குங் கொடையாளனை யுடையதல்லவோ வித்தொண்டை
மண்டலம்.

(சுஅ)

உத்தமகங்கா நதிமரபினிற்கண் ணூரின்மாவேலியைத் திறந்தே
இத்தனைமனித றொணங்கணக்கின்றி யிருநிலந் தனிந்புகழ்வளரச்
சுத்தமாஞ்சுவைசெங்கரும்பினைப்புகிக்கச் சொல்லியேபினுந்தினுங்கூலி
பத்தியாய்க்கொடுத்தான் றெண்டைமண்டலத்தின் பலத்தினுல்வீர
பத்திரனே.

உணலைப்பசும்பொன் முதலானவற்றை யுதவிப்பின்னுங்
குணலச்சையுள்ளவர் கேட்கவுங்கூசுவர் கொல்லெனவே
எணலைக்கருதி யெழுதிவைப்பீனெ வின்மறைந்து
மணலைப்பரப்பிய முன்றிலுளான் றெண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வந்தயாசகர்களுக்கு உண்பொருள்கள் பசும்பொன் மணியணி
ஆடைகொடுத்து, சங்கைக்குணமுடையோராய்த் தமக்குவேண்டி
யவற்றை வாய்திறந்து கேட்கக் கூசுவோரு மிருப்பொன்றெண்ணி
இன்னுங் கேட்கக் கூசிக்கருத்தில் வைத்திருப்பவையு முளவேல்
அவற்றை இதில் எழுதுங்கள் என்றுசொல்லி முற்றத்தில் மண
லைப்பரப்பிவைத்து எழுதுமட்டும் வீட்டினுள்மறைந்திருந்து பின்
வெளிவந்துபார்த்து எழுதியிருந்தபடி கொடுக்குங் கொடையாளனாகிய
ஒருவேளாளன்வாழ்ந்ததுமித்தொண்டைமண்டலத்திலேயே. (சுசு)

நீணிலத்திலுறு மேழைமார்தீர் நீவிர்வேண்டுவன விற்புறீஇ [நீர்
நேரில்கேண்மினவை தருவன்யானலதுன் நினைவிலுன்னுமவை நவில
நாணிலென்னுடைய மனைமுன்வாயிறனி னன்மணன் மிகுதிகொட்
[டியே

நாம் பரப்பியிருக்கிறோமதனி னாடிவந்த தனையெழுதுமின்
காணிலங்குடனே யருள்வமென்ன வவன்கட்டளைப்படியே திட்டமா
[ய்க்
கையினாலெழுதவுவகையோடு பொருள் கண்டளித்த ப்ரபுவாரோனிற்
பூணிலங்குவாநதிசூலத்திலவரு புண்யனானவதி கண்யனும்
புலவார்போற்றுமா கறவின்மேவுமெழில் புண்யகோடி யெனும்பூ
[பனே.

பன்னுந்தமிழ்க்கவன் மாடனைத்தாதி பரிசளிப்ப
முன்னம்பிகாளிக்கு நெற்குன்றவாண முதலியென்போன்
பின்னுஞ்சிலபல பொன்னுங்கொடுத்துத்தன் பேர்நிறுத்த
மன்னுந்தமிழு முழாத்தாலவன்னெருண்டை மண்டலமே.
[இதன்பொழிப்பு]

(நெல் எக்காலத்துந் தன் பண்ணையில் மலைகளைப்போலக் குவிந்
திருக்குங் காரணத்தாற் பேர்பெற்ற) நெற்குன்றவாண முதலியார்
வீட்டில் ஈம்பி காளியென்னும் புலவன்வந்து முதலியாருள்ளே யிருப்
பதாகக்கருதி, ஆசாரவாசலிலிருந்து, அவர்பேரால் தமிழ்க்கவிதை
சொல்லக்கேட்ட அவரது பெருமைபொருந்திய வீட்டுத்தாதி முதலி
யார் வீட்டிலில்லையென்று சொல்லாமல் மூன்னே தக்க பரிசாகப்
பொன் முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து உபசரித்து முத
லியார் வருவார் என்று சொல்லிச் சென்றவளவில் முதலியாரும்
வெளியேயிருந்துவந்து பலபலவிதமான பொன் மணி முதலியவற்
றைப் பரிசாகக்கொடுத்துப் பின்னுந் தன்பேர் உலகமுள்ளளவும்
நிலை நிற்கும்படி (வடவேங்கடமும் தென்பொதியமும் மகமேருவும்
கங்காநதியும்) எந்நாளும் நிலைத்திருத்தல்போல நமது நெற்குன்றங்க
ளும் நமதுமரபுமாகிய எல்லாம் நம்பியார் குலத்துதித்தகாள
மேகனெனும் புலவருக்கு எந்நாளும் நிலையாகநிற்கும்படி விற்று
விடப்பட்ட அடிமையாவோம் என்னும் பொருளடங்கிய பாடலே
யும் அப்புலவார்பேராற்பாடினார் இத்தன்மைய வேளாளப்பிரபுவாழ்
ந்ததுமித் தொண்டைமண்டலத்திலேயே.

(௭0)

அச்சேய்யுள் வநுமாறு.

கற்குங்கவிலல்லை யந்தணர்கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும்பரிசன மாகிவிட்டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன்றமும்புகழ்க் கங்காநதியும் பொதியமும்போல்
நெற்குன்றமுநம் மரபுமெந்நாளும் நிலைநிற்கவே.

என்பதாற்காண்க

சொல்லாயுமெனவை பரிவாய்தனக்கிட்டசோறுலக
மெல்லாம்பெறுமென்று பாட்டோதப்பெற்றவனினரு
[என்ற]
கல்லாறற்குற்றுங் கிணறேறிப்பாயுங் கழனிபெற்றான்
வல்லாண்மைபூத மகிபாலனுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வேதாகம புராணமனைத்தையும் கற்பிப்போரின்றித் தானேமுழு
துணர்ந்த ஓளவையாருக்கு மழைவறன்ற பஞ்சகாலத்தில் அமுதிட்டு
அவரால் (புள்வேளுர்பூதன்புகழ்ந்து பரிந்திட்டசோறெல்லா வுலகும்
பெறும்) என்று பாடப்பெற்ற தன்றியும் அவரருளால் கற்சுவர்கூழ்
ந்த கிணற்றுநீர்தானே மேலெழும்பிப்பாய்ந்து விளையும் வயலையும்
பெற்றவலிய ஆண்மைமிகுந்த பூசன்என்னும் பிரபுவாழ்ந்த புள்
வேளுர் இத்தொண்டைமண்டலத்தே. (எக)

நேயத்துடன்பிறந் தேன்பிணமூடி நெருப்பவித்துத்
தாயொப்பனவெதிர் கொண்டழைத்தேதன் னுடனெனவே
யாயத்தமிழ்கொண் டருங்கவிராயனுக் கன்புசெய்த
வாயற்பதியில் வந்கப்பனுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தனக்கு அருமைத்துணையாயிருந்த சகோதர னிறந்துபோக,
அப்பிதேதத்தைத் தகனஞ்செய்தற்குரிய சடங்குகளைச்செய்து நெரு
ப்புச்சட்டியு மூட்டிச் சித்தமாயிருக்கையிலே, தமிழிற்சிறந்த வோர்
புலவர் மிக்கபடியோடு தன்னிடம் வருவதறிந்து, அப்பிணத்தை மூடி
மறைத்து நெருப்புச்சட்டியையு மலித்துவிட்டு, மகவினைக்கண்டநா
ய்போல எதிர்சென் றழைத்துவந்து அவருக்கு உண்ணும்படிவினா
ந்து விருந்திட்டு, தன்னுடனிருந்துண்ணும்படி யவர்கொல்லியசொ
ற்கடவாமல் தானுமுடனிருந்துண்டு அவருக்குத்தகுந்த பரிசளித்து
பரிசுபெற்றபுலவர் யூகத்தாற் சகோதரனை மடியக்கொடுத்திருப்பது
தெரிந்து மிகவியந்து “தன்னுடன்” எனப்பாடிய பாடலைப்பெற்ற
செங்கலங்கையென்னும் வாயற்பதி உடுகநாதனென்னும் வேளாண்
பிரபு வாழ்ந்தது மித்தொண்டைமண்டலத்தே. (எஉ)

“தன்னுடன்கூடப் பிறந்தவருந்துணைத் தம்பியுயி
ரந்நிலைமாண்டது தோன்றாமன்மூடிவைத் தன்னமிட்டான்
மன்னவர்போற்றிட வாழ்செங்கலங்கை வகெனுக்குக்
கன்னனுஞ்சோமனு மோவிணையாகக் கழறுவதே”.

என்னும்பாட்டானுமுணர்க.

பாடல்பெற அவாவுடையொன்பது.

தன்னுலிசைபெறக் கூவந்தியாக சமுத்திரமென்
றந்நாளொருவ நெடுநூண்டிலிட்டிட வாங்கொருமீன்
பொன்னுலமைத்துப் பொருந்திடச்சேர்த்துப் புகழ்கொண்ட
[தான்
மன்னுவுலகத்து மன்னியசீர்த்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கூவமென்னு மூரிவிருந்தவேளாளரில் நாராயண முதலியா
ரொன்பவரொருவர் தன்பேராற் பாடல்பெறவேண்டுமென் தவா
க்கொண்டிருந்ததை யொரு புலவரறிந்து அக்கூவமென்னு மூரா
த்தியாகசமுத்திரமென்று பாடினர் அதுதனக்கு மேலுமேலு மகி
ழ்வு நூண்டிலிடச் சமுத்திரத்தில் நூண்டிலிட்டதாகப் பாலித்து,
அவ்வேளாண் பிரபு பொன்னு லொரு பெருமீன் செய்துத் தியாகங்
கொடுத்துப் புகழ்பெற்றனர் இப்புழாளனைத்தாங்கிய தித்தொண்
டைமண்டலம்.

(௭௬)

இப்பிரபு விறத்தபின்பு இயமனை இகழ்ந்து பிரபுவைப் புகழ்
ந்து பாடப்பட்ட (சாமகவி)

“இடுவோர் சிறிதிக் கிரப்போர் பெரிது

கெடுவாய் நமனை கெடுவாய்—படுபாவி

கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே கற்பகப்பூங்

காவெட்ட லாமோ கரிக்கு”.

சோல்லாமலே கொடுப்பொன்பது.

நட்டாலமன்னவன் பின்னையறிய வெனக்கெனமுன்
கேட்டானதற்குமுன் சென்றதவ்வாருயிர் கேட்டவர்க்கு
நீட்டாவிடினும் தனக்கென்னகேட்பினு நெஞ்சமுய்ய
மாட்டாதிரண்டுமுன்கற்றிலதோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

முன் ஒருகாலத்தில் நீட்டாலம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த இவ்
லையென்னுது கொடுக்கும் ஒரு வேளாண் பிரபுவினது கொடைத்
தன்மையைச் சோதித்தறியும் பொருட்டு அவரிடத்தே ஒரு புலவ
ன்வந்து உமதுயிரைத்தரவேண்டுமென்று கேட்டான். அவன்கேட்
பதற்குமுன்னேயே யப்பிரபுவினுயிர்போயிற்று கேட்டோர்க்குடனே
கொடாவிட்டாலும் தன்மனது உயிரைவிரும்பினாலும் அவ்வுயிர் பி
ழைத்திருக்காதுபோலும் அவ்வுயிர் கேட்டோர்க்குக் கொடாதிருக்க
வும் தன்னையபிமானிக்கவும் கற்றிலதோ அறியோம் இத்தகைய பிரா
ணத்தியாகி வாழ்ந்ததுமித் தொண்டைமண்டலத்தே. (எசு)

பிறரிமானங் காப்பொன்பது.

உளத்துத்தயையுற்ற வேர்புலவோனுக் குடையுதவிக்
குளத்துப்புனலை யுடுத்துநின்றேபின்பு கூவியவைக்
களத்துப் புகுதக் கலையுடுத்தேகரை யேறிவந்த
வளத்துப்புசுழ்பெற்ற வல்லாளனுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

அரசன் தன்சபைக்கு விரைந்து வரும்படி சொல்லியனுப்பி
யதனால் சபைக்குவிரைந்து சென்று மொரு வேளாளப் பிரபுவை
சமையமறிந்துகேளாத குரூரசிந்தைப்புலவனொருவன் இடைவழியி
ற்றடுத்துத் தனக்குடுக்க உடையில்லையென்றிரக்க அதுகேட்டுவிட்டுக்
குறும்படி சொல்ல மனமின்றி, உடனே தானுடுத்திருந்த ஆடைக
ளையெல்லா மவிழ்த்துக்கொடுத்துவிட்டு அருகிருந்தகுளத்து நீருளிற
ங்கி யிருந்து, கரையிற் செல்வோரையழைத்து ஆடைகொணர்வித்து
டுத்திக்கொண்டு சபைக்குச்சென்று புகழ்பெற்றான். இவ்வாறபுக
ழாளனாகிய வல்லாளமுதலியார் வாழ்ந்ததுமித்தொண்டைமண்டலத்
தேயே. (எடு)

பொறுமையுடையொன்பது.

வில்லைச்செருப்பிட்ட காலாலுதைத்து வியனுலகில்
சொல்லற்கரிய புகழ்கொடுத்தோன்றுட்ட வீரன்றன்றா
பல்லக்கிலேயன்றி மண்படுமோவெனும் பாடல்கொண்ட
வல்லப்பதிக்கச்சி யப்பனும்வாழ்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வல்லமென்னு மூரில் வாழ்ந்த கச்சியப்பனென்னும் பிரபுபல்
லக்குச்சாரி செய்துகொண்டுபோம் வழியிலே துடுக்குத்தன்மையு
டைய வீரன்என்னு மொருபுலவன் சந்தித்துத் தன்னைக்கண்டு பிற
ங்காமற் பல்லக்கிற்சென்றதற்காகப் பல்லக்கை யிறக்கச்செய்து உள்
ளிருந்தபிரபுவை வில்லைச்செருப்பணிந்த தனதுகாலினுதைத்தான்
அப்பிரபு அச்செயலைசினந்து வெறுக்காமற் பொறுத்து அப்புலவ
னுக்கு மிகவணக்கமா யுபசாரஞ்சொல்லி யொருபல்லக்குங்கொடுக்க
அப்புலவன் மிக்ககளிப்புற்று அப்பிரபுவை மேன்மேற்புகழ்ந்து “பல்ல
க்கிலேயன்றி மண்படுமோ” என்னும்பாடலைப்பாடினான். இவ்வாறு
பாடல்பெற்றுப் புகழ்பெற்ற வல்லத்துக் கச்சியப்பமுதலியார் வாழ்
தற்கிடமாகிய தித்தொண்டைமண்டலம். (எசு)

“மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவர்கள்—மண்புகழ்
மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்லை யாளவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்”.

என்பதனுலறிக.

புறவோடுடற்றசை போக்கியவேந்தன் புரிந்ததிலு
மறவோகொடிது கொடிதுகண்டரற னென்றுமற்றுப்
பிறவோமறுத்துரை செய்யான்மிகுசிரம் பேர்த்துவைத்த
மறவோனைத்தாங்கிய லையமன்றோதொண்டை மண்டலமே

[இதன்பொழிப்பு]

குன்றையூர் எல்லனென்னும்பிரபு அறநெறியன்றி பிறநெறிசெ
ல்லானாகி சொன்னசொல்லை மறுத்துளாயாம லுடனேதனது மிகுதி
பெற்ற தலையையரிந்து கொடுத்தான் இச்செயல் புறவின்பொருட்டு
த்தனதுடற்றசை முழுவதையுமரிந்து கொடுத்த யிரோடிருந்த சிபி
ச்சக்கிர வர்த்தியினது செயலினு மிகப்புகழ்த்தகுஞ் செயலன்றோ
மறுமண்டலத்தோகாண்மின் இத்தகைய வீரனைத்தாங்கிய மண்டல
மல்லவோ வித்தொண்டைமண்டலம். (எஎ)

பிள்ளைந்தமிழ்தாலப்பருவம்.

தலையிற் தாவெனு மைந்தாதாலோ தாலேலோ
தனாகுன்றைப்பதி யெல்லாதாலோ தாலேலோ.

வேண்பா.

ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றியிலு
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை—சோலைதொறும்
செங்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யெல்லனெங்கே
யங்கே யிரவலொல் லாம்.

என்பதினூற் காண்க.

சத்தியமென்று சொல்லப்படுவது யாதொருதீமையும் சொல்லா
து நன்மை சொல்லுதலென்பதே நடவாததைச் சொல்லுதல் நன்
மையைத்தராது அதுபொய்மையாம் அது நன்மையைத்தரு மா
கில் மெய்மையாய் அறிந்ததை பொய்சொலாதிருக்கக்கடவன் சொ
ன்னுல்தன்னெஞ்சே தன்னைச்சும் ஒருவனது அறத்தைநோக் கிய
ர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையேநினைப்பார் உண்மைசொல்பவன்
தவம் தானம் செய்பவரினுந் தலைவனென்பது மெய்யினாலேசெய்யப்
படுமவைகளினும் அகமாகிய மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படுமிது
மிகப்பயனுடையதாம் பொய்சொல்லாமையேபுகழ் அதுஎல்லாத்தரு
மமுங்கொடுக்கும் எல்லாதருமமென்றது இல்லறம் துறவறம் இவ்வி
ருவகைக்கும் பொய்யாமை என்பதுகாரணமாம் உடம்பு நீராற்சத்தி
யாவதுபோல உள்ளம்சத்தியத்தாற்சத்தியாகும் விளக்கு உலகவிருளை
ப்போக்கும் அஞ்ஞானமாகிய அகத்திருளைப்போக்குவது சத்தியமான
துபொய்யாவிளக்காகும் வறியவர்க்குக் கொடுத்தவினிது முடியாத
விடத்து இறத்தலேயின்பம் பிறருக்குப்பயன்படாத உடற்சுமைநீக்
குதல்நலமாம் என்னுமிவைகளையுணர்ந்து புகழ்நிலைநிறுத்தற்காகவே
தனதுயிரை அலகியமாகவெண்ணி தலையை அறுத்துக்கொடுத்தார்
என்பதாம்.

அடைக்கலமேன்றோனா காப்பொன்பது.

வெங்கொலைக்கஞ்சி யடைக்கலந்தான் அடிக வேந்தன்மைந்த
னுங்கலையாமலொளித்து வைத்தேதன் நெருமகவை
யிங்கிவன்றானவ நென்றேயடையலர்க் கீர்துவிட்டான்
மங்கலஞ்சேர்கிடங் கிற்பெருமானெருண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தொடுமையாகக்கொலைசெய்யவருஞ் சத்துருக்களுக்கஞ்சி, யடை
க்கலம்புகுந்த இராஜகுமாரனைக் கொல்லப்படாமல் தன் வீட்டினுள்

ளொளித்து வைத்துவிட்டு, ஏகபுத்திரானாகிய தனதுபுத்திரனை இவ
ன்றான் அவனென்று ஒப்புக்கொடுத்து அரசபுத்திரனைக்காத்த கிட
ங்கின்பெருமாள் முதலியார் வாழ்ந்ததுயித்தொண்டை மண்டலத்தி
லேயே. (எஅ)

வந்தவுயிர்தனை யளித்தான் கிடங்கின்வேந்தன்
வயலுழா னறமடங்காதென வுரைத்தான்
செந்தமிழோர் கிளைவளர்த்தான் வேலுர்மன்னன்
செம்பியன்முன் வயிறிடந்தான் பேறைழாரான்
அந்தமுள நாணளித்தான் வீடுராதி
அடையாத வாசலா னிடையாலத்தான்
நந்தனுட னைமுதுண்டான் பேராசுரான்
நலப்பரியா யிரங்கொடுத்தா னுறையானே.

பஞ்சத்திலுங்காப்பொன்பது.

கோலூருழவுக் குடியானவன்றன் குமிழும்பட்டு
வேலுர்க்கிழானொரு வேளாளன்பஞ்சம் விடியளவும்
நாலூரிலுள்ள புலவோர்க்குந்தேசத்து நாவலர்க்கு
மாலூரிலன்னங் கொடுத்தளித்தானொருண்டை மண்டல
[மே]

[இதன்பொழிப்பு]

அரசனது செங்கோல்நடத்தற்குக் காரணமாகிய தாற்றுக்கோல்
பிடித் துழவுத்தொழி னடத்துங் குடியிற்பிறந்த குழும்பட்டு என்
னுமார் வேளாண்மகனொருவன் உலகத்திற்பஞ்சம் வந்தகாலத்து நாலூ
ரிலிருந்த வித்துவான்களையும், வேறுதேயத்திலிருந்துவந்த வித்து
வான்களையும் அவரிட்டப்படி அன்னமுதலியவற்றைகொடுத்து ஆதரி
த்து வைத்திருந்து, உலகம் பஞ்சம்தெளிந்து, செழித்தபின் அவ
ர்களுக்குத்தக்க பரிசளித்தனுப்பினன் இத்தகைய பஞ்சந்தாங்கும்
பிரபு வாழ்வுக்கிடமாகியது மித்தொண்டைமண்டலம். (எக)

தன்வயிற்றிலிருப்பதையுங் கொடுப்பொன்பது.
நறுங்குடமுனையன்றி யுண்டனையோவென நாணிவயி
ற்றுங்கூர்ந்துவிவடி வாளாற்பிளந்திட் டிறுங்கரினை
யுறுங்குழ்புறத்தி லிருந்தானுக்குய்த்துப் பிலாதபுற்கை
வறுங்குழ்சொரிந்திட்ட முற்றவுண்டானொருண்டை மண்
[டலமே]

[இதன்பொழிப்பு]

பேறையூரானென்னு மோர்வேளாளப்பிரபுதன்வீட்டில் வந்த வித்துவானுக்கு விருந்திட்டுத்தான் உப்பில்லாதகூழையுண்டு வெளியேவந்தபோது நீர்மாத்திரம் நல்லவுணவையுண்டு வந்தீரோவென்று கெட்க, உடனே அப்பிரபு மிகக்கூர்மைகொண்ட வாளாயுதத்தைகொண்டு தன்வயிற்றைக்கீறி யுள்ளேயிருந்த உப்பில்லாத சோளக்கூழை வெளிப்படுத்தினான். இவ்வாறு தன்வயிற்றைப்பீறி வயிற்றுள்ளிருக்கும் கூழையுங்காட்டி மெய்ப்பித்தான் இப்படி. பிறர்பசிதணிக்குங் காரூண்யகுணமுள்ளவ னென்பது. அவ்வறிவுண்டானதற்கு அன்பும் அருளும் அவ்வறிவுடமைக்கு இரக்கமும் கிருபையும் அடையாளமாதலால் இவ்வுணர்வையே வியற்கையாயுடைய ரொன்ப பெயர் பெற்ற முதலியார் உலகிலுள்ள புகழையெல்லாம் தாமேகொண்டனர் இத்தகைய வேளாளர்க்கிருப்பிடமாகியது இத்தொண்டைமண்டலம். (அ))

தன்மனைவியையுங் கோடுப்பாரொன்பது.

போதாருந்தண்பொழில் வீரேதிபன் புலவர்க்கெல்லாம்
தாதாவெனக்கொடி கட்டுதலாலவன் தன்மனையை
நீதாவெனவொரு பாவாணன்கேட்ப வந்நேரிழையை
மாதாவெனவழைத் தானென்கொலாந்தொண்டை மண்ட
[லமே.

[இதன்பொழிப்பு]

மலர்கள் நிறைந்து குளிர்ந்த சோலைகுழந்த வீரேல்வாழ்ந்த வேளாளப்பிரபு புலவோர்விரும்பிய வனைத்தையுந் தன்னிடமிருப்பின் கொடுப்பேனெனக் கொடைக்கொடி கட்டினமையால், அவரதுகொடையைச் சோதிக்கக்கருதி யொருகவிஞன்வந்து உமதுமனைவியைத்தரவேண்டும் எனக்கேட்க அப்பிரபு புலவனொலயாசிக்கப்பட்ட தன்மனைவியைத் தனக்குத்தாயாகக்கருதி, மாதாவே ஐயரழைக்கிறார் அவருடன் நீர்போகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்ற உடனே கற்புநாயகியும் பிரபுசொல் பொய்ப்படாமைப்பொருட்டு வெளிப்பட, அப்புலவர் நீவிரிவரும் தந்தை தாயராதலின் தாயைவிரும்பியழைப்பது மைந்தர்க்கியற்கையன்றோ அவ்வாறென் தாயைக்கேட்டால் நீரிப்படிமுறைகொண்டது தகுதியன்று மன்னிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுகோளைமுடிக்கும் விரதியாகையால் பிரபு தன்மனைவியை தானேற்றுக்கொண்டார் தன்னிடத்து யாசித்தவனிடத்தில் இரக்கத்துடன் கொடுப்பவன் தாதா; இத்தகையதாதா

வாழ்வுக்கிடமாகியது மித்தொண்டைமண்டலம்.

(அக)

அரியசெயல்களாலு மகீழ்விப்பபொன்பது.

நன்கண்மையாக வயாவற்றநோய்கண்டு நாடரிய
புன்கண்மைநோக்கியுஞ் சற்றுமெண்ணுதோர்புலவனுக்காத்
தன்கண்மைசூலி முதுகினிற்சோறிட்ட தன்மையினால்
வன்கண்மைசெய்யவும் வல்லதன்றோ தொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஒருவேளான் மகன் தன்னிடத்துவந்த ஓர்புலவன் நிறைசூன்
மடவார் முதுகினிற்சோறிடி னுண்பேனென்ன, அப்புலவனுக்கு,
தன்கண்ணைப்போலும் தன்மையினைபுடைய தனதுமனைவி வயாவற்
நிருத்தலை யறிந்திருந்தும், வயாவயிர்க்குங் காலம் அணித்தாகநினை
த்தற்கும் அரியவயானோயால் வருந்துதல் தெரிந்தும் அவற்றைச்
சிறிதுமெண்ணாமல் (தன்குடிப்பிறப்பிற் குரியவன்மை, இயல்வது
கரவாமை) முதலியவற்றையே பொருளாகவெண்ணி அம்மாதிரினைக்
குப்புறக் கிடத்தியவண்முதுகில் மகிழ்வோடன்னமிட்டு, அப்புலவ
னைபுலவப்பித்தனன் இத்தகைய (நன்னெறிச்செய்கைக் கணுண்டா
குமிடையூற்றுக்குச்சிறிதும்) அஞ்சாமை குணத்தினும் வல்லராகிய
வேளான் மக்கட்குறைவிடமாயது தொண்டைமண்டலம். (அஉ)

உதாரணம் ஆறைக்கலம்பகம்.

“பன்றிகோடுமுத நக்திவெற்பணிநு பாரவெற்பினையடுக்கிலான்
பாணன்வெம்பிணமெடுத்தவன் கொடியபாணன் வெம்பிண மெடுக்

கிலான்

சென்று நென்முனையை வாரினோன்புதிய திங்கள்வென்முனையை

வாரிலான்

செட்டிதன்பழிதவிர்த்தவன் பரிவுசெய்துபெண் பழிதவிர்க்கிலான்
அன்றுகுலிமுது கன்னமிட்டவனெ னன்னைகன்முது கழிக்கிலான்
அங்கையாட வின்வாயிலிட்டவனெ னல்குலா டாவுநீண்டிலான்
வென்றிமேவு துடையாடைகிறவன் வேலையாடையது கீறிலான்
வீறுலாவுதமிழாறை மேவுபரமேசுரன் புதல்வனெல்லனே”.

என்பனவற்றிற்காண்க.

“வரகரிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்

மொரமொரொன வேபுளித்த மோரும்—வரிசையால்

புள்வேளூர்ப் பூதன் புகழ்ந்து பரிந்திட்டசோ
தெல்லா வுலகும் பெறும்”, என்பது.

ஒளவையார் ஓர் பஞ்சகாலத்தில் புள்வேளூரில் பூதன்என்னும் வேளாளன்வீட்டில் உணவுக்காகச்செல்ல, அவன்எதிர்கொண்டழைத்து மிகுமகிழ்வோடு புகழ்ந்து பரிவோடு தனக்கு நன்செய்த் தானியமில்லாமையால், வரகரிச்சீசோறும் கத்தரிக்காய்த்துவட்டலும் புளித்தமோரும் படைத்து உண்பிக்க, ஒளவையார் அவற்றையுண்டு பசியாறி அவன் உள்ளன்போடு அசனங்கொடுத்தற்காக மகிழ்ந்து மேற்கூறிய பாட்டைப்பாடி யதனால், புன்செய்க்கொல்லையி விருத்த கற்சுவர்க் கிணற்றின் ஆழ்ந்த அடித்தலத்தில் மிகக்குறைந்திருந்தநீர் சுரந்துமேலெழுந்து தானேபாய அப்புன்செயெல்லாம் நன்செய் ஆகி உயர்ந்தநெற்பயிர் சிறந்து விளைந்தது: இன்னுங்காட்சி யளவையிலிருக்கின்றது இவர் எப்போதும் விருந்தினர் வரவை எதிர்பார்த்திருப்பவராதலால் தம்மைத்தேடிவருபவரை ஊரத்திற்கண்டபோது முகமலர்ச்சியும் அதுகண்டு சமீபத்துவந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும் அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசரித்தலும் எப்போதுமியல்பினராதலால் உபசரிக்கப்பெற்ற ஒளவையாரால் பெரும்பயனும் புகழும்பெற்றனர்.

அஞ்சொன்முதுதமிழ் நால்வேந்தர்வைகு மவையிலெளவை
செஞ்சொற்புனைகின்ற வேளாளர்வைகுஞ் சிறப்புடைத்
[தால்
விஞ்சியவேழ முடத்தென்னும்பாடல் விளம்பிப்பின்னும்
வஞ்சிவெளிய வெணும்பாமொழிதொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன்பொழிப்பு]

அழகெல்லாமமைந்ததும் காலம் அமைதி பொருள்சுவை முதலியவற்றால் முதிர்ந்ததமாகிய செந்தமிழுலகத்தில் சேர சோழ பாண்டிய ஆதொண்டைச்சக்கிரவர்த்தி இந்நால்வருக்கூடிய சபையில் ஒளவையார் கல்வியறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தவரும், அறிவின்மை வஞ்சம் முதலிய மனக்கருமையில்லாரும் செந்தமிழ்ப் பாமாலை புனைவோருமாகிய வேளாளர்மிகுந்து வாழ்கின்றமையாலேயே தொண்டைநாடு சிறந்துள்ளது என்னுங்கருத்தைக்குறிப்பித்து “வேழமுடைத்து” என்னும் பாட்டையும், “வஞ்சிவெளிய” என்னும் பாட்டையும் பாடப்பெற்றது தொண்டைமண்டலம். (அட)

சேர சோழ பாண்டிய ஆதொண்டைச்சக்கிரவர்த்தி இந்நால் வரும் ஓர் விசேடத்தால் காஞ்சீபுரத்தில் சுடியிருந்தசபையில் தெய்வப்புலமை ஒளவையார்வர, அவ்வரசர்கள் நால்வரும் உபசரித்துத், தமிழுலகத்து நான்குமண்டலங்களின் சிறப்புக்களை விதந்து சொல்லும்படியேண்ட, யானையிகுதியால் மலைநாடும், நென்மிகுதியாற் பொன்னிநாடும், முத்தின்மிகுதியால் வையைநாடும், கல்வியறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தவேளாளர் மிகுதியால் தொண்டைநாடும்சிறந்தன என்னும் பொருள்பட “வேழைமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க—சோழவளநாடு சோறுடைத்து பூழியர்கோன்—தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீர்வயற்றொண்டை நன்னாடுசான் ரோருடைத்து” என்னும்பாடலைச்சொல்லினன். பின்னும் அம்மண்டலங்களிலுள்ள அரும் பொருள்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று மன்னர் நால்வருங்கேட்க, அதற்கு ஒளவை சேரமண்டலத்தில் நதிமுதலிய நீர்வளமும் மலைவளமும் வனவளமுமிக்கு நன்னிலப்பயன் சிறந்தமையான், மற்றிடங்கட் கரிய அன்னம் நாரா மயில் கிள்ளை முதலிய பறவைகளைத்தும் கருவூர்வெளியில் மிக்கன என்பதும், நகரத்தையழிக்கும்படி தேவேந்திரனாலேவியசத்தமேகவருஷத்தைச் சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவருளே நாற்புறத்துங்கூடமாகியிருந்து காக்கநிலபெற்றமதுராயில், மற்றவிடங்களிலரிய மாணிக்கமுதலிய மணிக்கற்கள். மிகைஅல்லது கல்வலியதன்றி அந்நாட்டு மக்கள் மனம் வலியதன்று மிகவுருகும் தன்மைத்து என்றும், சோழனது உறையூரில் மருதவளத்தால் கரும்புமிகவினிது அல்லது கரும்புபோன்ற பெண்கள் குணமுதலியவற்றால் மிகவினியர்என்றும், தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியாலாள்பட்ட காஞ்சீபுரத்தில் காக்கைகரியதன்றி, அந்நாட்டுவேளாளர்மனம் அறியாமை வஞ்சமுதலிய கருங்குணமுடைய தல்ல என்றும் பொருள் படும்படி—“வஞ்சிவெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்றன்—நான் மாடக்கூடலில் கல்வலிது சோழனுறைந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமன் கச்சியிற் காக்கைகரிது” என்னும் பாடலைப்பாடினன் என்பது.

“கச்சியிற்காக்கைகரிது” என்றதற்குச்சிலர் - கச்சிக்காக்குமியல் பிணையுடைய கரியநிறமுள்ள காமாட்சியம்மையை யுடையது என்றும், சிலர் “காக்கவல்ல திருமாலையுடையது” என்றும், வேறுசிலர் “காக்கைகருப்பன்றி மற்றைப் பொருள்கள் கருப்பல்ல மிகுதியே” என்பதாம்.

கம்பரடியொன்பது.

பேணியசெந்தமிழ்த் தாய்தனக்கேயன்பு பெற்றமையா
னுணியகம்பன் சிவிகையுந்தாங்கி நயந்ததமிழ்
பூணியநின்றதும் பொச்சாப்பிலாது புகுந்துபின்னும்
வாணியத்தா தற்குத் தாதான துந்தொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

எல்லாவுலகமும் துதிக்கின்ற செம்மையாகிய தமிழுக்குத்தலை
வியும் உலகமாதாவுமாகிய சாச்சுவதிதேவிக்கன்புபூண்டு அவரது
திருவருள்பெற்றமையால் வித்வசிரோமணியாகிய கம்பரதுசிவிகை
யை, அவரதுமனக்கூச்சந்தீர்த்துத்தாமேசுமந்து விரும்பத்தகும் தமிழ்
மாலேபூண்டு நின்றமையன்றியும், அவ்வாணியடியாகிய கப்பரைத்
தத்தம்வீடுகளில் மறதியின்றிக்கொணர்ந்து தாதாவாய் அவர்வேண்
டியவெல்லாங் கொடுத்துப் புகழ்பூண்டவருமாகிய வேளாளையுடை
மையால் தொண்டைமண்டலம் சிறந்தது. (அசு)

இதுவுமது.

ஏத்தளித்தாயிரம் பாடல்கொண்டேரினா யீந்தெருமைப்
போத்தளித்தாடையும் பூரைமுந்தந்து போதரவாய்க்
காத்தளித்தாதரித் திட்டதல்லாமலுங் கம்பருக்கு
மாத்தளித்தாட்பட்டு வாழ்வதன்றோதொண்டை மண்டல
[மே.

[இதன்பொழிப்பு]

வேளாளர் தம்மம்புகழ்ந்து ஆயிரம்பாடல்களைக் கம்பர்பாட
அவற்றைப்பெற்றுக்கொண்டு, அக்கம்பருக்குப் பசுமந்தைகளும் ஒரு
மைக்கடாக்களும் ஆடைகளும் ஆபரணதிகளுங் கொடுத்துப் புறக்
காவலாகப் பாதுகாத்து ஆதரித்தது மன்றித், தம்மடிமைகளுக்குள்
ளே ஆளினாயும் நான்முறையும் வகுத்துக்கொண்டு, நாடோறுங்
சிற்பிலராக அடிமைத்தொண்டு செய்வித்து வாழ்ந்தமையும் இத்தொ
ண்டைமண்டலத்திலேயே. (அரு)

மழுவெந்தீனொன்பது.

அழுவதுங்கொண்டு புலம்பாமனஞ்சுண்ட துமறைத்தே
ரொழுவதுங்கொண்டுபுகழ்க்கம்பநாடனெழுப்பவிசை [யின்

முழுவதுங்கொண்டொரு சொற்பேசுநெய்யின் முழுகிக்கை
மழுவதுங்கொண்டு புகழ்கொண்டதாற்றொண்டை மண்ட
[லமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வெண்குன்றக்கோட்டமென்னு மூரில் ஓர் வேளாளன் தம்புதல்
வன் பாம்புகடித்திறந்ததையும் அதனாலுண்டாகும் வியசனத்தை
யும் புலம்பியழுது வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்து, கம்பருக்குவிரு
ந்திட்டு, அவரால் பிழைப்பித்துக்கொண்டு அவர் ஏரொழுபதுபாட
அதனால் கீர்த்தியிகப்பெற்று, அரசன் அச்செயல் ஐயுறத்தக்க தெ
ன்ற வொரு சொல்லுக்காக, காய்ச்சியநெய்யின் முழுகிக் கையின்
மழுவையுமேந்தி, ஐயந்தெளிவித்து அரசனாலும் புகழ்பெற்றோரா
கிய வேளாளனாயுடையது தொண்டைமண்டலம். (அசு)

(வரலாறு) குலோத்துங்க சோழராஜன் சபையில் ராஜசேவை
(உத்தியோகம்) யிலிருந்த வெண்குன்றமென்னுமூர் வேளாளரில் தவ
ளகிரிமுதலியார் வித்துவான்களிடத்தி லதிக சிரத்தையுடையவரா
யிருந்தார் கம்பர் ஒருநாளவர் வீட்டில் விருந்தினராய்வந்தபொழுது
அம்முதலியார் அவரதுமனைவியும் தம்புத்திரன் மனைப் புறக்கடை
யில் அச்சமயத்திலே பாம்புகடித் திறந்துபோனது தெரிந்து அருமரு
துபோல இன்றுவிருந்தாய் வந்தகம்பர் இச்செய்தி தெரிவாரா
னால் உணவுகொள்ளாது விடு வதன்றிப் பசித்திருந்து இம்மர
ணத்துக்காக மனம் வருந்தநேரிடுமே என்றஞ்சி இறந்தபாலனை
தனியறையில்திறந்து வைத்துச் சிறிதும் விசனந்தோன்றாமல்
அவர்விருந்திற்காக மிகமனக்களிப்பேரே அன்னமுதலியவற்றைப்
பாகஞ்செய்து தலைவாழையிற்படைத்து, கம்பரை அமுதுசெய்யும்
படி வேண்டினார்கள். அப்போதுகம்பர் நான் வீட்டிலிருந்தசனங்
கொள்ளுங்காலத்தெல்லாம் என்ருழந்தை கூடவேயிருந்து சாப்பிடு
வான். ஆதலால் உடனிருந்துண்ண உங்கல்புத்திரனை யழையுங்க
ளென்றுசொல்ல அவர்கள் மெய்சொல்ல அஞ்சுவதினும் பதின்மட
ங்கு பொய்சொல்ல அஞ்சிவிம்மிதராய் நிற்பதைக்கம்பர்பார்த்து உற்
றது கூறுமின் என்றுகேட்க அப்பெற்றோர்நிகழ்ந்த செயலையும்
மறைத்தமைக்குக் காரணத்தையும் சொல்லினார்கள். உடனேகம்பர்
அப்பிள்ளையைக்கொண்டவாருங்கள் அவன் எழுந்து என்னுடனிருந்து
உண்டாலன்றி யினி உணவுகொள்ளேனென்று பிரதிக்கியேயோடு
கொண்வெருவித்து. [ஆழியான் பள்ளி யணையேயவன் கடைந்த

வாழி வராயின் மணித்தாம்பே—பூழியான் பூணையப்பூணன். புர
மெரித்த பொற்சிலையி னுணை யகல நட]

என்னும் பாடலைச்சொன்னஉடனே பாலன் உயிர்த்தெழுந்
தான் தாய்தந்தையர் மிருகளிப்பில் மூழ்கும்படி யப்பிள்ளையை
யருகில்வைத்துண்டு வாழ்த்தி யவர்களால் உபசரிக்கப்பெற்றுப் போ
யினார். பின் சிலகாலஞ்சென்றபின், வேளாண்மரபினரதுசிறப்பை
விளக்கி “ஏமொழுபது” என்னும் எழுபதுபாட்டடங்கிய பிரபந்தஞ்
செய்தமையும், அப்பிரபந்தத்தின் சிறப்பும் அரசன் சபையில் பிர
ஸ்தாபமாகும்போது, “வேளாளர் அவ்வளவு சிறப்பையுடையொ
ன்று பாடல் பெறத்தக்கவரோ? அக்கம்பர்சொல் மெய்யாமோ”
என்று அரசன் சங்கிக்கையில் கம்பரா லுயிர்பெற்றபிள்ளை தவள
கிரிமுதலியாருக்கு தக்கவயதுவந்து தனது தந்தையுத்தியோகத்தை
தான்பெற்று அரசன்சபையில் அப்போது இருந்தாராகையால், அர
சனவ்வாறு சந்தேகமாய்ச் சொல்லியசொல்லைக் கேட்டு, மகாராஜ
னேகம்பர்வாக்கு தெய்வீகமும் சத்தியமுமுடையது அவர்வாக்கில்
பொய் வராது அதற்கு நானேசாஷியென்று தவளகிரிமுதலியார்
தனது பாலியலிருத்தாந்தஞ்சொல்ல, அரசன் முன்னையதிலும் இச்
செய்தியில் சந்தேகம் அதிகமென்றுசொல்லியதுகேட்டு, காய்ச்சிய
நெய்யில் மூழ்கியெழுந்து கையில்மழுவை யேந்தினின்று, அரசன்
சந்தேகத்தை நிவர்த்தித்து, அவ்வரசனால் தான்புகழப்பெற்றதன்றி,
கம்பரையும், அவர்பாடல்பெற்ற வேளாளரையும் புகழ்ந்து கொண்
டாடச்செய்தான். என் றறிந்தோர் கூறியிருக்கின்றனர்.

விழுமியசொற் கவிகம்பற் கிறந்தசேய்தனைமறைத்து

விருந்துசெய்தே

மொழுபதொடீச் சேயுயிரும் பெற்றளர்தம்மரபினொன்

றியம்பச்சோழன்

பழுதிதுகற்பினையெனத்தான்பண்ணுவன் சத்தியமெனத்தீ

பறக்குநெய்யின்

முழுதிமழு வேந்தினின்றுன் வெண்குன்றத்தவளகிரி

முதன்மையோனே.

வேளாளர் அரசரையு மாற்றிவைப்பொன்பது.

தாறுற்றசெந்தமிழொப்பாரியென்னும் தமிழ்புனைந்தோன்
சேறைப்பதிசந்தர சேகரவாணன்முன் சென்றவந்நான்

வீறுற்றனொன்று வேளாளாமன் விலங்கிவிட
மாறற்குவந்து முடிசூட்டினுன்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

செவ்வியதமிழில் பொற்கம்பிபோன்றதும் “ஒப்பாரி” என்னும்
முதற் சொல்லையுடையது மாகிய கம்பர்பாடலைப் பெற்றவனாகிய
சேறையென்னும் பதியில்வாழ்ந்த சந்திரசேகரவாணன் என்னும்
பிரபுவினிடத்தில், காஞ்சிநகரை யக்காலத்து ஆண்டுவந்த சோழ
குலத்தரசன்வர, அப்பிரபு எதிர்கொள்ளாதிருந்தமையால் வேளா
ளர் செருக்கடைந்தார்களென்று கோபித்து வேளாண் குடிகளை வில
ங்கிவிட்டுச் சிறைசெய்யக்கண்டு அப்பிரபு அவ்வரசனைப்பிடித்து
ச்சிறைசெய்துவிட்டுப் பாண்டியகுலத்தரச னொருவனைக்கொணர்ந்து
முடிசூட்டினான் இத்தன்மைய சந்திரசேகரவாணப் பிரபு வாழ்ந்திரு
ந்த சேறைப்பதியும் இத்தொண்டைமண்டலத்துள்ளது. (அஎ)

ஒப்பாரியாய்நின் மகவைத்தெருவி லொருத்திகண்டே
யப்பாவெனவெடுத்தாளனைத்தாளனைதானுமென்றான்
தப்பாதுன்மைந்தனென் முனங்ஙனேதலை சாய்த்து நின்றான்
செப்பாயவளெவள் காண்சேறைவாழ்சந்தர சேகரனே.
சொல்லையிலாகச் சொரிகவிமாரி சுருதிவல்லான்
செல்லையிற்சோலைக் குறுங்குடிவாழ்நம்பி சென்றுகண்ட
வெல்லையினிங் கரடக்கடாக்களி நென்றுசொன்ன
வல்லையிற்காளத்தி வாழ்வானதுந்தொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

வேலாயுதம்போலத் தவிராது பயன்படுத்தவல்ல சொற்களமை
ந்த கவிகளை மழைசொரிவதுபோல மிகுதிபடச்சொல்வதிலும், சா
த்திரவுணர்ச்சியிலும் வல்லவராய் மேகஞ்சென்று தேன்குடித்தற்கி
டமாகிய சோலைசூழ்ந்த திருக்குறுங்குடியில் வாழ்ந்த நம்பிஎன்னும்
புலவர் வல்லமென்னுமூரில் வாழ்ந்த காளத்திமுதலியாரிடஞ்சென்
று கண்டவுடனே “கரடக்கடாக்களிற்றாய்” என்னுஞ் சொல்லமைந்த
பாடலைத்திரிதமாகச்சொல்ல, அறம்பொருள் இன்பம் வீடுஎன நான்
கு உறுதிப்பொருள்களை யுணர்த்தும் நூல்களை குற்றமறக் கற்றோ
ர்க்குப் பயனும் கணிதமும் இலக்கணங்களும் மனிதருக்கிரண்டு
கண்களா மிதினைக்கற்றாலே கண்களுடையவர் எனப்படும் கல்லா
தார் கண்ணில்லாதாராகும் கற்றவர் கற்றோரையே சேரவிரும்புவர்

ஆதலால் கற்றோருயர்ந்தோராவர் அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியும்
என்றுணர்ந்து யானைமுதலிய பரிசையும் துரிதமாகக்கொடுத்த ஈல்
லமாநகர் காளத்திமுதலியார் வாழ்வுந் தொண்டைமண்டலத்துள்
ளது. (அ)

அச்செய்யுள்வருமாறு.

பொரடக்கயம்பிடி யென்றான்மதனுமிப் பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற் றறிந்திலளேதனைத் தாள்பணியா
முரடக்கவுடக் கெடிமண்டலீகர் முடிபிடுஞ்ஞம்
கரடக்கடாக்களிற் றுய்வல்லைமாநகர் காளத்தியே,
கொல்லையிற்பாற்பசு மேய்ப்போன்கறப்பவன் கொண்டுசன்
[தே

யெல்லையிற்சேர்ப்பவன் பாலடுவோனிவ ரித்தனையும்
சொல்லையிற்பாவல னோரோர்கவிசொல்லி சொல்லுக்கும்
வல்லையிற்காளத்தி வாழ்வானதுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

கூரியசொல்லமைந்த கவிபாடும் புலவரொருவர் குழந்தைத்
குப் பாலின்மையால் காளத்திமுதலியாரிடம் கறவறட்சுப் பரிசுபெ
ற்றுவரும்பொருட்டு அவர்பேராக்விபாழிக் கொண்டுசெல்லும்வழி
யிலே கொல்லையிற் பசுநினை மேய்ப்பவன், கறப்பவன், கொண்டு
போவோன், பால்காய்ச்சுவோன் இவர்களுப்புலவனா யுபசரித்துத்
தம்முள் ஒவ்வொருவர்பேரிலும் பாடப்பெற்று, ஒவ்வொருவரும் பசு
க்கொடுத்துப் புலவரீடுசேர்த்துத் தமதுஎஜமானனுக்கு அக்கவியை
தெரிவிக்க, அவரும் அழைத்துப் பசுநிளையையுந் திரவ்வியத்தையும்
பரிசாகக்கொடுத்தனுப்பினார், இத்தகைய வல்லத்துக்களத்திமுதலி
யாருந் தொண்டைமண்டலத்தினர். (அக)

அக்கவி வருமாறு.

பெற்றொளொருபிள்ளை யென்மனையாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சி குடிக்குந்தரமல்ல பாவிர்க்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ் வெல்லாவருத்தமுந் தோவொரு
கற்றாதரவல்லையாவல்லைமாநகர் காளத்தியே,
வழிமேல்விழிவைத்து வாடாமலென்மனை யானைமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும் பாலென்றழாமற் படுகொணுஞ்சொன்

மொழியாமலென்னை வரவிட்டபாவி முசித்துச்சதை
 கழியாமலாவளித்தான்வல்லமாதகர் காளத்தியே.
 பள்ளமே செய்யுட் பயிளாயெல்லாம் கொள்ளுமுடி.
 வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே புள்ளலம்பும்
 பொற்கா விவல்லைப் பூபதிகா ளத்தியெனு
 நற்கார் நெடுமுடியை நட்டு.

பார்கான்றுசொல்லியைப் பார்த்தமையாலன்று பாண்டியன்
 [முன்

நேருன்றிறந்திடை வேழம்பக்கத்தி நொடிவனாயிற்
 சாகிற்றபோது தமிழ்ச்சேரயன்றைச் சடையன்றன்மேன்
 மாகுன்றெனச்சொன்னபாமாலையுந்தொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

பாண்டியரசனது சபையில் வேழம்பமர்து கழைக்கூத்தாடும்
 போது, பாண்டியன்மனைவி (இக்கழைக்கூத்தியினதழகே நமதரசன்
 மனத்தைக்கவர்ந்து கொள்வதாயிருக்க இவளது அரியசெயலையுங்
 கண்டாலரசன் முற்றமவள் வசப்பட்டு விடுவானென்று கருதிப்
 பொறுமைகாண்டு) அவள் “விச்சுளிபாடல்” என்னும் அரியவித்
 தைசெய்யுஞ்சமயத்தில் அரசனது நோக்கந் தன்முகந்திரும்பச்செ
 ய்து விட்டமையாலரசன் அவ்வித்தையைப் பார்க்கத்தப்பியதால்
 பின்னுமவ்வாடலைச்செய்யும்படி அரசன்கழைக்கூத்தியைவற்புறுத்த
 அவளரசன் கட்டளையை மறுக்கமாட்டாமல் மரணத்துக்குடன்ப
 ட்டு, கழைமேலிருந்து லாவகஞ்செய்யுந்தலுவாயில் ஆகாயத்திற் பற
 க்கின்றபறவைகளைப்பார்த்து (பறவைகள் புழற்கோட்டத்து அயன்
 றைப்பதி சடையநாதப்பிரபுவுக்குநான் சாகின்றேன் என்றுசொல்லு
 றீங்கள் என்னுங்கருத்தடங்கிய) ‘மாகுன்று’ என்னும் முதற்சொல்
 லையுடைய பாடலைப்பாடி அவ்வரிய வித்தையைச்செய்திறந்தான்
 அப்பாமாலைபெற்ற வள்ளல் வாழ்பதியித்தொண்டைமண்டலம். (க0)

வரலாறு—விச்சுளிபாய்ச்சல் என்னும் வித்தையாடுவதில் வல்
 லகழைக்கூத்தி ஒருமுறை பாண்டியனது சமுகத்தில் கழைநட்டு
 அரசன் அரசிமுதலிய வெல்லோரும்பார்க்க வித்தையாடினள். அப்
 போது அரசன்மனைவி இக்கழைக்கூத்தியை அழகியாயிருப்பதன்றி
 இந்த அரிதானவித்தையையும் கண்டால் அரசனின்வன் வசப்பட்டு
 ப்போவானென்று நினைத்து கழைத்தி கழையிலேறி யங்கு பலவித
 வித்தைகளைச்செய்து இருந்தாற்போலத்தன் முக்கிலிருந்த இரத்தி

னமூக்குத்தியைக்கழன்று நழுவவிட்டு, அதுகீழே சற்றுதூரம்வந்த
வுடனே தான் விச்சுளிஎன்னும் பறவைபோலக் கழைமேலிரு
ந்து கீழேபாய்ந்து, கையாற்றொடாமல் பாய்ச்சலிலேயே அம்மூக்க
ணியை முக்திற் கோத்துக்கொண்டு கீழேகுதிக்காமல் அந்தரத்திலி
ருந்தபடியே பின்னும் மேலேபாய்ந்து கழைமேலேறிக்கொண்டா
ள். இத்தருணத்தில் அரசன்மனைவி அரசனது நோக்கம் அறிற்செ
ல்லாமல் தன்முகந் திரும்பும்படி உபாயஞ்செய்தாள். அதனால்
அரசனதைப்பார்க்கத் தப்பின்மையாலுடனே மற்றொருதரம் அவ்வி
த்தை செய்யச்சொல்லியதுகேட்டு அவள் ஆறுமாதபரியந்தம் சுவா
சபந்தனஞ்செய்து தேகத்தை பலப்படுத்தி ஆறுமாதத்துக் கொரு
தரமே மிச்செய்கைசெய்வது உடனே மறுதரஞ்செய்வேனானால்
இறந்துபோவேனென்று சொல்லியதுங்கருதாமல் உடனே மற்றொ
ருதர மவ்வித்தை செய்ய வற்புறுத்தினான் அரசன் கட்டளையை
மறுக்கமாட்டாமல் அவள் மரணத்துக்குத்துணிந்து கழையேறி விச்
சுளிப்பாய்ச்சல் பாயும்போது ஆகாயத்திலே பறவைகள் பறந்து
போவதைக்கண்டு பறவைகளே பாண்டியரசன் தன்மனைவியென்
மேற் பொருமைகொண்டு செய்துவருகிற தன்னோக்கத்தை யவன்முக
ந்திருப்பி யென்வித்தையைப் பாராது விட்டமையால் நான்பின்னும்
அச்செயல்செய்து சாகிறேன் நீங்கள் தொண்டைமண்டலத்துப் புழ
ற்கோட்டத்திற் செல்வீராயின் அயன்றைப்பதியில் வாழ்வோனும்
எத்தகையஅரும்பொருள் கேட்பினும் இரப்போர்க்கு இல்லைஎன்
னமற் கொடுக்குங் வள்ளலுமாகிய சடையநாதப்பிரபுவைக்கண்டு
இச்செய்தியைச்சொல்லுங்கள் என்னும் பொருளடங்கிய

மாகுன்றனையபொற் றோளாண்வழுதிமன் வான்கரும்பின்
பாகொன்றுசொல்லியைப்பார்த்தனைப்பார்க்கிலன்பையப்பையப்
போகின்றபுள்ளினங் காள்புழற்கோட்டம் புகுதுவிரோல்.
சாகின்றனனெனச் சொல்வீரயன்றைச்சடையனுக்கே.

என்னும் பாடலைச்சொல்லிவிட்டு இறந்தாள்.

இப்பாடல்பெற்ற சடையநாதவள்ளல் அரியபொரு ளெவற்றைக்
கேட்பினுங் கொடுப்போனென்பது.

இரவலாளனோபெருந்திருவுறுக வரவுமிழ்மணியுமலைகடலயிர் தும்
திங்கட்குழுவியுஞ் சிங்கப்பாலும் குதிராமருப்பு *மு தி ரை வாலு
மீகெனமொழியினு மில்லெனமொழியான் சடையனையயன்றைத்
தலைவனைநீர்போ யுடையதுகேண்மின் னுறுதியுள்ளோரோ

*முதிரைவால் — காராமணி.

அவனாதுவரை முதலியவற்றிற்கு வாவில்லை இப்படிக்கில்லா
தவைகளைக் கேட்டுநும் கொடுக்க வுதாரியே.

ஈரக்கருக்கரி வாள் கொண்டு போகையி லீன்புலவோன்
நேரொக்கவேயின்று வண்டோலிடுமென் நின்தனஞ்
சேரக்கொடுப்பவொன் தில்லாமன்மன்னவன் செம்பொனை
[ல்லாம்]

வாரிக்கொடுக்கத் துணியவல்லான் றொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஒருவேளாள் ப்பிரபு யாசகர்க்குக் கொடுத்தே கொடைமிகுதியால்
வறுமையடைந்து, யாசகர்க்குக் கொடுக்கப் பொருளின்மையால்
இரப்போர்க்கில்லை யென்று சொல்ல அஞ்சி கழுத்தை யரிந்து
கொண்டியிர்விடக்கருதிக் கருக்கரிவானைக் கையிலெடுத்துக்கொண்
டு போகும் போது ஒருபுலவன்வந்து எதிர்மறித்துக்கொண்டு வண்
டோலிந்தொண்டை மண்டலத்தானே தியாகமுண்டோ விலையோ
வுரை என்னும்பாடலைச்சொல்ல அப்பிரபு புலவனுக்குக்கொடுக்கஒன்
றுபில்லாமையால் அரசனது பொக்கிஷத்தில் சிறிதுங் காவலுக்
கஞ்சாமல் புகுந்து திரவியங்களை யெல்லாம் வாரிவாரிக்கொடுக்கத்
தலைப்பட்டான் இத்தகைய தீரத்தியாகி வாழ்கைக்கிடமாகியது மித்
தொண்டைமண்டலம். (கூக)

திஷ்டாந்தம்.

பெரும்பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி யப்பொருளை யனுபவி
யாதவ னிருந்தாலும் இறந்தவனுக்கொப்பாவன் என்பதையும் பொ
ருளை சம்பாதித்தவன் கொடாமல் பிறருடைய பசிகண்டிருந்தபாவ
த்தால் உணவுகளுண்டாயிருந்தும் பசித்து வருந்தும் பிறப்புவுண்டா
மென்றும் பொருளைவிரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்பானது
பூமிக்குப்பாரமென்றும் பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது
ஊர்நடுவே எட்டிமரக்கனி யிருந்தாற் போலுமென்றும் தேகாபி
மான மில்லாமல் தன்னைவருத்தி சம்பாதித்து காப்பாற்றி செல்வழியா
து உண்ணாது வைத்திருந்தால் அப்பொருளை பிறர்கொள்வர் என்று
ம் நன்றியில்லாதவர் செல்வமானது எந்நாளும் பயன்படாததென்
றறிந்து தனது பொருளெல்லாம் செலவுசெய்துவிட்டு கையிலொன்
றுங் கொடுக்கவின்மையால் நாணம் உயிரினுஞ் சிறந்ததென்றும் நாணி
ல்லாதானே அறஞ்சாராதென்றும் ஒழுக்கம் உண்டாயின் நலம் பிறப்பு
கல்வி குணம் செயல் இவை எல்லாமுண்டாம் அதுவழுவுமாயின் அ

வன் குலத்தையுங்கெடுக்கும் நாணமிலான் சஞ்சரிப்பு மரப்பாவைக
யிற்றால் உயிருடையதாக மருட்டியதுபோலாமல்லது உயிரில்லாதச
பத்தையொக்கு மென்றறிந்தப்பிரபு உயிராவெறுத்துச்செல்லும்போ
து மரித்திறந்தவனுக்கு இல்லை என்னுது கொடுத்தகையையுடையநீர
ப்பிரபுவாதலால் இப்படியுங்கொடுத்துப் புகழ்ப்பெற்றானென்பது.

நன்றிமறவாதவரென்பது.

உறைவாளரச னொறுப்பனென்றஞ்சி யொளித்ததுவும்
பிறவாமல்வைத்தவர் பேணுதலாலவர் பேர்புனைந்து
திறவாணிபர்முதற் சாதியுள்ளோரென்று செய்தநன்றி
மறவாமலின்னமும் பாராட்டித்தொண்டைமண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

ஒருகாலத்து அரசன் ஒவ்வொருசாதியிலும் ஒவ்வொருபெண்ணை
க எல்லாசாதியிலுங்கலியாணஞ் செய்துகொண்டிருப்போது, வே
ளாளச்சாதியிலு மொருபெண்ணை கலியாணஞ்செய்யக்கருதி, அழகி
ற்சிறந்தவொரு வேளாளன்பெண்ணைக்கேட்க அவன்அரசன் கோரிக்கை
யைத்ததிக்க அஞ்சிமனமில்லாமலே யொத்துக்கொண்டு மணமுக
ர்ந்தநாள்குறித்து மணப்பந்தல்சிறப்பித்து அன்றிரவே மணப்பந்தற்
காலிலொருபெண்ணையகியைஅலங்கரித்துக்கட்டிவைத்துவிட்டு உறை
யிலிடப்பட்ட வாயையுடைய அரசன்கொன்றுவிடுவானென்று அஞ்சி
யக்குடுப்பத்தா ரனைவரும் வீட்டைவிட்டு பரதேசம்போய் ஒளித்து
க்கொள்ள, அவர்களை வணிகர்முதலிய சாதியார் இவர்கள் செய்தி
வெளிப்படாமல் மறைத்துவைத்துக் காத்தமையால், அவர்களது
செய்ந்நன்றிமறவாமல் நன்றியறிகுறியாகத்தங்கள் தங்களைக்காத்தவர்
களின் பெயரைத்தங்கள் குடிப்பெயராகவழங்கி வருகின்றார்கள் இவ்
வாறுசெய்ந்நன்றிமறவாத வேளாளர்களை யுடையதித்தொண்டைமண்
டலம். (52)

திஷ்டாந்தம்.

ஒருவன் பிறருதவிவேண்டாது செய்தவுதவிக்கு மண்ணுலக
த்தையும் விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலுமொத்தலரிது பிரதிபுபகார
ங்களுக்கெல்லாம் காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத புபகாரத்
துக்கு அவைபோதாநாவயினவென்றும் ஒருவன் ஓர்காலத்தில் செ
ய்தவுதவி சிறிதாயினும் அது விரிந்தவுலகினும் பெரிதென்றும் அங்
காலத்தின்செயலை நோக்கவேண்டுவதேயன்றி செய்தகாரியஞ் சிறி

தென்மெண்ணை நன்மென்றும் பின் இன்னபலன் தருமென்றெண்ணுது செய்த வதவியானது கடலினும் பெரிதுஎன்றும் உதவிக்களவில்லை உதவிசெய்யப்பெற்றுக்கொண்டவர் மகிழ்ச்சியளவேயளவாகும் துன்பத்தைநீக்கினவர் நன்றியை எப்பிறப்பினும் நினைப்பர் பெரியோர் பிறர்செய்த நன்றியைமறப்பது தருமமல்ல அதுபோல் பிறர்செய்த தீமையை மறப்பது தருமமாகும் எவ்வகைத்தருமங்களை யழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும் மார்க்கமுண்டாம் செய்ந்நன்றி மறந்தவர்களுக்கு வேறுவழியில்லையென்பதனையும் அறிந்த பெரியோராதல்பற்றி மறவாதவர் வேளாளனென்பதாம்.

தம்மை விற்றுங் கொடுப்பொன்பது.

மிண்டனாவெல்லும் புகழ்ச்சிங்கராயன் விலைகொடுப்பத் தண்டமிழ்மேக முறத்தூரில்வேதியன் றுனும்விற்பக் கொண்டவன்பின்சென்று மண்டலத்தேபுகழ் கொண்டபி

[ரான்

வண்டமிழ்க்கும்ப னனதாரியுந்தொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

தண்ணிய தமிழ்க் கவியைமேகம் முழைபொழிவது போலச்சொல்லவல்லானாகி உறத்தூரிலேயிருந்த பார்ப்பனப் புலவனொருவன் தனக்குப் பொருள்வேண்டி வளப்பம் பொருந்திய தமிழ்ப்பெரும் புலவனாகிய வேளாண் குடியிற்பிறந்த கும்பமுதலியார்என்பவர் குமாரரும் வாயிலென்னுமூரில் விடுத்தவரும் தமிழ் பாகவதபுராணம் செய்தவருமாகிய அனதாரியப்பமுதலியாரைவிற்க விலைகொடுத்தவனும் துட்டனாவென்று புகழ்பெறுவோனுமாகிய சிங்கராயன்பின்னே ஒருவித்துவாரீனக் காப்பாற்றும்பொருட்டு விலைப்பட்டு உடன்பட்டுச்சென்று புகழ்பெற்றான் இவ்வாறு தன்னை விற்றும் புகழ்கொண்டபெருமையுடைய அனதாரியப்ப முதலியார் வாழ்ந்தது மித்தொண்டைமண்டலத்திலேயே.

(கூட)

“கம்பனென்றுங் கும்பனென்றுங் காளியொட்டக் கூந்த
னென்றுங்

கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வோ—யம்புவியில்
மன்ன வலர்புகழும் வாயிலன தாரியப்ப
னநாளி லேயிருந்தக் கால்.”

என்பதுஹக்காண்க.

மானமே பெரிதாகக்கொள்வொன்பது:

தாளாண்மையுள்ள புகழ்கிருஷ்ணராயன் சமூகத்திலே
வேளாண்மகளினாப் போலேவினோதித்து வேடங்கொண்டு
கோளார்வயிரியர் கூத்தாடத்தங்கள் குடிமையெண்ணி
வாளாலவனுயிர் மாய்ந்ததன்றோதொண்டை மண்டலமே.

[இதன்பொழிப்பு]

சந்திரகிரியிலரசுசெய்த விடாமுயற்சியையும் பெரும்புகழை
யுமுடைய கிருஷ்ணராயர் சபையில் கூத்தாடுங் கொள்கையில்வல்
ல கூத்தர் வேளாளப்பெண்ணைப்போல வேடிக்கை வேடந்தரித்து
க்கொண்டாடக்கண்டு, தமது குடிப்பெருமையை யிகழ்ந்ததைக்கருதி
ஊர் வேளாளனேவுலாவுவேடதாரியை வாளால்வெட்டி விட்டனன்
தங்குடிமைக் கிழிவுவரசு சகியாத வீரமுடைய வேளாளர் வாழ்வதித்
தொண்டைமண்டலம். (கசு)

வரலாறு.

சந்திரகிரி நகரத்திலே கிருஷ்ணராயன் அரசியற்றியுகாலத்தி
லே மந்திரியாயிருந்த அம்பிள்ளனும் ஊர் வேளாளகுலத்தினரா
கிய அறம்வளர்த்தான் முதலியாரிடத்துப் பகைமையுடைய சிலர் ஏவு
தலால், சாலிவாகன சகவருடம் (கசுநந) ல் கூத்தாடுவோர்
வேளாளப்பெண்போல வேடந்தரித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணராயன்
சபையில்வந்து வேடிக்கையாக ஆட, அதுகண்டமந்திரியாகிய அற
ம்வளர்த்த முதலியார்தமது வேளாண் குடிமையைப்பிரிகாசம்செய்
வது பொருமல் மிகுந்தகோபங்கொள்ளுந் குறிப்பையங்கிருந்த அவ
ரது சேவகன் அறிந்து தாயேதாங்கள் திரும்பவேளாயில்கடந்து சபை
யேறி இங்குவந்தகாரணம் யாதென்கேட்க வேடதாரியும் பரிகா
சமாக நீர்வந்தது போலவே நானும்வந்தேனென்றுசொல்ல அதுகே
ட்ட அச்சேவகன் எமது எஜமான்கள் சாதிக்குத்தகாத துற்செ
ய்கை செய்தவுமமை யிங்கேயேதண்டிப்பேன் என்று அரசன்கொ
லுவில்நின்ற கவரைச்சேவகன் தன்கையிலிருந்த வாளாயுதத்தால்
அவ்வேடதாரியை யொரோவேட்டாக வெட்டித்தலையைவீழ்த்தினான்
அப்படிவெட்டினதற்காக அவனைக்குற்றவாளியாக்காமல் வேடப்பி
ரந்தியால் மயங்கி இப்படிச்செய்தானென்றுகருதி அபிமானம்பற்றி
நின்ற கவரைச்சேவகன் வீரத்தைமெச்சி அந்தச்சமயம் கவரைச்சே
வகன்மரபினோரை தங்கள்வேளாளமரபினோர்க்கு அடிமையாகிய

பறையர்களுக்கும் தங்கள் வலங்கைபாணத்திற்சேர்ந்த மற் றைச்சாதி யர்க்கும் தலைவர்களாக விருக்கும்படித் தேசாயிசெட்டியென்று பேர் கொடுத்து மணிமுத்தினாயும் விருதும்கொடுத்து வலங்கைபாணத்தா ரிடத்தில் வரும்படிபெற்று சீவிக்கும்படிச் செப்பேட்டுச்சாசனமும் காஞ்சீபுரம் ஆலயத்தில் சிலாசாசனமும் மந்திரியாகிய அறம்வளர்த்தா ன்முதலியார் செய்துவைத்தனர் அதுமுதல் வளையல்கவனாச்செட்டி களில் தேசாயிசெட்டிகளென்று பட்டப்பெயர்பெற்று அதேதொழி லாகவரும்படி பெற்று ஜீவித்துவருகின்றார்கள்.

பயினைப்பெறும்பன்றி தின்றதற்காகப் பரிசனத்தோ ருயினைப்பருகி யுடலவர்க்கீய வொருபுலவன் செயினைப்புடைத்ததுந் தானேபொறுத்தந்தச்செய்யுதவு வயிரப்பெனென்பவன் வாழ்வானதுந்தொண்டைமண்டலமே.

[இசன்பொழிப்பு]

ஒருபுலவனதுபயினை வயிரப்பமுதலியாரது பண்ணைக்காரர்கள் வளர்க்கும் பன்றிகள் மேய்ந்தழித்துவிட, அப்புலவன் அப்பன்றிகளையும் பண்ணைக்காரர்களையும் கொல்ல, அப்புலவனைச்சமாதானஞ்செய்யவந்த வயிரப்பமுதலியையும் அடித்தான். முதலியார் அப்புலவன் செய்த பெருங்குற்றத்தையன்றித் தன்னையும்டித்தான் என்றெண்ணாமல் தானே பொறுத்து அவ்வித்துவான்செய்தது கொடுமையாயிருந்தாலும் கோபஞ்செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக்காப்பவன் வலியவர்மேலே கோபிப்பது தனக்கேகெடுதியாம் என்றியவர் மேல்கோபித்தல் அதனினுங்குற்றமா மாதலால் கோபத்தையடக்கவேண்டும் அடக்காளுயின் அதனாற் பாவங்களுண்டாம் அன்றியும் அதுமுகமலர்ச்சியையும் உள்எமகிழ்ச்சியையும் கெடுக்கும் என்றுணர்ந்து தன்னைக் காக்கவினைப்பவன் கோபம்வராமல் காக்கக்கடவன் கோபத்தியை வளர்ப்பானானால் தன்னையுந் தன்னினத்தாராயுந் சுடும் என்பதுணர்ந்தும் ஒருவன் துன்பஞ்செய்யினும் அவன்மேற் கோபியாமையே நன்றென்றுணர்ந்தவராதல்பற்றி அவ்வித்துவானுக்கு இதஞ் சொல்லிவணங்கி வெட்டுவோனாத்தாங்கு நிலம்போல இகழ்வானாத்தாங்குவது தருமமென்றும் பிறர்குற்றத்தை பொறுத்தலே நன்றென்றுமகித்து பிறர்குற்றத்தைப்பற்றி தண்டிப்பவர்க் கொருநாளையின்பம் பொறுத்தவர்க் குலகமழியுமளவு மின்பமுண்டாமென்பதறிந்த பொறுமையே யியற்கையாகியமுதலியார் வித்துவான்நட்டத்திற்கு மிகவதிகமாகத்தனது வினாநிலங்களையும் பரிசாகக்கொடுத்தார்இத்த

கையபிரபுவாழ்தற்கிடமாகிய தித்தொண்டைமண்டலம், (கூடு)
 குருகுதங்கள் கருவென்வெண்முத்தமிசைசூழ். யிருக்குமெழில்பழனநீள்
 குமுதமல்குதடமேய வென்றிதிருதொண்டை மண்டல வரம்பினுள்
 பரவுகால்வளைபல் குன்றகோட்டமெய் பூரமர்ந்தவயிரப்பூ
 பதிதனக்கடிமை வேலை செய்பவர் வளர்த்த பன்றி யொருபாவலன்
 விரிநிலத்தில் சிறுபயிரழிக்கநனிலெகுளிகொண்டு விறல்கவிவலான்
 வினாவிலாங்கதனை யும்வளர்த்தவனை யுஞ்செகுக்க வைரப்பவேள்
 கருகிவாணனிகல் முனிவுதீரநெடு கதிர்விளைச்சலுத லிப்புக்கும்
 கமழ்பெருங்குவளை மாலைசேரிலகுகங்கையங்குலவே ளாண்கோலோ
 தேர் கொடுத்தோனும் பரிகொடுத்தோனுந் திருமனையிற்
 றூர்கொடுத்தோனுந் தலைகொடுத்தோனுந் தமிழினுக்கா
 ளூர்கொடுத்தோனு முயிர்கொடுத்தோனு முதைகொடுக்க
 மார்கொடுத்தோனு மனையோருளார் தொண்டைமண்டலமே

[இதன் பொழிப்பு.]

தமிழ்ப்பா மாலைபெற்றுப் புலவோர்க்குத் தேர், குதிரை, சிறப்புப்
 பொருந்திய மனைவி, மாலை, தனதுதலை, ஊர், தனதுயிர் இவற்றைக்
 கொடுத்தவரும் ; வித்துவானுதைக்கத்தனது மார்பையேந்தினவனும்
 போலத்தியாகப் பிரபுக்களித்தொண்டைமண்டலத்திலின்னு மநெகரி
 ருக்கின்றார்கள். (கூசு)

தேர்கொடுத்தோனென்பது—ஓர்வேளாளப்பிரபுவை, (வண்டோ
 லிடுந் தொண்டைமண்டலத்தானே த்யாக முண்டோவிலையோவுரை)
 யெனக் கேட்டவப்பொழுதே அப்புலவரிஷ்டத்துக் கெண்மடக்கதிக
 மாகத் தேர் முதலியவற்றைக்கொடுத்துபசரித்தனுப்பினன்.

[மேற்கோள்.]

கடல்கிழிய வோடுங் கலம்போ லொன்னு
 ருடல்கிழிய வொள்வாள் விதிர்த்து—மடல்கிழியும்
 பைம்பொற்றூர் மன்னர் படைநடுவே யோடிற்றே
 செம்பொற்றண் டேந்தினுன் தேர்.

பரிகொடுத்தோனென்பது:—ஆகாயத்தின்கண் சஞ்சரித்திருக்கும், சகோ
 ரபட்சியானது, அவ்வாகாயத்தின்றானே முட்டையிட்டு அதுகீழேபூமி
 யில்வந்து விழாமுன்னர் இறகுமுனைத்து விண்மேற்பார்துபோய் சதா
 சந்திர கிரணத்தையுண்டிருக்கும் அதுபோல் சாதகபட்சியானது

மழைத்துளிகளை யுண்ண அபேட்சித்து மேகத்தையண்ணுந்து பார்த்த படியேவாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும். அப்பறவையின்கண்டத் தில் துவாரமிருப்பதினால் ஒவ்வொருகாலத்தில் அத்துவாரவழியில் மழைத்துளிகள் சிலசிதறி யொழுகிப்போகும் அப்போது பசிமிகுதி யால் வருந்தும். அப்படிப்பட்ட சகோரபட்சிகளை, யொத்தபுலவர்கள் வந்து, யாசிக்குங்கால், தேகமெங்கும்பரவக் ககராபிடைகஞ்செய்து அவர்கள் போதும் போதுமென்னக் கொடுக்கும் கொடையாளியாத லால் அசுவ லட்சணங்களிற் சிறந்துள்ள, குதிரையொன்றை, அபே ட்சித்தவருக்கு, நடைப்பரியாயிரக் கொடுத்தா னுறையானே, என்ப தானு முணர்க?

மனைவியை யளித்தாடுன்பது:—அந்தமுள நாணளித்தான் வீரோதினன்பதில், ஓர்புலவன், தன்மனைவியைத்தாவென்ன அன்றில் பட்சிகள் ஆன் பெண்ணிரண்டும் பிரியாது உடலுமுயிரும்போலிரு ந்தவாரும் ஒன்றைவிட்டொன்று பிரியின் உயிர் அக்கணமே நீங்கி விடும் அதுபோலுள்ள தனது மனைவியைக் கேட்டபொழுதே மனமகி ழ்ந்துவகையோடுகொடுத்துப் புகழ்பெற்றான். அவ்வன்றிற் பட்சிகள் உடலொன்று யெப்போதும் பிணந்து தலைமாத்திரம் இரண்டாயிரு ப்பதினால் இருதலைப்பட்டி யென்பாருமுள். (அக) ம் பாடலினுக் காண்க?

தலைகொடுத்தாடுன்பது:—ஒருபுலவன் ஒருயிர்புலின்தலை யைக் கேட்கையில் அவருள்ளங்களிக்க மகிழ்ந்து தன் தலையையறுத்து க்கொடுத்தார் என்பது:—

[மேற்கோள்.] ஓர்புலவன் புகழ்பெற்றான்
ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றயினு
மாலெங்கே யங்கே மலர்முடிந்தை—சோலைசொறுஞ்
செங்கே ததைமணக்குஞ் செங்குன்றையெல்லனெங்கே
யங்கே யிரவலொல் லாம்.

(எள) ம் பாடலின்கீழ் தலையிந்தாவெனு மைந்தாதாலோவென் னும் உதாரணத்தானுமுணர்க?

ஊர் கொடுத்தாடுன்பது:—ஒருவேளாளப்பிரபுவை ஒருவித் துவான் ஒருராவேண்டிக்கேட்க மீன்பார்வையும் ஆமையிணைப்பும் போல் அடுத்த வித்வான்களை ஆசரிக்கவல்லபிரபு அநேகவூரைக் கொ ட்கப்பெற்றதனால் அவ்வித்துவான் பின்னும் பாடியசெய்யுள்.

பொருமாகடலிடைத் தோன்றலல்லாது புணர்வெள்ளர்
தருமாமணியொன்று கண்டதுண்டொவையன் தந்தவனுந்
திருமாலும்போற்றந்தென்னொருநிர்சம்பந்த தேசிகனு
மொருமாகிலாமணி பேரின்பவாரி புதவியுதே.

உயிர்கொடுத்தான்பது :—ஒரு கவிஞன் ஓர்வேளாள்பிரபு
வின் உதாரத்துவத்தைச் சோதிக்கவெண்ணி உமதுயினாத்தாவெ
ன்னு முன்னோ அப்பிரபுவின் உயிர்நீங்கிற்று என்பது உதாரத்தில்
மிக்ககீர்த்திபெற்ற ஓர் வேளாளன் இச்செயல் செய்யின் தன்னுயிர்
நீங்கிலிமென்பதறிந்தும் தன்வயிற்றைப்பீறி யுள்ளிருந்ததையும் கொ
டுத்தானென்பது. ஒட்டகமானது தன்முதுகின்முட்டை யியற்கை
யாயுள்ள உடலறையில் உணவை சேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து
பிரயாணமாகுங்கால் எஜமானனுக்கு வருத்தங்கொடாமல் தன்னுட
லறையிலிருக்கு முணவைத்தின்றே தனதுயிரையும்காத்து எஜமான
னுக்கு முதலிசெய்கின்றது. அதுபோல் தன்வயிற்றிலிருந்த வுணவை
தன்னுயிர் போமென்பதுணர்ந்தும் அவ்வயிற்றைப்பீறியுங் கொடுத்தா
னென்பது. இஃது. (எஉ-அ0) வது பாடல்சரி னுளையானுந்
காண்க?

உதைக்க மார்பை ஏந்தினனென்பது :—ஓர் கவிஞன் கோப்
த்துடன் நன்காலாலுதைத்தபோது அக்கவிஞன் பாதத்துக்குநேராக
தன்மார்பையேந்தி அவ்வுதையைத்தாங்கினர். ஓர் வேளாள்பிரபு
வென்பது. (மேற்கோள்)

மண்புரிமோ வெய்யலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்மடுமோ வன்பாகக் கற்றவர்க்கு—மண்புகழ்
மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்லையாளவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்தக் கால். (எஉ) ம் பாட்டினுங்காண்க.

இன்னவர்காலத்தி லெத்தனைபேர்மற் றிவர்களுக்கு
முன்னவர்காலத்தி லெத்தனைபேரிம் முதல்கடம்
பின்னவர்காலத்தி லெத்தனைபேர்கள் பிறப்பவர்முன் [லமே.
மன்னவர்காலத தொடர்புடைத்தாற்றொண்டை மண்ட

[இதன் பொழிப்பு.]

இந்தாவிற் சொல்லப்பட்ட பிரபுக்கள் காலத்திலேயே இன்
னும் அனேகம் பிரபுக்களிருந்தார்கள் இவர்களுக்கு முன்னோர்காலத்
தில் அப்பர் - சுந்தரர் - சம்பந்தர் - இம்மூவரும் சைவசமயாசாரியர்

களாக விளங்கியிருந்தனர் இவ்ருள் அப்பர் வேளாளத்திருமேனியார் இவர் அம்மூவரினொருவராக விருந்தாலும் இவர்சமணராலிடப் பட்ட நீற்றறை முதலிய பலதுன்பங்களை யணுகாது அனேக அற்புதங்களை விளக்கித் தமிழ்வேதமென்னுந் தேவாரங்களையோதி பரமனருள் பெற்றனர். (கௌ)

அறுபத்து நாயன்மார்களுள் வேளாளத் திருமேனியார் பதின் மூவர்கள் முக்திபெற்று ஆலயங்கடோறும் பூஜிக்கப்படுகின்றனர் பரமசிவம் (உலகெல்லாமுணர்ந்தோ தற்கரியவனென) அடியெடுத்துக்கொடுக்கப் பெரியபுராணம்செய்தருளிய சேக்கிழார்சுவாமிகளும் வேளாளத் திருமேனியார். பரமசிவத்தின் திருமுகம் எழுதும் பாக்கியம்பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியார் அவர்களால் இவரது புகழ்விளங்க சேக்கிழார் புராணமும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் காரைக்காலம்மைபார் திருவாலங்காடு தேவாரத்திருப்பதிகங்களிலும் பரஞ்சோதிமாமுனிவரால் மதுரைத்திருவிளையாடல்புராணம்வளைஎறிந்தபடலத்திலும் வேளாளரை வியந்துபாடப்பெற்றிருக்கின்றனர். குருகாபுரியில் காரிமுதலியார் புத்திரராயவதரித்த நம்மாழ்வார் வேதங்களைத் திருவாய்மொழிப், பிரபந்தமாகச் செய்து வைணவமதோத்தாரணஞ்செய்தனர் திருவெண்ணெய்நல்லூர்சடையப்பமுதலியார் மரபில் சுவேதவனப்பெருமான் மெய்கண்ட சிவாசாரியார் முதலியோர்கள் திருவாவடுதறை காஞ்சிமாநகர் ஞானப்பிரகாசமடமுதலிய மடாதிபதிகளாக விளங்குகின்றனர். வேளாளர் இப்படி சைவ வைஷ்ணவ பிரண்டுமதங்களையும் உத்தாரணம் செய்துவருவது அனாதியாயுள்ளதென்பது சித்தார்த்தமே. இராமாயணஞ்செய்தகம்பநாடர் பாகவதஞ்செய்த அனதாரியப்பமுதலியார், கண்டசுத்திபாடியானைக் கண் வளநாடுபெற்ற கவிவீரராகவமுதலியார், சுப்பிரமண்யரால் பாடல்பெற்ற பொய்யர மொழிப்புலவ ரிவர்கள் வேளாளரில் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். திருவெண்ணெய்நல்லூர் சடையப்பமுதலியார், அயன்றைச்சடையப்பமுதலியார், வல்லமாரகரம் காளத்திமுதலியார் திருநின்றைபூர் காளத்திமுதலியார், ஆற்றூர் ஏகம்பலாணமுதலியார் இச்சதகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மற்றையபிரபுக்கள் சரித்திரங்களாலும் வேளாளகுலத்தாரது பெருமை, சத்தியம், அரியசெயல்களால் என்றும் அழியாவண்ணம் புகழைப்பெற்றனர் என்பதுதிண்ணமே இவர்களுக்கு பிற்காலத்திலும் எத்தனையோ தியாகப்பிரபுக்கள்பிறப்பார்கள். இவ்வாறே சிருஷ்டியாதிமுதல் ஆதிகாலத்தரச

ராகிய மதுமாந்தாதாக்கள் காலந் தொடங்கித் தியாகப்பிரபுக்களாய்ப்
பாரம்பரியராகிய வேளாளர்இத்தொண்டைமண்டலத்தினர்.

குழுவார் குடிமக்க ளானகண்ணுளர் குறும்படக்கி
எழுவாயமைந்த மதுநீதியாற்பதி னெண்மரபு
முழுவானரித்துக் கிடந்துவிடாம லுலகுக்கெல்லாம்
வழுவாதமைக்கவும் வல்லதுநீடொண்டை மண்டலமே.

[இதன் பொழிப்பு.]

வேளாண்குடிக்கு உதவிமக்களாயிருந்த கம்மாளர் கூட்டங்கூடி
க்கொண்டு உழவுக்குரிய கருவிகளைச்செய்து கொடாதிருந்த அகந்தை
கெட அவர்களையடக்கி தருமநூலிற்சொல்லிய நீதிவழியேபதினெண்
மரபினரும் சிதைந்தழிந்து போகாமல் தவறுதலின்றித் தமது உழு
தொழிலால் உலகையெல்லாம் உபகரித்துக்காக்கவல்ல வேளாண்மர
பினரையுடையது இத்தொண்டைமண்டலம். (கஅ)

வரலாறு.

கம்மாளர்களெல்லாம் கூடி மாந்தை யென்னும் ஊரில்கார்
தக்கோட்டைக் கட்டி யதனுள்ளே யிருந்துகொண்டு தமதுகடமை
யாகிய கைத் தொழில்செய்து வேளாளர்க் குதவிசெய்யாமல் பகைபா
ராட்டினமையால் வேளாண்மரபினர்வரகம் வைக்கோலிட்டு அக்கா
ந்தக்கோட்டையைக் கொளுத்தி கம்மாளரைச் செருக்கடக்கித்தமது
உழவுதொழிற்குரிய கருவிமுதலியவை செய்து கொடுத்தலாகிய செய்
கடன் செய்வித்துக்கொண்டார்கள் என்பது கதன்பரம்பண.

பதினெண்வருணத்தாரது தொழிலும் ஜீவிதமும் வருமாறு.

அடியில்வரும் பதினெண்சாதியிலும் அதில் பலபிரிவுகளுண்டு
அதில் வேளாளர்க்குத் தொழில்செய்பவர்களைப்பற்றி மாத்திரம் சொ
ல்லப்பட்டனவென்றறிக. பதினெண்வருணத்தார் குடிமக்கள் என்
பதற்குப் பொருள் குடியென்பது வேளாண்குடியே மக்கள் என்பது
மறிதர்கள் பொதுப்பெயராகும். இரண்டாவது திவாகரத்திற்கு மக்
கட்பெயர்த்தொகுதி யென்பதினாலுமறிக.

(க) கணக்குச்செயல்:—உராமக்குடியிறை, அரசிறை, கணக்
கெழுதுதல், இவற்றால் பெறப்படும் ஊதியமும் மேலாத்தானியமும்
உணு.

(உ) கம்மாளர்சேயல்:—கருமான் காறுமுதலிய சுருவிகள் தச்சர், கலப்பை முதலியனவும், தட்டார், ஆபரணங்கள், மணி, பொன் நாணய முதலியவற்றின் நோட்டம்பார்த்தல், கன்னூர், பாண்டபாத் திரங்களாதிகள், சிற்பி-மனைமுதலிய கட்டடங்கள் செய்துகொடுத்தல் இவர்களிவற்றால் பெறப்படும் ஊதியமும் கதிர்விலக்கு மேரைத்தானியமும் உணு.

(ஈ) மேய்ப்பன் சேயல்:—மூவினமேய்த்துப் பாதுகாத்தல், பால்கறந்து கொடுத்தல், படிமுதலியவை வாங்கி புண்ணல், மூவின மென்பது பசு, எருமை, ஆடு.

(ச) தயவன் சேயல்:—சுபாசுபங்களில் நவபாண்டங் கொணர்ந்து கொடுத்து களத்தில் கதிர்விலக்கு கைப்பிச்சை மேரை அகத்தன்னமும் உணு.

(இ) பணிச்சவன் சேயல்:—நாடோறும் ஏவல்செய்தல், அசுபத்தில் சங்கு தாணா பூதுதல், கதிர்விலக்கு களத்தில் களப்பிச்சை அகத்தன்னமும் உணு.

(ஈ) ஊண்ணுன் சேயல்:—துசுவெருத்தல், கலியாணத்தில் தீவர்த்திசெய்தல், எண்ணெயிடுதல், வண்ணாத்தி ருது, பிரசவம் முதலியவற்றில் பெண்களாடை சுத்திசெய்தல். இவற்றால் பெறப்படும் ஊதியமும் கதிர்விலக்கு களப்பிச்சை அகத்தன்னமும் உணு.

(எ) நாலிதன் சேயல்:—வபநம் செய்தல், அம்படச்சி பிரசவ முதலியவற்றில் மருத்துவஞ்செய்தல், அறைகாத்தல், அசுத்தம்ரீக் குதல் இவற்றால் பெறப்படு மூதியமும் வினை புலத்தில் கதிர்விலக்கு களத்தில் கைப்பிச்சை அகத்தன்னமும் உணு.

(அ) காவலாளர்:—கிராமத்திலும் விளைபுலங்களிலும் இரவும் பகலும் காவல்செய்தல், ஏவினவேலைசெய்தல், களத்தில் மேரைத்தானியமுணு.

(ஈ) துடி மீ:—விஷதிருஷ்டமானால் ஓளஷதங்கொடுத்தல் சுபாசுபங்களுக்கு சமிகை கொணர்ந்து கொடுத்தல், விலக்குப்பிச்சை அகத்தன்னமும் உணு.

(க0) தாசி:—தேவாலயங்களில் பணிவிடை செய்தல், விவாகத்தில் கலியாணப்பெண்களை யலங்கரித்தல் முதலிய தாதித்தொழிற்

செய்தல், மணப்பந்தலிலும் ஊர்கோலத்திலும் ஆடல் பாடல் செய்தல், ஆலமேந்துதல், கவரிவீசுதல், அசுபத்திலும் உடந்தையாயிருத்தல் இவற்றாலுடையமும் விலக்கு களப்பிச்சையும் மாணிக்கத்தான் எனப்பெயருமுண்டு.

(கச) பூவாண்டி:—தேவாலயங்களுக்கும் வீடுகளில் உள்ள வீட்கிரகங்களுக்கும், மலர்களும் மாலைகளும், சுபாசுபங்களுக்கு மலர்களும் மாலைகளும் கொடுத்தல், களத்தில் விலக்குப்பிச்சை வீட்டிலுள்ளமும் உணு.

(கஉ) மேளக்காரன்-நாவிதன்:—தேவாலயங்களிலும் கிரகங்களிலும் சுபாசுபங்களில் வாத்தியங்கொட்டுதல், இவற்றாலுடையமும் கதிர்விலக்கு களப்பிச்சையுமுணு.

(கங) வைரியர்-ஓர்சாதீ:—புகழ்பாடுதல், மம்பையடித்தல், சுத்தாடுதல் இவற்றாற்பெறப்படு முதியமும் களப்பிச்சை முதலியனவும் உணு.

(கசு) பாணர்:—புகழ்பாடி யாழ்வாசித்துப் பரிசுபெற்றும் தைக்குர் தொழிலால் களப்பிச்சையும் உணு.

(கரு) பண்ணைக்காரன்:—ஆண்டெண் கொத்தடிமைமுறிப்பட்டு இடவும் பதலும் ஏர்த்தொழிலாதி செய்தல், சுபாசுபங்களில் பறையடித்தல், படி களம் களவாசம் சிறப்புப்பணம் ஏவுபடியும் பெறுவர்.

(கசு) பண்ணைக்காரி:—கொத்தடிமையாகி முறிப்பட்டு பண்ணையமுதலிய விவசாயத்தொழிற்கு புருடனுடன் உடந்தையாயிருந்து தின கூலி முன்வா பின்வா ஒவ்விக்குந்தப்பினது முதலிய தானியங்கள் வரும்படியாகப்பெற்று ஜீவீப்பர்.

முறியென்பது-சாசனம். அல்தாவது:—

ஸ்ரீமன் மஹாமண்டலேசுவர மேதினீ மிருகண்ட கட்டாரி சாளுவஅரியராயவிபாடன் பாஷைக்குத் தப்புலராயகண்டன் மூவராயகண்டன் இந்தராய சுரதாணன் கண்டராடு கொண்டுகொண்ட காடு கொடாதான் துலுக்களவிபாடன் துலுக்கமோகர் தவிர்த்தோன் எம்மண்டலமும் ஈழமும் திறைகொண்டருளிய நாகாதிராஜன் ராஜபரமேசுவரன் ராஜமார்த்தாண்டன் ராஜதேசோசிதி கெஜவேட்டை கொண்டருளிய ஸ்ரீ வீரப் பிரதாபன் ஸ்ரீ ரங்கதேவ மஹாராஜன்.

பிருதிலிராச்சியம்பண்ணி யருளாரின்ற சாலிவாகன சகாப்தவருஷம்
 ௧௭௦௮-க்கு மேல் செல்லாரின்ற பல்வங்களு அற்பிசியர் உகவ
 ஆதிவாரம் அனுஷங்கூத்திரம் துதிகை பூர்வபகலும் கூடிய இப்படி
 ப்பட்ட சபதினத்தில் ஜெயங்கொண்ட தொண்டை மண்டலத்தில்
 வெண்குன்றக்கோட்டத்தில் அத்திபத்தில் பெருநகர்நாட்டில் பெருந
 கரில் பறைத்திடரில் தோட்டிகம்புகட்டி அவன் பெண்சாதி முத்தி
 இவர்கள் மகன் குன்னன் லும் என்னுடைய தங்கச்சிமார் ஆறுபேரில்
 முத்தவள் பாதுரள் தளம்ப முதலியாருக்கடிமை அவளுக்கினையவள்
 செல்லி வளவந்தை மாசிலாமணி முதலியாருக்கு அடிமை, அவளுக்
 கினையவள் சடைச்சி குண்டியாந்தாங்கலிலே வாழ்க்கைப்புட்டிருக்கி
 ருள் அவளுக்கினையவள் சின்னபாதுரள் வீட்டிலேயிருக்கிறாள் ஆக
 வரு நாலுபேரக நீக்கு சின்னபாதுரளுக் கினையவளான பார்வதியும்
 அவளுக்கினையவள் முத்தியும் ஆகவுரு இரண்டு இந்த இரண்டுவுரு
 வையும் கொத்தடிமையாக விலைநத்து கொள்வாருளரோவென்று முற்
 கூற இம்மொழிகேட்டு இதற்கு எதிர்மொழிகொடுத்தோன் இம்மண்ட
 லத்தில் இக்கோட்டத்தில் இப்பத்தில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில் இரு
 க்கும் வேளாளரில் சிங்களராயகோத்திரம் சவாமிநாதமுதலியார்
 குமாரன் சேஷாசலமுதலியார் உள்ளிட்டார் லும் பிற்கூறி விலைத
 துகொள்வோமென்று பிற்கூற முற்கூறியகுன்னனும் பிற்கூறிய
 சேஷாசலமுதலியாரும் எம்பிலிசைந்து தம்பில்பொருத்தி பெருநகர்
 மண்ணூர் மனைகொள்வர்முன்பாக என்னுடைய தங்கச்சி பார்வதி
 யும் முத்தியும் விலையாகரிச்சயித்த அன்றாடகம் செல்லுப்படி பூநா
 கவராகன் உ - இந்தவராகனிரண்டிற்கும் என் தங்கச்சி பார்வதியும்
 முத்தியும் விலையறவிற்று பொருளறக்கைக்கொண்டு விற்றுவிலைப்பிர
 மாணம் டண்ணிக்கொடுத்தேன் இதுவே விலையாவதாகவும் இதுவே
 விலைப்பிரமாணமதாகவும் இதுவே இருக்காலாவது முக்காலாவதுவிலை
 ப்பிரமாணமதாகவும் இந்தப்பெண்கள் இரண்டும் தங்களுக்கு விற்
 ரதுஒத்தி சீதனங்களுக்குரித்தாகக்கடவதாகவும் எப்பேர்ப்பட்ட அடி
 மைத்தொழிலுக்கும் உரித்தாகக்கடவதாகவும் இந்தப்பெண்கள்பார்
 வதிக்கும் முத்திக்கும் வேறொருகலனுயில்லை கலனுளதாய் தோற்று
 மளவில் ஏறுமண்டலமேறி நானேகலன் தீர்த்துக்கொடுக்கக்கடவேன்
 இப்படி சம்மதித்து என் தங்கச்சி பார்வதியும் முத்தியும் சேஷாசல
 முதலியாருக்கு இந்த வராகனிரண்டிற்கும் விலைப்பிரமாணம்பண்ணி
 க்கொடுத்தேன் குன்னன் இதற்கு திரவிய செலவுகோட்டம் சிற்றம்ப

லம் பார்வையில் ரொக்கம் அனாவராகனும் நெல்லுவினை வராகன் ஒன்றாயும் ஆகவராகன் உ-இந்தவராகன் இரண்டும் கணக்குரவேசபணம் க-ம்பற்றிக்கொண்டேன் இந்தசாதனத்துக்கு வெட்டு, செதுக்கு, வாசகப்பிழை, வரிமாறாட்டம், நெரிதல், முறிதல், வாட்டத்தென்று சொல்லப்பட்ட தல்லாதாகவும் இவர்கள் சம்மதியில் இந்தசாதனம் எழுதினனன்மைக்கு பெருநகர் ஊர்களுக்கு இரண்டாம்பங்கு தொண்டைமண்டல பிரம்மாதி ராயரான ஆறுமுகத்தாப்பின்னை குமாரன் முருகப்பிள்ளை கையெழுத்து.

இந்த சாசனமானது விநிலிக்காமல் அடியில் மூன்று ஓலை ஒன்றாய்க்கொத்தாகவிருக்கும்படி வாரி முனைதறித்து மூன்று ஏட்டிலும் எழுதியிருக்கிறது இதை பார்க்கும்போதே கொத்தடிமைச் சீட்டென்றுவிளங்கும் இது வேளாளர் வீடுகடோறும் பலவுள.

(க) பறையர் என்பது-கம்புகட்டி:—வயலில் நீர் கட்டுதல், விளைபுலங்காத்தல், மயானங்காத்தல், கட்டை, வரட்டிகொண்டு பிணஞ்சுடுதல், செத்தமாடுஎடுத்தல் இவற்றாற்பெறப்படுமுதியமும் பெறுவர்.

(கஅ) தோட்டிச்சி. தோட்டிதொழில் யாவற்றிற்கும் உடந்தையாயிருந்து ஊழியஞ்செய்து ஜீவிப்பர்.

இந்தப்பதினெண்மருக்கும் வேளாண் குலத்தினர் சுபத்திற்குத் தாலிகுறையும் அசுபத்திற்கு ஆடை காஷ்ட முதலியனவுங் கொடுத்துதவுவர். இதனால் தொண்டைமண்டல வேளாளர் செத்தாலெடுப்பிக்கவும் கடமைப்பட்டனர். இப்பதினெண் வருணத்தாருக்கும் மானியமும் உண்டு ஊருக்குத்தொழில் பலவாறாகவும் வரும்படியும் அப்படியேபலவாறாகவும் இருப்பதினால் அவைகளை விரிக்கில்பிகப்பெருகுமென்று விட்டனம் இப்பதினெண்மரபினரில் பலபிரிவுகளிருப்பதால் பிரத்தியக்ஷத்தில் தொழில் செய்பவர்களை மாத்திரம் சொல்லப்பட்டதென்றாக.

படவேங்கடற்கட லன்னதொல்காப்பியப் பாயிரஞ்சொல்லிடவேங்கடலின்றி யேபனம்பாரர்மற் றெல்லைசொல்லக்கடவேங்கடலன்ன செந்தமிழ்க்கேயென்று காட்டுதற்கு வடவேங்கடந்தென் குமாரியென்றார்தொண்டை மண்டலமே

[இதன்பொழிப்பு.]

கடல்போல் பரப்பமைந்த தமிழ்ச்சொல்லுக்கு நிலவரைப்புக் காட்டுதற்கு, எல்லை யறிஞ்ரியாக வடக்கின்கண் வேங்கடமலையையுடைய நிலமும் தெற்கின்கண் கன்னியாகுமரி முனையையுடைய நிலமும் அகவெல்லையுமாக சூழ்நிலமாயது தொண்டைமண்டலமென்று நெடுங்கணக்கேற்படுத்திய அக்ஷரகாலமாகிய அகத்தியமென்னுந் தமிழிற்கு ஆதிகாலமென்பதாம். இத்தமிழ்ச்செய்த பரமாசாரியராகிய அறுமுகக்கடவுளிடத்து தமிழ்நிந்த அகத்தியமாயது மாணாக்கர் பன்னிருவருள் திரணதூமாக்கினி யென்னும் இயற்கைப்பெயர் பூண்ட தொல்காப்பியர் தன்பெயராத்செய்த தொல்காப்பியமென்னும் நூலுக்கு அகத்தியர் மாணாக்கரும் தன்னோடொருங்குற்றவருமான பனம்பாராறாட்செய்த நூலில் வடவேங்கடம் தென்குமரியென்று எல்லைகூறினார்.

(கக),

இஃது காய்கினவழுதிமுதற் கடுங்கோன் வழுதி ஈராக எண்பத்தொன்பதின்மர்பாண்டியர் 4500-வருடம் ஆண்டமதுரை இரீஇயது கடல் கொள்ளப்பட்ட தெக்கணமதுரை இச்சங்கத்தில் அகத்தியம் ஒன்றே முதனூலாக வழங்கியது வெண்டோச்செழியன் முதல் முடத்திருமாறன் ஈராக ஐம்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியர் ஆண்ட 3500-வருடகாலம் இடைச்சங்கம் இரீஇயது கபாடபுரம் இவ்விடைச்சங்கத்தில் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் வழங்கிவந்ததென்றும் இதுவழி நூலாயிற்று முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப் பெருவழுதி ஈராக நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியர் ஆண்ட 2000-வருடம் தடைச்சங்கம் இரீஇயது தற்காலத்துள்ள உத்தரமதுரை இக்கடைச்சங்கத்தில் தொல்காப்பியமே வினங்கிவந்தென்றும்.

இச்சங்கம் திருவள்ளுவராற் பங்கப்பட்டுப்பொழிந்தது. சத்தசந்திரவம்சத்திற்கடையாய் அராசுபுரிந்த கூன்பாண்டியன்காலம் பின்புஜோமகந்தரன்முதல் பராக்ரமன் ஈராக நாற்பத்திரண்டு அனுலோமபாண்டியர் அரசாண்டனர். ஆதிகர்லத்து அகத்தியராற் செய்த பேரகத்தியம் சிற்றகத்திய மிரண்டினையும் முற்றக்கற்றுத்தத்தம் பெயரால் வேறுவேறிலக்கணமும் மாணாக்கர் பன்னிருவருமொருங்குசேர்ந்து புறப்பொருட்பன்னிருபடவமும் எழுதிய காலத்துட் சிறந்த பனம்பாராராலும் தமதிலக்கணத்தில் தமிழ்க்கெல்லில் வடவேங்கடமென்று

கூறி யிருக்கின்றமையால் பின்னரும் புலவர்களால் காஞ்சிமண்டலம் தொண்டைமண்டலமென்று பாடப்பெருந்தபோதும் வடக்கெல்லை வடவேங்கடமென்று புகழ்ந்து கூறுவாராயின ராதலின் சிறப்புற்ற இத்தொண்டைமண்டலம் என்க.

நிலைவாழ்வுபெற்றிடம் வேளாளர்வாழினன் னீருழவு
தலைவாழியேகம்பர் சந்நிதிவாழிசங் காழிதண்டு
சிலைவாழிவாழி திருநெடுமாற்றி ரு வேங்கடமா
மலைவாழியெண்ணெண் கலைவாழிவாழ்தொண்டை மண்ட
[லமே.

[இதன்பொழிப்பு.]

பூயியுள்ளளவும் நிலைபெற்று புகழ்வாழ்க்கையையுடைய வேளாளர்வாழி நல்லநீர்வளமிருந்த மருத்தத்திணையையுடைய வுழவுத் தொழிற்றலைமைவாழி கச்சி யேசம்பநாதர்வாழி அவர் வீற்றிருக்கும் திருச்சந்நிதிவாழி பாஞ்சசன்னியம் சுதர்சனம் தண்டம் சார்ங்கம் நாந்தகம் ஆகிய பஞ்சாயுதங்கள்வாழி அவற்றையேந்திய நெடுமால் திருவோடுவாழி அவர்க்கிடையத் தமிழ்க்கெல்லையாகியபெருமைபொருந்திய திருவேங்கடமலைவாழி அவ்வெல்லையில்வழங்கும் அறுபத்துநான்குகலையும் வாழி அவ்வனைத்தூடன் தொண்டைமண்டலம் வாழி

(க00)

